

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1952

ప్రకాశకులవిజ్ఞప్తి

ప్రాధాన్య ప్రబంధములలో తెనాలి రామకృష్ణకవి రచించిన పాండురంగ మాహాత్మ్యము ముఖ్యమైనది. ఇదివఱకును శ్రీ చిన్నయసూరిగారు తొలుత దీనిలోని మొదటిమాఁదాశ్వాసములను బ్రకటించిరి. మేము నొకపారి ఆమాత్రమే ప్రకటించితిమి. విదప లఘుటీకతోఁగూడ నీ గ్రంథమును శ్రీతైత్తతం శ్రీరంగా చార్యులుగారు ప్రకటించియున్నారు. కాని మూలగ్రంథమున అపపాతములత్యధికముగ నుండుటవల్లను, లఘుటీక మూలాధ్ధావగతి కనుకూలముగ లేనందునను, దీనిని పరిష్కరించజేసి, వ్యాఖ్యతోఁగూడఁ బ్రకటింపవలెనను సంకల్పము మాకుఁ గలిగినది. సంస్కృతాంధ్రములందు పండితులగు శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు మిగుల పరిశ్రమించి దీని సంస్కరించి, టీకనుకూడ వ్రాసినసంగతి మాకుఁ దెలిసి, ప్రకటనార్థము పంపవలసినదని కోరితిమి. మేము కోరినవెంటనే, ఆయన దీనిని మా కొసగిరి.

శ్రీవేంకటరమణయ్యగారు పాండురంగమాహాత్మ్యమును సంస్కరించి టీకను వ్రాయుటయే కాక శ్రీరామకృష్ణకవి కవిత్వతత్త్వమును వెల్లడించుచు విపులముగ పీఠికను పద్యసూచికను గూడ వ్రాసి యిచ్చిరి. ఇట్లు మాసంకల్పమున కనుకూలముగ గ్రంథము తయారగుటచే వ్యయప్రయాసములకోర్చి మే మిగ్రంథము నిపుడు ఆంధ్రలోకమున కర్పించుచున్నాము.

తండయారేవుట
చెన్నపట్టణము
30-4-1952

ఇట్లు,
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్సన్స్.

గ్రంథ పరిచయము

గ్రంథము-కర్త.—

గ్రంథనామమునుబట్టి 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' తక్కిన మాహాత్మ్యముల వంటి సామాన్యగ్రంథమని తలచరాదు; ఇది ప్రాచీనకాలపు ప్రాథమికగ్రంథములలో ఎన్నికకెక్కినది; ఆంధ్రపంచకావ్యముల పట్టికలో పద్దు వేయించుకొన్నది. ఈ ప్రబంధమును కృతిపొందిన విరూరి వేదాద్రిమంత్రి గ్రంథకర్తతో బలికినట్లుగా చెప్పబడిన—

సీ. తగ సంస్కృతము తెలుగుగఁజేయఁ జెనుఁగు సంస్కృతముగఁజేయఁగ జతురమతివి;

నలుఁజెఱుంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల ఘనఁడ వాశువునందుఁ గరముమేటి;

వజ్రలభూమిపాలకాస్థానకమలకరోదయతరుణ సూర్యోదయుండవు;

వైవవైష్ణవపురాణావళీ నానార్థములు నీకుఁ గరతలామలకనిధము;

గీ. లండ్రభూమికుచాగ్రహారాభమైన, శ్రీలెనాల్వగ్రహార నిర్ణేత; పగ

కాళికా కోకిలచువీపు; సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ట ! రామయరామకృష్ట !

క. కాండేన్య సగోత్రుఁడ వా, ఖండలగురునిఘండ వజ్రలకావ్యరససూధా

మండన మండలుండవు భూ, మండలవినుతుండవు లక్ష్మీమావరణసూతా!

క. యశము గలిగించు నీ మృదు, విశదోక్తులఁ బొండరికవిభుచరితః జతు

ర్ణక భువనవిదితముగ శుభఃపశమతి నాపేర నడుపు పరతత్త్వనిధి! [పాండు. ఆ. ౧. ప. ౨౩-౨౪]

అను పద్యములను బట్టియు,

“ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిటత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన—”

అను నాశ్వాసాంతగద్యభాగములంబట్టియు ఈ ప్రబంధమును తెనాలిరామ కృష్ణకవి రచించినట్లుగా నున్నది.

రామలింగడే రామకృష్ణుడు.—

ఉద్భూతాధ్యపరిత్రమును రచించిన తెనాలి రామలింగకవియు, ఈ రామ కృష్ణకవియు సభిన్నులని కొందఱిమతము. భిన్నులనికొందఱితలంపు. ఈ కవినామము తొలుత రామలింగడనియు, అప్పడీతఁడు నైపుడనియు, కొంతకాలమున కీతఁడు వైష్ణవము పుచ్చుకొని తనవేరు రామకృష్ణుడని మార్పుకొనెననియు ప్రతీతి కలదు. శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారు మున్నగు కొందఱి యైహికమును నమ్మిరి.

కొందఱు భేదవాదులు తమవాదమునకు బలకరముగా క్రింది యంశములను చూపుదురు.

(i) పాండురంగమాహాత్మ్యపుగద్యమునకు విలక్షణముగ 'ఉద్భటారాధ్య' చరిత్రమున గద్య" "ఇది శ్రీమదేలేశ్వరగురుచరణ్య చరణారవిందపట్టురణ సకలకళా భరణ రామనార్యసుపుత్ర సుకవిజనమిత్ర కుమారభారతిబిరుదాభిరామ రామ లింగయ ప్రణీతంబైన" అనియున్నది.

(ii) రామలింగసింహ గల 'కుమారభారతి' అను బిరుదము పాండురంగకృతి కర్తకు లేదు. అందు కృతిపతి కవినిగూర్చి "శారద నీరూపము" అని సూజోధించి నట్లున్నది.

(iii) రామలింగనిగురువు వేలేశ్వరుడు; పాండురంగకృతికర్తగురువు భట్టరు చిక్కాచార్యులు.

కాని, కొంత విమర్శించి చూచినచో పయి కారణములు భేదవాదమునకు సమర్థకములు కాజాలవని తోచుచున్నది. తొలుతఁజెప్పబడిన యైతిహ్యమునుబట్టి యీ కవి వైపుడుగా నున్నపుడు రామలింగఁడై యుండెననియు, నప్పడితని గురు వేలేశ్వరుఁడై యుండెననియు, నీవి వైష్ణవుఁడైనపిదప రామకృష్ణుఁడని తనవేరు మార్పుకొనెననియు, చిక్కాచార్యులను గురువుగా గ్రహించెననియు చెప్పికొన వచ్చును. ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర మీతని పిన్నవయసున రచింపబడినదగుటచే నప్పడి తనికి 'కుమారభారతి' అను బిరుద ముండెననియు, పాండురంగకృతి రచనాకాలము నాటి కీ కవి వయసుమీఁతినవాఁడగుటచే దానికి బదులు కవి శారదాస్వరూపుఁడే యగుట 'శారద, నీరూపము' అని కృతిభర్త చెప్ప వలనుపడెననియు గ్రహింపనగును.

కవికులగోత్రాదులబట్టి చూచినయెడల వీరిరువురును అభిన్నులనియే చెప్ప వలసి వచ్చుచున్నది.

ఉద్భటకృతికర్త

కొండిన్యగోత్రుఁడు

శుక్లయజుర్వేది

తండ్రి రామయ

తల్లి లక్ష్మమ

పాండురంగకృతికర్త

కొండిన్యగోత్రుఁడు

శుక్లయజుర్వేది

తండ్రి రామయ

తల్లి లక్ష్మమ

తెనాలి రామభద్రకవికృతమగు 'ఇందుమతీపరిణయము'న

ఉ. ".....కవితా ఘనతామహు మత్పితామహుఁ"

రామయ రామకృష్ణకవిరాజుఁ దలంచి, నుతించి మ్రొక్కెదన్.

గీ. తదనుసంభవమణిని సుదక్షిణా పరిణయ ముఖకావ్యరచనాధురీణు నాంధ్ర)

కవికదంబములోనఁ బ్రఖ్యాతఁగన్న, యన్నయకవీంద్రు ధీసాంద్రు నభిమతింతు.

... ..

గీ. ప్రాణి మీ పెదతాత పాండురంగాదిసత్పుత్రులు చేసెను రామకృష్ణ సుకవి

అనుజుఁ డన్నపు మీ పేదతాత రచించెఁ బరంగ సుదక్షిణాపరిణయంబు

మీ తాత శ్రీగిరి చాతురీవిఖ్యాతి శ్రీశైల మాహాత్మ్యకృతి యొనర్చు
కడిమి మీతండ్రి యిప్పుడి రామకృష్ణాఖ్యుడనఁ గీర్తిగనె సంస్కృతాంధ్రములను

గీ. జౌర యనిపించె మీయన్న వీరరాఘు, వాఙ్మకవి సర్వకవితామహాత్మ్యమునను
ని న్ననూచాన సంతాను నెన్నఁదరమె? ప్రాజ్ఞహృదయాబ్జరవి రామభద్రసుకవి.”

అని యున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా పాండురంగ మాహాత్మ్యాదులను రచించిన తెనాలి రామకృష్ణకవియును, సుదక్షిణాపరిణయమును రచించిన తెనాలి అన్నయకవియును అన్నదమ్ములని యేర్పడుచున్నది. ఏతదనకూటముగ నే సుదక్షిణాపరిణయమున-

గీ. “సవ్యసుగుణాభిరామ తెనాలిరామ, పండితాగ్రజి సశ్చుత్ర భవ్యమిత్ర
హరపదాంభోజ సౌముఖ్యు, నన్న పాఖ్యునన్న బిలిపించి యాదహోన్నతి వహించి.

... ..

గద్యము. ఇది శ్రీమతెనాలి రామేశ్వర శాశ్వత కృపాకటాక్షులక్షితకవితాభిరామ రామయపండిత కుమార సహజశైవాచారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయ ప్రణీతంబైన సుదక్షిణాపరిణయము నందు—”

అని యున్నది. ఈ పయిభాగముచలనఁగూడ రామ ప్రస్తుతంబును, అన్నయ యును అన్నదమ్ములగుట సుస్పష్టము ఇరువురును రామయపండితుని కుమారులే! తెనాలి వారే!!

మఱియు అన్నయ ‘పాలగుమి భీమగురుని సద్భక్తిగొలుతు’ అని చెప్పుటచే తెనాలివారు సహజముగా శైవులనియు, పాలగుమివారి శిష్యులనియుఁ దెలియుచున్నది. ఉద్భటారాధ్యచరిత్రరచనాకాలమునాటికి రామలింగకవి పాలగుమివారి (పాలగుమిలేశ్వరుని) శిష్యుడగుట ప్రసిద్ధముకదా!

తెనాలి యన్నయ తన గ్రంథమున తనయన్నయగు రామకృష్ణుని స్తుతింపలేదు. అంతమాత్రమున వీరిరువురి సౌదర్యప్రేమయమున సందేహింపఁబనిలేదు. అన్నయ తాంతరస్వీకరణ మొనరించెనన్న ఆనాదరమున సుదక్షిణాపరిణయకర్త రామకృష్ణునిఁ జేర్చినక యుండవచ్చును. రామభద్రకవి సృష్టముగ వీరిరువురును సోదరులే యని వివరించియే యున్నాఁడు. రామకృష్ణకవి తన మతము మార్పును తెలుపుకొన కున్నను, పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ జెప్పఁబడిన ‘శైవవైష్ణవపురాణావళీ నానార్థరచనాపటిష్ఠాకరమ్యమతివి’ అను భాగమునుబట్టి యాతనిశైవప్రబంధరచనా పాట వముకూడ వ్యక్త మగుటయు, నతని మతాంతరస్వీకృతి విశదమగుటయు సహృదయవేద్యములు.

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును, పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఏకకర్తృకము అని చెప్పుట కీ రెండు గ్రంథములకును గల పోలికలు ప్రమాణము కాదగును. అందుఁ గొన్ని మాత్ర మిచట చూపఁబడును—

మ. కవులకు బాతకులకు బ్రధానులు సుధీగణ్యుల పురాణజ్ఞులకు
వివిధార్థుల సఖులకు బుర్రోహితులు నర్వీనాథులకు జోస్యులకు
ధవళాక్షుల గొలువంగ నిడుకొలువై దైవారు హర్షంబుతో
నవధానంబుననుండి శంకరకథా వ్యాసక్తి భాసిల్లుచున్.

[ఉద్భటా. ౧-౨౩.]

మ. కవులు బాతకులకు బ్రధానులు నలంకారజ్ఞులకు బ్రజ్ఞులకు
ధవళాక్షుల భజియింప నిడుకొలువై తారేందు తారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంఠయుత సౌధంబుదు నాసానమై
వివిధామ్నాయ పురాణ గుంభనకథల వింతున్ బ్రమోదంబునన్.

[పాండు. ౧-౨౧]

గీ.,

లబ్ధముఖి.....ందజేయు, బ్రహ్మవిద్యా విదూరుడై బ్రహ్మణుండు.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨౪.]

గీ.,

సిగమ ఘంటాపదైకాధ్వనీనబ్ధి, బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రహ్మణుండు.

[పాండు. ౨-౬.]

చ. వ్రతములుచేసి పెక్కు లుపదానములకు మఱి పెక్కు లుప్పిండుల
ధృతి నొనరించి కూర్చి బరదేసుల దల్లియపాలెం బ్రోచి మా
నితగతి మింటిదయ్యముల నేలకుదెచ్చి కుమారుఁగాంచె ద
త్తులి.....రగు జామపతి వ్రత సంతసంబునన్.

[ఉద్భటా. ౫-౨౧.]

తే. ఆమహీశురులేమకు నతులనిష్ఠ నింగివేల్పుల నేలకు నేలవేల్పు

కొలము నింగిదెచ్చుచు గొలువల బుత్తు, డొక్కడువయించె దత్తప్రాభ్యుదయమహిమ.

[పాండు. ౩-౫.]

సీ. నెరవెండ్రుకలు దువ్వి నిలుచుకొప్పు ఘటించి కుసుమదామము మీఁద గుస్తరించి
నుదుట గందపుంజుక్క నూల్కొల్పి నీలాల పొంగంట్లు చెలిదోయి బొందుపఱచి,
తరళమై బంగారుతాడెత్తు గల ముతైములపేరు పేరురంబున ధరించి,
కటిక దాళిగోణాముకడచుంగు ధర జీర వట్టుదట్టి ద్రిండుగట్టి నడుమ

గీ. కేల డాఁపలిచిటికెన వ్రేలియందు, నలఁలిపగ డాలయంగర మనువుకొలిపి

గౌరవంబీని కలికిసింగార మొదవ, నారజంబుగఁ జరియించు నతఁడు మఱియు

ఉ. బోడికెమూపువై గరము పొందగఁజేసి కరంబు మ్రోయు నం

బాడిగ లోలి పెట్టి కరపద్మము క్రొవ్విరిచెండు మాటికి

పేడుకఁ బొరమిటుచు నవీననఖాంకవిలాసలక్ష్మితో

గూడినమేను వస్తుకొనఁ గ్రుమ్మరుచుండు నతఁడు వీధులన్.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨౧. ౧౨౨.]

చ. తలగడు గంగమర్దనము గౌతవటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్నభోజనము చందనచర్మ ప్రమానదామకం

బులు కపురంపునీడ్యమును భూషణపంక్తులు గల్గి నిచ్చలు

బులుకడుగంగబద్ధ సుమముత్యముబోలుచు వాలుచుం బురిన్.

సీ కలఁడు, లేదను వాదములతోర్చి మీనుమీసమువంటి యొంటిజొచ్చెము మెఱవఁగ
బహుసంతుమదవంక పాణిధమందైన తాళిగోణపుఁజుంగు నేల జీరఁ
గడలేని వీడ్యంపుఁగప్పుచుందురుకావి మోవి పల్లొత్తులమునుగుదన్న
సానతాఁకులు గల్గు సూనాస్తు శంఖంబుగతి సఖరేఖాంకగళము దనర

లే. సఖులు పనిహాసకులు వెంటః జనఁగ యంవతి,భుక్తనిర్దుక్తపరిధానయుక్తుఁ డగుచు
నగరఘంటాపథంబున నగుచు: దిరుగు,నొఱపుగల కీవి జాతిమాత్రోపజీని. [పాండు. 3-౬. ౧౦.]

ఉ. “ఓకకుఁ గూటికై యొకనిఁగొల్చి తదీరిత వాక్యపథతిక్
గైకొని..... [ఉద్భటా. ౮. 2-౯౧.]

క. వలంపకుఁ గూటికినైన నీ,చులవేడు బోడవొరవఁజొచ్చు నతఁడు—”
..... [పాండు. 3. ౨౧.]

ఉ. మానితలీల సజ్జయనిమాడ్కి మహీసురుఁ డప్పురంబులో
మానవపంక్తిలోఁ గలసి మచ్చికయై తలలోని నాల్కయై
ధీనిధి యాతఁడే యనఁగఁ దేకువఁ దేజముగాంచి యుండఁ బె
పూనఁగఁ గొన్ని వాసరము.....తటన్. [ఉద్భటా. ౨-౧౪౧.]

క. తలలోపల నాలుక పూసలలో దారంబు, పాలఁ జల్లిన నీరుం
బలె వెలియెఱుఁగక మనసులు,గలసి, యభేదముగఁ గాఁపుకడ నతఁడుండెన్. [పాండు. 3-౧౪౯.]

ఉ. ఆరయఁ బాలవంటి కుల మాఱిఁబోవఁగనిచ్చి నీటిలో
నారజమై చరించు వసుధామరఁదనుఁ డిట్టివారు నె
వ్వాదును జీరికిం గొనక,.....జుల్కగా
నీరసవృత్తిఁ జూచి; రతినిద్యుడు వీఁడని యేవగింపుచున్. [ఉద్భటా. ౨-౧౩౪.]

గీ. కాఁపురము నాకుఁ గడుఁబెద్ద కంచియంతయుల్లు శ్రీ ధన్వంతకటకమై హెచ్చు.....”
[ఉద్భటా. ౨-౨౧౩.]

లే. కాఁపుఁగోడలు కంచంత కాఁపురంబు,పాలవంటికులంబు గాడ్పఱచి చనియె-
..... [పాండు. 3-౨౧.]

క. భజనచేడి దానిపొత్తున,భుజియించెను మధువుఁద్రావె బొల యంటె, వెనక
ద్యుజియించె: దగిననడవడి,కుజనుండై ధరణిసురుఁడు కుత్సితబుద్ధిన్. [ఉద్భటా. ౨-౨౩౧.]

లే. ఎన్ని జన్మంబులేనియుఁ జన్నసిదవఁ,గాని ప్రాపింపరాని ధరానిలింప
జాతి గడలోన నప్పావజాతి తొఱగి,కల్లుపెల్లాను, వేటాడుఁ గఱచు నెఱచి.
[పాండు. 3-౨౪.]

ఉ. కేతువు నీటముంచి తమకించి ధనుర్లత మల్లఁబెట్టి వి
ఖ్యాతబలంబుఁ జెట్టులనుగట్టి గుణంబునఁగల్గు పక్షముల్
వే తరలించి యంపగమివేడక మూలకుఁద్రోచి, యవ్వనో
జాతుఁడు తత్పురిం గలుగు వైపులవైజన లోఁగునెంతయన్. [ఉద్భటా. ౧-౧౧౨.]

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల శరములమాయంబుఁ బొరయు టుడివెఁ

దగ శబ్దమాత్రపాత్రముఁజేసె గుణలత మ్రొకునగట్టిచె మాలబలముఁ

గంచుకివశము గావించె సేనానాథుఁ గఘరించె సమాచరుఁ గటికియెండఁ

బ్రతిపక్షభావసంగతుండని హితుఁజూచె వరకేతనముకీర్తిధరము డులిపె

తే. ధర్మనిర్మలమున్ది సుశర్మగదసి, గెలువఁగారేక చని శోపగించి మదనుఁ

డుఱక; తనవార లననికి నోడుమనిరే? పతికిగీడొట బుట్టపాపంబుకావె! [పాండు. ఆ. ౫-౯౮.]

ఇట్టి వింక నెన్నియేని కలవు, ఈ రీతి నే రామకృష్ణకవికృతమగు ఘటికాచల కూహాత్మ్యమునకును, ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమునకును చాల పోలికలు కలవు. మచ్చు నకు రెండు మాత్ర మిట నీయఁబడుచున్నవి.

సీ. మొకరిలేటొలు మూలి ముట్టవు తేనియల్ శ్రీమధుశాని కర్పించికాని

కోకిలమ్ములు చిగురాకులు గొలుకవు శ్రీవసమాలి కర్పించికాని

లేబుద్వికల్ గబళింపవు హరిణముల్ శ్రీనీలమూర్తి కర్పించికాని

ఫలభుజిక్రియలకుఁ చిలుకలు దలఁపవు శ్రీమాధవునకు నర్పించికాని.

గీ. యితరజంతువులును హరిమాలిఁ దలంచి, కాని యే వర్తనమునకుఁ జూస వని

నా తపోవసమాహాత్మ్య మభిమతింప, నలవియే వేయెగంబుల విలువవైన. [ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

సీ. అచలమతాభర్త కర్పించిమఱి కాని మృగములు లేబూరి మేయ వచట

నసమాహాచమనకు నర్పించిమఱి కాని యకులు క్రొవ్విరి తేనె లాస వచట

అంధకధ్వనికి నర్పించిమఱి కాని కోయిల లిగురాకు కొలుక వచట

సంగజారాతికి నర్పించిమఱి కాని చిలుకలు పండ్లు భుజింప వచట.

గీ. తన్మృగల జంతువులు శంభుఁ దలఁచికాని, యుచితవర్తనములఁ గోరి యుండవచట

పదనములు వేయెగలయంతవానివైన, నా యరణ్యంబుఁ గొని యూడ నలరెయగునె?

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర]

మ.శుకముల్ ప్రామిరుతుల్ గుణించు; గణించుచు ధర్మమర్చెతిహా

సకథల్ శారిక; నీరికల్ గొనుచునీషక్ శేషభాషావిశే

మకళాకాస్త్ర ముపన్యసించు; బహుల్ సాత్రాబిలీప్రాణనా

యకనామాళి; నభుల్ పఠించు సతతోద్వేగితీకాచాతురిన్.

[ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

ఉ. సామగుణంబుఁ గోల్పోయి బికళాబకనంబులు వైవధర్మముల్;

ప్రేమ నుపన్యసించు శుకబృందము లీశ్వరయోగకాస్త్రముల్;

కోమలరీతి శారికలు గూడి పఠించు వినోదిలీలలక్;

గామవిరోధి: బాడు నభిరంబుగ నచ్చట భృంగసీతముల్.

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము.]

ఇం టి పే రు.—

రామకృష్ణకవియొకపేరు 'తెనాలివా' రని పాండురంగమాహాత్మ్యమునందలి 'శ్రీతెనాలిగ్రహారసర్వోత్కృష్ట' అనుదానినిబట్టి తెలియుచున్నది. అంతకుఁ బూర్వమున ఆ పరిశయవారియొంటిపేరు 'గొల్లపాటివా'ని ప్రసిద్ధము. శ్రీగురుజాడ శ్రీరామ

మూర్తిగారును, శ్రీవీరేశలింగముగారును అట్లే చెప్పియున్నారు. తెనాలిలో శ్రీ రామలింగేశ్వరస్వామివారి యాలయమున నొక యుత్సవవిగ్రహము పీఠము మీఁదఁ గల

శ్లో. “శ్రీతెనాలినగరే వ్యరాజయద్ధార్ణవాటిపుర రామపండితః.

శుక్లమానుసివపంచమీగురౌ రామలింగ మమయోత్సవాకృతిమ్.”

అను శ్లోక విహ యంశమును బలఁజుచున్నది. గార్లపాటి రామయపండితుఁడు తెనాలినగరమున శ్రీరామలింగేశ్వరస్వామియొక్కయు, శ్రీపార్వతీదేవియొక్కయు ఉత్సవవిగ్రహములను ప్రతిష్ఠించె నని మీఁది శ్లోకమున కర్థము. ఈ రామయపండితుఁడే రామకృష్ణుని తండ్రి. ఈ రామయ గొప్ప శివభక్తుఁడని యీ శ్లోకమే విశదఁ జుచుచున్నది.

కవికాలము - గ్రంథరచనాకాలము. —

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రపు కృత్యవతరణికనుబట్టి యీ గ్రంథము కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుఁడుగా నుండిన నాదెండ్ల గోపమంత్రికడ ముఖ్యోద్యోగిగా నున్న యూరే దేవమంత్రికి కృతిగా నీయఁబడినట్లు తెలియుచున్నది. గోపమంత్రి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలమంత్రి యగు సాళువ తిమ్మరుసుమంత్రికి మేనల్లుఁడు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు క్రీ. శ. 1515-వ సం॥ న కొండవీటిదుర్గమును జయించినపిదప, దానిని పాలించుటకు తిమ్మరుసు తన మేనల్లుఁడగు నీ గోపమంత్రిని నియమించెను. ఈ గోపమంత్రి సుప్రసిద్ధుఁడు. ఇతఁడు దేవమంత్రికి క్రీ. శ. 1517-వ సం. న ఒక యగ్రహారమును దానమొచ్చెను.

దేవమంత్రి వైవాచారపరాయణుఁడు. ప్రాంతనారాధ్యుని పంశస్థుఁడగు చంద్రశేఖరవాచాయమునియొక్కయు, మహావిద్వాంసుఁడగు *లొల్ల లక్ష్మీధర పండితునియొక్కయు శిష్యుఁడు. లక్ష్మీధరపండితుని యనుగ్రహమున పండిత్యమును సంపాదించి ఈ దేవమంత్రి ‘శివపంచస్తనీ’కి వ్యాఖ్య రచించెను. ఈ యంశమును

శ్లో. “స చాయం దేవయామాత్యో మహిమస్తవపంచికాం,

లక్ష్మీధరకటాక్షణ కరులే గురులేజసా.”

అను శ్లోకము చాటుచున్నది. దేవమంత్రి గోపమంత్రివలన అగ్రహారాదిసమ్మానములను పొంది, ప్రసిద్ధుఁడైన పిదపనే ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును కృతినంది యుండును. ఆ కాల మించుమించుగా క్రీ. శ. 1535 అని తలఁచవచ్చును. ఉద్భటారాధ్యరచనాకాల మిదియే యై యుండవచ్చును. ఈ మీఁది విషయమునుబట్టి రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమున - ఆతనిసభలో నుండె నన్న లోకప్రతీతి యథార్థమే గాని, కల్పితము కాదని స్పష్టమగుచున్నది.

* శ్రీశంకరాచార్యకృత సౌందర్యలహరికి వ్యాఖ్య వ్రాసిన విద్వాంసుఁడు.

పాండురంగమాహాత్మ్యమును కృతిపొందిన విరూరివేదాద్రిమల్లత్రి కందాళ అప్పలాచార్యుల శిష్యుడు; మంగయగురువ రాజు కుమారుడగు పెదసంగభూపాలు నొద్ద వ్రాయునకాడు. చిత్రభారతకృతిపతి తండ్రి పెదతండ్రులును, వైజయంతీ విలాసకర్తయగు సారంగు తమ్మకవియు ఈ కందాళ అప్పలాచార్యులకు శిష్యులు. క్రీ. శ. 1541-పరాభవసంవత్సరమున గండికోట ప్రభువు కందాళ అప్పలాచార్యులకు భూదానమొసంగిన శాసనమొకటి కలదట!

రామకృష్ణకవి తన గ్రంథమున 'భట్టరు చిక్కాచార్యులు' తనగురువని చెప్పి యున్నాడు. ఈ చిక్కాచార్యులకు బెక్కురు శిష్యు లుండిరి. చాతుర్వాటికా మాహాత్మ్యము, ఆనందకానన మాహాత్మ్యము మున్నగు గ్రంథములను రచించిన లింగమగుంట రామకవియును [తెనాలి రామకృష్ణుని అల్లుడు], ఆతని తమ్ముడగు లింగమగుంట తిమ్మకవియును ఈ చిక్కాచార్యులకు శిష్యులు. రామకృష్ణకవులచే 'కామండకము'ను కృతిగొన్నవాడును, కొండ్రాజు తిమ్మరాజుకుమారుడును, పెదసంగభూపాలుని మేనల్లుడును అగు వేంకటాద్రియును చిక్కాచార్యుని శిష్యుడే. ఈ వేంకటాద్రి క్రీ. శ. 1584 వ సం. న కామండకమును కృతిబొందెను. కాన పాండురంగమాహాత్మ్యరచనము అంతకుంటే కొన్నియేండ్లు ముందుగా జరిగియుండ వచ్చును.

పై యంశములనుబట్టి రామకృష్ణుడు శ్రేష్ఠుడుగా నున్నప్పుడు క్రీ. శ. 1535 ప్రాంతమున ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును రచించి దేవమంత్రికి కృతియొసంగె ననియు, తర్వాత వైష్ణవుడుగా మారినపిదప 'ఘటికాచలమాహాత్మ్యము'ను రచించెననియు, ఉద్భటచరిత్రరచనయైనపిదప రమారమి ముప్పదియేండ్లకు - అనగా (క్రీ. శ. 1565 ప్రాంతమున) పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెననియు చెప్ప వీలగుచున్నది. పాండురంగమాహాత్మ్యమున (పుట 268) 'గిరికాసుషక్తబుద్ధి నుచరిచరునిబోలు' (ఆ. 4. ప. 242) అని వసుచరిత్రవిషయమును, 'గురుభీతమతికి నాముక్తమాల్యదకు నెన యగుచున్' (ఆ. 4. ప. 241) అని యాముక్తమాల్యదయును సూచింపబడినందున, పయిగ్రంథద్వయము రచింపబడిన పిదపనే యిమ్ముది వ్రాయబడినట్లు వ్యక్తమగుచున్నది. ఆముక్తమాల్యద శ్రీకృష్ణదేవరాయలరచన యగుటచే బ్రాహ్మీనమగుట యుక్తమే. కాని వసుచరిత్రవిషయమునఁ గొంత సందేహము కలుగవచ్చును. కాని అది 1567-70 ప్రాంతమున వెనుగొండను పాలించిన తిరుమలదేవరాయల కంఠితమగుటచేత దానిరచన యంతకుం బూర్వమే జరిగియుండ వలెను. పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఇంచుమించుగ నాకాలపుదే యగుట నివి రెండును సమకాలీనములనియు, అట్టియెడ నొకదానిలో నింకొకటి సూచింపబడుట దోషముకాదనియు గ్రహింపవచ్చును. ఇంతకును - ఉపరిచరమును వృత్తాంతము మహాభారతమున నున్నదే కాని క్రొత్తది కాదు. కావున దానినే రామకృష్ణకవి సూచించెననియుఁ జెప్పవచ్చును.

కాగా రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయల యాస్థానమున నుండుట యసంభావ్యము కానందునను, వసుచరిత్రవృత్తాంతప్రశంస యసంగతమకానందునను, ఇతడు క్రీ. శ. 16-వ శతాబ్దిప్రారంభమున (1500 ప్రాంతమున) జన్మించి, 1575-80 ప్రాంతమువఱకు జీవించియుండెనని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

కృతులు - ముద్రితములు, అలభ్యములు.—

రామకృష్ణుడు రచించిన గ్రంథములు మూడుమాత్ర మింతవఱకు లభించినవి. ఆ మూడును ముద్రితములు. ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము ముక్త్యాలలోని సరస్వతీపత్రికలో ప్రకటింపబడి, పిదప ప్రత్యేక గ్రంథరూపమును దాల్చినది. ఘటికాచలమాహాత్మ్యము ౧౮౯౨-వ సం. న కళా తీముద్రాశాలలో ముద్రింపబడినది. పాండురంగమాహాత్మ్యము తొలుత శ్రీనివర్తివారిచేతను, శ్రీపూజిళ్లగారి చేతను కొంతభాగము ముద్రింపబడి, పిదప శ్రీకూన్ శ్రీతెన్నకంశ్రీరంగాచార్యులు గారి లఘుటీకతోఁగూడ పూర్తిగముద్రింపబడి, ఇందనుక విదుకూర్పులను బోధించినది.

తెనాలి రామలింగకవికృతులగు కందర్పకేతువిలాసము, హరిబీలాహారము అను ప్రబంధములనుండి కొన్ని పద్యములు ప్రబంధరత్నావళియందు ఉద్ధరింపబడినవి. ఆ గ్రంథములమాత్ర మింతవఱకును దొఱకలేదు. “పాండురంగవిజయము” అను పేటొక గ్రంథము నీ కవి రచించినట్లు ప్రతీతి. అది పాండురంగమాహాత్మ్యమే యై యుండునోమో! ‘పాండురంగవిజయము’లోనివని ఉదహరింపబడిన పద్యములు మాత్రము పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గానరాకున్నవి.

రామకృష్ణనిగూర్చిన కథలు.—

తెనాలి రామలింగని కథలని దక్షిణదేశమునందంతటను ప్రసిద్ధములయి కొన్ని కథలు ప్రచారమున నున్నవి. అందుఁ జాలవఱకును శ్రీకృష్ణదేవరాయలకును, అతని యాస్థాన విద్యత్కవులకును సంబంధించి యున్నవి. వీనిని శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారు తమ ‘కవిజీవితముల’లో ఇచ్చియున్నారు. రామకృష్ణకవి రాయలకాలమున లేడని తలచిన విమర్శకులు కొందఱీ కథలన్నియుఁ బుక్కిటి పురాణములని తలచిరి. కాని యీవఱకు నిర్ణయింపబడిన కవికాలమునుబట్టి యీ కవి రాయలసభలో ఉండుటకు ఆక్షేపణ లేదు. కొందఱు పరిశోధకులు, విమర్శకులును ఈ యంశమును గ్రహించి శ్రీశ్రీరామమూర్తిగారు వ్రాసిన కథలు కొన్ని యథార్థములే యని నమ్తుచున్నారు. అన్నియుఁగాకున్నను, కొన్నియైనను నమ్మదగియే యున్నవని చెప్పక తప్పదు. ఆ కథలు సాధారణముగా భట్టుమూర్తి, అల్లసాని పెద్దన, ముక్కుతిమ్మన, భూర్జటి మున్నగు కవులను వెక్కిరించు గాథలతో నిండియున్నవి. వానికిదగిన చాటువులు కలవు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమునాటికి రామకృష్ణకవి యువకుఁడు; స్వభావముచేతనే స్వతంత్రుఁడును, వికటస్వభావము కలవాఁడును అగుటచే ఈతఁడు ఇతరకవులను—సమయానుసారముగ అధిక్షేపించుట అసంభవ మెంతమాత్రమును కాదు.

రామకృష్ణుడు తన చరమదశలో తనతో పాముముగను, తనకవిత్వపరీక్షకు నికషోపలగను ప్రాధప్రబంధముగ పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెను. అందు హాస్యమున కెట్టి యవకాశమును - అందును అట్టి నయమున - లేదు. అట్లయ్యును ఈతఁడు, తన స్వభావమును పూర్తిగ విడువలేక అందందు తన కొంటెతనమును వ్యక్తముచేయుచు నే యున్నాఁడు. మచ్చునకు రెండు పద్యములు దాహరింపఁబడుచున్నవి.

అతులనీవృత్తో తపస్సుచేసిన పుండరీకమహామునికి భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షముకాఁగా ముని ఆతనిని పెక్కువిధముల స్తుతించెను. అందు దశావతారస్తుతితో బౌద్ధావతారవర్ణన మీ క్రిందిరీతి నున్నది.—

చ. 'ప్రతిదినకేకలుంచనపురాయిడి నెట్లన బట్టగట్టి వైఁ

బుతపుతమంచునున్న కుటుబోడతలకొ ధరింప నోడియకొ

సతమగు సొమ్ముగాన విడఁబాలవుగా శిఖిపింఛవల్లి, సౌ

గతమధుర్య! దాని గటిఁ గట్టుము; పట్టుము మిన్న కేటికిన్.' [పాండు. ద్వితీయా. ౬౪]

నెమిలిపించెము శ్రీకృష్ణునకు నీడరాని కేశాలంకారము. బౌద్ధావతారసమయమున బట్టకట్టి నున్నవైన తలపై గానిని ధరింప నెట్లుచు వీలులేదు. సతమగు నగను వీడుట కును వలను కాదు. కావున మొలకుఁ గట్టిన బట్టను విప్పివేసి, ఆ వస్త్రమునకు బదులుగా శిఖిపింఛమును ధరించుట మేలు. అట్లు చేయుటవలన వస్త్రధారణఫలమును సిద్ధించును. మొల కట్టవలసిన బట్ట, తలయే కట్టుటచే - (బట్టతల యగుటచే) వేతే వస్త్రధారణ మనావశ్యక మని భావము.

పయి వర్ణనమున రామకృష్ణుడు తన స్వభావనిర్ధమగు హాస్యమును వెల్లడించె ననుట స్పష్టము. ఈ వర్ణనము ప్రత్యక్షమైన భగవంతునిఁ గొనియాడుచు పుండరీకునివంటి ముని చేయుట వికటమేకదా!

సహజదుర్బద్ధియగు నిగమశర్త తనయక్కచేసిన హితబోధకు లోబడి సానుకూలుఁడై మంచిదారిని పడినట్లు నటించియు నొకనాటిరాత్రి యందఱును నిద్రింపఁగా వారి నగలను దొంగిలి పరారి యయ్యెను. మఱునాటివఱువాత ఆతనిబంధువులు పోయిన తమ నగలఁగూర్చి విచారించు సందర్భమున నీ క్రిందిపద్య మున్నది.

సీ. 'హాకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృపతృ దర్శముద్రికకుఁ జిత్తంబు కలఁగ

నత్తగారిచ్చిన హానిమదర్శనపుఁ బేరునకు ముత్తయిదుప వనటఁబొందుఁ

గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కటవనై యడలు దుర్వారయై యాడుబిడ్డ

బామాత పితఁబొందు వ్యామోహియై నపగ్రహకర్తజేష్ఠవ భ్రంశమునకు

తే. నెంత దుర్బద్ధి! యెంత దుర్భాగి! యహహా! సర్వధనములు నద్దరాచారశీలుఁ

దగాచుముట్టుగ నిలుదొంగిలి యుఱికిచనుట, యెఱుంగరోకాక, యివ్వేళ్లయెఱుక గలుఁబె!

[పాండు. తృతీయా. ౫౦]

చెడుతిరుగుడులు తిరుగుచు, సర్వనాశన మొనర్చుచున్న నిగమశర్మను దారికిఁ దెచ్చుటకై ఆతనియొక్క విదారు కోసుల దూరమున నున్న తమయూరినుండి కాఁపురమెత్తి పెట్టి పుట్టినింటికి భర్తతోను, బిడ్డలతోను వచ్చినది; నిగమశర్మకు నయమునను, భయమునను హితబోధచేసి ఆతనిని మంచిదారికి త్రిప్పినది. అతఁడును వెనుకటిరీతి మర్యాదగా ప్రవర్తింపసాగెను. ఇట్టి మార్పునకుఁ గారణము ఆమెయే. తన బుద్ధి చాతుర్యమున కామె గర్వింపవలసినది; అందఱిచేతను పొగడికలను పొందవలసినది. ఇట్టియెడ నిగమశర్మ యొక యర్థమరేయి అందఱినగలను ఊహముట్టుగ దోచుకొనిపోయినపుడు బంధుగు లందఱును తరుతమ యాభరణములకై విలపించుచుండఁగా ఈమెయు తన ప్రయత్నము వస్తుగుటకుఁ గాక, నగకొఱకు విలపించుటయు, అందును ఆత్యల్పమూల్యముగు ముక్కటకు వాపోవుటయు, అందఱును సామాన్యముగ విలపించుచుండఁగా ఈమె దుర్వారయై యడలుటయు రామకృష్ణకవివికట తను విశదము చేయుచున్నవి.

గ్రంథనామము. —

పాండురంగ ట్రేత్రమాహాత్మ్యమును ప్రతిపాదించు నీ ప్రబంధమునకు 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' అను పేరున్నట్లు ఆశ్వాసాంతగద్యములనుబట్టి తెలియుచున్నది. దీనికి 'పాండరీకమాహాత్మ్యము' అను నామాంతరమున్నట్లు 'అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పాండరీకమాహాత్మ్యంబునకు' అను గ్రంథారంభ గద్యవలన తెలియుచున్నది. దైవమునుబట్టి పాండురంగమాహాత్మ్యమనియు, భక్తుడగు పుండరీకుని కారణమున పాండరీకమాహాత్మ్యమనియు దీనికి పేళ్లు గలిగినవి. కాని పాండురంగమాహాత్మ్యమును పేరే ఆంధ్రలోకమున ప్రసిద్ధమై యున్నది.

మూలము. —

కృతిపతి యగు వేదాద్రిమంత్రి రామకృష్ణనీతోఁ బల్కిన

ఉ. "స్కందపురాణసీరసిధి కాస్తుభమై ప్రభవించు దేవకీ

నందను నత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమన్

గుండనముం ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగు సొమ్మైనరించి, విష్ణుసే

వం దులకించు నప్పరమ వైష్ణవోటి నలంకరింపుమా!"

[పాండు. ౧. ౧౬..]

అను పద్యమునుబట్టి యీ ప్రబంధమునకు స్కందపురాణమునందలి కథ మూలమని తెలియుచున్నది.

'పాండురంగమాహాత్మ్య'మను నొక ట్రేత్రమాహాత్మ్యము గీర్వాణభాషలోఁ గూర్పబడినది కలదు. అది తొమ్మిది యధ్యాయముల చిన్న గ్రంథము. స్కందపురాణాంతర్గతమట! దానిమాతృక పూనాలోని భండార్కర్ పరిశోధనాలయమునఁ గలదు. దాని ప్రతియొకటి కాకినాడలోని 'ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు'లోఁ గలదు. గ్రంథములోనివిషయమునుబట్టిచూడ, అయ్యది రామకృష్ణకవి యాంధ్రప్రబంధము

ననుసరించి వ్రాయబడినట్లు తోచుచున్నది. అయ్యదియే మూలమని ప్రచారము చేసి, తన్మూలమున రామకృష్ణని ప్రతిభను, శక్తిని కొంచెపఱచుట కెవ్వరో యిట్లు మూలమును కల్పించి, అయ్యది ప్రచారము పొందునట్లుచేసి యుండవలెను. తెలుగునకు సంస్కృతమూలము కల్పింపఁబడుట శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము నెడను కాననగును.

ఆ మూలగ్రంథముయొక్క యాద్యంతభాగములివి—

స్థారంభము— “పాండురంగమాహాత్మ్యమ్

స్కంద ఉవాచ—

శ్లో. మాహాత్మ్యం కథితం సమ్యగ్దీనానా ముత్తమోత్తమం,

గంగాదీనాం మునిశ్రేష్ఠాః కిమన్యచ్ఛోతు మిచ్ఛన్

మునయ డోచుః—

శ్లో. సర్వోత్తమం యది క్షేత్రం తీర్థం చైకత్ర విద్యతే,

ఉత్కృష్టం దైవతం చాపి తన్నో పద మహామనః!

సూత ఉవాచ—

శ్లో. అగస్త్యాదిమహర్షీణాం వచః శ్రుత్వానఘ విజ్ఞభిః,

ధ్వాత్వా తాదృగ్విధం క్షేత్రం తీర్థం దైవం న దృష్టవాన్.

స్కంద ఉవాచ—

శ్లో. నాహం తథావిధం క్షేత్రం తీర్థం దైవతమేవ చ,

ధ్యాయన్సస్యామి మునయ స్సర్వోత్కృష్టం సుదర్లభమ్.

తదాగచ్ఛత గచ్ఛామో గిరిజావల్లభం భవమ్,

ద్రష్టుమేతం మహాపద్మం కైలాసనిలయం పృథక్.

ఆశ్చర్యం న మమాప్యత్ర ప్రశ్నార్థాధిగమే మహాన్,

జాయతే మునిశార్దూలాః స హి నో వక్ష్యతే శివః.

గ్రంథాంతము:—

న వ మో ౭ ధ్యా యః

ఈశ్వర ఉవాచ—

శ్లో. న చచార మహావిష్ణోర్నందిరోపరి గంధధీః, తం దృష్ట్వా క్షేత్రపాలో ౭ సౌచకోప చ ననాద చ.

ఉత్థపాత మహావేగాత్ ప్రేరవత్ భిరః స్వయమ్, ఆరురోహ్నా(?) విమానంతు బభం జ నివపాత నః.

తం గృహీత్వా మహాసత్త్వో నిపాత్య భరణీతలే, విచక్ర్వ మహాబాహుః సర్పరాజం యథా భగః.

మరణాభిముఖం దృష్ట్వా భైరవేణార్దితం వ్రభుః, విద్యాధరం దేవయోనిం మహావిష్ణుర్భవా.....

ఇతి శ్రీ స్కందపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే ఉత్తరసంహితాయాం

పాండురంగమాహాత్మ్యే నవమో ౭ ధ్యా యః.

పాండురంగమాహాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

ఆంధ్ర పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గల సిగమళర్థోపాఖ్యానము, రాధికా వృత్తాంతము, సుశీల మున్నగువారి కథలు, సుశర్తో పాఖ్యానము, అగస్త్యుని నిఘంటుల వృత్తాంతములును సంస్కృతమున లేవు; మిగిలిన నృసింహములు సంస్కృతమునఁ గల జూపబడినవి.

ఆంధ్ర ప్రబంధమునఁ గల పదములు సంస్కృత మూలమునఁ గానవచ్చుచున్నవి. కాని దానింబట్టి సంస్కృతమూలమున కేది యనువానిమనుట యుక్తి దూరము. ఆంధ్రమునందు 'తద్వోరతా, డనవేగంబున భగ్నమయ్యెఁ గడివేల్లత్ తుల్లకా శిశ్యమున్.' (పుట 131) అని యుండఁగా దానిని సరిగా అర్థముచేసికొనక మూలమున 'తులుకానాం చ శిశ్యం చ భగ్నమద్యాపిచృశ్యతే' అని కూర్పబడినది. ఇట్టివి చాల కలవు. విస్తరభీతి నవి విడువబడినవి.

కథాసారము—

ప్రథమాశ్వాసము

శౌనకాది మహామునులు సూతుంజూచి షేత్ర - దైవత - తీర్థములు మూడును సమప్రధానములై యుండు స్థలముగూర్చి తెల్పుమని కోరఁగా నతఁ డిట్లు వచించెను.

'తొల్లి యగస్త్య మహాముని లోపాముద్రతోఁ గూడ షేత్ర రాజమగువారా జనీయందు వసించుచుండ సూర్య చంద్రాదుల గమనమును నిరోధించుచుండు వింధ్య పర్వతము గర్వము నణంపవలెనని దైవత లా మహామునిని ప్రార్థించిరి. అగస్త్యుఁడు వారి ప్రార్థనము నంగీకరించి శిష్యులు వెంట రా బయలుదేరి వెల్లి వింధ్యపర్వతము గర్వము నణచి దక్షిణముగాఁ బోయి కొల్లాపురిలోని మహాలక్ష్మిని సేవించెను. ఇదవ నా దేవియానతి ననుసరించి తుంగభద్రను దాటి స్వామిమలకుఁ బోయి కుమార స్వామిని సేవించెను. అతనిం గొనియాడి, యా గుహానివలన నున్న షేత్రమాహాత్మ్యములను దెలిసికొని యగస్త్యుఁ డిట్లనెను - 'స్వామీ! మీదయవలన పుణ్యస్థల మాహాత్మ్యముల నన్నింటిని దెలిసికొంటిని. తీర్థ - దైవత - షేత్రములు మూడును మేళవించి యున్నచోటేదైనఁ గలదా? దానిం గూర్చి తెల్పుడు.' అని యడుగఁగా కుమారస్వామి సుదీర్ఘముగ నాలోచించియు నట్టి స్థలమును కానలేక 'మహామునీ! నీ వడిగిన యర్థము నాకు గోచరము కాలేదు. మన యీ సందేహమును దీర్ప పర మేశ్వరుఁడే సమర్థుఁడు; మనము కైలాసమునకేగి యాతనిని దర్శించి మన సందియముఁ బాఠికొంద'మని కల్పి మునిగణముతోను, పరివారముతోను బయలుదేరి కైలాస నగమున కరిగెను. అంతకు ముందుఁ బార్వతీయు శివు నిదేప్రశ్న యడుగఁగా నతఁ డట్టి స్థలము గూర్చి తెలుప సిద్ధముగా నున్నందున మునులతోఁగూడ వచ్చిన కుమారునకును పార్వతీతోపాటు షేత్ర - దైవత - తీర్థములు కలిసియుండు స్థలమును దెలుప నెంచి, తొట్టతొలుత వెన్నుని దన మనస్సులో ధ్యానించి యిట్లు చెప్ప మొదలిడెను.

ద్వి తీ యా శ్వా న ము

ఘృవీరానది ఖైమీనదిలోఁ గలిసినచోట దక్షిణతీరమునఁ గల తీర్థ, ష్టేత్రములు పాండరీకములని ప్రసిద్ధములు కలవు. అచట దేవదేవుడగు లక్ష్మీ వల్ల భుండు పాండురంగనామమునఁ బ్రసిద్ధుడై యుండును. అయ్యదియే మీ రభిల షించిన యుత్తమ స్థలము.

ఆదికల్పమునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరము కడపట పుండరీకుడను ముని యచ్చోట ఘోరతపం జూనరింప శ్రీకృష్ణుండు ప్రత్యక్షమై కావలసిన వరమడుగఁ గోరెను. పుండరీకుఁ డాదేవుని, ఆ లలితరూపముతో నచటనే యుండునట్లును, అచటి తీర్థ ష్టేత్రములు తనవేరిట పాండరీకములయి యుండునట్లును వరము ప్రార్థించెను. శ్రీకృష్ణుఁ డట్లేయగుఁగాక యని వర మొసఁగెను.

ఆ ష్టేత్రమును గూర్చి మఱియు నిట్లు శివుండు వివరించి పలికెను:—

ఆ ష్టేత్రము లోకోత్తరమైనది. దానికి నాలుగు లోవాకిళ్లు గలవు. తూర్పు వాకిట సగస్వతియు, దక్షిణద్వారమున నారదుండును గలరు. దక్షిణదిశ నైదు కోట్ల నాగకన్యక లారతులిచ్చుచుండురు. పడమటి వాకిట భువనేశ్వరీదేవియు, నుత్తర ద్వాగమున దుర్గాదేవియు నున్నారు.

ఇట్టి ష్టేత్రము ష్టేత్రాంతరములకంటె నుత్తమోత్తమము.

తొల్లి త్రిదంష్ట్రుడను రాక్షసుండు కోపముతో గదనెత్తి పాండురంగని యొడమ ప్రక్కపై వ్రేయఁగా ఆ దేవుండు దానిని తూలించి, యా రాక్షసునిఁ జంపెను. ఆ గదా వేగమునకు పాండురంగని మొలనున్న జాలెసంచి తెగిపోయి యిప్పటికి నచ్చటనే పడి యున్నది.

ఆ ష్టేత్రమునకుఁ బడఁగుట పద్మతీర్థమును, శంఖ - పద్మనిధులును గలవు. అచటనే పిప్పలాకారమున నరనారాయణు లున్నారు.

పాండురంగని కీశాన్యదిశను కుండలతీర్థము కలదు. అచట అశ్వత్థ రూప మున నరసింహుం డున్నాడు. గోపిక యొకరై యచట శ్రీకృష్ణునిఁగూర్చి తపస్సు చేయఁగా నా దేవుండు ప్రత్యక్షమయ్యెను. అప్పటి తత్తరపాటులో నామె కేశ బంధము వీడెను; నీవి కొంత జాతెను. ఆమె శ్రీకృష్ణునియడుగులను గట్టిగాఁ బట్టు కొని ఆరిధముగానే అచట సుండునట్లు వరమడుగఁగా అతఁ డట్లే వర మొసఁగెను. ఆ స్థలమే ముక్తకేశినీష్టేత్రము.

ఆ దిక్కుననుండియే ఖైమీనది పొంగి పొరలుచు ష్టేత్రముపైకి వచ్చు చుండఁగా, పాండురంగుండు తన పాదములపై నుండి ప్రవహించునట్లు జ్ఞాపించెను. అదియే బైమితీర్థమని ప్రసిద్ధమై యున్నది.

సరసింహుడచట ముప్పదిరెండు బాహువులతో నున్నాడు. అగస్త్య - గాణాపత్యము లను తీర్థములు నచటనే గలవు. గాణాపత్యతీర్థమునకుఁ దూర్పున సుకర్షణతీర్థమును, దానికిఁ దూర్పున జాబాలితీర్థమును, దానితరువాత బ్రహ్మతీర్థమును గలవు. బ్రహ్మతీర్థముకడ బ్రహ్మయు, సరస్వతియు వసించురు. వారికి దక్షిణమున కలశతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున పితృతీర్థమును, దానికి దక్షిణముగా చక్రతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున లక్ష్మీతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున కౌమోదకీ, పద్మ, శంఖ, చక్ర తీర్థములును గలవు. లక్ష్మీతీర్థాదు లయిదును శక్తిపంథక మనఁ బడుచున్నవి.

విష్ణువు సంగముడను రాక్షసుని చంపినచోట సంగతీర్థము కలదు. అచట పుష్పావతి యను నది సంగమించును. దానికిఁ బరమ రామ, దేవ-సూర్య - సరస్వతీ తీర్థములు కలవు.'

పరమశివుఁ డీ రీతిని మునులకును, గుమారునికి, నుమకును దెల్పెనని సూతుఁడు శౌనకాదుల కెఱిగించెను. వా రీ క్షేత్రతీర్థాది మాహాత్మ్యములను విని మిగుల సంతసించిరి. పిదప శౌనకుఁడు సూతుం జూచి 'మహాత్మా! విష్ణు వేల యదుకులమున నందునిపట్టియై పుట్టెను? అతని చరిత్ర మెట్టిది? రాధ యెవ్వరై? రాధాకృష్ణులసంబంధ మెట్టిది? శివునిదేహమునుండి భైమి యెట్లుద వెను? విష్ణుని మంత్రరహస్య మెయ్యది? ఈ యంశములన్నియు మాకు వినిపించవలయు'నని ప్రార్థింపఁగా సూతుఁడెట్లు నెను—

'తొల్లి శంకరుఁడు నారదునకు పుండరీకముని చరిత్రమును వివరముగాఁ దెల్పెను. దానిని మీకు వినిపింతును. అది వినిన మీ సందేహములెల్ల ను తీరును.' సూతుఁడెట్లు పలుకుచు మున్నుతాను వేదవ్యాసునివలన వినినదాని నిట్లు చెప్ప పాఁగెను.

'ఇదివఱకుఁ జెప్పినట్లు కుమారుఁడు మునులతోఁగూడఁ దన సందేహములను తీర్చుకొని పోవుచుండఁగా-శివునివద్దకు వచ్చుచున్న నారదుఁడు వారిని జూచి తనలో 'కుమారుఁడును, మునులును పరమశివునియొద్ద కిప్పు డేకారణమున వచ్చిరో? ఏదే నొక గొప్ప సందియముఁ దీర్చుకొన వచ్చి, తమపని నెఱవేర్చుకొని మఱలుచుండ వచ్చును'అని యనుకొని వేరేగ శివుని దర్శించి, యతనిఁ బలుతెఱుంగులఁ గొనియాడి యిట్లు ప్రార్థించెను—'దేవా! కుమారాదు లిటునుండి పోవుచుండుట చూచితిని. వారు మిమ్మేమి ప్రార్థించిరి? మీరేమి సమాధాన మిచ్చితిరి? ఆ యంశమును నాకు వివరముగాఁ దెల్పు వేదవ్యాసుచున్నాను.' అప్పుడు శివుఁడు పార్వతియు, కుమారుఁ డును, మునులును కోరిన యర్థమును దెల్పఁగా నారదుఁడు తనకు నట్టియుత్త మోత్తమస్థలమును దెలిసికొను కోరికకలదు; కాన వివరింపఁగోరఁగా శివుఁ డాతనికి పాండురంగక్షేత్ర వృత్తాంతమును దెల్పు మొదలిడి యచటి సరసింహక్షేత్రము గొప్పతనముం దెల్పుచు తదనుబంధముగ నొకయితిహాసము నిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను.

తృతీయాశ్వాసము

కళింగదేశమునందలి పీఠికాపురమున వేదవేదాంగవేత్తయు, సుత్రమతీలుండును అగు సభాపతియను బ్రాహ్మణోత్తముఁ డుండెను. నిగమశర్త అతని పుత్రుఁడు. నిగమశర్త చిన్నవయస్సుననే సమస్తవిద్యలను నేర్చి విద్వాంసుడైనను, పోకిరియై తిరుగుచు, ఇంటింగల వస్తువుల నన్నింటిని విక్రయించుచు, భూములను గుడువ బెట్టుచు సంపదను నాశనముచేయుచుండెను. ఇంటిగడప త్రొక్కుటయే యరుదుగ నుండెను. వానికి బుద్ధిచెప్పి, దారికిఁదీసికొని రాదలంచి యతనియక్క భర్తతోను, బిడ్డలతోను తన పుట్టినంతికి వచ్చి, చుక్కలైగిపడినపడువున నొకప్పు డింటికి వచ్చిన తమ్ముని ఖండి మాటలాడి, నిలిపి, సమస్తోపచారములు నొనర్చి హితము నుపదేశించెను. నిగమశర్తయును ఆమెహితమును విన్నవానివలె నటించి కొలఁదిదినములు వినయ, విధేయతలతో మెలఁగుచు నొకనాఁటికాత్రి అందఱును నిదురించుచుండఁగా వారి ఆభరణముల నన్నింటిని అపహరించి యడవిదారిని పోవుచుండెను. అడవిలో నొకదొంగలగుంపు నిగమశర్త నడ్డగించి, అతనిని చావఁగొట్టి యతనికడనున్న యాభరణముల నన్నింటిని తీసికొనెను. కదలలేక - మెదలలేక పడియున్న నిగమశర్త నొకకాఁపు తనయింటికిఁ దీసికొనిపోయి తగినచికిత్స చేయించి, గాయములు మాన్పి కాపాడెను. ఆ యింటింగల అందకత్తెయగు నొకకాఁపు పడఁతి నిగమశర్తను మరులు కొని, అతనిని మరులుకొలిపెను; అతఁడు ధర్మమును దలపక రహస్యముగ నామెతోఁ గ్రీడించుచుండెను. ఇట్లు కొన్నిరోజులుచన నాతఁడాపడఁతిని లేవఁదీసికొని యెటకేని పోవఁ దగినయదను నరయుచుండెను. ఒకప్పుడాయూర జరిగిన జాతరలోఁ బాల్గొని నడురేయి నందఱును గాఢనిద్రలో ముగ్ధి యుండఁగా నిగమశర్తయిది, నతని ప్రియురాలగు నా కాఁపుపడఁతియు నిలువీడిపోయిరి. వారొక యడవికిఁబోయి, అచ్చటి బోయజాతిలోఁ గలిసిపోయిరి. నిగమశర్త కిరాతుఁడయి వేటాడి యాహారము సంపాదించుచుండెను. వారిరువురును అచటఁ గొంతకాలము గడపినపిదప నా కాఁపుపడఁతి మరణించెను. పిదప నిగమశర్త యొక చుండాలవనితం గూడి యామెవలన సంతానముంగూడఁ బడసెను. ఒకనాఁడతఁడు వేటకుఁబోయి యుండఁగా అతని గుడిసె కాలిపోయెను. అందుండిన యతని భార్యపుత్రులు మరణించిరి. అతఁడది గాంచి, మిగుల వాపోయి, మతిచెడి, యాహారనిద్రల నుజ్జగించి దేశములఁ గ్రుమ్మరుచుఁ దుదకు శ్రీనరసింహుఁడున్న తేత్రముంబ్ర వేళించి ప్రాణములు విడిచెను. యమదూత లాతనిని కట్టి, కొట్టుచు ఘోరముగఁ బాదించుచుఁ దమ లోకమునకుఁ దీసికొని పోవుచుండఁగా-వారు వెట్టుబాధలకుఁ దాళఁజాలక నిగమశర్త గట్టిగా నఱచెను. అంతకు మున్ను విష్ణువుచే రక్షార్థ మచట నుంచఁబడిన చక్రము అతని మొఱ విని తొందరగా వచ్చి యమదూతలను దఱిమి, నిగమశర్త బంధములను త్రొంచెను. అంత విష్ణుదూతలు వచ్చి నిగమశర్తను సగౌరవముగ శ్వేత ద్వీపమునందలి పరమపదమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అతఁడు వైకుంఠమున కుముదు.

డను పరమభాగవతుడయి యున్నాఁడు, అతఁడు పాతకియయ్యును సరసిహాత్యేత్రమున మరణించుటచే నట్టి యుత్తమోత్తమపదవిని పొందెను. ఆత్యేత్రమునకు దక్షిణభాగమున నేను నివసించును, ఎట్టి మహాపాతకము లొనరించినవారైనను సరే, అచ్చట మరణించినచో ఇంద్రపదవిని పొందుదురు.

శివుఁడిట్లు తెల్పఁగా విని సంతసించి నారదుఁడు తీర్థ - త్యేత్ర - దైవతములను గూర్చి తెలుపఁగోరఁగా నిట్లు తెల్సెను - 'సృసిహాత్యేత్రము నెదుట చంద్రభాగా నది కలదు. ఇంద్రుఁడు మున్నచట తపఃబొసరించి యింద్రభోగముల ననుభవించెను. ఆసృసిహాత్యేత్రము చేరువనే పాండరికత్యేత్రమున్నది. దాని మాహాత్య మిట్టిది, అట్టిదని వర్ణింపనలవికాదు. దానికి దూర్పుభాగమున సరస్వతియు, బడమట భువనేశ్వరియు, జివటిభాగములుకాఁగా ఆత్యేత్రమును ధనుస్సును చేతధరించి శార్ఙ్గపాణియగు విష్ణువు తీర్థము లను బాణములను దొడిగి పాపములను లక్ష్యములను బడఁగొట్టి భక్తులఁ గాపాడుచుండును. ఆత్యేత్రమునడమ పాండరంగఁడను పేర శ్రీకృష్ణుఁడు వెలసియుండును.'

శివుఁడిట్లు పలుకఁగా నారదుఁడు 'నిఖిల జగదభ్యసించుటకు విష్ణువు ఆస్థలమున వెలయుటకుఁ గారణమే'మని ప్రశ్నింపఁగా పరమేశ్వరుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడంగెను.

'పూర్వము పుండరీకుఁడను మహాముని యచ్చోట ఘోరమగు తపస్సుచేయు చుండఁగా, దానివలన గల్గిన తాపమునకు లోకము లట్లుడికిన ట్లుడికిపోవుచుండ - బ్రహ్మయా సంగతిని విన్నవింప విష్ణువుదరి కేఁగెను. ఆ సమయమునం దే దుష్టజనులను మోయఁజాలని భూదేవి తనస్థితిని వెన్నునకు విన్నవించుటకు క్షీరాభిషుద్ధ్యమునం దలి శ్వేతదీపములోని వైకుంఠమునకేగి యచట దేవదేవుని దర్శించి, స్తుతించి తన గోడు వెల్లెఁగ్రక్కెను. విష్ణు వామె సంగతినివిని తాను మాయామానుషమూర్తియై భూలోకమున నవతరించి, రాక్షసప్రాయులగు రాజులను సంహరించి, భూభారము మాన్పెదనని భూదేవి కభయమిచ్చి, పుండరీకునికిః బ్రత్యక్షమయి వరమొసంగి యాతనితపస్సును మాన్పెదనని బ్రహ్మకును వాగ్దానముచేసి పంపివేసెను. పిదప శ్రీహరి యాదవకులమున దేవకీవసుదేవుల తపఃఫలముగఁ గృష్ణుడయి పుట్టి ఘోర రాక్షసులను, దుష్టనృపాలురను పెక్కురను సంహరించి బాల్యమాది అనేకాద్భుత కృత్యముల నొనర్చుచుండెను.

ఆ రీతి నవతరించిన శ్రీకృష్ణుని సంతోషమునకై బ్రహ్మయొక శక్తిని పంపఁగా నది నందుని మఱిదియగు శతగోవుని పుత్రికయై లోకోత్తర సౌందర్యమున రాధ యను నామమున వర్ధిల్లుచుండెను. ఆ రాధాకృష్ణులహృదయములలోఁ బరస్పరము ప్రేమ యంకురించెను.

చ తు థా క్వా న ము

మాధవుఁడే తనకు భర్త కావలెనని రాధ గోవర్ధనాచలసమీపమునఁ గల ఋణావిమోచనతీర్థమున ఆ యాఋతువులననుసరించి ఘోరనియమమునఁ దప మాచ

రించుచుండెను. శరత్కాలమున విష్ణు వామేశ్వరుల బ్రత్యక్షమై యామేశ్వరిక నీడే ర్చెను.

పుండరీకుడు ఘోరతపము చేయుచుండగా బ్రహ్మ యాతనికిఁ బ్రత్యక్షమయి 'విష్ణువు నేఁడో రేపా యతనికిఁ బ్రత్యక్షమగు'నని తెల్పెను. పుండరీకుడు తపముచేయుచున్నతాత్రము దేవర్షివరగణ సేవితమగుననియు, దేవుడు ముక్తికొను గుననియుఁ దెల్పెను. ఆముని బ్రహ్మమాటఁ దలచుకొనుచు భగవంతుని ధ్యానించుచుండగా మూడవనాడు విష్ణు వాతనికి బ్రత్యక్షమయ్యెను. దేవునియద్భుతతేజమును గని బెదరి యటచుచు పుండరీకుడు పాతీపోవుచుండగా కృష్ణుడు నవ్వెను. పుండరీకుడు వెనుకకు మరలి దేవునిగని వేయి విధములఁ గొనియాడెను. విష్ణువు వెనుకనే వచ్చిన పే మందరమును పుండరీకుని గుణములను బ్రశంసించితిమి. శ్రీకృష్ణుడు నతనిభక్తిని బ్రశంసించి వరములు వేషగోరెను. పుండరీకుడు వేతేమియుఁ గోరక 'ఈక్షేత్ర - తీర్థములు గొప్పగా నుండవలెను. నీదర్శనమిచ్చట భవభయకర్మ నంబయి జనులకు లభించుఁగాక! ఈతీర్థక్షేత్రములు నావేరితో వెలయుఁగాక!' అని ప్రార్థింపఁగా విష్ణు వట్టే వరము లొసఁగెను.

విష్ణు వా తీర్థమునఁ బ్రార్థిమాభిముఖుడై 'రెండుచేతులను గట్టిపై నుంచుకొని వెలసెను. ప్రార్థిముఖుడయియు నుండును. ఇట్లురెండుమూర్తులతో వెలసెను. ఫణి భర్త యాతని పాదపీఠము. లక్ష్మీదేవి - హి శ్రీరూపముల రెండుకడల నతనిని సేవించుచున్నది. ఎదుట గరుడఁడుండును. దక్షిణభాగమున సనకాదులును, బ్రహ్మయును-ఎడమవైపు నేనును, రుద్రులును—ఇంద్రాదులు వెనుక భాగమున నుండుము. నారదా! వెన్నునివాత్సల్యమును నీవు నెఱుఁగుదువు. ఆ దేవుడు దిగంబరుడయి పంచాబ్దంబుల యీడువాడై యుండును. వాసవాదులు తన్నుగొల్వఁగా శేషపీఠము నధిష్ఠించి, రెండుకాళ్లనడుమను గోయష్టి నిరికించుకొని యుండును. అతఁడు నాల్గు బాహ్యద్వారములును, నాలు గంతద్వారములును గల మహాసాధమున నుండును. ఆదేవదేవుని దర్శించినచో ఎట్టి పాతకములైనను నశించును. తొల్లి గోవు, కాకి, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగయును ఆదేవుని సేవించి యుత్తమజన్మములనొంది చివట ముక్తిబడసినవి. నీకావృత్తాంతములఁదెల్పెదను వినుము.

పాండురంగడు భీమరథీతీరమున మురళీగాన మొనర్చుచుండగా దానిని విని పరవశమైన గోవాకటి పాలు స్రవించెను. ఆదుగ్ధబిందువాకటి యెగిరి శ్రీకృష్ణుని శిరస్సుపైఁ బడెను. అందువలన నాధేనువునకు దేవునకు ఊరాభిషేక మొనరించిన సుకృతము కలిగెను. ఆధేనువు ముడుసలదై మరణించి మఱుజన్మమున సుశీలయను పేరితో నొక విష్ణుభక్తునకుఁ బుత్రుకగా జన్మించెను. యుక్తవయస్సున నామె లోభియుఁ గ్రూరుఁడు నగు నొక బ్రాహ్మణునకిచ్చి పెండ్లిచేయఁబడెను. భర్త యెన్ని బాధలుపెట్టిన నామె సహించుచు గొప్ప పత్నిత్రయని పేరుమోసెను. ఒకనాఁడామె భర్త గ్రామాంతరమున కేగిన సమయమున శ్రీకృష్ణుఁ డొక పొట్టినడుగు

వేసమున నతిథియై వచ్చెను. ఆతఁడు తనకాకలి యొక్కవగా నున్నదనియు, వంట యగుపఱకును వేచి యుండఁజాలననియు జెప్పి చల్లియన్నమునే తినుటకు సిద్ధపడెను. ఆమె పెట్టినయన్నము అతనికిఁ జాలనందున సుశీల - భర్తయేమిచేసినఁ జేయనిమ్మని సాహసించి - అతఁడు కానరాకుండ దాచియుంచుకొనిన భక్ష్యముల నతిథికిఁ బెట్టెను. అందునను వటువునకుఁ దృప్తికలుగలేదు. సుశీల మిగుల నాశ్చర్యపడుచు నాయతిథి సామాన్యమానవుఁడు కాఁడనియు, భగవంతుఁడే యా రూపమున వచ్చెననియు భావించి కావలసిన వంటకములను సిద్ధముచేయ నగ్నిదేవునిఁ బ్రార్థించెను. అతని ప్రభావమునఁ బెక్కు రకముల వంటలు తయారై నవి. అపుడామెభక్తికి మెచ్చి, వటువు కృష్ణుఁడుగా మాటి యామెకుఁ బ్రత్యక్షమయి, యామె పెనుకటి జన్మవృత్తాంతమును తెల్పి యిట్లనెను - 'నీభక్తికి సంతసిల్లితిని. నిన్ను పరీక్షింపఁ దలఁచియే యిట్లు వచ్చితిని. నీభర్తయు కతినుఁడుగా నుండుటకును నేనే కారణము. పూర్వ ముక్మతసత్క్రియఁడను బ్రాహ్మణుఁడు పాపాత్ముఁ డొకఁడుండెను. ఒకప్పుడతఁ డుత్సవసమయమున నాకు నివేదించిన యన్నమును గాంచెను. ఆ సుకృతలేశమున నతఁడుత్తమ బ్రాహ్మణవంశమునఁబుట్టి విద్యల నభ్యసించి నిన్ను వివాహమాడెను. నిన్ను పరీక్షింపఁగోరియే అతనిని లోభిగను, కతిచునిగ నొనర్పితిని. నేఁటినుండియు నతఁ డత్యుత్తముఁ డగును. నీకేవురు పుత్రులు తమ్ములు కల్గుదురు. నీవు నూతేండ్లు జీవించి పిదప భర్తతోఁగూడ మోక్షము పొందఁగలవు.' విష్ణు విట్లుఁబల్కి యంతర్హితుఁ డయ్యెను. పిదప సుశీలభర్త యుత్తమరీతిఁ బ్రవర్తించెను.

కాకి యొకటి పాండురంగని దేవాలయముచేరువఁ గల రావిచెట్టుపయి వసించుచు, నొకప్పుడు విట్టలాలయాంగణమునఁ గల బీఠముపై వేసిన మెతుకులు తినుటకై చెట్టునుండి యొగురుచురాఁగా, దాని టెక్కలవలనిగాలిచే దుమ్ము పోయి, కాకికి దేవాలయము తుడిచిన పుణ్యములభించెను. ఆకాకి మరుజన్మమున సుశీల కొక పుత్రుఁడై జన్మించెను.

ఒకహంస యా దేవాలయసమీపమున వసించుచు నొకప్పుడు మండులొండకుఁ దాళఁజాలక యదట తటాకమున మునిగి, యా గుడిలోఁ బ్రవేశించి, టెక్కలల్లా ర్పఁగా, వానివలన రాలిన నీటితుంపరలు ఆచొప్పటఁ బడినవి. గాలికి దుమ్ము నెగిరి పోయెను. అందువల్ల హంసకు గుడిని అలికిన పుణ్యము లభింపఁగా నదియు సుశీల కొకపుత్రుఁడై పుట్టెను.

ఒకహరిదాసి చిత్రవర్ణములుగల చిలుక నొకదానిం బెంచుచుండెను. ఒకనాఁ డది పంజరమునుండి తప్పించుకొని, ఆ హరిదాసిముత్యాలహారమును ముక్కునఁ గఱచుకొని యెగిరిపోయెను. ఆమెయు నామెచెలికత్తెలును చిలుకం బట్టుకొన నెంత యత్నించినను లాభములేకపోయెను. చిలుక గుడిలోపలి యొక దండెముపై వ్రాలి ముత్యములను ముక్కుతోఁబొడువఁగా నవి క్రిందరాలెను. కానఁ జిలుకకుఁ పాండు

రంగనిగుడిలో ముత్యాలముగ్గులు పెట్టిన పుణ్యము లభించి, అది సుశీల కొక కుమారుడై పుట్టెను.

ఎచటినుండియో పామొకటి విట్టలాలయమును బ్రవేశింప, అందున్న యొక యొకటి భయపడి దేవునిపాదపీఠము క్రింద దూరెను. పామచటికి వచ్చి, విట్టలుని పాదములపై నున్న యొక మొగలిపూవులోనిపుప్పొడి నాఘాణించెను. అందువల్ల పామునకు ఆనందము కల్గి అది పడగ విప్పెను. అప్పుడు అందున్న మణి ప్రకాశించి పామునకు దీపారాధన మొనర్చిన పుణ్యము లభించి, అదియు సుశీల కొక కొడుకై పుట్టెను.

దేవాలయ సమీపాద్వారమున తేనెటీగలగుం పొకటి తిరుగుచుండగా నందొక యీగ భగవంతునికి పూజింపబడిన యద్భుతముల కల పుష్పము లోని మధువును గ్రోలగా-దానికి భగవత్పాదతీర్థముఁ ద్రాగిన ఫల మిచ్చి-అదియు సుశీల కొక పుత్రుఁడయి పుట్టెను. సుశీల యా పుత్రులను బెంచి, భగవద్భక్తిని బోధించి, ముదుసలియైనపిదప ముక్తీబొందెను.

విట్టలున కీశాన్యదిశను తేత్రపాలుడగు కాలభైరవుఁ డుండును. ఒకప్పుడు గంధర్వుఁడొకఁడు గర్వించి విమానమెక్కి గుడిపైనుండి పోవుచుండగా, భైరవుఁడు కోపించి వైకెగిరి, వానిని క్రింది కీడ్చి చంప సిద్ధపడెను. దయామయుడగు పాండురంగఁ డతనిని వారించి, గంధర్వునిగాపాడెను. గంధర్వుఁడు విట్టలుని మిగులఁ గొనియాడి తన యిచ్చుబోయెను. భక్తులు తొలుత తేత్రపాలుని, ఆపిదపనే పాండురంగనిఁ జూడవలెను.

పంచమాశ్వాసము

పరమేశ్వరుఁ డిట్లు చెప్పఁగా విని నారదుఁడు మిగుల సంతసించి 'దేవా! ఆ తేత్రమునకుఁగల ద్వారము లేవి? ఆయాఁయియెడల నెవ్వ రెవ్వరున్నారు? ఆ యాస్థలవిశేషము లేవి? వానిని వివరింపవలె'నని కోరఁగా శివుఁడిట్లు చెప్పెను - 'సుఖమాలికా, భీమరథులు కలిసినచోటు ముఖ్యమైన తీర్థము. ఆ తేత్రమునకుఁ దూర్పు ద్వారముగ సరస్వతియు, సిద్ధేశ్వరమును శివలింగమును కలవు. పుష్పావతీ, సంగమ తీర్థములు దక్షిణద్వారము.

బోయ యొకఁడొక జింకను దఱుముచు దానిగుండెకు గాఢముగఁ దాఁకు నట్లొక వాడిబాణము నేసెను. ఆ జింక యా బాధతోఁ బరుగెత్తుచు సంగమతీర్థమున మునిగి, మరణించి విద్యాధరరాజయి మింటికెగసెను. అది చూచి యాశ్చర్యపడుచు, నాబోయయు అందు స్నానముచేసి, నీరు క్రోలి, నిష్పాపుడై శరీరము విడిచి, దివ్య త్వము పొందెను.

తొల్లియచ్చోట సంగముండను రక్కసి రాలిక్రింద దాగియుండఁగా విష్ణు వాతనిని బయటి కీడ్చి చంపెను. పశ్చిమద్వారమున భువనేశ్వరియు సుత్రద్వారమున మహిషాసురమర్ధిని యను దుర్గయు నున్నారు. అచ్చట తరణియు, భైమియును గలి

యును. అచట స్నానముచేసిన సమస్త కలుషములు పోవును. ఈ నాలుగు సంత ద్వారములు. ఇవిగాక నాలు బహిర్ద్వారములు కలవు. పశ్చిమమున కరవీరపురము, భద్రకాళిక, కోటిశర్వరలింగము, పుణ్యజలనది, నారాయణీదేవియొక్క గలరు. దక్షిణ ద్వారమున కృష్ణానదియొద్దను శూర్యలాభ్యతీర్థమును, శివుడును గలరు. తూర్పు ద్వారమున బుష్కరిణీనది తన కుత్తరముగాఁ బ్రవహింపఁగా త్రివిక్రముఁ డుండును. ఉత్తరద్వారమున నృసింహుఁ డుండును.

పూర్వము బ్రహ్మపుత్రుడగు సనందనుఁడు శిష్యసహితముగ హస్తీపురి కేగి భర్తరాజును దర్శింపఁగా, నారాజు మునిని మిగుల గౌరవించి బంధుమిత్రాదివధవలనఁ గల్గిన పాపము నశించు మార్గముఁ దెల్పఁగోరఁగా ఆ ముని పాండరిక తీర్థమునకు వెళ్లఁగోరెను. భర్తరా జట్లొనర్చి, తన పాపములను బోసడిచెను.

పాండురంగని కుత్తరముగా ౧౦౦ విండ్ల దూరమున బోధిద్రుమరూపమున నృసింహుఁ డున్నాఁడు. అట కుండలతీర్థ మున్నది. అందు మునిగి నృసింహుని దర్శించువారికి రాజసూయఫలము లభించును. వేలకొలది దేవకన్యక లచట నృసింహునకు నీరాజన మిచ్చుచుందురు. అట మరణించువారు ముక్తులగుదురు. అట్లగుటకుఁ గప్పయైన యముతపుత్రుడే తార్కాణము.

విష్ణునికే బడవటం పద్మతీర్థము కలదు. త్రిదంష్ట్రుడను రాక్షసుని చంపుట కయి మున్ను వెన్నుఁడప్పుట పద్మాయుధమును డాచియుంచెనట! అందు స్నాన మాడినవారికి ముక్తి గలుగును.

సుశర్మ యను క్రూరకిరాతుఁ డొకనాఁడు సమరవారముగ వేటకేగి దప్పిగొని పద్మతీర్థమునఁ దానమాడి, యా నీరుత్రాగెను. కొంతకాలమున కతనికి మృత్యువు రాఁగా - చిత్రగుప్తుఁడు తా నదిపఱకు వ్రాసియుంచిన సుశర్మపాపముల పట్టికను తెప్పించి చూడఁగా నం దొకటియు లేకపోయెను - అతఁడచ్చురువంది యముని కీ యం శము తెల్పఁగా నతఁడు మఱలశ్రద్ధగా ప్రతిఫుటయు పరిశీలింపఁగోరెను. చిత్రగుప్తుఁడు పరిశీలించి యొకయెడ తనవ్రాతకు బదులుగ 'ఈతఁడొకనాఁడు పద్మతీర్థమున ముగ్ధి నందున నీతని పాపములన్నియు నశించినవి' అను విష్ణునివ్రాతఁ గనుగొని యమునికే దెల్పెను. పద్మతీర్థప్రభావముచు యముడును కొనియాడి సుశర్మను గౌరవించెను. సుశర్మ స్వర్గమునకేగి భోగము లనుభవించి, తిరిగి భూలోకమున సుత్రమకుటుంబ మునఁబుట్టి, పాండురంగనిగుడి నూడ్చుచు సుఖముగఁ బెక్కిండ్లు గడపెను. ఆ సుకృతమునఁ జంద్రలోకమున కేగి పెక్కుసుఖము లనుభవించి, విదప సుకీర్తి యను రాజుగాఁ బుట్టి గొప్పభక్తుడై నిండువయస్సుననే సన్మసించి యగపానమున మోక్షము పొందెను.

కృతయుగమున నొక్క కోరయు, శ్రేతలో రెండుకోరలును, ద్వాపరమున త్రిదంష్ట్రులును గల్గిన మాయావియగు నొక రాక్షసుఁ డుండెను. వాడు కృతయుగ మున హిరణ్యకశిపునకు పార్శ్వగ్రాహి యనువేరఁ బుత్రుడై నృసింహునిచే జంపఁ

బడెను. త్రేతాయుగమున అతికాయుడను రాక్షసుడై పుట్టి రామునిచే జంపబడెను. వాడే ద్వాపరమున త్రిదంష్ట్రనామమున బుట్టి పాండురంగని క్షేత్రమునకు వచ్చి దేవునివై గోపించి గడనెత్తి యతనిని గొట్టగా, పాండురంగడు దానిని తూలించి త్రిదంష్ట్రుని సంహరించెను. ఆ గదావేగమునకు కృష్ణునిమొలనున్న జాలెనంచి తెగి, పడెను. అది యప్పుడికి నచ్చట కానవచ్చుచున్నది. విష్ణువు తన హృదయమున దాచిన సిద్ధమంత్రమును నాకే తెల్పియున్నాడు.'

అని తెల్పుగా నారదుడా మంత్రరహస్యమును తెల్పు శివునిబ్రార్థించెను. మహాభక్తుడగు నారదునకు శివుడు 'కృష్ణాయ నమః' అను నా మంత్రమును సాంగో పాంగముగ నుపదేశించి యిట్లునెను.

'నారదా' సిద్ధేశ్వరనామముతో నీ వుండు దక్షిణద్వారమున నీ మంత్రము జపించువారలకు కోరిన కోరికలు సిద్ధించును. తొల్లి బలరాముఁ డిచ్చటికి వచ్చి యిందలి చిత్రంబుల గాంచుచు, ఈ మంత్రరహస్యము నెఱుంగఁజాలక, దానిం దెలిసికొనఁ గోరి ఘోరతపంబొనర్పఁగా, సంతసించి శ్రీకృష్ణుడు తనయన్న కీమంత్రరహస్యముఁ దెల్పెను. రుక్మిణీదేవి యీ మంత్రమును జపించుటవలననే మన్మథుని బుత్తునిగాఁ బడయఁగల్గెను. మన్మథుడు ముల్లోకములను పూవుటములచే జయించుట కీ మంత్ర బలమే కారణము.

మున్నునేను త్రిపురములను దహించునపుడు నా దేహమునుండి వెడలిన చెప్పుటనీరు నదియై పారెను. భీముడ నగు నావలనఁ గలుగుటచే అది బైమి, భీమ రథి యను పేళ్ళఁబరఁగెను. ఆ నది పొంగిపొరలుచు క్షేత్రముమీఁదికి వచ్చుచుం డఁగాఁ జూచి క్షేత్రవాసులు భయపడి మొఱపెట్టఁగా క్షేత్రపాలుడు మహాక్రోధ మున దాని నడ్డెను. బైమి విష్ణుని శరణువేడఁగా అతఁ డభయమొసఁగి తనపాదముల పయినుండి ప్రసహింపఁజేసెను. అట్లు ప్రసహించిన తీర్థమునకు నరసింహాతీర్థమని పేరు.

విష్ణువు ప్రత్యక్షమైన యీ చోటికి దక్షిణమున ఒక యిసుకతిన్నె కలదు. అచ్చట నొక గోపిక కృష్ణునిగూర్చి ఘోరతపస్సు చేయఁగా నతఁడు ప్రత్యక్ష మయ్యెను. అప్పుడు కలిగిన తొందరలో ఆమెకేశబంధమును, నీవియు శిథిలము లయ్యెను. ఆమె కృష్ణునిపాదములను తనకరములతో గట్టిగాఁ బట్టుకొనెను. గంగ ఆమె ప్రేళ్ళమీఁదుగ ప్రసహించెను. అదియే ముక్తకేశినీతీర్థము.'

శివుణ్ణి తెల్పుగా పని, నారదుడు 'సుశీలపుత్రు లేరీతిగ ముక్తిబొందిర? ప్రయతపుత్రుఁ డెప్పుడు? అతఁ డేరీతిని నృసింహదేవుని కృపఁగాంచెను?' అని ప్రశ్నింపఁగా శివుఁ డిట్లు తెల్పెను.

సుశీలపుత్రులు, తమ తలిదండ్రులు గతించినపిదప పాండురం గని భక్తులై పెక్కునుఖము లనుభవించి యంతమందు సశరీరస్వర్గము పొంది' రని తెల్పుగా నారదుడు 'మహాత్మా! సంసారసముద్రమున ముగ్గుచు, తేలుచునుండు

వారికి ముకుందుడు మోక్షమెట్టిచ్చెను? సంసారులే ముక్తులైనచో సన్న్యాసము వలన బ్రయోజనమేమి? అని యడుగఁగా శివు డిట్లుత్తర మిచ్చెను.

‘ముక్తి సంసారులవశమైనది. గృహస్థధర్మముకంటె వేఱగు నుత్తమ ధర్మము లేదు. ఈ విషయమున నొక గాథకలదు. దానిని వినినచో నీసంశయము లన్నియుఁ దీటిపోవును.

ప్రయుతుఁడను మునికి అయుత, నియుతులను పుత్రులు కలరు. వారగస్త్య ముని కంటేవాసుదా. వారిపై సగస్త్యునికి మక్కువ యెక్కువ. వారికి గురుభక్తియు, విద్యాసక్తియు మెండు. విద్యాపూర్తి యైనపిదప వారికిఁ దగిన కన్యకల నిచ్చి వివాహముచేయఁజలచి యగస్త్యుడు బ్రహ్మలోకమునకేగి యతని పుత్రికలను గాయత్రి, సావిత్రి అనువారిని దెచ్చెను. అయుతుఁడు గురుని దిరస్కరించి సంసారము నొల్లనందున నియుతునికే వారినిద్దఱిని వివాహముచేసి, యగస్త్యుడు తన యాశ్రమమునుండి యయుతునిఁ దరిమివేసెను. అయుతుఁడు ఘోరముగఁ దపస్సు చేయుచుండఁగా, అతనితపస్సునకు విఘ్న మొనర్పఁదలచి యింద్రుడు వృద్ధవాన ప్రస్థునివేషమున, రూపాంతరముననున్న కామధేనువు, శచి, తక్కుంగలవారును వెంటఁ నయుతుఁడును యడవికి వచ్చి, గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపవలెనని అయుతున కనేకవిధముల హితము నుపదేశించెను. కాని ప్రయోజనము లేకపోయెను. ఇంద్రుడు కోపించి, అతనిని నిందించి, కార్యసాధనార్థము ముసలియూపురూపున నున్న కామధేనువు నట విడిచి పోయెను. అది చావ సిద్ధముగా నున్నట్లు జటంకుగా అయుతుఁడు జాలిఁగడి దానికి సంరక్షణ చేయఁగడంగెను. అతని కాలము చాల వఱకు దాని సంరక్షణతోనే కడచుచుండెను అయుతుఁడది గ్రహించి యది యచట నున్న తనతపస్సు మంటఁ గలియునని యెఱిఁగి దానిమెడలో నొక తుండుఁ ట్టి చేతఁ గట్టిపట్టి, బలవంతముగ దానిని వనాంతరమునకుఁ దఱుమసాగెను. ఆ యాపు పరుగు లెత్తుచు తీవ్రతపోనిష్ఠలోనున్న వాఘాలమునిని త్రొక్కెను. తపోభంగమునకుఁ గుపితుఁడై ఆ ముని వెనుకకుఁ జూడఁగా, గోవును దఱుముకొని వచ్చుచున్న అయుతుఁడు కనఁబడెను. ముని యాతనిం దిట్టి కప్పయగునట్లు శపించెను. అయుతుఁడు తన వృత్తాంతము నంతను దీనముగా తెలుపఁగా, నాముని తనతొందరపాటునకు వగచి వృసింహదేవుని నేమింపవలెననియు, దర్దురాంగనయందు సంతానము పొంది, పితృభాషిముక్తినిచేసి, ముక్తినిపొందఁగలవనియును తెలిపెను. కామధేనువు తనపని నెఱి వేర్చి స్వర్గమునకుఁ బోయెను. అయుతుఁడును పాండరీకక్షేత్రమునకు వచ్చి, వృసింహుని దర్శించి, నేవించి మునిశాపమున చిత్రవర్ణములు గల కప్పయైయున్నను, పూర్వజన్మవాసనను విడువక భవవర్ణానతత్పరుడై హరదాసమునువేరఁ బరఁగుచు నచటనే యుండెను. ఇట్లు కొన్నియేండ్లు గడవఁగా నొకప్పుడు కాన్యకుబ్జ రాజ పుత్రిక తన చెలికత్తెలతోఁగూడ పాండురంగని నేమింపవచ్చి చిత్రవర్ణమగు హరిదాసమును జూచెను. ఆమెయు, చెలికత్తెలును దానిని మిగుల చీకాకువఱచి, కప్పకు వెఱి

చీన యొక బ్రాహ్మణునివయః బడవేయఁగా నతఁడు కోపించి వారి నందఱిని దగ్ధురంగ నలగునట్లు శపించెను. వారిట్లే యాడుకప్పలై హరిదాసమును మోహించి దానివలన సంతానవంతులైరి. పిదప నయుతుఁడు శాపవిముక్తుడై ముక్తుఁడయ్యెను. కాన గృహస్థధర్మమును దిరస్కరించువారు దుఃఖభాగులగుదురు. ఈ యంశమును నాకు ముకుందుఁడే తెలిపెను. ఇట్లు శివుఁడు తెల్పఁగా నారదుఁడు మిగుల హర్షించి, ఇతనికి నమస్కరించుచు, పౌండరీకమునకేగి, బైమిలో స్నానమొనర్చి విష్ణువును నేమి చెను. అతః డిప్పుడు దక్షిణద్వారమున నున్నాఁడు.'

ఈ విధముగ నూతుఁడు శౌంకాదులకుఁ బాండురంగమాహాత్మ్యమును వివరించి చెప్పెను.

రామకృష్ణుని విశిష్టత.—

రామకృష్ణునికాలమునను, అంతఃపూర్వమునను వెలసిన కవులు తమ కృతులను ప్రభువులకును, గొప్పసంపన్నులకును అంకితమిచ్చి తన్మూలమున ధనమును సంపాదించి సుఖజీవనము గడపుట కలదు. బయ్యెరపోతనవంటి కొందఱు తమ గ్రంథములను నరాంకితముల నొనరింపక భగవదర్పితముల నొనర్చి తమ భక్తిప్రకర్తులను వెల్లడించుటయుకలదు. రామకృష్ణకవి యీరెండింటికంటెను విలక్షణముగు వర్ధతి ననుసరించెను. పాండురంగమాహాత్మ్యము నీతఁడు ఓరూరి వేదాద్రిమంత్రి కంకితమిచ్చెను. ఈ వేదాద్రిమంత్రి మంగయగురవరాజు పుత్రుఁడగు పెదనాగభూపాలునియొద్ద వ్రాయసకాడు. ఇట్టి కృతిపతివలనఁ గృతిభర్తకు సమృద్ధిగ ధనము లభించుట కవకాశములేదు. మైత్రిని బురస్కరించుకొనియో, లేక ఇతరకవులకంటె విలక్షణముగఁ గృతినాయకు నేర్పఱుపదలచియో రామకృష్ణకవి యట్లొనర్పియుండవలెను. ఇతఁడు తన 'ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము'ను దేవమంత్రికిఁ గృతియిచ్చుటయునియొద్ద గమనార్హము.

సామాన్యముగఁ బ్రబంధములను రచించు కవులు కొంతవఱకు ప్రయత్న పూర్వకముగా తమ శక్తిని ప్రదర్శించి, యాపిదప నట్టి యత్నమును సడల్పితురు. కావుననే మనుచరిత్రము, వసుచరిత్రము, పారిజాతాపహణము మున్నగు ప్రబంధములలోఁ గొన్ని యాశ్వాసములే రసవంతములుగ నుండి, తక్కినభాగము సామాన్య వర్ధతిని కానవచ్చును. కాని పాండురంగమాహాత్మ్యము తొలుతనుండి కడవఱకు నొకే వర్ధతిలో నున్నది. హృదయంగమములగు వర్ణనములును, కథలును, ఆశ్వాసములన్నింటను గలవు. మొదటియాశ్వాసమున అగస్త్యముని కుమారవృత్తాంతములును, ద్వితీయాశ్వాసమున పుండరీకవృత్తాంతమును, మూడవ యాశ్వాసమున నిగమశర్తోపాఖ్యాన రాధికావృత్తాంతాదికములును, చతుర్థాశ్వాసమున రాధాతపశ్చరణ సుశీలాదివృత్తాంతములును, ఐదవయాశ్వాసమున సుశర్తోపాఖ్యానము, ఆయుతనియుత వృత్తాంతమును చాల చక్కగఁ గూర్చబడినవి. ప్రతివృత్తాంతమునను ప్రత్యేకత కలదు. కొన్ని నిషయములు చర్చిత చర్చణములే యైనను, క్రొత్తఁదనము కలిగి, పాఠకులకు విసువు కల్గింపక ఆసక్తినే కూర్చుచుండును.

రామకృష్ణునిరచన విశిష్టమైనది. పద్యములు ధారాళముగపాగి, సులభముగా నున్నట్లు కనిపించుచున్నను, చాలచోట్ల గూఢార్థభూయిష్టములయి, కొంతకాని కొయ్యలయి యుండును. పద్యములోని పద మొక్కటి యగ్రము కానియెడల - ఆ పద్యము నట్లుంచవలసినదే! స్వయముగఁ గొన్నిపదములను - వ్యుత్పత్తి ననుసరించి గాని - జాతీయముగఁగాని - కల్పించుట యితనికిఁ బరిపాటి. అట్టి పదములు నిఘంటువులందును దొరకుట దుర్లభము. ఈ గ్రంథమున సీసపద్యములు మిక్కిలిగా నున్నను - ఒకదాని నింకొక పద్యము పోలియుండక - విలక్షణతను కలిగి యున్నవి. వర్ణనములు స్వభావసిద్ధములయి, క్రొత్తపోలికలతో నలరారుచు, మనస్సు నాకర్షించుచుండును. గతానుగతకపద్ధతి ననుసరింపక క్రొత్తకల్పనలంకూర్చి చక్కని లోకోక్తులతో చమత్కారముగఁ గవిత్వముచెప్ప కవులు ప్రేక్షకము లెక్కపెట్టెదగి యున్నారు. అట్టివారిలో తెనాలి రామకృష్ణకవి యగ్రగణ్యుడు. పయివానికిట సంగ్రహముగ ఉదాహరణము లీయఁబడును.

I. క్రొత్తపదములు కల్పించుటకు, మాటుమాలపదములవాడుకకు నుదాహరణములు కొన్ని—క ద్రాజాంగదుండు = శివుడు (పుట 2) నేనముదలియారి—నేనాధిపతి(3)తత్తాద్యక్ = పాటిలేని(3, 20, 198)నీటికెంపు=కొస్తుభము (4) గాంగేయుడు, బ్రహ్మగర్భుడు, కుక్కుటధ్వజుడు = కుమారస్వామి. (45) నెల=చోటు(45) మరుత్పలము=వాయుఫలము - ఇంద్రధనుస్సు (47)కొమ్మతేజు=వృషభము(48) త్రిముఖాస్త్రము = త్రిశూలము(43)వాకతాల్పుడు = గంగాధరుడు - శివుడు (55) ధేనుదండము = పసులద్రోలు కట్ట(68) బుట్టి = బుట్ట (18) చుట్టుంగత్తి = చక్రము (72) ఉత్పిబము = చాతకము (32) ఉగ్రశత్రువు = మన్మథుడు (83) భుజాభోజనము = విందుభోజనము(15, 210)కాసూధరుండు = కుమారస్వా(113) కపిలపనుడు, కపివదనుడు = గజాననుడు (115) ఆదికపి = ఆదిదేవుడు (116) వీణాముని = నారదుడు (128) ఉత్కోచుండు = దిట్ట - గడసరి. (129) వీటిప్రోగు = దుగ్వ్యసని - పోకిరి. (131) త్రాటిగట్టు = జన్నిగట్టు - బ్రహ్మణుడు (146) రూపాజితవేశ్య (153) రసవతి = వంటయిల్లు (163) జనాంతికపదంబు = అంతఃపురము (169) ప్రస్తుతంబు = విశేషము (241) నెట్టికసీల = అడ్డిగసీల - చిన్నవాడు - పొట్టివాడు (248) భుక్తము = ఆన్నము (253) ముయ్యాడు = యువకుడగుట (273) వార్తణి = నీటికెంపు - కొస్తుభము (293) శాంబరిగోపాలుడు = మాయగొల్లడు-శ్రీకృష్ణుడు (297) తూనిగ = తూనిగ (297) తుల్లకాశిశ్యము = జాలెసంచి (311) నీటిదొంగలు = నీటిపైయలలు (313) సానాధ్యంబు = కూడిక (316) ఫలాయతనము = స్వర్గము (313) పోలంబోలములు = కార్యాకార్యములు (359) గోచికట్టు = బ్రహ్మచారి (343) కూకులువత్తులు = కలవరపాటు. (345) ఫలోదయము = స్వర్గము (350) వరుణదంతావళము = కప్ప (361) రాతికొడుకు = కప్ప (362) ముయ్యాడు = పరివ్రాజిత (363) గరిగంటి = హద్దు - లేక హద్దుకలది. (364)

కొన్ని పదములు చమత్కారముగఁ గూర్చబడినవి. అట్టివానికిఁ గొన్ని ఉదాహరణలు - (1) మందప్రాయాండకూరిమి మ్రానిఁండు = శ్రీకృష్ణుడు (68) (2) పసిగాఁపుపవయసాకె = గోపిక (93) (3) గొనజంబ్రాయపు తేజాకూస = యావనపు తేజస్సుగల చిన్నవాడు (129) (4) తొలుకాయకలకపులుగు మాపురాపుత్తు = బ్రహ్మ (213) (5) చక్షుఃశ్రోత్రకన్యల్ = నాగకన్యకలు (238) (6) పాటిపాటి తల పోతలు = లేనిపోని యాలోచనలు (299)

కొన్ని లోకోక్తులు, సామెతలు:—

అడుగులకు మడుగులొడ్డుచు (70) తనకుఁబోదు, నాకుఁ బోదని (71) కంపలఁ బడ్డ కాకినై (111) కాళుల దోవతియయ్యె (122) చుక్కతెగి పడినవడువున (131) తేనెపూసిన కత్తి (140) శాకాయ లవణాయ వా (241) ధూళిః పరగృహదపి (241) ఈగకుకాటు, పామునకు బలి (241) అభ్యాగతః స్వయం విష్ణునగ (243) కూటి బీద తోడుతప్పను (243) తన ప్రాణము నిలుపుకన్న ధర్మము కలదే! (244) ఈరు తి వియఁ జేను రాకున్నె (245) కుప్పఁ జిచ్చిడి పేరాలు కొలుకఁదివురు (253) తన మొగంబుఁజూడు, తనుజూడుము (278) ఏనుంగుమీఁద నున్నవాని, మేరమీటి, సున్నమడుగఁ జూచుచున్నారు (278) పతికిఁ గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె! (308) ప్రకృతిమధురంబులకు వేషరచనలేల! (320) మడుంగు సగము మైలయు సగమే! (339)

రామకృష్ణుని కవితలో స్వతంత్ర పదప్రయోగము చాలచోట్లఁ గానవచ్చుచున్నది. అట్టి పదములు కొన్ని:—

మాదిరి = మాదిరి (18) 'పల్కుల్యంటి = పలుకులవంటి (8) లక్ష ఘనుఁడు = లక్షణ ఘనుఁడు (17) కలకాళాస్తి = కలకాళహస్తి (19) నిర్వేద = నిలువేద (2, 25) కొల్లిలో = కొలనిలో (27) వసవల్పు = వసవలపు (42) తిరువారాధానము (70) చతుర్ముఖవంచితధూర్త కీర్తి = వంచితచతుర్ముఖ ధూర్త కీర్తి (71) బోర్తలుపు = బోరుతలుపు (73) ఎడ్డ = ఎడమ (93) కుచరజ = కుచరజ్జో (13) అర్పభాగ = అర్పభాగ (96) పొల్తుక = పొలతుక (96) తొడ్విన = తొడిగిన (98) వల్పు = వలచు (122) వ్రేలడములు = వ్రేలుటలు (139) తెల్పు = తెలచు (235) కొన్నినిసి = కొన్ని, గినిసి (240) నిలుపుకన్న = నిలుపుటకన్న (244) మ్రొల్పే పట్టు = మ్రొలచేపట్టు (245) తిరుమేనికప్పు (225) మోడ్పునఁగేలు = మోడ్పుఁగేలు (227) నుయి దాఁటవానికిన్ = నుయ్యి దాటువానికి (237) పోర్తహిషున్ = పోరు మహిషున్ (293) వెన్నదియ్యక = వెనుక దీయక (296) సుధామ తల్లులు = సుధామతల్లులు (340)

ఇక వ్యాకరణవిశేషములు:—

(1) సంస్కృతాంధ్రమిశ్రసమాసములు:—

ప్రాయసప్రవృత్తి (పుట 7) దినవెచ్చము (11) కనకక్రోవి (198)

(2) అకారసంధి:—

10. కందాళపుగారు (కందాళ+అప్పగారు)

37. చెంగావివలువందు (చెంగావివలువ+అందు) 83. ఇచ్చుటనుడు = (ఇచ్చుట+అనుడు) 145. బంగారుకుండంచు (బంగారుకుండ+అంచు) 131 చెలు లిండ్ల = చెలుల+ఇండ్ల 210 గురువులిండ్ల/గురువుల+ఇండ్ల.

(3) అకారసంధి చేయకుండుటకు:—

(19) కందాళయప్పగారు, (24?) పోకయంత, (2/7) చింతయాకు.

(4) ఇకారసంధి కుదాహరణములు:—

16. అవ్తూజమ్మ ('అవ్తూజి+అమ్మ) (అవ్తూజియమ్మ'అని సంధి లేని రూపము కూడ వాడబడినది. 17.) 30. అరమానిసాత్త విస్తారము (అరమానిసి+అత్త విస్తారము) 90. కూడాడుజమీ. (కూడి+అడుజమీ) 118. ప్రోదిడి (ప్రోది+ఇడి) 123. ఒక రైలుంగు (ఒక రై+ఎలుంగు) 149. కంచంత (కంచి+అంత.) 241. కోమ టిండ్ల (కోమటి+ఇండ్ల) 247. ఆకలింతయు (ఆకలి+ఇంతయు) 270. వసుమతి నుండేతెంచా (వసుమతినుండి+వేతెంచెన్.)

(5) ఇతర ప్రయోగములు:—

42. కావుకావనుట. (కావుము+కావుము+అనుట) (ఇచట అచ్చు పరమగు నపుడును మధ్యమపురుష'ము'లోపించినది)

56. 'హిమనగాత్త జయుం, గంజారి రవిశిఖనయనుడుప, చారంబులు - ఇచట 'నయనుడు నుపచారంబులు' అని సముచ్చయ ముండవలెను. అది లేదు.)

165, 292. వెండిన్. (ఇచట 'వెండియు' అని 'యు' ఉండవలెను.)

2. జోదుచే - భద్రమయాత్తుచే - నలుమోములవేలుపుచే. 46. ఇందుధరు చేత నెలుంగంగవలయు (ఇట'వలన' అను పంచమ్యర్థమున తృతీయ.)

341. పంటికి. ('పండు'పొపవిభక్తికాంతముగా వాడబడినది.)

131. బచ్చింట. (ఇచట'బచ్చు నింట'అని ద్రుతము రావలసినది, అది రాలేదు.)

60. దేవుడేనియు నటువంటి తీర్థమేని, నట్టి సుత్రేత్రమేని - (ఇచట'ఏని' సముచ్చయార్థకముగ నున్నది.)

242. మాడుకలిగె, బులిసినది కల్లెనన్నంబు (ఇచట 'ఏని' లోపించినది.)

118. కాళరాశ్రీకుండగు నీకు...పుండరీకాకుండగు నీకు...సత్కృపాంబోధి
యగు నీకు...71. నీవాదిభూతుండగుట-(ఇటు యువ్వద్విశేషజములకు కలుగ వల
సిన 'పు' అగమము విడువబడినది.)

275. 'నిర్బంధమునందుఁ బాపుమీ (ఇచట 'ఉండి'కి బదులు 'అందు' వాడ
బడినది.)

వర్ణ నములు:—

రామలింగకివియే రామకృష్ణుండని నిరూపించిన సందర్భమునఁ గొన్ని వర్ణ
నము లుదాహరింపబడినవి. అవి కాక మఱికొన్ని యిచటఁ జూపబడును.

గీ. 'పద్మరాగమణీయయ పాదలబ్ధి, స్ఫురిత గైరికశిఖర చంచూ సమృద్ధి

గంధవతి యను నొక్క పంకజమునడుమ, మించు నక్కొండ కొదమ రాయంచఃటోలి.'

[అశ్వా. I. ప. 175.]

ఇచట భూమియొక తామరపూవునలెను, కైలాసము రాజహంసము వలెను,
కైలాసప్రత్యంత పర్వతములు - పద్మరాగములతోఁగూడినవి - హంస కాళ్లవలెను
గైరికాదిధాతువులచే నెఱుఁగిన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కువలెను ఉన్నట్లు
వర్ణన చక్కగనున్నది. ఇందలి యుపమ అసాధారణము.

గీ. 'పూవుఁదేనియఁ దడిసిన మావించిగురు, మీదనంటి చరించు తుమ్మెద తలిర్పు

సయమగుటయు నసి నెయ్యి సమరి మరుఁడు, త్రువ్వవోడోము సింఘుఁడునుకయనఁగ.'

[అశ్వా. I. ప. 182.]

ఇచటఁ దేటి ఆకుమీఁది తేనెను గ్రహించుటకు సమర్థముకాక, దానిని
విడువను మనసురాక - ఆచిగురునంటియే యిటునటు తిరుగుచుండుట ఎంత హృదయం
గమముగ నుత్పేక్షింపబడినదో చదవరు లూహింపకపోరు.

సీ. మును మీనగుటఁ బట్ట మునులువైచిన బత్తి వలఁబోలెఁ జిక్క మాదలఁ దలిర్పు,

వెలితొఁగ జవిగొన్న వెన్నముద్దయుఁబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర,

జగదండవహ కాలచక్ర భ్రమణహేతు దండమై నిజధేనదండ మమర,

సంచిఁబట్టినఁ బద్మజాతాండముల లీల పలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్లు

గీ. కలయఁబూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరస వనపుష్పమాలికాభర సమగ్ర

విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రు నెదుట, మందప్రోయాండ్ర కూరిమి ప్రాసపండు.

[అశ్వా. 2. ప 14.]

పుండరీకుని హృదయమునఁ బ్రతిబింబించు శ్రీకృష్ణుని స్వరూప మిచట
ఎంతయు స్వభావసీద్ధమై యున్నది.

అక్క, తమ్ముఁడు నిగమశర్త తమ్ముజూడ రానందులకెట్లు నిష్ఠురములాడు
చున్నదో గమనింపుడు:—

కా. 'ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకు' బ్రత్యూహ మాసంచునో
యేరా! తమ్ముడ! నన్ను జూడఁ జరుదే వెన్నాళ్లనోయుండి; చ
క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నినుగన్గోకున్కి; మీబావయున్
సీరాకల్ మదిగోరుఁ జుద్రుపాడుపున్ సీరాకరంబుబలెన్.' [అశ్వా. 3. ప. 33:]

ఇందు 'ఏరా తమ్ముడ! చక్షూరాజీవయుగంబు వాచె' అనునవి ఎంత స్వాభా
వికముగాఁ బడినవో గమనింపఁదగును.

నిగమశర్మ అక్క—

'చేటికానీతపీకానీన యగుచుఁ, బద్ధకర్ణికఁ గొలుపున్న పద్మవోలె'.

ఉన్నదనుట ఆమెతీనిని, హితోపదేశముపట్ల ఆమెకుఁ గల సామర్థ్యమును
వ్యక్తముచేయుచున్నది.

శ్వేతద్వీపములోని వైకుంఠపురములోని వనితలు ప్రళయకాలపు విష్ణువుచు
సాకిన విధమును గనుఁడు.

సీ. 'జలధివీచీ వాత్యఁ జలిదాఁకెగా యని యక్కల నందంద యలమి యలమి
ప్రామట్టియా కొత్తి రాయిడిఁ బొందెగా యని నన్నపొత్తుల నునిచి యునిచి
వాపోయి వాపోయి వసివాడి యాఁకటఁ బెడఁడెగా యని యుగ్గ పెట్టి పెట్టి
పెరుజీకటులు గ్రమ్మ పెట్టెట వసియించి వెఱచెగా యని పుల్ల విటిచి విటిచి

గీ. మంచి లక్షణముల పుట్టుమచ్చవాఁడు, నేత్రములు విప్పనట్టి యీ శైత్రుగందు
వరద నేతెంచె నెవ్వారివాఁడోయనుచు, విలయహరిఁడెచ్చి పెనుతు రవ్వీటినతులు.

[అశ్వా. 3. ప. 156.]

మధుమదక్షిణ యగు నొక యువతిచేష్టితము నవలోకింపుఁడు.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదా ప్రస్థ మానెడు నని మ్రొక్కు విరిగితి నని త్రమింపఁ
బ్రోద్వలసాచ్చెఁ గద్రాచేవి కిపుడని ప్రియమందు వేఱుగర్భిణిగుఱించి
పాపనిగద నొచ్చె ఫణికేతు తొడలని నడలు నేరుగుచేత నరటు లూరుగ
బడబాగ్ని జడధి వెల్వడియెడునని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింతుకము చెలులకు

గీ. శేషవృత్త మేరుశిఖరమనీవఁ బొగడు నంచకొఱిట నున్న హేమాంబుజంబు
పూర్వమగు విన్కి మదివెడ వొడముచేర మధుమదక్షిణ యగు నొక్క విధునిభాస్య.

[అశ్వా. 5. ప. 299.]

ఇట్టి వర్ణనల నెన్నింటినైనఁ జూపవచ్చును. గ్రంథము సామూల్యముగఁ
బరిశీలించినవారికి అవి అకలతములగును. మానవుల స్వభావమును, దేశ - కాల
సంప్రదాయములను, కుటుంబపరిస్థితులను, సాగరకుల మనుకొనువారి నడవడులను,
పెద్దలయెడఁ బాటించవలసిన మర్యాదలను వర్ణించుటలో రామకృష్ణకవి యద్వి
తీయు డని చెప్పవలసియున్నది. ఇతఁడు, ఏతద్రచనమునకు మున్నే వైష్ణవుఁడుగా
మాటుటవలన నిందు ఎడనెడ వైష్ణవ సంప్రదాయములను కానవచ్చుచున్నవి.

గృహస్థాశ్రమపుటుక్తుర్న, వేదాంతవిద్యయొక్క యథార్థ స్వరూపము ఇందు లెస్సగా నిరూపింప బడినవి.

పోలికలు.—

కవి యేదైన గ్రంథమును రచించినపుడు తనకంటె బూర్వులగు కవుల ననుకరించుటగాని, అనుసరించుటగాని సహజము. శ్రీరామకృష్ణుని కవితయందు నట్టి పోలికలుండవచ్చును. కాని అట్టి విందు మిక్కిలి స్వల్పము. గ్రహింపబడినవికూడఁ గ్రాత్తదనముతో విలసిల్లుటచే నవి అనుసరణములని చెప్పటకు వలనుపడదు. ఇతఁ డీ గ్రంథమున కవిస్తుతిలో వ్యాస, వాల్మీకి, నన్నయభట్టులనే పేర్కొనెను. కావున నాంధ్రకవులలో నొక్క నన్నయభట్టే యీతనికి స్తుతిపాత్రమయ్యెననుట గ్రహ్యము. కావున నీతని కే కవిరచనయెడ అభిమానమో వ్యక్తముకాకున్నది.

క. పాపటతెఱువున నడి నా, సాపుట ముక్తాఫలప్రచారంబై రా

థా పృథు వక్షిరుహముల, తైవై బ్రథమోదబిందుపటలము నిగిడెన్. [అశ్వా. 4. ప. 27.]

అను పద్యము మహాకవి కాళిదాసు రచించిన కుమారసంభవములోని

‘స్థితాః క్షణం పక్ష్యన్ తాడికాధరాః పయోధరోల్లేధనిపాతచూర్ణితాః.

వలీష తస్యాః ఫలితాః ప్రపేదిరే చిరేణ నాభిం ప్రథమోదబిందవః.

అను శ్లోకము ననుసరించుచున్నది. మూలముకన్న తెలుఁగున వర్ణనము విలక్షణముగ నున్నది. రాధసీమంత మొక మార్గమువలె నున్నదనియు, ముక్కుకొనను జాతిన నీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనియు నిందలి విశేషములు.

మ. సురకర్తంది హిరణ్యచైత్యసుతు వ్యానుక్ శౌనకుక్ క్రిపరా

శరు రుక్మాంగదు నంబరీష సరమాజానిక్ పసిష్ఠాక్ బురం

దరపుత్రుక్ శుకు దాల్ఫ్య భీష్మ వెఱఁగొందంజేయు నద్భుక్తిత

త్పరుఁ డీ పుణ్యుఁడు పుండరీకుఁ; డితనిక్ బాలింతు మేలీవులన్.’ [అశ్వా. 4. ప. 104.]

అను పద్యము

క్లో. ‘ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మదాల్ఫ్యాక్,

రుక్మాంగదాద్దన పసిష్ఠ విభీషణాద్యాక్ పుణ్యానిమాక్ పరమభాగవతాక్ స్వరామి’

అను శ్లోకమున కనువాదమగుట స్పష్టము.

‘ప్రకృతి మధురంబులకు వేషరచన లేల?

[అశ్వా. 5. ప. 150.]

అనుదానికి ‘కిమివహి మధురాణాం మండనం నాకృతీనాం’ అను శాకుంతలములోని పద్యపాద మాధారము కావగును.

‘నిమ్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వఁడోపుఁ ద్రిష్టి యొప్పుగుచోటఁ దిరుగుజేయ? [అశ్వా. 5. ప. 229.]

అనుదానికి, కుమారసంభవమునందలి

‘క ఈష్టితార్థస్థిరస్థిరశ్చయం మనః పయశ్చ నిమ్నాభిముఖం ప్రతీపయేత్?’

అనునది మూలము.

‘అస్త్యేత దన్యసమాధి భీరుత్వం దేవానాం-’ అను శాకుంతలమునందలి వచనము ననుసరించియే

.....తపము: గామించువారి గనిన తలయేర్పుఁగాఁది యాఘాడలునను.

[ఆశ్వా. 5. ప. 231.]

అని కూర్పబడినట్లు తెలియుచున్నది.

అంధ్రకవులలో శ్రీనాథకవి సార్వభౌముని పోలిక లిందు కొన్ని కానవచ్చుచున్నవి. ఇంటిని నిగమశర్తోపాఖ్యానము శ్రీనాథుని సుకుమారచరిత్ర బోలి యున్నది. సీ. 'చటివోని గడితంపుఁజుట చాకంబుల తోగరుబుట్టము కచ్చుదొడివి పెట్టి'

[శ్రీరాధానిమము. పుట. 44.]

వైదానిని రామకృష్ణుడు 'కట్టిరి బిటుతచాకంబుల క్రొంబుట్టముల' [పాండు. ఆ. 3. ప. 7.] అని గ్రహించినాడు.

'తాను పెట్టిక సీలుకగాని లేదు'

[శ్రీరాధానిమము. పుట. 48.]

పొట్టి పెట్టికసీల దిట్టపడుచు'

[పాండు. ఆ. 4. ప. 179.]

".....గుడివోనుండియు, గుడితాలను దీనె వీడు....."

[శ్రీరాధానిమము. పుట. 82.]

'గుడియండి గుడితాళ్లు తీయుకరణి'

[పాండు. ఆ. 3. ప. 68.]

'ముదిత చక్కులు పొగలేసి ముర్చరములు'

[శ్రీరాధానిమము. పుట. 86.]

పొగలేసి ముర్చరంబులు, మగువల పాలిండ్లు భోగమహనీయబుత్'

[పాండు. ఆ. 4. ప. 9.]

శ్రీనాథుని 'పంచారిండు' పదము (పాండు. ఆశ్వా. 3. ప. 179) 'మినిమంతుడు' అనునదియు [పాండు. ఆ. 2. ప. 29] ఇందును గానవచ్చుచున్నవి.

అల్లసాని పెద్దనామాత్యుని 'అచటఁబుట్టిన చిగురుఁగొమ్మనఁ జేసి' (మనుచరిత్రము) అనునది 'చిగురుఁ గొమ్మయుంజేగయై' (పాండు. ఆశ్వా. 4. ప. 2.) అని యిండుగ్రహింపఁబడినది. పరికించినకొలది నట్టి పోలికలు కానవచ్చుచుండును.

గ్రంథసంస్కరణము:—

పాండురంగమాహాత్మ్యము వ్యాఖ్యానావేక్షకల ప్రాథమికబంధము యున్నను, ఇంతవఱకును శ్రీమాన్ తేనెతం శ్రీరంగాచార్యులుగారి టిప్పిక తప్ప వేఱొక టిక వెలువడలేదు. శ్రీరంగాచార్యులుగారు తమటికతో బ్రకటించిన గ్రంథముతప్ప వేఱు పూర్తి ముద్రణము వెలువడలేదు. ఆ గ్రంథ మైదు రూర్పులు పొందినది. తొలికూర్పున నే రీతినున్నదో చివటికూర్పునను అట్లే యున్నది. గ్రంథ ముఖం గల పద్యములలో సగమునకు బైగా అపపాతములతోఁగూడి యుండిన టచే సమన్వయము కుదురకున్నది. టికయు నట్టి మూలము ననుసరించియే వ్రాసుఁ బడుటవలన దానివలన గవిహృదయము నెఱుఁగుట కవకాశము లేకున్నది.

ఒకప్పు డీ ప్రబంధమునందలి యొక ఘట్టమును మన్నిత్రులును, భారతీ పత్రికా భూతపూర్వ సంపాదకులును అగు శ్రీగన్నవరపు-సుబ్బరాజు య్యగారు నాయెదుట చదువుట తటస్థించినది. శ్రీరామకృష్ణకవి కవితాలహరి మహ్మానంద రసమున ముంచి వైచినది. ఈ గ్రంథమునెడ నాకు గొప్పగౌరవ మేర్పడినది.

అంతకుఁ గొలఁది దినములక్రిందటనే నేను వ్రాసిన కావ్యాలంకార సంగ్రహాటికను శ్రీసుబ్బరామయ్యగారు చూచుట జరిగినది - కాన, ఆ విధముగనే పాండురంగమాహాత్మ్యమునకుఁ గూడ టీక వ్రాయవలెనని వా రా సమయమునఁ బ్రోత్సహించిరి. మూలమునఁ దప్పులు చాల ఉన్నవనియు, మూలమును సంస్కరించినఁ గాని టీకవ్రాయుట అసాధ్యమనియు తెల్పితిని. పిదప శ్రీసుబ్బరామయ్యగారి సాయముననే ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారములోని పూర్వ వ్రాతప్రతులతో ముద్రితప్రతిని సరిపోల్చి పాఠములు సేకరించితిని. కాని కొన్ని యాటంకములవలన కొన్నియెండ్లపాటా ప్రస్తావనయే లేవోయినది.

ఒకప్పుడు నేను వేసవిసెలవులను శ్రీకాకుళముజిల్లాలోని నరసన్నపేటలో గడపవలసి వచ్చినది. అప్పుడీ పాండురంగ మాహాత్మ్యమును ముద్రితప్రతి ననుసరించియే సమన్వయము చేసికొనుటకు యత్నించితిని. వ్రాతప్రతులలోని పాఠముల నెక్కించుకొన్న ప్రతియు నా సమయమున నాయొద్ద లేదు. నా యీ ప్రయత్నమున కప్పుడాయూర నుండిన ఆ ప్తమిత్రులు, సంస్కృతాంధ్ర భాషావాఙ్మయ నిష్ణాతలు శ్రీసామవేదుల సీతారామశాస్త్రిగారును, విద్యార్థ శ్రీ కణ్ణి వేంకటసుబ్బరావుగారును మిగుల సాయపడరి. పెన్నుచోట్ల శ్రీగంగాచార్యులుగారిచ్చిన యర్థములు కుదురకపోవుటయేకాక విపరీతముగు నర్థముల నిచ్చుటయుఁ గానవచ్చెను. పిదపఁ జెన్నపురికి వచ్చి వ్రాతప్రతులలోని పాఠములను సంప్రతించుచు మూలమును సంస్కరించి, శుద్ధప్రతిని వ్రాయఁ దొరకొంటిని. ఈ విషయమున క - చ - ట - త - అను ప్రతులలోని పాఠములను, ఆ రహస్య సందర్భముల ననుసరించి గ్రహించి, పాఠాంతరముల నధస్తూచికయందు ఇచ్చితిని. ఇందు క. గుర్తుగలది శ్రీతెనాలము వారు ప్రకటించిన ముద్రితప్రతి. మిగిలినవి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారము నందలి వ్రాతప్రతులు. మఱియు నియ్యొడ విసుగుచెందక శబ్దరత్నాకరమునుండియు, సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువునుండియు పాండురంగమాహాత్మ్యమునుండి గ్రహించిన గ్రంథభాగములను పరిశీలించి, ఆ పాఠములను సూప్రతించితిని. ఇట్లాసర్పి మూలమును సరిచేసి టీకను వ్రాయు దొరకొంటిని. తొట్టలోలుత, నేఁజేసిన పరిశ్రమను కొంచెము లోకమునకు వెల్లడించుటకై 'పాండురంగమాహాత్మ్యము - పాఠపరిశీలనము' అను శీర్షికతో నొక వ్యాసమును వ్రాసి ప్రకటనార్థము 'భారతి'కిఁ బంపితిని. నేను పయి గ్రంథమునకు టీక వ్రాయుచున్నట్లు అందు తెలిపితిని. సంపాదకులు నా వ్యాసమును దయతో ప్రకటించిరి (భారతి తారణ - శ్రావణసంచిక.)

కాని కొంతభాగమును—అనగా నేను టీక వ్రాయుచున్న సంగతి మున్నగు విషయములు కలఁబానిని విడిచివేసిరి. వా రట్లాసర్పిటకుఁ గారణము తెలియదు. కాని ఆ వ్యాసము ప్రకటింపఁబడినపిదప - పాండురంగ మాహాత్మ్యమునకు టీక వ్రాయవలెనని జాబులు వ్రాయుచుఁ గొందఱు నన్ను ప్రోత్సహించిరి. ఇట్టి ప్రోత్సాహముల నూతగాఁ గైకొని టీకను పూర్తిచేసితిని.

టీకారచన:—

ఇయ్యది పెద్ద గ్రంథము; మఱియు ప్రౌఢ ప్రబంధము; వైష్ణవసంప్రదాయ విషయములతో వెలయు నుద్గ్రంథము. నిఘంటువులలో లేని పదములు ఇందుఁ జాలవఱకును గలవు. వేదాంత విషయములు, మంత్ర శాస్త్రవిషయములు నెడనెడఁ గలవు. చాల పద్యములు గూఢార్థములతో నిండి యున్నవి. ఇట్టి గ్రంథమునకు టీకను వ్రాయుట సామాన్యకార్యము కాదు. అయినను సాహసించి యీ పనికి దొరకొంటిని. కొంతవఱకును వాఙ్మయమునఁ బరిశ్రమ చేసినవారే యీ గ్రంథమును పఠింతురు కావున అట్టివారి కుపయోగముగ రీతిని టీక సంగ్రహముగాఁ గూర్పఁబడినది. చివఱఁ బద్యసూచికయుఁ జేర్పఁ బడినది. అవసరమని తోచినపట్ల మాత్రము టీకలో పదముల కర్థము, తాత్పర్యము నీయఁబడినవి. కొన్నియెడల శబ్దార్థముకాక, భావార్థము చూపఁబడినది. అభిప్రాయభేద మున్నపట్ల టీకలో శ్రీరంగాచార్యులుగారి టీకాభాగము, కొన్నియెడల అందలి యశాచిత్యానౌచిత్యములు చూపఁబడినవి. టీక కొన్ని యెడల అన్వయము ఖమున నున్నది. కొన్ని యెడల శబ్దముల కవి యున్నవిధము ననే అర్థ మియఁబడినది. కావలసిన గ్రంథములు లభింపనందున బీజాక్షరములను వివరించు మంత్ర శాస్త్ర విషయములు వివరింపఁబడలేదు. కొన్నిచోట్ల సందేహము లుండియే పోయినవి. 'అలవోక' అను పద్యవిషయము (పుట 31) 'లోనింటి బోన మూస' (పుట 242) 'ఉడ్డపాడలు' (301) 'దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూగ్రామం బెక్కిరి' (పుట 324) 'కసరి పైవచ్చు రాళ్లపై గాలివాన' (పుట 349). ఇట్టి వానిని సహృదయలు విమర్శించి నిర్ణయింతురు గాక !

గ్రంథరచన యెంత కష్టమో, దానిని ప్రకటించుట అంతకంటె పదిరెట్లు శ్రమము. అందును కాగితపుకట్టు - పనివాండ్ర కొఱత-ఎక్కువగా నున్న యీ కాలములో ఇట్టి పెద్దగ్రంథమును ప్రకటించుట అసాధ్యము. అయినను శ్రీవావిళ్ల సంస్థ వారి గ్రంథమును మేలుకాగితములపై చక్కఁగా ముద్రింపఁ బూనుకొనుట ప్రశంసనీయము. ఈ యుద్గ్రంథము విషయమున నేను చేసిన పరిశ్రమను విని, పయి సంస్థ కధిపతులు, భాషాధారకులును, విద్వద్వృత్తులు నగు శ్రీవావిళ్ల వేంగళేశ్వరశాస్త్రిలు గారు నాయం దాదరము చూపి దీనిం బ్రకటింపఁబూనినందులకు, వారి కనేక ధన్యవాదములు.

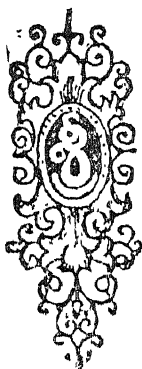
చెన్నై }
28-4-52 }
భాషాసేవకుడు
బులుసు వేంకటరమణయ్య
ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయుడు,
కెల్లెట్ హైస్కూలు, ట్రిన్సికేసు.

వి ష య సూ చి క

విషయము.	పుట.
ప్రథమాశ్వాసము	1—63
శ్రీకృష్ణప్రార్థనాదికము	1
కృతిపతి పంశావతారాభివర్ణనము	9
షష్ఠాంతములు	22
కథా ప్రారంభము	24
కాశీపుర వర్ణనాదికము	24
అగస్త్యమహాముని సభార్యుడై సామిమలకు వెడలుట	32
ద్వితీయాశ్వాసము	64—127
శివుడు పార్వతీకుమారులకుఁ బొందరికఁజేత్రమాహాత్మ్యముఁ జెల్పుట	64
పుండరీకమహాముని చరిత్రము	65
తృతీయాశ్వాసము	128—196
నిగమశర్మోపాఖ్యానము	129
శ్రీకృష్ణావతారచరిత్రము	183
శ్రీరాధాదేవీచరిత్రము	185
చతుర్థాశ్వాసము	197—287
కాకము-హంస-చిలుక-పాము-లేనెటిగ-ఆవు మోక్షమునొందినకథ	237
సుకీల యను పరివ్రతచరిత్రము	239
పంచమాశ్వాసము	288—366
ధర్మరాజు తమ్ములతోఁగూడఁ బొందురంగఁజేత్రమునకుఁ బోయినకథ	295
సుశర్మోపాఖ్యానము - పద్మ తీర్థ ప్రభావము	304
ఆయుత, నియుతులను మునికుమారుల చరిత్రము	325
పద్యసూచిక	...
సవరణలు	...

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీకృష్ణప్రార్థనము

కాంతామణిఁ గన్వొంటి మది ధాత్రి¹ మంచిన² దద్రుచి
శ్రీకాదంబిని మీది కుబ్జె ననఁగా శ్రీవత్సముం దాల్చి ము
ల్లొకంబుల్³ పొదలించు కృష్ణుడు దయాళుం డేలు శ్రీవైష్ణవ
స్వీకారార్హు విరూరిపట్టణపతి⁴ వేదాద్రిమంత్రిశ్వరున్.

1

టీక. శ్రీకాంతామణి = లక్ష్మీదేవిని; కన్వొంటి = వంచింది; మది = హృదయమున;
ధాత్రి = భూదేవిని; మంచిన = (ఉంచి) గౌరవింపఁగా; దద్రుచిశ్రీకాదంబిని = మేఘమాల
వలె నల్లనైన ఆ భూమియొక్క కాంతిపుంజము; మీదికి = ఎదవైకి; ఉబ్బినఁగా = పొంగెనో
యనునట్లు. [విష్ణువుతోన్మువైనను పుట్టుమచ్చ, అతడు హృదయములో దాచి యుంచిన భూదేవి
కాంతిపుంజమో యనునట్లున్నదని ఇచ్చట ఉత్పేక్షింపఁబడినది.] పొదలించు = పృథ్విబొందించు;
శ్రీవైష్ణవస్వీకారార్హు = శ్రీవైష్ణవులచే (సమానగౌరవమర్యాదలతో) స్వీకరింపఁదగినవానిని.

[ఈ గ్రంథమునవతారికబట్టి వేదాద్రిమంత్రివంశీయులు తొలుత నియోగిబ్రాహ్మణు
లైనట్లును, వైష్ణవమును పుచ్చుకొన్నట్లును తెలియుచున్నది.]

[పూర్వటికలో ఇచట 'తత్త్వీతిశ్రీకాదంబిని = ఆ భూమియొక్క కాంతిసంపద యనెడి మేఘ
పక్షి' అని యున్నది.]

లక్ష్మీ ప్రార్థనము

సీ. అవతారమందె నేయఖలై కజనయిత్రి కలశరత్నాకరగర్భసీమః
దోబుట్టు వయ్యె నేతులితకాంచనవర్ణ వెలదివెన్నెలకాయు వేల్పునకును
బాయకయుండు నే పరమపావనమూర్తి చక్రిబాహుమధ్యసాధవీధి
నభిషేమాడు నేయభివర్ణితాచార దిగ్గజానీతమా తేటనీట

తే. నవనిధానంబు¹ లేదేవి² జవళి³ సరకు, లమ్మహాదేవి శ్రీదేవి యాదిలక్ష్మీ

సరసశుభదృష్టి రామానుజయ్యసుతుని, నాదరించు విరూరి వేదాద్రినాథు.

టీక. కలశరత్నాకరము = పాలసముద్రము; తులితకాంచనవర్ణ = పుటముపెట్టిన బంగారుచాయ
కలది. వెలదివెన్నెల = స్వచ్ఛమైనవెన్నెల; చక్రిబాహుమధ్యసాధవీధి = విష్ణుపుభుజములనుడుమ

1. చ. నించినన్. 2. మించినన్. 3. మించెనా. 4. క. దక్షితి. చ. దద్రుచి. త. దద్రు
(పుతి?) 5. ట. శ్రీవత్సమున్. 6. త. మొదలించు. 7. ట. మాద. 8. ట. మూర్ధ్వ. 9. ట. లైదివి
10. చ. జవళి. 11. జవణి.

నుండు తొమ్మనియెడు భవనప్రదేశమున; అభివర్ణితాచార = కొనినూడబడిన యాచారముగలది; నవ,
నిధానంబులు = మహాపద్మము, పద్మము, శంఖము, మకరము, కచ్ఛపము, మునింపము, వందము, నీలము,
వరము నను తొమ్మిది నిధులును; జవళినరకులు = అంగడివస్తువులు. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యము స్వర్ణంప
బడినది; కాన ఉదాత్తాలంకారము.

—అథ బ్రహ్మస్తుతిః—

ఉ. మాద్రికి మీరు నంచవెలిమాపుపయిన్ ¹మహిమవైన బోదుచే
భద్రమయాత్తుచే భువనపాలనభేదముచే సర్వవీ
ముద్రితవస్తుచేత నలుమోములవేలుపుచే విరూరివే
దాద్రినమూవిభుండు గను నాచూపు శ్రీగురు నిరంతరాయమున్.

3

టీక. మాద్రికి, మీరు = మాదిరినతిక్రమించు - అనగా సాటిలేని; అంచవెలిమాపుపయిన్ =
తెల్లని హంసవాహనమువయి; మురువైన, బోదుచే = సుకుమారియైన గొంగూరుడను బ్రహ్మవలన; భువన
పాలనభేదముచే = లోకములను పాలించుట యందు అటలనాడువానివలన; నమూవిభుండు = సేనాధి
పతి; నిరంతరాయమున్ = విఘ్నములు లేనట్లుగ; కనున్ = పొందును (గూర్చు)

ఇచట పంచమ్యర్థమున 'చేన్' అని తృతీయానిభక్తి వాడబడినది.

—అథ సరస్వతీస్తుతిః—

శా. కద్రుజాంగదుతోడబుట్టువు శరత్కాదంబినీచంద్రికా
²జిద్రుపాంచిత పద్మగర్భముఖి ³రాజీహావళీహంసి వ
ర్ణద్రాక్షాఫలకీరి శారద కృపన్ రామానుజమాత్యువే
దాద్రిస్వామికి నిచ్చు నిచ్చలును విద్యాబుద్ధివాక్సిద్ధులన్.

4

టీక. కద్రుజాంగదుతోడబుట్టువు = పాములు భుజిత్తులుగాఁ గల శివునికిఁ బోబుట్టువు;
(శివుడు, సరస్వతి బ్రహ్మకు అవత్యములు.) శరత్కాదంబినీ, చంద్రికా, జిద్రుపాంచిత = శరత్కాల
మేఘమును, వెన్నెలను అతిక్రమించు తెల్లనిరూపమున నొప్పారునది - సరస్వతీదేవి సర్వశుద్ధయని
ప్రసిద్ధి. పద్మగర్భముఖిరాజీహావళీహంసి = పద్మము తల్లిగాఁగల బ్రహ్మయొక్క ముఖములనెడి తామరల
గుంపున విహరించు ఆడుహంస; వర్ణద్రాక్షాఫలకీరి = వర్ణములనెడి ద్రాక్షాఫలములను చిలువ; ఆలం
రూపకము.

ఇచట పూర్వటికలో 'చిద్రుపాంచిత = జ్ఞానస్వరూపముచేత ఒప్పునది' అని యున్నది.
ఆ పాదము, అర్థమున సరికావు.

—అథ శివస్తుతిః—

ఉ. ఈచిగురాకు నీప్రసవ మీపువుదేనియ యెంత యొప్పెడిక
జూచితరే యటంచు దనచుట్టు శుకాదులు గొల్వంగాఁ గవ
ర్ణాచితచంద్రగాంగజలమైన శివాహ్వాయకల్పశాఖ వే
దాచలమంత్రికీర్తికలశాద్ధిని వెన్నెలమాడ్కి జూచుతన్.

5

1. త. మురవైన. 2. క. చిద్రుపాంచిత. 3. త. జిద్రుపాంచిత. 4. ట. రాజీహం
హంసంబు.

టీక. ప్రసవము = పుష్పము; ఒప్పెడికో = బాగున్నవో; శుకాదులు = చిలుకలు మొదలగు పక్షులు, శుకుండు మొదలగు మునులును; కపర్దాచితచంద్రగాంగజలము = జటాజూటముచేత గప్పబడిన చంద్రుడు, గంగాజలము కలది. శివాహ్వాయకల్పశాఖ = శివుడనెడి కల్పవృక్షము; వేదాచలమంత్రీ కీర్తికలశాభిని = వేదాద్రిమంత్రీయొక్క కీర్తి యనెడి పాలసముద్రమును; [కీర్తి తెల్లని దగుటచే దానికి పాలకడలితోడి సామ్యము.] వెన్నెలమాడ్కికో = చంద్రకాంతితో సమానముగా - ఆదరపూర్వకముగా ననుట. చంద్రాదులు పాలకడలిలోఁ బుట్టుట వ్యక్తము. ఆలం. క్రమము, రూపకము.

— పార్వతీస్తుతి —

ఉ చిద్రసవేది యా కొడమచిల్కకు విష్ణుఃపహస్రనామముల్
ముద్రతి ¹మోవి మోవి నిడి మున్నును గొరున మేన దువ్వుచున్
భద్రనిధానమై వెలయు పర్వతకన్య విహారిమంత్రీ వే
దాద్రి ²విష్ణుభక్తి మహిమాతిశయం బనయంబు నీవుతన్.

6

టీక. చిద్రసవేది = చిదానందసారము నెఱింగినది; ముద్రతి = సంతోషముతోడి యాసక్తితో; మోవి, మోవి నిడి = తనపెదవిని దాని ముక్కుపై నుంచి; మున్నుచున్ = మాటలు నేర్పుచు; భద్రనిధానమై = శుభములకు గనియై; విష్ణుభక్తిమహిమాతిశయంబు = విష్ణుభక్తియొక్క గొప్ప తనమును; (దానివలన గల్గు నైహికాముష్మికఫలములనునుట.)

— విష్వక్సేన ప్రార్థనము —

సీ. సూత్రవతీదేవి సౌభాగపాలిండ్లపై మలుపచ్చిగందంపు ¹వలపుతోడ
శిరసులు వంచు నిర్జరకోటి బనిగొను తపనీయవేత్రహస్తంబుతోడ
బని యేమి యని విన్నపముసేయు సుమనోహారములైన దివ్యాయుధములతోడ
బ్రహ్మాండకోటుల పారుప తైములెల్ల గనియున్న నిద్దంపుమనసుతోడ
తే. శార్ఙ్గి రెండవమూర్తియై జగము లేలు, మునిమనోహరి శ్రీ సేనముదలియారి
చేయుపనులెల్ల సఫలముల్ చేయుఁగాత, ²మలరి రామానుజయ్యవేదాద్రిపతికి.

టీక. సౌభాగ = అందమైన; మలుపచ్చిగందంపువలపుతోడ = కొంచెము తడియారిన చందనపు బరిమళముతోను; విష్వక్సేనుని భార్య సూత్రవతీదేవి; ఆమెపాలిండ్లపై పూయబడిన చందనము ఆలింగన సమయమున నాతని వక్షమున కంటుకొని పరిమళించుననది భావము. పనిగొను = ఆజ్ఞాపించు; నిర్జరకోటి = దేవతలగుంపు; తపనీయవేత్రహస్తంబు = బంగారు బెత్తమును వట్టుకొనిన హస్తము; పారు పత్తైములు = అధికారములు; కనియున్న = గ్రహించిన; నిద్దంపు = నిర్మలమైన; శార్ఙ్గి = విష్ణువు; సేనముదలియారి = సేనాధిపతి - విష్వక్సేనుడు; అలరి = సంతసించి.

— గరుడస్తుతి —

శా. మీదం దారధరాధరంబు గల యామేరున్న గంజాలి త
త్రాద్రక్తుండరుచిం దలిర్చు ఖగయూథస్వామి హేమప్రభా

1. క. మోము. చ. మోవి. 2. చ. వలవతోడ. 3. క. మనోరథములయిన. చ. మనోరథముల. 4. క. కనియున్న. చ. కనియున్న. 5. త. మొదలియారి. 6. ట. యలరి.

ప్రాదుర్భూత శుభ ప్రభుండు మనుచు. ౯ అమానోజామంతుః శ్రీ
వేదాద్రి శునిరూరిమందిరు జగద్విభావితకీర్తివనం.

8

టీక. మీదక = మీదిభాగమున; తారధరాధరంబు = మెదిలినద - పైలంబు; సగంఠాలి = తిరస్కరింపఁగలిగిన - సరిపోలి; తత్తాదృప్తండుచిత్ = సాటిలేనిముక్కుసాధింపఁగల; తారధ్ర = ప్రకాశించు; భగయాధస్వామి = పక్షిగుంపునకు రాజు - గరుత్మంతుఁడు; హేమప్రభాస్రామగృహశుభ ప్రదుండు = బంగారుకాంతివలనఁ గలుగు శుభములనిచ్చువాఁడు. [గరుడుఁ నృగమువలన మేల్పఁ నలుగునని ప్రసిద్ధి] గరుడుండు బంగరుఁడాయవాఁడు; అతని ముక్కునూత్రము తెల్లగానుండును.

పూర్వటీకలో 'తత్తాదృప్తండుచిత్' = దానిని పోలిన ముక్కుయొక్క ప్రకాశముతో నని అర్థమియఁబడినది; అది సరికాదు. తత్తాదృప్తమునకు 'సాటిలేని'ని అర్థము. ఈ పద మిగ్రంథమున చాలసార్లు వాడఁబడినది. అలం. ఉపమ.

అ న త స్తు తి థా

సీ. ధరణీధరముఁ ¹దాల్చు తన ²చేప యంతయు భుజపరిఘంబులఁ బొంగివలచి
మునుమిన్నుగని యైన తన ప్రజ్ఞ హంత యు మతివిశేషమునందు మున్నులంచి
దైత్యారివళమైన తనచిత్తమంతయు ³నినుచుగౌరవమున నివ్వఁగించి
⁴తనుపు వెన్నెల గాయు తన ⁵మూర్తివంతయుఁ గీర్తివైభవమునఁ గీలుకొలిపి
తే. శేషుఁ డఖిల ప్రపంచ విశేషశాలి, నిత్యమొత్తుల కావ్యధై నిలుచు మోరి
చారుచారిత్రు రామానుజయ్యపుత్రుఁ, గరుణ వేదాప్రమంత్రి శేఖరసి మనుచు.

టీక. ధరణీధరము, తాల్చు = భూభారమును వహించు; చేప = బలము; భుజపరిఘంబుల = అడ్డుగడియలపంటి భుజములయందు; పొంగివలచి = జతపఱచి; మునుమిన్నుగని = పోయెదల నిదిగి వట్టు; మున్నులంచి = విక్రమముచేసి; నివ్వఁగించి = వ్యాపింపఁజేసి; గీలుకొలిపి = లగ్నము చేసి; తనుపు వెన్నెల = నిండువెన్నెల; నిత్యమొత్తులు = నిత్యము, ముత్తులును; అనంతండు, గరుడుండు, విష్వక్సేనుండు మొదలగువారు నిత్యము; సంసారమునుండి విడువడి మోక్షమును పొందినవారు ముత్తులు; అద్యుండు = మొదటివాడు.

క వి స్తు తి త్త

క. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళం, దిట్టపు ¹నునుపచ్చి పుట్టలేనియచవితోఁ
²బుట్టె నన నమృత ముట్టెడు, పుట్టనినువునత్రవిత్వములు వర్ణింతున్. 10

టీక. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళం = పుట్టనుండి పుట్టినపుడు; నునుపచ్చి = మిక్కిలిపచ్చిగానున్న; అమృతము, ఉట్టెడు = తేనెలాలకు; పుట్టనినువు = వాల్మీకి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. ఇట్టాడరాని యాగమ, ³పుట్టమునకు నడవ యచ్చుకట్టిన వానిరా
టప్పట్టాభిషిక్తుఁ దపముల, ⁴పుట్టిన నెలవయిన వ్యాసముని ⁵నుతియింతున్. 11

1. చ. తాకు. 2. చ. చేగ. 3. క. నినుచుగౌరవమున. 4. క. తనువు. చ. తనువు. 5. చ. కీర్తి. 6. చ. గోనుపచ్చి. త. గోపచ్చి. 7. చ. బుట్టి. 8. చ. గట్టుపలుకు. 9. చ. పు. 10. క. వర్ణింతున్, చ. నుతియింతున్.

టీక. ఇట్టాడరాని = చెప్పటకు శక్యముకాని; అగమ్యుత్తమునకు = వేదములను లేవునకు; నడవ = (దిగుటకు వీలగు)మార్గము; అచ్చుకట్టిన = విర్వతించిన; నెలవు = చోటు.

వ్యాసమహర్షి ఆహ్వానములసారమును సర్వజనముగముగ భారతమున వివరించెనని భావము.
తే. వ్యాసవాల్మీకి ముఖసూక్తివైభవముల, నేర్పుమీఱంగ నిజకావ్యదర్పణముల సరసమానముల నేటుపఱచు కీర్తి, ధవుల నన్నయభట్టాదికవులఁ దలఁతు¹. 12

టీక. వ్యాస...వముల = వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారి కవితాచమత్కారములను; నిజకావ్యదర్పణముల = అద్దములవలె నున్న తమకావ్యములవలన (కావ్యములములమున); సరసమానముల = రసికుల మనస్సులందు; కీర్తిధవుల = కీర్తికాంతకు ధర్మతనవారిని; అద్దములందు ప్రతిఫలించిన వస్తువులు మనకు బాగుగ కన్పించినట్లు నన్నయాదిమహాకవులు తమకావ్యములందు వ్యాసాదికవుల కవితాచమత్కారములను ప్రతిఫలించజేయఁగా, అవి రసికుల మనస్సులందు బాగుగ నిరవృత్తునని భావము.

'కావ్యదర్పణముల' అనుటచే 'వ్యాసవాల్మీకిముఖ' అనుచోట తదనుగుణముగ 'ముఖ'పదము చమత్కరింపబడినది. అలం. రూపకము.

సత్కవిప్రశంసాదికము

ఉ. చాటుకవిత్వతత్త్వరససాగరపారగులయ్యు సత్కవుల్
పాటిగఁ బట్టి విందు రొకపాటివి కా²వన కన్యకావ్యముల్
కైటభవైరి యావతశిఖామణి³ శ్రీసతి⁴ బేరురంబున⁵
⁶మాటియు నీటికెంపు బహుమానము⁷నం బతకంబునేయఁడే⁸. 13

టీక. చాటు...పారగులు = ఇంచైన కవిత్వతత్త్వపు రసమనెడు సాగరముయొక్క అంతము చూచినవారు-సరసకవిత్వవర్ణముల నెఱిగినవారు; పాటిగఁబట్టి=తక్కినవానితో సమముగాఁబోల్చిజూచి; ఒకపాటివి = సామాన్యమైనవి; కైటభవైరి = విష్ణువు; యావతశిఖామణి = యువతీసమూహమున శ్రేష్ఠురాలు; మాటియు = మఱుగుపఱచియు-నిత్యానపాయనిగా నుంచుకొనియు; నీటికెంపు = కొస్తుభమణిని; బహుమానమున = గౌరవముతో; పదకంబుజేయఁడే = హరిమునడుమ నుండెడు విశ్వగాఁ జేయలేదా? అలం. దృష్టాంతము.

తే. తప్పు గలిగినచోటనే యొప్పుగలుగు, సరసకవితావశో⁹క్తులసరణియందుఁ
¹⁰గప్పు కలిగిన నీహరకరునియందు, నమృతథారాప్రవాహంబు లడరుఁగాదె. 14

టీక. సరసకవితావశోక్తుల సరణియందు = రసవంతముగ కవిత్వమును జెప్పుచుండు ధోరణిలో; కప్పు = నలుపు-మచ్చ; నీహరకరునియందు = చంద్రునియందు; అడరుఁగాదె = వ్యాపించి యుండునుగదా!

[ఈపద్యమున 'సరసకవితావశోక్తులసరణియందు' అనుటకు మాఱుగా 'ఆరసికావళికవితల యవగుణముల' అని దిద్ది కుకవులుండుటఁబట్టియే సుకవులకుఁ బేరు ప్రతిష్ఠలు కలుగుచున్నవని కొందఱర్థము

1. చ. దలచి. 2. చ. గాదనక. 3. త. శ్రీపతి. 4. క. పేరురంబు. త. బేరురంబు. 5. చ. మాట. 6. క. గం. చ. నం. 7. క. నేయరే. చ. నేయఁడే. 8. త. సరసికావలె కవితలయవగుణములు. 9. చ. వశోక్తుల. 10. త. సరసకవితావశోక్తులసరణియందు.

చెప్పుచున్నాడు. కాని ఆట్టిపాఠాంతరము ముద్రితప్రతులలోఁ గానరావలయును; అయ్యది పరిష్కృతులైన భాగమునుబట్టి పాండుపడునట్లును తోచదు.] అలం. దృష్టాంతము.

తే. కాన దోషాత్తు లయిన దుష్కృతులకతన
గరిమ వహించుచు 1 గవిరాజుకావ్యమహిమ
బహుళపక్షంబు చీకటి బహుళ మగుటఁ
జాయవెన్నెల తరితీపు నేయుకరణి.

15

టీక. గరిమ = గొప్పతనము; బహుళపక్షంబుచీకటి = నృష్టపక్షమందలి పీడకటి; బహుళ మగుట = ఎక్కువయగుటచేత; చాయవెన్నెల = పండువెన్నెల; తరితీపు నేయుకరణి = ప్రీతిని కలిగించునట్లు. అలం, ఉపమ.

వ. అని నిఖిలభువన 2 ప్రాధాన్యధన్యంబులగు 3 మాన్య 4 దైవతంబుల 5 ప్రభావం బులు గొనియాడి, రూడిమేఱయు కవివృక్షభుల 6 నభినుతించి, యుదంచితంబగు కవిత్వతత్త్వంబునం గల 7 గరిమంబుఁ బరిశీలించి, వంచగులగు కొంచెపుంగవుల రవళి యదలించి, పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణం బగు నష్టపమేఖిలవలయంబునం గల పరమవైష్ణవరత్నంబులకుఁ బ్రయత్నపూర్వకంబుగ నభివందనం బొనరించి. 16

టీక. వంచకులు = మోసగాండ్లు; కొంచెపుంగవుల = కుకవులయొక్క; రవళి = ధ్వని; అభినుతించు = ప్రసాది; అర్జవమేఖిలవలయంబు = భూమండలము; అభివందనంబు = నమస్కారము.

క. వాక్యాంతాశ్రయి 8 భట్టరు, చిక్కాచార్యుల మహాత్ము శ్రీగురుమూర్తి 9
నిక్కపు భక్తి భజించెద, నిక్కావ్యకళాకలాప మీడేటుటరున. 17

టీక. వాక్యాంతాశ్రయి = సరస్వతి కాశ్రయమగువానిని - గొప్ప విద్వాంసుని; చిక్కా చార్యకళాకలాపము = కావ్యకళాగ్రధనము; ఈడేరుటకు = నెఱవేరుటకు; భజించు = సేవించు.

క. తవణింతు నొక్కశ్రీభా, గవతచరిత్రంబుఁ బరమకల్యాణసము
ద్భవోభవనంబుఁ జతుర్దశ, భువనమహాత్మ సూత్రముగఁ దగు నరణి. 18

టీక. తవణింతు = కావించును; శ్రీభాగవతచరిత్రంబు = గొప్పభగవద్భక్తుని చరిత్రమును; కల్యాణ...భవనంబు = శుభములకుఁ బుట్టినిల్లగుదానిని; చతుర్దశ...సరణి = పదునాల్గోలము లను రత్నములను గూర్చు సూత్రపద్ధతిని-సమస్తలోక సారమును తెల్పుదానినిగా;

[లోకములు 14. ఆవి-భూర్లోకము, భువర్లోకము, స్వర్లోకము, మహర్లోకము, జన్మలోకము, తపోలోకము, సత్యలోకము, ఆతల, వితల, సతల, రసాతల, తలాతల, మహాతల, సాతాశ్లోకములు అనునవి.]

వ. అని యిట్టిభవప్రబంధనిర్మాణ కౌతూహలాయత్తచిత్తుండ నయి యే నున్న సమయంబున. 19

1. క. కవిరాజ. చ. కవిరాజు. 2. క. ప్రధాన. చ. ప్రాధాన్య. 3. చ. లేదు. 4. క. దైవతం బులు. 5. క. లేదు. చ. ప్రభావంబులు. 6. చ. వినుతించి. 7. చ. గరిమంబులు. 8. క. తాశ్రయ. చ. తాశ్రయ. 9. చ. హృదయంబు.

సీ. తన కులాచారవర్తన వైష్ణవాచార పర్యాయముల¹కొజ్జబంతి గాఁగఁ
దన సూన్యతము పురాతనసత్యనిధుల యున్నతికిఁ బునఃప్రతిష్ఠితముగాఁగఁ
దన బుద్ధి నీతిశాస్త్రరహస్యములు తెల్లముగఁ దెల్పు వ్యాఖ్యానముద్రగాఁగఁ
దన వ్రాయు²గంటంబుమొనవాడి విశ్వంభరాప్రజలకుఁ బ్రాణరక్షగాఁగ

తే. వెలయు మంగయగురువ భూవిభుని పెద్ద, సంగభూపాలమణి³ వ్రాయసప్రవృత్తి
జయయుతుండైన రామానుజశ్యాసుతుడు, ⁴భద్రగుణసీరి విరురీచేదాద్రిశౌరి.

టీక. వైష్ణవాచారపర్యాయములకుఁ = శ్రీవైష్ణవుల యాచారక్రమములకు; కొజ్జబంతిగాఁగఁ =
ఉపాధ్యాయుడు చూపిన పద్ధతి-పరువడి (మేలుబంతి) కాగా; తెల్లముగఁ = స్పష్టముగా; వ్యాఖ్యాన
ముద్ర = వ్యాఖ్యానాక్షరపంక్తి; వ్రాయసప్రవృత్తి = లేఖనము [ఈ సమాసము విలక్షణము.]
నందు; భద్రగుణసీరి = మేలిగుణములకు బలరాముడైనవాడు.

మ. కవులుం బాతకులు⁵ బ్రథానులు నలంకారజ్ఞులుం బ్రాజ్ఞులు⁶
ధవళాక్షుల్⁷ భజియింప నిండుకొలువై తారేందుతారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌధంబందు⁸ నాస్థానమై
వివిధామ్నాయపురాణగుంభనకథల్ వింతు⁹ బ్రమోదంబునన్.

21

టీక. తారేందుతారావళీధవళంబైన = వెండి, చంద్రుడు, హారములవలె తెల్లనైన; ఆస్థానమై =
కొలుపుతీర్చి; గుంభనము = కూర్పు.

క. నను రామకృష్ణకవీ గవి, జనసహకారావళీవసంతోత్సవ సూ
క్తినిధి¹⁰ బిలిపించి¹¹ యర్థా, సనమునఁగూర్చుండఁ బనిచి చతురత ననియెన్.

22

టీక. కవిజన..... క్తినిధి = కవీశ్వరులనెడి తియ్యమామిడిచెట్లచాలునకు వసంతకాలము
వలె పేడుకకల మంచిమాటలకు గనియైనవానిని; చతురత = నేర్పుతో. అలం. రూపకము.

సీ. తగ సంస్కృతము తెనుంగుగఁ జేయఁ దెనుంగు సుం

స్కృతముగఁ జేయంగఁ జతురమతివి

¹⁰నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల

ఘనుడ వాశువునందుఁ గరము మేటి

వఖిలభూమిపాలకాస్థానకమలాక

రోదయ ¹¹తరుణసూర్యోదయుడవు

వైవవైష్ణవపురాణావళి నానార్థ

¹²రచనాపటిష్ఠైకరమ్యమతివి¹³

తే. ¹⁴అంధభూమికుచాగ్రహారాభ మైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేత వగ్ర

1. చ. కొజ్జ. శ. ర. పా. కొజ్జబంతియనఁగ. 2. చ. గంటంపు. 3. చ. రాయన.
4. చ. సిరిశ్రీ. 5. చ. భజియించ. 6. క. నానాపమై. చ. ఆస్థానమై. 7. చ. నిధిని. 8. క. యర్థా.
చ. బిలిపించర్థా. 9. త. పాదము లేదు. 10. త. జగతిసౌబగులనెన్నఁగఁగావ్యధారల 11. చ. తగుణ.
12. క. ములు నీకుఁ గరతలామలకనిధములు. 13. త. నాల్గవపాదము తాకికవైదికలక్షణచాతుర్య
పైర్వప్రభారాధకారచణుడ-(ఎత్తుగీతి) వరయ్య. 14. క. అంధ్ర. చ. అంధ్ర.

శ్లాఘాకాశోకిలము వీవు సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ణ! రామయ రామకృష్ణ. 23

టీక. నలుదెఱుగుల, నెన్నఁగల కావ్యధారలఁ = ఆశు, మధుర, చిత్ర, విస్తర భేదములచే నాలుగు విధములైన కవిత్వములచే; ఆశువునందుఁ = వడిగాఁ గవిత్వముచెప్పుటయందు; ఆంధ్రభూమి మచాగ్రహారాధము = భూదేవియొక్క స్తనములపై నుండెడి ముత్యాలపేరును పోలినది; అగ్రశ్లాఘా కాశోకిలము = ప్రథమశ్లాఘయనెడి పృథ్విమునకు కోయిల యైనవాడవు; రమ్యగుణకృష్ణ! = మనోహరములైన గుణములయందు కృష్ణుడైనవాడా!

క. కాండినన్యసగోత్త్రుడ వా, ఖండలగురునిభుండ వఖిలీ కావ్యరససుధా
మండనకుండలఁడవు భూ, మండలపినుఁడుడవు లక్ష్మీమావరతనయా. 24

టీక. ఆఖండలగురునిభుండవు = బృహస్పతితో సమానుడవు; కావ్యరససుధామండనకుండలఁడవు = కావ్యరసమునెడి అమృతమే అలంకారమయిన కుండలములు కలవాడవు - అనగా కావ్యామృతమే కర్ణభూషణమని యర్థము. లక్ష్మీమావరతనయాడు = లక్ష్మీవస్తుత్రులతో శ్రేష్ఠుడైనవాడు.

క. యశము గలిగించు నీమృదు, విశదోక్తులఁ బొండరికవిభుచరితఁ చతు
ర్దశభువనవినుతముగ శుభ, నశమతి నాపేర నుడువు వరత త్వనిధి. 25

టీక. మృదు, విశదోక్తులఁ = సుఖోచ్ఛారణమును, తేటదనమునుగల మాటలతో.

ఉ. స్కందపురాణనీరనిధి కౌస్తుభమై ప్రభవించు దేవకీ
నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమఁ
కుందనముఁ ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగుసొ మైనరించి విష్ణుసే
వం దులకించు నప్పరమవైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా! 26

టీక. నీరనిధి = సముద్రము; తులకించు = ప్రకాశించు; అలం. రూపకము.

మ. ఉదయం బస్తనగంబు సేతువు హిమవ్యాహంబునుం జొట్టి రా
విదితంబైన మహిఁ మహాంధ్రకవితావిద్యాబల ప్రాధి నీ
కెదురేరీ సరసార్థబోధఘటనాహేలాపరిష్కారశా
రద నీరూపము రామకృష్ణకవిచంద్రా! సాంద్రకీర్తిశ్వరా! 27

టీక. ఉదయంబు = తూర్పుకొండ; అస్తనగంబు = అస్తాద్రి; హిమవ్యాహంబు = హిమాలయము; ప్రాధి = శేర్పు; సరసార్థ... పరిష్కార = రసవంతమగునర్థమును బోధించు పొందికయనెడి విశాసచేష్టయే ఆభరణముగా కలది; శారద = సరస్వతి; అలం. రూపకము.

వ. అని సంభావించి కనకాంబరాభరణంబులం బ్రసాదించి యాప్రధానపంచాననుండు.

టీక. సంభావించి = గౌరవించి; ప్రసాదించి = ఇచ్చి; ప్రధానపంచాననుండు = మంత్రి సింహము-మంత్రిశ్రేష్ఠుడు.

మ. పలుకుందొయ్యలి కిమోవికాంతి కెనయా బాగాలు నయ్యంతిచె
క్కులఁబోలుం దెబనాకు లయ్యవిదపల్కుల్యంతి కప్రంపుబ
ల్కులతోఁగూడిన వీడియం బొసఁగె నాకుం బద్దనాభార్పనా
కలనాపావనమా స్తకంకణఝణత్కారంబు తోరంబుగన్. 29

టీక. పలుకుం...కాంతికి = సరస్వతీదేవి మెదవులకాంతికి; ఎనయా = సాటియైన; బాగాలు = వక్రపలుకులు; పలుకుల్యంజీ = మాటలంజీలిన-కమ్మనైన; తెలనాకులు = వండుతమలపాకులు; వీడియంబు = తాంబూలము. [సరస్వతీదేవి సర్వశుక్లయని ప్రసిద్ధి.] పద్మనాభా... ఝణత్కారంబు = శ్రీ విష్ణువు పూజా కరణముచే జనితములగు చేతులయందలి కంకణముల గలగలధ్వని; తోరంబుగ = అతశయింపగా; ఆలం. ఉపమ.

ప. ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరుం డగు నాప్రధానశేఖరుండు పరమపురుషపరికర చరిత్రంబునకు నధీశ్వరుం డగుట తీర్థంబును స్వాగ్రంబును, ¹జాదులుం దేవర ప్రసాదంబు², బుణ్యంబునుం బుషపాస్థంబును నయ్యె నియ్యభ్యుదయంబునకుం గల్యాణాచారంబుగా గృతిపతివంశాంతారం బభివర్ణించు బూచి. 31

టీక. లోకోత్తరగుణోత్తరుండు = లోకమునందు మేలైన గుణములచే గొప్పవాఁడు; పరమ .. నకు = భగవంతుని పరివారముగు భక్తుల చరిత్రంబునకు; అధీశ్వరుండు = నాయకుఁడు; జాదులుం, దేవరప్రసాదంబును = దేవతాప్రసాదముగు జాతిపూవులను స్వీకరించుట పుణ్యసాధనము; అంతేకాక అవి సువాసనగల వగుటచే వానిస్వీకరణమువలన ఆనందము; పుషపాస్థంబున చరిత్రమును రచించుట వలన బుణ్యమును, ఆ చరిత్రమును వేదాద్రిమంత్రికి గృతియిచ్చుటవలన విశ్రాంతియుగా ఆతనివలన లాభము పొందుటవలన పురుషార్థమును సిద్ధించినవని యభిప్రాయము. అభ్యుదయంబు = మేలు; కల్యాణాచారంబుగాన్ = శుభసూచకపదలిని.

— శ్రీ కృతిపతివంశావతారాభివర్ణనము —

సీ. ³మిగులం గన్పొదవిన బిగువ యెక్కుడుగానోకరుణాకటాక్షవీక్షణమువాఁడు
దంష్ట్రానిటంకవర్ధనమ యెక్కుడుగానో ముద్దుజండురు నేలు మోమువాఁడు
నరమృగదేహ విస్ఫురణ మెక్కుడుగాని బహుళోటిమదనరూపంబువాఁడు
దైత్యు దండించు నుద్ధతియె యెక్కుడుగానో శ్రీతజనావళుల రక్షించువాఁడు
తే. నాఁగ గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి, యెల్లజగముల నేలు లక్ష్మీశ్వరుండు
శ్రీయహోబలనరసింహనాయకుండు, శతమతాంగోత్తమంత్రిరక్షా మొనర్చు. 32

టీక. మిగుల...ఎక్కువ, కాని = తెప్పలకు మించిన (మిడి గుడ్డుగల) చూపుయొక్క గాంభీర్యమే ఎక్కువ కానవచ్చును, కాని; దంష్ట్రానిటంకవర్ధనమ = ఎత్తయిన కోటల పెంపే. [ఇంటి మంజూరు నందలి పావురాసుండ్లనలె గానవచ్చెడి కోటల పెంపే అని పూర్వటీక.] విస్ఫురణము = ప్రకాశము; ఉద్ధతి = ఆర్పాటము. నాఁగ = ఆనరితని; గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి = సింహాసనరూపముగు గరుడాచలమునుండి. ఆలం. విశేషోక్తి.

చ. జతరవసత్ప్రేషంచసురసత్తమతుల్యం డశేషయోగిరా

జ్ఞతహృదయుండు మహానిజనమాన్యుండు ధన్యుండు ముక్తికామిని

కఠినకుచద్యయినిహితకాంచనమాలిక హేళికల్పం డా

శతమతాంగి శేఖరుం బ్రశంస యొనర్చు దగున్ జగంబులన్. 32

టీక. జతర...తుల్యండు = కుక్షీయండు నివసించు లోకములుకల విష్ణుదేవునితో సమానుఁడు; అశేష...యుండు = ఎల్లమోగులకును గృహమైన మనసుకలవాఁడు; నిహిత = ఉంచబడిన; హేళికల్పండు = సూర్యునితోలినవాఁడు; ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

1. చ. గలదండు. 2. క. నయ్యభ్యు. చ. నియ్యభ్యు. 3. చ. మిగులగన్పొదవిన. 4. చ. కారుణ్యమొలుకు. 5. చ. ముందు. 6. ముదురు. 7. చ. నిచిత.

పాకడురంగ-2

శా. ¹ఆవిర్భావమునొందె దత్కులమునం దవ్యాహతైశ్వర్యల
 త్తీవంతుండు విరూరికర్త సచివశ్రేష్ఠుండు విద్యాహయ
 గ్రీవుం డన్నయమంత్రి; యశ్విభుని సక్కిర్తుల్ విజృంభించు నీ
 ద్యావాపుష్కరకాశపుంఖత నిజవ్యాపారపారీణతన్.

33

టీక. ఆవిర్భావము = పుట్టుక; అవ్యాహతైశ్వర్య లత్తీవంతుండు = ఎడతెగని సిగి, సంపదలు కలవాడు; విరూరికర్త = విరూరుగ్రామాధిపతి; విద్యాహయగ్రీవుండు = విద్యులందు వాని కధిదేవత యగు హయగ్రీవుడైనవాడు; ద్యావా...పారీణతన్ = భూమ్యాకాశముల మధ్యభాగమును సందు లేనట్లు నింపిన తన పనులనేర్పుచేతను; అలం. రూపకము.

ఉ. ఆసచివాచతంసముకులాంగన చెల్వగు లత్తమాంబ గౌ
 రీసతియో యరుంధతియొ రేవతియో ²యల యాదిలత్తయో
 వాసపురాణియో యనంగ ³వాసియువన్నెయుంగల్గి కీర్తులన్
 జేసినమూర్తిమేలు పతిచి త్తమువచ్చిన సచ్చరిత్రన్.

34

టీక. సచివాచతంసము = మంత్రిశ్రేష్ఠుండు; ముకులాంగన = భార్య; వాసియు, వన్నెయున్ = గొప్పదనమును, చక్కదనమును; సచ్చరిత్రులన్ = మంచి నడతలచేత; చెల్వగున్ = పొగడొందును. అలం. ఉల్లేపిత, సందేహము.

ఉ. ఆన్నయలత్తమాంబసుతు లర్థినిధానము తిప్పరాజు, సం
 పన్నుండు రంగరాజు, బ్రతిభానిధి గుండమురాజు బొల్చి రా
 సన్నుతభాగ్యవర్ధనుల ⁴సన్నతి శౌర్యము ⁵దైర్యము న్నయా
 భ్యున్నతి నీతిరీతి జయ మొప్పును నేర్పుచు నెన్న శక్యమే?

35

టీక. అర్థినిధానము = యాచకులకు నిధి; నయాభ్యున్నతి = నీతికాస్త్రమందలి గొప్పతనము (నేర్పు). అలం. రూపకము.

క. ఆమువ్వరిలో రంగసుధీమణి దీపించె చంశలిలకం బగుచున్
 శ్రీమహిత గంగమాంబా, రామారమణియారాగరసంజతుడై.

36

టీక. సుధీమణి = పండితశ్రేష్ఠుండు; దీపించెన్ = ప్రకాశించెను; చంశలిలకంబు = చంశమునకు వన్నెదెచ్చువాడు; రామా = స్త్రీ.

క. ఆరంగరాజుకీర్తులు, శ్రీరంగనివాసహాస ⁶నితకరలక్ష్మిం
 జేరంగం దిగుచు; నహితుల, బారంగా నెగుచు నతని బాహుని ⁷యనిన్.

37

టీక. శ్రీరంగ...లక్ష్మిన్ = శ్రీరంగపతి యగు విష్ణుని చిరునవ్వుయొక్కయు, చంద్రునియొక్కయు శోభను-అనగా - తెల్లదనమును; తిగుచున్ = ఆకర్షించును. ఆహితులన్ = శత్రువులను; పాఱంగా, నెగుచున్ = పరుగిడునట్లు తఱుమును; బాహుని = చేతిలోని కత్తి.

సీ. శ్రీమదష్టాక్షరీసేవై కనిపుణుండు గీతార్థసారసంకేతవేది
 పరిచితదన్యప్రబంధసంధానుండు మహితసౌదర్శనమనువిదుండు

1. త. ఆవాచయమువంశసాగరమునందవ్యాహతైశ్వర్య. 2. చ. యిల. 3. త. వన్నెయువాసి యు. 4. చ. సన్నతి. 5. క. మన్నయా. త. మన్నయా. చ. మన్నయా. 6. క. శివకర. చ. నితకర. త. నితకర. 7. త. యనన్.

నన్యైష్ట్యైష్ట్యసపురాణచతుష్టయజ్ఞులడు నిజసమయావసనిపుణబుద్ధి
సగసరామాయణసప్తకాండజ్ఞాత యాభుసందారు స్తవాభిశోభి

తే. సలినినిధిజాలజుఁఘాల *బలవికాల, ధూళిపాలీభరాళిక ధూమ భూమ

శంకితాత్మప్రతాపవై శ్వాసరుండు, గంగమాప్రాణవిభుఁ డొప్పు రంగరాజు. 8

టీక. అష్టాక్షరి = 'ఓం నమో నారాయణాయ' అను మంత్రము; సంకేతవేది = ఖర్బాటు
సెటిగినవాడు; పరిచితదివ్యప్రబంధసంధానుండు = అలవఱుచుకొనిన వైష్ణవమత ద్రావిడప్రబంధముల
అధ్యయనముకలవాడు. మహిత...విదుండు = గొప్పవైన సుదర్శనమంత్రము సెటిగినవాడు; ['ఓం.
నమో భగవతే శ్రీసుదర్శనాయ' అనునది సుదర్శనమంత్రము.] నవ్య...జ్ఞుండు=విష్ణు, పరాహ, వామన,
వాయుపురాణములు నాల్గు సెటిగినవాడు; నిజ...సిపుణబుద్ధి = తనమతమును రక్షించుకొనుటయందు
నేర్పుకల బుద్ధికలవాడు; సలినినిధి...వైశ్వానరుండు, సలినినిధిజాల = సముద్రములసమూహమును;
జంఘాల=మిక్కిలివడిగా దాటునట్టి; బల=సేనలవలని; వికాల, ధూళి, పాలీ, భర=ఎక్కువైన దుమ్ముచాలు
యొక్క, అలిశయమనెడి; అశీకధూమభూమ = అబద్ధపు, పొగయొక్క అధిక్యముచే; శంకిత = సందే
హించిన; అత్తప్రతాప=తనప్రతాపముకల; వైశ్వానరుండు = అగ్నికలవాడు.

వేదాద్రిమంత్రి సేనలను నడిపించుకొని పోగా వానివలన పుట్టిన దుమ్ము సప్తముద్రములను
దాటి పోయినది; ఆదుమ్ము పొగవలె నుండగా దానిని చూచి అగ్ని తనప్రతాపమువలన లోకములు
మండి పొగ వ్యాపించినదేమో యని భ్రాంతిపడుచున్నాడని భావము.

ఈపద్యమున 'జలవికాల' అను ముద్రితపాఠమును, దాని ననుసరించిన టిప్పణియును కుదురవు.
తే. దశరథేశ్వరు భార్యయై ధన్వమహిమ, మున్ను కాసల్య శ్రీరాముఁ గన్నకరణి
రంగయామాత్యుసలియైనగంగమాంబ, మతిమరున్దంత్రీశ్రీరామమంత్రం గనియె.

టీక. మతిమరున్దంత్రీక్ = బుద్ధియందు బృహస్పతియైనవానిని. ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆరామరాజు వాహిని, 10వారాకర మొకటి దాఁటె వసుమతి మున్నీ
శ్రీరామరాజువాహిని, వారానిధు లేడు దాఁటి వర్తిలు 11నవులన్. 40

టీక. వాహిని = సేన, వాగ్ధాటి; వారాకరము = సముద్రము; వారానిధులు = సముద్రములు.
ఆలం. వ్యులేకము.

సీ. పుడమిపై నడ నేర్చి యడుగుఁబెట్టెడునాఁడె ధర్మంబు నాల్గుపాదముల నిలిపె
జలిబిలిపలుకులు వలుక నేర్చిననాఁడె సత్యభాషాహరిశ్చంద్రుఁ డయ్యె
12 ప్రాలమిఁదటివ్రాలు వ్రాయనేర్చిననాఁడె కమిచి ఓక్కుల జయాంకములు వ్రాసె
ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజిఁ గట్టెడునాఁడె కవులఁ బ్రోచుటకుఁ గంకణము గట్టె

తే. అంబమాంబికఁ గల్యాణ మైసనాఁడె
వాసిగల కీర్తి లక్ష్మికి 1 నేసపట్టె
ధైర్య హేమాద్రి ప్రజ్ఞ శాంతనవుమాత్రి
రంగయామాత్యువరుని శ్రీరామమంత్రం.

1. చ. విశతప్రభాతీతవిజ్ఞాన కోవిదా. త. వి...కోవిదు. ట. వి...ప్రభాసిత...కోవిద.
* క. జల. 2. త. భవానీ. 3. చ. త. ప్రభావ. 4. త. వారానిధులేడు. 5. నవలక్. 6. క. వరు
నమిఁదటి. చ. ప్రాలమిఁదటి. 7. క. సేనపట్టె. చ. సేనపట్టె.

టీక. నడ నేర్పి = నడవనేర్పి; జీడిబిలివలుకులు = వచ్చిరానిమాటలు - ముద్దుమాటలు; ప్రాల
మిదటివ్రాలు = [అక్షరాభ్యాసమయమున] బియ్యముపై వ్రాయబడిన యక్షరములు; వ్రాయనేర్పిన
నాడె = దిద్దుటకు మొదలుపెట్టినపుడే; కమిచి = ఆక్రమించి; ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తిక్ =
ఉపనయనవ్రతప్రకాశమానముగ - ఉపనయనమయమున; ముంజి = దర్పతో; జేయబడిన మొల
నూలు; కంకణముగ టైక్ = వ్రతము పూసెను; సేన, పట్టెక్ = తలఁబ్రాలు పోసెను; ధైర్యహేమాద్రి =
ధైర్యమున మేరువుపర్వతము; శాంతనవుమాద్రి = భీష్మనిసాటి. అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూప
కము, అతిశయోక్తి.

సీ. సహతాహంసూన్పర్తి సింహాసనుండు నృసింహవిక్రముండు నృసింహశౌరి
త్రయ్యంతహాసనాగ్రహబుద్ధి నాయ్యారి యొయ్యారి రామానుజయ్యగారు
గంగాతంగసారంగలాంఛనదీప్తి బొంగు కీర్తికి రాజు రంగరాజు
శరణాగతత్రాణకరుణాచరణకేళి వరదరాజులబోలు వరదరాజు

తే. ననగ శ్రీరామవిభునికి సంబంధమును, గలిగి చంద్రతారార్కగతిః బ్రశస్తి
నలుపు రాత్తజు లొదార్యసలిలనిధులు, భుజగశాయికి నాలుగు భుజము లట్లు. 42

టీక. సహతాహంసూన్పర్తిసింహాసనుండు = సశంపజేయబడిన పాపముల ప్రకాశమనెడి
సింహాసనుకలవాడు; త్రయ్యంత...బుద్ధిక్ = వేదాంతవాసనకు బడుకట్టిల్లయిన బుద్ధియందు;
ఒయ్యారి=నేర్పరి; ఒయ్యారి=చక్కని; గంగా...దీప్తిక్ = గంగయలలతోను, చంద్రునితోను సాటి
యగు (తెల్లని) కాంతితో; శరణా...కేళిక్ = శరణుజొచ్చినవారిని రక్షించుట యను కరుణతోడి యాట
యందు; అచంద్రతారార్కగతిక్ = చంద్ర, సూర్య, నక్షత్రము లున్నంతకాలమును; లొదార్యసలిల
నిధులు = ధానసముద్రులు; అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూపకము.

తే. అందు నగ్రజుఁ డఖిలవిద్యావినోది, శ్రీనృసింహాఖ్యసన్నంత్రిసింహా¹మమిత
లీల లక్ష్మవృతనకు నిల్లాలు గాంగె, జలగె లక్ష్మీనృసింహవిశేషముద్ర. 43

టీక. మంత్రిసింహము = మంత్రిశ్రేష్ఠుడు; లక్ష్మీనృసింహవిశేషముద్రక్ = శ్రీలక్ష్మీనృసింహ
రహస్య(మంత్రము)ముచే.

క. శ్రీనరసింహుని లక్ష్మీ, మానవతికి వెంగళాఖ్యమంత్రిశ్వరుండున్
గోనప్పయు ననడగు విద్యానిధు లిరువురును బుత్తులై మని రవనిన్. 44

టీక. మంత్రిశ్వరుండుక్ = మంత్రిశ్రేష్ఠుండును.

క. నయవినయంబులకై వడి, జయతేజములట్లు విభవశమములక్రియ న
వ్యయంబులు వెంగళయ కో, నయ లిరువురు వెలసి రవనినాథార్పితులై. 45

టీక. ఆవ్యయంబులు = గొప్పకీర్తికలవారు. అలం. మాలోపమ.

క. ఆవెంగళమంత్రిశ్వరు, దేవికి శ్రీయాబళాఖ్యతిలకవతికి రా
ధావిభుదేవేరియు నల, కావేరియు నీడుబోడు గౌరవకళన్. 46

టీక. యాబళాఖ్యతిలకవతిక్ = ఓబళమ్మయను పేరిటి సుమంగళి; రాధావిభుదేవేరి =
విష్ణువుపట్టపురాణియగు లక్ష్మీదేవి; ఈడుబోడు = సమానము. అలం. ఉపమ.

1. క. సహతా...చ. సహతా...2. చ. త. శయ్యగ్రహబుద్ధి. 3. చ. విభుభార్యంబు
బంధును. 4. చ. గతి (లేదు). 5. క. మలరు. చ. మమిత.

క. గానకళాతుంబురుఁ డనఁ, గా నయవిద్యావివేకగౌరవలక్ష్మీ
జాని యనంగా నిధరఁ, గోనప్రభుఁ డొప్పు మంత్రి కులతలకందై. 47

టీక. లక్ష్మీజాని = లక్ష్మీదేవి భార్యగా కలవాఁడు - విష్ణువు; అలం. రూపకము.

తే. ఆవిదేహాధిపతిపుత్రి యాత్మభార్య, గాఁగ విఖ్యాతిఁ బొందు రాఘవునికరణి
రాఘవాంబాధినాథుడై శ్లాఘ మీరు, శ్రీనృసింహుని కోసపు సిరులకుప్ప. 48

టీక. విదేహాధిపతిపుత్రి = విదేహదేశపురాజగు జనకుని పుత్రిక - సీత; అధినాథుఁడు = భర్త. అలం. ఉపమ.

ఉ. సామజరక్షణుం గొలిచి సన్నుతికెక్కిన భాగ్యశాలి శ్రీ
రామచమూపశేఖరుని రంగనమంత్రి ననంతిమాంబికా
స్వామి నుతింతు మన్తధభుజానతపుష్పధనుర్నధూళి ధా
రామధురోక్తిగుంభనభరస్ఫురణా¹పరిణాహిచాతురిన్. 49

టీక. సామజరక్షణుఁ = గజేంద్రుని రక్షించిన విష్ణుమూర్తిని; శ్రీరామ ..చమూపశేఖరునిఁ = శ్రీరామమంత్రియను సేనాధిపతిశ్రేష్ఠుని; మన్తధ...చాతురిన్ - మన్తధ = మన్తధునియొక్క; భుజ = బాహువుచే; ఆనత = వంచఁబడిన; పుష్పధనుర్నధూళిధారా = పూలింటిలేనెవెల్లువవలె; మధుర = తియ్యవైన; ఉక్తిగుంభనభర = మాటలకూర్పుయొక్క అతిశయమువలని; స్ఫురణా = ప్రకాశముయొక్క; పరిణాహిచాతురిన్ = మిక్కుటపునేరువుతో. అలం. ఉపమ.

చ. ఉరుమతి రంగమంత్రితనయుల్ విలసిల్లిరి ఫుల్లమల్లికా
హరదరహాసహీరహిమహాపటిరయశోధురంధరుల్
వరదయ గల్లువారు గుణవంతులు శాంతులు కాంతిచంద్రముల్
వరదయమంత్రిపుంగవుఁడు వాసవతుల్యుఁడు రాఘవయ్యయున్. 50

టీక. ఉరు...యుల్ = గొప్పబుద్ధికల రంగమంత్రియొక్కపుత్రులు; ఫుల్ల...ధరుల్ - ఫుల్లమల్లికా = వికసించిన మల్లెపువ్వువలెను; హర = శివునివలెను; దరహాస = మందహాసమువలెను; హీర = వజ్రముచేవలెను; హిమ = మంచువలెను; హర = ముత్యాలపేరువలెను; పటిర = చందనమువలెను; ఉన్న - (తెల్లని) యశోధురంధరుల్ = కీర్తిని, వహించినవారు; కాంతిచంద్రముల్ = కాంతియందు చంద్రులైనవారు; వాసవతుల్యుఁడు = ఇంద్రసమానుఁడు; అలం. ఉపమ.

క. రంగయ వరదామాత్యు విహంగమవిభుగమనభజనహంసధ్వజ సా
రంగధర హరనిభవా, గ్గంగాశ్మంగారిలాస్యకములు నుతింతున్. 51

టీక. విహంగమ.....ధ్వజుఁ = గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁ గల విష్ణుని నేవించుట యందు బ్రహ్మయైన (నేర్పుగల)వానిని, లేదా-హంసధ్వజుఁడను గొప్ప భక్తుని. సారంగ...కములుఁ = చంద్రునితోను, ముత్యాలహరముతోను సరియైన (స్వచ్ఛమై) వాక్ ప్రవాహముచే అలంకరింపఁబడిన ముఖపద్మము కలవానిని.

సీ. సమకూర్పుగా నేర్పు సకలవైష్ణవశాస్త్ర సిద్ధాంతశుద్ధాంతసిద్ధి గరిమ
హాపణింపఁగా నేర్పు నఖిలావనిచక్రసామ్రాజ్యపూజ్యవిశాలలక్ష్మీ

వలపింపఁగా నేర్పు వాలారుఁజూపుల కోపులు చూపు చకోరదృశలఁ
బాలింపఁగా నేర్పు బాంధవకవిగాయకాధార్థి నివహంబు ననుదినంబు
తే. దండనాథునిమాత్రుడె దశదిశావ, కాశసంపూర్ణవిజయప్రకాశశాలి
రంగయామాత్యువరదయ్య ప్రకటశౌర్య, ధారి వాచాధరాధరధారిశయ్య. 52

టీక. సకల...గణిం = వైష్ణవమతసిద్ధాంతరహస్యసిద్ధియొక్క గొప్పతనమును; హవ
ణింపఁగా = చక్కఁబఱచఁగా; వాలారుఁజూపులకోపులు = దీర్ఘములయిన చూపుల యందములు; చకోర
దృశలు = స్త్రీలు. ప్రకట శౌర్యధారి = గొప్ప శౌర్యముకలవాడు; వాచాధరాధరధారిశయ్య =
మాటలచేత విష్ణువాచానమైన శేషుడైనవాడు.

క. తిమ్మాంబ యక్ష్మమయు వరదమ్మయు వరదప్పభార్యలై వెలసిరి తే
జమ్మన శక్తిత్రయమువి, ధమ్మన సకలోన్నతప్రథాప్రథితః. 53

టీక. సకలో...మతి = అన్నిటను గొప్పభ్యాతిచే బ్రసిద్ధమగునట్లు.

ఉ. మున్నొకరాఘవుండు తలమోచి భజించు విభీషణాదులకొ
మన్నన బ్రోచె గాచె నను మాటలెకాని గుణప్రసన్నత
బ్రన్నదనంబుఁ జూపఁగల రంగయరాఘవమంత్రి నిచ్చుట
వన్నెకుఁదెచ్చు నిచ్చు నభివాంఛితవస్తువు లర్థికోటికిన్. 54

టీక. తలమోచి = (ఆజ్ఞ) శిరసావహించి; ప్రన్నదనంబు = మనోజ్ఞత; నిచ్చుట =
ఎల్లపుడును; అభివాంఛితవస్తువులు = కోరిన ద్రవ్యములు. అలం. వ్యతిరేకము.

క. తేజమున రాఘవుని యంభోజేక్షణ తిమ్మమాంబ పోల్పుండగు నా
రాజీవసదన శారద, రాజార్థకిరీటపూర్ణ రాజనిభాస్యన్. 55

టీక. రాజీవసదన = లక్ష్మీ; శారద = సరస్వతి; రాజార్థ...నిభాస్య = చంద్రవంక కిరీటముగాఁ
గల శివుని భార్య పార్వతి. అలం. ఉపమ.

క. శ్రీరామమంత్రివరదసు, ధీరత్నముఁజూలవధూటి దీపించు యశో
దాచరమణిరమణ విష్ణు, శ్రీరంజిత కొండమాంబ తీర్చిపుణ్యమునన్. 56

టీక. కులవధూటి = ధర్మపత్ని; యశోదాచరమణిరమణ = యశోదాదేవిరమణి; విష్ణుశ్రీరంజిత =
విష్ణువునందు భక్తికలది.

క. ఆదంపతులకుఁ గలిగిరి, గాదిలిసత్పుత్రవరులు గనుగొండనయ్య
శ్రీదనరు నొబళయ్యయు, వేదస్మృతిజాయమానవినయనయగతిన్. 57

టీక. గాదిలి = ప్రియమైన-ముద్దులారుడు; వేద...గతి = శ్రుతిస్మృతుల యధ్యయనము
వలనఁ గలుగు వినయ, సీతులవలె. అలం. ఉపమ.

క. కనుగొండ యితనిదైర్యము, పెనుగొండగు నీతని నెదిరి భీతిఁ బగలు పే
చనుఁ గొండల కనఁగాఁ దగు, కనుగొండయ నాగమాంబికావల్లభుడై. 58

టీక. పెనుగొండగు = పెద్దకొండ యగును. పగలు = శత్రువులు.

1. చ. శాస్త్రిలు. 2. చ. ధార్య. 3. చ. తిమ్మాజి. 4. చ. రమణీమణివిష్ణు 5. క. పుణ్యములన్.
6. పుణ్యమునన్. 7. క. నక్షని. 8. చ. నితని. 9. క. బరగ. 10. చ. పగర.

ఆ. అతనిసోదరుండు మతికళాజంభారి

గురుండు బంధులోకసురభి వెలయు

నౌబళాఖ్యమంత్రి యకా బళా! యీతని

జయము నయము ¹ననుచు జనులు పొగడ.

59

టీక. మతి...గురుండు = బుద్ధియందు ఇంద్రగురువగు బృహస్పతి; సురభి = కామధేవుడు.
అలం రూపకము.

ఉ. ఇష్టనవద్యహృద్యసముద్దీర్ఘగుణాళికిఁ, గల్పసృక్షపుం

గొమ్మ నవీనదానగుణగుంభనసాభృతిఁ, బద్ధనాభుఁ గ

న్నమ్మ నరామరస్తుజయస్థితి కౌబళమంత్రిభార్యయా

నమ్మమ ²యమ్మదద్విరదయానకు సేసతు లీడు ధామణిన్.

60

టీక. ఇష్ట = స్థానము, ఆశ్రయము; అనవద్య...గుణాళికి = దొనగులులేనివియు, మనోహరములును, గొప్పవియు నగు గుణములకు; గుంభనసంభృతి = కూర్చుంటియుండు; పద్ధనాభుఁ గన్నమ్మ = విష్ణువుతల్లియగు దేవకీదేవి; నరా...స్థితికి = దేవతలచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడఁబడు గొప్పస్థితికి; అలం. రూపకము.

వ. ఏవంవిధాన్యవాయ పయఃపారావారంబునకుఁ దారకాకమనాకృతి యగు కృతి పతిలేటం గెట్టి దనిన.

61

టీక. తారకాకమనాకృతి = నక్షత్రేశుండగు చంద్రునిబోలువాడు.

ఉ. ³మానితరాజిశద్యుతి సమంచితమోహనమూర్తి వైష్ణవ

జ్ఞానపరాయణుం డమృతసాగరరాజగభీరుం డర్థిసం

తానసురద్రుమం ⁴బిశేడు దా నన సానతశాస్త్రవుండు రా

మానుజమంత్రి వర్ధిలు మహామహల్మడై నిజవంశకర్తయై.

62

టీక. మానిత...మూర్తి = గొప్పకాంతితో ఒప్పుచున్న మనోహరమైన దేహము కలవాడు; అమృతసాగరరాజగభీరుండు = పాలసముద్రముయొక్క గాంభీర్యముపంటి గాంభీర్యము కలవాడు; అనతశాస్త్రవుండు = లొంగిన శత్రువులు కలవాడు; అలం. ఉపమ. రూపకము.

సీ. కతపత్ర మిడవచ్చు గల గాంచు నపుడైన గోరిక బర కాంతః గోరం డనుచు ముడియ వైవడవచ్చు మొన దాసించిన శూరత్వమున వెన్ను చూపఁ డనుచు

దిబ్బె మెత్తఁగవచ్చు నబ్బురం బగుకల్పి మేగమీరినరీతి మెలఁగఁ డనుచు

⁵జేయిసాపఁగవచ్చు శివుమీఁదనేనియుఁ బూనికతో బల్కి బొంకఁ డనుచు

తే. జలధివలయితవసుమతీస్థలవతంస, భాసు⁶రాంస సమాశ్రిత ప్రాధకీర్తి

⁷శతమతణగోత్రభవమంత్రిచక్రవర్తి, యైన రామాజయ్యకునై కడంగి. 63

టీక. కతపత్రము = ప్రమాణపత్రము; ముడియ = పంచెము; మొన, తారించినక = సేనలు మీదికిరాగా; దిబ్బెము = దీపము; మేర = శాద్దు; జలధి...కీర్తి-జలధివలయిత = సముద్రముచే జుట్టుకొనబడిన; వసుమతీస్థలవతంస = గొప్పభూమండలముచే; భాసుర = ప్రకాశించు; అంస = భుజములయందు; సమాశ్రిత = ఆశ్రయించిన; ప్రాధకీర్తి = గొప్పకీర్తికలవాడు.

1. క. నంచు. చ. ననుచు. 2. చ. నమ్మ. 3. చ. మానుజరాజిత. త. మానితరానిత. 4. క. బతండు. త. బితండు. 5. క. చేసాపఁగ. చ. చేయిసాపఁగ. 6. త. అంశ. 7. శతమతన.

ఇందు 'కతప్రమిచ్చుట, పంచమువేయుట, దీపమెత్తుట, శివునితలపై జేయిచాచుట' అనునవి ప్రతిష్ఠాధముపయోగింపబడుట ప్రసిద్ధము.

శా.రాధానాథ పదాబ్జభృంగ మగు నా రామానుజమాత్యు తే

బోధారావళిభాను భాను¹నుపమంజూపట్టు మిత్రాంబుజో

ద్వీధంబుం బ్రతిపక్ష²కైరవనిరుద్బోధంబు సినర్హక్రియా

సాధుత్వంబు వహింప దుర్దమతమస్సంబాధముల్³ పాఠంగన్.

64

టీక. రాధానాథపదాబ్జభృంగము = పాండురంగని పాదపద్మములందు తుమ్మెద అయినవాడు; లేబోధారావళి; భానుభానునుపమంజూ = శిరణములవలె ఎడతెగని లేజపురాజములచే సూర్యుని పోలికను; మిత్రాంబుజోద్బోధంబు = పద్మములవంటి మిత్రులను ఉల్లసిల్లజేయుటను; ప్రతిపక్షకై రవనిరుద్బోధంబు = కలువల బోలు శత్రువుల సంకోచమును; దుర్దమ .. బాధముల్ = చీకటులవంటి అంటరాని అజ్ఞానపు భయములు; పాఠంగన్ = పరుగెత్తిపోగా.

సూర్యుడు లేబోవంతములగు కరములతో ప్రకాశించుచు చీకట్లను బోగొట్టి, కలువలకు వికాసములేకుండ జేసి, కమలములను వికసింపజేయును; అట్లే లేబోవంతమండగు రామానుజమంత్రి శత్రువులను దురస్థిల్లజేసి, మిత్రులకు సంకసముగూర్చి యజ్ఞానమును తఱిమివేయునని భావము.

క. కామగవీ సురతరువులు, వేమాలును నిచ్చుచుదవులు విడిచేరముగా

రామానుజయ్యదాన, ప్రామాణికముద్ర కొంగుబంగార మగున్.

65

టీక. కామగవీసురతరువులు = కామధేనువును, కల్పవృక్షమును; తవులువిడిచేరముగా = (పిసిగొట్టు) కొనరుచేరముగా; వేమాలు = (ఒకేసారి యాయక) పెక్కుసారులుగా; ఇచ్చున్; 'తగులువిడిచేరము = అంటింటని వ్యాపారము' అని పూర్వటీక] రామా...ముద్ర = శ్రీరామానుజయ్యగారి కరాచైన మాట - ప్రతిజ్ఞావాక్యము; కొంగుబంగారము = కొంగున కట్టుకొన్న బంగారము వలె సులభసాధ్యమైనది; రామానుజయ్య మాట యిచ్చినజాలును; తిరుగనేలెండు; పెక్కుసారులు లిప్పక ఒక్కసారిగా ఆశ్రితులకోరికలను నెఱవేర్చునని భావము.

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువులో 'తవులువి (వ?)డిచేరము = విడువకుండు చేరగాని నెట్లో విడిపించుకొనుటకై చేయు చేరము' అని అర్థమియ్యబడి దానికి ఈ పద్యము ప్రమాణముగఁ జూపఁబడినది. మఱియు "కామధేనువు, కల్పవృక్షము యాచకులు పీడించునపుడు వారిని తప్పించుకొనుటకై కొరినది యిచ్చి పంపివేయును; రామానుజయ్య కొరకయే యర్థలకోర్కులు తీర్చుచుండును" అని భావము" అని పద్యముభావము నీయఁబడినది. ఇచట నిఘంటుకారు లిచ్చిన భావమునకును, తవులువిడిచేర మను పదము నర్థమునకును పొందిక కుదురలేదు. కామగవీసురతరువులు 'కొరినది యిచ్చి' పంపివేసినచో 'వేమాలును' అను పదము నిరర్థకము.

శా.ఆరామానుజమంత్రి చంద్రుడు వివాహం బయ్యె నెయ్యంబుతో

భారద్వాజపవిత్ర గోత్రనిధికి బల్వాటి కన్నయ్యకు

గారామైన కుమారికాతిలకమున్ గౌరీధరాశారదా

మారామా¹ ప్రతిమప్రసిద్ధమతి నవ్వాజమ్మ దేజంబునన్.

66

టీక. నెయ్యంబుతో = స్త్రీతితో; గారామైన = స్త్రీతిపాత్రయైన; మారామా = లక్ష్మీదేవి; ప్రతిమప్రసిద్ధమతి = సమానమైన గొప్ప బుద్ధికలది;

1. త. నుపమం. 2. త. కైతవ. 3. చ. నర్హక్రియా. 4. క. నిర్హక్రియా. 5. క. జాఠంగన్. 6. చ. బారంగన్. 7. త. జూరంగన్. 8. త. దగులువిరి. 9. క. పరమప్రసిద్ధ. 10. చ. ప్రతిమప్రసిద్ధ.

సీ. తొడవులు పెక్కులు ¹తొడివియుండెనెగాని సత్యంబు తనకు ²నిజానఁ దొడవు
చుట్టలనురభియై సొబగు నొందెనెకాని నెనరై నచుట్టంబు తనకుఁ గీర్తి
కులదై వతం బహోబలనాథుఁ ³డనెఁగాని పతిమూర్తి పరమదైవతము తనకుఁ
జక్కఁదనంబులు సహజంబు⁴లనెఁగాని తనచక్కఁదనము వర్తనమునంద

తే. యనఁగ ⁵విఃసిల్లె నఖిలవిద్యారహస్య, పరమవిజ్ఞానసాండిత్యభద్రమూర్తి
విప్రసురశాఖామానుజప్రధాన, మాళియర్థాంగలక్ష్మీ యష్టాజియమ్మ. 67

టీక. తొడవులు = నగలు; తొడివి = ధనించి; నిజానఁ దొడవు = నిజమైన నగ; నెనరై న =
ప్రియమైన; వర్తనము = మంచినదత్త; నిఖిల...సాండిత్య = అన్నివిద్యల మర్తముల నెఱుఁగుట
యందును సాండిత్యము కలది. (ఈపద్యమున 'అష్టాజియమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడలేదు; సంజ్ఞావాచక
ములకును సంధి బహుళమని దీనివలన గ్రహ్యము.)

క. ఇమ్మసౌ గామానుజవిభు, నష్టాజియమ్మకు జనించి రబ్జభవముఖా
బ్జమ్మలఁబోలిన సుతర, త్నమ్మలు నలువురు నుదారతాజితశరధుల్. 68

టీక. అబ్జభవముఖాబ్జమ్మలు = బ్రహ్మయొక్క (నాల్గు) ముఖపద్మములు; ఉదారతాజిత
శరధుల్ = త్యాగమున సముద్రునిమించినవారు. (ఇందు 'అష్టాజియమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడుట గమ
నింపఁదగు.)

సీ. మద్రేశనిభసమున్నిద్రశౌర్యోద్రేకవిద్రావితారి వేదాద్రిశౌరి
విష్ణుపదధ్యాననిష్ఠాత విజ్ఞాన కృష్ణండు శ్రీరామకృష్ణమంత్రి
శరశరచ్చంద్రికాహారహారహిమహీర కరకీర్తి వరశయ్య తిరుమలయ్య
పత్మలతత్యాగలక్ష్మీకరోద్యోగలక్ష్మలక్ష్మీతమూర్తి లక్ష్మణునుఁడు

తే. ననఁగ వెలసిరి రామానుజయ్యనుతులు, దశరథతోటిపాలనందనమృద్ధి
దైవతేశమదావళదంతరేఖ, సురగపర్యంకనిజచతుర్వ్యూహలక్ష్మీ. 69

టీక. మద్రేశ...తారి-మద్రేశనిభ = శల్యునితో సరియైన; సమున్నిద్రశౌర్యోద్రేక = గొప్ప
పరాక్రమ విబ్రంభణమున; విద్రావితారి = తరిమివేయఁబడిన శత్రువులు కలవాఁడు; నిష్ఠాత = అతి
తేజినవాఁడు; విజ్ఞానకృష్ణండు = గొప్పజ్ఞానమున కృష్ణపరమాత్మ; శర...శయ్య = రెల్లు, శరత్కాలపు
వెన్నెల, శివుఁడు, హరము, మంచు, వజ్రమణికిరణకాంతి - అనువీనితో సమమగు కీర్తికి తగిన శయ్య;
అనఁగా సత్కీర్తి కలవాడని యర్థము. పత్మలత...మూర్తి, పత్మలత = (అనందభరమున) కన్నులుమూసిన;
త్యాగలక్ష్మీకర = త్యాగలక్ష్మీని సృజించు; ఉద్యోగలక్ష్మలక్ష్మీతమూర్తి = వ్యాపారచిహ్నముతోఁ గూడిన
వాఁడు - త్యాగశీలఁడు; లక్ష్మణునుఁడు = లక్ష్మణయ్య యనుట. దైవతేశ...రేఖ = ఇంద్రగజముగు
విరావతముయొక్క నాల్గు దంతములవలె; ఉరగ...లక్ష్మీ = కేశవయ్య యగు విష్ణుని నాలుగు
మూర్తులవలె; [వాసుదేవుఁడు, సంకర్షణుఁడు, ప్రద్యుమ్నుఁడు, అనిరుద్ధుఁడు అని విష్ణువుమూర్తులు
నాలుగు.] అలం. మాలోపము.

ఉ. ముద్రితవైరివక్త్రులగు మువ్వరు తమ్ములుఁ బంపునేయ వే
దాద్రి విరూరమందిరుఁ డహర్పతితేజుఁడు రాజిల్లె యశో
భద్రుఁడు రామభద్రుని ప్రభావనయ్య గురుభక్తియుం బ్రతా
పద్రవీప్రసిద్ధిగును బంధుజనంబు ప్రియంబు సేయఁగన్.

70

1. క. తొడవి 2. క. నిజాల. 3. త. అని. 4. త. లనికాని. 5. చ. విసిల్లి. 6. త. మాహిరకీ.

టీక. ముద్రితవైరివత్తలు = మూతలుపడిన శత్రువుల నోళ్లకలవారు; మంపు = ఆజ్ఞ; యగో భద్రుడు = క్షిత్తిచే పేలైనవాడు; ప్రభావన = ప్రతిభ; ప్రతాప... ప్రసిద్ధి = పరాక్రమధనము యొక్క ప్రసిద్ధి.

సీ. ¹పట్ట పట్టునయును బరిపుష్టి తలకట్టు గుడిసున్న కియ్యయు సుడిగు ముడియు నైత్వంబు ²నేత్వంబు నందంబు మందంబు ³గిలుకయు బంతులు నిలుపు పొలుపు నయము ⁴స్సందేహతయు నొప్పు మూరువును ద్రచ్చివేసిన మాట్ల తనకటంగును పడర్లభుద్ధిచు జాతీయోగ్యతయును నుద్ధి ⁵ప్రయత్నంబు విసదగతియగు

తే. శిలకొన ⁶వ్రాహ్మణులు వ్రాయ వ్రాసు గొంతు కొనరును జేతప్పు గొనకీయందంబు లలితముక్తాఫలాకారవిలసనమున మతిమరున్పంత్రి వేదాద్రిమంత్రివరుడు.

71

టీక. పట్ట = గీత; పట్టువ = గుండ్రన; పరిపుష్టి = నింపు; కియ్య = యావన్న; సుడి = పట్టుననుడి; ముడి = మాముడి; తాముడి - మావత్తు, తావత్తు; మందంబు = దిట్టము; గిలుక = పలపల గిలుక; ద్రచ్చి = చెక్కి; పడర్లభుద్ధి = మాల్లుల పుసద్ధి; [స్ఫుర్ణము లైదువర్ణములు-య-ర-ల-ప-మొదలగునవి అరవ వర్ణము.] చేతప్పు గొనకయందున్ = వ్రాతతప్పుచేయకుండును. మతిమరున్పంత్రి = బుద్ధియందు (ఇంద్ర గురువగు) బృహస్పతి.

తే. మాద్రి మీటు విరూరి వేదాద్రిరాజు, దానధారార్థ మఖిలస్థధాననదులు వెచ్చపెట్టుటం దలకియో విబుధతటిని, తరణ శశిమాళిజడలలో దాగియుండు.

టీక. ధానధారార్థము = దానమిచ్చునపుడు నీటిధారయ విడుచుటకయి; వెచ్చపెట్టుటన్ = ఖర్చుపఱచుటచే; తలకియో = భయపడినదో యరుచుట్టు; విబుధతటిని = గంగానది; తరుణశశిమాళి = శివుడు. అలా. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ⁷చేతులు ద్రిప్పుచు ⁸బ్రభూచెంతల నూరక దుర్విసీతులై యేతులఁ బోవుచుం దిరుగు ⁹నిప్పటిమత్తులు తంత్తు ¹⁰లెందలున్ భూతలకల్పవృక్షముం బ్రభూతగుణాధ్యుని స్వలోక వి ఖ్యాతు విసీతు వేదగిరి కాతరచిత్తులు పోనెద్రురే ?

73

టీక. దుర్విసీతులు = దుర్మార్గులు; ఏతులబోవుచున్ = విష్ణుగిరుచు; ప్రభూతగుణాధ్యుడు = గొప్పగుణములు కలవాడు; విసీతుడు = వినయము కలవాడు; కాతరచిత్తులు = పిఠికిగుండె కలవారు.

సీ. కరుణించి చూచెనా కవిగాయకార్థి నివహగేహంబుల బాటయు సిరులు కోపించి చూచెనా కొండతో నెవచ్చు ననవచ్చు ననడైన నవని దూలు మెచ్చి మన్నించెనా ¹¹మెదుకపాసుడైన దొంతరంబున సిల్పి పరిధమించు బొందు గావించెనా భువి నెట్టి ఖలునకు నాదట కరుణాప్రసాద మొనగు

తే. ముత్రిమాత్రుండె దుర్పంత్రి మధనకథన, చారు ¹²చర్చాచమత్కారచక్రవర్తి యద్రినిభుడు విరూరి వేదాద్రి రామ, భద్రపాదసరోరుహబంధరంబు.

74

1. చ. పట్ట. 2. చ. నెత్వంబు. 3. త. గిలక. 4. క. ప్రియంబును. చ. ప్రియశ్వంబు. 5. చ. రాయసంబుల. 6. చ. యుండ. 7. త. చేతుల. 8. చ. లేదు. 9. త. నప్పటి మంత్రుల. 10. చ. లిద్దలున్. 11. మెద. 12. చ. చర్చా.

టీక. కవి... గేహంబులన్ = కవులయు, సంగీతవేత్తలయు, యాచకులయు గృహములందు; నెఱయన్ = సింఠియుండును. ఆపని, దూఱున్ = పాతాళమున కడగిపోవును; మెదుకపాలనుండు = మందుడైన మూర్ఖుండు; పరిధవించున్ = ఆరిశయించును; పొందు = స్నేహము; ఆదట = మనసార.

దుర్మంత్రి.....చక్రవర్తి - దుర్మంత్రి ముగ్ధుని కథన = దుష్టమంతులను మర్దించు ప్రసంగము యొక్క; చారు = చక్కని; చర్పా = విచారణ విషయమైన; చమత్కారచక్రవర్తి = చమత్కారమునం దాఱిలేఱినవాడు; బంధరంబు = తుష్టద. అలం. రూపకము.

శా. జలజాతౌంఘ్రిసరోజపట్నదము విశ్వామిత్రగోత్రోద్భవుం
డలఘుప్రాభవుఁ డర్థిలోకసులభుండై కీర్తిఁ బెంపొందు నా
కలకాళాస్థితనూభవకా సుగుణాలక్ష్యక దిర్మలాంబక బ్రభల్
వెలయంగాఁ గులకాంతఁజేసి వెలనెక వేదాద్రి భద్రోన్నతిన్. 15

టీక. జల.....పట్నదము = విష్ణువుపాదపద్మములయందలి తుష్టద; అలఘుప్రాభవుండు = గొప్ప అధికారముకలవాడు; అర్థిలోకసులభుండు = యాచకులకు స్వాధీనుండు; కలకాళాస్థితనూభవన్ = కలకాళహస్తీయనునాతని పుత్రికను. (వాడుక ననుసరించి 'కాళాస్థి' అని చెప్పబడినది.)

సీ. వృషభేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు గిరిరాజతనయ యీతిరుమలాంబ
వేదనిశ్వాసుఁ డీవేదాద్రినాథుండు భృతీ శారదాంబ యీతిరుమలాంబ
విహగేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు శరధితనూజ యీతిరుమలాంబ
విబుధాధినాథుఁ డీవేదాద్రినాథుండు ధర శచీదేవి యీతిరుమలాంబ

తే. యనగ ననుకూలదాంపత్య వినుతఃపహిమ
హరువు దీపించె నొర! వేదాద్రివిభుండు
హరియశుఁ డైన కలకాళహస్తీతనయ
తిరుమలాంబయు నిత్యచర్మిష్టలక్ష్మీ. 16

టీక. వృషభేంద్రగమనుండు = శివుండు; వేదనిశ్వాసుండు = వేదములు ఊర్ములుగాఁ గల బ్రహ్మ; శరధితనూజ = లక్ష్మీదేవి; విబుధాధినాథుండు = ఇంద్రుండు; హరువు = మనోజ్ఞత; అలం. రూపకము.

సీ. వేదమూర్తప్రతిష్ఠాదైవతజ్యేష్ఠుఁ డభ్యున్నతపద్మర్కనాథరాశి
యతిరాజచితిభాష్యగ్రంథనిర్ణేత యఖిలపురాణేతిహాసకర్త
బంధురదివ్యప్రబంధానుసంధాత పంచసంస్కారప్రపంచచణుండు
వాఘాలమునిచంద్రవంశవర్ధనమూర్తి సకలదేశాచార్య నికరగురువు

తే. పట్టమేనుంగు శ్రీరంగవతికి నన్య, గారిగర్భాంబురాశి నీహారరత్న
సరససాహిత్య సాహిత్యశయ్య నేటి, యాభివందాయ కందాళయప్పగారు. 17

టీక. వేద.....జ్యేష్ఠుండు = వైదికమతమును నిలుపుటయందు బ్రహ్మ; అభ్యున్న..... రాశి = అభ్యుసించిన షట్ ఛాస్త్రములు కలవాడు; [తర్కము, వ్యాకరణము, ధర్మము, మిమాంస, వైద్యము, జ్యోతిషము అని శాస్త్రము లాఱు అని శబ్దరత్నాకరము. కాని సాంఖ్య, యోగ, న్యాయ, వైశిషిక, మిమాంసా, వేదాంతములని దర్శనము లాఱుని చెప్పవలెను.]

1. చ. కాశ్మీ. 2. చ. లక్ష్మీ. 3. క. వేదనిశ్వాసుండు. చ. వేదనిశ్వాసుడే. 4. చ. గురుండు. 5. త. నన్న. 6. క. సర్వస్వ. త. సాహిత్య.

యతి.....నిర్ణేత = శ్రీరామానుజయతిచే రచింపఁబడిన శ్రీభాష్యమున కర్థమును నిర్ణయించు వాడు; బంధుర...సంధాత = గొప్ప దివ్యప్రబంధములగు ముదలాయరము, తిరువాయ్మొయి ఇయత్తావ్, తిరుమొయి అను నాల్గు ద్రావిడామ్నాయగ్రంథముల ననుసంధానము చేయువాడు; పంచ... చణుడు = తాప, పుండ్ర, నామ, మంత్ర, యాగము లను నైదు సంస్కారముల నొనర్చుటయందు నేర్పరి; పట్టమేనుంగు = పట్టపుటేనుంగు; [శ్రీరంగపతికి వాహకుడనుట.] సీహారక్కి = చంద్రుడు; అణ్ణాచార్యులపుత్రుడనుట; సార.....శయ్య = సాహిత్యసారమునకు తృప్తికరమగు పదక; [సాహిత్య సారజ్ఞుడని యర్థము.] నేటియాళుపందారు = ఈకాలమున వెలసిన ఆళుపందారను పరమభక్తుడు; కందాళ యప్పగారు = కందాళ-అప్పలాచార్యులగారు.

శా. తత్తాద్యగ్విభవప్రభావసిద్ధి గందాళప్పగారిన్ దయా

యత్రస్వాంతు నితాంతశాంతియుతు లోకాచార్యవర్యున్ సుధీ

చిత్తాంభోరుహభానుఁ గొల్పుచుఁ దదాశీర్వాదలభ్యోన్నతిన్

హత్తై 7మీటి విరూరిమంత్రమణి వేదాద్రిశుఁ డుద్యమించున్.

78

టీక. తత్తాద్యగ్విభవప్రభావసిద్ధిన్ = సాటిలేని సంపదకు, ప్రతిభకు నిధియైనవానిని; సుధీ... భానున్ = విద్వాంసుల మనస్సులనెడి కమలములకు సూర్యుడైనవానిని; హత్తై = పొందెను; ఉద్యమించున్ = గొప్ప ప్రకాశమును.

(ఇచట 'కందాళ+అప్పగారు' అనుచో 'కందాళప్పగారు' అని సంధిచేయఁబడినది; వెనుకటి పద్యములో ఈ సంధి చేయఁబడలేదు.) ఆలం. రూపకము.

ప. వెండియు నవ్వేదాద్రిమంత్రిశ్వరుండు కివికులతలకుండును, రణరంగధీరుండును, సంబునిధిగ భీరుండును, భట్టరభావాంకుండును, నకలంకుండును, 9నవత్తారు 10మండలికరగండండును, నుద్దండ భుజాదండండునై, పరనారీ సహోదరుండయ్యును నితరసముపార్జితపథావల్లభుండును, గోవికాగోవిందుండయ్యు సీశ్వర లక్షణలక్షితుండును, 11పొన్నంబులదేవ దివ్యశ్రీపాదపద్మారాధకుండయ్యును బ్రతిష్ఠాపితపరమవైష్ణవ 12కుటుంబవిశేషుండు నైన ఘనని.

79

టీక. కివికులతలకుండు = కవులలో శ్రేష్ఠుడు; భట్టరభావాంకుండు = భట్టరు చిహ్నకలవాడు; నవత్తారు...గండండు = ఆ బిరుదముకలవాడు. పరనారీసహోదరుండయ్యున్ = పరపనితలకు సోదరుడయినను; ఇతర...వల్లభుండు = (ఇతరులు సంపాదించుకొన్న) ఇతరులచే సంపాదించఁబడిన స్త్రీలకు ప్రియుడైనవాడని విరోధము; శత్రువులనుండి లాగికొనఁబడిన రాజ్యలక్ష్యము స్త్రీకి భర్త యని అభాసము. గోవికాగోవిందుండయ్యును = గొల్లపడుచులకు శ్రీకృష్ణుఁ డయినను [అంతఃపురస్త్రీలకు శ్రీకృష్ణునివలె విలాసపురుషుఁ డైనవాడయినను]. ఈశ్వరలక్షణలక్షితండు = శివునిలక్షణములతోఁ గూడినవాడు అని విరోధము. ప్రభుత్వలక్షణములు కలవాడని తదాభాసము. పొన్నంబుల..... రాధకుండయ్యును = నటరాజస్వామిపాదపద్మములను నేవించువాఁ డయినను; ప్రతిష్ఠా..... విశేషుండు = విష్ణుసంబంధదేవతలను ప్రతిష్ఠించినవాడని విరోధము; వైష్ణవకుటుంబముల కాధారమును కల్పించి, వానిని నిలిపినవాడని తదాభాసము.

ఇవియన్నియును పెదసంగభూపాలునికి విశేషణములు. ఆలం. విరోధ-భాసము.

7. క. దాను. చ. మీటి. 8. క. రవి. చ. కవి. 9. ప. నవత్తారు. 10. క. మండలి. చ. మండలి. 11. క. పొన్నాంచారుదేవి. చ. పొన్నంబులదేవ. త. పొన్నాంచారుదేవ. 12. ప. కుటుంబిని.

తే. గుఱుతు గల రాజు మంగయ గురువరాజు

పుత్రుఁ బెదసంగభూపాలు శత్రుజైత్రు

భానుసమతేజు విద్యావధానభోజుఁ

గొల్పి వేదాద్రి నిత్యలక్ష్మలఁ దలిర్చు.

80

టీక. గుఱుతు = ప్రసిద్ధి, కీర్తి; విద్యావధానభోజుఁ = విద్యాపరిశ్రమయందు భోజమహారాజైనవానిని; తలిర్చుఁ = ఒప్పించుచును.

మ. విభవేంద్రుండు విరూరిశాసనమహావిఖ్యాతి రామానుజ

ప్రభువేదాద్రి లిఖించు ¹వ్రాయసము లౌరా! పెద్దసంగావనీ

విభుచి త్తంబు నెఱింగి గంటమురవల్ విద్యావధానూపుర

ప్రభవప్రాధర్మ్యశంఝభారభటిసాభాగ్యంబు కల్పింపఁగన్.

81

టీక. విభవేంద్రుండు = వైభవమునం దింద్రుండు; విరూరిశాసనమహావిఖ్యాతి = విరూరిగ్రామాధికారమున కీర్తికలవాఁడు; వ్రాయసములు = ఆజ్ఞాపత్రములు; విద్యా...భాగ్యంబు - విద్యావధాన = సరస్వతీదేవియొక్క; నూపుర = కాలియందెలవలన; ప్రభవ = పుట్టిన; ప్రాధ = ఎక్కువైన; ధర్మశంఝభారభటిసాభాగ్యంబు = ధర్మశంఝమున ధన్యమొక్క గొప్పతనమును; లిఖించున్.

చ. ఆతనినహోదరుల్ వెలసి రార్యగుణాఢ్యులు రామకృష్ణుఁ డా

యతభుజశౌర్యుఁడౌ తిరుమలయ్య విచక్షణభవ్యసత్కళా

చతురుండు లక్ష్మణయ్యయు రసాతలనూతనకామధేనువుల్

²చతురుపధావిధాననయసాంద్రులు చంద్రులు కాంతిసంపదన్.

82

టీక. సహోదరుల్ = తమ్ములు; ఆర్యగుణాఢ్యులు = ఉత్తరగుణములు కలవారు; విచక్షణ...చతురుండు = విద్వాంసులు కొనియాడఁదగిన గొప్ప కళలయందు నేర్పరి; రసాతల నూతనకామధేనువుల్ = భూమండమునందలి (కొత్త) కామధేనువులు; [మహాదాతలని యభిప్రాయము.] చతురు...సాంద్రులు = నాలుగువిధములగు నుపాయముల విధానపు నీతియందు సమర్థులు; [సామదాన భేద దండోపాయములు నాలుగు.]

ఇచట మూలమున 'చతురుపధావిధాననయసాంద్రులనియు, దానిటిక 'నేర్పరుల మార్గములనుఁ దెలియజేసి నీతియందు అధికులు' అనియుఁ గలదు. అవి సరికావని సహృదయు లెఱుంగకపోరు.

తే. ధర్మనిర్ణేత వేదాద్రికూర్చితమ్ముఁ డైన శ్రీరామకృష్ణప్రధాని వెలసె

లక్ష్మమాంబాధిసాధుఁడై లక్ష్మితోడి, యాదినారాయణునికృప ననుదినంబు. 83

టీక. ధర్మనిర్ణేత = ధర్మములను నిర్ణయించువాఁడు.

క. ఇంటిం దిరుమలమంత్రియనంతముఁ గొనియాడవలయు హరిహయనగర

ప్రాంతోపవనలతాంతానంతమరందస్రవః తికాంచితసూక్తిన్.

84

టీక. తిరుమల...తమఁ = తిరుమలమంత్రిభార్య యగు అనంతమ్మను; హరిహయ...సూక్తిఁ = ఇంద్రుని నగరమగు నమరావతి చేరువ పూడియ [నందనవనము]లోని పుష్పముల మకరందప్రవాహముతో నమానమగు మాటలు కలదానిని; కొనియాడవలయున్.

క. ఆలక్ష్మణమంత్రిశర్వరు, లీలావతి వెంగళాంబ లేఖవిభుపధూ

పాలితనానావిధల, క్షీలక్షణశోభవిభుకీర్తుల వెలసెన్.

85

టీక. లేఖ...కీర్తులక్ = ఇంద్రుని దేవియగు శచీదేవి పొందిన వివిధములగు శుభలక్షణములచే బ్రకాశించు సంపదలోను, కీర్తిలోను.

క. సోదరులు సుతులు సత్తులును, వేదోదితమార్గచర్య విసయము నయమున్ శ్రీదాంపత్యము నెసంగగ, వేదాద్రిమహాప్రధాని వెలయుం గృతులన్. 86

టీక. వేదోదితమార్గచర్యక్ = యథాశాస్త్రముగ; ఎసంగగక్ = అతిశయింపగా. అలంకృతము. (యథాసంఖ్యము.)

పవ్యంతములు

క. ఏవంవిధగుణమణిఖని, కావిర్భవదురుకృపాకటాక్షజనికి లక్ష్యేనల్లభచరణాంబుజ, నేవాహేవాకశీలశీలనమునికిన్. 87

టీక. ఏవంవిధగుణమణిఖనిక్ = ఇట్టి గుణములనెడి రత్నములకు గనియైనవానికి; అవి... జనిక్ = పుట్టుచున్న గొప్పవయోరసమొలికెడి చూపుగలవానికి; లక్ష్యే...మునికిన్ = విష్ణుపాదపద్మముల సేవాప్రాధత్యమునెడి స్వభావమును పరిశీలించుటలో ముని యగువానికి. [అనగా విష్ణుపాదసేవ యందత్యంతాసక్తి కలవానికని భావము.]

క. అంధకరిపుగంధద్రుమ, గంధాంధద్విపవిపక్షగరుడ త్రోటీ బాంధవబంధురకీర్తి సు, గంధిలభున త్రయ్యనకు ఘనవిసయ్యనకున్. 88

టీక. అంధక...త్రయ్యనకుక్ — అంధకరిపు = శివుడు; గంధద్రుమ = చందనవృక్షము; గంధాంధద్విపవిపక్ష = కటికచీకటి యను నేనుగనకు విరోధియగు సింహము—చంద్రుడు; గరుడ త్రోటీ = గరుడనీముక్కు; (అను వీనికి) బాంధవ = మిత్రమైన-సమానమైన; బంధురకీర్తి = గొప్పకీర్తి చేత; గంధిత = పరిమళించుచున్న - వ్యాపించుచున్న; భువనత్రయ్యనకుక్ = స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళ లోకములు కలవానికి. అలం. ఉపమ.

క. చతురుదధివలయపలయిత, కుతలభరణకరణభుజనకును సుజనునకున్ సుతశౌరికి శిశితవైరికి, హితకారికి సమదగమనహేలాకరికిన్. 89

టీక. చతురు...భుజనకును = చుట్టును నాల్గు సముద్రములు గల భూమిని భరింపగల భుజములు కలవానికి; సుతశౌరిక్ = స్తుతించబడిన విష్ణువు కలవానికి; శిశితవైరిక్ = జయింపబడిన శత్రువులు కలవానికి; సమదగమనహేలాకరిక్ = విలాసముతోగూడిన గమనముచే ఏనుంగైనవానికి;

క. వాణీనఖముఖముఖరిత, వీణానిక్వాణపల్లవితనూత్నసుధా ప్రాణసఖ లేఖనీకల, రాణున కాచరితభూసుర త్రాణునకున్. 90

టీక. వాణీ...రాణునకుక్ - వాణీనఖముఖముఖరిత = సరస్వతీదేవి గోటికొనలచే మీటబడిన; వీణానిక్వాణ = వీణాధ్వనిచే; పల్లవిత = చిగిర్చిన; నూత్నసుధాప్రాణసఖ = సరికొత్త యమృతముతోలిన; లేఖనీకలరాణునకుక్ = గంటముయొక్క మధురధ్వని కలవానికి; [వేదాద్రి గంటముతో వ్రాయుచున్నపుడు కలిగిన ధ్వని సరస్వతీదేవి వీణను మీటు ధ్వనివలె మధురమై యుండునని భావము.] ఆచరితభూసురత్రాణునకుక్ = బ్రహ్మాణులను రక్షించువానికి - బ్రహ్మాణులను పోషించువానికి.

క. సంధారఘనపతికి పృష్ఠస్కంధునై దంయుగీనకర్ణనకు సమిస్తాంధాతకు బాంధ శుభ, సాధానకు దాతకును వృషభగమనునకున్. 91

టీక. సంధారముపనికి = ప్రతిజ్ఞయందు రాముడగువానికి; వృషస్కంధునకు = ఎడ్డు మూపురముఁబోలు అంసములు కలవానికి; విదంయుగీచకర్ణునకు = (దానమునందు) ఈ యుగపు కర్ణుడైనవానికి; సమిన్తాంధాతకు = యుద్ధమున మాంధాతృవక్రవర్తి యైనవానికి; బాంధవశుభ సంధాతకు = బంధువులకు మేల్గు కూర్పువానికి; దాతకు = త్యాగికి; వృషభగమనునకు = వృష భముయొక్క గమనమువంటి (ఠివియైన) నడక గలవానికి.

క. భీమక్రోధాంధవిమత, సీమంతవతీలలామసీమంతమణి

స్తోమాపాకరణపటు, శ్యామలకరవాలజయ సహాయభుజానకున్.

92

టీక. భీమ...భుజానకు - భీమక్రోధాంధ = భయంకరమైన కోపముచే గన్ను కానని; విమత = శత్రువులయొక్క, సీమంతవతీలలామ = ఇల్లాండ్రయొక్క; సీమంతమణిస్తోమ = పాపటలయందలి మణులగుంపును; అపాకరణ = పోగొట్టుటయందు - అనగా - శత్రువీరులను సంహరించుటయందు; పటు = సమర్థమైన; శ్యామలకరవాల = నల్లనికత్తివలన; జయసహాయభుజానకు = జయములోఁ గూడిన భుజము(చేయి) కలవానికి.

క. రవికిరణదుచికి మతిభారవికి విమతసచిచగళితరచపదధరామ

రవికి భుజాంతరమణిహారవికిని రుచిరాకృతికి ధగాభృతికృతికిన్.

93

టీక. రవికిరణదుచికి = సూర్యకిరణములవంటి కాంతి కలవానికి; మతిభారవికి = బుద్ధి యందు భారవికవి యగువానికి; విమత...రవికి = శత్రురాజుల మంత్రులయొక్క జారిన రవముకల కాలియందెఱ్రాచ కలవానికి; [శత్రురాజుల మంత్రులు తామే గొప్ప యాలోచన గలవారమని భావించి, బౌద్ధత్యముతో కాలికి బిరుదుకడియములు ధరించియుండిరి; కాని వేదాద్రిమంత్రిబుద్ధిబలము ముందర వారి బుద్ధిబలము తీసికట్టయి, వారిప్రభువుల కపజయము కలిగినది; కాన వారు తమ ప్రగల్భములకు సిగ్గుపడి తమ బిరుదుకడియములను దీసివేయుచుండఁగా అవి ధ్వనిచేయున్నవని భావము.] భుజాంతరమణిహార, వికి = వక్షస్థలముపై గల హారముయొక్క మణుల ప్రకాశము కలవానికి; రుచిరాకృతికి = చక్కని ఆకారముకలవానికి-నుందరునకు; ధగాభృతికృతికి = భూమిని భరించు నేర్పురికి.

క. రామానుజయ్యసుతునకు, శ్రీమంతున కర్థిసార్థజీమాతహయ

శ్రీమోన్నతికి విరూరి, శ్రీమద్వేదాద్రిమంత్రిసింహంబునకున్.

94

టీక. అర్థిసార్థ...న్నతికి = యాచకుల విషయమున జీమాతవాహనుని స్తోర్యముఁబోలిన గొప్ప స్తోర్యము కలవానికి; ఇచట 'జీమాతహయ శ్రీమోన్నతికి' అను మూలపాఠమును, 'జీమాత వాహన సమూహముయొక్క గౌరవము కలవానికి-యాచకులకు ఇవ్వవస్తావులనిచ్చుటయందు జీమాత వాహనునివంటివారిని అనేకులను పోలినవానికి అని అర్థము.' అను టీకయు పూర్వముద్రితప్రతులందు కనబడుచున్నవి; అవి సరికావు. జీమాతవాహనుడు శంఖచూడుని ప్రాణము గాపాడుటకు తన ప్రాణము నిచ్చు స్తోర్యము కలిగియుండెనని ప్రసిద్ధము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పౌండరీకమాహాత్మ్యంబు నకుం గథావిధానం బెట్టినన.

95

1. చ. కిర. 2. చ. శృతి. 3. ట. జార్య. 4. క. స్తోమోన్నతికి. చ. శ్రీమోన్నతికి. 5. చ. కావంపం,

కథాప్రారంభము

మ. తులితోక్షధ్వజసూతుడై వెలయు సూతుం గాంచి ముగ్ధ శౌనకా
దులు తే. త్రంబును వేల్పు దీర్ఘము బుధస్తుత్యప్రభావంబులై
దళిత్రైవ స్తిమిరంబులై యిహపరార్థప్రాప్తిమూలంబులై
యిలవై నొక్కడఁ గల్గెనే ననఘఃసూక్తి! తే. వే నావును.

96

టీక. తులితోక్షధ్వజసూతుడు = సరిపోల్చబడిన (శివుని సారథియగు) బ్రహ్మ కలవాడు. బుధస్తుత్యప్రభావంబులై = విద్వాంసులచే కొనియాడబడిన గొప్పతనము కలవై; దళిత్రైవ స్తిమిరంబులై = నశించజేయబడిన పాపము లను చీకట్లు కలవై; ఇహపరార్థప్రాప్తిమూలంబులై = ఐహిక, పార లౌకికనుభవములను పొందుటకు కారణములై.

క. ఆయుషులప్రశ్న మంగీకారం బొసరించి పలుకుఁ గథకుడు శ్రీనా
థారాధనహితచర్యక్, బారాశర్యం దలంచి ప్రాంజలి యగుచున్.

97

టీక. అంగీకారంబొసరించి = (జబాబు చెప్పటకు) గ్రహించి; కథకుడు = కథలు చెప్పు సూతుడు; శ్రీనాథా...చర్యక్ = విష్ణుదేవుని యారాధన మను మేలివనిచేయువానిని; పారాశర్యక్ = వ్యాసుని; ప్రాంజలి, యగుచున్ = చేతులజోడించి ప్రాసమునందుమాట్లాడి నియమముకాన - తొలి పాదమున 'బు' ప్రాసమందుండుట దోషముకాదు.

వ. మహాత్ములారా! యీపురావృత్తంబు త్రిరావృత్తంబుగా నుత్తమస్థోకుం డగు
కృష్ణద్వైపాయనువలన మున్నెఱింగినయది కల దత్రైతం గఖిలంబులకు వచ్చు
నట్లుగా విన్నవించెద వినుం డని సూతుం డిట్లనియె.

98

టీక. పురావృత్తంబు = తొల్లిటికథ; త్రిరావృత్తంబుగాన్ = మూడుసార్లుగా; ఇందును ముమ్మాటు చెప్పబడుట సూచితము. ఉత్తమ స్థోకుడు = గొప్పగీర్తికలవాడు.

శీతాశీపురవర్ణన

శా. శీతాహార్యసుతాళినీవికచరాజీవంబు విశ్వేశ్వర
జ్యోతిర్లింగవిశుద్ధరత్నఖని మోక్షోపాయదుర్దుగ్ధాభివే
లాతీరావని డుంఠినామగజాలానంబు గంగామృత
ప్రతీసస్సృతిచంద్రగోళమన మించుం గాశి శ్రీరాశియై.

99

టీక. శీతా...వంబు - శీతాహార్యసుతా = హిమవత్పర్వతపుత్రిక యగు పార్వతి యను; ఆళినీ = ఆడుతున్నదను; వికచరాజీవంబు = వికసించిన తామరపువ్వు; విశ్వేశ్వర.....ఖని = విశ్వేశ్వరజ్యోతిర్లింగ మను స్వచ్ఛమైన రత్నమునకు నిధియైనది; మోక్షో.....పని = మోక్షసాధనమగు పాలనముద్రమునకు ఒడ్డు; డుంఠి...లానంబు = డుంఠి యను పేరుగల గజమునకు (వినాయకునకు) గజబాధనస్తంభము; గంగా...గోళము = గంగ యను నమృతప్రవాహము ప్రవించుటకు చంద్ర మండలము; శ్రీరాశి = సంపదల రాశి; అలం. రూపకము.

శా. ప్రాలేయాచలకన్యకా వదనశుంభత్పర్వ సౌరభ్యమున్
గ్రోలంగల్లియుఁ దుష్టి లేక మునిహృత్కోడాబ్జసాగంధ్యలీ

1. చ. సాతడు. 2. చ. పురాతన. 3. చ. ముక్తాభి. 4. క. దుండిచ. దుంఠి. 5. చ. చంద్రగోళి. 6. చ. దృష్టి.

లాలాత్వముఁ గోరు నొక్క సితరోలంబంబు నైజాకృతిఁ

దాలొందించుఁ బరాసులకృతమరకీటన్యాయరీతికృత బురికృ.

100

టీక. ప్రారేమా.....సారధ్యము = మంచుకొండపు త్రికయగు పార్వతియొక్క ముఖ మను వికసించుచున్న పద్మముయొక్క పరిమళమును; శ్రీలంగర్దియన్ = అనుభవించఁజాలియు; తుష్టిలేక = తనివితీరక; ముని...లాలిత్యము = మునుల హృదయములలోపలి పద్మముయొక్క పరిమళవిలాసపు మనోజ్ఞతను [మనోజ్ఞమైన మునుల హృదయకమల పరిమళముననుట]. సితరోలంబంబు = తెల్ల తుమ్మెద; (శివుడని భావము.) నైజాకృతి = తన యాకారముతో; దాలొందించుకృత = ప్రకాశించఁజేయును. [హృత్కోటి]దాజ్ఞ = హృదయములోపలి భాగమయిన కమలముయొక్క-అని పూర్వటీక.]

భ్రమరకీటన్యాయము = తుమ్మెద యొక కీటకమును దెచ్చి తనగూటిలో నుంచి, రొదచేయుచు, ఆ గూటిచుట్టును తిరుగుచుండును. కొంతకాలమున కా కీటకముకూడ భ్రమరమగునట; అట్లే ముని హృత్కమలముల జరించు శివుడు వారికందరికిని సారూప్యస్థిని కల్గించునని భావము. అలం. రూపకము.

సీ. ఒకనాఁడుఁ 1 దీర్ఘోపయోగి శాని శతుండు నొడల ధరియించు నభ్రగంగ

నాప్రాద్ధ పొయిరాజనట్టి నిర్వేదయు భోగించు నైశ్వర్యము లెనిమిదియుఁ

బుష్కరాక్షులపొంతఁ బోని వర్షధరుండు దేహార్థమునఁ దాల్చు 2 దీగఁబోడి

నాయుధప్రభం గాంచి యలంగు భీరువుఁ బూను వాడిమున్నెములవేడియలుగు

తే. మలినవర్తనుఁడను సుధాలలితమూర్తి, మించి వర్తించు; మలలేనిమేదకుండు

మానిచర్మలఁ జదివించు మణిసీడఁ, బంచముఖువీట మే నోసరించెనేని. 101

టీక. దీర్ఘోపయోగి = పుణ్యతీర్థమున స్నానము చేసినవాడు; శతుండు = మూఁడుండు; బోడలన్ = తలపెని; ఆప్రాద్ధ = ఆరోజు; పొయి రాజనట్టి = హుటికిలేనట్టి; నిర్వేద = [నిరుపేద యనుటకు స్తప్తస్థుఁడనుగా స్వతంత్రించి యిది వాడబడినది] మిక్కిలి బీదవాడు; విశ్వర్యము కెనిమిదియున్ = అష్టైశ్వర్యములను. (అణిమ, మహిమ, గరిమ, లఘిమ, ప్రాప్తి, ప్రాకామ్యము, ఈశత్వము, వశిత్వము ననునవి విశ్వర్యములు.)

పుష్కరాక్షులపొంతకృత = (తామరపూలవంటికన్నులు గల) స్త్రీలవైపు; వర్షధరుండు = నపుంగ కుడు; దేహార్థమునకృత = అతిమేనకృత; ఆయుధప్రభం = ఆయుధములకాంతిని; అలంగు = వెనుదీయు; వాడి.....యలుగున్ = వాడియైన మూఁడుమొనలు గల లీళ్లుమగు నాయుధమును-త్రిశూలమును; మలినవర్తనుండును = చెడునడత కలవాడును; సుధాలలితమూర్తికృత = అమృతమువలె స్వచ్ఛమైనదేహము కల చంద్రుని; మించి = అతిక్రమించి; మేదకుండు = స్తబ్ధుండు-సోమరి; పంచముఖువీటకృత = శివుని పట్టణమగు కాశీయందు; మేరు, ఓసరించెనేనికృత = శరీరమును విడిచినయెడల.

మీఁదిపద్యమునఁ జెప్పబడిన శివసారూప్యమే యందు విపులముగా వర్ణింపబడినది.

క. ఆనందకాననంబున, నానందకపాణి కేశవాహ్వయమునఁ బెం

పానం దగు ముక్తిప్రమ, దానందితహాసనీలతరళోపముఁడై.

102

టీక. ఆనందకాననంబునకృత = కాశీయందు; ఆ నందకపాణి = నందకమును భిక్షము కరమునఁ గల విష్ణువు; కేశవాహ్వయమునకృత = కేశవుడను పేర; పెంపు, ఆనంద, తగుకృత = అతిశయముఁ బొందఁదగియుండుచు; ముక్తి...సముద్రై = ముక్తికాంతను తృప్తిపఱచిన హరిమునందలి నల్లనైన మధ్య మణిని పోలినవాడై. అలం. అనుసారము. ఉ ప మ.

1. క. దీర్ఘోపయోగి. 2. లీగఁబోడి. చ.

పాండురంగ-4

సీ. శ్రీకరోదయవధూలోకాననప్రభానాటిత¹బహుచంద్ర²నాటనంబు
 సమర్థగళితోభూషారత్నమంజరీ⁴యోజితరథ్యాప్రపూజనంబు
 కైలాసశైలసంకాశసౌధనివేశకౌముదీకవచితగగనతలము
 విస్తీర్ణవివణివిన్యస్తప్రస్తుప్రజప్రకటితరత్నగర్భాజతరము

తే. విపులపవమానతాండవవేషమాన, లాంఛనధ్వజపట్టపల్లవలాలామ

మాళిచిత్రకళ్యాత్యహేళిహయవన, దీపిణి బంధు శ్రీకాళికాపుంగులు. 1(3)

టీక. శ్రీక...నంబు-శ్రీకరోదయ=సంపదనుగలిగించు నుదయము కల కళలనీను; వధూ=కానన=
 స్త్రీలసమూహముయొక్క ముఖములయొక్క; ప్రభా = కాంతిచే; నాటిత = నాట్యము చేయఁబడిన;
 బహుచంద్రనాటనంబు = పెక్కురు చంద్రుల నటన కలది; అచటిస్త్రీల ముఖములు కళలఁజేలఁగుచు
 చంద్రులవలె నున్నవనియు, స్త్రీలిటునటు కడలుచుండగా పెక్కుమంది చంద్రులు నాట్యముచేయు
 చున్నట్లుని ప్రకాశించుచున్నవనియు భావము.

సమర్థ...పూజనంబు-సమర్థ = జుల ఇటుకటముచే; గళిత = జాతిన; భూషా = నగలయందలి;
 రత్నమంజరీ = రత్నములచేతను, ముత్యములచేతను, యోజిత = కూర్చఁబడిన; రథ్యాప్రపూజనంబు =
 రాజనీధియొక్క పూజకలది; జుల యొరయికవలన నగలలోని రత్నములు, ముత్యములు రాలి, అవి
 రథ్యు పూజించుచున్నట్లున్నవని భావము. [మంజరీ = గుత్తులతోడ అని పూర్వటీక.]

కైలాస...తలము - కైలాసశైలసంకాశ = కైలాసపర్వతముతో సమానమైన - తెల్లనైన;
 సౌధనివేశకౌముదీ = మేడల (కాంతి యనెడు) వెన్నెలచే; కవచితగగనతలము = ఆక్రమింపఁబడిన
 (అవరింపఁబడిన) ఆకాశముగలది; ఆ యూరిమేడలు కైలాసములవలె తెల్లగా నున్నవనియు, వానికాంతి
 గగనమెల్లడల వ్యాపించెననియు భావము.

విస్తీర్ణ...జతరము - విస్తీర్ణవివణివిన్యస్త = విశాలములైన అంగళ్లయందు ఉంచఁబడిన (పేర్చఁ
 బడిన); వస్తుప్రజ = వస్తుసముదాయముచే; ప్రకటిత = వెల్లడిచేయఁబడిన; రత్నగర్భాజతరము = భూగ
 ర్భము కలది; కాళియందలి విశాలములైన అంగళ్లలో వివిధములగు రత్నములు అమృతమునకు పేర్చఁ
 బడఁగా, అవి రత్నగర్భయగు భూమి లోపలిభాగ మిట్టిని ప్రకటించుచున్నట్లున్నదని భావము.

విపుల...హయము - విపులపవమానతాండవ = ఎక్కువైన గాలియొక్క నాట్యము (కదలిక)చే;
 వేషమాన = కదలుచున్న; [వేషమాన = చలింపఁజేయఁబడుచున్న అని పూర్వటీక.] లాంఛనధ్వజ =
 చిహ్నమైన ధ్వజముయొక్క-జెండాయొక్క; పట్టపల్లవలాలామహాళి = వలిపెఱుబట్టువస్త్రముతోనైన
 దెక్కింపుఁ జివరిభాగముచే; రచిత = చేయఁబడిన; కళాకృత్య = (కొరడాతో) త్రోలుట గల;
 హేళిహయము = సూర్యుని గుఱ్ఱములు కలది; ఆ పట్టణమునఁగల జెండాగుడ్డల చివరిభాగములు గాలి
 కెగురుచు, సూర్యుని గుఱ్ఱములను కొరడాతో కొట్టి త్రోలుచున్నట్లున్నవని భావము; ఆ జెండాలు
 సూర్యమండలమువలకు వ్యాపించి యున్నవనుట. అలం. ఉదాత్తము, ఉత్పేక్ష, ఉపములు.

చ. జలజపరాగరాగరస సంగతమా పరిభాజలంబు లో

పలఁ బ్రతిబింబితంబు లగు బంగరగోటకుఁ బెట్టివట్టి కొ

మ్మలచెలువంబునం బురిరమారమఃకీమణి యొప్పు రావియా

కులమొలనూలు పెట్టెననఁ గోరి కనుంగొనువారు మెచ్చుగన్.

టీక. జలజ...సంగతమా = తామరపూవుల పుష్పాడి రంగు నీటితోఁగూడిన; పరిభాజలఁబు లోపకల=అగడ్తనీటిలో; కొమ్మలచెలువంబునకే = కొటకొమ్మల చక్కదనముచే; పురిరమారమణీమణి = నరగకోభ యను స్త్రీ.

అగడ్తనీటిలో నందలి తామరపూవుల పుష్పాడి వడి నీరు వచ్చనయ్యెను; అందు బంగరు కొట కొమ్మలు ప్రభవించగా అవి రావియాకులవలె నున్నవి; వానికోభను చూచువారికి సగరయనులప్తి నాఁడుది రావియాకులమొలనూలు కట్టుకొన్నదేమో; అన్నట్లు తోచుచున్నదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరణతులాకోటి యతఁడు సంహృతదేహ

స్ఫురణుం డగునపు డూడిన, కరణిం బురికొట యొప్పుఁ గనకమయంబై. 105

టీక. త్రివిక్రమేశ్వరు = త్రివిక్రమనియొక్క; చరణతులాకోటి = కాలికదొడిగిన బంగరు టందె; సంహృతదేహస్ఫురణుండు = తగ్గింపఁబడిన శరీర ప్రకాశముకలవాఁడు - తగ్గించుకొన్న దేహముకల వాచునుడు; ఊడినకరణిక = జాతివడినట్లుగా; కనకమయంబై = బంగారుమయమై.

త్రివిక్రముండు దేహమును పెంచి, ఒకపాదమును స్వర్గమునకుఁ బ్రసరింపజేసెను; అపుడా పాదమున బంగరుటందె యుండెను. అతఁడు పొట్టివాఁడుగ మాత్ర పాదమును పొట్టిదిగా జేయఁగా వదులయిన అందె జారి నేలపైఁ బడినదట! ఆ బంగరుటందెవలె కాశిపట్టణపుఁగోట కనకమయమయి యున్నదని భావము. అలం. కల్పితోపమ.

చ. పరిభాజనాశ్రయాంబుపరిపాటిఁ దల్లిర్ప బదాఱునన్నెబం

గరువున నెన *రాజగృహకల్పన కర్ణికగాఁగ గంధసిం

ధుములు తేటులై మొయఁ దోరపుఁగొమ్మలు తేకు లట్లుగా

ధరయను కొన్నిలో ³మొలచు తామరపూవనఁ గోట మీటగున్. 106

టీక. పరిభా = అగడ్త; నిశాశ్రయాంబుపరిపాటికే = తనకు ఆధారమగు నీటిక్రమమును; తల్లిర్పక = ప్రకాశింపఁగా; రాజగృహకల్పన = రాజగృహపుఁగూర్పు; కర్ణికగాఁగ = తామర పూవులోని దుద్దుకాఁగా; గంధసింధురములు = మదపుటేనుగులు; మొరయకే = ధ్వనిచేయఁగా; తోరపుఁగొమ్మలు = చక్కనికొమ్మలు; కొన్నిలో = కొలనిలో; [కొలనిలో అనుటకు 'కొన్నిలో' అనునది స్వతంత్రప్రయోగము.] మీటగున్ = అతిశయించి యుండును.

'భూమి యను కొలనిలో కొటయను తామరపూవు మొలచినది; అగడ్త దానికి చుట్టునుగల నీటిమేరవలె నున్నది. కొటకొమ్మలు తేకులవలె నున్నవి. బంగారురాజగృహము పూవులోని దివ్యవలె నున్నది. ఆ పుష్పమున ఏనుగులు తుష్పెదలయి రొద చేయుచున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. పురిరాకొమరుల కీర్త్యం, బరవాహిని భుజగపురికిఁ బలువిడిఁ జని యం

³దిరవుకొన నెడము చాలమి, ములినతటి బుగ్గలన నమరు సౌధంబుల్. 107

టీక. పురిరాకొమరుల = పట్టణములోని రాజపుత్రులయొక్క; కీర్త్యంబరవాహిని = కీర్తి యను నాకాశగంగ; భుజగపురికి = నాగలోకమునకు - పాతాళమునకు; బలువిడిఁజని = మిక్కిలి పరాక్రమము (ఆర్భాటము)తో పోయి; దిరవుకొనకే = నిలుచుటకు - ఊండుటకు; ఎడము, చాలమి = స్థలము చాలనందన; ములినతటికే, బుగ్గలు = మఱల వెనుకకుఁ దిరుగునపుడు పుట్టిన నీటిబుడగలు; సౌధంబుల్ = మేడలు; అమరుకే = బహుళ. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. నాకవదీప్రదీప్తపులినంబుల నిచ్చలు నిల్చి సన్నుతుల్

నైకతలింగపూజనము ¹సన్నుతతీక ²తవణించుచు దిట్టెల్

కాకలకింకిణీరవము ఘంటలు మ్రోగుట ధూపధూమముల్

వైకొలుపుక ³సమర్పగతి బర్చెడు గుగ్గులధూపధోరణిన్.

108

టీక. నాక...నంబుల = గంగానదియొక్క ప్రశంశించు (స్వచ్ఛమైన, యిసుకలేని)లయందు; నిచ్చలు = ఎల్లవేళల; సన్నుతుల్ = గొప్పబులుపులు; నైకతలింగపూజనము = ఇసుకతో జేయబడిన శివలింగముల పూజ; సన్నుతతీక = చేయనపుడు; తత్పతాకాలకింకిణీరవము = "చటి" "జండాలు" గట్టబడిన చిలుమువ్వల మధురధ్వని; ఘంటలు మ్రోగుట = (పూజనమయమునందలి) ఘంటనాదమును; తవణించు = పోలననుట. ధూపధూమముల్ = పొగలపరివృతించు నాదిరి; సమర్పగతిబర్చెడు = తగినరీతిని, వ్యాపించు; గుగ్గులధూపధోరణి = గుగ్గులపుధూపపురీణి; వైకొలుపుక = కలుగజేయును; [ఇచట 'తవణించు' = కలుగజేయునట్టి అని పూర్వటీకలో 'తవణించు' అనునది కింకిణీరవచునకు విశేషణముగా, జెప్పబడినది.] అలం. ఉపమ.

చ. చుడువులపుట్టినిండ్లు శమనంపద ³యిక్కులు పుణ్యలత్తుక

⁴మొదలి దివాణముల్ సురసమూహమునాకటిపంట లందిత

భృద్దయనిసర్గంధపులు ప్రోడతనంబుల ⁵తాణముల్ పురిక

బొడలెడు ⁶ధూసురోత్తముల భూరిపని త్రశరీరపల్లరుల్.

109

టీక. శమనంపదయిక్కులు = శాంతినంపదకు స్థానములు; మొదలిదివాణముల్ = ప్రధానములయిన కొలువుకూటములు - చోట్లు; సురసమూహమునాకటిపంటలు = దేవతలనూకటికి పంటలయినవి - యాగాదులొనర్చునవి; అందిత...బంధువులు = ఒప్పుచున్న శ్రేయస్సునరు దగ్గతీచుట్టములు; ప్రోడతనంబులతాణముల్ = నైపుణ్యములకు స్థానములు; ధూసురో...పల్లరుల్ = బ్రాహ్మణుల వరమపనిత్రములైన తీగలపంటి దేహములు; పురిక, పొడలెడు = వృద్ధిపొందును.

అచట బ్రాహ్మణులు విద్య, శాంతము, పుణ్యము, యాగాభిలాష, శ్రేయస్సు, నైపుణ్యము, పనిత్రత కలిగి వర్ణింపబడుచున్నారని భావము. [ఈ వద్యము మొదలుకొని నాలుగు వద్యములలో వరుసగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను చాతుర్వర్ణము వర్ణింపబడుచున్నది.]

ఉ. పుట్టిననాటినుండియును బుణ్యులు సత్ఫల ⁷మొదలనంతకు

బట్టినకార్య మీశ్వరుడు పట్టిన నీని దృఢప్రతిజ్ఞ తే

పట్టిన ⁸ధర్మముల్ విడని ప్రాజ్ఞులు తెద్రాజులపాళివేలుపుం

జెట్టులు పోర నైదుపదిసేయని శూరులు వీటి రాసుతుల్.

110

టీక. సత్ఫలము = తగినఫలము - కోరినకోరిక; పట్టినకార్యము = తలపెట్టిన పనిని; మీశ్వరుడు, పట్టిన = శివుడు వచ్చి, పట్టుదలపట్టి అడిగినను; ఈని = ఈయని - విడువని; దృఢప్రతిజ్ఞలు = గట్టి పట్టుదల కలవారు; ఏపట్టిన = వియోడలను; ధర్మముల్, విడని = విండ్లను విడువని, న్యాయములను విడువని; ప్రాజ్ఞులు = సమర్థులు; తక్షణ...జెట్టులు = తత్క్షణాలపాటి కల్పవృక్షములు - తత్క్షణ లేమి యడిగినను వానినెల్ల ఇచ్చువారు; పోర = యుద్ధమున; ఏదుపదిసేయని = చేతులు జోడించుకొనని - శత్రువులకు లొంగని [ఏదుపదిసేయని = చేతులుజోడించుకొని పాటిపొని అని పూర్వటీక.] వీటిరాసుతుల్ = పట్టణములొని రాజపుత్రులు.

1. చ. తరిన్. † తత్పతాక. 2. చ. సమర్పగతి. 3. శ. యిక్కులు. 4. చ. మొదలి. 5. చ. తాణముల్. 6. క. పొడలెడి. చ. పొడలెడు. 7. యందు. 8. ధర్మముల్ విడని. 9.

గీ. ¹ బలయు రత్నాకరములు సంచులుగఁజేసి, పొదిలినిధు లెల్లఁగొనిసంచి మొదలుచేసి
జేరమాడెడుపాటి యుదారలక్ష్మి, బచ్చు లప్పురి నున్నారు పెచ్చువెరిగి. 111

టీక. బలయు = (భూమిని) చుట్టుకొని యుండు - భూమిసావరించిన; రత్నాకరములు = సముద్రములను; పొదివి = ఆక్రమించి; నిధులెల్లఁగొని = మహావద్వము, పద్వము, శంఖము, మకరము, కచ్చపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, పరము అను నవనిధులను గ్రహించి; సంచిమొదలుచేసి = మూలధనముగాఁజేసి-అసలుగా నుంచి; జేరమాడెడుపాటి = జేరమాడఁగల; ఉదారలక్ష్మి = గొప్ప సంపదలతో; బచ్చులు = వైశ్యులు.

క. హరమాళిహీర మచ్యుత, చరణాబ్జమృదధార జాహ్నుని లోకే

శ్వరి తమసోదరి ²యగునట, పురివెలమల భాగ్యమహిమఁ ³బొగడఁగవశమే?

టీక. హరమాళిహీరము = శివునితలవైఁగల వజ్రమణి; అచ్యుత . . ధార = విష్ణువుపాద పద్మమునందలి మకరందపుధార; [గంగ విష్ణుపాదోద్భవ యని ప్రసిద్ధి] జాహ్నుని = గంగ; పురివెలమలభాగ్యమహిమ = పట్టణములోని వెలమలు అను ఒకశూద్రజాతివారి గొప్పభాగ్యము; శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట గంగానదికి సహోదరులగుదురని యభిప్రాయము. [పూర్వటికలో 'వెలమల = శూద్రులయొక్క' అని యర్థము వ్రాయఁబడినది. వెలమపదము శూద్ర సామాన్యబోధకముకాదు; విశేషవాచకము.]

ఉ. భూమియు నాకసంబు తమపొంకమునన్ బిగియించు తత్పురి

సామజకోటియున్నతికి సర్వజగంబులఁ గల్గు నున్నతుల్

భూమము డింది వామనతఁ బూనఁగ దక్షిణదిక్కునేనుంగున్

వామన మంచు వాడఁదగవా? దగవాడరుగాక భూజనుల్.

113

టీక. పొంకమునన్ = పొందికచేత - ఆకారముచేత; బిగియించు = బిగిసికొనునట్లుచేయు - ఇఱికించు; తత్పురి...యున్నతికిన్ = అపట్టణములోని ఏనుంగుల ఎత్తునకు; భూమము, డింది=ఆధిక్యము, అణగి (పోయి); నామనతన్, పూనఁగన్ = పొట్టితనమును, పొందఁగా-పొట్టివి కాఁగా; అడఁదగవా? = పలుకుట న్యాయమా? భూజనుల్ = ప్రజలు; తగవాడరుగాక! = న్యాయము పలుకరుగదా!

“దక్షిణపుదిగ్గజమునకు వామనముని పేరు; అది పొట్టిదగుటచే అపేరు దానికి కలిగియుండవలెను. కాని అది సరికాదు. ఏలయన - కాళిదాసి ఏనుంగులతో సరిపోల్చి చూచినచో తక్కిన యేనుంగు లన్నియు వామనములే యగుచున్నవి; ప్రజల న్యాయముగ పాపము! దక్షిణదిగ్గజమునకు మాత్రము వామనముని పేరుపెట్టినారు” అని భావము. అలం. నిరుక్తి, అర్థాంతరన్యాసము.

చ. కెరలక క్రమరింప ⁴నడుగెంటనె నిల్పు నొకింత నూకినన్

శరనిధు లేడుదాటు మెయి చాచి చివుక్కున నుక్కుమారి సం

గరమున గాయమైన పతిఁ గాఁచుఁ జలింపఁ తత్పురిహారుల్

హరిహాయుమావు మున్ డిగిన యంబుధిరెవున వచ్చెనో సుమీ!

114

టీక. కెరలక = సంభ్రమింపక; క్రమరింపన్ = మృత్తింపఁగా; అడుగెంటన్ = అడుగుపడిన మాత్రముననే; [‘అడుగు+ఎడు’] ఒకింత = కొంచెము; నూకినన్ = త్రోలినను; శరనిధులు = సముద్రములు; మెయి = దేహము; చివుక్కునన్ = తటాలున; ఉక్కుమిఱి = ఎక్కువ శౌర్యము పొంది; సంగరమునన్ = యుద్ధమునందు; గాయమైన; పతిన్ = గాయపడిన యజమానుని; తత్పురిహారుల్ =

1. చ. జలియు. ట. జలియు. 2. క. యానః. చ. యగుననుట. 3. క. పొగడఁగ.

4. చ. నడి. 5. త. దాటి.

ఆ (కాశీ) పట్టణములోని గుఱ్ఱములు; హరిహర్యమాపు = ఇంద్రునివాహనమైనయ్యుచై వృశ్చివము; మున్, డిగిన్ = పూర్వము దిగివచ్చిన; అంబుధిరేవునకే = (పాల) సముద్రపురేవునుండి; వచ్చెనోసుమీ = వచ్చెనో యేమో! అయ్యారి గుఱ్ఱములు ఉన్నవై వృశ్చివమువలె పాలసముద్రమునఁ బుట్టి వచ్చెనో యన్నట్లు మేలిగుణములు కలిగి యున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. సారథి ఛాందసుండు బడి సాగదు చక్రయుగంబు ప్రాతపం
చాపుగుఱ్ఱముల్ రథియు శౌంయునం దరమాని సాత్త్వి
స్తారము ¹ఖండఖండములు తానంట మాసరి యంచు దత్పురిం
దేరులు నవ్వు శంకరునిజేసి గేతనకింకిణిధ్వనికే.

115

టీక. ఛాందసుండు = వేదబ్రాహ్మణుడు; నేర్పులేనివాఁడు; బడిన్ = క్రమముగా; ప్రాతపంచారపు గుఱ్ఱముల్ = ప్రాతవ్యాపనముగల - (మార్పులేని) ప్రాతరీతినడకగల గుఱ్ఱములు; అఱమానిని = సగము పీరుడు అర్థనారీశ్వరుఁడు; (లేక) సగమాఁడుని; అత్తవిస్తారము = తనవిరివి-తన స్వరూపమంతయు; ఖండఖండములు = (అతుకులువేసిన) ముక్కముక్కలు - [శతాంగముకాన.] లేరులు = రథములు; శంకరునిలేరిని = (త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలుపడెదలినపుడు) శంకరునికి రథమైన భూమిని; కేతనకింకిణిధ్వనిన్ = తమజెండాకుఁ గల చిఱుగంటలధ్వనిచే; శివుఁడు త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలు పడినపుడు భూమి యాతని రథమయ్యెను; బ్రహ్మ సారథిగను, సూర్యచంద్రులు చక్రములుగాను, వేదములు గుఱ్ఱములుగను మాఱినవని పురాణగాధ. బ్రహ్మ ఛాందసుఁడనగా వేదములు చదువుకొన్నవాఁడనియును, రథచక్రములు సూర్యచంద్రులగుటచే ఒకదానితఱువాత నింకొకటి నడుచునుగాని, రెండు చక్రములును ఒకసారిగా నడువవనియు, నాలుగు వేదములును గుఱ్ఱము లగుటచే అవి నాఁటినుండి, నేఁటివఱకును ఎట్టిమార్పును లేక వెనుకటివద్దతిలోనే యున్నవనియు, రథముయజమాని శివుఁడగుటచే అతఁడర్థనారీశ్వరుఁడగుట సగమునగతనము (పౌరుషము) కలవాడనియు, భూమి రథమగుటచే నది ఖండఖండములుగా నుండును (నడుమ నీరు, కొండలుమొదలగునవి యుండుట) గాని ఒకేచోట పూర్తిగఁ గొండదనియు [ఖండములన భాగములనియు చెప్పవచ్చును] నర్థమును గ్రహింపవలయును.

సాధారణముగ రథము అతుకులులేక యుండును; సారథి నేర్పరి కావలెను; రెండు చక్రములు సరిగా సాగవలెను; గుఱ్ఱములు నూతనరీతుల నడకలను నేర్పవలెను; రథికుఁడు పూర్తిపౌరుషము కలిగి యుండవలెను. ఆయురిలోని రథము లిట్లున్నవని భావము. 'ఈవధ్యమున 'అరమానిసాత్త్విస్తారము' అని ఇకారముమీఁద సుధి చేయఁబడినది; అది స్వతంత్రప్రయోగము.

[వెనుకటి టీకాకారులు 'ప్రాతపంచారపు = మిక్కిలి ప్రాతవైన - బహుకాలమునాటివైన = మిక్కిలి మునలివైన -' అని అర్థమును వ్రాసియున్నారు. అందుల కాధారము మృగ్యము. ఇచట అన్ని యును వయసుమాఱినవేకదా!] అలం. వ్యతిరేకము.

క. వేటాటుతునియలుగ నరి, పాటన ²మొనరించు బాహుపాటవగరిమక

మేటు లగు పోటుమగ ల, వీట్లక విహరింతు రుగ్రవిక్రము లగుచున్. 116

టీక. వేటు, అటుతునియలుగక = ఒక్కవేటునకు అటు తునక లగునట్లుగా; అరిపాటనము, ఒనరించు = శత్రువులను నఱవట చేయు - శత్రువులను సంహరించునట్టి; బాహుపాటవగరిమక = గొప్ప భుజబలసామర్థ్యముచేత; మేటులగు = అధికులైన; పోటుమగలు = యుద్ధవీరులు; ఉగ్రవిక్రము లగుచుక = భయముగొల్పు కొర్యముకలవారై. మీఁది నాల్గు పద్యములలోను వరుసగా వీనుఁగులు, గుఱ్ఱములు, రథములు, కాల్బాము అను చతురంగబలము వర్ణింపఁబడినది.

సీ. మొలకచీకటి జలజలరాల్పంగా రాదె నెలులు మించిన వీరికురులయందు
తెరించి యమృతంబు ¹గిలకొట్టగా రాదె ముద్దు*చూపెడివీరి మోవులందు
పచ్చబంగారు కుప్పలు నేయంగా రాదె గబ్బిమీఱిన వీరిగుబ్బలందు
పండువెన్నెలతేటఁ బరధవింపగ రాదె నగవు ²గుల్మైడి వీరి మొగములందు
తే. నార! కరవాడిచూపుల †యాఘళంబు, బాపురే! భూరికటితటిభారమహిమ
చాఁగు! మదమందగ్గేమనలక్షణము లవగ, నేరుపుల మింతు రప్పరివారసతులు.

టీక. మొలకచీకటి = అంకురించిన (దట్టమైన) చీకటి; రాల్పంగారాదె! రాలునట్లు చేయవచ్చునగదా! నెలులుమించిన = వంకరలుతిరిగిన; తెరించి = రేడి; మోవులందు = పెదవులయందు; గిలకొట్టగారాదె = ప్రేళ్లతోఁ జిలుకరాదా? కుప్పలు = ప్రాంగులు; గబ్బిమీఱిన = ముదించిన-నిక్కఁ బాటియున్న; గుబ్బలందున్ = స్తనములందు; పరిధవింపగరాదె! = ధరించునట్లు (కలుగునట్లు) చేయవచ్చునగదా! బౌర! = ఆహా! (ఆశ్చర్యపూర్వకము) కర... యాఘళంబు = మిక్కిలి వాడిచూపుల ప్రసారము; బాపురే! = సెబాసు! భూరి...మహిమ = పెద్దపిరుదులగొప్పతనము; చాఁగు! = భళి! మద...లక్షణములు = మదముచే మెల్లనైన నడకలు; అప్పరివారసతులు = అపట్టణములోని వెలయాండ్లు.

వారస్త్రీల కురులు చీకట్లవలె నల్లనివనియు, మోవి యమృతపుగనియనియు, గుబ్బలు బంగారు కుప్పలవలె నున్నవనియు, ముఖకాంతులు వెన్నెలరీతి నున్నవనియు, వారు సరస్సులవై వాడిచూపులను ప్రసరింపజేయుచు, పెద్దవైన పిరుదులబరువున మెల్లమెల్లన నడచుచుండురనియును, వారు మిక్కిలి నేర్పులుకలవారనియు భావము.

కురుల ముడి విప్పగా చీకట్లు జలజల రాలననియు, మోవిని (పంట నొక్కి రేపగా) నమృతము లభించుననియు, గుబ్బలను నొక్కి బంగారు కుప్పలుగా చేయవచ్చుననియు, మోమున మోముఁజేర్చి యా తేలును పొందవచ్చుననియు గూఢమగు చమత్కారము.

సీ. మారుతాహతి రాలు నారికేళఫలాళి³నిడిసి⁴జల్లించుపుం ద్రేక్షురసము
చిలుకపోటులచేతఁ ⁵జిరిగిన సహకారఫలములఁ ⁶దొరఁగెడి పచ్చితేనె
చిక్రోడ⁷దంష్ట్రలు చెక్కు సుగంధియనంటిపండ్లనుగాఱు నవ్యసుధయుఁ
బాకవేగారంభపరిపాటిఁ దమయంతఁ బగిలిన పనస*గొబ్బొడ్లజేస

తే. ⁸మేకమై కాలునలుగట్టి యే⁹పేఁ, బరగ నందలిక్రియ్యాట పసిమిజేటఁ
బండు నవ్విట ముక్కారుఁ బసిడిగారు, చాస శాన్యంబు పంచిరాజనపు¹⁰జేట.

టీక. మారుతాహతిన్ = గాలిచెబ్బచే; రాలు = రాలి, క్రిందపడిన; నారికేళఫలాళిన్ = కొబ్బరిబొండ్లములచే; ఇడిసి = చీలి; జల్లించు = కాలు; పుద్రేక్షురసము = (నామాల) ఎఱ్ఱచెఱుకుల రసము; [అనగా కొబ్బరిచెట్లఁ బండిన బొండ్లములు గాలికి రాలి క్రిందనున్న చెఱుకుతోఁటపైఁ బడఁగా- అచెబ్బకు చెఱుకుగడలు చీలిరసమును ప్రసించుచున్నవనుట.]

చిరిగిన = తూట్టువడిన; సహకారఫలములన్ = తీయమామిడిపండ్లనుండి; దొరఁగెడి = కారుచున్న; పచ్చితేనె = క్రొత్తరసము; చిక్రోడదంష్ట్రలు = ఉడుతతోరలు, చెక్కు = గీరు. సుగంధి

1. చ. గిలకొట్ట. *చూపెడి శ. ర. 2. చ. లీనెడు. † యాఘళంబు. శ. ర. 3. త నిడిసిరి. 4. క. జల్లించు. చ. జల్మించు. 5. త. జిరిగిన. 6. దొరుగెడి. చ. 7. చ. దంష్ట్రలుచెక్కు. ట. దంష్ట్రలు చెక్కుగొద్దినయ. *కొంబండ్ల. క. గొబ్బండ్ల. శ. ర. నూ. 8. చ. యేకమై. 9. చ. పేళి. 10. త. జేట.

యనంటిపండ్లను = కప్పురపుటనంటిపండ్లనుండి; నవ్యసుధ = క్రొత్త యమృతము; పాకపేగారంభపరి
 పాటిక = పేగముగాఁ బండఁబ్రారంభించు క్రమమున - పేగముగాఁ బండినదనుట; పనసగొబ్బండ్ల
 పేసము = గొప్పపనసపండ్ల గుఱ్ఱు; ఏకమై = కలిసి; ఏకహేలక = ఒక్కపేరిని; పటచన్ = ప్రప
 హింపఁగా; క్రియ్యూటక = క్రిందియూటచేత; పసిమిలేటక = బంగారు (పచ్చని) కాంతితో;
 ముక్కారుక = మూడు కాలములును - మూడు పంటలును; పసిడిగారు = బంగారమువంటి; రాజ
 నవుంజేలన్ = మేలురకపు పంటనేలలందు; పుడున్.

ఆయూరి పంటపాలములకుఁ గల కాలువలందు చెలువరసము, మామిడిపండ్లగనము, ఆనంటిపండ్ల
 గుఱ్ఱు, పనసపండ్లగుఱ్ఱు ప్రపహించి చేలను నిండి సారవంతముల చేయుటచే పశ్యగమునకు మూడు పంట
 లును నమృద్ధిగాఁ బండునని భావము.

చ. తెలతెలవాటి నొయ్య నరుదెంచి నిశాంతరతాంతతాంతలె

చెలువల కింపుగా మెలగి చెక్కులఁగూరిన చూసగుంతలె

నలి సరళంబుగా జడిసి వాడిన సెజ్జలమీఁదిప్రావిరుల్

దొలఁగఁ బ్రభాతవాయువులు దోచుచు బురిం బరిచారికాకృతిన్.

119

టీక. ఒయ్యక = తిన్నఁగా; నిశాంతరతాంతతాంతలు = పేనువజామునందలి భోగమైన
 వెనుక అలిసిపోయినవారు; చెలువలకు = స్త్రీలకు; ఇంపుగాన్ = అనాదము కల్గినట్లు; మెలగి = సంచ
 రించి; చెక్కుల గూరిన = చెక్కులను పొందిన - చెక్కులపై జాతిన; చూర్ణగుంతలపల్కిన్ = ముంగురు
 లను; జడిసి = మీఁదికి తొలఁగఁద్రోసి. వాడిన = వాడిపోయిన; సెజ్జలమీఁది ప్రావిరుల్ = పడుకల
 మీఁది ప్రాతపువ్వులు; తొలఁగక = తొలగి క్రింద జడిపోవునట్లుగా; పరిచారికాకృతి = నేవన
 రాండ్రవతి; ప్రభాతవాయువులు, తోచుక = (ప్రాతకాలవాయువులు) - పిల్లగాలులు, ఉండును.

ఉదయమున వీచు పిల్లవాయువులు రతాంతమున-మిగుల శ్రమఁజెందిన స్త్రీల యూయాసము
 పోవునట్లు వీచును. చెక్కులపై జాతిన ముంగురులను వెనుకకుఁ ద్రోసి నలిపేయును; శయ్యలపై వాడి
 యున్న పూవులను త్రోసివేసి, పడుకలను శుభ్రపఱచును; ఇట్లవి పరిచారికలవతి నాయువిదలను నేవిం
 చును. అలం. ఉపమ.

— అగస్త్యమహర్షి సభార్యుడై సామిమలకు వెడలుట —

సీ. ఏవంవిధఖ్యాతి నెనఁగు ¹శ్రీవారాణసీపట్టణంబున సిద్ధతటిని

పొంత సిద్ధాశ్రమంబు ఘటించి యందులోపాముద్రయునుదానుఁ బ్రభయందరణి
 యునుబోలెఁ బాయనియనుకూలదాంపత్యమునఁ బొల్పి ముఁగోటి తను భజింపఁ
 దారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత చుళుకితాంభోరాశి కలశసూతి

తే. బ్రహ్మనిభమూర్తి పెక్కు²కల్పంబు లుండి, విబుధయాథంబు ప్రార్థింప వింధ్యశిఖరి
 విక్రమాటోప మడఁచ నవ్వీడు వెడలె, బరవివత్ప్రీతికారతత్పరులు ఘనులు.

టీక. ఏవంవిధఖ్యాతిక, ఎనఁగు = ఇట్టి గొప్పతనమున నతిశయించునట్టి; వారాణసీపట్టణ
 మునక = పరణ, అసి యను చెండు చిన్ననదుల నడుమఁగల) కాశీపట్టణమున; సిద్ధతటినిపొంతక =
 గంగగట్టున; సిద్ధాశ్రమంబు = యోగులు వసించు స్థలము; ఘటించి = ఏర్పఱచి; ప్రభ = ప్రకా
 శము - కాంతి; తరణి = సూర్యుడు; అనుకూలదాంపత్యమునక = భార్యాభర్తల వరస్పరము నచ్చి;
 దంపతులధర్మములచే; పొల్పి = ఉండి; మునిగోటి = మునులగుంపు; తను, భజింక = తన్మ
 సేవింపఁగా; తారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత = (నరులను సంసారమునుండి, తరింపజేయు తత్త్వవిద్య;

రహస్యము నెఱిగినవాడు; చుళికితాంభోరాశి = పుడిసిట నుంచబడిన సముద్రము కలవాడు; కలశ సూతి = కలశమునఁ బుట్టిన అగస్త్యుడు; బ్రహ్మనిభిమూర్తి = బ్రహ్మతో సమానుడు; పెక్కుకల్పములకుండి = పెక్కువేల యుగములకుండి; విమిశయాధిభు = దేవతలసమూహము. [ఇచట విబుధ యూహమగుట యప్రసిద్ధము; పశువులగుంపు 'యూహము' అగుట ప్రసిద్ధము.] విధ్య...పము = విధ్య పర్వతముయొక్క విక్రమవిజృంభణమును; ఆడఁపక = అణచివేయుటకు అప్పీడు, వెడలె = ఆ కాశీపట్టణముచుండి బయలుదేరెను. ఘనలు = గొప్పవారు; పర...రులు = ఇతరుల ఆపవలకు ప్రతీకారముచేయుటయందు ఎక్కువ ఇష్టముకలవారుకదా!

[పూర్వము విధ్యపర్వతము మేరువుపై నహయపడి సూర్యచంద్రుల మార్గము నరిగిట్టుచు రోజును రోజు ఎత్తుగా పెరుగుచుండెను; అపుడు దాని గర్వము నడఁపవలె నని దేవతలు సమన్వయమున గగన్మునిఁ గోరిరి. అతఁడు ఉత్తరపుదిక్కుననుండి దక్షిణమునకు వచ్చుచు దారిలో వింధ్యమును దాసెను; ఆ కొండలతోడు మునిగి సాష్టాంగనమస్కార మొనరించెను; 'నేను మఱి వచ్చువఱకును నీ విట్లే యుండవలెనని యగస్త్యుఁ డా కొండ నాజ్ఞాపించి దక్షిణమునకుఁ బోయెను; ఇది పురాణాగాధ.] అలం. ఉపమ.

తే. అభితోఁగూడ మును గ్రోల నౌర్వవహ్ని, యుదరబిలమున నొకచోట నుండియుండి జటిలవరునకుఁ గన్త్రాజకటకటక, విరహతాపమిషంబున వెడలె నపుడు. 121

టీక. అభితోఁగూడ = సముద్రముతోఁగలిసి; మును గ్రోలునౌర్వవహ్ని = పూర్వము గ్రహించిన బడబాగ్ని; ఉదరబిలమున = పొట్టయందు; జటిలవరునకు = మునిశ్రేష్ఠునకు - అగస్త్యునకు; కన్త్రాజ...మిషంబున = పాములు కడియములుగాఁ గల శివుని నెలవగు కాళిని విడుచుట వలనఁ గల్గిన తాపమునెవమున; వెడలెన్ = బయలువెడలెను.

[అగస్త్యుడు సముద్రమునంతను పుడిసిటలట్టి త్రాగెనని పురాణాగాధ.] అలం. అపహ్నుతి.

చ. పుడిసిటలబట్టె నేతపసి పొంగు పయోనిధి నిల్వలానుజాఁ కడుపున వ్రేల్చె నేతపసి గాఢతపోనిధి నయ్యగస్త్యుని పాడఁగని వింధ్యభూధరము పొంకము చింకము దక్కి నేలలో నడఁగె బిలాంతరస్థలి భయాహతిఁ జొచ్చు కుళీరమో యనన్. 122

టీక. ఇల్వాలనుజాఁ = ఇల్వాలని తమ్ముడగు వాతాపి యను రాక్షసుని, వ్రేల్చెను = ఆహుతిగాఁజేసెను; గాఢతపోనిధి = గొప్ప తపస్వి యగువానిని, పాడఁగని = చూచి; వింధ్యభూధరము = వింధ్యపర్వతము, పొంకముచింకము, దక్కి = గరువపు బిగువును విడిచి; బిలాంతరస్థలి = రంధ్రపు లోపలిభాగమును; భయాహతి = ఎక్కువభయమున; చొచ్చు = ప్రవేశించు - దూరు; కుళీరమో యనన్ = ఎండ్రయో యనునట్లు.

అగస్త్యునిజూచి వింధ్యాద్రి గర్వముడిగి, భయపడి నేలలో లీనమైనదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష

శా. ఆ వింధ్యాచల మట్లు వంధ్యనిజగర్వారంభమై యుండ న గ్రోవిందాభుఁ డభంగురోదయనిధిం గొల్లాపురీలక్ష్యై ర ఊవిద్యేషిభుజాంత రాశపదవీ శుద్ధాంతసైరంధ్రికః సేవించె న్నుతియించె నాగమకళానిధాంతశుద్ధోక్తులన్. 123

టీక. వంధ్యనిజగర్వారంభమై = వ్యర్థమైన తన గర్వపు వడిగలదై; అగ్రోవిందాభుఁడు = ఆ గోవిందుని దీప్తివటి దీప్తికలవాడు - అగస్త్యుడు; అభంగురోదయనిధి = గొప్ప అభ్యుదయ

మునకు ఉనికిపట్టయినదానిని, కొల్లాపురిలత్తీకొ = కొల్లాపురమందుని లత్తీదేవిని; రగో...నైరగ్రికొ = రాక్షసులకు శత్రువైన విష్ణుదేవుని వక్షస్థలమునెడి యభయమునకు గుఱుగలగువానిని, ఆగను..... క్తులకొ = వేదప్రతిపాదిత సిద్ధాంతముల పరిగుర్నవాక్యములను, సతీయితే = స్త్రీమునీనెను; అలూ. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆపరమేశ్వరి తను నాజ్ఞాపింపంగ సామిగులుకు పట్టుఖచరనే
వాపరతంజనియే నమ్ముని, లోపాముద్రయును శిష్యులను నేవించుకొ. 124

టీక. ఆపరమేశ్వరి = ఆ (లత్తీ)దేవి: సామిగులుకు = (గుఱుగలగు) సామి
తైలమునకు; పట్టుఖచరనేవాపరతంజ = కుమారస్వామి పాపసేనయందుని గూర్చి; లోపాముద్ర =
అగస్త్యునిభార్య.

వ. అట్లు చతునవసరంబున.
టీక. చతునవసరంబునకొ = వెళ్ళునప్పుడు. 125

సీ. కొనలంజుట్టినతీగె పెనచేజరుగవాలకరంబుల¹ జుట్టు పట్టి తిగిచి
కమ్మ² కినుకగిమ్మగల నిరుగడరాము³ జేగురుదిరికలు జెప్పఁబట్టి
⁵లేడికి నొడియు శలీలు ఖశ్రేణిచే నేలివ్రా⁶కుత్తుల⁷ంల రువ్వి
⁸కబళనశ్శూమాకరటితుండలులచేగనళికాతరువుల గాల్గొంటుంది
తే. నెటికురులుం జారునాసలు నిబ్బరంపు, గుబ్బుచున్నలు దోడల పెక్కునయుంగలుగు
మృగవధాజీరశుద్ధాతమీనననున, లచ్చనలుచేసి కొలిచి¹⁰ రయ్యాలుగల.

టీక. అటుకస్త్రీలను వర్ణించు నీ సీసపద్యపు నాలుగు పాదములందును వరుసగా వారి కురు
లకు, ముక్కులకు, గుబ్బలకు, దోడలకు గల యుపమానములు చూపఁబడి, సగికాపని తిరస్కరింపఁ
బడినవి. కొనలంజుట్టినతీగెపెనచే = చివఱుందుఁ బెనవైచిన తీగలవలన; చమర.....జుట్టుపట్టి =
చమరమృగముల తోకలయందున్న జుట్టును (పెండ్లుకలను) పట్టి (కట్టి); తిగిచి = అక్కరించి-
లాగి; ఇచట తీగలును, చమరమృగములతోకపెండ్లుకలును చెంచెగల కురులకు ఉపమానములు; ఆ
కురులతోడి సామ్యమునకు ఆ రెండును పెనగులాడుచుండఁగా అందొకదానిని నింకొకదానిని బాధింపఁ
జేసి, (తువకు ఆరెడిటిని) అవమానించుట యిందు వర్ణితము. ఈ వర్ణతి యిందలి నాల్గుపాదములందును
కనబడుచున్నది. [చమరవాలములపెండ్లుకలకు తీగలను జుట్టి, లాగి వానిని బాధించెనని భావము.]

ఇక నీ నాల్గు పాదములందును సహార్థమున 'తోడ'కు బదులుగ 'చే' వాడఁబడినదని గ్రహించిన
యెడల 'తీగలపెంతో గూడ చమరమృగవాలచికురములను లాగి బాధించి యవమానించెనని చెప్పవచ్చును.

[చమరమృగమునను, సహార్థమునను 'చే'వాడుట రామకృష్ణునికవితయందుఁ బెక్కుచోట్ల గలదు.]
తీగలను పెండ్లుకలను లాగుట ప్రసిద్ధమేకదా!

కమ్మనంపంగి మొగ్గలకొ = కమ్మనైన సంపెగ మొగ్గలవలన; ఇరుగడరాయు = ముక్కునకు రెండు
ప్రక్కలను - రెండుచేపల నొరవీసెను; జేగురు దిరికలకొ = ఎఱ్ఱనిచిగుళ్ళను; చెంచఁబట్టి = చెంపపై
నొక్క పెట్టు పెట్టి;

1. చ. పెనచేజమర. 2. చ. జూచు. క. జుట్టు 3. క. సంపెగల. చ. సంపంగి. 4. క. జేగు
రుదిరికలు. చ. జిగురుటారికలచే. ట. జిగురుబేరికలచే. 5. చ. లెడనకో. ట. లెననెలోడియు.
త. వెరనెలోడియు. 6. క. గుత్తులు. చ. గుత్తుల. 7. చ. రాలురువ్వి. 8. త. కబళన. 9. మండలము.
త. 10. రయ్యాలి మగని. చ.

సంపంగి మొగ్గలను, జేగురుదిరికలను నాసిక కువమానములు; నాసికాసామ్యమునకయి వరస్పరము పెనంగులాడు నారెంటిలో సంపంగి మొగ్గలచే తిరికలకుఁ జెంపపెట్టు పెట్టించెనని యర్థము. ఆ రెండును అవమానింపఁబడిన వనుట గతార్థము. “మొగ్గలన్” అనుచో సహార్థమును గ్రహించి పెనుకటిరీతిని ‘సంపంగి మొగ్గలలో’ గూడ జేగురుదిరికలకు చెంపపెట్టు లభించెనని చెప్పవచ్చును.

లేడికి నొడియు = జింక నాకర్నించు - జింకలను కొట్టు; శిలీముఖశ్రేణిచేత్ = మిట్టకోలలవలన; మేలిపూగుత్తులకొ; రాల, రువ్వి = రాలి పడిపోవునట్లు కొట్టి, రాళ్లతో కొట్టి;

బంతివలె గుండ్రముగా నుండు మిట్టకోలల చివటిభాగములను, పూలగుత్తులను స్తనముల కువ మానములు; స్తనసామ్యము నాకాంక్షించిన యారెంటిలో-మిట్టకోలలచేత పూలగుత్తులు రాలినట్లు కొట్టి కొంచెపఱచెనని యర్థము. ‘శిలీముఖశ్రేణిచే’ అను తృతీయాంతమునకు సహార్థమును గ్రహించినపుడు మిట్టకోలలతోఁబాటు పూలగుత్తులను రాలిపడునట్లు చేసెనని చెప్పవచ్చును. మిట్టకోలలయగ్రభాగములు బంతులవలె నుండుటవలన వానిని ప్రయోగించినయెడల లక్ష్యము దెబ్బపెనునగాని; దానికిఁగ్రచ్చుకొని పోదు. కావుననే తోళ్లఁగోరినవారు జింకలఁ జంపుట కిట్టి బాణములనే యుపయోగింతురు. మిట్టకోలలు (తిరిగి) క్రిందఁబడుటయు, పూగుత్తులు రాలి పడుటయు సార్వాభావికములు.

కబళిన...చేత్ = కబళించుటయందు వేగిరపాటు కల ఏనుఁగులతోడములవలన; కదళి కాతరువులకొ = అరటిబోదెలను; కాళ్లఁదాచి = మొదలంటు పడఁద్రోసి; ఏనుఁగులతోడములు, అరటిబోదెలను తోడలకు ఉపమానములు; తోడల సామ్యమును గోరు నా రెంటిలో ఏనుఁగులతోడ ములచేత అరటిచెట్టు మొదల్లను ఁట్టించి పీకించెనని భావము. ఇచటి ‘తుండములచే’ అను తృతీయాంత మునకు సహార్థమునంగీకరించినచో ‘ఏనుఁగులతోడములతోఁబాటు’(వానిని తన్నినట్లే) అరటిబోదెలను తన్ని’ అని యర్థమును చెప్పవచ్చును.

సెటికురులు=అందమైన కేశములు; చారునాసలు=చక్కనిముక్కులు; నిబ్బరంపు గుబ్బచన్నులు= సడలి - గట్టివైన గుండ్రని చన్నులు; తోడల పెక్కువయ్యకొ = తోడల అతిశయమును; మృగ... నయనలు = మృగములను చంపి జీవించు బోయవాండ్రయాడువారు; ఆర్చనలుచేసి = పూజించి; ఆయ్యాలుమగలకొ = భార్యాభర్తలైన యా లోపాముద్రాగమ్యుల నిరువురను; కొలిచిరి = సేవించిరి.

అబోయతల కురులు తీగలవలెను, చమరవాల్చుపెండ్రుకలవలెను గలవనియు, వారి నాసికలు సంపెంగ మొగ్గలవలెను, ఎఱ్ఱనిచిగుళ్లవలెను ఉన్నవనియు, స్తనములు మిట్టకోలల చివటిభాగములను, పూలగుత్తు లను బోలుచున్నవనియు, తోడలు ఏనుఁగులతోడములకును, అరటికంటములకును సరియనియు భావము.

అస్త్రీలు తమకేశములందు సవరములను కూడఁ బెట్టుకొన్నారనియు, జేగురుదిరికలను చెంపలకు అలంకారములగ పెట్టుకొన్నారనియు, మేలిపూగుత్తులను పక్షములపై నడిమి అలంకరించుకొన్నారనియు, వారు కదళికాండములను కాళ్లతోఁదన్నుచు, చమత్కారముగా నడచి పచ్చుచుండిరనియు చమత్కారము న్నుపించుచున్నది. అలం. వ్యతిరేకము, క్రమము.

వ. 1 ఇట్లు ప్రతిదినప్రయాణంబుల నమృతంబు కుంతలదేశప్రాంతంబు గదిసిన. 127

127. ప్రతిదినప్రయాణంబులకొ = రోజు, రోజుమెల్లగా చేయు ప్రయాణములచేత; అమృతంబు = ఆ దంపతులు; ప్రాంతంబు = చేరువ; కదిసిన = సమీపింపఁగా.

క. సంపాతంగగిరింభణ, ఝంపాసం²పాద్యమానజలజంభారేఖా

సంపాతశీతలాసిల, సంపద³వొడలించు బగమృతైవోత్తాసున.

128

128. సంపా.....సంపద-చంపాతరంగ = చంపానదిలోని యలలయొక్క; రింభణ = పొర లికలతోడి; ఝంపా = దూకుళ్లచేత; సంపాద్యమాన = పుట్టింపఁబడుచున్న; జలజరేఖా = నీటి

1. క. ఁట్లను. చ. ఁట్లప్రతి. 2. క. పాశ్య. చ. పాద్య. 3. చ. కొదవించె. త. వోషించె.

తుంపరలగుంపుయొక్క; సంపాత = పాటువలన; శీతల = చల్లము; అనిల = వాగ్వినియోగము; సంపద=కలిమి; పరమశ్రేష్ఠోత్తమస్థానం = పరమశివభిక్షులలో శ్రేష్ఠుడగు స్థానము; పాదలింగం = సంతోషపెట్టెను.

పంపానదిలోని ప్రవాహవేగమున అలలునుండి నీటితుంగులు పుట్టగా, ఎన్నెన్నందుండి వీచు చల్లని గాలి అగస్త్యమహామునికి హాయిని కల్పించెనని భావము.

సీ. సఖరాగ్రలూనాననన్వేదకోరకం బభ్రుషాయద్భగంబలంబు
ప్రబలస్థానసౌరభతర్పితమదాళి శోషితశ్రవణశిరఃపూతము
దర్శితమధ్యవృత్తస్తస్తమృదుసీని¹యప్రమత్తపయోధంగంబలంబు
సంతప్తశర్కరానవాపదన్యాసంబు నచలరజోధూమలాంబు

తే. సరణితరుణతరుచ్చాయ శమితభేదమలసమృద్ధిలాంగకంబు నై యరుగుదెంచు
నన్నిజపరిగ్రహముగూర్చి నాదరించి, పలుకు వింభాన్వితసౌందర్యబంధపుండు.

టీక. [ప్రతిదినప్రయాణంబుల నలనటం జూచిన లోపాముద్రాదేవి యగు వర్ణింపబడు చున్నది.]

సఖరా.....కొరకంబు = కొనగోటిచే మీటబడిన మొగ్గమనందలి దిబ్బితమంటలు కలది; అర్ధ...లంబు = సగమెట్టివాటిక కనుగొలుకులు కలది; ప్రబల...మదాళి = దట్టమైన నిట్టూర్పుగాలి పరిమళముచే దృష్టి పొందింపబడిన గండుతుమ్మదలు కలది; శోషిత...ధూమము = పాడిపోయిన చెవి యందలి తిరిసెనపూవుతోఁ గూడినది; దర్శిత...సీని = చూపబడిన (ప్రకటింపబడిన) బొడ్డుననుండి జారిన పదులైన పోకముడి గలది; [ఇచట పూర్వటీకలో 'వృత్త = వట్టువైన' అని అర్థము ప్రాయం బడినది, అది సరికాదు: మధ్యవృత్త మనగా నాభి.] అప్రమత్తపయోధరాంగంబు = అజాగ్రత్ లేకుండఁ సవరించు స్తనములపై వస్త్రము కలది - జాటు వైటు కలది; సంతప్త...న్యాసంబు = కాలిన గులకరాళ్లకు నోర్చుని పాదవిన్యాసము - (నడక) కలది; అచల...లకంబు = కొండయందలి గుమ్మ చేత ఎరుపుకలిసిన బూడిదరంగు కల ముంగురులు కలది; సరణి...భేదము = బొటయందలి మొక్కల నీడలచే శాంతి పొందింపబడిన బడలిక కలది; అలసమృదులాంగకంబునై = బడలిన మృదువగు దేహము కలదియు నయి; ఆరుగుదెంచు = (తనవెంట) వచ్చుచున్న; అన్నిజపరిగ్రహము = తన ధర్మపన్నియగు నా లోపాద్రను, వింధ్యాద్రి...పుండు = వింధ్యపర్వతముయొక్క నిర్బంధమునగు బంధువైన యగ స్త్యుడు; పలుకున్.

ఎడతెగని ప్రయాణములచే లోపాముద్రాదేవి మిగుల శ్రమపడెను. ఆమె ముఖమునుండి కాలు చెవటబింద పులను కొనగోళ్లతో మీటకొనుచుండెను; కనుగొలుకులు సగమెట్టికబాలెను; నిట్టూర్పులను ఒడుచుచుండెను; ఆమె కర్ణావళిసమైన శిరీషపుష్పము వాడిపోయెను; ఆమె పదులుగా పోకముడి కేయలుచే కట్టవస్త్రము కొంత జాతి బొడ్డు కనిపించుచుండెను; ఆమె ప్రయత్నించి జారిన వైటును సరిచేసికొనుచుండెను. కాలిన గులకరాళ్లపై కేయలేక, వేయలేక అడుగులు వేయుచు నామె నడుచుచుండెను; కొండనుండి ఎగిరికడు దుమ్ముచే నామెముంగురులు ధూమ్రవర్ణమును పొందెను; దారిలో నున్న చిన్నచిన్న వృక్షములనీడఁ గూరుచుండి యామె ఒడలికను తీర్చుకొనుచుండెను; ఆమె మృదుశరీరము మిగుల అలసిపోయెను; అట్టి భర్తకు మంచి మాటలతో శ్రమను పోగొట్టి - యామెను గౌరవించుచు సగస్త్యుఁ డిట్లు కలుకుచున్నాడని భావము అలం. స్వభావోక్తి.

1. చ. అప్రమత్త. క. అప్రయత్న - 2. చ. రింక.

మ. వనితా! చూచితే మూల్యవంతము ప్రభావంతంబు నానామణీ
జనకోదంతిలసానుకాంతము మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననా
జనకేళీపదచంద్రకాంతము సభస్సంబాధకృత్కూటవ
ర్ణనదుద్ధాంతము సర్వపర్వతకథాప్రాగ్వర్ణితోదంతమున్.

130

టీక. ప్రభావంతంబునకొ = కాంతికలదానిని; నానా.....కాంతముకొ = అనేకవిధ
ములగు మణులగుంపుయొక్క పుట్టుచోట్లు యొప్పునట్టి చరియలచే జక్కనగుదానిని; మరుత్.....
కాంతముకొ - మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననాజన = నిండుచంద్రునివంటి ముఖము కల దేవతాస్త్రీలగు;
కేళీపద = క్రీడాస్థానమయిన; చంద్రకాంతముకొ = చంద్రకాంతపురాళ్ళు కలదానిని సభన్.....
దుద్ధాంతముకొ - సభస్సంబాధకృత్ = ఆకాశమును ఒరయుచున్న; కూటవర్ణన = శిఖరముల పెరుగు
దలచే; దుద్ధాంతముకొ = అణఁవరానదానిని; సర్వ.....వంతముకొ - సర్వపర్వతకథా = (తక్కిన, పర్వ
తముల ప్రస్తావనముకంటె, ప్రాక్ = ముందుగా; వర్ణిత = వర్ణింపఁబడిన; ఉదంతముకొ = వృత్తాంతము కల
దానిని; - పర్వతములఁగూర్చి ప్రసంగించుచున్నది అన్నింటికంటెను ముందుగ ఎన్నఁబడు వృత్తాంతము
కలదానిని, చూచితే = చూచితివా?

మూల్యవంత మను పర్వతము ప్రకాశము కలది దాని చరియలయందు విలువగల మణులనే
కములు కలవు; అచటి చంద్రకాంతశిలలము దేవతాస్త్రీలు అడుకొనుచుదురు; దానిశిఖరములు
ఆకాశము నొఱయుచుండును; అది పర్వతము లన్నింటను పేరెన్నెకఁ గన్నది అని భావము, అలం.
అనుప్రాసము, ఉదాత్తము.

సీ. ఇవె యూపవృత కాఖిలివె లూనముఖదర్శసందర్శవేశంతనైకతంబు
లివె శబ్దసహమృగయువయుగంబులు వీరె చలకాకపక్షమస్త్రులు బ్రహ్మ
చారులు నిజహోమసౌరభేయితర్జకముల నీడల నిల్చి కాచియున్న
వారు; సామోదితస్వరసంశయమునొంది చిలుక కోయిల నిదె ¹తెలియ నడిగె
తే. భసలకలభకులాకృష్టసునుమవిసర, సుస్పృణామకరందమయమైన మావిమోక
కిసలయచ్చనిపునరుక్తి ²నసలుమసలు, ఋషుల చెంగావివలువందు నిందువదన.

టీక. యూపవృతకాఖిలు = యూపస్తంభములకయి వేటుగా నుంచఁబడిన కొమ్మలు; [యూపవృత
కాఖిలు = యూపస్తంభములచేత ఆవరింపఁబడిన పృథ్విములు - అని పూర్వటీక.] లూన...నెకతంబులు =
కోయఁబడిన దర్శల కూడికకల (కోసిన దర్శల మొదట్ల కల) ఋరదగుంటలతోఁ గూడిన ఇసుకదిబ్బలు, శబ్ద
...యుగంబులు = శబ్దమును సహించునట్టి - బెదరని-జంకల జింకలు; చలకాకపక్షమస్త్రులు =
చలించుచున్న పిల్లికాట్లు - జూనిపాలు తలపై కలవారు; నిజ.....కములకొ = తమహోమధేనువుల
దూడలను; సామో.....యముకొ = సామగానము నందలి స్వరముయొక్క సందేహమును, భసల...
...మయమైన - భసలకలభకుల = కొడమతుమ్మెదల సమూహముచేత, ఆస్పృష్ట = బాగుగా తాకఁబడిన;
కుసుమవిసర = పుష్పసముదాయమువలసి; మసృణ = చిక్కని; మకరందమయమైన = తేనెతోఁగూడినవి
మావిమోక = గన్నమామిడి; కిసలయచ్చనిపునరుక్తి = చిగళ్ళకాంతికెట్టింపును; ఋషులచెంగావి
వలువందుకొ = మునుల కావివస్త్రములందు; అసలుమసలుకొ = ఒప్పెను. [అసలుమసలుకొ = ఋరద
గొనును - అతిశయించును - అని పూర్వటీక.]

మూల్యవంతప్రాంతాశ్రమభూము లిందు వర్ణింపఁబడుచున్నవి. అటు యూపములకొఱకు చెట్లు
కొమ్మలు కొట్టి భద్రపఱుపఁబడినవి; ఇసుకదిబ్బలయందుఁ గల ఋరదగుంటలయొడ్డునఁగల దర్శలు కోయఁ

బడుటచే మొదట్లూత్రము కనబడుచున్నది; ధ్వని కలవాటువడిన లేళ్లు బెరగ నిలిచియున్నవి; పిల్ల జాట్లుకల బ్రహ్మచారులు చెట్లనీడల నిలిచి యావుడుడలను కంచుచున్నారై, సామగ్గనమున తనకుగలిన స్వరసంశయమును చిలుక కోకిల నడుగచున్నది; [అచటి వజ్రలును వేదము నభ్యసించినవనుట.] గండు తుమ్మెదల గట్టితాకుడువలన మావిపూగుత్తులనుండి కరిన లేన చెట్లను ఆరగట్టిన కావిగుడ్డలవలు వడి, మామిడిచిగుళ్ల కాంటిని ఆ నస్త్రములకుం గలగించుచున్నది.

[వలువయందుకు బదులు 'వలువందు' అన్న స్త్రీసమముమోది ఆకాశసాధితోఁగూడిన రూపము.] ఆలం. స్వభావోక్తి.

క. నిర్భూతపాతకములు హ, నిర్భూమలతాగ్రలన్యనిలసనశీతో

ధూర్ధములు నిజభజనవి, నిర్ధిలస్యతంబు లివటవాఁగూపు లబలం! 132

టీక. నిర్భూతపాతకములు=పూర్తిగాఁ దుడిచివేయఁబడిన పాపములు కలది; హవి.....ధరములు - హవిధూమలతాగ్ర = లతలవంటి హోమధూమములతోనలంబుగ్గు; లన్యనిలసనశీతో = విలాసపునాట్యముయొక్క యభ్యసనముయొక్క; ధూర్ధరములు = భారమును పహించునవి - ఆనఁగా హోమాగ్నినుండి వెలువడిన పొగల చివటిభాగములు తీగలవలె మోచికి, ప్రక్కను వ్యాపించుచుండఁగా, అవి నాట్యము నభ్యసించుచున్నట్లుండెనని భావము. [హవిధూమ = హోమపుపొగ యనెడి; లాన్యనిలసన=నాట్యపుచతురత్వమును, ధూర్ధరములు=భారముపహించునవి అని పూర్వటీక.] నిజ..... సుకృతంబులు = తమ సేవించుటవలన వృద్ధిపొందింపఁబడిన పుణ్యము కలది.

ఉ. ఓలలితాంగి! యందు సుఖ ముండు మృగిండుకి శాద గాధివా

ధూలముఖాతిరిక్తచరితుండు మతంగమహాతపస్వి ని

మౌలగళుండు నిర్మలతిగాత్రుడు నిర్మిటలేక్షణుండు ని

ర్వాశ్రయిభూషణుండు నగు సంబరకేశుం డనంగ 1 పెంపునన్. 133

టీక. లలితాంగి! = మనోజ్ఞములగు నవయవములకల లాహమద్రా! మృకండు..... చరితుండు = మృకండువు, కణాదుండు, గాధి, వాధూలుండు మొదలగు మనుల నడవడిని మించిన నడవడి కలవాడు; మతంగమహాతపస్వి = మతంగుడను పేరి గొప్ప మని; నిర్మలగళుండు = నల్లఁదనములేని మెడ కలవాడు; నిర్మలతిగాత్రుండు = అడఁదూపు (నగము) శరీరమున లేనివాడు; నిర్మిటలేక్షణుండు = నొసట (మూడవ) కన్న లేనివాడు; నిర్వాశ్రయిభూషణుండు = పాములు నగలుగా లేనివాడు, అంబరకేశుండనంగ = వ్యోమకేశుండగు శివుడో యనునట్లు, పెంపునన్ = గొప్పతనమున; ఇందున్; సుఖముండున్ = సుఖముగా నివసించుచుండును. ఆలం. వ్యతిరేకము, ఉత్పేక్ష.

తే. హోమధూమాశితప్రభ సీమహాత్మ్య, నాశ్రమం బొప్పు సీయద్రియంతికమున

వలుదయై మించు నప్పంటవలతివెలది, చంటకడ నంటు మృగనాభిచర్చవోలె.

టీక. హోమధూమాశితప్రభ = హోమముయొక్క పొగచే నైన నల్లని కాంతివలన; ఈయద్రియంతికమున్ = ఈ కొండచేరువను; వలుదయై మించు = వట్టువయై ప్రకాశించు; అప్పంట..... కడన్ = పంటలు పండించు నేర్పు కల - భూమియను స్త్రీయొక్క చంటిదగ్గఱ; మృగనాభిచర్చవోలెన్ = కస్తూరపూతవలె.

మాల్యవంశము భూమియను స్త్రీయొక్క స్తనమువలె ప్రకాశించుచున్నది; ఆవర్షశముచేరువకు గల మతంగాశ్రమము హోమధూమములచే నల్లనికాంతి గల్గి యా స్తనముకడ నంటిన (నల్లని) కస్తూరి పూతవలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము. ఆలం. ఉపమ.

ఉ. భూరితరాశ్రవిశ్రమము పుష్కరరమ్యకరంబు దానల
క్షీరుచిరంబు సత్యగుణకీర్తితమూర్తియు ¹వాలినాలసం
హారవిహారకారణము నౌ రఘుకుంజరభర్త మున్ను సం
చార మొనర్చె నీయచలసానుతలంబున నంబుజాననా!

135

టీక. మాల్వవత్సానతలమున శ్రీరాముడును, విరుగులరాయడును సంచార మొనర్చిరిని
యీ పద్యమున శ్లేషమూలమునఁ జెప్పబడుచున్నది.

శ్రీరామునిపక్షమున - భూరితరాశ్రవిశ్రమము = దట్టమైన మేఘమునంటి చక్కదనముకలది -
నీలమేఘశ్యామమైనది; పుష్కరరమ్యరంబు = తామరపూవువలె చక్కనైన హస్తముకలది; దానలక్షీ
రుచిరంబు = ఈవికలిమిచేఁ బ్రకాశించునది; సత్యగుణకీర్తితమూర్తియు = దుహవరాక్రమముచేఁ
గొనినూఁడబడిన దేహము కలది; వాలినాలసహారవిహారకారణము = వాలియను కోరియొక్క
నాశన మను విహరమునకుఁ గారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘువంశశ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముడు.
[ఇచట 'కుంజరభర్త' - 'అటట' చే తదగుణముగ విశేషణముల చివఱ 'ము'వర్ణకము చేర్చబడినది.] గజ
పక్షమున - భూరి.....మును = దట్టమైన మేఘముయొక్క కాంతివంటి కాంతికలది. నల్లనిది;
పుష్కర...రంబు = (తొండముయొక్క) కొన (అంగము) చే చక్కనైన తొండముకలది; దాన.....
రంబు = మదసంపదచేఁ బ్రకాశించునది సత్య.....మూర్తియు = బలముచేఁ బొగడఁ
బడినదియు; వాలి, సాలసహారవిహారకారణము = మ్రొగ్గి - పూని, వృక్షములను విరిచి నాశ
నముచేయునట్టి యాటకు కారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘువువంటి (గొప్ప) విరుగులరాజు;
[రఘువంశస్థుడైన విరుగులరా'జుని పూర్వటీక.] ఈ యచలసానుతలంబున = ఈ కొండచఱియ
లందు; అంబుజాననా! = పద్మమును బోలిన ముఖముకల లోపాముద్ర! అలం. శ్లేష, ఉదాత్తము.

సీ. పద్మసీమద్ధాతపత్రంబు శిథిలపత్రాగ్రమై రాయంచ ²యాశ్రయించె

దాలు స్రవత్యేనజాలంబుతో ఘోరి పంచలరొంపిఁగలంచి యాడె

దూరోద్గమద్దాహధూమంబు ఘనబుద్ధి నెమ్మి లోపాదరింట నిక్కినూచె

జతరస్థజలము నాసానాశమునఁ బీల్చి సామజం బిరుప్రక్కఁ జల్లుకొనియె

తే. సరసిపై నీరు సలసల తెరలె వివిన, సకలనీధులు నిర్వృగోచ్చయములయ్యె

మట్టమధ్యాహ్న మిదిసుధామధురవాణి, యర్హమిచ్చోటబధ శ్రమ³మపనయింప.

టీక. మధ్యాహ్నసమయవర్జన మీ పద్యమునఁ గలదు. పద్మసీపద్మాశ్రయంబు = తామర
తీగయందలి గొడుగువంటి తామరపూవును; శిథిలపత్రాగ్రమై = నడచిన రెక్కలకొనలుగలదై;
[తూట్లుపడిన] తెక్కకొనలుగలది' అని పూర్వటీక] తాలుస్రవత్యేనజాలంబుతో = దద్దులనుండి
కాలు సురుగు తెట్టెలతో; ఘోరి = పంది; పంచలరొంపిఁగలంచి = ప్రక్కలనున్న బురదను కెలికి;
దూరోద్గమద్దాహధూమంబు = దూరమున నెగసిన కార్పిచ్చుశాగను; ఘనబుద్ధి = మేఘమును భ్రాంతిచే;
నెమ్మి = నెమలి; లోపాదరింటి = పొదయొక్క లోపలిభాగమునుండి; జతరస్థజలము = చెఱువులోపలి
నీటిని; నాసానాశమున = గొట్టమువంటి తొండముతో; సామజంబు = విరుగు; ఇరుప్రక్క =
రెండువైపులను; సరసిపై నీరు = సరస్సువైపున్న నీరు; సలసల తెరలె = సలసల ఉడుకు (కాగు)
చుండెను; వివిన, సకలనీధులు = అడవిలోని ప్రదేశము లన్నియు; నిర్వృగోచ్చయములు = మృగముల
విజృంభణ - సంచారము లేనివి; [మృగసమూహములు లేనివి అని పూర్వటీక.]

1. చ. నైనవాలినం. 2. చ. యాశ్రమించె. 3. క. ధూమమంబుద-చ. ధూమమంబున-4. చ. జల్లి. 5. చ. శ. ర. శ్రమంబున-

సుధామధరవాణి! = అమృతమువలె మధురములైన మాటలు కలదానా! ప్రశస్త్రము = దారి బడలిక; అవనియింపజే = పోగొట్టుటను. అలం. స్వభావోద్ధి.

వ. అనుచు సభార్యుండై వింధ్యాహార్యస్తంభయిత¹సంతాపరోగంబున నిగిడి చని.

టీక. సభార్యుండై = భార్యతో మాడుకొని; వింధ్యాహార్యస్తంభయిత = అడ్డులేకుండ వింధ్యము సరికట్టికవాడు - అగస్త్యుడు; సంతాపరోగంబున = నిద్రావస్థలో, నిగిడి = పేగిరపడి.

క. నటనోద్భటుఁడైననుహానటుని జటాజూటములిలిం దొంగగు మను

త్కటకనది యిది యనుచుఁ జని, యటగనియె²దుంగభద్ర³ సఖముఖముద్రన్.

టీక. నటనోద్భటుడైన = నాట్యమొనర్చుటయును గొప్పవాడైన; మహానటుని = మహా నటుడైన శివుని; జటాజూటము = కవద్దము; ఉరిలివన్ = నీడగా; తొరంగు = ప్రవిచునట్టి; మరుత్కటకనది = ఆకాశగంగ; అఖముఖముద్రన్ = పాపములనోటికి ముద్ర - తాళమైనదానిని - పాప ములను నశింపజేయుదానిని; తుంగభద్రన్, కనియెన్.

శా. గంగాసంగమ మిచ్చగించునె మదిన్ గావేరి దేవేరిగా

నంగీకార మొనర్చునే యమునతో నానంగముం బొందునే!

రంగత్తుంగతరంగహస్తముల నా రత్నాకరేంద్రుండు నీ

యంగం బంటి సుఖించునేని గుణభద్రా! తుంగభద్రానదీ!

139

టీక. గంగాసంగమమున్ = గంగానదిపొందును; దేవేరిగాన్ = పుట్టిపుడేదిగా - భార్యగా; రంగత్.....ముల్ = చలించుచున్న ఎత్తయిన అలలనెడి చేతులతో; ఆ రత్నాకరేంద్రుండు = సముద్రరాజు; గుణభద్రా! = మంచిగుణములు కలదానా! (ఇచటి శివ పాదమునప్రతయతి) అలం. అనుప్రాసము.

క. ఓపుణ భూపరిధిం గల, యాపగ లవి బాహ్యతాప మాపగ; నీవే

యోపుడుగా యంతర్గత, తాపత్రయ మడవ నోయురవ్వన్వహిళా!

140

టీక. ఓపుణ = సహించును; భూపరిధిం, గల = భూమండలమందున్న; ఆపగలు = నదులు; బాహ్యతాపము = బయటికిఁజెలియు వేడిమిని; అంతర్గత తాపత్రయము = లోపలి తాపములగు ఆధ్యాత్మిక - ఆధిదైవిక - ఆధిభౌతికము లను మూడింటిని; ఓ యురవ్వన్వహిళా! = సముద్ర నకు భార్యవగు నో తుంగభద్రా!

చ. అని కొనియాడి యన్నది మహావినయంబునఁ దీర్థమాడి బో

రన భవరోగజాడ్యములు గ్రాగఁ దడజ్జ్వలక⁴బృరాబ్జగం

ధనీచితమా రసోషధముఁ ద్రావి తటస్థితపూజ్యపూజనం

బు నడవెఁ గాళికావిరహభూరివిషాదము సాద మొందగన్.

141

టీక. అన్నదిన్ = ఆయెటియందు; మహావినయంబునన్ = గొప్పనియమముతో; తీర్థమాడి = స్నానముచేసి; తోరనన్ = వేగముగా; భవరోగజాడ్యములు = పుట్టుక యను రోగమువలని మాంద్యములు; గ్రాగన్ = కాలిపోగా - నశింపగా; తడజ్జ్వల.....నీచితమా = ఆ నదియందలి బంగారు తామరపూల పరిమళముతోఁ గూడిన; రసోషధముఁ ద్రావి = జలరూపమైన మందు త్రాగి; తటస్థితపూజ్యపూజనంబు = ఒడ్డుననున్న పూజింపఁదగినవారి పూజను; నడవెన్ = జరిపెను; కాళికా... విషాదము = కాళీనగరమును విడుచుటవలన గల్గిన గొప్ప విచారము; సాదమొందగన్ = నశించిపోగా.

1. క. సంభృతానురాగంబున. చ. సంతాపరోగంబున. 2. చ. సఖ. 3. క. ఓపును. చ. ఓపున్.

రోగముచే బాధపడువారికి ఔషధముల్లే జన్మదుఃఖముచే బాధపడువారికి ఈ నదీజలము దుఃఖమును పోగొట్టి యారందమును కల్గించునని భావము అలం. రూపకము.

వ. ఇవ్విధంబునఁ ద్రిభువనపవిత్రీకరణసమర్థదత్తం బగు సమ్యుదధికశత్రంబునససతీ ఛాత్రుండై యుగితకృత్యంబు లాచరించి యాశీసి వారముష్టింపచుండు తద్వారి పూరంబు వినిగ్గమించి మించుబోడియుం దాసును బంచాక్షరీగుహాహర్యక్షం బగు విరూపాక్షు నుత్తద్వజు దాక్షాయణీవిభు వశక్షమయూఖరేఖామకుటు భ్రుకుటిమాత్ర విద్రావితప్రిపురనిశాటు హేమకూటనివాసు వాసుకివలయు వలయు తెఱంగుగఁ బ్రస్తుతించి సను స్తకలుషనిరసన లలితమూర్తియై చనిచని ముందట సమందమణికందళసంధోహదంతురంబయి మహీమందగమనకేళికండు కంబునుంబోలె నుత్తాలంబగు స్వామిశైలంబు నధిరోహణంబుచేసి కియక్కుధర మునందు.

142

టీక. త్రిభువన...చరిత్రంబు = మూడు లోకములను పవిత్రములంగఁ జేయఁదగిన ప్రవర్తన కలది; [స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళము లని లోకములు మూడు] ఉదధికశత్రంబునఁ = సముద్రునకు భార్యయగు నా నవీయందు, ససతీఛాత్రుండై = భార్యతోను, శిష్యులతోను కూడుకొన్నవాడై; ఉచితకృత్యంబులు = స్నాన, సుధ్యాద్యవస్థానంబులు; ఆచరించి = చేసి; ఆ నీవారముష్టింపచుండు = విడికెడు నెవ్వరిధాన్యమును మాత్రము మాడి తిరువాడు - ఋషి - అగస్త్యుడు; [ఇవట ముద్రిత ప్రతిలో 'నీవారముష్టిం బాచవారంబులండి' అనియున్నది; దాని టీక 'నీవారముష్టి' = విడికెడు నివ్వరిధాన్యము నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత; పంచవారంబులు = ఐదు వారములు - నలువది దినములు' అని యున్నది.] తద్వారిపూరంబు = ఆ నీటిప్రవాహమును; వినిగ్గమించి = దాటి (ఆయేటిని దాటి); మించుబోడియుం = పనితయు - భార్యయు; పంచాక్షరీగుహాహర్యక్షంబు = 'ఓం నమ శ్శివాయ' అను పంచాక్షరీమంత్రమును గుహకు సింహమైనవాడు; విరూపాక్షుం = మూడు కన్నులు కలవానిని; ఉత్తద్వజుం = పృథ్వీయు కేశనముగాఁ గలవానిని; దాక్షాయణీవిభుం = దక్షుని పుత్రికయగు సతీదేవికి భర్త యైనవానిని; వశక్షమయూఖరేఖామకుటుం = చంద్రరేఖ కిరీటముగాఁ గలవానిని; భ్రుకుటి.....నిశాటుం = బొమముడిమాత్రముచేతనే ఓడింపఁబడినప్రిపురరాక్షసులు కలవానిని; హేమకూటనివాసుం = హేమకూటపర్వతమున నివసించువానిని; వాసుకివలయుం = సర్పరాజు కంకణముగాఁ గలవానిని; వలయు తెఱంగులక = తగినరీతుల; సమస్త...మూర్తియై = ఎల్ల పాపములను తొలగించుకొనుటచేత ఇంచైన ఆకారము కలవాడై; ముందట = ఎదుట, అమంద... దంతురంబు = ఎక్కువైన మణుల యంకురముల సమూహముచే ఎచ్చుతగ్గలు కలిగినది (మిట్టపల్లములు కలది); మహీకంబునుంబోలెం = భూమియను స్త్రీయొక్క అటబంతివలె; ఉత్తాలంబగు = ఉన్నతమైన; స్వామిశైలంబును = కుమారస్వామియున్న కొండను; అధిరోహణంబుచేసి = ఎక్కి; అక్కుధరమునందుం = ఆ కొండయందు.

క. షణ్ముఖ శిఖిసంతప్తహి, గన్తామనిభవద్భుగ కేకీరాడ్ధ్వజః గోలిచెడ

షాన్తాతురుం దపసి తుర, షాన్తాఖినుఖవప్రభావు సతియుం దాసున్.

143

టీక. షణ్ముఖం = ఆఱు ముఖములు కల కుమారస్వామిని; శిఖిసంశప్తహిరణ్మయనిభవద్భుగం = అగ్నియందు వుటము పెట్టఁబడిన బంగారుయొక్క కాంతివంటి చాయ కలవానిని; కేకీరాడ్ధ్వజం =

1. చ. సచ్చాత్రుండై. 2. క. నీవారముష్టింబాచ వారంబులండి. చ. నీవారముష్టింపచ వారంబు. 3. చ. కుధరంబునందు.

నెమిలిరాజు టెక్కమునందుఁ గలవానిని; హెచ్చాతురుక్ = ఆర్ధరు తల్లులు కలవానిని; తపసి = అగస్త్యుఁడు; తురాహ... ప్రభావుక్ = ఇంద్రునికి సుఖమును కలిగించు మహిమ కలవానిని; కొలిచెక్ = నేవించెను. [ఇచట 'తపసి తురా... ప్రభావుక్ = మురులు, దేవేంద్రుఁడు మొలగువారికి ముఖము నిచ్చునట్టి మహిమకలవానిని' అని పూర్వటీకలో కర్తయైన తపసిశబ్దము తురాహెచ్చాభి - అనునను ప్ర పదముతోఁ జేర్చఁబడి, తదనుకూలముగ నగ్ధము వ్రాయబడినది.]

క. కొలిచి నుతించెఁ గ్రొంచా, చలనిదళననిపుణబాహుసారఁ గుమారుక్
గలశసుతుండుం బలుకుల, నెలకలు పుష్పిహారములచెలు వొసఁగన్. 141

టీక. క్రొంచా.....సారక్ = క్రొంచపర్వతమును భేదించుటయందు సమర్థమైన బాహు బలము కలవానిని; కలశసుతుండుక్ = అగస్త్యుఁడును, పలుకుల మొలకలు = మృదువులగు మాటలు; పుష్పిహారముల చెలువు = పూవులకానుకల యందమును. ఒసఁగక్ = కలిగింపఁగా; నుతించెక్ = ప్రోతముచేసెను అలం. ఉపమ.

శీ. కావు కా వనుట రక్కసులమూకనెకాని ననిచె నీయెడ సింహనాదవిహృతి
పొత్తులు తొలుపేలుపులగంటులనెకాని హత్తై నీమేళ వజ్రాంగిబోడు
వసవల్పు దైత్యులప్రయ్యగుండెనెకాని నినుఁ గప్పె వీరచందనపుఁదావి
యంగుళీచర్యణం బసురులందునెకాని గెలుపుచిందము మోవి నిలిచె నీకు

తే. నీవు తలమాని వీడని నిసువురయను, నాఁడె జేజేల దళవాయి నాయకరపుఁ
బట్టమున నిల్చి తారకుఁ గిట్టి ప్రాధ, తరణక్రీడ యొనరించుతి మహాత్త! 145

టీక. ఈ పద్యమున అగస్త్యుఁడు సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని నుతించుచున్నాఁడు. మహాత్త! కావు, కావనుట = కావు, కావుమని యఱచుట, రక్షింపుము, రక్షింపుమని వేడుకొనుట; [కావు కావుమనుట కిది స్వతంత్రప్రయోగము. అది శ్లేషమున అనుగుణము.] రక్కసుల మూకనె కాని = రాక్షసుల గుంపునందే కాని; సింహనాదవిహృతి = సింహనాదముయొక్క విహారము. ననిచెక్ = అతిశయించెను. రక్కసుల నీచక్షణము, కుమారునిమహత్త్వము ఇందు వ్యక్తము. వారు కావుకావని శిశువుల వలె యెడ్డుదురు కాని, నీవు సింహనాదమును జేయుదువని భావము. ఈ వ్యతిరేకము నాల్గుపాదము లందును గమనింపఁదగినది.

పొత్తులు = బిడ్డల ప్రక్కల వేయు మెత్తనిగుడ్డలు; తొలుపేలుపుల = రాక్షసులయొక్క; గంటులనెకాని = గాయపుఁదూఱ్ఱయందే కాని నీమేళ = నీదేహమున; వజ్రాంగిబోడు = వజ్రమయకవచము హత్తై = అంటెను వసవల్పు = వసవలపు - వసకంపు; దైత్యులప్రయ్యగుండెనె కాని = చీలివ రాక్షసులవక్షఃస్థలములందే కాని; వీరచందనపుఁదావి = వీరలు పూసికొను ఎఱ్ఱచందనపుఁ బరిమళము; నిఁక, కప్పెక్ = నీయందు వ్యాపించెను. అంగుళీచర్యణంబు = వ్రేళ్లను చీకుట; ఆసురు లందునెకాని = రాక్షసులందే కాని; నీకుక్, మోవిక్ = పెదవిపై; గెలుపుచిందము = జయశంఖము; నిలిచెక్; తల...నాఁడె = తలను కప్పియున్న మావి కూడ ఊడని శిశుప్రాయమునందే - పుట్టిన వెంటనే; జేజేల = దేవతలయొక్క; దళవాయి నాయకరపుఁబట్టమునక్ = సేనాధిపతులకు నాయకుడగు పట్టమును గట్టుకొను నధికారమున; కిట్టి = సమీపించి. ప్రాధ.....క్రీడ = మిక్కిలి నేర్పుగల యుద్ధమునెడు నాట.

కుమారస్వామి శిశువై యున్నపుడు 'కావుకావు' మని యఱచుచు, పొత్తిగుడ్డలపైఁ బరుంచుచు, వసవాసన కొట్టుచు, వ్రేళ్లు చీకుచు, అటలాడుకొనుచు నుండవలసియున్నది. ఎలయున-ఇట్లుండుట శిశువులకు సహజము. కాని యితఁడెట్లుండక, ఆడుటకు బదులు తారకాసురునితో యుద్ధముచేసి, తనకు

ఉండవలసినవాని నన్నిటిని ఓడిపోయిన చగతుర కొనఁగెను. కాఁగా వారు 'రక్షింపు'మని అఱచుచు, గాయములకు గుడ్డలు కట్టకొని, వనకంపు (మెదడుకంపు) కొట్టుకొనుచు, వ్రేల్లకఱచుకొనుచు నుండిరి. కుమారస్వామి సింహనాదమొనర్చుచు, వజ్రకవచము ధరించి, చందనపురబరిమళము గుబులుగొనఁగా జయశంఖమును పూరించెను. దేవసేనకు సర్వాధికారపదవి నొందెను. అలా. పరిసంఖ్య, వృతిరేకము.

ఆ. అహితగోత్రహృద్వ్యధిభారోపకృతిః దు, శక్తి కుగ్రబాహుశక్తికీ దగు

¹ఘనవివృద్ధిః బేర్చి గర్వించుటలు నీదు, శిఖికి సత్ప్రతాపశిఖికి సమరు. 146

టీక. అహిత.....కృతి = శత్రువులపరాజయమునకు మనోవృద్ధి కలుగఁజేయునట్టి పని; శత్రువైన (క్రాంద) పర్వతమునకు మనోవృద్ధి కలిగించు బాహువ్యాపారము; నీదుశక్తికీ = నీయా యుధముకు శక్తికి; కుగ్రబాహుశక్తికీ = భయముగొల్పు భుజబలమునకు; తగు = తగియుండును. ఘనవివృద్ధి = మేఘములయొక్క సమృద్ధిచేత, అధికముగా విజృంభించుటచేతను; పెర్చి = అతి శయించి; నీదుశిఖికి = నీ (వాహనమైన) నెమలికిని; సత్ప్రతాపశిఖికి = గొప్పప్రతాపమునెడి యగ్నికిని, అమరు = తగును.

కుమారుని యాయుధము శత్రువులను నశింపఁజేయఁగా భుజబలము క్రొంచమును భేదించెను; అతని వాహనము మేఘములఱఱాచి అతిశయింపఁగా, ప్రతాపము ఇతరుల విజృంభణమును చూచి అతి శయించును. అలం. శ్లేషము, తుల్యయోగిత.

వ. అని యమ్మనికులచక్రవర్తి వెంశియుం గార్తికేయుం డాత్రితార్తిహరుం డని యును, శరవణభవుండు పుష్పపుష్పాప్తప్రణం డనియును, మహాసేనుండు దీనజనమందారుం డనియును, శశ్వద్బాలుండు కృపావిశాలం డనియును, పడా ననుండు కీడువలన బాచి ప్రోచు ప్రోడ యనియును, నీలదగ్ధుండు జయశ్రీ లాభంబులకు మూలం బనియును, గాంగేయుండు శిముగిటిపెన్ని ధానం బని యును, కుస్కుటధ్వజుండు మ్రొక్కుటకు దగిన వేల్పనియును, బ్రహ్మగర్భుండు నిర్భరబ్రహ్మవిద్యోపదేశదేశికుం డనియును, విశాఖుండు కుశాగ్రణ్ధి యని యును, సుబ్రహ్మణ్యుం డదభ్యుదయగుణరత్నశిఖిని యనియును, శిఖివాహనుండు సాధు సఖుం డనియును, పార్వతీనందచుండు సచ్చిదానందుం డనియును, బాహు లేయుండు మోహమహీధరవ్రాహ్మ మేఘోవాహుం డనియును, తారకారాతి యకారణసకృతి యనియును, శక్తిధరుండు భుక్తిముక్తికరుం డనియును, స్వామి యోగక్షేమభూమి యనియును, స్కందుండు జగత్సందోహవనపరిస్థండుం డనియును, క్రొంచదారణుండు పంచాననాపరావతానం డనియును, గుహుండు నిరవగ్రహశుభావహుం డనియును, గుమారుం డమరచమూసముద్ధరణ నిర్వి కారుం డనియును, షాన్తాతురుండు తురాషాణ్ముఖసుఖప్రదం డనియును, బ్రహ్మ దరసనిమగ్న మనస్కుండై యగ్నిభవుం బ్రణాతించి, యసాదంబగు తదీయ ప్రసాదంబు వడసి, కలిపయదినంబు లుచితగతిం గడపి తద్విరచిత మహాస్కాంద గ్రంథసందర్భంబునం బూర్వభాగంబు విని తదాశయావబోధనుధాధునీవిని మజ్జనంబునం గాశీవియోగజనితశ్లేశంబుఁ దీసివైచి యందలి యుత్తరభాగంబున.

1. చ. ఘనకవృద్ధి. 2. చ. ప్రాచుటకు. 3. చ. (ముంగిటి - లేదు). 4. చ. నిధి. 5. చ. నందంబు. 6. చ. వాహనుండు. 7. చ. మనస్కుండు.

టీక. అమ్మనికులచక్రనర్తి = గొప్పముని-అగస్త్యుడు; కార్తికేయండు = కృత్తికలగుమారుడు; ఆశ్రితార్తిహరుండు = ఆశ్రయించినవారి బాధలను పోగొట్టువాడు; శరవణభక్తుడు = రెల్లుండివియంగు పుట్టినవాడు; పరమపురుషార్థప్రణండు = మోక్షసత్తుడు; మహాసేతుండు = గొప్ప నైస్యము కలవాడు; దీన...రుండు = దీనులకు కల్పకృతుడుగువాడు; శశ్వద్బాలుగుండు = ఎల్లపుడూ బాలుడుగ నుండువాడు; షడాననుండు = ఆఱు ముఖములు కలవాడు; పాచి = తప్పించి; ప్రోడ = సేర్పరి; నీలదంష్ట్రండు = నల్లని దంతములు కలవాడు; జయశ్రీలాభంబులకు = జయమునకు, సంపదకు; గాంగేయుండు = గంగకొడుకు; ముంగిటిపెన్నిధానంబు = ఇంటిముంగిటనున్న పెద్దనిధి; కుక్కుటధ్వజుండు = నెమలి ధ్వజముగాఁ గలవాడు; బ్రహ్మగర్భుండు = శివపుత్రుడు; నిర్భర... దేశికుండు = మేలైన బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించుగురువు; విశాఖుండు = విశాఖానక్షత్రమున పుట్టినవాడు; సుబ్రహ్మణ్యుండు = గొప్ప బ్రహ్మభావము కలవాడు; అదశ్రుగుణరత్నఖని = గొప్పరత్నములవంటిగుణములకు గని; శిఖివాహనుండు = నెమలి వాహనముగాఁ గలవాడు; సాధుసఖుండు = మంచివారికి మిత్రుడు; బాహులేయుండు = బహుమాతలకు పుత్రుడు; మోహ...వాహుండు = ఆజానమనెడి కొండలనమూహమునకు ఇంద్రుడు; తారకారాతి = తారకవైరి. ఆకారణసుకృతి = కారణము లేకనే సత్కార్యములు చేయువాడు; శక్తిధరుండు = శక్తి యను నాయుధమును ధరించినవాడు; భుక్తిముక్తి కరుండు = భోగ, మోక్షములను కలుగఁజేయువాడు స్వామి = కుమారస్వామి; యోగక్షేమభూమి = అపూర్వవస్తువులకును, మేలికిని స్థానము; స్కందుండు = శత్రువులకు శిషింపఁజేయువాడు జగ... స్పందుండు = లోకములను రక్షించుటయందు స్థిరుండు; క్రొంచ దారణుండు = క్రొంచవర్తతమును భేదించినవాడు; పంచ...తారుండు = శివుని మాటురూపు, గుహుండు = స్వసేనారక్షుండు; నిరవగ్రహశుభావహుండు = కఱపులేని - కొఱతలేని శుభముల నిచ్చువాడు; కుమారుండు = ఎల్లపుడూ శిశువుగా నుండువాడు, అమర...నిర్వికారుండు = దేవసేన నుద్ధరించుటయందు వికారము పొందనివాడు; హిణ్మాతురుండు = అర్థరు తల్లులు కలవాడు; తురూహిణ్మాఖుసుఖప్రదుండు = ఇంద్రుడు మొదలగువారికి సుఖమును కలుగఁజేయువాడు; ప్రమదరసనిమగ్నమనస్కుండై = సంతోషమున మునిగిన మనస్సు కలవాడయి; అగ్నిభవుఁ = అగ్నిపుత్రుడైన [అగ్నిభార్యలగు షట్కృత్తికలను కుమారస్వామికిఁ దల్లులు కాన అగ్ని తండ్రి యగును.] కుమారస్వామిని; ప్రణుతించి = స్తుతించి; ఆసాదంబు = నాశము లేనిది; తదియప్రసాదంబు = అతని (కుమారుని) యనుగ్రహమును; కలివయదివ సంబులు = కొన్ని రోజులు; తద్రచిత...ర్థంబున = అతనిచే కూర్చబడిన గొప్ప స్కాందపురాణ గ్రంథమనందు; పూర్వభాగంబు = మొదటిభాగమును; తదాశ...నంబున = దాని యర్థమును తెలిసికొనుట యను అమృతప్రవాహమున మునుగుటచే-ఇంచున యా కథను వినుటవలన; కాశీ...క్షేత్రంబును = కాశిని విడుచుటవలనఁ గలిగిన దుఃఖమును; ఉత్తరభాగంబున = ఆపై (రెండవ) భాగమందు.

సీ. మిన్నేటిపాటియుఁ బెన్నయున్నతియు విపాశవాసియుఁ జగద్రభాగచేగ
యును శరావతిభూతియును వేత్రపతిచరిత్రము బాహుదయుదారతయును గృష్ణ
వేడి యగణ్యాభివృద్ధియుఁ గావేరీవినుఁ గపిశీలీలావిభవము
వంజీమంజువార్తైవభవంబును భవనాశనిక్షేపనిర్వామకృతియుఁ

తే. దుంగభద్రప్రసంగముత్తుంగభద్ర, రాజి రాజిల్లు గౌతమియోజ మఱియు
వార్త కెక్కిన తీర్థప్రవర్తనములు, స్వామి వినిపించె వింధ్యసంస్తంభయితకు. 148

టీక. మిన్నేటిపాటియుఁ = గంగానది ప్రమాణమును; పెన్నయున్నతి = పెన్నగౌరవము, విపాశవాసియుఁ = విపాశానదిమేలిమియు; చేగయును = సత్తయ-శ్రేష్ఠత్వమును; భూతియును = సంపదయును; చరిత్రము = నడవడి; ఉదారతయును = ఘనతయును; గృష్ణ...వృద్ధియును = కృష్ణానది యొక్క తెక్కలేని పెంపును; తీవి = బాగు (దిర్ఘ); ఓలాక్షభవము = విలాససంపద; మంజువార్తైవభ

పంబును = మధురమైన జలసమృద్ధిని; క్లేశనిర్నామకృతియుక్ = క్లేశములపేరు లేకుండ జేయుట యును; ప్రసంగము = ప్రస్తావము; ఉత్తుంగభద్రరాజీ, రాజిల్లు = అధికమైన శుభముల వరంపరచే బ్రకాశించు; గౌతమియోజ్ఞ = గోదావరినిధమును; వార్తకెక్కిన = ప్రసిద్ధికెక్కిన; తీర్థప్రవర్తనములు = తీర్థముల చరిత్రములు; స్వామి = కుసుమండు; వింధ్యసంస్తంభముతకం = వింధ్యపర్వతము నణచినయగ స్త్యునికి; వినిపించెన్.

క. ఆకుంభజతో మఱియుం, గేకిధ్వజః డనియె మానికేరి! విను మిం

కే కథ వినియెదు సకలము, నీ¹ కెఱిగించితి నెకా ధునీచరితంబుల్, 149

టీక. కుంభజతో = ఆగస్త్యునితో; కేకిధ్వజుడు = కుమారస్వామి; మానికేరి! = ముని శ్రేష్ఠుడా! ధునీచరితంబుల్ = నదులచరిత్రములను.

క. ఈగంగాదికతీర్థము, లింగంగా నీవు తమ సమిద్ధాంబువులన్

దోగెడువారల గనగనఁ, గ్రాగెడు గంగాసింధుకల్లోలములన్. 150

టీక. ఈ గంగాదికతీర్థములు = గంగ మొదలైన మీది తీర్థములు; తమ సమిద్ధాంబువులన్ = మిక్కిలి పవిత్రములైన తమ జలములయందు; తోగెడివారలన్ = మునుగువారిని; గనగన గ్రాగెడు = గనగనమొడుచున్న; అంగారిసింధుకల్లోలములన్ = నిప్పుబేటియలలయందు; ఈగంగానీవు = మునుగ నీయపు - అనగా గంగాది తీర్థములందు మునుగువారికి నరకలోకములలోని నిప్పుబేళ్లలో మునిగి బాధ పడవలసిన యసరము లేవని భావము. ఈ మీది తీర్థములందు మునుగువారికి పుణ్యము కల్గును. అలం. పర్యాయోక్తము.

క. వివిధక్షేత్రచరిత్రలు, వివిధ³సుపర్యాభావవిలసనములుఁ దీ

ర్థవిశేషశ్రవణములఁజీ, జెవిఁ జవి యొసఁగెనే విశిష్టనిచారా! 151

టీక. వివిధ.....నములు = పెక్కు విధములైన దేవతాప్రభావవిలాసములు; చవి=రుచి; విశిష్టాచారా! = ఉత్తమాచారము కల మునీ!

చ. అనుడు నగస్త్యుఁ డిట్లనియె నైమవతీసుతుతోడఁ దోడి స

న్దును లలరంగ నోయసఘమూర్తి! సమస్తముఁ గ్రిందుచేసి మిం

చిన బలువేల్పుఁ దీర్థమును తేత్రము నొక్కెడఁ గూడియుండెనే

ని నిరుపమాదృతిం దెలిపి నీవు మముం గరుణింపఁగాడగున్. 152

టీక. నైమవతీసుతుతోడఁ = హిమవంతుని పుత్రికయగు పార్వతి యొక్క పుత్రునితో; తోడిసప్తులు = తనతోగూడ వచ్చిన గొప్పమునులు; అలరంగన్ = సంతోషింపఁగా; క్రిందుచేసి = తక్కువచేసి - అతిక్రమించి; బలువేల్పు = గొప్పదేవత; ఒక్కెడఁ = ఒక్కచోట; నిరుపమాదృతిన్ = సాటిలేని యాదరముతో.

క. అని పలుకు కలశభవముఖమునిజనముల ప్రశ్నవాక్యములు విని పురభి

త్తనయుండు తత్త్రివిధము నొక్క⁵ నెలం గుమికూడి యునికే గనజాలమికిన్. 153

టీక. కలశ.....ముల = ఆగస్త్యుండు మొదలుగాఁగల మునులయొక్క, పురభిత్తనయుండు = త్రిపురసంహరియగు శివునికి పుత్రుండు; ఒక్కనెలన్ = ఒక్కచోటనే; గుమికూడి = చేరి, ఉనికిన్ = ఉండుటను.

వ. న. మహార్థమాత్ర కచారడోలారూఢజస్వాంతుండై ¹యా యాశ్రమస్థాంతులంగూర్చి యిట్లనినె. 154

టీక. మహార్థ.....స్వాంతుండై = తులకాలము ఆహారన యనెడి యుయ్యాలయం దూగుచున్న మనస్సు కలవాడై - ఆహారనవలన నిలకడలేని మనస్సు కలవాడై; ఆయాశ్రమ విశ్రాంతులంగూర్చి = ఆ మహార్థులతో.

క ఏతత్త్రితయము నొకచో, భూతలమున నేతనించి పొగడొందుట మచ్చేతోగలిగి దోషదు సము, పితృతృతి ముసురకుక్షి నిభమునుబోలెన్. 155

టీక. ఏతత్త్రితయము = 4: మూటిని; మేళవించి, పొగడొందుట = కలిసి, పేరువడి యందుట; మచ్చేతోగలిగి = నామనోమార్గమందు - మనస్సున; సముపే.....కుక్షి = ఆవరణ (కప్పు) లోఁ గూడిన యద్దమందు; ఇభమునుబోలెన్ = ఏరుగునలె, తోఁసదు.

అద్దమునకు మూత లేనపు డెంత చిన్నవస్తువైన నుడు ప్రతిఫలించును; మూత యున్నపుడు ఏరుగుంత పెద్ద జుతువైన నందు కనబడదు. అలా. ఉపమ.

తే. చిత్త మౌశ్చర్యరసమున జొత్తిలంగ, జేయు నీప్రశ్న మక్షిణాక్షేయంచేత నిదుధరుచేత హరుచేత నెలుగవలయు, రండు పోవము మునులాన! రజతగిరి. 156

టీక. చిత్తము = మనస్సును; అశ్చర్యరసమున = అశ్చర్యమయ ద్రవమున; జొత్తిలంగ జేయు = తడియునట్లు చేయు - మనస్సును హత్తికొనఁజేయు; అక్షిణాక్షేయంచేత = (మూడవ) కన్ను ఆయుధముగాఁ గల శివునివలన; ఇదుధరుచేత = చుద్రుని ధరించినవానిచేత - శివునివలన; (పంచమ్యర్థమున తృతీయ) రజతగిరి = కైలాసపర్వతమునకు, బోదము; రండు.

క. పొడవిన సందేహంబుల, జడిసిన మందేహులం ప్రసన్నులఁ జేయన్ మృదునకుఁ బని గావున మన, మడిగిన యర్థంబు సతఁడ యాదేశించున్. 157

టీక. పొడవిన = కలిగిన; సందేహంబుల = సందేహములచేత; జడిసిన = చలించిన; మందేహుల = నిదానము చెడినవారిని; ప్రసన్నుల = వికాసమునొందినవారినిగా; మృదునకు = శివునకు; ఆదేశించున్ = ఉపదేశించును - తెలియఁజేయును.

క. అని కృతనిశ్చయమతి న, మునులం గొని రజతశైలమున కేగఁడలం చిన గుహల బొగడెడుక్రియ బోరన మ్రోసె బ్రయాణభేరి ప్రసభారభటిన్.

టీక. కృతనిశ్చయమతి = నిశ్చయించబడిన మనస్సుతో; బోరన = వేగముగా; ప్రసభారభటి = ఎక్కువ ధ్వనితో. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఆసమయంబునకా ధృతనిజాయుధు లాదృతభూషణుల్ మహాల్లాసలసన్నుఖుల్ వివిధలాంచనలక్షితు లాసురాన్వయత్రాసరుల్ విమానగులు దైవతవీరులు తారకారిపెన్ద్రోసలమ్రోల నిల్చి రొకముప్పదికోటులు మూడుకోటులున్. 158

టీక. ధృతనిజాయుధులు = ధరించబడిన తమతమ ఆయుధములు కలవారు; ఆదృతభూషణుల్ = ఆదరించబడిన - ధరించబడిన నగలు కలవారు; మహాల్లాసముఖుల్ = గొప్ప సంతోషముతోఁగూడిన (వికసించిన) ముఖములు కలవారు; వివిధలాంచనలక్షితులు = పెక్కు విధముల చిహ్నములతోఁ గూడినవారు; అసురాన్వయత్రాసరుల్ = రాక్షసుల వంశమునకు భయముగొల్పు

వారు; విమానగులు = విమానములపై నున్నవారు; దైవతరీరులు = దేవతరీరులు; తారకాపెద్దోసల మ్రోల = కుమారస్వామిమొగసాలయెదుటను; నిల్పిరి.

మ. పనితప్రక్రియ సల్పెఱంగు లెసంగఁ బ్రస్తాననైపథ్యశో
భనముం దైకొని బ్రహ్మగర్భుఁడు వహత్పల్కాణకల్యాణమై
ఘనగర్జన్ సరిలించువాపురము నెక్కంబోవుచోఁ బర్యే సం
జనితాశాకరికగ్రసంజ్వరభరాంచత్కంచుకీధానముల్.

160

టీక. పనితప్రక్రియ = పొగడబడిన (గొప్ప) విధము; సల్పెఱంగులు, ఎసంగఁ = నాల్గు దిక్కులను వ్యాపింపగా; ప్రస్తాననైపథ్యశోభనముల్ = ప్రచూణమునకుఁ దగిన వస్త్రాభరణాదులను; బ్రహ్మగర్భుఁడు = శివునిపుత్రుఁడు - కుమారస్వామి; వహత్పల్కాణకల్యాణమై = మోముచున్న జీవిత మేలయినదై; ఘనగర్జన్ = మేఘగర్జనతో - గొప్పధ్వనితో; వాపురముల్ = వారువములు - వాహనములు; సంజని.....ధానముల్ = పుట్టిన - దిగ్గజముల కర్ణములను బాధించు (బ్రహ్మలవేయు) కంచుకులయొక్క అఱిపులు; పర్యే = వ్యాపించినవి.

సీ. ఆటకు మెచ్చి బలారి యీ గొప్ప మరుత్ఫల మిది యన బర్హభార మమర
వారుఁ గుత్తుకనకాక శిరసునఁ బోలఁ దాల్చిన జటాచ్ఛటలీల శిఖ వెలుంగ
క్షీతి శిరోభూషావిశేషార్చితీ బాంధు పడియచ్చుల ట్లడుగులు దగ
ధాతృవాహనభక్తి దా నభ్యసింప బిసము మ్రొంగుభంగి దష్టఫణి గ్రాలఁ
తే. గంతగంభీరనిదంబు ఖచరయువతి, గానవిద్యకు వడ్డసంధాన మొసంగ
సెసగు దెలికన్నుగోసల యెక్కిరింత, నెక్కె బలకొండఁ దూటువో నేయుమేటి.

టీక. బలారి = ఇంద్రుఁడు; హిమ = ఈయఁగా, గ్రహించు; మరుత్ఫలము = వాయుఫలము- ఇంద్రధనుస్సు; [మరుత్ఫలము = దేవతలవలని లాభము అని పూర్వటీక. అది తప్పు.] బర్హభారము, ఆమరల్ = పింఛము ప్రకాశింపఁగా; వారుల్ = శివుని; కుత్తుకనకాక = కంఠముచేతచే కాక; శిరసునల్ = శిరస్సుచేతనుగాడ; తాల్చిన = ధరించిన; జటాచ్ఛటలీలల్ = జడలగుంపువలె; శిఖ, వెలుంగల్ = జుట్టు, ప్రకాశింపఁగా; [శివుఁడు నీలకంఠుఁడు, నెమలియు నీలకంఠము-ఆ నీలగళత్వమే కాక జటిలత్వము కూడ శివ, మయూరములకు సామాన్యధర్మమని యర్థము.] క్షీతి... నిర్చితీ = భూమియొక్క శిరోభూషణవిశేషములను నిర్మించుటకు; పాంధు = పూనుకొనునట్టి-విరుణుపఁబడునట్టి; పడియచ్చులట్లు = కరువులవలె - ముద్రసాధనములవలె; తగల్ = ఒప్పి యుండఁగా; ధాతృవాహన భుక్తి = బ్రహ్మవాహనమైన హంసముయొక్క ఆహారవృద్ధిని-తామరతూండ్లను దినుటను; బిసము మ్రొంగు భంగి = తామరతూడుతిననట్లు; దష్టఫణి = నోట) గఱచిన పాము; గ్రాలల్ = ప్రకాశింపఁగా; కంతగంభీరనిదంబు = గంభీరమైన కేకాధ్వని; ఖచరయువతిగానవిద్యకుల్ = గంధర్వస్త్రీలయొక్క సంగీతమునకు; వడ్డసంధానము = వడ్డనవ్వరపు కూర్పును; [నెమలియఱిపు వడ్డనవ్వరము కలదని సంగీత శాస్త్రము.] ఒసంగల్ = కలుగఁజేయఁగా; ఎసగు = ప్రకాశించునట్టి; తెలియకన్నుగోసల యెక్కిరింతల్ = తెల్లని కనుగొలుకులు కల వాహనమైన నెమలిని; బలకొండఁదూటువోనేయుమేటి = గొప్ప కొండను (క్రాంచమును) చిల్లులుపడునట్లు కొట్టిన వీరుఁడు - కుమారస్వామి; ఎక్కెన్.

కుమారుని వాహనమైన నెమలి యొక్క పింఛము దానియాటకు మెచ్చి యింద్రుఁడిచ్చిన యింద్రధనుస్సువలె రంగురంగులు కలిగి యున్నదనియు, జుట్టు శివునిజడలవలెను, ఆడుగులు భూమియను స్త్రీ తలపై ధరించు నగలు కరువుతోయు నచ్చులవలెను, నోటితో పట్టుకొన్న పాము బిసమువలెను ఉన్న పనియు, దాని కనుగొలుకులు తెల్లనివనియు, కేక వడ్డనవ్వరయు క్తమనియు తాత్పర్యము. అలాఁడేల్పేక్ష.

క. అది సజ్జన్యందనమై, మదకరియై తత్తదుచితమార్గంబుల నే

ర్పివన నొకకొంత చని పా, రన నిభశుభమూర్తి నశ్వరత్నం బగుమన్. 162

టీక. అది = ఆ నెమలి; సజ్జన్యందనమై = సిద్ధముచేయబడిన రసమై; మదకరియై = మదపు టేయడై; తత్తదుచితమార్గంబుల = ఆ యా రీతులకుఁ దగినట్లు; పారదనిభశుభమూర్తి = పాద రసముతో సమానమగు స్వచ్ఛమైన దేహముతో; అగుడున్ = కాఁగా-మూఁగ ననుట.

ఆనెమలి కొంతదనుక రథమువలెను, వియగువలెను నడిచి, తుదకు అశ్వమువలె పరుగిడెనని భావము.

క. శిలికంఠసుతుఁడు ఖచర, త్తుఁడై ¹యాయుచ్చరూపుఁతురికి నాస్కం

దిత ధారితకన్యతరే, చితవల్లితగతులఁ ద టుచేసిన నదియున్. 163

టీక. శిలికంఠసుతుఁడు = శివపుత్రుఁడు - కుమారస్వామి; ఖచరత్తుఁడై = దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడినవాడై; ఆ యుచ్చరూపుతురికిని = కోరిననూపముధరించు నావాహనమును; అస్కందిత గతుల = అస్కందితాది గమనములచేత; [అస్కందితము = మిక్కిలివేగమును, మిక్కిలి మందమును గాని గమనము; ధారితకము = మీఁది గమనముకంటెఁ గొంచెము వడిగల నడక; పుతము = అతివేగముగా దాటుచు పోవుట; రేచితము = వంకరగా దిరుగక వడిగాఁబోవు గమనము; వల్లితము = మీఁదికి కాల్గెత్తి కదలించుచు వడిగాఁ బోవు గమనము.] తరటుసేయఁగాన్ = కొరడాతోఁగొట్టి నడిపింపఁగా.

క. మురళి గొనియు గవణమునన్, బరువడి గోమూత్రికాది భంజశులఁ గడన్

కెరలి చతుర్విధధావిత, పరిపాటిపాటవమునఁ బలి మెప్పించెన్. 164

టీక. మురళి, రవణము, పరువడి, భంజశి అను నాలుగును గుఱియు దొడుతీయుటయందలి భేదములు; అందు మిక్కిలి వడిగాఁ బరుగెత్తుట (పరుగు+వడి) పరువడి; పాముపలి వంకర, వంకరగా నడుచుట భంజశి; గోమూత్రికము భంజశిలో నొక విశేషము; ఇట్లు పూర్వటీక. కెరలి = రేఁగి; చతు.....పాటవమున్ = నాల్గవిధముల ధావనపద్ధతుల నేర్పుచే; పలి = యజమానుని; మెప్పించెన్.

సీ. బలుపాపతలచుట్టు లలవరించినవారు లేక²చందిరులఁ దాలిదినవారు

పునుకతవ్వంటులఁ బోలుచు వీనులవారు ³నొసలి మిక్కిలిచూపు లెసఁగువారు
⁴బూదూపాఁగ మేన బూదిఁ బూసినవారు త్రిముఖాస్త్రములు కేలఁ ద్రిచ్ఛవారు
పులితోలుహొంబట్టుపుట్టముల్ గలవారు కొమ్ములేజల నెక్కి గునియువారు

తే. ఘోరతపముల హరుఁ దక్కఁగొన్నవారు, కరటిదై లేయకుంభముక్తాలలామ
హారిభుజపథ్యములవారు దారయశులు, ప్రమథవీరులు *గొలిచిరా బాహులేయు.

టీక. శివుని రూపములతో నున్న ప్రమథగణములు ఇందు వర్ణింపఁబడిన బలు పావతలచుట్టులు = పెద్దపాముల తలపాగాలు; అలవరించినవారు = ధరించినవారు; పును..... వారు = తలపుఱ్ఱలచేఁ జేయబడిన కుండలములచేఁ ప్రకాశించువారు; నొసల...వారు = నొసట మూడవ కన్ను కలవారు; బూదూపారఁగన్ = బూజుపట్టినట్లు; బూది = భస్మము; త్రిముఖాస్త్రములు = త్రిశూలములు; హొంబట్టుపుట్టముల్ = బంగారు పట్టుపస్త్రములు; కొమ్ములేజలన్ = వృషభవాహనములను; గునియువారు = కులికెడివారు; హరున్ = శివుని; తక్కఁగొన్న వారు = స్వాధీనముచేసికొన్నవారు; కరటిమథ్యములవారు = (శివునిచేఁ జంపబడిన) గజా నురునియొక్క కుంభస్థలమునందలి మంచి ముత్యములచే సొగసైన పక్షములు కలవారు; ఉదారయశులు =

1. క. యచ్చరూపు. † తురికిని. శ. ర. 2. చ. చంద్రులను. 3. క. నొసల. చ. నొసలి.

4. ట. బూజు. క. బూదు. బూదు. శ. ర. * గొల్చి, సూర్య.

గొప్ప కీర్తికలవారు; ఆ బాహులేయుక్ = పెక్కుమంది తల్లులు గల ఆశుమారస్వామిని; కొలిచిరి = సేవించిరి.

శా. ఊజీరేణుకృతంబు లంజన రజోగుచ్ఛాసితంబుల్ తమ

శ్రేణుల్ దూషితపూష¹భూషణగతిక్ జృంభించియుక్ దూలె న

ఊజోత్తంభితశక్తి భృద్భటశిరస్సీమాకిరీటస్ఫుర

న్మాణిక్యాతపవల్లన స్తబకసామగ్రీహృతాగ్రంబులై.

166

టీక. ఊజీరేణుకృతంబులు = నేలనుండి లేచిన దుమ్ముచే ఏర్పడినవి; అంజన...తంబుల్ = కాటుకపొడికుప్పలవలె నల్లనైనవి; తమశ్రేణుల్ = చీకట్లు; దూషిత.....గతిక్ = దూషింపఁబడిన (కొఱతచేయఁబడిన) సూర్యునికి భయము కల్గినట్లుగా; (సూర్యునితరస్కరించి, అతనికి భయము కల్గినట్లుగా.) జృంభించియుక్ = విజృంభించియు - వ్యాపించినను; అఊజో.....గ్రంబులై - అఊజా = తక్కువని కానివియు; ఉత్తంభిత = మీదికి వ్యాపించినవియు నగు; శక్తిభృద్భటశిరస్సీమాకిరీట = కుమారస్వామి భటుల తలలపై నున్న కిరీటములందు; స్ఫురల్ = ప్రకాశించుచున్న; మాణిక్యాతపవల్లన స్తబకసామగ్రీ = కెంపులమెలుగుల గుంపుల సామగ్రిచే; హృతాగ్రంబులై = పోఁగొట్టఁబడిన కొనలంగలవై; తూలెక్ = చెదరిపోయినవి.

నేలల రాపిడివలన నేలనుండి నల్లనిదుమ్ము వ్యాపించి లోకమును చీకట్లలో ముంచినను, పీరుల కిరీటములందలి మాణిక్యముల కాంతిచే ఆ చీకట్లు నశించినవని భావము.

క. స్తరశశితటిదజవవమా,నరవిషుధాసలిలమునిజనత్కౌస్తా

సురమృత్యుజ్వలనజ లగు,సురవేశ్యలు గొలిచి రపుడు సుబ్రహ్మణ్యన్.

167

టీక. స్తర.....జ్వలనజలు = (క్రమముగా) మన్నఁడు, చంద్రుడు, మెఱుపు, బ్రహ్మ, వాయువు, సూర్యుడు, అమృతము, నీరు, మహర్షులు, భూమి, (దక్షపుత్రకయగు) అరిష్ట, దేవతలు, మృత్యువు, అగ్ని - అనువారివలనఁ బుట్టినవారు - పదునాల్గు తెగలవారు; సురవేశ్యలు = ఆప్యరసలు.

క. దైవతభటభుజశిఖర,వ్యావల్లన్నచ కృపాణవల్లిక లలరెక్

దైవపథవారినిధిసలి,లావిష్కృతవిషమక్షీమహార్పులుపోలెన్.

168

టీక. దైవత.....వల్లికలు = దేవపీరుల మూఁపులయందు తళతళలాడుచు చలించుచున్న తీగలవంటి సానపట్టిన కత్తులు; దైవ.....హార్పులుపోలెక్ = ఆకాశ మను నముద్రపు నీటినుండి వెడలిన విషముయొక్క నల్లని మంటలవలె; అలరెక్ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. నయనత్రిభాగవృతహా,నయంతంబుగ సాధ్యసతులు చల్లిన లాజల్

నయనాయుధ తనయాయుధ,చయలలికావళుల కుసుమసమత పహించెన్.

169

టీక. నయన.....తంబుగక్ = కనుకొలుకులయం దావరించిన నవ్వుతోఁగూడునట్లు; లాజలు = ఆచారార్థము చల్లిన పేలాలు; నయనా.....వళుల = శివుని పుత్రుడగు కుమారస్వామి యొక్క ఆయుధచయములను లతలయందలి; కుసుమసమతక్ = పూవులతోడి సామ్యమును; పహించెక్ = పొందెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. వివిధదివిషద్వధూము క్తదివిజవిటపి, కుసుమకేసరలసదంసకూటుఁ డగుచు

వేల్పు బడవాలు కడువాలు విరియఁబడిన, కందమునఁ బొల్పు దుర్గకంఠాళ మనఁగ.

టీక. వివిధ.....కూటుఁడు = దేవతాస్త్రీలచేత విడువఁబడిన పెక్కు విధములగు కల్పవృక్ష పుష్పకేసరములచే బ్రకాశించు శిఖరములవంటి మూఁపురములు కలవాడు; వేల్పుబడవాలు = దేవతల

సేనాధిపతి - కుమారస్వామి; విరియబడిన కందమునకొ = వికాసమును వహించిన మూలపురముచేత;
పొల్పు = ప్రకాశించునట్టి; దుర్గకంఠాణమనగల = దుర్గను నాహనమైన సింహమో యునునట్లు;
కడుకొ = మిక్కిలి; వాలుకొ = అతిశయించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. విబుధమధురాధరాధరజావీజ్యమాన

విమలచామరబహుపహస్రములు వొలిచె

స్వామియరుగడఁ బుష్పవర్షములఁ దలఁకి

సురవిమానమరాళముల్ దెరలె ననగ.

171

టీక. విబుధ.....సహస్రములు = దేవతాస్త్రీలచేతులచే వీచబడుచు చక్కనై నేల
కొలఁదిగనుండు వింజామరలు; స్వామియరుగడకొ = స్వామికి రెండు వైపుల; పుష్పవర్షములకొ =
పుష్పవర్షములనలన; తలఁకి = భయపడి; సురవిమానమరాళముల్ = దేవతల విమానములైన హంసలు;
తెరలెననగలకొ = తొలఁదిపోయెనో యునునట్లు; పొలిచెకొ = ప్రకాశించెను. వర్షమును జూచి
హంసలు పాఠిపోవుట సహజము; కాన పుష్పవర్షములకుఁ దలఁ విమానమరాళములు తెరలెనని
వర్ణితము. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.

తే. సామిమలనుండి రాజతాచలముదాఁక, సేతు వెత్తినగతి మహాసేనసేన

రోదసీరంధ్రనీరంధ్రరూప మగుచు, నడచె గిరిసింధువనస్పృష్టి పుడమి నడఁగ.

టీక. సామిమలనుండి = (కుమార)స్వామి పర్వతమునుండి; రాజతాచలముదాఁకకొ = కైలా
సమువఱకును; సేతువు, ఎత్తినగతికొ = వారధి కట్టినట్లు; మహాసేనసేన = కుమారస్వామిసైన్యము;
రోదసీరంధ్రనీరంధ్రరూపము, ఆగుచుకొ = భూమ్యకాశముల మధ్యభాగమున సందులేనిదై - (క్రిస్తి-
రిసి); పుడమికొ = భూమిపై; గిరిసింధువనస్పృష్టి = కొండలయు, నదులయు, అడవులయు స్పృష్టి;
అడఁగకొ = అణగిపోవునట్లు; నడచెన్. దక్షిణముననున్న స్వామిమలమొనలకొని ఉత్తరమున నున్న
కైలాసమువఱకును వ్యాపించి కుమారస్వామిసైన్యము నడచుచుండఁగా కొండలు పిండియై, నదులు
(ద్రుమ్యతోగలసి) నిర్బలములయి, అడవులు నేలమట్టమై పేరులేకుండఁ బోవుచున్నవని భావము.
అలం. ఉపమ.

ఉ. పుట్టినమోముల్ శిఖరముల్ వెలుంగొండ, నితంబమండలిం

గట్టిన కృత్తియై నిబిడకాననరేఖ లోనఁ జూ

పట్టిన విశ్వమై వెలుంగుప్రాణికులం బలగఁ, గిరిశుం డ

పృట్టికొ గానిపించిన ప్రభం గలధౌతనగంబు తోచినన్.

172

టీక. కైలాసపర్వతము తనతండ్రియగు శివునివలె కుమారస్వామికిఁ గానిపించెనని యీపద్యమున
వర్ణింపఁబడుచున్నది. శిఖరముల్ = కొండకొనలు; పుట్టిన మోములై = సంద్యోజాత, వామదేవ, అఘోర,
తత్పురుష, ఈశానములను (శివుని) పంచ ముఖములయి; వెలుంగొండకొ = ప్రకాశింపఁగా; నిబిడకానన
రేఖ = దట్టమైన అడవులవరుస; నితంబమండలికొ = నడుమున; కట్టిన = ధరించిన; కృత్తియై = తోలై;
తలిర్పకొ = ప్రకాశింపఁగా; లోనకొ = కుడిలో; చూపట్టిన = కనఁబడిన - ఉన్న; విశ్వమై =
ప్రపంచమై; వెలుగు = ప్రకాశించు; ప్రాణికులంబు, = జీవజాలము; అలరకొ గిరిశుండు =
శివుడు; అప్పట్టికొ = ఆ కుమారునికి; కానిపించిన ప్రభకొ = కనిపించునట్లుచేసిన రీతిని; కలధౌతన
గంబు = కైలాసము; తోచినకొ = కనఁబడఁగా.

క. జైవాతృకబింబము నిజ, జీవాతువుఁ గాంచి ప్రాప్తజీవము లగుచున్
జీవంజీవము లలరెడు, భావంబున బాహులేయుబలములు పొదలెన్. 174

టీక. నిజజీవాతువు = తమ జీవసౌషధముగ; జైవాతృకబింబమున్, కాంచి = చంద్రబింబమును చూచి; ప్రాప్తజీవములు, అగుచున్ = (ప్రాప్తము) ప్రాణములు వచ్చినవై; జీవంజీవములు = చకోరములు; అలరెడు భావంబున = సంతోషించునట్లు; బాహులేయుబలములు = కుమారునిసేనలు; పొదలెన్ = సంతోషించెను. అలం. ఉపమ.

తే. పద్మరాగమణిమయపాదలబ్ధి, స్ఫురితగైరికశిఖరచంచూసమృద్ధి [బోలి.
గంధవతి¹యను నొక్కపంకజమునడుమ, మించు నొక్కండ కొదమరాయంచ

టీక. పద్మ.....లబ్ధి = పద్మరాగమణులను పొందుటచేతను - (కాళ్లను పొందుటచేతను, దగ్గఱనుండు చిన్న కొండలను పొందుటచేతను); స్ఫురిత.....సమృద్ధి = ప్రకాశించుచు, గైరికాది ధాతువు(రంగు)లతోఁగూడిన శిఖరములను ముక్కుల సమృద్ధిచేతను; గంధవతియను = భూమి యనునట్టి; పంకజమునడుమన్ = తామరపూవు మధ్యయందు; కొదమరాయంచబోలి = జవ్వనముగల రాజ హంసమువలె; అగ్గొండ; మించెన్ = ప్రకాశించెను.

భూమి యొక తామరపూవువలెను, అందున్న కైలాసము (తెల్లనికొండ) ఒక రాజహంసవలె నున్నది. పద్మరాగమణులుగల (ఎఱ్ఱని) కైలాసప్రత్యంతపర్వతములు హంస కాళ్లవలెను, గైరికాది ధాతువులచే నెఱుఁగైన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కువలెను ఉన్నవని భావము. అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. నీలగళవాహరింఖాఖనిత్రనిహతి, నింగి కెగసిన వెండిరాసేలదుమ్ము
ప్రాంతవర్తిష్ఠు సప్తర్షిఁగివృథులకు, నొసంగు నిర్వృత్తుభసితవిలసిత మచట. 176

టీక. నీల.....నిహతి = శివునివాహనముగ వృషభముయొక్క గిట్టలను గొడ్డళ్లచెబ్బల వలన; నింగికి = ఆకాశముపైకి; ఎగసిన = ఎగిరిన; వెండిరాసేలదుమ్ము = వెండిరాళ్ల తెల్లదుమ్ము; ప్రాంత...పరివృథులకున్ = దగ్గఱనున్న సప్తర్షిమండలమునకు; [కశ్యపుఁడు, అత్రి, భరద్వాజుఁడు, విశ్వామిత్రుఁడు, గౌతముఁడు, పశ్యుఁడు, జమదగ్ని ఆను నేడగురును సప్తర్షులు.] నిర్వృత్తుభసితవిలసితము = ప్రయత్నముక్కుటలేని భస్మధారణమును; అచటన్; ఒనఁగున్.

సందీప్వరుఁడగుగొట్టిన తెల్లని వెండిదుమ్ము సప్తర్షులదేహములపైఁ బడి, వారు వేఱే శ్రమఁడి బూడిద పూసికొననక్కఱలేకుండ చేయుచున్నదని భావము.

వ. కట్టు నిజబలనిఖలనిరీక్షణనిస్తంద్రచంద్రికాధీనం బగు నగ్గట్టుతేని వైమానికసేనాని మానధనుం డగు నధికుండు నిజపురుషకారంబునుంబోలె నధిరోహించి. 177

టీక. నిజ.....ధీనంబు = తన సేనల చూపులకు (దృష్టికి) తక్కువకాని వెన్నెలకు లొంగి నది - సేత్రములకు వెన్నెలవలె చల్లదనము కలిగించునది - ఆనందకరమైనది; (ఇచట 'చంద్రికాధీనంబు' అను ననుమాత్తు మహద్విశేషణముగా వాడబడినది.) గమ్యస్థానముచేరినందులకుమార్గాయాసపరిశ్రాంతము లగుసేనలు మిగుల సంతసించిన వనుట. వైమానికసేనాని = దేవసేనాపతి - కుమారస్వామి; నిజపురుష కారంబునుంబోలెన్ = తనప్రయత్నమువలె; అధిరోహించి = ఎక్కి. అలం. ఉపమ.

క. వాహనము డిగి గగనచర, వాహిని దత్తుధరసవిధవనవిహరణకాం
క్షోహూతహృదయ నట యట, యోహో నిలు మనుచు నీలిపి యుల్లం బలరన్.

టీక. గగనచరవాహిని = దేవసేను; తత్కుధర...హృదయః = అకొండచుట్టు ప్రక్కలఁ గల వనములందు విహరించు వేడుకలతోడి మనస్సులు కలదానిని; ఉల్లంబు = మనస్సు; అలరఁ = సంతోషించుగా.

ఉ. ఆ రవి వాలఖిల్యయుతుడై విధుగర్భము దూతెనో యనఁ

దారకవైరి సంయమికదంబయుతంబుగ నేఁగుదెంచి ము

¹క్తారుచిరుంద్రమైన ఎసుధారథుగేహముఁ జొచ్చునపు మా

రారియు నిష్కుటాంతరవిహార ముమాన్వితుడై యొనర్పగన్.

179

టీక. రవి = సూర్యుడు; వాలఖిల్యయుతుడై = వాలఖిల్యులను మునులతోఁ గూడి; విధుగర్భము = చంద్రునిగర్భమును; తారకవైరి = ఐహారస్వామి; సంయమికదంబయుతంబుగ = మునులసమూహముతోఁగూడ; ముక్తారుచిరుంద్రమైన = స్వచ్ఛమైన ముత్యములకాంతిచే (అతిశయించిన; వసుధారథగేహము = శివుని యిల్లయిన కైలాసమును; మారారియు = శివుడును; ఉమాన్వితుడై = పార్వతితోఁ గూడి; నిష్కుటాంతరవిహారము = ఇంటినంటియున్న తోట (గృహారామ) మధ్యమున విహరించుటను; ఒనర్పగన్.

తే. మందిరోద్యానభేలనానందవిభవ, ²మవధరించెడు తారావిటార్థమాళిఁ

³జివురుగుత్తులవిరులఁ బూజించుటకునో, యాఱుబుతువులు సన్నిధి యయ్యెనచట.

టీక. మంది.....విభవము = ఇంటిపూడోటానో విహరించుటవలని ఎక్కువ ఆనందమును; ఆవధరించెడు = చిత్తగించునట్టి - పొందునట్టి; తారావిటార్థమాళిఁ = అర్థచంద్రుని దలపై ధరించిన శివుని; విరుల = పూవులతో; పూజించుటకునో = పూజించుటకొ యనునట్లు. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. మరువంపువలపుఁ బల్కెఱుక్రొలిక్రొలి కక్ ⁴మ్రాన్చి యూరక మేనుమఱుఁ గొన్ని
యరవిచ్చు తెలిమొల్లవిరులమూతులు సాచి పొదిగూడితెక్కలఁ బొదువుఁ గొన్ని
గురువిందపూఁదేనె ⁵పెరలకై తమలోనఁ బొత్తువోవక సారెఁ బోరుఁ గొన్ని
వక్వంబు లగుదాఁకఁ బాటించి మల్లికా కలికానికాయంబుఁ గాచుఁ గొన్ని

తే. భోగివశమైన గేదంగిపూవునకును, వగచు మదిఁ గొన్ని బంధుజీవకలతాంత

గుచ్చములలోన నొకకొన్ని కొలువునేయుఁ, దే టులఖిలర్తుమయవనీవాటి గమిచి.

టీక. తేటలు; (1) మరువంపువలపు = మరువముయొక్క పరివశమును; క్రొలి = త్రాగి-అనుభవించి, కక్ మ్రాన్చి = కన్నులఱుమాసి, [ఇందు వసంతర్తువు గోచరము.] (2) అరవిచ్చు = సగము వికసించిన; తెలిమొల్లవిరుల = తెల్లనిమల్లిపువ్వులను; పొదిగూడి = గమిగూడి; తెక్కల, పొదువు = తెక్కలతో కప్పను. [ఇందు శిశిర్తువు వ్యక్తము] (3) గురు.....పెరలకై = గురువిందపూఁదేనె తెట్టెకయి; పొత్తువోవక = వంతు కుదురక; సారె = మాటిమాటికి; [ఇందు హేమంత ఋతువు సూచితము.] (4) పాటించి = ప్రతీక్షించి - ఎదురుచూచి - కనిపెట్టియుండి; [పాటించి = పొంది - చేరియుండి అని పూర్వటీక.] మల్లికా.....నికాయంబు = మల్లెమొగ్గలగుంపును; కాచు = కాపాడును. [ఇందు గ్రీష్మర్తువు సూచితము.] (5) భోగివశమైన = పామునకు స్వాధీనమైన-అనుభవించు వేరొకనికి స్వాధీనమైన; గేదంగిపూవునకును = మొగలిపువ్వునకయి; వగచు = విచారించును; [ఇందు వర్షర్తువు గ్రాహ్యము] (6) బంధు.....గుచ్చములలోన = మంజునపూవు గుత్తులలో; అఖిల.....వాటి = సమస్తర్తువులతోఁగూడిన వనమును; [ఇందు శరదృతువు జ్యోతితము.] కమిచి = ఆక్రమించి.

తే. పూవుచేనియన్¹దడిసిన మావిచిగురు

మీఁద నంటి చరించు తుమ్మెద తలిర్పు

సమయ²మగుటయు³నసినెయ్యి సమరి మరుఁడు

త్రుప్పవో⁴దోము⁵నీలంపుఁదునుక యనఁగ.

182

టీక. పూవుచేనియన్ = పూచేసెతో; అంటి = అనునరించి; అసిక్ = కత్తిపము; నేయిచమరి = నేయిరాచి; త్రుప్పవో = త్రుప్ప - ఇనుముమీఁది ముఱికి (పింపిరి) పోవునట్లు; నీలంపుఁదునుక యనఁగ = నల్లతాలిముక్కయో యనునట్లు; తలిర్పు = ప్రకాశించును.

మామిడిచిగురు మన్తధునికి ఆయుధము (కత్తి) వంటిది. అది పూవుచేసెతో తడియఁగా, తేనెపై నానగల తుమ్మెద ఆకుమీఁదితేనెను గ్రహింపలేకను, దానిని విడువను మనసురాకను ఆ చిగురు పై నేయిటునటు తిరుగుచుండెను; అప్పుడు ఆ మన్తధుఁడు విరహాలపై దాడివెడలఁదలఁచి, తన కత్తికి నేయిరాచి, నల్లతాలిముక్కతో దానికి పదునుపట్టుచున్నట్లుగా వర్జింపఁబడినది. ఇనట చిగురు కత్తితోను, తేనె తేలితోను, తుమ్మెద సానతాలిముక్కతోను పోల్చఁబడినవి. అలం. ఉల్లేఖ.

తే. గంధవిరహిత మను బుద్ధి గనక తేటి, మూలి విచ్చిన మోదుగు మొగ్గఁ దగిలి

సారభాకాంక్షఁ జొచ్చి చెన్నారెఁ గీర, తుండవశమైన నేరేడుపండుపోలె.

టీక. గంధవిరహితము = పరిమళము లేనిది; అను బుద్ధి గనక = అను జ్ఞానమును పొందక - అను జ్ఞానము లేక; తేటి = తుమ్మెద; మూలి, విచ్చిన = చివఱభాగము విడిచి; తగిలి = లగ్నమయి; సారభాకాంక్షఁ జొచ్చి = పరిమళము నాస్వాదించు కోరికను పొంది; కీరతుండవశమైన = చిలుక ముక్కునకు స్వాధీనమయిన.

కొంచెము వికసించిన మోదుగుపూవు చిలుకవలె నున్నదనియు, దానిచివఱ నంటి నిలిచిన తుమ్మెద నేరేడుపండువలె నున్నదనియును భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఖరకరకరహతి సలసలఁ, డెరలెడు⁶మల్లిమరందదీర్ఘి కచుట్టుక

దిరుగు నళి యనుభవమునకుఁ, జొర⁷దతిలోభాంధబుద్ధి సొమ్మరయు క్రియన్. 184

టీక. ఖరకరకరహతి = వేడికిరణములు గల సూర్యుని కిరణములు సోఁకుటవలన; సలసలఁ డెరలెడు = సలసల క్రాగుచున్న; మల్లిమరందదీర్ఘి కచుట్టుక = మల్లెపూచేసె గల దిగుడుబావిచుట్టును; తిరుగునళి = తిరుగుచున్న తుమ్మెద; అతిలోభాంధబుద్ధి = గొప్ప పీనిగొట్టు; సొమ్మ, అరయుక్రియన్ = (తన) ధనము చూచుకొనునట్లు; అనుభవమునకు, చొరదు = అనుభవించుటకు సిద్ధపడదు - సాహసించదు. అలం. ఉపమ.

క. నలువదితోమ్మిదిరూపంబులు గొనియుం బుష్పగంధములు మోవఁగ లే

కలసియుం దెమ్మెరలానుం, బలుమటు యువజనముమేని పలుచనిచెమటల్. 185

టీక. తెమ్మెరలు = గాలులు; నలువదితోమ్మిది రూపములు, గొనియున్ = 49 రూపములు ధరించినను; [అవహము - ప్రవహము - సంవహము - ఉద్వహము - వివహము - పరివహము - పరావహము అని వాయువులు ఏడు; ప్రళయకాలమున నీ యొక్కొక్కటియు ఏడేసి విధము లగుచున్నవి.] పుష్పగంధములు = పూలవాసనలు; అనున్ = క్రాగును.

1. వడిసిన. శ. ర. 2. మగుటను. శ. ర. క. మాటయు. చ. మగుటయు. 3. క. మసి. చ. నసి. శ. ర. నసి. 4. భద్రంబుతునుక. 5. చ. జొంచి. 6. చ. మల్లి. మకరంద. 7. దళి. 8. చ. నలువది. 9. చ. తుమ్మెద.

పుష్పపరిమళములు మోవగలేనంత అధికములగుటచే, నలువది తొమ్మిది విధములుగా నున్న వాయువులను వానిని మోయలేక అలసి - డప్పిగొని, యువజనులమేని పలంచని చెనుటలను త్రాగుచున్న పని భావము.

చ. విమలమయూఖరేఖయు సవీనతరోత్పలపత్రమున్ బ్రవా

శమణియు నొక్క¹తీవ²యబలాప్రతి దాల్చెనటన్న విండు వి

భ్రమశిథిలాంగియయ్యు గుచభారనిత్యుబకపోలగోపన

క్రమకలనాకులాత్తయయి కన్నుల నీశు నదల్చె గౌరియున్.

156

టీక. విమలమయూఖరేఖయున్ = చంద్రవంకయును; అర్ధచంద్రమును పేరుగల నఖితు మును; సవీనతరోత్పలపత్రమున్ = క్రొత్తదగు నల్లకలువతోకును, కుముదపత్రమును నఖితుమును; ప్రవాళ మణియున్ = పగడమును, ప్రవాళమణి యను దంతఖితుభేదమును; ఒక్క¹తీవ² = ఒక్క¹తీగ - (ఇవన్ని యునుచేరి) అబలాప్రతిదాల్చెనటన్నన్ = ఒక్క స్త్రీయొక్క సామ్యము ధరించెనని పలుకగా; నిభ్రమ శిథిలాంగి, యయ్యున్ = విలాసముగా శిథిలములగు అవయవములు కలదైనను; గౌరియున్ = పార్వతియు; కుచ.....లాత్తయయి = స్తనములను, పిరుదులను, చెక్కిళ్ళను కప్పివుచ్చుటయందు తొందర పాటుగల మనస్సుకలదయి; ఈతున్ = భర్తయైన శివుని; అదల్చెన్ = బెదరించెను.

ఉద్దానవిహారమున నుండుటచేతను, తన మగఁడు తప్ప వేఱువ్యక్తులచట లేకుండుటను పార్వతి విలాసముగ - తన యవయవములను అఱచాటుగఁ జేసి నీవిగ కూర్చుండి యుండెను. అప్పుడు శివుఁడు ఆమె కపోలములందలి ప్రవాళమణి దంతఖితుమును, స్తనమువైగల అర్ధచంద్రసఖితుమును, నితంబ మునఁగల కుముదపత్రసఖితుమును జూచి యన్యూనదేశముగ (లత యొకటి ప్రవాళమణిని, చంద్ర రేఖను, ఉత్పలపత్రమును ధరించి స్త్రీవతి నున్నదని) పలుకగా విని, పార్వతి సంగతి గ్రహించి, పెం టనే తనచెక్కిళ్ళను, ఉరమును, పిరుదులను దాచుచు, వానిని చూచినందులకు శివుని వాడిచూపులతో బెదరించెనని భావము. అలం. ప్రస్తుతాంకురము.

తే. ప్రాప్తవేణ్యపయోధరపటలిచేత, గాడ్చునీహారకరరేఖఁ గప్పకరణి

ధరణిధరకార్దుకుండుశైలతనయఁ బొదివె, బచ్చడంబునఁబొల్చు పూఁబచ్చడమున.

టీక. గాడ్చు = గాలి; ప్రాప్తవేణ్యపయోధరపటలిచేతన్ = వర్షాకాలపు ముఖ్యుల గుంపుచేత; నీహారకరరేఖన్ = చంద్రవంకను; కప్పకరణిన్ = కప్పినరీతి; ధరణిధరకార్దుకుండు = కొండ (మేరు పర్వతము) విల్లగాఁగల శివుఁడు; పచ్చడంబున్ = పచ్చని కాంతిచే; పొల్చు = ప్రకాశించు; పూఁ బచ్చడమున్ = పూవుల పచ్చడముచేత; శైలతనయన్ = పార్వతిని; పొదివెన్ = కప్పెను. అలం. ఉపమ.

చ. పొదుపు పరాగఘృష్టిమొగమున్, శ్రమవారిని మేరు, భానుదీ

ప్తి దవుల హెచ్చు చన్దలున్, దేజము దాల్చెనెకాని యొప్పుగం

దదు నగపుత్రి కప్పు భసితంబున వర్షముచేత నగ్నివై

గదురుట నద్దమున్ లతయుఁ గాంచనకుంభములున్ ⁴బెడంకునే?

188

టీక. పొదుపు = ఆక్రమించిన; పరాగఘృష్టిన్ = పుష్పాడికాంతిచేత; శ్రమవారిని = చెనుట నీటిచే; భానుదీప్తి, దవులన్ = సూర్యుని కాంతి తగులగా; హెచ్చుచన్దలున్ = ఉన్నత స్తనసన్ని వేశములును; లేజముదాల్చెనెకాని = ప్రకాశించెనే కాని; ఒప్పు = బాగు; కుందదు = తగ్గదు; నగ పుత్రికన్ = పార్వతికి; భసితంబున్ = భస్మముచే; అగ్ని; వైగదురుటన్ = వ్యాపించుటచేత; బెడం కునే = చలించునా?

1. క. తీవి. చ. తీవ. 2. క. యబలాదృతి. చ. యబలాప్రబలాధృతిదాల్చెనన్న. ట యబ లాప్రబలాధృతిదాల్చెనన్న. 3. చ. దాల్చెన. 4. చ. బెడంగులె.

ఇందు పార్వతీదేవి ముఖము, శరీరము, స్తనములు ఉపమేయములు; అద్దము, లత, బంగారుకుండలు సుపమానములు. బూడిదవంటి పుష్పాడి పార్వతి ముఖమునఁ బడినది; విహారమువలని స్నేహజలము శరీరమున వ్యాపించినది; వేడియైన సూర్యకాంతి యామె స్తనములపయిఁ బడినది; అట్లయినను ఆమె చక్కదనము హెచ్చెనే కాని తగ్గలేదు. వీలయిన అద్దముపై బూడిద పూసిన (పూసి, లోమిన) అది తళుకును; వర్షమున మేను తడిసిన పశుభియు అది రాచించును; కాంచనకుంభముల నగ్నిపయి నుంచి (మెరుగుపెట్టి)న నవి తళతళమని ప్రకాశించును. అలా. క్రమము, రూపకము.

మ. బొమ్మ లెక్కించిన విల్లు వంచు నునుఁజూపుల్ చంచలంచుచల

క్రమరేఖ నిగిడింప శాతవిశిఖాఘంబుల్ మొయిన్నించు నె

య్యములం బల్కఁగ నల్కమీఱి చటులజ్యాఘోషముఁజేయు న

య్యమప్రాపించి రతీశ్వరుండు హరు బిట్టోడింప నుట్టాడుచున్.

189

టీక. రతీశ్వరుండు = మన్మథుండు; హరుక్ = శివుని; బిట్టు = శిఖ్రముగా; ఓడింప నుట్టాడుచున్ = ఓడింప సంభ్రమించుచు; ఉమప్రాపు, బంది = పార్వతి నాశ్రయించి; బొమ్మ, లెక్కించినన్ = ఆమె కనుబొమలను మైకి ఎత్తఁగా-నిక్కించఁగా; విల్లువంచున్ = తన చెఱకుమిటిని వంచును; నునుఁజూపుల్ = కటాక్షములను; చంచలంచుచలక్రమరేఖన్ = మెఱుపు మెఱసినట్లు; నిగిడింపన్ = వ్యాపింపఁజేయఁగా; శాతవిశిఖాఘంబుల్ = వాడిబాణముల మొత్తములను; మొయిన్, నించున్ = శివుని దేహముపై పడునట్లు చేయును; సయ్యములం బల్కఁగన్ = ఆమె స్తనపుఁబల్కులను పలుకఁగా; అల్కమీఱి = (తాను) శివునివై గోపించి; చటులజ్యాఘోషమున్, చేయున్ = చలించుచున్న అల్లెత్రాటిధ్వనిని చేయును.

పార్వతి తనపక్షమున కనుకూలయయి, శివునివై పలపులను ప్రసరింపజేయుటచేత మన్మథుండు ధైర్యమును పొంది తన వెనుకటి పగ సాధించి, శివు నోడించుటకు మన్మథుండు తొందరపడుచున్నాడని భావము. పార్వతి కనుబొమలు మన్మథుని విండ్లవలెను, ఆమెచూపులు బాణములవలెను, పలుకులు శింజినీధ్వనివలెను ఉన్నవని గ్రహింపఁదగును. అలం. వ్యంగ్యోపమ.

చ. చిగురులు దేరఁజేసి విరిచిక్కనిచక్కనిపువ్వుగుత్తులన్

బిగువుచనుంగవం బొదివి వ్రేలెడుచిల్కలఁ జోపి తేనియన్

బొగపిన పల్కులం బొగడి భూతఁతెన్ బతి మెచ్చఁజేసె న

య్యగజ తదుద్యమార్తా వినయానునయాభినయానుకూలతన్.

190

టీక. లేరఁజేసి = కలుగఁజేసి - తెచ్చి; విరిచిక్కనిచిక్కనిపువ్వుగుత్తులన్ = పూలు దట్టముగాఁ గల చక్కని పూగుత్తులను; పొదివి = కప్పి; వ్రేలెడు = వ్రేలాడు - అంటిపెట్టుకొని యున్న; చోపి = తఱిమి; తేనియంబొగపిన = తేనెలో పక్వముచేసిన; తేనెవంటి మధురములైన; పల్కులన్ = మాటలతోను, గింజలలోని విత్తులతోను; అయ్యగజ = ఆసార్వతి; తదుద్యకూలతన్ = ఆయన ప్రయత్నమునకుఁ [కోరికకు] దగిన వినయము, ఉపకారము, అభినయము లనుకూలపడునట్లు; భూతపతిన్ = ప్రాణులకు ప్రభువైనవానిని, భూతములకు ప్రభువైనవానిని; పతిన్ = భర్తయైన శివుని; మెచ్చఁజేసెన్ = మెప్పించెను.

పార్వతి చిగుళ్లను, పూగుత్తులను కోసి తెచ్చి అలంకరించుకొని, చిలుకలవలె తేనెలూలుకు పలుకులు పలుకుచు, వినయానునయాదులఁ జూపుచు తన భర్తను మెప్పించెను. భూతములవలని చెడుగు రాకుండుటకయి భూతపతికి బలియన్నముల నిచ్చుట సంప్రదాయము; ఇచట పూగుత్తులు ఆన్నము,

చిగుళ్లు వ్యంజనములు, చిలుకలను తఱిమి తెచ్చిన-లేనియం బొగగిన పలుగుల మధురపదార్థములు అని తాత్పర్యము.

క. ఈరీతి ప్రమదవిపినవి, హారం బొనరించి హిమనగాత్మజయుం గం

జారిరవిశిఖనయనుచు డుప, చాచంబులు సమదయువలిజన మొనరింపన్. 191

టీక. ప్రమదవిపినవిహారంబు = ఉద్యానవనవిహారమును; కంజారిగవిశిఖనయనుచుడు = చంద్ర సూర్యాగ్నులు కన్నులుగాఁ గల శివుఁడును; [ఇచట సముచ్చయముండవలెను; అది మూలమునలేదు.] సమదయువలిజనము = యావనముతోఁ గూడిన యువతులు; ఉపచారంబులు; ఒనరింపన్ = సేవింపఁగా.

ఉ. నాకవిభూషణోత్కరకనచ్చిఖరావృతమైన యొక్కవ

ద్వాకరతీరకేళికనకాద్రిసుఖస్థితి నుండునంతఁ బుం

డిక్యతతారహారముగ శేషవిభూషణు సంఘిక్రిక్ నమో

వాక మొనర్చి యిట్లుచు శివాకలకంఠి సమంజసోస్తులన్. 192

టీక. నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమాణిక్యసముదాయముచేఁ బ్రకాశించు నగ్ర (శిఖర) ములతోఁ (గూడినది) నావరింపఁబడినది; [‘నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమణుల సముదాయము చేత ఆవరింపఁబడినది’ అని పూర్వటీక] పద్మాకరతీరకేళికనకాద్రిక్ = సరస్సుయొక్క యొడ్డున నున్న బంగారు క్రీడాపర్వతముపైని; సుఖస్థితిక్ = సుఖముగా; శివాకలకంఠి = పార్వతి; పుండీకృతతార హారముగక్ = రాశిగాఁ జేయుబడిన ముత్యాలపేరులు కలుగునట్లుగా; [పార్వతి పరమేశ్వరుని పాద ములకు వంగి నమస్కారము చేయునపుడు ఆమెమెడలో నున్న ముత్యాలహారములు ముత్యాలపోక పోసినట్లు రాశిగాఁ నేలఁబడినవి భావము.] శేషవిభూషణు సంఘిక్రిక్ = శివునిపాదములకు; నమో వాకము = నమస్కారమును; ఒనర్చి = చేసి; సమంజసోస్తులన్ = ఉచితములైన మాటలతో; ఇట్లుచున్.

సీ. విజ్ఞానమయ! మహాప్రాజ్ఞ! యో సర్వజ్ఞ! ప్రార్థితు ¹ని న్నొక్కయర్థమేను

నిర్వాణఫలదమై నీ కున్మిషట్టైతేత్రంబు దేవతాసింధుముఖ్య

తీర్థంబుల జయించు తీర్థంబు నత్యుత్కటప్రభావంబుల దీప్రమైన

దైవతంబునుగూడి దర్శనస్నానపూజనములఁ ²గలుషభంజన మొనర్చు

లే. జాలునివ్వుఁడు నొకచోట మేళవించి, యుండునోకాక *వేర్పడియుండునొక్కొ!

దీనిచందంబు సకలంబుఁ దేటపడఁగ, హృదయగమ్యంబుచేసి న స్నేలుమనుడు.

టీక. విజ్ఞానమయ! = విశేషమగు జ్ఞానము స్వరూపముగాఁ గలవాఁడా! మహాప్రాజ్ఞ! = గొప్పపండితుఁడా! సర్వజ్ఞ! = అన్నియు నెఱిగినవాఁడా! నిను = నేను; అర్థము = విషయమును; నిర్వాణఫలదమై = మోక్షఫలము నిచ్చునదయి; నీకు, ఉన్మిషట్టైతన్ = నీకు నివాసమైన; తేత్రంబు = పుణ్యస్థలము; దేవతా.....తీర్థంబులన్ = గంగానది మొదలగు పవిత్రతీర్థములను; జయించు = అతి క్రమించునట్టి; అత్యుత్కటప్రభావంబులన్ = మిక్కిలిగొప్ప మాహాత్మ్యములచేత; దీప్రము = ప్రకాశించునది; దర్శన, స్నాన, పూజనములన్ = (తేత్రముయొక్క) దర్శనమునను, (తీర్థమున) స్నానముచేతను, (దేవతయొక్క) పూజచేతను; కలుషభంజనము = పాపములను నశింపఁజేయుటను; మేళవించి = కలిపి; వేర్పడి = వేర్వేరుగా; దీనిచందంబు = దీనిరీతి; హృదయగమ్యంబు = మనస్సున కెఱుకపడునది.

మ. లవలీపల్లవపాండురంబు లగు గల్లజ్జోణులం జంద్రికా
 లవలీలం దరహాస మింపెనంగఁ 1 గోలక్ వైశ మ్నోలఁ బే
 లవలీలం గొనితెచ్చి యంకకదళాలంకారముంజేసి బా
 లవిధూత్తంసుండు కల్కు మాధవక థాన్లాఘానుభాసక్తుడై.

194

టీక. లవలీపల్లవపాండురంబులగు = వెన్నెలతీగల చిగుళ్లవలెఁ జెల్లనివైన; గల్లజ్జోణులక్ = చెక్కిలిప్రదేశములందు - చెక్కిళ్లచయి; చంద్రికాలవలీలక్ = లేతవెన్నెలరీతిని; దరహాసము = చిఱు నవ్వు; ఇంపెనంగఁ = సొగసుఁగూర్చుగా; అగ్గోలక్ = ముగ్ధురాలైన ఆపార్వతిని; [అగ్గోల=అముగ్ధ స్త్రీయొక్క అని పూర్వటీక.] కేలక్ = చేతితో (పట్టుకొని); వైశము = శిశ్నుముగా; పేలవరీతిక్ = మృదువుగా; [లవలీతిక్ = లేతమువిధమున అని పూర్వటీక.] కొనితెచ్చి=తీసికొనివచ్చి; అంకకదళాలంకారముంజేసి = అరటితోదెవంటి లొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని; బాలవిధూత్తంసుండు = లేత చంద్రుండు తలమానికముగాఁగల శివుండు (కర్త); మాధవ.....సక్తుడై = విష్ణుదేవునియొక్క కథలను కొనియాడుటవలనఁ గలుగు సుఖమునం దిష్టముకలవాడై - విష్ణుకథలఁజెప్పుటయుం దిష్టము కల వాడై; పల్కున్.

శివుండు చిఱునవ్వు నవ్వుచు పార్వతిని మెల్లగాఁ దన లొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని యామె కోరిన సంగతిని చెప్పెదలచెనని భావము. [గల్లజ్జంబు గ్రామ్యమని అలంకారికము. 'కదళీ'శబ్ద మకారాంత ముగా ఇందు ప్రయోగింపఁబడినది. ఇది కవి సమృతము.]

క. కించిద్వలగ్న! మిక్కిలి, మంచిది నీప్రశ్న మిది సమర్థముగా వి

న్పించెద నను నాలోనన, కంచుకు లరు దెంచి ఘటితకరకిసలయులై.

195

టీక. కించిద్వలగ్న! = నన్ని నడుము కల పార్వతీ! మంచిది = బాగున్నది; సమర్థముగాన్ = రహస్యములతోఁగూడ; విన్పించెదక్ = చెప్పెదను; అను నాలోనన = అనునంతలోనే; కంచుకులు = సేవకులైన బెత్తాలవారు - అంతఃపురసేవకులు; అరుదెంచి = వచ్చి; ఘటితకరకిసలయులై = జోడించిన చిగుళ్లపంటి చేతులు కలవారై - నమస్కరించి.

క. దేవ! యగస్త్యాదికముని, నేవితుండై వచ్చినాడు సేనాని భవ

త్సేవార్థి యగుచు నతఁ డిట, రావచ్చునో యనుడు రాగరసభరితమతిన్.

196

టీక. సేనాని = దేవసేనాధిపతి - కుమారస్వామి; భవత్సేవార్థి = మీసేవను కోరినవాడు; రాగరసభరితమతిక్ = (శివుండు) ఎక్కవ ప్రేమతో నిండిన మనస్సుతో.

వ. దేవీసహితంబై యద్దేవదేవుండు తదాగమనం బనుమతించుటయు వల్లె యని
 సౌవిదల్లనికరంబు నిజకరంబుల బుత్తడిబెత్తంబు లంబురుహచుంబితోతరుణతరణి
 కిరణంబులం బురణింప మరల పఱచి శరీరవణప్రభవునకు భవానీపతి యనుగ్రహిం
 చుట తెలియ విన్నవించుటయు నతండు.

197

టీక. అనుమతించుటయున్ = అంగీకరింపఁగా; వల్లె = సరియే; సౌవిదల్లనికరంబు = కంచు కుల గుంపు; బుత్తడిబెత్తంబులు = బంగారుబెత్తములు. అంబు.....కిరణంబులక్ = పద్మములను ముద్దుగొనుచున్న (తాఁకుచున్న) లేతసూర్యుని కిరణములను; పురణింపక్ = అనుకరింపఁగా; [అనగా కంచుకుల కరములు పద్మములవలెను, చేతులందున్న బెత్తములు లేతసూర్యునికిరణములవలెను ఉన్న వనుట.] పఱచి = వరుగెత్తి; శరీరవణప్రభవునకుక్ = కుమారస్వామికి; భవానీపతి = శివుండు.

1. నేలక్ వేశ. చ. 2. క. గోలచే. చ. గోలచే. 3. చ. సౌపదల్ల. 4. చ. (తరుణ, లేదు)

5. చ. యనుగ్రహంబెఱిగించుటయు.

పాండురంగ—8

సీ. వీడియం బెడలించి విధురత్నకనకాలుకాంచి తాంబువు పుక్కిలించి యుమిసి
యుదిరిబంగరువ్రాత హొంబట్టునలె చాటు సడలించి వెను గట్టిస్థలిని జాట్టి
యనుయాయి పృథకహస్తాంతరన్యస్తోపదోచితార్థము తానె యుద్వహించి
యంగుళీసంజ్ఞ సంయములఁ బ్రత్యేకంబు మునుమున్ను లోనికిఁ జన నొనర్చి

తే. ద్వారపార్శ్వస్థవేదికావలుల జరత, రక్షిచన్ద్రంబు టంక్రియారభటివరల
వలయమకుటాదికంబుగ నిలిచి మ్రొక్క, నగవుఁ జూపులఁ జూచుచు నగరుసొచ్చి.

టీక. వీడియంబు ఎడలించి = నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివైచి; విధు.....బువు = చంద్రకాంతమణులతోఁజేయబడిన గిండియందలి నీటిని; ఉదిరివలెవాటు = మేలిమి బంగారు ఖనితనముగల పచ్చపట్టు వైవస్త్రమును; సడలించి = తీసి; వెనుక = వెనుముగా, కట్టిస్థలిని; జాట్టి = మొలను దిగించి; అనుయాయితార్థము = తన్నునుసరించి వెనుక వచ్చుచున్న పిల్లవానిచేతి యందున్న బహుమానోచితపస్తువును; ఉద్వహించి = పట్టుకొని; అంగుళీసంజ్ఞ = చేతిప్రేలి నైఁగచే; ప్రత్యేకంబు = వేఱుగా; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; లోనికిఁ జననొనర్చి = లోనికి పంపి; ద్వార పార్శ్వస్థవేదికావలులకొ = ద్వారములకు రెండుప్రక్కల నుండు తిన్నెలయందు; జరతరక్షిచన్ద్రంబు = ముసలికావలివాండ్రగుంపు; టంక్రియారభటిన్, వఱలు = భుష్టంకారధ్వనిరీతిని, ఒప్పునట్టి; వలయ మకుటాదికంబుగొ = కడియములు; కిరీటుములు (తలపాగలు) కలుగునట్లు, [తాను లోనికి వెళ్ళినపుడు ద్వారములకు ప్రక్కనున్న ముసలిసోపాయాలు అరుగులనుండి తొందరగా లేవగా, వారిచేతి కడియ ములు, నమస్కరించునపుడు కిరీటుములకుఁ దగిలి ధ్వనించినవనుట.] నగవుఁజూపులకొ = నవ్వులూలుకు చూపులతో.

[పెద్దల దర్శనమునకఁ బోవునపుడు అవలంబింపవలసిన సద్గతు లిందు వర్ణింపఁబడినవి.] కుమార స్వామి అంకవఱకు నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివేసి పుక్కిలించి యుమ్మివైచెను; వైమోచిపస్త్రమును తీసి, మొలకు చుట్టుకొనెను; తాను తండ్రికీయఁదలంచిన బహుమానము నింతవఱకు మోసికొనివచ్చుచున్న పిల్లవాని చేతినుండి తీసికొని, తానే పట్టుకొనెను. ముందుగా పెద్దలగు మునులను లోనికిఁ బంపి, తాను వారివెనుక నేఁగెను తన్నుజూచి ద్వారముల ప్రక్కనున్న వేదికలనుండి లేచి నిలిచిన, ముసలి పారావాండ్రు నవ్వుగుల్కు చూపులతో గౌరవించి నగరికఁ బోయెను. అలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. వచ్చి పయోజపత్రముల వ్రాలెడు తుమ్మెదదొమ్మియూకలకొ

దచ్చెన నేయుచుకొ బిత్తపదంబులఁ గూకటు లంట దర్శనం

బిచ్చుట మున్ను గాంగ సీనుతియించుచు మ్రొక్కుడుఁ గేలుసాచి వే

గ్రచ్చి కవుంగలించి నలిగుబ్బిపట్టియు *వాఁక దాల్పుడున్.

199

టీక. పయోజ...కలకొ = తామరపూవుతేకులవయి, సందడిచేయు తుమ్మెదగుంపులను; తచ్చననేయుచుకొ = ఎగతాళి చేయుచు; పిత్తపదంబులకొ = తండ్రిగారిపాదములవయి; కూకటులు, అంటకొ = పిల్లజాట్లు తాకునట్లు; దర్శనంబిచ్చుట = కన్పించుట - (చూడననుమించుట); మున్ను గాంగకొ = మొదలుకొని; [దర్శనంబు = కానుక అని పూర్వటీక.] మ్రొక్కుడుకొ = నమస్కరింపగా; కేలుసాచి = చేయిచాచి; వలిగుబ్బిలిపట్టియొకొ = హిమవత్సర్వతము కూతురు - పార్వతి యను; వాఁకదాల్పుడుకొ = గంగానదిని (తలపై) ధరించిన శివుడును; గ్రచ్చి = గట్టిగా అదిమి; శివునిపాదములు తామరపూవురేకులవలెను, కుమారుని పిల్లజాట్లు తుమ్మెదలవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. ఉపమ.

తే. సమ్మదాశ్రులు కనుగవఁ గ్రమ్ముచేర, నాటుమోములబాలు నిజాంతరమున
నిలువ నతఁడొప్పె రోహిణీజలజవిమత, మధ్యముననున్న తారాకుమారుఁ¹బోలి.

టీక. సమ్మదాశ్రులు = ఆనందబాష్పములు; కనుగవఁ = రెండు కన్నులయందును; గ్రమ్ము
చేరఁ = వ్యాపింపఁగా; అటుమోములసామిక్ = కుహరస్వామిని; నిజాంతరమునఁ = నిలువఁ =
తమయిరువుర మధ్యను నిలువఁగా; రోహిణీ; జలజవిమతమధ్యమునఁ = రోహిణీ, చంద్రుల నడుమ;
తారాకుమారుఁబోలి = బుధునివలె; ఒప్పెఁ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. నిటలాక్షువలన నప్పుడు, ఘటసంభవముఖ్యమునులు గని రెంతయు ము
చ్చటఁ బిలిచి పీట యిడి యుత్కటకృపతో నొసఁగు పరమగౌరవ ²మంతన్.

టీక. ఘటసంభవముఖ్యమునులు = అగస్త్యుఁడాదిగారల మహర్షులు; నిటలాక్షువలనఁ =
శివునివలన; ముచ్చటఁ = మక్కువతో; ఉత్కటకృపతోఁ = ఎక్కువ దయతో; ఒసఁగు = ఇచ్చు
నట్టి; పరమగౌరవము = గొప్పమర్యాదను; కనిరి = చూచిరి; అంతఁ = అపిదప; [ముందుపద్యమున
కన్వయము.]

సీ. అలవోకఁ కిగనకాద్రి నెలయుచో విరిగిన హరివరాహము దంష్ట్ర నవతరించె
నెద్ది ము న్నపరంజి యిసుక రానేలబఁ జరియించు గంధర్వపరివృథునకుఁ
జిత్రాశ్వనకు నెద్ది చేకూరె నెద్ది తచ్చుద్ధాంతకామిసీసురతభేద
మపనయింపఁగఁజాలెఁ దపవాసరంబుల నంచయై గరుదంచలానిలముల

తే. నెద్ది ప్రాపించె నాభేచరేంద్రుగెలుపు, గొన్నతారకునకు వాని గుహుఁడు దునిమి
తెచ్చెఁ దా నెద్ది ⁴యమ్ముత్య మిచ్చె నచల, సుతకు శితికంధరునకు నిచ్చుటయు నలరి.

టీక. అలవోకఁ = ఆవలీలగా; కనకాద్రిఁ = మేరుపర్వతమును; నెలయుచోఁ = (ఎఁగ)
చిమ్మనపుడు; హరివరాహము దంష్ట్రఁ = పరాహాపతారమూర్తియొక్క కోరనుండి; ఎద్ది; యవతరిం
చెఁ = విడి పుట్టెనో; మున్ను = పూర్వము; అపరంజియిసుకరానేలలఁ = బంగారపుడినుక తాలినేలల
యందు; గంధర్వపరివృథునకుఁ = గంధర్వరాజైనవానికి; తచ్చుద్ధాంతకామిసీ సురతభేదము = ఆ
చిత్రాశ్వని యంతఃపురస్త్రీయొక్క సురతక్రీడయందలి యాయాసమును; అపనయింపఁగఁజాలెఁ =
పోగొట్టఁగలిగెనో; తపవాసరంబులఁ = చేసవిదినములందు; అంచయై = హంచయయి; గరుదంచలా
నిలములఁ = రెక్కలచివఱలవలన పుట్టిన వాయువులచే; అపనయింపఁగఁజాలెఁ = పోగొట్టఁగలిగెనో;
ప్రాపించెఁ = లభించెనో; భేచరేంద్రుఁ = గంధర్వుని; గెలుపుగొన్న = గెలిచిన; గుహుఁడు = కుమార
స్వామి; తునిమి = చంపి; అమ్ముత్యము = ఆముత్యమును; అచలసుతకుఁ = పార్వతీదేవికిని; శితికంధరు
నకుఁ = శివునికిని; [వీరిరువురికిని]. అలరి = సంతోషించి.

చ. హరుఁడు శిరంబునం జెవిఁ గరాంబురుహంబునఁ దాల్చు జంద్రికాం

కురపరభాగమై యురగకుండలమై స్ఫటికాక్షసూత్రమై
గిరిజకరాలిఁ గర్ణమునఁ గేల వహింపఁ బసూనమాలికా
కరిరదపత్రవిభ్రమశరంబులు నై మణి యుల్లిసిల్లుచున్.

203

టీక. కరాంబురుహంబునఁ = పద్మమువంటి చేతియందును; తాల్చుఁ = ధరింపఁగా;
చంద్రికాంకురపరభాగమై = వెన్నెలయంకురమువలె ఉత్కృష్టగుణములు కలదై; ఉరగకుండలమై =
పాముచేఁజేయఁబడిన కుండలమువలె నున్నదై; స్ఫటికాక్షసూత్రమై = స్ఫటికజవమాలికయయి; గిరిజ

కచాళిక్ = పార్వతికొప్పువయి; ప్రసూన.....శుకంబులనై = పూలమాలిక, దంతపత్రము, విశా
సార్థమయిన చిలుకయు నయి; వణి; ఉల్లసిల్లుచుక్ = ప్రకాశించుచు.

శివుఁ డామణిని తలపై ధరింపఁగా చంద్రవంకవలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా కుండలమువలెను,
చేతిలో నుంచుకొనఁగా జవమాలవలెను ప్రకాశించెను; పార్వతి దానిని తలపై ధరింపఁగా పూలమాల
వలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా చెవికమ్మవలెను, చేతిపై నుంచుకొనఁగా చిలుకవలెను ప్రకాశించెను. అలం.
క్రమము, ఉపమ.

వ. వెండియు నగ్గొండరాచూలియు ఖండపరశుండునుం డెందంబుల నెన్ది యభి
లపించి రయ్యెరూపంబు లాపరమరత్నంబు ధరియించి ¹తదాదరణచరితార్థం
బయ్యె నంత. 204

టీక. కొండరాచూలి = హిమవంతునికూతురు - పార్వతి; ఖండపరశుండు = శివుఁడు; అయ్యె
రూపంబులు = ఆయా రూపములను; ధరియించి = పొంది; తదాదరణచరితార్థంబు = వారు (తన్ను)
గౌరవించుటచే సార్థమైన పుట్టుక కలది.

క. మత్సామిష్యమునకు నీ, సత్సయమివరులు నీవుఁ జను దెంచుటగో

వత్సా! యెయ్యది కత మని, వాత్సల్యము గదురఁ బంచవదనుఁడు పలుకన్. 205

టీక. మత్సామిష్యమునకుఁ = నావద్దకు, నీ; సత్సయమివరులకుఁ = ఈ గొప్ప
మహర్షులును; చనుదెంచుటకు = వచ్చుటకు; ఓవత్సా! = ఓకుమారా! కతము = కఠినము; వాత్స
ల్యము కదురకుఁ = ప్రీతికలుగునట్లుగా; పంచవదనుఁడు = విదు ముఖములుకల శివుఁడు. [శివుని పంచ
వదనములను ౧౭౩-వ పద్యవివృతిలో జెప్పఁబడి యున్నది.]

నీ. తనతండ్రి బలుకుఁ గ్రొంచనిపూదనుఁడు చంద్రపరిపన్నిగధనీరుహముకుశ

భాతి మోడుపుగేలు ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి యలర నోవృషభగమన!

నావేర స్కాందంబునాదగు నొక పురాణము ²నీదు కరుణకలిమి రచించి

యిమ్మునీంద్రులకెల్ల నెఱిగింప నందు వీరలు సురక్షే త్రతీర్థములకథలు

తే. చాల విని విని సర్వాతిశాయి యైన, దేవుఁ డేనియు నటువంటి తీర్థమేని

నట్టినుత్తేత్రమేని భోగాపవర్గదాయి కలదేని యెఱిగింపు తడయ కనిన. 206

టీక. క్రొంచనిపూదనుఁడు = కుమారస్వామి; చంద్ర...భాతిక్ = చంద్రులనమూహ
ముచే ఆరికట్టఁబడిన (ఆక్రమింపఁబడిన) తామరమొగ్గలవిధమున; [అతఁడు రెండు చేతులను జోడించి
నమస్కరింపఁగా - ఆమోడ్పుఁజేతులు తామరమొగ్గవలెను, వ్రేళ్ళగోట్ల (౧౦) చంద్రులగుంపువలెను
ఉన్నవనట. తామర చంద్రునికి దాయ యగుటవలన అది వికసింపకుండ చంద్రులరికట్టినట్లున్నదని
భావము.] మోడుపుగేలు = ముకుళించిన పాస్తములు, ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి; యలరక్ = నొసటిపై
నుండి ప్రకాశించఁగా; తనతండ్రిక్ = తనతండ్రినిగుఱించి; పలుకుక్; ఓ వృషభగమన! = ఓ నంది
వాహనుడా! స్కాందంబునాదగు=స్కాందమును పేరుకల; సర్వాతిశాయియైన=అన్నింటిని మించిన;
దేవుఁడేనియొక్ = దేవుఁడును; [ఇచట 'వినీ' సముచ్చయార్థకముగా ప్రయోగింపఁబడినది.] తీర్థమేని =
తీర్థమును; నుత్తేత్రమేని = గొప్పతేత్రమును; భోగాపవర్గదాయి = భుక్తిముక్తులను రెండింటిని ఒకఁగు
నది; కలదేని = ఉన్నయెడల; తడయక = ఆలస్యముచేయక; ఎఱిగింపు = తెలుపుము. అలం. ఉపమ.

వ. సర్వోత్కృష్టంబు లగు తీర్థతేత్రదైవతంబుల మహాప్రభావంబు మదీయభావ
దర్పణంబునం బ్రతిఫలించమిందేసి. 207

టీక. సర్వోత్కృష్టంబులు = అన్నింటిని మించినవి; మదీయభావదర్శణంబునకే = నామనస్సు నెడి యద్వయమునందు; ప్రతిఫలింపమిం జేసి = తోచకపోవుటచేత.

క. నీవలన ¹నకడముట్టిన, దైవతమహిమయును తేత్రతత్త్వము తీర్థ శ్రీనిభవము శ్రుతిమార్గసు, ధావిష్కృతిగాఁగ వినుటకై ముదమొదవన్. 20;

టీక. నీవలనన కడముట్టిన = నీవలననిద్దించిన; దైవతమహిమయును = దేవతామహాత్మ్యమును; తేత్రతత్త్వము = ప్రధానతేత్రస్వరూపము; తీర్థశ్రీనిభవము = పుణ్యతీర్థసంబంధము; శ్రుతి...విష్కృతిగాఁగ = చెవియందమ్మతముపోయివిధమున - కర్ణపేయముగా; ముదమొదవన్ = వేడుక పుట్టఁగా.

ఉ. ఈ కలశోద్భవప్రముఖు లేనును నచ్చితి మీహితార్థల
క్షీర! దీని మాకు నెఱింగింపు మనంబున నున్న సంశయో
త్యేకము మానిపింపు కృపచేలేడుచూపులఁ జూడుమన్నఁ దా
రాకమనార్థమాళి మధురంబుఁ బ్రియంబునుగాఁగ నిట్లనున్. 20)

టీక. ఈ కలశోద్భవప్రముఖులు = ఈగర్భుండు మొదలుగాఁగల యీ మునులను; ఈహితార్థలక్షీర! = కోరినవానిని పొందజేయువాడా! - కోరికలను నెరవేర్చు నో తండ్రి! సంశయోత్యేకము = గొప్ప సందేహమును; మానిపింపు = పోగొట్టుము; కృపచేలేడు = కృపారసమొలుకునట్టి; రాకాకమనార్థమాళి = అర్థచంద్రుండు తలపైఁ గల శివుండు. ఇట్లుచున్.

మ. మము నీయర్థమ వేడుచున్నయది యుష్మన్తాత యోపుత్ర! యీ
యుమకు న్నికు నెఱుంగఁ జెప్పెన వినుం డూహించి యేతచ్ఛరి
త్రము సర్వంబు కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీః బ్రకాశింప గో
ప్యము సేయందగు దీని విన్నపిదపక బ్రాణంబుగా దాచుచున్. 210

టీక. ఈయర్థమ = ఈసంగతిచే; యుష్మన్తాత = మిత్రుని - పార్వతి; డూహించి = అలోచించి; కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీః = ఆలచేతియందలి స్ఫటికముతోభవ - స్ఫుష్టముగా; చెప్పెదన్, గోప్యము, చేయందగున్ = రహస్యముగా (దీనిని) ఉంచవలెను.

తే. శతమతికి నాస్తికునకుఁ బాపండునకును
గర్భముగుఱించి యాచించు గర్భితునకు
నీవరమగోప్యమోపుత్ర! యోపురంద్ర!
తప్పిదారియు నెఱింగింపఁ దగవుకాదు. 211

టీక. శతమతికిన్ = మూర్ఖునకును; నాస్తికునకున్ = వేదప్రామాణ్యములేనివానికిని; [దేవుండు లేడు అనువానికిని - అని పూర్వవ్యాఖ్య.] పాపండునకును = వేదవిరుద్ధాచారములు కలవానికిని; గర్భితునకున్ = నిందితునకును - హేతువాదికిని; పురంద్ర = శ్రీ; తప్పిదారియున్ = పొరపడియైనను; తగవు = న్యాయము - ధర్మము.

క. అని నిజతనూభవునకును, దనమగువకుఁ దీర్థదైవతతేత్రము లో
క్కునెలవు నన భువనత్రయ, వినుతిఁ గనుటఁ దెలుపఁగడఁగి విధుమాళి మదిన్.

టీక. భువనత్రయన్ = ముల్లోకములను, విధుమాళి = చంద్రమాళి - శివుండు.

సీ. వెడఁదకన్నులవాని వెయినామములవాని ప్రేతల వలపించు వెరవువానిఁ
జిప్సకూఁకటివానిఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ జెరివిన మంచి పించియమువానిఁ

బులుగుతత్తఃవాని బొడవులతుదవాని బొక్కిట వెలిదమ్మిపూవువాని
మినుకుటూర్పులవాని మిసిమిమేతలవాని మెఱుంగుఃజామనిచాయమేనివాని
తే. దిస్స మొలవాని బసే గాన ద్రిప్పువాని
మురళి¹గలవాని మువ్వంక మురుపువాని
విట్టలాధీశుఁ దలచి తద్విపులమహిమ
²నొడువుఁ బ్రాచ్యక్ష్మి క్రీసీడ విడిదిప్రొడ.

213

టీక. వెడదకన్నులవాని = విశాలలోచనములు కలవానిని; వెలు = వేయి-సహస్రము; ప్రేతల కలవించు వెఱువువాని = గొల్లకడుములు తన్ను ప్రేమించునట్లు పేయనుసాయము ఎఱిగిన వానిని; చిప్పకూకటివాని = పిల్లజాట్టుకలవానిని; చిన్నినవ్వులవాని = ఇంపైననవ్వులుకలవానిని; చెరిపిన = దోపిన; మంచిమించియమువాని = చక్కని (సమర్థ) సింఘము కలవానిని; పులుగుతత్తః వాని = పక్షి వాహనముగాఁ గలవానిని; బొడవులతుదవాని = ఉన్నతమైనవాని చివఱనుండు వాని - ఉన్నతములకంటెను ఉన్నతుండైనవానిని; బొక్కిట = నాశియందు; వెలిదమ్మిపూవు వాని = తెల్లతామరపూవు కలవానిని; మినుకుటూర్పులవాని = పేదములు నిశ్శాన్యములుగాఁ గల వానిని, మిసిమిమేతలవాని = వెన్నెలనువానిని; మెఱుంగుఃజామనచాయమేనివాని = మెఱుంగారు నల్లనిచాయ గల దేహము కలవానిని; దిస్స మొలవాని = దిగంబరుని; హసే = ఆవులగుంపును; కానక = అడవియందు (మేతకయ); మురళి = పిల్లనగ్రవి; మువ్వంకమురుపువాని = మూడు వంక లేర్పడునట్లు నిలుచుటచే అందముగూర్చువానిని; [మువ్వంక = త్రిభంగి అని ప్రసిద్ధము] తద్విపుల మహిమ = ఆ విట్టలునిగొప్పమహిమను; ప్రాచ్యక్ష్మి క్రీసీడ = ప్రాతమట్టిచెట్టు క్రింది నీడ; విడిదిప్రొడ = విడిది (నివాసము) గాగల శివుఁడు; నొడువు = చెప్పురు.

శా. సారాచారవిచార! చారణసద్భూసంస్తూయమానప్రథా
ధారోదారవిహార! హారసుషమాధస్యస్ఫుగత్క్రిత్తి
రూపరాలంకృతదిక్క! దిక్కరిక రాభోగస్ఫురద్బాహుశా
ఖారారజ్యదశేషభూభరణదత్త! దక్షశత్రుభవా!

214

టీక. సారాచారవిచార! = ఆచారముల సారమును విచారించువాఁడా! చారణ.....
విహార!! = చారణులను దేవతావిస్త్రీలచేఁ గొనియాడఁబడుచున్న ప్రఖ్యాతికి ఆధారమగు బౌదార్థము యొక్క విహారముకలవాఁడా! (వేదాద్రిమంత్రి గారి దానమహిమను చారణస్త్రీలు పాటలుకట్టి పాడు చున్నారని భావము.) హార.....దిక్క! - హారసుషమా = ముత్యాలపేరులయొక్క ప్రకాశము వంటి కాంతిచే; ధన్య = ధన్యమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించునట్టి; క్రిత్తికరూపరాలంకృతదిక్క! = కర్పూరమువలె తెల్లనయిన కీర్తిచే ఆలంకరింపఁబడిన దిక్కులు కలవాఁడా! [ఇతనికిర్తి హారములవలెను కర్పూరమువలెను తెల్లనయి నలుగడలను వ్యాపించినదని యర్థము.] దిక్కరి.....దత్త! దిక్కరికరా భోగ = దిగ్విజముల తుండమువలె పరిపూర్ణమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; బాహుశాఖా = శాఖలవంటి భుజములచే; రారణ్యత్ = మిక్కిలిప్రకాశింపఁ (సంతోషింప)జేయు; అశేష = సమస్త మైన; భూ = భూమిని; భరణ = భరించుటయందు, దత్త! = సమర్థుఁడగువాఁడా! [ఇతనిబాహువులు వినుగుతుండములవలెను, శాఖలవలెను ఉండి; సమస్తభూమిని భరించుటవలె యున్నవని భావము.] దక్షశత్రుభవా! = విశ్వరమునందు దక్షశత్రువగు శివుఁడైనవాఁడా! ఇది ముక్తపదగ్రస్తము. అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ.

* చామనచాయ. శ. ర. 1. చ. గలివాని. 2. చ. నొడవు. 3. చ. దిక్కశత్రుభవా!

క. నారాయణపదనేవా, పారాయణ! జంధులోకపాలనదీక్షా

ప్రారంభకల్పభూమహా!, భారతరామాయణాదిపరమార్థజ్ఞా!.

215

టీక. నారాయణ.....పారాయణ! = విష్ణునిపావసేవయందు ఆసక్తికలవాడా! బంధు.....భూమహా! = బంధుసమూహమును పాలించు దీక్షయొక్క ప్రారంభమునకు కల్పవృక్షమైనవాడా! [వేదాద్రిమృత్తి బంధుసముద్రుడయి వారిని సదా ప్రోచుచుండునని భావము.] భారత...జ్ఞా! = భారత, రామాయణాదులగు పురాణముల తత్త్వమును ఎఱిగినవాడా! అలం. అనుప్రాసము.

మాలిని. సకలసుజనవర్యా! శాంభవాహార్యః శైర్యా!

సుకవివినుతకీర్తి! శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి!

ముకురనిభకపోలా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా!

కకుబధిపసమానా! శౌరవశ్రీసిధానా!

216

టీక. సకలసుజనవర్యా! = సుజనులందఱిని సత్కరించువాడా! శాంభవాహార్యః శైర్యా! = శివరంబాధమగు శైలానగరివలె చలించు శైర్యముకలవాడా! [అహార్యము = పర్యవర్తి] శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి! = పరిశుద్ధ స్వభావమున వర్తించువాడా! ముకురనిభకపోలా! = అద్భుతములవంటి చెక్కిల్లకలవాడా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా! = మనోజ్ఞమగు గొప్ప సుమన కలవాడా! కకుబధిపసమానా! = దిశలంతలో సమానుడగువాడా! శౌరవశ్రీసిధానా! = శౌరవసంపదకు నిధి యగువాడా! అలం. అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవత చరిత్రమునందుఁ బ్రథమా శ్వాసము.

217

టీక. పరమ.....ప్రణీతంబు - పరమపదనాథ = మోక్షాధిపతియగు విష్ణువుయొక్క; నిరవధికకృపా = అంతములేని దయయొక్క; పరిపాక = పంటకు; పరిచిత = వాడుకపడిన; సరసకవితాసనాథ = సరసకవిత్యముతోఁ గూడిన; [భగవంతుని నిరవధికకరుణకు ఫలముగా ఈకవికి సరసకవిత యబ్బిన దనుట.] రామకృష్ణకవినాథ = రామకృష్ణకవిశ్రేష్ఠునిచే; విరిచితంబు = కూర్చబడినది; పాండురంగమాహాత్మ్యంబు = పాండురంగ విట్టలదేవుని గొప్పతనము (అను సర్థమిచ్చుపేరుగల ప్రబంధము) పరమభాగవతచరిత్రము = పేరుపడిన భగవద్గుప్తల చరిత్రము.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపనిత్ర బులుసూపనామక సీతారామస్వామ్యపదానినుపుత్ర, సకల విద్యజ్ఞునిధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ బ్రథమా శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

ద్వితీయాశ్వాసము

దయితచరణసేవా

ప్రాదుర్భవదఖిలవిభవభాసుర! సరసా

హ్లాదక! వితరణవిద్యా

వేదీ! రామాను ¹జేంద్రవేదాద్రీశా!

1

టీక. శ్రీదయిత.....భాసుర! = విష్ణునిపాదసేవలనఁ గలిగిన సమస్తైశ్వర్యములతోఁ బ్రకాశించువాఁడా! సరసా.....వేదీ! = రసేకులను సంతోషింపఁజేసెడి త్యాగ(దాన) విద్య నెఱిగినవాఁడా! వ. ఆకర్ణింపు మాగోకర్ణకుండలుండు సకుమారంబుగాఁ గొండరాచూలిం గనుంగొని.

టీక. గోకర్ణకుండలుండు = పాములు కర్ణాభరణములుగాఁగల శివుఁడు; సకుమారంబుగాఁ = కుమారస్వామితోపాటు; కొండరామాలి = పార్వతి.

❀ శివుండు పార్వతీకుమారులకుఁ జొండరికఁజేత్రమాహాత్మ్యంబుఁ చెల్పుట ❀

సీ. శైలజ! విను విను షట్కంఠ! కరవీరకుశపల్లచంబులఁ గొమరుమిగులు
ఘుర్చవీరానది కలనె నెచ్చట నట్టి భ్రమిదక్షిణతీరభాగమునకు
యోజనంబున సమస్తోన్నతం బగు తీర్థమును తేత్రమును జాలఁబొగడువడయుఁ
జొండరికము లన భాసిల్లు నచట నద్దేవతోత్తముండు లక్ష్మీ²విభుండు
తే. భక్తరక్షణదాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి, యఖిలనిగమాఘగిరిగుహాహరిపుష్పకము
³పాండురంగండు సాకృతిబ్రహ్మలీల, నిలిచియున్నాఁడు భువనసర్వత్రవిభరాతి. 3

టీక. షట్కంఠ! = ఆఱుమెడలుకల కుమారుఁడా! సమస్తోన్నతంబు = అన్నింటను గొప్పది; దాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి = దయాళుఁడు; ఆఖిల.....పుష్పకము = వేదములను కొండగుహయందుండు సింహపుఁబ్బి, సాకృతిబ్రహ్మలీల = దేహముదాల్చిన చరతత్త్వమువలె; వేదములు గిరిగుహగాను, పాండురంగండు సింహపుఁబ్బిగను వర్ణించఁబడుటచే నిందు అలంకారము రూపకము.

వ. ఆదికల్పంబునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరంబు కడకందువ శతానందాది
బృందారక సందోహ ⁴శిరశ్శేఖరశిఖర మణిగణమయూఖచ్చటాటోపారోప మహా
నీయచరణనఖరశిఖరం డగు పుండరీకాక్షుండు పాండురంగాహ్వయమునం బుండ
రీకుం డను నొక్క భూసురపుండరీకునకుఁ బ్రత్యక్షుంబై భక్తపక్షపాతంబునఁ

1. క. జేంద్ర. చ. జేంద్ర. 2. క. వరుండు. ట. విభుండు. 3. చ. పాండురాంగుండు.

4. క. శిరశ్శేఖర. చ. శిరశ్శేఖరశిఖర.

దత్తే త్రతీర్థంబులకుఁ బొండరికంబు ¹లను నామకల్పనం బాచరించి యా చతుర్భుజుండు నేడు నచ్చొటన యున్నవాడు. అవ్వెన్నునిచరిత్రంబు మీకు శ్రోత్రసాయనంబు చేసెద వినుండు. ఇది మీ యిద్దరి ప్రశ్నంబులకు నుత్తరం బయ్యెడు నని మృదుండు మునిసన్నిధానంబునఁ గుమారుండు వినుకొన గిరి కుమారిం గటాక్షించి ద్రాక్షారస ²సపక్షంబు లగు నక్షరవిక్షేపంబు లొలయ నిట్లనియె.

4

టీక. కడకందువ = చివటికాలము; శతానందాది = బ్రహ్మమొదలగు; శిరశ్శిఖరశిఖర=కిరీటాగ్రములయందలి; మయాభిచ్ఛటాటోపారోప = గొప్పకాంతిసమూహము వ్యాపించుటచే; మహానీయ = పూజ్యుఁగు; చరణచిఖరశిఖరుండు = పాదముల కొనగోట్ల కలవాడు; భూసురపుండరీకునకుఁ = బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠునకు; నామకల్పన) బాచరించి = పేరు పెట్టి; శ్రోత్రసాయనంబు చేసెద = పీనులమిదొనర్చెదను; ఉత్తరంబు = సమాధానము; వినుకొనక = జాగ్రత్తతో వినుగా, కటాక్షించి = చూచి; ద్రాక్షారస సపక్షంబులు = ద్రాక్షారసమునకు సమానమైనవి; అక్షరనిక్షేపంబులు = పలుకులు.

— పుండరికమహామునిచరిత్రము ౧ —

చ. ఆలికులవేణి! విన్ను రచితాఖిలపుణ్యుఁ డశేషగణ్యుఁ డత్యలఘువివేకపాశఖని యార్యజన స్తవనీయ³చర్యుఁ డుజ్జ్వలగుణ రత్న రత్ననిధి సత్యదయార్జవశాంతిదాంతిమాంసలగతి పుండరికుఁ డను సన్నని పొల్పు నొకండు పెంపునన్.

5

టీక. ఆత్యలఘువివేకపాశఖని=అతిలేటిన తెలివికి నిధియైనవాడు; ఉజ్జ్వలగుణరత్నరత్ననిధి = ప్రకాశించుగుణములనెడి రత్నములకు సముద్రమగువాడు; (అలం. రూపకము.) సత్య.....గతి = సత్యము, దయ, తిన్నదనము, శాంతి, దాంతి - అనువానిచే పెంపొందిన వర్తనముకలవాడు.

సీ. చలించిమనేనియుఁ జాంద్రోక్త శంకించుఁ బలుకఁ డెన్నఁడు మృషాభాషణములు కలుషవర్తను లున్నపొలముపొంతఁ జనండు కలిమికుబ్జుండు లేమి⁴గలగఁ డాత్మదలయెత్తి చూడఁ డెవ్వలనఁ బ్రస్త్రీల ధైర్యంబు విడఁ డెట్టి⁵దర్శణుటల : నొరులసంపదకునై యుపతపింపఁడు లోన నిందింపఁ డెంతటి⁶సీచునైన

తే. మిన్నకయ చూడఁ ⁷డాకలిగొన్నకడుపు సర్వభూతదయోదయోత్సవ మొనర్పు నిగమఘంటాపథై కాధ్వ⁸సీనబుద్ధి బ్రహ్మవిద్యానవద్యండు బ్రాహ్మణుండు.

6

టీక. చాంద్రోక్త = చాంద్రోక్తుటకు; పొలముపొంత = చోటిపాలిమేరకు; కలగఁడు = కలతపడఁడు; ఎవ్వలనక = ఏవంకను; దర్శణులక = ఒడుదొడుకు సమయంబులయందును; సంపదకునై = సొత్తుకొనుటకు; విడఁడు = విడువఁడు - విడువఁడు; ఉపతపింపఁడు = అసూయపడఁడు; ఆకలిఁ గొన్నకడుపుకై = ఆకలిచే బాధపడువానిని; నిగమ.....బుద్ధి = వేదమార్గము ననుసరించి నడుచు వారిలో ప్రధానుండు; బ్రహ్మ.....వద్యండు = వేదాంతశాస్త్రవేత్త; ఇందు పుండరికుని గొప్పతనము వర్ణింపఁబడినది;

1. క. లన. 2. క. పక్షంబులగు. చ. సపక్షంబులగు. 3. చ. ధైర్యుండు. 4. క. కలగ. 5. తత్తలముల. శ. ర. చ. దర్ధరముల. 6. ట. సీచునేని. 7. క. కన్న. చ. గొన్న. 8. చ. నివదవృత్తి. పాండురంగ—9

చ. హరిహాయదేశికాభుః డగు నమ్మహిదైవతమాళియందు బౌ
గరువునకున్ మృగీమదసుగంధము సంధిలుభాతి సంబుబో
దరచరణారవింశతతస్త్పతిలోలుప యైవ బుద్ధియున్
బరిణాతిః గాంచె సంపదలపై మఱియుం జనియుండు సంపదల్.

7

టీక. హరిహాయదేశికాభుఃడగు = ఇంద్రునిగురువగు బృహస్పతితో సమానుడైన; బంగరు...
భాతి = బంగారమునకు కస్తూరిపరిమళ మబ్బినట్లు; అబుబో.....లోలుప = విష్ణుదేవుని పాద
పద్మముల నెల్లప్పుడును స్పృశించుటయందలి వ్యసనము కలది; పరిణాతిః = పరిపాకమును. అలం.
అర్థాంతరన్యాసము.

సీ. మొదలః గామక్రోధములు బరాబరిచేసి సత్యవాణ్ణియమంబు ¹సంఘటించి
సాత్త్వికస్వల్పభోజనలబ్ధిః గ్రోవ్యాగి యష్టాంగకానక్తి హవణువఱది
²తరిచి ముప్పదిరెండు తత్త్వంబు లూహించి మది ³సత్త్వసంపద ము న్నరించి
తెలిసి ముద్రాపనంబు మేని పనిగొని పాపపూరుషుఁ ⁴పటాపంచుఁజేసి

తే. యతఁడు మూలాలవాల గహ్వరకరండ, కుండలీస్థానగోక్షణ్ణకులకలాప
తత్త్వరగ్వరవణ్ణాధిపై నతదళ, నిర్ణయం బెత యంతయు నిజము గాంచి.

8

టీక. బరాబరిచేసి = చెదరిపోగొట్టి-అణచి; సత్యవాణ్ణియమంబు = యధార్థమును మితము
నగురీతి ప్రసంగమును; క్రోవుః అఁగి = క్రోవునట్లగించి - అఁగి; అష్టాంగకానక్తి = యమ, నియమప్రాణా
యామ, ప్రత్యాహర, ధ్యాన, ధారణ, మనన, సమాధి లను యోగములందు ఆభిరిని; హవణువఱది =
సమకూర్చి; ముప్పదిరెండుతత్త్వంబులు = ప్రకృతి, మహత్తు, అహంకారము, 11 ఇంద్రియములు, పంచ
భూతములు, పంచ విషయములు, జీవుఁడు, పరమాత్మ, షట్చక్రములు అనునవి. మున్నరించి = స్వాధీన
పఱచుకొని; మేనిపనిగొని = శరీరమును శ్రమపెట్టి; పటాపంచుచేసి = తఱిమి నశింపఁజేసి; మూలాల
వాల.....నిర్ణయంబు = మూలాధారమును గుహారూపమును బరిణేయగు కుండలీస్థానమందలి శేషుని
తత్త్వమును; విష్ణుతత్త్వమునకు మూలములగు బీజాక్షరములు, అధిదేవతలు, దళములు అనువాని తత్త్వ
మును బాగుగ నెఱిఁగెనని భావము.

చ. మనుహతరాజయోగములమర్త మెఱింగి తదగ్రసిద్ధి నె
మృనము¹దలిర్ప ²హృజ్జలజమానరసారభషట్పదంబు న
ర్జునరథభూషణంబు వెలిఁ జూడనినిద్దపునిట్టచూపునక
³మునుకొని చొక్కు లోన నిజమార్గగళత్పుధనేడేర్పగన్.

9

టీక. మను. మంత్రములయొక్కయు, హతరాజయోగముల-హతయోగముయొక్కయు, రాజ
యోగముయొక్కయు; మర్తము = రహస్యము; తదగ్రసిద్ధి = అవి నెఱవేఱుటచే; హృజ్జలజమానరసారభ
షట్పదంబు = హృదయకమలమున దట్టముగా వ్యాపించియుండు పరిమళమునకు తుష్పైదయైవాఁడు; అర్జున
రథభూషణంబు = అర్జుననకు సారథియైనవాఁడు; వెలిఁజూడని = బాహ్యప్రపంచమును చూడని;
నిద్దపునిట్టచూపునక = చలించని శ్రేమమయదృష్టిచేత; మునుకొని = పొంగిపొరలి; చొక్కు =
చరణశయనము; నిజమార్గగళత్పుధ = తనశరీరస్థునుండి జాఱుచున్న అమృతము; నేడేర్పగన్ =
శ్రమనుపోగొట్టఁగా. అలం. రూపకము.

1. క. సంగ్రహించు. చ. సంఘటించు. 2. చ. తరిసి. 3. చ. తత్త్వసంపద. 4. క. పటా
పంచ. చ. పటాపంచు. 5. క. తలిర్చి. చ. తలిర్చి. 6. క. హృజ్జలజమాన. చ. తజ్జలజమాన,
7. క. మునుకొని. చ. మును, గని.

మ. శతపత్రాక్షము శిశ్యసఖ్యభృతిచంచన్త్రాశిసన్నాహ ము
 న్నతనాసాముకుళంబు పూర్ణ తరచంద్రస్నిగ్ధముగ్ధాపనం
 బతసీసూనసవర్ణ వర్ణ మతిసౌమ్యం బబ్బనాభంబు శ్రీ
 శ్రితవక్షంబు మహామహం బోకఁడు పర్వెం దన్ననఃపేటికన్.

10

టీక. శతపత్రాక్షము = పద్మమువంటికన్నులుకలది; శిశ్య.....సన్నాహము = తలమీఁద చిక్కముకలది; ఉన్నతనాసాముకుళంబు=పొడవై మొగ్గవలెనున్న ముక్కుకలది; అతసీసూనసవర్ణవర్ణము= సల్ల అవినెపూవుతో సరియగు దేహకాంతికలది; మహామహం బోకఁడు = ఒక గొప్ప లేజస్సు; తన్ననః పేటిక = పెట్టెవలె డిట్టుకు నకని (పుండరీకుని) మనస్సునందు; పర్వెం = వ్యాపించెను. ఇచట విష్ణుని లోకోత్తరస్వరూపము పుండరీకుని మనస్సున ప్రకాశించెనని గౌణముగ చెప్పఁబడుటచే ఉదాత్తాలంకారము.

సీ. సనకసనందనాదినిఖిలాంతర్వాణిహృల్లీలభావంబు సల్లపెట్టి
 విశ్వంభరాభోగ వివిధమూర్త్యంతరస్ఫురితానుభావంబు బుజులువైచి
 శింశుమారాకృతి స్వీకృతి వైకుంఠపట్కవిహారంబు జారవిడిచి
 క్షీరోదమధ్యస్థలీరత్న నగగృహ గర్భనివాసంబు కచ్చు వదలి
 తే. పుండరీకేశ్మణుండు శిఖండిబర్హు, మండితశిఖండసుండు సతాఖండలుండు
 పుండరీకునిమానసాంభోజపీఠి, మిండతుమైదయై యుండు సిండకొలువు.

11

టీక. సనకసనంద.....భావంబు = సనకుండు, సనందనుండు మొదలగు విద్వాంసుల మనస్సుల యం దణగియుండు (నివసించియుండు)టను; సల్లపెట్టి = విడిచి; విశ్వంభరా.....నుభావంబు= లోకోద్ధారకములు, గొప్పవియు నగు అవతారములు ఎత్తు మహిమను; బుజులువైచి = సున్నలుపెట్టి - విడిచిపెట్టి; శింశుమారాకృతిస్వీకృతి=మీనరూప-(జలచరరూప)మును ధరించుటచేత; వైకుంఠపట్కవిహారంబు = జ్ఞాన, శక్తి, బల ఐశ్వర్య, వీర్య, లేజోరూపములగు నాఱువైకుంఠములందును విహరించుటను; క్షీరోద.....కచ్చు- క్షీరోదమధ్యస్థలీ = పాలసముద్రము మధ్యమునందలి; రత్ననగగృహ గర్భనివాసంబుకచ్చు = రత్నాద్రిగుహయందు నివసించు కోరికను; శిఖండిబర్హుమండితశిఖండకుండు = నెమిలి పింఛముచే అలంకరింపఁబడిన జాట్లు కలవాఁడు; సతాఖండలుండు = (తనకు) నమ్రుడైన ఇంద్రుండు కలవాఁడు; మిండతుమైదయై=గండుతుమైదయై. (అలం. రూపకము)నిండుకొలువు. ఉండున్.

ఉ. అన్వహమృక్ ¹ బ్రవృద్ధ మగు నంబుజనాభపదారవిందభ
 క్తి స్వహి కెక్కుచు ² వసుమతీసురవంశవతస మెల్లవా
 రు న్వినుతింపఁ బెంపెనగు ³ బ్రోది యొనర్చుచు దల్లిఁ దండ్రి ³ నే
 దు న్వివిధానురూపతనుదోహదభోజనపూజనాదులన్.

12

టీక. అన్వహమృక్ = ప్రతిదినమును; బ్రవృద్ధమగు = వృద్ధిపొందు; వహికెక్కుచు = ప్రసద్ధికెక్కుచు; వసుమతీసురవంశవతసము = బ్రహ్మశ్రేష్ఠుండు; పెంపెనగు = గొప్పతనమును పొందును; బ్రోదియొనర్చుచు = పోషించుచు-కాపాడుచును; అనురూప.....నాదుల = తగినట్లు దేహమును కాపాడుట కనుకూలములగు భోజనము, పూజనము మొదలగువానిచే, ఏదుక్ = పోషించును.

క. హరిభక్తియు గురుభక్తియు, సురుభక్తియు బుటముగాఁగ యోగింద్రశిఖా
 భరణము ముక్తాయతా, స్ఫురణము భువనప్రశస్తముగ జిగి మీఱెన్.

13

టీక. గురుభక్తి = పెద్దలయందుభక్తి; ఉరుభక్తి = ఎక్కువైనప్రేమ పుటముగాఁగ్ = అధికముకాఁగా; యోగీంద్రశిఖాభరణము = యోగులకు తలమానికమగువాఁడుమిగులశ్రేష్ఠుఁడు; ముక్తామయతాన్మూరణము = ముత్యములచే అలంకరింపఁబడుటలావణ్యము, విడువఁబడినరోగభావమును; భువనప్రశస్తముగ్ = ప్రసిద్ధముగా; జిగి = కొంత; మిత్ర = అతిశయించెను.

సీ. మును మూనగుటఁబట్టి మునులువైచిన బత్తి వలఁబోలెఁ జిక్క మాదలఁ దలిర్ప
వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్న ముద్దయుఁబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర
జగదండవహకాలచక్రభ్రమణహేతుదండమై నిజధేనుదండ మమర
సంచెబట్టిన పద్మజాతాండములలీల వలకేల గ్రచ్చుకాయలు ఘటిల్లు

తే. కలయఁ బూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సకలసమపుష్పసూరికాభరణమగ్ర
విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రు నెదుట, మందప్రాయాంధ్ర కూరిమి ప్రానిపండు.

టీక. మూనగుట = మత్స్యరూపమును ధరించుటచే; పట్ట = పట్టుకొనుటను; బత్తివల = భక్తియనువల; చిక్కము = చలించిచిక్కము; ఔదలఁ దలిర్ప = తలపై ప్రకాశింపఁగా; వెలితిగాఁ జవిగొన్న = కొంతకొంతిన; జగదండ.....దండమై = బ్రహ్మాండభండమును మోయు కాలచక్రము తిరుగుటకు కారణమగు కట్టయై; నిజధేనుదండము = తన పసులనుతోఁదికట్ట; వలకేల = నడిచేలియందు; కలయఁబూచిన = బాగుగాఁబూచిన; మందప్రాయాంధ్ర కూరిమి ప్రానిపండు = గొల్లపడుచులప్రేమ ఫలము - శ్రీకృష్ణుఁడు. ఆలం. ఉదాత్తము. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. నియమాంతంబున సత్కృత్యప్రియరూపముతోడఁ గూడఁ బెనదిన యంత
ర్నయనము సడఁచి పితృప్రదయుఁగ రాధీరబుద్ధిఁ దహతహ వెలుంగన్. 1

టీక. నియమాంతంబున = సమాధి ముగిసినపిదప; సత్కృత్యప్రియరూపముతోడ = (సాక్షాత్కరించిన) శ్రీకృష్ణుని స్వరూపముతోఁగూడ; ఆంతర్నయనము = లోపలిచూపు - యోగదృష్టి; సడలించి = విడుచునట్లుచేసి; పితృ...బుద్ధి = తలిదండ్రుల పాదసేవకు లొంగిన బుద్ధిలో; తహతహ = తమకము.

ఉ. పాపనదృగ్విలాసములు బాహ్యగతిం బచరించి చంద్రికా
శ్రీవిభవంబులం బలుచనేయు ముఖప్రభ లుల్లసిల్లఁగా
మై వదలించి శివార్చమగుమట్టును గాడ్పును పాగనిచ్చి పైఁ
గావలియడ్డ శక్తుల సగౌరవదృష్టిఁ బరిగ్రహించుచున్. 16

టీక. పాపనదృగ్విలాసములు = పవిత్రములగు తలకుఁజూపులను; బాహ్యగతి, పచరించి = బాహ్యప్రపంచమున వ్యాపింపఁజేసి; చంద్రికాశ్రీవిభవంబుల = నిడువెన్నెలసొబగును; పలుచనేయు = లేలికచేయు - తిరస్కరించునట్టి; ముఖప్రభలు = ముఖకాంతులు; మై, వదలించి = దేహమును ఆసనబంధమునుండి తప్పించి; పూర్వమగుమట్టును = సమాధికి పూర్వపు సంకోచమును; కావలియడ్డ శక్తుల = లోనికి రాకుండ ఆటంకపఱచి యుంచిన యిచ్చాది శక్తులను; సగౌరవదృష్టి = మర్యాదతో; పరిగ్రహించుచున్ = తిరిగి తీసికొనుచు. ముందునకన్వయము.

సీ. తనువుతోఁ జరియించు ధర్మదేవతఁబోలె మెలఁపున వనవాటిఁ గలయఁ దిరిగి
గణనమీఁతిన శార్దిగుణములు హృదయసంపుటి నించుక్రియ విరుల్ బుట్టెఁబెట్టి

తనకు బలిత్రవర్ధనమే కృత్యం బనుకరణి నూతనకుశోత్కరముఁగూర్చి
యవవర్ధఫలసిద్ధి హదనైనఁజెట్టుకై వడి బహుఫలోత్కరము ¹లొడిసి

తే. యోగయాగంబు సజపుచో నూర్తి పశువి
శసన మొనరించుటకు యూపసమితిఁ దెచ్చు
భాతి ²సమిధలఁ గొని మహాప్రాజ్ఞుఁ డతఁడు
వచ్చు లేబగటికి నిజావాసమునకు.

17

టీక. మెలపురణ = మెలకువతో; గణనమిఁజిన = లెక్కకు మిక్కిలియైన; హృదయసంపు
టిక = మనస్సునెడి పెట్టెయందు; బుట్టిక = బుట్టయందు; కుశోత్కరము = దర్శనమూహమును;
బడిసి = కోసి; అవవర్ధఫలసిద్ధి = మోక్షప్రాప్తి; హదను = అదను - తటి; డోర్తి పశువిశసనము = పదూ
ర్లులు అను పశువులను చంపుట; [స్థూలశరీరము నాశ్రయించిన జరామరణములును, సూక్ష్మశరీరము
నంటియున్న ఊర్తిపాసలును, కారణశరీరము నాశ్రయించిన శోకమోహములును అటు డోర్తులు]
[పూర్వటికలో ఇచట “ఊర్తి పశువిశసనము = శ్వాసమనెడి పశువును చంపుటను” అని యున్నది.
అది తప్పు.] యూపసమితి = యజ్ఞ పశువులను కట్టెడి స్తంభములగుంపును; లేబగటికిన్ = తెల్లవాటి
ఎక్కువకాలము కాకమునుపే; నిజావాసమునకు = తనయింటికి. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. విహితమతి బరిచాక్రసహస్రమయి షిత్వయుగంబు సంభావించుక

గృహమేధివతంసము నిజ, ట హి శామణి యప్రతీపమతిఁ దోడ్పడఁగన్. 18

టీక. విహితమతి = అనుకూలించుబుద్ధితో; పరిచాక్రసహస్రమయి = తానొక్కడే వేయి
మందిసేవకులపెట్టును; షిత్వయుగంబు = తలిదండ్రులిద్దఱి; గృహమేధివతంసము = గృహస్థులలో
ఉత్తముఁడు; నిజమహిశామణి = తనభార్య; అప్రతీపమతి = ఎదురుతిరుగనిబుద్ధితో.

సీ. ఆపాదమస్తంబు నంటు నూనియగూచి న్వయముగా నుద్వర్తనం బొనర్చు
జలకమార్పు నఖంపచస్వచ్ఛజలములఁ దడియెత్తుఁ గడు మెదుగుండులఁ ³బొదివి
లఘుధౌతవసనపల్లవములు గట్టించు శిరసార్పు మృజులీల సురటి విసరి
చేయుఁత యొసఁగి వేంచేయించు లోనికి ద్వారావతి ⁴గలంతిఁ దానె యొసఁగు

తే. దెలుపు సంధ్యాసమాధివిధిప్రయుక్తి, నగ్ని వేల్పించు విష్ణుసహస్రనామ
పాఠ మొనరించుతఁటిదోడుపడు శురునకు, ⁵గవలువోకుండఁబుత్తుడోకలువకంటి.

టీక. ఆపాదమస్తంబు = క.ఖఖిఖావర్జంతము - దేహమంతయు; నయముగా = ఒడ్దికతో;
ఉద్వర్తనంబొనర్చు = నలుగు పెట్టును; జలకమార్పు = స్నానముచేయించును; నఖంపచస్వచ్ఛ
జలముల = గోరువెచ్చని తేటనీటితో; మెదుగుండుల = మెత్తనిగుడ్డలతో; బొదివి = కప్పి; లఘు
....వములు = తేలికయై నిగనిగలాడు మడతపస్త్రములు; సురటి = పీచన; ద్వారావతి గలంతి = బారీ
చెంబును; కవలువోకుండ = క్రమముతప్పకుండునట్లు; కలువకంటి = కలువలవంటికన్నులుగల పార్వతీ!

తే. చూపు చాలమి వివిధరూపోపకరణ, వితేలిఁ దడవాడు జనకునానతి శిరమునఁ

దాల్చి నిద్దంపుబుద్ధి దద్దారకుండు, చక్రహస్తార్చనమున కుపక్రమించు. 20

టీక. వివిధరూపోపకరణవితేలి = వెక్కువవిధములగువస్తువులసమూహమును; తడవాడు =
తడవుకొను, - వెదకు; నిద్దంపుబుద్ధి = ప్రేమతో; తద్దారకుండు = అతనికొడుకు; చక్రహస్తార్చనము =
విష్ణుని పూజించుటకు; ఉపక్రమించు = ప్రారంభించును.

సీ. అభిషేక మొనరించు నాకాశవాహినీజననకారణపాదజలరుహునకు
వైచుఁ దో¹మాలియ వైజయంతీకాంతినలయితవక్షకవాటునగును
గౌశేయ మర్పించుఁ గాంచనమయ²పటి పల్లవారుణ³కటిబంధురసకు
జందనం బలఁడు నీశేందిరాకుచకుంభసంగికుంకుమపంకిలాంగునకును

తే. రత్నహారంబు సాతు నిర్యత్న⁴సిద్ధకౌస్తుభోదర్పిరభిరామ⁵ంధరునకు
ధూపకల్పన మున్నుగా దీప మిచ్చు, దెఱవ! యాత. డు త్రైలోక్య⁶దీపకునకు. 21

టీక. ఆకాశ.....జలరుహునకు = గంగపుట్టాటకుఁ గారణమగు పాదపద్మములు కలవానికి;
తోమాలియ = వనమాల; వైజ.....వాటునకును = వైజయంతి యను పూలమాలయుక్త కాంతిచే
నావరింపబడిన, తలుపువంటి తొమ్ము కలవానికి; గౌశేయము = పట్టనస్త్రము; కాంచన.....రున
కు = చిగురువంటి బంగారువస్త్రముచే నెఱుఁగైన మొలచే చక్కనగువానికి; అలఁడు = పూయును;
నీశేందిరా.....నకును = నీశాలక్ష్మీదేవులకు వములయందలి కుంకుమ మంటిన దేహము కలవానికి,
చాతు = సమర్పించును; నిర్యత్న.....రునకు = అస్త్రయత్నముగా లభించిన కౌస్తుభమణియుక్త
కాంతి పుంజముచే ఇంపైన మెడ కలవానికి; మున్నుగా = మొదలుచేసి - అనగా - మొదట ధూప
మిచ్చి; దెఱవ! = పార్వతీ!

క. నిడుదచిగురనఁటియాకున నిడి వివిధాన్నములు భూసురేశ్వరుఁ డొసఁగున్
¹బడి ఘంట మొరయఁజేయుచు, జడనిధితల్పనకుఁ బూర్ణసంకల్పనకున్. 22

టీక. నిడుదచిగురనఁటియాకున = పొడవైన లేతయరఁటియాకుల; బడి = వరుసగా -
వెంబడిసి; మొఱవఁచేయును = వాయించును; జడనిధితల్పనకు = సముద్రముపడుకగాఁ గలవానికి -
విష్టనకు.

క. భూమిసురసూతి సాల, గ్రామశిలావారి కంబుగర్భము ది
వ్యామోదశ్రీతులసీ, కోమలదళసురభితంబు గురునకు నొసఁగున్. 23

టీక. కంబుగర్భము = శంఖములో పోయఁబడినదానిని; గురునకు = తండ్రికి.

మ. తిరువారాధన మిట్టానర్పి ధరణీదేవాన్వయశ్రేష్ఠుఁ డా
హరి కర్పించుటఁ బావనంబు లగు శాల్యన్నంబులు న్నేతులున్
వరుగుల్⁷చారులు పప్పులప్పడములన్ దాల్చిపులుం⁸బూపముల్
పరమాన్నంబులుఁ బెట్టు నెట్టన భుజింపం దల్లికిం దండ్రికిన్. 24

టీక. తిరువారాధనము = దేవతార్చన; ధరణీ.....శ్రేష్ఠుఁడు = ఉత్తమబ్రాహ్మణుఁడు; అర్పించు
చుట = నైవేద్యము పెట్టుటవలన; పావనంబులు = పవిత్రములు; తాల్చిపులున్ = తాల్చిపుచేసినకూర
లను; పూపముల్ = ఆప్పములు - పిండివంటలు; నెట్టన్ = సమృద్ధిగా.

వ. ఇట్లతివృద్ధులు శిథిలబుద్ధులు నగు జనయి త్రీజనకులం గని మని నడరుచు నడుగు
లకు మడుగు⁹లోడ్డుచు నడుగునెడఁ బులిజున్నేనియుం దెచ్చి యిచ్చుచు నిచ్చు
గ్రొత్తయగు మచ్చికిం గచ్చు వదలక గోము మెఱసి యోమనగాయలంగా
నోముచుఁ గాలో¹⁰చితంబులగు నోములు నోమించుచు నర్ధరామరనందనుండు
జగదభినందితుండై యుండి వెండియు. 25

1. ట. మాలిక. 2. క. ఁట. చ. ఁటి. 3. కటి. 4. చ. సిద్ధి. 5. ట. దీపమునకు. 6. చ. విడి.

7. క. కేరలు. ట. చారులు. 8. చ. కాపూపముల్. 9. చ. లోడ్డు. 10. చ. చితంబులుగా.

టీక. శిథిలబుద్ధులు = బుద్ధిపటుత్వము తగ్గినవారు; మనిగడచుచు = వసించుచు; అడుగు.....
 లాడ్చుచు = ఉత్తనేలపై నడిపించక - గౌరవముగా; మచ్చిక = ప్రేమచేత; కచ్చు, వదలక =
 ప్రీతివిడువక; ఓమనగాయలంగా = ఓమనగుంటలాడుగొజలచుగా - చేతులమీదనే తిరుగునట్లుగా; ఓము
 చు = పోషించుచు; ధరామరనందనుడు = బ్రహ్మణపుత్రుడు; జగదభినందితుడై = లోకుల
 మెప్పునుపొంది.

క. పరలోకావాససుఖా, దరపరతం జనిన తల్లిదండ్రుల కొసగై
 గురుభక్తి నిగుడు కొడు కతి, కరుణామతి గంగ నస్థిగయం బిండంబున్. 26

టీక. పరలోకావాససుఖాదరపరతంజనిన = లోకాంతరమునకేగిన - మరణించిన; ఒసగు =
 అర్పించును.

క. ప్రేయసివలన బ్రబోధవి, ధేయమతుల సుతులం గాంచి తీర్చె బితృణం
 బాయయ్య తదీయం బగు, ప్రాయపుబ్రాహ్మతం గొంత పడమర దిరిగెన్. 27

టీక. ప్రేయసివలన = ధర్మపత్నివలన; ప్రబోధవిధేయమతుల = విశేషజ్ఞానము, అడకువ కల
 చారిని; పితృణము = పితృదేవతలముణమును; “జీవతోర్వాక్యకరణాత్పుత్రసంపాదనేన చ, గయాయాం
 పిండదానేన త్రిభిపుత్రస్యపుత్రతా.” అనుపెద్దలమాటను పుండరీకుడు సార్థకపఠచినాడని భావము.

క. భాషావిభునిభుం డమ్ముని, యీషణదూషణ మొనర్చి యిలు మఱచి మదిన్
 శేషఫణిశయనుం గను నభి, లాభోన్నతిఁ జేయుం దప మిలాధరతనయా! 28

టీక. భాషావిభునిభుండు = బ్రహ్మతోనమానుడు; ఈషణదూషణమొనర్చి = భార్యాపుత్రుల
 యందును, ధనమునకుగల వ్యామోహమును విడిచి; ఇలాధరతనయా! = పార్వతీ!

సీ. మిసిమింతు డునుగాక పసియించు: గుత్తుకబంటినిరను బుండువంటి చలిని
 మోముదమ్మికి దేటిమొత్తమై పొగ పర్వ ప్రేలు గ్రిందలగాంగ వృక్షశాఖ
 పేరు వెల్లడి కాయగూర పండని కొరకుదరాగ్ని గాడ్చుచే నుజ్జగించు
 నేచి యీచెవిగాడు పాచెవిఁ బోవంగ నుచ్చి లింగమువోలె నుండు నెండ
 తే. నంతరాయాంధకారంబు లలమిఁకొనిన, నడచు నిజధైర్యసూర్యోదయంబుచేత
 దానవారిని ⁴గుటిచేసి తనకుఁ బోదు, నాకుఁ బోదని నమ్మి సుశ్లోకుం డగుచు. 29

టీక. మిసిమింతుడునుగాక = అలసిపోక; పుండువంటి = శరీరమునుబాధించునట్టి క్రిందల
 గాంగ = తలక్రిందుగ; ఉదరాగ్ని = అకలిని; గాడ్చుచే = వాయువుచే; ఉజ్జగించు =
 పోగొట్టును - అణచివేయును; ఏచి = బాధించి; లింగమువోలె = స్థాణువువలె; అంతరాయాంధ
 కారంబులు = విఘ్నములనెడి చీకట్లు; తనకుబోదు, నాకుబోదు, అని = తపము చేయక తనకు
 దప్పుదు, పరమాయక దేవునిని తప్పుదని; నమ్మి = అ విష్టువుచే నమ్మి. [పయిది లోకోక్తి.] సుశ్లోకుండు =
 సత్కీర్తికలవాడు.

ఉ. ఓగజరాజగామిని! మహాగ్రపునోములు నోచుచున్న య
 యోగివరేణ్యునేమమున నుల్లము వెన్నవలెం *గరంగె హృ
 ద్రాగసమగ్రగోపవనితానతాపరింభసంభ్రమో
 ద్యోగకళాప్రవర్తికి జతుర్ముఖవంతితథూర్తకీర్తికిన్. 30

1. చ. సుతుల. 2. చ. యీషణదూషణ. 3. చ. బోయంగ. 4. చ. న, గరుచేసి. 5. న, గురి
 చేసి. *గరంగి. 6. ర. 7. చ. కోప.

టీక. మహాగ్రపు=మిక్కిలిదుస్సాధ్యములగు; నోమలు నోచుచున్న=ప్రతములుచేయుచున్న; నేమమునకే = నియమమువలన; ఉల్లము = మనస్సు; హృద్రాగ... ప్రవర్తికే = మించిన ప్రేమతో గోపకన్యకలను కొనిలించుటలో నేర్పుకలవానికి; చతుర్ముఖవంచితధూర్తిర్వికే = బ్రహ్మను వంచించిన కీర్తికలవానికి, [ఇట - 'చాచితచతుర్ముఖ - 'అనుటకు మాఱుగా 'చతుర్ముఖవంచిత - ' అను నమానము - ఆహితాన్ని వంటిది.] వత్సాహరణసమయమున బ్రహ్మను కృష్ణుడు వాచించుట ప్రసిద్ధము నీ. యతి మనోగృహదీపికాంకూరము గులీల గోవర్ధనాచలగుహా మెలగుచు

గిరికూటతటరట తేక్కిరాజమురీతి రాధ చన్దనమీద వ్రాలి నగుచు

జత్రాభముల నేలు సుత్రాముకై వడి ఒలువన్నెయాలమందల మెలపుచు

కమలకాననమధ్యకలహంసవిభుభాతిఁ గూర్చి నెచ్చెలిపిండు గొని చెలఁగుచు

తే. జంద్రబింబబుగకు మృదస్వనము గఱపు, రచనసంజ్ఞాన్త శంఖ మూడంచు నొనర్పు
నాట లన్నియుఁ జాలించి యరిగె దఱసి, పర్వ శాలకు దేవకీతర్లకంబు. 31

టీక. యతిమనోగృహదీపికాంకూరము = యతుల మనస్సులను గృహములదలి దీపకళికలు; గిరి...రీతి = కొండచరియ ప్రదేశములందు కేకలువేయు నెమిలిరాజువలె; వ్రాలి = బఱఁగి; [ఇట రాధచన్దన కొండలతోఁ బోల్చుబడినది.] చిత్రాభములనేలు = రంగురంగుల మేఘములను పాలించు; సుత్రాముకైవడి = ఇంద్రునివలె; కూర్చి నెచ్చెలిపిండు = తోడి మిత్రులసమూహమును; మృదస్వనము = మధురధ్వనిని; కఱపురచన = నేర్పురీతిని; సంజ్ఞాన్త శంఖము = తత్త్వంశేతమును బోధచేయు శంఖము; [ఇచట కృష్ణునిముఖము చంద్రబింబమువలెనున్నదనియు, నతఁడు శంఖమును పూరింపఁగా చంద్రబింబమునకు మధురధ్వని యబ్బినట్లున్నదనియు పోలిక.] దేవకీతర్లకంబు = దేవకీ దేవిబిడ్డ - శ్రీకృష్ణుడు; అలం. ఉపమ.

చ. లలితశిరీషపుష్పమృదులంబులు నీచరణంబు లక్కటా!

యిల యిది రూక్ష మిట్టు లలయించుట ²గా దని ప్రార్థనామృదూ

క్తులు నెలగంగ ³వె పొదివి తొల్పుదువుల్ తగు విన్నపంబులం

బలుమఱుజేయుచందమున బంగరుటందియ లుగ్గడింపఁగన్.

32

టీక. లలిత.....లంబులు = చక్కనితిరినెనపూవువలె మెత్తనివి; నీచరణంబులు = నీపాదములు; ఇల = నేల; రూక్షము = కఠినము; ఇట్టు లలయించుట కాదు = (ఆ పాదములను) ఇట్లు కష్టపెట్టుట తగదు; అని; ప్రార్థనామృదూక్తులు = ప్రార్థించు నొప్పిదపుమాటలు; నెలగంగ = ప్రకాశింపఁగా; వె పొదివి = వెంటనంటి. తొల్పుదువుల్ = వేదములు; పలుమఱు = పెక్కుసారులు; ఉగ్గడింపఁగ = మ్రోగఁగా; శ్రీకృష్ణుడు పరుగిడి పుండరీకుని యొద్దకుఁ బోవునపుడు కాలియందెలు మధురముగ ధ్వని చేయుచుండెను; ఆ చప్పుడుకఠినమైన నేలమీద మెత్తని నీయడుగు లిడుట న్యాయము కాదని వేదములు వెంటఁబడి మొఱపెట్టుచున్నట్లున్నదని ఉల్లేఖ.

క. మెత్తగ నూటిన⁴చుట్టుం, గత్తిక మధుకై టభోరుశంతము లలనాఁ

డొత్తిన హత్తిన చెన్నుం, దిత్తులక్రియఁ దొడలయడ్డతిత్తులు వ్రేలన్.

33

టీక. మెత్తగనూటిన = చక్కగా సానఁబట్టిన; చుట్టుంగత్తిక = చక్రమును నాయుధముచే; మధు.....ములు = మధుకైటభు లను రాక్షసుల గొప్ప కంఠములను; అలనాడు = పూర్వము; దిత్తిన = ఖండింపఁగా; హత్తిన = అంటుకొన్న; చెన్నుందిత్తులక్రియ = సొగసైన సంచులవలె నున్న; తొడలయడ్డతిత్తులు = తొడలప్రక్కలనున్న గ్రచ్చకాయల సంచులు, [చక్రముచే మధుకైట

భుల కంఠములకు తెగవ్రేయునపుడు ఆ భాగములందున్న లిత్తులు చక్రమున కంటుకొని రాగా, హానీనే కృష్ణుడు గ్రచ్చకాయల సంచలనంగా జేసికొన్నాడని వర్ణింపబడినది.] అలం. ఉపమ.

క. మాయావృతుఁ డగు నాత్తుని, సోయగమునఁ ¹దెగడి తీగసోగలు ముచ్చు
వైయునికి సంగరహితం, ²బయ్యెక్క; గాకున్న జఘన మభిరామ మగున్. 34

టీక. మాయావృతుఁడగు = మాయచే ఆవరింపబడిన; సోయగమునఁ = చక్కదనముచేత;
తెగడి = తిరస్కరించి; ముచ్చువై = మూడుచుట్టులుకలదై; ఆత్మ మాయచే ఆవరింపబడియుండును;

శ్రీకృష్ణునికటిని మాయపబోలిన వసనము ఆవరించియుండలేదు, [అతఁడు దిగంబరుఁడు.] అని ఈ కటిని ఆవరింపకుండునట్లు మూడు చుట్టుగా తీగ కట్టబడియున్నది. కాన మాయావృతాత్మను శ్రీకృష్ణుకటి మీఱియున్నదని వర్ణితము. అలం. వ్యతిరేకము.

క. ఇట నభ మిట భూచలయంబిట బలిసద్దంబు నుండు నిరవు లని యనన్
బటువు లగు వభౌలచెలువునఁబుటపుటనై యున్న చిన్నిబొజ్జ గదలఁగన్. 35

టీక. భూచలయంబు = భూగోళము; బలిసద్దంబు = పాతాళము; ఇరవులు = చోటులు;
బటువులగు = గుండ్రని; వభౌలచెలువునఁ = ముడుతల (తీవభౌల) యందముచేత; పుటపుటనై యున్న = వృద్ధిపొందియున్న. అలం. ఉత్పేక్ష.

చ. తులసికీ బచ్చరాకుదురు తోయదవాహనరత్న వేది య
క్కలిమిమెలుంగుఁజోడికిని గొస్తుభఘర్తగభ స్తికీ నభ
* స్తలముననంగఁబొల్చి నిరతంబు కృపావిభవంబు⁴నింటి బో
ర్తలుపుఁ దలంపు నేయుచు నురంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్. 36

టీక. పచ్చరాకుదురు = పచ్చలు తాచిన కుదురు; తోయదవాహనరత్న వేది = ఇంద్రసీలముల
లిన్నె; కాస్తుభఘర్తగభ స్తికీ = కాస్తుభ మకు వేడివెలుగు (సూర్యు)నట్టి, నభ స్తలము = ఆకాశ
ప్రదేశము; పొల్చి = ప్రకాశించి; నిరతంబు = ఎల్లపుడును; కృపా.....లుపు = దయానంపద
యను నింటియొక్కవీధి (వెద్ద)తలుపును; తలంపు నేయుచున్ = సరిపోలుచు; కరంబు = మిక్కిలి;
పరిస్ఫురింపఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. రూపకము.

క. కలుషభోగవధవిధానా, కలితఘటికలనఁగ గ్రచ్చకాయలు వలచే
నెలకొను నల జిలిబిలి వ, న్నెల వన్నెలసంచి నిండి యింపలరారన్. 37

టీక. కలుష.....ఘటికలు = పాపము లను పిట్టలనుచంపుటకుసంగ్రహించినగుండ్లు; జిలిబిలి
వన్నెల = ముద్దుముద్దురంగులుగల; వన్నెలసంచి = అందమైనసంచి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. లలిత నిజోవామకరతల, కలితోకనత్కంబుకాంతి కలకల నవ్వన్
గలువలచెలిగిలిగింతల, నలువగు తాలన్ బిసాళినలువగుతాలన్. 38

టీక. లలిత.....కాంతి = అందమైన తన యెడమచేతియందుండి ప్రకాశించు శంఖముయొక్క
కాంతి; కలువల.....తాలన్ = చంద్రకాంతి ప్రసారమున ఒప్పదములగు చంద్రకాంతములను;
బిసాళి, నలువ గుతాలన్ = ప్రకాశించునట్టి హంసలను; కలకలనవ్వన్ = తిరస్కరింపఁగా. అలం.
ఉపమ. యమకము.

క. నిజధైర్యాదార్యములను, గజములకుం బొడము నిడుదకరములుఁ బోలెన్

1. చ. దెగడి. 2. చ. బయ్యెన్. 3. చ. గాన్. * స్తలము. 4. చ. నిట్టిచో. 5. చ. జగ. 6. చ.
ధామ. సూర్య. 7. చ. కరత్కం.
పాండురంగ—10

ధుజములు పోషితభక్త, ప్రజములు కరవిజితపుష్కరజములు పొదలన్. 39

టీక. పొడము = పుట్టిన; నిడుదకరములఁబోలెన్ = పొడవైన తొండములవలె; పోషిత.....ములు = భక్తులసమూహమును పోషించు (రక్షించు)నవి; కరవిజితపుష్కరజములు = తామరపూవులను జయించు (తామరపూలను మించు) అఱచేతులు కలవి. అలం. ఉపమ.

క. వదనైకస్తంభకనక, సదనము ¹సిరిగొఱ కొనర్పు ప్రప్త నిలుపు న

మొదలంటి శంఖశంకువా, యిది యనఁగాఁ గంబుకంత మింపు వహింపన్. 40

టీక. వదనైకస్తంభకనకసదనముసిరిగొఱకున్ = ముఖమును నొంటికంటపు బంగారుమేడకోర్కయి; ప్రప్త = సృష్టిచేయువాడు - బ్రహ్మ; మొదలంటిశంఖశంకువా = మొదటి శంఖస్థాపనచేయుట గొఱకగు శంఖమువంటిమేక; కంబుకంతము = శంఖమువలెనున్న మెడ. అలం. ఉల్లేఖ.

క. బింకపు²వ్రేతల వాలెఱ, మంకెనపూఁదేనెతేట మానక పై³ బై

నింకఁగ నింకఁగఁ *బల్లలు, బంకించుటఁబోలె మోవి బచ్చెన హెచ్చెన్. 41

టీక. బింకపు - తేట = బింకమైన గొల్లఁతల ఎఱ్ఱనిపెదవులందలి మంకెనపూఁదేనెవంటి అమృతము; బంకించుటఁబోలెన్ = పూయుటచేతనో యనునట్లు; బచ్చెన = రుగు - ఎఱుపురుగు. అలం. ఉల్లేఖ.

క. తళుకు మొగము నెలపదకము, నెలవున నిడుతీరుగాఁగ నిలిపిన యాఖం

డలనీలకళిక క్రియ నిట్టలమై స్ఫుటనాసికాపుటము దీపింపన్. 42

టీక. తళుకు...నెలవులన్ = ప్రకాశించు ముఖమును నెలపదకమునందు; ఇడుతీరుగాఁగన్ = నెలకొల్పుపద్ధతిగా; నిలిపిన = ఉంచిన; అఖండలనీలకళికక్రియన్ = ఇంద్రనీలపుమొగ్గవలె; నిట్టలమై = హెచ్చుగానుండి; నాసికాపుటము = ముక్కు. అలం. ఉపమ.

తే. తళుకుఁజోక్కుల మకరకుండలకలాప, మరకతడ్యతిరింఁఫోలి హరిణో⁴త్త

మండలంబుల లాంఛనమంజిమములు, గానిపించువిధంబునఁ గలయఁ బ్రా⁵. 43

టీక. మకర...రింఁఫోలి = చెవులయందలి మకరకుండలములందలి మరకతమణుల కాంతిసమూహము; హరిణమండలములన్ = చంద్రబింబములందు; లాంఛనమంజిమములు = చిహ్నములమనోజ్ఞతలు; కలయఁబ్రాకన్ = అంతటను వ్యాపింపఁగా. చెక్కిల్ల చంద్రబింబములవలెను, వానిపై ప్రేలాడు మకరకుండలములలోని మరకతమణులు చంద్రునిలోని మచ్చలవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. ఉపమ.

చ. తరళమసారసారనిభతారకముల్ సితపద్మపత్రబం

ధురములు రాధికాహృదయతోయజ్ఞోరకబోధనక్రియా

తరుణతరార్కరుగ్విలసితస్ఫుటరక్తిమ సక్తకోణభా

స్వరములు సూక్ష్మవక్త్యములు వాలికకన్నులు చెన్నుమీఱఁగన్. 44

టీక. తరళ.....కముల్ = చలించు నింద్రనీలములవంటి కనుపాపలు కలవి; సిత.....ధురములు = తెల్లతామరతేకులవలె ఒప్పిదమైనవి; రాధికా.....భాస్వరములు = రాధయొక్క హృదయమనెడి తామరమొగ్గను వికసింపఁజేయుటకైన లేతయెండయొక్క ప్రకాశమువలె స్ఫుటమైన ఎఱ్ఱని కాంతితోఁ గూడిన కనుగొలుకులచే బ్రకాశించునవి; వాలికకన్నులు = వెడదలగు కన్నులు; చెన్నుమీఱఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. ఉపమ, రూపకము.

1. చ. కిరికోర. 2. వ్రాతల. క. వ్రేతల. శ. ర. 3. మైవై. క. * బలుమణు. శ. ర. 4. క. క్కులు. 5. క. లక్ష్మి. చ. లక్ష్మి.

తే, అలకతిమిరంబు తనుంగప్పనను భయమున
ముఖసుధాసూతి నునువెల్లు ములికిఁ గూర్చి
సరదరించిన సింగిణిచాయ నొసలి
వంకచూపునఁ ¹దగఁ గఱివంకబొమలు.

45

టీక. అలకతిమిరంబు = ముంగురులనెడి చీకటి; ముఖసుధాసూతి = ముఖచంద్రుఁడు; నును వెల్లుములికిఁ, కూర్చి = లేతవెన్నెల యను బాణమును సంధించి; సరదరించిన = పట్టిన; సింగిణిచాయన్ = వింటివలె; వంకచూపునఁ = ఓరచూపున; కఱివంకబొమలు = నల్లనై, వంకరగనున్న కనుబొమలు; తగఁ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. బలభిదుపలాద్రిమాళిక, బలపలగాఁ బొడవు ముదిరపటలముపగిదిక్
లలితోత్తమాంగతలమున, జిలుగుం ²దెలిక్రొత్తచలిదిచిక్కుము దనరన్. 46

టీక. బలభిదుపలాద్రిమాళిక = ఇంద్రనీలములకొండకోమ్మున; పలపలగాఁ = విరళముగా; పొడవు = వ్యాపించు; ముదిరిపటలముపగిదిక్ = మేఘములగుంపువలె; లలితోత్తమాంగతలమునఁ = మౌళిజ్ఞమగుతలవైది; ఉపమ.

శా. దిగ్వాసుండు రుపింఛలాంఛితశిఖోద్దిర్ఘండు వర్షాపయో
ముగ్ధర్ఘండు నవాంబుజాపితలతాముక్తాంగదుండున్ సుధా
రుగ్నిస్తేరముఖుం డనంగ శతజిహ్వాపాథికుం డగ్రభూ
³వాగ్ధ్వర్గోద్భవాభూమి శ్రీవిభుండు శ్రీనత్సాంకవతుండునై.

47

టీక. దిగ్వాసుండు = దిగంబరుఁడు; వర్షాపయోముగ్ధర్ఘండు = వానకాలపుమేఘమువలె (నల్లని) రంగు కలవాఁడు. నవాంబు.....గదుండున్ = లేతనెలవంకపంటిముత్యాలభుజకీర్తికలవాఁడు; సుధా రుగ్నిస్తేరముఖుండు = చంద్రునివలె వికాసముకలముఖము కలవాఁడు; అనంగ శతజిహ్వాపాథికుండు = వందఁకొలదిగ నుండు మన్తభులను మించిన చక్కదనము కలవాఁడు; అగ్ర.....భూమి = తొలి పలుకులగు వేదములు పుట్టుటకు కారణమైనవాఁడు; [పూర్వటికలో “అగ్రభూవాగ్ధ్వర్గోద్భవాభూమి = బ్రహ్మణుల మాటగర్వమునకు బుట్టినచోటు” అని కలదు. ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానము అయ్యుక్తములు.] అలం. ఉపమ.

క. *నొడువుల పడఁతుక మగనికిఁ, బొడచూపని తనదురూపు పొడగనిపించెన్
జడనిధిశయనుండు కొంగున, ⁴ముడిచినమణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్. 48

టీక. నొడువుల.....మగనికిఁ = సరస్వతికి భర్తయగు బ్రహ్మకు; పొడచూపని = చూపని; పొడగనిపించెన్ = కనుపడునట్లు చేసెను - చూపెను; జడనిధిశయనుండు = సముద్రమున నిద్రించు విష్ణువు; అలం. కావ్యలింగము.

క. నిగనిగని విదళకదళీ,యుగళిన్నగి జిగిదొలంకు నూరులఁ గని చొ
క్కు గదురఁజేయు జగత్పతి, దగిలి కనుంగొనుచు మునిమదావళ మెలమిన్.

టీక. నిగనిగని = తళతళలాడు; విదళకదళీయుగళిన్ = ఆకులు లేని చెం దనఁటి బోదెలను; నగి = నవ్వి - తిరస్కరించి; జిగి, దొలంకు = కాంతులను; చొక్కున్ = పరవశతను; కదురఁజేయున్ = కల్పించును; మునిమదావళము = మునిశ్రేష్ఠుఁడు; ఎలమిన్ = శ్రీతితో; [“చొక్కుగదురన్ = పరవశ త్వము కలుగగా” అని పూర్వటిక. అది యనుచితము.]

1. క. దగ. చ. దగ. 2. క. దళకొత్తు. చ. దొలుక్రొత్త. దెలిక్రొత్త. శ. ర. కి. క. వాగ్ధ్వర్గో. చ. వాగ్ధ్వర్గో. *నొడువు. శ. ర. 3. చ. ముడి.

తే. విపులవీక్షణశక్తిచే ¹వెండి కుండ, లీంగ్రతలిమాంగరుచిసుధ గాత్రి గ్రోలి
సంతతవ్రతఃత్వనాజాయమాన, దుష్టరక్షేశమంతయుఁ దొలంగఁద్రోచి. 50

టీక. వెండి = మఱల; కుండలీంగ్రతలిమాంగరుచి సుధ = శేషతాయుగు విష్ణుని దేహకాంతి
యను నమృతమును. పుండరీకుఁడు తనివితీరి శ్రీకృష్ణుని దివ్యలేజమును తిలకించెనని భావము.

ఉ. ఆవు నదల్పు పచ్చవెను రంఘ్రయుఁ గాంతరవీధి నూఁది య
గ్రావనిఁ దేజరిల్లు కటిహస్తసమన్వితఁ గౌస్తుభాంకు నిం
దీవిభు నింద్రనీలనిభదేహఁ గనుంగొని హర్షవర్షధా
రావిలనూనసుం డగుచు నమ్ముని కృత్యవిమూఢబుద్ధియై. 51

టీక. పచ్చవెదురుక = ఆరుపచ్చని పచ్చివెదురుకఱ్ఱ; అంఘ్రయుఁగాంతరవీధి = రెండు
కాళ్లకును నడుమను; ఊఁది = గట్టిగా ఇరికించి; అగ్రావనిక = ఎదుటిభాగమున; ఇందీవిభుక = లక్ష్మీ
దేవికి భర్తయైనవానిని - విష్ణుని; హర్ష మానసుండగుచుక = సంతోష మను వర్ష ధారచే దడువఁ
బడి ఉక్కిరిబిక్కిరియైన మనస్సుకలవాడై; కృత్యవిమూఢబుద్ధియై = స్తంభించినవాడై. అలం.
స్వభావోక్తి.

చ. విభితమో శిలాకృతియై విస్తృతి రూపువహించెనో యనక
జలనవిదూరుడయ్యుఁ దొలుసావిపయోధరధారఁ దోఁగు న
య్యిలఁదలయెత్తుకొత్తపులుసేపున వే పులకల్ తనూలతక
మొలవఁగ నున్న నన్వి యదుముఖ్యుఁడు తాపసముఖ్యు ని ట్లనున్. 52

టీక. విభితమో = వ్రాయఁబడినదో - చిత్రమో; శిలాకృతియై = శాలివిగ్రహమో;
విస్తృతి, రూపువహించెనో = మూర్తీభవించిన మఱివో; చలనవిదూరుడయ్యుక = కదలికలేనివా
డైనను; తొలుసావిపయోధరధారక = తొలుకరి వర్ష ధారలచేత; తోఁగు = తడియు; ఇలక = భూమిపై;
తలయెత్తు = మొలచు; కొత్తపులుసేపునక = చిగురుగడ్డిసారన; పులకల్ = గగుర్పాటు; అలం.
ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

ఉ. నిచ్చలు నిచ్చలోఁ బొదలు నీపితృభక్తికి జ్ఞానశక్తికి
మెచ్చితి నిచ్చితిం గఁము నీయొడ నీయొడ యే? వేడుకొ
చ్చిచ్చెదఁ జెచ్చెదక వలయునీప్పితముల్ శతమేని దీననే
పొచ్చెము నొచ్చెముం బొరదు భూసురకేసరి! నమ్ము నావుడున్. 53

టీక. నిచ్చలు = ఎల్లపుడు; ఇచ్చలోక = మనస్సునందు; కరము = ఆభయహస్తము; ఎడ =
ఎడమ-జాలము, భేదము; శతమేని = నూతనను; పొచ్చెము = లాపము; ఒచ్చెము = అనుమానము. అలం.
అనుప్రసము.

శా. భస్మాదూలనపాండురాంగము రమాప్రాణేశుపాదద్వయి
విస్తేరాంబుజగామిహంస మిది నాచే వ్రాల్చుచక లేచి 'దే
వాస్తాకం శరణం త్వమేవ; గతి రన్యో నాస్తి; దుర్వాసనా
వస్తారం హరి' యంచుఁ బల్కి మఱియుక భక్తుండు భక్తిస్పృహన్. 54

టీక. భస్మా.....గము = బూడిదపూసికొనుటచే తెల్లనైన దేహము; విస్తేరాంబుజగామి,
హంసము = వికసించుపద్మమునుగూర్చిపోవు హంస; నాక = అనునట్లు; వే = వేగముగ; వ్రాల్చు

చుక్ = పడవేయుచు; దేవాస్తాకం శరణం త్వమేవ = దేవా! మాకు నీవే దిక్కు; గతి రన్యోవాస్తి = వేఱుగతి లేదు; దుర్వాసనాపస్తూం హర = చెడ్డవిషయములయందలి కోరికయను పిచ్చిని పోగొట్టుము; భక్తిస్పృహక్ = భక్తియందలి ఇచ్ఛచేత - భక్తితమకముచేత; ['దేవాస్తాకం' అని సంబుద్ధివయి సంధి.]

సీ. పొదలు నీపొక్కిటిపువ్వుకాన్మునఁ గదా పెనుమాయ పిల్లలఁ బెట్టుటెల్లఁ బొడము నీమొదలియూర్పులనేపులనకదా చదువుసంధ్యలు గల్గె జగము మనుట కెరలు నీయడుగుఁదామరలతేనియఁగదా పాపంపుఁబెనురొంపి పలుచనగుట పొనఁగు నీతెలిచూపుపనఁదా యిది రాత్రి యిది పగలనుమేర లెఱుఁగఁబడుట తే. భవనఘటకకు మొదలికంబమునుబోలే, భవనములకెల్ల నీ వాదిభూతుఁడగుట నిట్టనిలుచున్మిచేఁగాదె నెట్టుకొనియె, గెంటుగుంటును లేక లక్ష్మీకళత్ర! 55

టీక. పొదలు = పర్జిల్లు; కాన్మునక్ = ప్రసవముచేత; ఊర్పులు = నిశ్శ్వాసములు; కెరలు = అతిశయించు; తెలిచూపు = తేటతెల్లమగు దృష్టి; భవనఘటనకుక్ = ఇల్లుకట్టుటకు; ఆదిభూతుఁడు = మొదటివాడవు - ప్రధానుడవు; నిట్టనిలుచున్మిచేక్ = నిటారుగా నిలుచుండుటచేత; నెట్టుకొని యెక్ = అతిశయించెను - తేటపడియెను; గెంటు, గుంటును, లేక = కదలిక, క్రగులేక - నిరాటంక ముగ. [ఇచట 'నీవాదిభూతుఁడవగుట' అనటకు బదులు 'నీవాదిభూతుఁడగుట' అని ప్రయోగించఁ బడినది.]

విష్ణుని నాభికమలమునఁ బుట్టిన బ్రహ్మ సృష్టిజేయఁబూనెననియు, విష్ణుని తొలియూర్పులే వేదములయి జనుల విద్యాబుద్ధుల కవకాశము కలిగించెననియు, విష్ణువుపాదములనుండి గంగానది యుద్భవిల్లి ప్రజలపాపములను పటాపంచలచేసి, వారికి పుణ్యక్షేత్రములను కలిగించుచున్నదనియు, విష్ణుని కన్నులగు సూర్యచంద్రులవలననే యహర్నిశలను విభజింప వీలగుచున్నదనియు, విష్ణువు భవనములకెల్ల మూలమనియు నభిప్రాయము. అలం. ఉషమ.

చ. ముదమున సోమకాసురుఁడు మ్రుచ్చిలి యచ్చలమారఁగొన్న ప్రాజదువులు తెచ్చి తజ్జతరసాంద్రతరాంత్రము లంట నంట బల్ 4గదురు దొలంగఁ గీర్తియను గంగఁ దొలంచి విధాతృవిస్ఫుర ద్వదనసరోజగంధలలితంబులు చేసితిగా జగన్నిధి! 56

టీక. మ్రుచ్చిలి = దొంగిలించి; అచ్చలమారక్, కొన్న = పూనికతో అపహరించిన; ప్రాజదువులు = వేదములను; తెచ్చి; తజ్జతరసాంద్రతరాంత్రములు = అతనిపొట్టలో ఎక్కువగనుండు ప్రేవులు; అంటక్ = అట్టకట్టగా - అంటుకొనగా; అంటు బల్గదురు = వ్యాపించిన ఎక్కువైన కంపును; తొలఁచి = కడిగి; విధాతృ.....తంబులు = వికసించిన కమలములవంటి బ్రహ్మముఖములందలి పరిమళముచే నువాసనగలవి. అలం. రూపకము. (ఇది మత్స్యవతారవర్ణనము)

ఉ. కోపనశాపనవ్యతిక్రమోగోల్తసగం గోసుగంది మ్రుంది తత్తాపము నాచులేక తిమిథామజలభ్రమిఁగూలి తూలు జంభాపహరాజ్యలక్ష్మి ఖైరవాఱగఁ దెల్పవె యీతకాయరూపై పృథుకర్పరం బమర నాశ్రితరక్షణదక్షిణేక్షణా! 57

1. చ. కలచన. 2. చ. భూతివగుచు. 3. చ. గాత్రము. రాంత్రములంటికట్టు. 4. చ. గదదు. 5. చ. గోర్తన. 6. చ. గోల్తన. 7. చ. సుగంధ.

టీక. కోపన శాపనవ్యభిఞ్ఞా = కోపస్వభావముకల దుర్వాసునిశాపమునెడి కనకనలాడు నివృచ్చే; కోల్పోనగల్గె = వెన్నుకాలునట్లుగా [గోర్పనగల్గె = మిక్కిలిరేచగంగా అని పూర్వటీక.] కనుగండి = మిక్కిలి తపించి; మ్రంది = సోలి; తిమి...బ్రమి = జలచరములకు నివాసమగు సముద్రపు నుడులలో; కూలు = పడు; జగభావహరాజ్యలక్ష్మీ = జంభునిజంపిన యింద్రుని రాజ్యసంపదను; వెఱుపు; ఆరగల్గె = ఉపాయమున; శాతకాయరూపై = ఈదుటకు అనుకూలమగు సారకాయరూపు కలదయిన; పృథుకర్పరంబు = గొప్పవీచుచిప్ప; అమరగ్ = అనుకూలము కాగా; తేల్పవె = తేలునట్లు చేయలేదా? ఆశ్రిత.....క్షణ! = ఆశ్రితులను రక్షించుటలో దయతోడి చూపుకలవాడా! [ఇది కూర్పావతారవర్ణన] అలం. ఉపమ.

ఉ. ఆపెనువెల్లిఁ ద్రైశ్శ్రమకరాకరమేఖల నీవు దేర్చి య
ప్రొపదటకవిభ్రమవిడంబినియా నిజదంష్ట్రఁ గూర్చు త
ద్రూపము దీపితం బగు సరోరుహలోచన! సప్తజిహ్వజి
హ్వపరిభాగధూమచలయోపమమై విజయోపబ్ధులన్.

58

టీక. ఆ పెనువెల్లి = ఆ ప్రళయకాలపు పెద్దప్రవాహమున; త్రైశ్శ్ర = వడిన; మకరాకర మేఖల = సముద్రముమొలనూలుగాఁగల భూమిని; అప్రొపదటకవిభ్రమవిడంబినియా = బంగారు పిడి యొక్కవిలాసము ననుకరించునట్టి [ఇచటఁ 'బంగారును నఱకునట్టి యులియొక్క విలాసమును పోలినది' అని పూర్వటీకయందు కలదు. అది సరికాదు.] నిజదంష్ట్ర = నీకోటయందు; తద్రూపము = అప్పటి భూమిరూపము; విలయోపబ్ధుల = ప్రళయకాలములందు; సప్త...పమమై = అగ్నిజ్వాలల చివఱలందు వలయాకారమున నుండు పొగలగుంపును పోలినదై; దీపితంబగు = ప్రకాశించును. (ఇది వరాహావతార వర్ణనము) అలం. ఉపమ.

చ. అలఘు జగద్విషద్విషమఘటాంకుశశాతనఖాంకురాగ్రలాం
గలముల మున్ను నీవసురఘస్సర! వైరి భుజాంతరాళజాం
గలమహిఁ జాలుపట్టి పయిఁ గ్రమైడునెత్తురు నీరువెట్టి యం
దలుక వె కీర్తిపూర్తికలమాంకుర మింద్రరమాఫలాధిపై.

59

టీక. అలఘు.....లాంగలముల = అలఘు = గొప్ప; జగద్విషద్విషమఘటాంకుర = లోకశత్రువులగు రాక్షసులనెడి వినుఁగుల గుంపునకు; అంకుశ = అంకుశములైన; శాతనఖాంకురాగ్రలాంగలముల = వాడిగోళ్లకొనలనెడి నాఁగళ్లచేత; అసురఘస్సర! = రాక్షసులను నశింపజేయువాడా! వైరి.....మహి = శత్రువుల తోఁప్పులనెడి అడవిసేలను; చాలుపట్టి = చాళ్ల విర్పడునట్లు దున్ని; కీర్తిపూర్తికలమాంకురము = గొప్పకీర్తియను వరిమొలకను; ఇంద్రరమాఫలాధిపై = ఇంద్రుని సంపదను నిలుపఁదలచి; అలుకవె = నాటవా. అలం. రూపకము.

నాఁగేళ్లతో తోలుత పొలముదున్ని, చాలుపట్టి, నీరువెట్టి, విత్తనములు చల్లుట, అవి ఫలించుట లోకపరిపాటి. ఇందు నృసింహావతారము వర్ణితము.

క. దండితబలివై జగములు, నిండఁ బెరుగుచున్నవేళ నీయడుగున భూ
మండల మతిసూత్యాకృతిఁ, గొండికమచ్చయునుబోలెఁ గొమరొందు హరి! 60

టీక. దండితబలివై = బలిని దండించి; గొండికమచ్చయునుబోలె = చిన్నమచ్చవలె; కొమరొందు = ప్రకాశించును. అలం. అధికము, ఉపమ. ఇది వామనావతారవర్ణనము.

ఉ. మాతృకతోరకంతబిలమార్గగళద్రుధిరారుణాననం
బై తఘకొత్తు దోఁపరఘహంసికి మేఠ యొసంగవే రిపు

త్వోతలనాథ మేచకక చాశుచహారమృతాశనాశ సం
భూతము నూతనై నామదకర్దమ వర్ధనసంప్రభూతమున్.

61

టీక. మాతృ...ననంబై = తల్లియొక్క గట్టికంఠమునుండి కాణుచున్న నెత్తుటిచే ఎఱ్ఱనైన ముఖముకలదై; (అంచుకలదయి యని పరశువిషయమున గ్రహించునది.) తఘోకాత్తు = ప్రకాశించు; దోఃపరశుహంసికి = చేతిలోని గండ్రగొడ్డలియను నాడుహంసకు; [హంసముఖము ఎఱ్ఱగానుండునని కవిసమయము.] రిపు.....సంఘాతమున్ - రిపుత్వోతలనాథ = శత్రురాజులయొక్క; మేచకకచా = నల్లనిజుట్టుగల స్త్రీలయొక్క - వారి భార్యలయొక్క; కుచహార = కుచములపై వేలాడు హారములనెడు; మృతాశనాశసంఘాతమున్ = తామరతూండ్లగుంపు; నూతనై నామద.....భూతమున్ = త్రొత్త కస్తురియు మురదయందు పుట్టి పెరిగినదానిని; [పరశురాముడు తండ్రియాజ్ఞచొప్పున తల్లిపత్తుకను నతికెననియు, తనతండ్రిని రాజుచంపిన కారణమున రాజుల నందఱిని ఇరుపదియొక్కసారి సంహరించెననియు పురాణగాథ.] ఇది పరశురామావతారవర్ణనము.

శత్రురాజులు సంహరింపఁబడఁగా వారిభార్యలు కస్తురి నలఁడుట మానిరినియు, మెడలలో హారములను దాల్చుటయు విడిచిరినియు భావము. [హంసలు తామరతూండ్లను లిసునని కవి సమయము.] అలం. రూపకము.

ఉ. దారుణబాణపాతమదధారలు గాఱగఁ గ్రాలు దోర్ధను
ర్వారణరాజౌ గొల్పి దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ గూల్చి బృం
దారకహృత్సరోజములు దాసనచేసి వికాసమాసరా

కారత నొందఁజేసిన ప్రగల్భత నీక తగున్ దగున్ హరి!

62

టీక. దారుణ.....ధారలు = హ్రూరములగు (వాడి) బాణములుపడుటయ నెడి మదజలధారలు, కాఱగఁ = ప్రవహింపఁగా; గ్రాలు = ప్రకాశించు; దోర్ధనుర్వారణరాజౌ = హస్తమందలి ధనుస్సు గజరాజును; గొల్పి = పురిగొల్పి; దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిన్ = రావణుని ముఖములను పద్మములను; దాసనచేసి = ఆ కారణముననే - రావణుని ముఖములను పద్మములను కూల్చుటచేతనే; బృందారకహృత్సరోజములు = దేవతల హృదయము లను పద్మములను; వికాసమాసరాకారతన్ = వికాసముయొక్క సారమైన ఆకారము కలుటను; ప్రగల్భత = నేర్పు; హరి! = విష్ణుదేవుడా! - (సింహమా) నీక = నీకే; తగున్, తగున్. అలం. రూపకము. ఇది రామావతారవర్ణనము.

మ. వికటోత్తంభితసీరభోగపటలీ విస్ఫూర్తిమన్తూర్తి కం
చుక నిర్దోకభయానకంబు వికృతాశుత్వేళ మగ్నిచ్చటా
వికిరత్రానరీక్షణంబు నగు నీవేషంబు శేషానుకా

రికళగ్రాలదై క్రోలదే సమదవై రిప్రాణవాతూలముల్.

63

టీక. ఇందు బలరామావతారము వర్ణింపఁబడుచున్నది.గా అతఁ డిందు శేషుఁడు వర్ణింపఁబడెను. వికట.....మూర్తి = వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్లను పడఁగలగమిచే ప్రకాశించు దేహముకలదని బలరామునిపక్షమున అర్థము; వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్లవంటి ఁడఁగలగుంపుచే ప్రకాశించు దేహము కలదని శేషునిపక్షమున అర్థము. కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కంచుకము విడుచుటచే భయంకరమైన దని బలరామపక్షమునను, చొక్కావంటి కుబుసమువిడుచుటచే భయంకరమైనదని పాముపక్షమునను అర్థము.

[కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కుబుసమువిడుచుటచేత భయంకరమైనది - అని పూర్వటీక. ఈ టీకలో పాముపక్షముననే గాని; బలరామునిపక్షమున అర్థము మదురదు. కాన నిది అగ్రాహ్యము.] వికృతాశుత్వేళము = వికారమై పడిగల సింహనాదము కలదని బల-పక్షమునను, వికారమై, వేగము

గల విషము కలదని పాముపక్షమునను అగ్రము; అగ్ని.....నిరీక్షణాంబు = నిప్పులను వెదచల్లు వాడి చూపులు కలది; (పెండుపక్షములందును ఒకే యగ్రము) అగు; నీవేషంబు; శేషానుకారికళక్ = శేషుని అనుకరించురీతిని; క్రాలదె! = ప్రకాశింపదా? సమద.....వాసులముల్ = క్రొవ్విని శత్రువుల ప్రాణవాయువును; క్రొలదె! = త్రాగదా? [పాము వాయువును భక్షించునని గ్రాహ్యము.] అలం. ఉపమ. రూపకము, శ్లేషము.

చ. ప్రతిదినకేశ¹లుంచనపు²రాయిడి నెట్టిన బట్టకట్టి పైఁ
బుతపుత మంచు నున్న కుటుబోడతల³ ధరియింప నోడియు⁴
సత⁵ హిమగుసొమ్ముగాన విడ జాలవుగా శిఖిసింఛవల్లి సౌ
గతమతధుర్య! దానిఁ గటిఁ గట్టుము పుట్టము మిన్న కేటికిన్. 64

టీక. ప్రతిదినకేశలుంచనపురాయిడి = ప్రతిదినము పెండుకలను వీకివేయుటచేసిన యంప ద్రవమున; నెట్టిన = మిక్కిలి; పుతపుతమాచుక్ = పుతపుతలాడుచు - బాధనలన దివ్యైక్కి; కుటుబోడతలక్ = కురుచయైన బోడితలపైని; ధరియింపనోడియుక్ = ధరింపసాగ్యము కానున్నను; సతమగు, సొమ్ముగానక్ = (నీకు) కాశ్యతమగు నగ యగుటచే; శిఖిసింఛవల్లిక్ = నెమిలిపురిని; విడజాలవుగా! = విడువలేవుగదా! సౌగతమతధుర్య! = బుద్ధుడా! దానిక్ = ఆపించుము; కటిఁగట్టుము = (వస్త్రమునకు బదులుగా) మొలచు ధరింపుము; మిన్నక = అనావశ్యముగ; పుట్టము, ఏటికిక్! = వస్త్రమే! [వస్త్రముకట్టుకొనుట మాని, మించుమునే కట్టుకొనుమని భావము. తల బట్టకట్టుటచే మొల బట్టి, అక్కఱలేదని శ్లేషరూపమున చతుర్థార్థము] ఇందు బౌద్ధావతారవర్ణితము.

చ. కలి హిమవేశ శోభనపుంగమవిరుల్ సకలంబు డుల్చి భూ
వలయవనంబుఁ గప్పికొని వర్తిలు జాడ్యపుటీడ పర్వంగా
నలరులకారులీల భవదాగమనం బటంగల్ల రోషపా
టల మగు నీకనుంగడలడాలు నగున్ జిగురాకురాకృతిన్. 65

టీక. కలిహిమవేశక్ = కలికాలమును చలికాలమును; శోభనపుంగమవిరుల్ = చక్కదనము (శోభ) అను పరిమళయుతపుష్పములు; [‘శోభనపుంగమవిరులు = మేలలనెడి సువాసనతోడి పువ్వులు’ అని పూర్వపుటిక.] సకలంబుక్ = అన్నిటిని; డుల్చి = రాల్చి; భూవలయవనంబుక్ = భూమండలమును అడవిని; కప్పికొని = ఆవరించి; జాడ్యపుటీడ = మందత్వమునెడి గాలి; పర్వంగాక్ = వ్యాపించుగా - వీచుగా; అలరులకారులీలక్ = వసంతకాలమువలె; భవదాగమనంబు = నీ (కల్పియొక్క) యొక్కరాక; అటంగల్లక్ = అంతటంగల్లగా; రోషపాటలమగు = రోషముచే నెఱ్ఱనయిన; నీకనుంగడలడాలు = నీకడకన్నులకాంతి; చిగురాకురాకృతిక్ = చిగుళ్ళయొక్క (ఎఱ్ఱనయిన) ఆకారమును; నగున్ = పోహనించును—పోలును. అలం. రూపకము; ఉపమ.

సీ. నీటిలోఁ జివుకక నిలిచి ¹క్రస్తురువూన్ని ²కఠినకర్పరపు: ³జుక్కాను బిగువు
దంష్ట్ర నెత్తిన మహీతలపుగాడుపుజీర యురుదారుకలనయం దుదయ మగుట
పరులకుఁ దనకట్లబలిమి చూపువిధంబు పులిమిన నెత్తుగుగ్గిలపునూనె
ద్వీపాంతరమునకుఁ దెగువమై జను⁴పెంపు చేముట్టునాగంటి ⁵జీనితగులు

1. క. లుంఛన. 2. చ. రాయజి. 3. క. ముగ. చ. మగు. 4. క. నిడ. త. విడ. 5. క. క్రస్తురు. శ. ర. చ. క్రస్తురు, 6. క. గఠిన. 7. చ. జుక్కాను. 8. చ. తెంపు. 9. క. జీను. చ. జీని.

తే. సాగతాగమమూలిమి శాస్త్రపరణి, నల్లుచల్లర చిత్రధావనము గల్లు

నిన్ను దరిచేసి భవవాధి ని ప్తరించి, నరిక దళియకున్న గలదె మోదము మురారి!

టీక. ఈ పద్యము దశావతారముల సంగ్రహవర్ణనరూపము; ఇందు విష్ణుమూర్తి యొక పడవ వలె వర్ణింపఁబడినాఁడు; సుసారజలధిని దాఁటి మోక్షమును పొందుటకు ఆ తరియే యాధారమని వర్ణింపఁబడియున్నది. ఇందు విష్ణుని దశావతారములును పడవపరికరములుగా వర్ణింపఁబడియున్నవి. చివుకక = తడిసిపోవుటచే సారహీనముగాక; క్రువ్వులు పూన్ని = తిరుగుచుండు పట్టుదలయు - ప్రయత్నము. [ఇటు మత్స్యవతారము సూచితము. చేఁచ నీటిలో ఎంతకాల మున్ను చివుకక స్వేచ్ఛగా తిరుగును.] కఠిన.....బిగువు = మోఁదైన వీచుఁజిచ్చుచునెడి చుక్కాను బలము. [ఇందు కూర్మావతారము వర్ణితము.] దంప్ర నైతిన = కోఁతతో నీటినుండి బయటకు తీయఁబడిన; మహి.....జీర = భూమియను తెఱచాచు; [ఇందు వరాహవతారము గ్రాహ్యము. వరాహమూర్తి ముట్టెతో సముద్రమునుండి వైకి ఎత్తఁబడిన భూమి తెఱచావలె నున్నదని భావము.] ఉరుదారుకలనయందుకొ = గొప్పమూని కూర్చునందు; ఉదయనుగుట = పుట్టుట; [ఇందు నృసింహవతారమును గ్రహించుచుంది. పడవ దారువు లచేఁ జేయఁబడినది; విష్ణువు దారుస్తంభమునందు పుట్టెను.] పరులవకొ = శత్రువులకు, ఇతరులకు; తన కట్టబలిమి చూపురిధంబు = తన్ను (పలకలు దగ్గఱవగ్గఱగాఁజేర్చి) కట్టిన బలమును చూపుపద్ధతి - అని పడవపక్షమున అర్థము. (ఇందు వామనావతారము సూచింపఁబడుటచే) పగవారియెడ తాను వారిని (బలిపక్రవర్తి సూచింపఁబడెను) నిర్బంధించు శక్తిని చూపు విధము అను నర్థాంతరము గ్రాహ్యము. పుల మిన.....నూనె = (పడవలో నీరు చొరకుండ, కట్టకు) రాచిన గుగ్గిలపునూనె - ఆనియు, (పరులు రామావతారపక్షమున) శత్రువులను సంహరించి గుగ్గిలపునూనెవలె చిక్కనయిన నెత్తురు భూమివయి పులుముట ఆనియు నర్థము. ద్వీపాంతరమునకుకొ = (పడవపక్షమున) వేటొకదీనికి; రామావతారపక్షమున) లొకకు; తెగువమై = సాహసమున; చను, పెంపు = పోవునట్టి గొప్పతనము; చేముట్టు.....తగులు = పని ముట్టుయిన నాఁగటిమఱి లొగరు తగుల్పుటయని పడవ పక్షమునను, ఆయుధమయిన లొగరుమఱి నాఁగటి యందలి ఆసక్తి యని బలరామునిపక్షమునను అర్థములు. సాగతా...సరణి = బౌద్ధాగమమునెడి పడవ న డపుశాస్త్ర పద్ధతి; [ఇట బౌద్ధావతారము సూచితము.] వల్లువల్లనచిత్ర ధావనము = చక్కనైనవల్లితమనెడి విచిత్రమగు శిఖ్రుగమనము. [ఇట కల్కిమూర్తియవతారము సూచితము.] తరి = పడవ; దరి = బిడ్డు; తడియకున్నకొ = చేరనియెడల; మోదము కలదె! = సంతోషము లేదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. లలితకళావతీ మృదుపలాశపరితసుధామరంససి

చ్చిలసుషమూప్రబోధగుణ జృంభితపూర్ణసుధాంశు బింబపు

మృలనీతపుష్కరాయతన! పట్టురణేంద్ర¹నవేంద్రనీల క

జ్జలజలజాష్టజల నిజద్యుతిరంపక కాంతికంచుకా!

67

టీక. లలిత.....రాయతన! లలితకళావతీ = చక్కని కళలసమూహమునెడి; మృదుపలాశ = మెత్తనిదళములచే (తేకులతో); పరిత = కూడుకొని; సుధామరందపిచ్చిల = అమృతమనెడి పూఁదేనె చిక్కదనముకలిగి; సుషమ = కాంతియను; ప్రబోధగుణజృంభిత = పరిమళముతో వికసించిన; పూర్ణ సుధాంశుబింబ = నిండుచంద్రుడను; పుష్కలనీతపుష్కర = ప్రకాశించు తెల్లతామరపువ్వు; ఆయ తన! = నివాసముగాఁ గలవాఁడా!

ఇందు పద్మము చంద్రునిగా రూపింపఁబడినది. చంద్రకళలకును, తామరపూవుతేకులకును రూపకము; అట్లే అమృతమునకును పూఁదేనెకును, కాంతిని, వికాసమునకును రూపకము.

1. చ. మహేంద్ర. 2. పంచకా!

పాండురంగ-11

[లలిత.....అయతన = ఒప్పిదమైన కళలసమూహమనెడిమెత్తని యాకులచేతచుట్టబడి, యన్యశమనెడి పూచేనెమింగడయొక్కమేలైన కాంతివిశేషమును తోడించెడిగుణముచేత రేగిన నిండుచంద్రునిబింబముయొక్క కొంతలేని తెల్లనైన జలప్రదీపమును (పాలసముద్రము)ఇట్లుగా కలవాడా! అని పూర్వటిక. ఇందు కొంతవఱకును రూపణము చూపబడి సవప విమలవలెనది.]

మట్టర..... కంచుకా! - మట్టరణేంద్ర = గండుతుమ్మెదను; మహేంద్రనీల = ఇంద్రనీల మణిని; కజ్జల = కాటుకను; జలజాప్తజాజల = సూత్రపుత్రియగు యమునానదిజలమును; నిజద్యుతి = స్వకీయమైన కాంతిచే; వందక = తక్కువవఱచుచున్న; కాంతి = దేహకాంతియే; కంచుకా! = కవచముగా గలవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఉత్పత్తిస్థితివిలయా, ధోర్వాదక! విట్టలాహ్వాయోన్నత! సత్రా

జత్పుత్రికాసత్యష్టదృగుల్పిబసుఖదాచఘనపయోధరశః! 68

టీక. ఉత్పత్తి.....త్యాదక! = ఉత్పత్తి, స్థితి, నాశనములకు కలిగించువాడా! - ఉత్పత్త్యాదులకు కారణమైనవాడా!; విట్టలాహ్వాయోన్నత! = విట్టలాడును పేగవే గొప్పవాడైనవాడా! సత్రాజి.....శాలీ! సత్రాజిత్పుత్రికా = సత్యభామయొక్క; సత్యష్ట = దశ్విత్ (అశతోఽ) గూడిన; దృగుల్పిబ = చూపు లకు చాతకవత్తులను; సుఖద = సుఖమును గల్గించు; అఘనపయోధరశాలీ! = దేహ మను మేఘముచేత ఒప్పినవాడా! [ఉల్పిబశబ్దమునను ఇచట పూర్వటికలో 'నిక్రిపానముచేయుట వలన' అనునర్థ మియబడినది. అది పొరపాటు. ఉల్పిబము = (నీటిని త్రాగి జీవించునది) చాతకము అని యర్థము.] అలం. రూపకము.

స్రగ్విణి. అండజాధీశవాహా! జగద్దేహ! దోర్దండచుడారినిద్దారి గారి! నతా

ఖండలా! గండరింఖన్దణీకుండలా! పుండరీకేక్షణా! ప్రోపు నక్ష సుక్షణా! 69

టీక. అండజాధీశవాహా! = గరుడుండు వాహనముగా గలవాడా!; జగద్దేహ! = ప్రపంచమే గృహముగా గలవాడా!; దోర్దండ.....తారీ! = చేతియందలి వాడియైన చక్రాయుధముచే నఱకబడిన శత్రువులు కలవాడా!; నతాఖండలా! = విఘ్నేయుడగు ఇంద్రుండు కలవాడా!; గండరింఖన్దణీకుండలా! = చెక్కిల్లయందు నటించుచున్న రత్నకుండలములు కలవాడా!; పుండరీకేక్షణా! = తెల్లతామరలవంటి కన్నులు కలవాడా!; సుక్షణా! = మంచి యుత్సవము కలవాడా!

చ. అశీకులభాగకుంతలము ¹లద్దపుముద్దు మొగంబు జేరలన్

గొలువంగవచ్చు కన్నులు జిగుర్న గుమోవి మెఱుంగుజెక్కులున్

వలమరియట్లు లేమొసలివాగడపొంగులు లోతుపొక్కిటన్

మొలచిన లేల్లదన్ని బలుమూపులు నీలవిసీలదేహమున్. 70

టీక. అశీకులభాగ కుంతలములు = తుమ్మెదలయొక్కకాంతిని పొందిన - సామ్యమును పొందిన ముంగురులు; అద్దపుముద్దు మొగంబున్ = అద్దమువలె సొగసైన ముఖమును; చిగుర్నగుమోవి = చిగురును నవ్వుచున్న - చిగురుతో సమానమైన పెదవి; మెఱుంగుజెక్కులున్ = భ్రశకుచెక్కిళ్లు; వలమరియట్లు = దక్షిణావర్తశంఖమువంటి పెడ; లేమొసలివాగడపొంగులు = సరిత్రొత్తమకరకుండలములు; లోతుపొక్కిటన్ = గంభీరనాభియందు; బలుమూపులు = గొప్పభుజములు; నీలవిసీలదేహమున్ = ఇంద్రనీలమువలె నల్లనైన శరీరమును - అని ముందుపద్యమున కన్వయము. అలం. ఉపమ.

చ. కలిగినవాని ²బ్రాబలుకు కమ్మనియూర్పులవాని ³నెందు నే

వెలుగునుగాని వెన్నెలుగు వెంబడిని ⁴జనువాని నంతటన్

వెలసినవాని నిక గనని వెంబరపుట్టువు రాతిపుట్టువుం

బలెఁ గతిఁ గానలేడు యతిమానసహంసక ! కంపహింసకా !

71

టీక. ప్రాణలుకు.....వానికొ = వేదములు పరిమళించు నిష్టూర్పులుగాఁ గలవానిని; వెన్వెలుగు = గొప్పలేజస్సు; వెంబడిని జనువానికొ = తనవెనుకనుండువానిని; [విష్టువెచట నున్నను, అతనివెంట గొప్ప లేజస్సు ఉండునని భావము.] నికగనని = నిన్నుచూడని - ఎఱుంగలేని; వెంబర పుట్టువు = దుర్మార్గుఁడు [వెంబర = దుష్టునియొక్క అని పూర్వటీక. దానిసంగీకరించినచో 'కానలేడు' అనునది కుదురుట దుర్లభము.] యతిమానసహంసక! = యతులమనస్సు అనెడు మానససరోవరమునకు హంసయగువాఁడా! (శ్రిష్టపరంపరితరూపకము) [యతులయొక్క మనస్సునకు హంసయైనవాఁడా! అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఛత్రితశేష! నాయెడఁ బ్రసన్నుడ వయ్యెదవే గృతోగ్రశ

త్తుత్రప మైన యీ లలితరూపముతో నిచట౯ వసింపు మే

క్షేత్రము నెట్టితీర్థమును జెందని యున్నతిఁ బొందుఁగాక యీ

క్షేత్రము తీర్థముకొ గడు ప్రసిద్ధి మదాహ్వయలభిఁ బొందుచున్.

72

టీక. ఛత్రితశేష! = గొడుగుగాఁ జేయఁబడిన శేషుఁడు కలవాఁడా! [శేషుఁడు విష్టునితల్పము కాఁగా, అతని పడఁగులు విష్టునికి గొడుగుయినవని భావము.] ప్రసన్నుడవు, అయ్యెదవే = అనుగ్రహముకలవాడ వైనయెడల; కృతోగ్రశత్తుత్రపమైన = శివునికి విరోధియగు మన్మథునికి సిగ్గు కలిగించెడు - మన్మథునెత్తమించెడు; [కృతోగ్రశత్తుత్రపము = చేయఁబడిన ప్రారశత్తువుల భయము కలది - కూరులైన శత్తువులకు భయము కలుగఁజేయునది అని పూర్వటీక. అది పొరపాటు.] ఈ లలితరూపముతోన్ = ఈ చక్కనిరూపుతో; చెందని = పొందనట్టి; ఉన్నతికొ = గొప్పతనమును; మదాహ్వయలభి, కడు ప్రసిద్ధి, పొందుచుకొ = నాపేరఁ బ్రసిద్ధమగుచు, అలం. ఉపమ.

తే. క్షేత్రకులరాజమైన యీక్షేత్రమునకుఁ

దీర్ఘకులరాజమైన యీ తీర్థమునకు

నిఖిలసురనాథ! కర్తృత్వనియతిఁ బొదవి

యీవిట వసింపుటయ వరం బిచ్చుటనుడు.

73

టీక. క్షేత్రకులరాజము = అన్నిక్షేత్రములలోను ప్రధానమైనది; నిఖిలసురనాథ! = దేవతా గణమునకు ప్రభువైన భగవంతుఁడా!; కర్తృత్వనియతికొ, పొదలి = యాజమాన్యతను పొంది; ఈవు = నీవు; ఇచ్చుటనుడు - అనుచో స్త్రీనమముపయి ఆకారసంధి.

సీ. అనుకంప వెనుమోపుగను సొంపునకు వింత చెలువంబు మొలపించు జిగురుమోవి
పవడంపుగొన దంతపక్తిప్రభలు పుష్పితముగాఁగ హరిపల్కు ధరణిదివిజ
నివహవరేణ్యు నోనిఖిలధర్మధరీణ! యగు నట్లు భవదాహ్వయము వహించు
నితీర్థమున వసియించెద నడుచక్కి నీకు 1జేతఃప్రీతి నెలకొనంగ

తే. భీమఘర్తాంబుసంభూతభైమి నీదు, క్షేత్రమును దీర్థమును నిజోత్కృష్టనలిల

వేణి సంస్థావిశేషములు గావించుగలదు, నాకు నెంతయు నిష్ట మొనర్పఁ గడఁగి.

టీక. అనుకంపవెనుమోపు = పెద్దమోపుగా - ఎక్కువగా నుండు దయ; కనుసొంపునకుకొ = కన్నులచక్కఁదనమునకు; వింతచెలువంబుకొ = క్రొత్తయందమును; మొలపించకొ = కలుగఁజేయఁగా;

1. చ. చిత్త. 2. క. తమ్ము. చ. తములు.

చిగురుమోనిపడంపుఁగొనక = లేతపెదవియును వగడపుఁజెవతి; దగతమొక్తిప్రభలు = పలువరుస కాంతులు; పుష్పితముగాఁగక = పుష్పములవలె ప్రకాశింపఁగా - వికసింపఁగా; [ఎఱ్ఱనిపెదవులు విష్ణుఁగా నెడలిన దంతకాంతి ప్రవాళముచిగఱ పూవు పూచిన ట్లంఘముగా నున్నదని భావము.] ధరణి దివిజనివహవరేణ్యుక = బ్రాహ్మణులగా శ్రేష్ఠుఁడగు పుండరీకునిఁగూర్చి; హరి, పల్కుక = దేవుఁ డిట్లు పల్కును; ఓనిఖిలధర్మధరీణ! = అన్నిధర్మములందును ఆఱితేటివఁడా! భవదాహ్వాయము = నీచేరు; నడుచక్రిక = మధ్యభాగమున; చేతఃప్రీతి, నెలకొనంగక = మనస్సంతోషము కలుగు నట్లుగా; భీమభుక్తాంబుసభూత = శివుని చెనుటనీటివలన పుట్టినదైన; నిజోత్కృష్టసలిలవేణిక = తన గొప్పనీటిప్రవాహముచే; సగంధావితములక = బాగుగాఁ దడుపఁబడినవానినిగా; [ఇట పూర్వటికలో 'నిజోత్కృష్టసలిలవేణిసంస్థాపితమ్మ' అని నమస్తపదము గ్రహింపఁబడినది.] ఇష్టము, దినర్పకడఁగి = ఇష్టమును కలిగింపఁబ్రయత్నించి. అలం. ఉపమ.

వ. ప్రకటంగుప్తాకారంబునం బచ్చిమాభిఘ్నుండనై సర్వోత్తమత్వంబు నిర్వహింపుచు నే సచ్చట ముచ్చటం దవిలి బర్తిచెడ. స'లతేత్రతీర్థోత్తమంబులగు నీతేత్రతీర్థంబులం బొండరికంబులై పాండురంగాహ్వాయండు నగు నాకు నెక్కాలంబును శ్వేతద్వీపసుధాసాగరంబులకంటె బ్రయంబులై నిత్యనివాసంబులై యత్యంతవిభవంబుల నభిరామంబు లయ్యెడు; నీకోరినయట్ల యిచ్చితి నని యచ్చతుర్బుజండు పుండరికునిఁ జేకొనియె.

75

టీక. ప్రకటగుప్తాకారంబునక = ప్రసిద్ధమైనగుప్తమగుఁగుప్తతో; [ఇచట'సుప్త = నిద్ర పోయినవాని'అని పూర్వటిక.] పొండరికంబులై = పుండరికసంబంధముకలవయి; అభిరామంబులు = మనోహరంబులు; చేకొనియె = ఆదరించెను.

శా. శీతాహార్యకుమారి! విన్దిటులు లక్ష్మీజాని వాచయమి
వ్రాతశ్రేష్ఠసమక వరం బొసఁగి సాంద్రప్రీతి నచోపసమ
ధ్యేతీర్థంబున నున్నవాఁ డిపుడు భుక్తి ముక్తి నీజాలు వి
ఖ్యాతిం దాల్చి విచిత్రరత్నచయరమ్యస్వల్లహర్ష్యంబునన్.

76

టీక. శీతాహార్యకుమారి! = హిమాచలపుత్రికవగు పార్వతీ!; లక్ష్మీజాని = విష్ణువు; వాచయమి వ్రాతశ్రేష్ఠసమక = మునులనమూహమున శ్రేష్ఠుఁడగు పుండరీకునకు; సాంద్రప్రీతిక = ఎక్కువైన ప్రేమతో; మధ్యేతీర్థంబునక = తీర్థమునకు నడుమ; భుక్తి = ఇహలోకసుఖమును; ముక్తి = మోక్షమును; ఈజాలు = ఈయఁదగిన; విచిత్ర.....హర్ష్యంబునక = విచిత్రములగు మణులు తాపఁబడిన బంగరుమేడలోవల; ఉన్నవాఁడు.

చ. నలువమొగంబు లెల్లు సృజనప్రథమాహమునం దలిక్పు న
న్నలువున సిద్ధసాధ్యనరనాగమరుద్వరయోగిమండలీ
కలకలగుంభితింబులయి కాంచనచారువులైన నాల్గువా
కిభుల వెలుంగు నున్నతనికేతనరాజమునం బ్రసన్నుడై.

77

టీక. ఎట్లు=నిరీతిని; నలువమొగంబులు=బ్రహ్మయొక్కముఖములు; సృజనప్రథమాహమునక = సృష్టియొక్కమొదటిదినమున; తలిర్పుక = ప్రకాశించునో; ఆన్నలువునక = ఆవిధమున; సిద్ధ..... తంబులయి = సిద్ధులు, సాధ్యులు, నరులు, నాగులు, దేవతలు, యోగులు - అనువారి సమూహము యొక్క కలకలధ్వనితోఁ గూడినవయి; కాంచనచారువులైన = బంగారుతోఁజేయఁబడి చక్కఁగానున్న;

వెలుంగు=ప్రకాశించునట్టి; ఉన్నతనికేతనరాజమునకు = సౌధమునందు; - తరువాతిపద్యముతో సమన్వయము. విష్ణువునివసించుసౌధమునకు నాల్గుబంగరువాకిట్లు కలవనియు, నవి బ్రహ్మయొక్కనాల్గుముఖములవలె నున్నవనియు బ్రహ్మముఖములు వేదఘోషతో నిండినట్లు ఈ ద్వారము లెల్లపుడును సేవార్థమరుచెంచిన సిద్ధసాధ్యాదుల కలకలధ్వనితో నిండియుండుననియును బాపము. అలం. ఉపమ.

తే పుండరీకుండు షేత్రపాలుండు గొలిచి

¹యూండ నవ్యక్తముఖ్యసంయుక్తుః డగుచు:

బాండు²రంగండు భక్తకల్పద్రులీల

విష్ణుఫలసిద్ధి దోహదాత్మిండు సంతి !

78

టీక. షేత్రపాలుండు=షేత్రమును కాపాడువాడు - అధికారి యగువాడు; అవ్యక్త...
...యవ్యక్తడగుచుకొ = అవ్యక్తస్వరూపాదులతోఁ గూడినవాడై; పాండురంగండు = విష్ణువు(కర్త; భక్తకల్పద్రు లీల = భక్తులకు కోరినకోరికల నొసంగు కల్పవృక్షమువలె; ఇష్టఫలసిద్ధి = కోరిన కార్యములు సిద్ధించుట; దోహదాత్మిండు = వృద్ధిపొందఁజేయును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ కంబులలితకరు బుధ, కోకంబులపాలిహేళిఁ గొలుతు రబల ! ము

ల్లోకంబులవారలుఁ బరిపాకంబుల నాత్మ మృతపరికర మొప్పున్.

79

టీక. ఆకంబులలితకరక = శంఖముచేత సొగసైన కరముగల ఆ విష్ణుని; బుధకోకంబులపాలి, హేళి = విద్వాంసులసెడి చక్రవాకపక్షులకు సూర్యుడైన వానిని; ముల్లోకంబులవారలుకొ; అత్త సుకృతపరికరము = తాము చేసినన్న పుణ్యోపకరణము; పరిపాకంబులకొ, ఒప్పు = ఫలించుగా; కొలుతురు; అలం. రూపకము.

వ. అర్థయోజనఃస్తారంబును, దదర్శాయామసంయుతంబుచునై కంబుకంధరునకు నాకుం బ్రియజనకంబై నవకననదశాదినజ్జనచింతితార్థప్రదంబై సర్వోత్తమంబై యవ్యహతేత్రరాజంబు పుష్కరంబునకంటెఁ ద్రిగుణంబును, కేవలంబునకంటెన చుడ్డుణంబును, వారణాసికంటె దశగుణంబును, శ్రీలైలంబునకంటె ననంతంబును నై పుండరీకునివేరం బొండరికంబన మహీమండలమణికుండలం బగుచు నుండు నన్నరమథామంబు నేనధిష్ఠించి.

80

టీక. అర్థయోజనఃస్తారంబును = రెండుక్రోశముల పొడవుగలదియు [యోజనమనగా నాల్గు క్రోశములు.] కదర్శాయామసంయుతంబును = అందునగము [ఒకక్రోశు] వెడల్పుగలదియు; కంబుకంధ రునకుకొ = శంఖమువంటి మెడగల విష్ణునకు; నాకుకొ (శివునకు); పుష్కరంబునకంటె = పుష్కర షేత్రముకంటె; త్రిగుణంబును = మూడురెట్లును; చుడ్డుణంబును = అతీతలును; వారణాసికంటె = కాశీషేత్రముకంటె; దశగుణంబును = పదింతలును; అనంతంబును = హద్దులేనిదియు; మహీ... కుండలంబు = భూమండలము [అనుక్రీ] కర్ణకుండలము; పరమథామంబు = గొప్పస్థలమును; అధిష్ఠించి = ఆశ్రయముగాఁ జేసికొని.

ఉ ఆ యశభర్త నాహలధరానుజా నానవనీతచోరు నేఁ

బాయనిభక్తితోఁ గొలుతుఁ బ్రత్యహముకొ గృహదైవతంబుగా

నో యరవిందకోరకసహోదరచారుపయోధరాధ్య! ని

శ్రేయసకాంక్షే దగ్గొరులు చేరి భజింతు రనంగ నేటికిన్.

81

టీక. ఓ,యరనిద.....రాధ్య! = తామరమొగ్గలతో నమానమైన చక్కని స్తనములు కల పార్వతీ!; ఆ యదుభర్త = యాదవులకు ప్రభువుగు నా దేవునిని; హలధరానజు = బలరాముని తమ్మునిని; నవనీతచోరు = వెన్నదొంగను; ప్రత్యహము = ప్రతిదినమును; గృహదైవతంబుగా = ఇలువేల్పుగా; నిశ్చేయసకాంక్ష = శుభాకాంక్షతో; పాయనిభక్తితో = విడువనిభక్తితో; కొలుతు = నేపించును; తక్కురులు = మిగిలినవారు. ఆలం. కావ్యాధావన్తి.

క. ఇతరక్షేత్రస్థితదైవతప్రాజలఁ గలుగు ఫలమవశ్యము గలుగుక
ఇతదశకగుణితమై యూర్జితస తిలదతేక్షేత్రపూజ శేషు నరునకున్. 82

టీక. ఇతర.....పూజల = మిగిలిన క్షేత్రములందున్న దేవతలయొక్క పూజలవలన; అవశ్యము = తప్పక; ఇతదశకణితమై = వేయిరెట్టయి; ఊర్జితమతి = స్థిరబుద్ధితో.

క. నరుఁ డరుచదివేలేడు లితరదైవతదగ్గనమునఁ దా గను ఫలముక
బొరయు నలవోకవలె శాంకరి! యాక్షేత్రోత్తమంబుఁ గనుగొన్నంతన్. 83

టీక. కను ఫలము = పొందు, మేలిని; అలవోకవలె = ఆనాయాసముగా; పొరయు = పొందును; శాంకరి! = పార్వతీ!

క. సకలక్షేత్రావాసము,సకంటె నం దునికి యొప్పు నరునకు మృగడిం
భకనయన! యేకదినవా,సకృతికి వే దొరకుఁగాన సాయుశ్యంబున్. 84

టీక. మృగడింభకనయన! = జింకపిల్లకన్నలవంటి కన్నులకలదానా!-పార్వతీ!; ఏకదినవాసకృతికి = ఒక్కదినము నివసించిన నేర్పరికి; సాయుశ్యంబు = మోక్షముకూడ, నరునకు; ఆందునికి = ఆక్షేత్రమున నివసించుట; ఒప్పు = తగినది.

సీ. దొరకుజన్మమునకుఁ బరమభైషజ్యమా మాతృశుశ్రాపాసమాధి యొకటి
చిలువాయనపువేల్పుఁగొలముఁ గొల్వక వాసుదేవు నారాధి.చు తెలివి యొకటి
దుర్వాసనలఁబెట్టు దొనఁగులు 1 ఓడదన్ని యథ్యాత్మవాసన నలరు టొకటి
యుద్విజీవులకెల్ల నుదయించి యుదయించి తుది మర్త్యుడై పుట్టు పదవి యొకటి

తే. కాలమున వచ్చునర్థలకాంక్ష యెఱిగి

తృప్తి నొందింపఁగలుగంగఁ దిరుగు టొకటి

దుర్లభం బెట్టు లట్లతిదుర్లభంబు

మగువ! తత్క్షేత్ర వాసంబు మానవులకు. 85

టీక. దొరకుజన్మమునకు = కలంగబోవు పుట్టుటకు; పరమభైషజ్యమా = గొప్పమందైన మాతృశుశ్రాపాసమాధి = తల్లిసేవయందలి యాసక్తి; [ఈ జన్మమున తల్లిని సేవించినయెడల తిరిగి జన్మించుటయను దుఃఖము కలగదని భావము.] చిలు.....గొలము = చిల్లర (తుద) దేవతల గుంపును; ఆరాధించు తెలివి = పూజించు జ్ఞానము; దుర్వాసనల, పెట్టు = చెడ్డవయిన విషయాపేక్షలకు లాగు; దొనఁగులు = ఆపదలను; ఓడదన్ని = తప్పించుకొని - త్రోసి; అథ్యాత్మవాసన = తత్త్వ విచారాపేక్షచేత; అలరుట = ఆనందించుట; ఉద్విజీవులకెల్ల = భూమియందలి ప్రాణులకన్నిటికిని; ఉదయించి = పుట్టి; తుది = చివరి; మర్త్యుడై = మనుష్యుడై; పదవి = గొప్పభాగ్యము; కాలమున = యుక్తనయమందు; అర్థలకాంక్ష = యాచకులకోరికను; ఎఱిగి = తెలిసికొని; దుర్లభంబు; ఎట్టులు = ఏరీతి కష్టమో.

పునర్జన్మము లేకుండఁజేయు తల్లిసేవ యొనర్చు బుద్ధిపుట్టుట కష్టము; చిల్లరచేసతలకు విడిచి విష్ణుని సేవించు బుద్ధియు పుట్టుట అసాధ్యము; విషయసుఖములకుఁగూర్చిన విచారమును విడిచి పరమాత్మతత్త్వమును విచారించుటయు దుర్లభము; ఎన్నో సీచజన్మము లెత్తియెత్తి తుదకు మరుష్యుఁడుగా పుట్టుటయు కష్టము; వేళకు వచ్చిన అతిథిని గౌరవించి అతని కోరిక యాడేర్చుట కష్టము; మీఁదివానివలెను - అంత కంటె ఎక్కువగను దుర్లభమైనది పాండురంగక్షేత్రనివాసము; ఎంతో అదృష్టము చేసినొనినఁగాని అది లభింపదు.

చ. వినవె ¹యజస్రమున్ గుతపవేశ తుధార్తులకోటిఁ గూర్చి నే

త నెసఁగఁబెట్టి వండు కలధాతపుఁగూడు పసిండిపప్పు భో

జన మిడి యొందుచోఁ బడయఁజాలెడు పుణ్య మగణ్యమై ఘటి

ల్లు నెలఁత! పాండరికమహిలో మెదు కొక్కటి పెట్టువానికిన్.

86

టీక. అజస్రమున్ = ఎల్లప్పుడును; గుతపవేశ్ = అపరాజ్ఞానమయమున - ప్రాద్దు రెండు జాములు తిరిగినవెనుక; తుధార్తులకోటిఁగూర్చి = ఆకలిచే బాధపడువారినిగూర్చి - (వారికొకయి అరుట); నేతక్ = నేతితో; కలధాతపుఁగూడు = మెడియన్నము; [తెల్లనియన్నము]; పసిండిపప్పు = బుగారు (వచ్చని) పప్పు; [అనుఁగా మిక్కిలి విలువగు భోజనమనియు భావము.] పిండుచోక్ = వేటొక చోట; పడయఁజాలెడు = పొందఁగలిగిన; అగణ్యమై = లెక్కలేనంత; ఘటిల్లున్ = కలుగును.

మ నియతి బాతికయెత్తు కాంచనముగానీ మెడిగానీ జగ

త్రయపూజ్యం బగు పాండురంగవసతిఁ దానంబు గావించు పు

ణ్యయుతుం డుండు నఖండలీలఁ గలధాతాహార్యవర్ణాత్మక

ప్రియగేహంబులలో భవాంతరమునన్ బృథ్వీధరేంద్రాత్మజా !

87

టీక. నియతిఁ = నియమముతో; పాతికయెత్తు; కాంచనముగానీ = (ఇచట 'ఇమ్ము'నకు 'ఈ' అదేశము.) బుగారుమైనను; జగత్రయపూజ్యంబగు = మూడు లోకములకును పూజింపఁదగిన; పాండురంగవసతిఁ = పాండురంగని నివాసమగు పొండరికక్షేత్రమున; అఖండలీలఁ = గొప్పనిలా సముతో; భవాంతరమునన్ = మలిజన్మమున; కలధా.....గేహంబులలో = మెడిపొండలవలె శ్రేష్ఠములయిన తమ యిండ్లయందు; ఉండున్; పృథ్వీధరేంద్రాత్మజా ! = పర్వతరాజపుత్రకవగు పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

శా. ప్రావారాజినరాజిఁ గంబళతతిఁ బట్టాంబరాళిఁ దయా

స్థావస్నిగ్ధమతిఁ జలిన్ గృహవిప్రశ్రేణిపైఁ గప్పుఁబో

నేవాడేనియుఁ బొండరికమహి వాఁ డిందుప్రభాకందళ

శ్రీవిభ్రాజియశంబులం బొదువు ధాత్రీదిబ్బుభస్మీమలన్.

88

టీక. ఏవాడేనియున్ = ఎవ్వఁడయినను; ప్రావారాజినరాజిఁ = వైమోచివస్త్రముల యొక్కయు, జింక మొదలగువానితోల్లయొక్కయు గుంపును; ["తోలుకొత్తరియపురమూహమును" అని పూర్వటీక.] కంబళతతిఁ = ఉన్నికంబళ్లను; పట్టాంబరాళిఁ = పట్టువస్త్రముల సమూహమును; దయాస్థావస్నిగ్ధమతిఁ = మిక్కిలి దయతోఁగూడిన స్నేహబుద్ధితో; చలిన్ = చలికాలమునందు; కృపణవిప్రశ్రేణిపైఁ = దరిద్రులయిన బ్రాహ్మణులపయి; కప్పుఁబోన్ = కప్పనో; వాడు; ధాత్రీ దిబ్బుభస్మీమలన్ = భూమ్యాకాశదిగ్భాగములందు; ఇందు.....యశంబులన్ = వెన్నెలమొల కల కలిమివలె బ్రకాశించు కీర్తులను; పొదువున్ = కలిగించును. [ఇందు ప్రభాకందళశ్రీవిభ్రాజి యశంబులన్ = వెన్నెలమొలకలకలిమిచేత వెలుగునట్టి కీర్తులచేత అని పూర్వటీక] అలం. ఉపమ.

ఉ. వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు వేల్పులుఁ బుట్టఁదలంతు రోలతా

గాత్రి! త్రివిష్టపద్ధితి సుఖంబులు గావని కర్తృభూమిపైఁ

బత్తరథాధినాథురథుఁ ¹బాండవపత్నీలుఁ బొండరికను

క్షేత్రపతిక్ భజించి తమ² చెన్నటిపుట్టువు సీఁగుకోరికన్.

89

టీక. ఓలతాగాత్రి! = తీగవంటి దేహముగల యో పార్వతీ! వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు = ఇంద్రుఁడు మొదలయిన; వేల్పులు = దేవతలు; త్రివిష్టపద్ధితిక్ = స్వర్గమునందలియునికిచేత; సుఖంబులు గావని = సుఖంబులు కలుగవని; తమచెన్నటిపుట్టువుక్ = నిందింపఁదగిన - నీచమైన - తమ జన్మమును ['చెన్నటి = వ్యర్థమైన' అని పూర్వటిక.]; సీఁగుకోరికన్ = విడుచుకోరికతో; వృత్ర రథాధినాథురథుక్ = గరుత్మంతుఁడు పాపనముగాఁ గలవానిని; పాండవపత్నీలుఁ = పాండవులపయి ప్రేమకలవానిని - శ్రీకృష్ణుని; భజించి = సేవించి; కర్తృభూమిపైఁ = కర్తలకు స్థానమగు భరతఖండము మీద; పుట్టఁదలంతురు.

సీ. సితరు లుబ్బుదురు హృద్గతుల నాత్మకులోన్మ

వుం దెవ్వఁడేనియుఁ బొండరిక

మునకు నే గకయున్నె యని, యందు నొసగు హ

వ్యముఁ గవ్యము నమేయమై ఫలించు

సవదగించ గలేరు సాత్త్వికం బగు భావ

మేనొక్కఁడునుదక్క నివల నవల

భక్తు లెవ్వరు రజఃప్రకృతిఁ దాల్తురె కాని

పొండరికేగు శాంబరికతమునఁ

తే. దలఁచ మానసమునఁ గల్గు కలుష మడఁగుఁ

³బొగడ మాటల నగు దోషములు తొలంగుఁ

⁴కనుఁగొనఁగఁ జేతఁబుట్టు ⁵నఘంబు లుచుగు

నమృహక్షేత్రమునకు నెయ్యది సమంబు ?

90

టీక. సితరులు = పితృదేవతలు; హృద్గతులక్ = మనస్సులందు; ఆత్మకూగోన్మవుండు = తమ వంశమునఁ బుట్టినవాఁడు; ఏగకయున్నె = వెళ్లకపోవునా? అందుక్ = ఆ క్షేత్రమునందు; ఒసఁగు = ఇచ్చునట్టి; హవ్యముక్ = దేవతలకిచ్చు నన్నమును; కవ్యముక్ = పితృదేవతల నుద్దేశించి చేయు పిండ ప్రదానమును; అమేయమై = ఇంత యనిచెప్ప వీలుకానివయి; సవదగించగలేరు = పొందలేరు; ఇవల నవలక్ = ఇట్లువైపు, నట్లువైపున - ఇప్పుడు, నప్పుడు; పొండరికేగు = క్షేత్రపతియగు విష్ణుని యొక్క; శాంబరికతమున = మాయవలన; రజఃప్రకృతిక్ = రజోగుణభావమును; తలవక్ = ఆ క్షేత్రమును తలచిన; మానసమునక్ = మనస్సున; కలుషము = చెడ్డ తలఁపు; అడఁగుక్ = నశించును; బొగడక్ = కొనియాడఁగా; కనుఁగొనఁగక్ = చూడఁగా; చేతఁబుట్టు = చేతివలనఁగల్గు - కాయమువలనఁగల్గు; అఘంబులు = పాపములు; ఉడుగుక్ = నశించును. [ఇచట మనోహక్కాయములవలనఁగల్గు పాపములు - త్రికరణజన్యములు - నశించునని భావము.]

సీ. కుటుచలై గుమురులై ⁶గొన.బులై లేఁబాఁపకొమ్మఁజుట్టిన జడల్ గుమురుకొనఁగ

మెఱిపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటువులై గ్రాలుకన్నులచెన్ను గబ్బుదేరఁ

1. క. బాంధవ. చ. బాండవ. 2. చ. చన్నది. 3. క. పొగడ. 4. క. కనుగొనఁగ. 5. చ. నఘంబు. 6. చ. గొమరులై.

జక్కనై చెలువమై ¹చిన్నారియై యొప్పు మోము దంష్ట్రాటంకములఁ దలిర్ప
 నీలమై నిబిడమై నిద్దమై నింకిక్రిందుగ నున్న బలుమేని²పొగరు మెఱయఁ
 తే. బలిపతికేతనునిపుగఃక్షేత్రమూఁది, యున్నశ్రీక్షేత్రపాలకు యోగిలోక
 రమణు ముప్పదిరెండక్షరములమంత్ర, రాజము జపించి కొల్వ దొరకు శుభములు.

టీక. కుఱుచలై = పొట్టివై; గుమురులై = గుమురుగానున్నవై; గొనఁబులై = అందమైనవై; లేఁబావ
 కొప్పుకొ = చిన్నయూఁడుపాముచే; గుమురుకొనఁగకొ = దట్టమైయుండఁగా; మెఱపులై = ప్రకాశించు
 నదై; మిట్టలై = ఎత్తయినదై - ఉబికినవయ; మిక్కిలిబటువులై = మిక్కిలిగుండ్రనివయ; క్రాలు = ప్రకా
 శించు; కన్నులచెప్పు = కన్నులకాంతి; గబ్బుదేఱకొ = మంచియొండఁగా-ఎక్కువైయుండఁగా; చిక్కనై =
 నట్లలేనిదై; చెలువమై = అందమైనదై; దంష్ట్రాటంకములకొ = ఉలులమాటి కోఱలచేత; తలిర్పకొ =
 ప్రకాశింపఁగా; నీలమై = నల్లనిదై; నిబిడమై = దట్టమైనదై; నిద్దమై = నునువైనదై - నిగనిగలాడు
 నదై; బలుమేనిపొగరు = గొప్పదేహమయొక్క ఉద్ధతి; మెఱయకొ = ప్రకాశింపఁగా; పలిపతి
 కేతనుని = గరుడధ్వజుడగు విష్ణునియొక్క పురఃక్షేత్రము = ఎనుటిప్రదేశము; ఊఁది = ఆహారాని;
 శ్రీక్షేత్రపాలకుకొ = క్షేత్రపాలకుడగు పుండరీకుని; యోగిలోకరమణుకొ = యోగులలో శ్రేష్ఠుని;
 దొరకు = లభించును.

ఉ. చేరి చతుశ్చక్రతుల్ చిలుకచే ³జదివించుచు నక్షమాలికా
 ధారిణియై తనుప్రభలు దట్టపు⁴వెన్నెలపంట పండఁగా
 దూరుపువాకిట వెలయు తోయజగద్భునిరాణి వాణి నీ
 హారమయూఖజిన్ముఖ దశాక్షరమంత్రమయిం గనందగున్.

92

టీక. చేరి = సమీపించి; చతుశ్చక్రతుల్ = నాలుగు వేదములను; అక్షమాలికాధారిణియై =
 జవమాలను ధరించినదయి; తనుప్రభలు = తనదేహకాంతులు; తోయజగద్భునిరాణి = బ్రహ్మదేవుని
 భార్యయగు; వాణి = సరస్వతిని; నీహారమయూఖజిన్ముఖ = వెన్నెలను జయించినముఖముకల-చంద్రుని
 మాటి చక్కని ముఖము కలదానిని; దశాక్షరమంత్రమయిం = పదియక్షరముల మంత్రము కలదానిని;
 తూరుపువాకిట, కనందగున్. అలం. ఉపమ.

ఉ. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతఁ బ్రతిష్ఠితుఁ డౌట దక్షిణ
 ద్వారమునందు లింగతనువై భవ మొప్పు షడక్షరీవిధుల్
 గోరి భజించువారలకుఁ గొంగుధనంబయి వేణుముద్రతో
 నారదుఁ డున్నవాఁడు రదనచ్చనభర్తృతవిద్రుమద్రుమా !

93

టీక. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతకొ = లక్ష్మీదేవికి భర్తయగు విష్ణునిచే; డౌటకొ = అగుటచేత;
 లింగతనువై భవము = విగ్రహరూపవై భవము; డిప్పకొ = ప్రకాశింపఁగా [విగ్రహరూపుడగుచు నని
 భావము.] షడక్షరీవిధుల్ = 'ఓం నమోనారదాయ' అను తన షడక్షరమంత్రపద్యములను; గోరి; భజించు
 వారలకొ = సేవించువారికి; కొంగుధనంబయి = కొంగునఁగట్టిన బంగారమై; రదన.....ద్రుమా! =
 పెదవికాంతిచే తిరస్కరించఁబడిన పగడపుచెట్టు కలదానా! - పార్వతీ! నారదుడు; ఉన్నవాడు;
 అలం. ఉపమ.

1. క. చిన్నది. చ. చిన్నరి. 2. చ. పొగను. 3. చ. చదివించుచు. 4. క. వెన్నెలపండు.
 ట. వెన్నెలపంట.
 పాండురంగ-12

ఉ శౌరి భజించుచున్ భుజగపద్మమునన్ విహరించు ¹శస్త్రనో
హారిణు లై దుకోటులు మహామహిమాన్విత ²లక్ష్మి దక్షిణ
ద్వారమహిన్ విహారగతి నర్తిలి యన్విభు జేరి యున్నాడో
యారతు లిచ్చినారట! తదా యతథాపము నేడు బర్హెడున్.

94

టీక. శౌరిన్ భజించుచున్ = విష్ణుని సేవించుచు; భుజగపద్మమునన్ = పాతాళ (నాగ)
లోకమున; విహరించు = తిరుగుచున్న; వాక్త్రనోహారిణులు = చతుర్తాకముగ మాటలాడు నాగ
కన్యలు; మహామహిమాన్వితలు = గొప్ప ప్రాశస్త్యముతో పొడిచున్నవారి; లక్ష్మి = కోరికతో;
దక్షిణద్వారమహిన్ = దక్షిణద్వార ప్రదేశమునందు; విహారగతి, వర్తిలి = విహారపుటాన క్రిచే ఊడి;
తదాయతథాపము = వారిచ్చిన యారతుల గొప్పతాగ; నేడున్, బర్హెడున్ = ఇప్పటికిని వ్యాపించు
చునే యున్నది.

నాగకన్యకలు ఎప్పుడో వచ్చి దక్షిణద్వారముననిల్చి పాండురంగనిండుడ గల భక్తిప్రేమలతో
హారతులిచ్చినారట! ఆధాపము ఇప్పటికిని వ్యాపించుచున్నదని భావము అలం. భావికము.

క. చేడియ! యాస్వారమె యదు, చూడమనే క్రిడలాడుచో టప్పుహితా

క్రిడనకస్థి హరి గూ, డాడు జుమి యమరల్లభావలి నేడున్.

95

టీక. చేడియ! = పనితా! - పాస్వతీ! ఆ ద్వారము = దక్షిణభాగద్వారము; యదుచూడా
మణి = శ్రీకృష్ణుడు; క్రిడలాడుచోటు = ఆటలాడు స్థలము; అమహితాక్రిడనకస్థలిన్ = ఆ గొప్ప
ఆటస్థలమున; [అమహితాక్రిడనభూస్థలిన్ = లెస్సగా క్రిడించుటనుండ, ఆ పూజ్యమయిన
ప్రదేశమునందు అని పూర్వటీక.] హరిగూడి = విష్ణువునోడగలిసి; అమరల్లభావలి = దేవతాస్త్రీల
సమూహము; నేడున్; అడుజుమి! 'హరిగూడియాడుజుమి' 'అనుటను' పరిగూడాడుజుమి' అని
కొన్నిరేకారసంధి; అలం. భావికము.

ఉ. సేచనముఖ్యకర్తములనేతకు నూతన మై యచ్చటన్

శ్రీచరణంబు లున్నయని సింగము వెన్నున నంటి; వానికిన్

వే చని మ్రొక్కి పూజనము నేమముతో రచియించెనేని శీ

తాచలపుత్రి! పూరుషు డిహంబుం బరంబుం గరంబునం గొనునె.

96

టీక. సేచన..... సేతకున్ = తడుపుట మున్నగు పను లొనర్చుటచే; నూతనమైన = కొత్త
దయిన - శుభమైన - [ఆది పాండురంగనిక్రిడనకస్థలమగుటచే దానిని పరిశుభముగా నొనరింతు
రని భావము.] సింగమువెన్నునగంటి = సింహమువీపుపయిని; శ్రీచరణంబులు = శ్రీ(విష్ణుని)
పాదములు; వే = వేగముగా; చని = వెళ్లి; నేమముతో = నియమముతో; శీతాచలపుత్రి! = పార్వతీ!
కరంబునం గొనున్ = చేరియందు (సులభముగా) గ్రహించును.

చ. మరలగఁ బట్టగట్టగ సమస్తమరుత్కరి దన్నుగూర్చి యె

చ్చరిక ధరింపఁబోలునన శాతముఖాంకుశపాశముల్ విక

స్వరరుచి దాల్చి పశ్చిమపు వాకిట ప్రాంకృతిమంత్రరూపభా

స్వర భవనాధినాయిక లసద్దస్తనాయిక యొప్పు నెప్పుడున్.

97

టీక. మరలగఁబట్టగట్టగ = తిరిగి పట్టుకొనుటకు; కట్టగట్ట = (తన్ను) కట్టుటను; సమస్తమరు
త్కరిన్ = సమస్తదేవతలను ఏమైన - ప్రధానదేవతయైన; తన్నుగూర్చి = పాండురంగనిగూర్చి

1. క. వాక్త్రనో. ట. దస్త్రనో. 2. క. నివృత్తు. ట. నివృత్త. 3. చ. లక్ష్మి. 4. క. సభూష్ణలి. చ
నకస్థలి. 5. ట. గోడాడు. 6. మరుద్గవి నన్ను. 7. ర. 7. చ. సాయక. 8. ట. మొప్పు.

ఎచ్చరికక, ధరింపబోలుననక = జాగరూకతతో గమనించ సిద్ధముగ నున్నదో యనునట్లు; కాతముఖాంకుశముల్ = వాడిమొనలుగల యంకుశమును, పాశమును; వికస్వరదుచిక్ = స్పృహరీతిని; హీంకృతి... భాస్వర = హీంకారమంత్రమున ప్రకాశించుచున్న; భువనాధినాయక = భువనేశ్వరి; లసద్రసనాయిక = ప్రకాశించు, శృంగార. నాయికా! పార్వతీ! పాండురంగని దుండగములనుండి మరలించుటకు బెడరించునట్లు అచట భువనేశ్వరీదేవి యున్నదని భావము. [లసద్రసనాయిక = ఒప్పిదములైన రసములకు నాయకురాలు - సరస్వతి - అని పూర్వటీక; కాని సరస్వతీదేవి యిదివఱకే తూర్పువాకిట నున్నట్లు పర్ణింపబడినది ఆమె విష్ణుని బెడరించుటయు అనంభవము.]

ఉ. ¹హారపదాధిరూఢమహిషాసురకీసవర్గ దుర్గ నా

గారిమహోపవాహ్యా సదశాక్షరమంత్రవిశేష యుత్తర

ద్వారమునందు నుండు నిరతంబును ²దా ఫలపూపపాయసా

హారములం దనుం ³దెలఁచు ⁴నయ్యలదొడ్డికి వేల్పుగిడ్డియై.

98

టీక. హర.....వర్గ = హరస్థానమున నుంచబడిన మహిషాసురుని ఎముకలగుంపు కలది - మహిషాసురుని ఎముకలకు హరముగా ధరించినది; [పూర్వటీకలూ 'హరిపథాధిరూఢ' అను పాతము ననుసరించి 'హరి = మనోహరమయిన' అని అర్థము వ్రాయబడినది.] నాగారిమహోపవాహ్యా = గొప్ప సింహవాహనము కలది; సుదశాక్షరమంత్రవిశేష = పదియక్షరముల మంత్రము కలది; దుర్గ = కాళి; నిరతంబును = ఎల్లప్పుడును; తాన్ = తాను; ఫలపూపపాయసాహారములన్ = పండ్లు, పిండివంటలు, పాయసముల మొదలగు నాహారముచే; తెలచు = తృప్తిపొందించు; అయ్యలదొడ్డికిన్ = ఉత్తముల పనులగొట్టమునకు; ['ఉత్తమజనులనమూహమునకు' అని పూర్వటీక.] వేల్పుగిడ్డియై = కామధేనువై - కోరినకోరికలనిచ్చునదయి; ఉండున్. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఇవి నాలుగు ద్వారంబులు, ధవళేశ్వర! ద్వారదేవతలు నల్వరు వీ

రవధానబుద్ధి నేత, తనవిశేషార్చన మొనర్ప సలపద లొదవున్.

99

టీక. ద్వారదేవతలు నల్వరు = తూర్పున సరస్వతి, దక్షిణమున శారదుండు, పశ్చిమమున భువనేశ్వరి, ఉత్తరమున దుర్గ యనువారు; అవధానబుద్ధిన్ = హెచ్చరిక కల్గినట్లు; ఏతత్సవిశేషార్చనము = నియమముతో వీరిని పూజించుటను; ఒదవున్ = కల్గును.

తే. సమరసన్నద్ధరక్షోనిశాతహేతి, పాతోజాతక్షత వ్రాతభూతిః దనరు

పరమోపదాధు నెష్టేనఁ బరఁగు వర్ణ, రాజి యఖిలంబు శ్రీమంత్ర రాజ మబల!

టీక. సమర.....భూతిన్ = యుద్ధమునకు సిద్ధుడైన రాక్షసులయొక్క వాడియైన యా యుద్ధముల పాటువలన కలిగిన గాయములనమూహమయొక్క కలిమివలన; తనరు = ఒప్పునట్టి; పరమ పదనాధునెష్టేనన్ = శ్రీవిష్ణునిశరీరమున; పరఁగు = ప్రకాశించు; వర్ణరాజి = అక్షరములపంక్తి; అఖిలంబు = సమస్తము; శ్రీమంత్రరాజము = శ్రీమదష్టాక్షరీమంత్రము.

మ. అహారారంభమునందు రక్తుడయి మధ్యాహ్నంబునక శుభ్రుడై

గృహరాడ స్తమయంబునం దసితుడై గాయత్రియంబోలి య

య్యహిపర్యంకుడు మూడుమూర్తులకు నిష్టై యొప్పు బూజింతు ర

న్యహముం గోమలి! మూడుమంత్రముల నిత్యానంద కాంక్షన్ మునుల్.

101

1. క. హరిపథా. చ. హరపదా. 2. చ. నిరాఫల. 3. చ. దలఁచు. 4. చ. నయ్యల. 5. చ. జాతాక్షర. 6. చ. పథ.

టీక. అహరారుభమునందుకొ = ప్రాశస్త్యమున; రక్షణము; ఎఱ్ఱనివాడయ్యె; శుభ్రుడై = తెల్లనివాడయ్యె; గ్రహరాక్షస్తమయమునందుకొ = సూర్యాస్తమయకాలమున; అనితొడై = నల్లనివాడై; గాయత్రియుంబోలి = గాయత్రీదేవివలె - ఆమెయు త్రిసంధ్యలందు ముద్విధముగా నుండును అయ్యహి వర్ణకుండు = శేషశాయి యగు నా విష్ణువు; ఇష్టై = ఉనికిపట్టయ్యె; ఒప్పకొ = ప్రకాశింపఁగా; అన్వహముకొ = ప్రతిదినమున; మునుల్; నిత్యానందకాండకొ = శాశ్వతానందమును పొందు తలఁపున; పూజింతురు. అలం. ఉపమ.

క. మూర్తిత్రితయమయత్వస్సూర్తిక నర్తించు చిహ్నములు మంత్రము శ్రీ
భర్తృకృప నే నెఱుంగుదు, గార్తికరూకాసుధాశుకమనీయముఖి ! 101

టీక. మూర్తి.....సూర్తిక = ముద్విధములగు మూర్తుల తోపించుట; చిహ్నములు = లక్షణములు; శ్రీభర్తృకృప = విష్ణునిదయవలన; కార్తిక.....ముఖి! = శరత్కాలమునందలి నిండు చంద్రునివలె చక్కని ముఖముకల పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

మ. గద సారించి త్రిదంష్ట్రనాముండగు రక్షపాలుండొక్కండు బి

ట్టదరుల్ వాఱి మురారియెడ్డబరిస్త్రయకొ చాన పద్మగుణో

చ్చై దళింపంబడియెకొ దదుగ్రహతిగానికొ తుల్లకాశిక్యముకొ

మృదుసంగంభముతోడ నవ్వచును దున్దైకొ వాని నోడ్చెన్దగున్. 103

టీక. త్రిదంష్ట్రనాముండగు = త్రిదంష్ట్రుడగు పేరు కల; రక్షపాలుండొ = రాక్షసరాజు; గద, సారించి = గదను చాచి-ఎత్తి; బిట్టు = ఆధికముగా; అదరుల్ వాఱి = నిష్కరము రాలఁగా; మురారియెడ్డబరికొ = విష్ణుని యెడమ ప్రక్కను; [ఎడమ-కు 'ఎడ్డ' స్వరంత్రస్థయోగము.] ప్రేయకొ = కొట్టఁగా; దానకొ = ఆజెబ్బవలన; అద్దిక్కు = అవడమ ప్రక్క; తదుగ్రహతిగానికొ = ఆజెబ్బవలని బాధచేత; తుల్లకాశిక్యముకొ = చిన్న చిక్కము - జాలెనంచి (గ్రచ్చకాయలనంచి) యను; దళింపంబడియెకొ = కొట్టబడియె - చించబడియె; వానికొ = ఆరాక్షసుని; అడ్చెన్దొకొ = అవిష్టువును; నవ్వచును; మృదుసంగంభముతోడకొ = సులభమైన ప్రారంభమున - సులభప్రయత్నమున - అనాయాసముగ; తున్దైకొ = చంపెను.

నీ. ధాత్రీధరాత్మజ! తేత్రాత్మ యనంగఁ దీర్థాత్మ యనంగ మూర్తిత్వ యనంగఁ
ద్రివిధమూర్తులుదాల్చిదీపించునతఁడు¹ మూన్మెలవులయెడఁబూజనీయఁడగుటఁ
గంబళకాశేయకలధాతకాంచన గంధసింధురతురంగమశతాంగ

కర్ణికాగ్రవేయ కటకకన్యాగంధ కాశ్మీరకస్తూరికాగవాజ్య

తే. ధాన్య⁴వాసాదిబహుళదార్ధంబు లచటఁ బేదలకు వేదవిదలకుఁ బ్రీతి నొసంగ

తే త్రమయమూర్తి యగు దేవతీసుతునకుఁ బాండురంగాధిపతి కలిప్రమద మొదవు.

104. ధాత్రీధరాత్మజ! = పార్వతీ! మూన్మెలవులయెడకొ = మూడుస్థానములందును - తేత్ర, తీర్థ, మూర్తులుండుచోట్ల; కంబళ.....చదార్ధంబులు - కంబళ = కంబళ; కాశేయ = పట్టు పస్తములు; కలధాత = వెండి; కాంచన = బంగారము; గంధసింధుర = మదపులేచుంగలు; తురంగమ = గుఱ్ఱములు; శతాంగ = రథములు; కర్ణికా = చెవిపోంగలు; గ్రావేయ = వంగములు; కటక = కడియములు; కన్యా = కన్యకలు; గంధ = చందనము; కాశ్మీర = కుంకుమపువ్వు; కస్తూరికా = కస్తూరి; గవాజ్య = ఆవునీయ; ధాన్య = ధాన్యము; వాసాదిబహుళదార్ధములు = గృహము మొదలగు అనేక వస్తువులను; వేదవిదలకొ = వేదముల నెఱిగినవారికిని; ప్రమదము = సంతోషము; ఒదవుకొ = కలుగును.

ఉ. చేడియ! తీర్థమూర్తికడఁ జేయఁదగుక మనుజుండు నేచనా

క్రీడనముల మహిదివిజకేసరులక బరమాన్న శర్కరా

పాడబగోఘృతేతురస శాకములక ఫలపానకాదులక

వీడెములక బ్రమోదపదవీమదలిప్ప జలంగఁజేయుచున్.

105

టీక. చేడియ! = పార్వతీ! తీర్థమూర్తియగు పాండురంగనియొద్ద - తైమియను తీర్థముదగ్గఱ; మనుజుండు = మనుష్యుడు; మహిదివిజకేసరులక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; పరమాన్న.....శాకములక = తీరాన్నము, చక్కెఱ, పులుసులు, ఆవు నేయి, చెఱుకరసము, కూరలు - అనువానితోను; ఫలపానకాదులక = ఫలములు, పానకములు మొదలగువానితోను; వీడెములక = తాంబూలములతోను; ప్రమోదపదవీమదలిప్పక = సంతోషమార్గమున కైపు ఎక్కిన కొరికను; జలంగఁజేయుచున్ = పొందఁజేయుచు; [అనఁగా - వారిని మీఁదివానిచే కై పెక్కునట్లుచేయుచు] నేచనాక్రీడనముల్, చేయఁదగుక = స్నానవిధులు ఒనర్పవలయును.

క. ప్రణతమతి నర్హాపూజార్పణమనఁ ద తీర్థమూర్తి భజియించు సుధీ

మణులకు నభిముఖమతి బర్హిణబర్హాకల్పడు డొసగు నిహముం బరమున్.

106

టీక. ప్రణతమతిక = ఉత్తమబుద్ధితో; త తీర్థమూర్తిక = తీర్థస్వరూపుడగు విష్ణుని; అర్హాపూజార్పణమునక = తగినపూజ అర్పించుటచే; భజియించు = సేవించుట; సుధీమణులకుక = బుద్ధిమంతులకు - విద్వాంసులకు; బర్హి బర్హాకల్పడు = నెమిలిసింఁపుము ఆభరణముగాఁగల కృష్ణుడు; అభిముఖమతిక = అనుకూలబుద్ధితో; ఇహముక = భుక్తిని; పరముక = ముక్తిని; ఒనఁగుక = ఇచ్చును.

వ. అని మూర్త్యుచ్చవవిధానకథనోన్ముఖుడై పంచముఖుండు శిఖరినందనతో నిట్లనియె.

టీక. పంచముఖుండు = విదుముఖములు (1-173) కల శివుడు; శిఖరినందనతోన్ = పార్వతీతో.

సీ. మంత్రిపూతముగాగ మజ్జనం బొనరించి ప్రన్నని శుభ్రాంబరములుగట్టి

ఘనసారమి శ్రితగంధసామలంది పరిమళం బుడివోని వికలు ముడిచి

1 సిగరలతోడ గోక్షీరపూకముతోడ బహువిధంబగు ఫలప్రతితోడ

పిండిపంటలతోడ 2 కండచక్కెఱతోడ నేతులతోడ 3 దేనియలతోడ

తే. దధులతోగూడఁదగునివేద్య⁴ములఁజూపి, వనధివనధాముఁబితాంబరునిరమాకు

4 చరజవినిల్చి శిఖబర్హధరు మఖాంశభోక్తఁ బూజింపఁదగుఁజైత్రమున శుభాంగి!

టీక. మంత్రిపూతముగాఁగక = మంత్రిములచేఁబవిత్తమగునట్లుగా - సమంత్తకముగ; మజ్జనం బొనరించి = స్నానముచేసి; ప్రన్నని = మనోజ్ఞమైన; శుభ్రాంబరములు = తెల్లనివస్త్రములను; ఘన.....సారము = కర్పూరముకలిపిన మంచిగంధమును; అలంది = పూసిన; పరిమళంబుడివోని = సువాసన తగ్గని - మంచి పరిమళము కల; విరులు = పూవులను; సిగరలతోడక = తాలింపుచేసిన తియ్యమణ్ణికలతోను; ఫలప్రతితోడక = పండ్లసమూహముతోను; దధులతోగూడక = పెరుగులతోగూడ; నివేద్యములక = ఆరగింపువస్తువులను; చూపి = ఇచ్చి; జైత్రమునక = వసంతర్తునంబధమగుజైత్రమాసమునందు; [ఈ పద్యముమొదలు క్రమముగా ఆఱు పద్యములందును ఆయా ఋతువులందు పాండురంగని మూర్త్యర్చనము చేయు విధానము చెప్పబడుచున్నది.] వనధివనధాముక = సముద్రమందలి జలము నివాస

1. చ. శిఖర; 2. క. ఖండశర్కర. చ. కండచక్కెర. 3. చ. తోడ. 4. చ. ములు. 5. చ. చరని.

ముగా: గలవానిని; పీతాంబరుని¹ = పచ్చపట్టుబట్ట ధరించువానిని; రమా.....వినిలిపు² = లక్ష్మీదేవి
స్తనములమీదిగండపురేణువులచేత పూయబడినవానిని; [ఇచట 'రజన్' శబ్దమునకు 'రజ' అని స్వతంత్ర
ప్రయోగము.] శిఖిబర్హధరు³ = సెవిలిపించెము ధరించువానిని; మఖాంశభో⁴ర్త⁵ = యజ్ఞభాగ
మును భుజించువానిని - విష్ణువును; పూజించుచుగన్⁶;

సీ. గంగఁ గాటుకొండఁ గప్పు నొప్పిదము; ద¹ల్కొత్త నావులపాల నోలలార్చి
బలితంపుచురువుబొంపము ధార్తరాష్ట్రగుంజు జాట్రినక్రియ దెల్లపట్టుగట్టి
ముదురువెన్నెలయొప్పు మున్నీటి గమిచి మట్టినిలిచి² గ్రాల జందనముఁ బూసి
వడగండ్లుపొదువు శాస్త్రులమహి³ బొల్పు పొల్పుగ మల్లెపువ్వులఁ బూజచేసి

తే. మండువేసని వాసవి మనుపుకాపు, విబుధతలిపాలి⁴ వీడర తెల్లమ్రాగు
భక్తసులభుని⁵ దెలచి పూర్వోక్తభూరి, భక్త్యభోజ్యదు లర్పింప భద్ర మొదవు.

టీక. గంగ¹ = గంగచే; కాటుకొండ² = అంజనాద్రిని; కప్పు నొప్పిదము = కప్పిన
రీతి; దల్కొత్త³ = ప్రకాశించుగా; ఓలలార్చి = అభిషేకముచేసి; నల్లని శీకృష్ణునికి, తెల్లని ఆవుల
పాలతో అభిషేకము చేయఁగా - స్వచ్ఛమైన గంగాప్రవాహముచే నల్లని యంజనాద్రిని కప్పినట్లున్న
దని భావము. బలితంపుచురువుబొంపము = పెద్దచురుగుముత్యము; ధార్తరాష్ట్రగుంజుజాట్రినక్రియ⁴ =
నల్లని కాలు, ముక్కులగల హంసచుట్టుకొన్నట్లు; [కృష్ణుఁడు ధార్తరాష్ట్రమువలన, అతనికిగట్టిన
తెల్లపట్టువస్త్రము సురగుజింపమువలెను ఉన్నవలెను.] ముదురువెన్నెలయొప్పు = పండువెన్నెలతేట;
మున్నీటి⁵ = సముద్రమున; గమిచి = ఆక్రమించి; చందనము⁶ = మంచిగంధము. [పాండు
రంగఁడు సముద్రమువలె నల్లఁగను, అతనికిఁ బూసిన చందనము సముద్రమువలె వ్యాపించిన పండు
వెన్నెలవలెను ఉన్నవని భావము.] వడగండ్లు పొదువు = వడగండ్లు వ్యాపించిన - పడిన; శాస్త్రుల
మహి³ = పచ్చికనేలను; పొల్పుపొల్పుగ⁴ = అనుకరించురీతిని; [కృష్ణుఁడు పచ్చికబయటివలెను,
మల్లెపూలు వడగండ్లవలెను ఉన్నవని భావము.] వాసవిమనుపుకాపు⁵ = అర్జున రక్షణము సేయువానిని-
అర్జునునికాపాడువానిని; విబుధతలిపాలి⁶ వీడర తెల్లమ్రాగు⁷ = దేవతలనాలిటి ముంగిటికొప్పుతమును;
తెలచి = తృప్తిపొందించి; పూర్వోక్తభూరిభక్త్యభోజ్యదులు = పనునఁ జెప్పబడిన ఆరగింపులను;
అర్పింప⁸ = ఈయఁగా - నివేదనచేయఁగా; భద్రము = శుభము; ఒదవు⁹ = కల్గును. అలం. ఉపమ.

సీ. వృష్టిగా శుద్ధాంబువేణి మజ్జనమార్చి శిఖరిమేఘముగ¹ మంజి² ఘటించి
కరకపాతంబుగ విరిగొజ్జెగలఁ బూన్చి తమపంకిలతగఁ గుంకుమముఁ బూసి
మేఘువనోపములుగా మణిహార మర్పించి పలుమెఱుంగులుగ³ దీపము లెత్తి
గర్జితంబులుగ శంఖకర్వాణములు చూపి పచ్చికగా ధూపపటలి⁴ దెనిచి

తే. యుత్పిబంబులు భుక్తిగా నుష్ణతైల, సక్యగుడమిశ్రష్టిసూపవరమాన్న
రాసు లొసంగఁదగుఁగారు రాకవారికి, నట్టి ఋతుధర్మములుచూపునంద మొంద.

టీక. వృష్టిగా¹ = వర్షముగా; శుద్ధాంబువేణి² = తేటనీటిధారచే; మజ్జనమార్చి = స్నానము
చేయించి; శిఖరిమేఘముగ³ = కొండవైసన్న మేఘముగ - మేఘముట్లు; మంజి⁴, ఘటించి = నీల
వస్త్రమును కట్టి; [ఇచట 'మంజి' = పీతాంబరము' అని పూర్వజీకయందు అర్థమీయబడినది; ఈ
యర్థము నిఘంటువులలో లేదు; ప్రకృతమునకును సరిపడదు.] కరకపాతంబుగ⁵ = వడగండ్లుపడు
టగా; విరిగొజ్జెగల⁶, పూన్చి = వికసించిన పన్నీటిపువ్వులను ధరించుజేసి; తమపంకిలత⁷ = నేల

0. చ. కొత్తు 2. చ. గాగ. 3. చ. వీడర. 4. క. మంజి. 5. చ. మంజిటి. 6. చ. మఖవ.

7. చ. దీపకము.

బురదగా; మఘవగోపములుగాఁ = ఇంద్రగోపములుగా - ఆరుద్రపురుగులుగా; [ఇచట 'పట్టుపురుగులు' అని పూర్వటీక.] పలుమెఱుంగులుగఁ = పెక్కుమెఱుపులుగా; దీపమ్ములు, ఎత్తి = దీపము లుంచి; గర్జితంబులుగఁ = ఊఱుములుగా; శంఖక్వాణములు, చూపి = శంఖములచు ధ్వనింపఁజేసి - పూరించి; ధూవపటలిఁ = ధూపములగుంపును; పెనిచి = వృద్ధిపొందించి; ఉత్పిబంబులభుక్తిగాఁ = చాతక ములకాహారమగు వాననీటిగా; ఉష్ణ.....రాసులు = కాచినచూనెయందు వండఁబడిన బెల్లము కలిపిన పిండివంటలు, పప్పు, పరమాన్నములనమూహములను; హరికిఁ = విష్ణువునకు, కారురాకఁ = వర్షా కాలమువచ్చునపుడు; చూపునందము, ఒండఁ = కన్నులుపండువు కలిగింపఁగా; ఒసఁగఁగదగుఁ = ఈయఁదగును. అలం. రూపకము.

సీ. మహి నాలపాఁడి ముమ్మరముగాఁ బ్రభవింప నవనవోజ్జ్వలదధిస్నానవిధియు
శుభ్రాశ్రుపటలంబు లభ్రంబువైఁ బర్వలఘుధౌతవిమలచేలములకప్పు
1 సీతకు శేషయాకాశ² సీతకరద్యుతిహెచ్చ దొరకిన యుచితంపువిరులపూజ
కాలిపాకస్ఫుర్తి³ గ్రాల గోరోచనాసమ్మిశ్రచక్రికృతంఘటనము

తే. ప్రజ భుజాభోజనములు క్రొంబంటవంటకములు గావింప గోధూమఖండఖండ
శర్కరాధ్యసుపకన్వభోజ్యములు నెరపి, విష్ణుఁ బూజింపఁదగుశరద్యేళయందు. 1:1

టీక. ముమ్మరముగాఁ = సమృద్ధిగా; ప్రభవింపఁ = కలగఁగా; నవ.....విధియుఁ = మిక్కిలిక్రొత్తవై (అప్పుడే చేసి) ప్రకాశించు పెరుగుతో స్నానముచేయుచుటయు; శుభ్రాశ్రుపటలంబులు = తెల్లని పేగుములగుంపులు; అభ్రంబువైఁ = ఆకాశమువయి; పర్వఁ = వ్యాపింపఁగా; లఘు.....కప్పు = లేలికయై తెల్లనైన మడుగుబట్టలచే గప్పుటయును; సీత.....ద్యుతి = తెల్ల తామరపూవు, రెడ్లు, చంద్రులయొక్క కాంతివంటి కాంతి; హెచ్చఁ = ఎక్కువకాఁగా; దొరకిన = లభించిన; ఉచితంపువిరులపూజ = తగినపూవులతో పూజించుటయు; కాలిపాకస్ఫుర్తి = పరిపంట యొక్క ప్రకాశము; క్రాలఁ = ప్రకాశింపఁగా; గోరోచనా.....సంఘటనము = గోరోచన ముతోఁగూడిన మైథూతపూయుటయును; ప్రజ = జనము; భుజాభోజనములు = మృహ్నాన్నభోజన ములు - బువ్వపుంపతిభోజనములు; క్రొంబంటవంటకములు = క్రొత్తగా వండిన పంటలతోఁ దయారు చేసిన పంటలు; కావింపఁ = చేయఁగా; గోధూమభోజ్యములు = గోధూమనూక, కండవక్కెలు కలిపి బాగుగా వండిన పిండివంటలు; నెరపి = అధికముగా అర్పించి; శరద్యేళయందుఁ = శర దృతువున; విష్ణుఁ బూజింపఁదగున్.

సీ. పాథోధివివృతినంభవతనూజాడ్యంబు సంతప్తగోఘృతన్నపనరచన
దులసి దండయకాని కలుగనితక్కునమరువకకుదకుట్టలసమృద్ధి
కతినకచ్చర¹ సీతకౌశేయనిర్బంధ మభిరామచిత్రాంబరార్పణమున
ముదురువెన్నెలఁజేయు సుదరపోషణవృత్తి నవ్యధివ్యాన్నపానప్రశస్తి

తే. సుజ్జగింపించి డెందాన కుబ్బొనర్చి, నిశలఁ గంఠమ² మగులు మైనిండ నలఁది
గేహమునధూపధూమమెక్కించుకుధర, ధరుని హేమంతమునఁగొల్వదొరకుముక్తి.

టీక. పాథోధి.....జాడ్యంబుఁ = సముద్రమున విహరించుటవలన పుట్టిన దేహము యొక్క మందత్వమును, నీటిస్వభావమును (తైత్వమును); సంతప్తరచనఁ = కాచిన ఆవు నేతితో స్నానముచేయుచుటచేతను; కలుగని = ఎక్కువదొరకని; తక్కువఁ = లేమి; మరువక... ..సమృద్ధిఁ = మరువము, మల్లెమొగ్గలు అనువానిసంపదచేతను; కతిన.....నిర్బంధము=ముదుకయై

ముఱికియైన పచ్చపట్టుబట్టకట్టుటను; అభిరామచిత్రాబరార్పణమునకు = మనోహరమైన చిత్రవర్ణ
వస్త్రముల నిచ్చుటచేతను; ముదురువెన్నెలతో = ముదిరినవెన్నెలతో - అమృతముతో; ఉదరపోషణ
వృత్తి = పొట్టనింపుటను; నవ్య.....ప్రశస్తి = ప్రశస్తవైమర్యోజ్ఞములైన అన్నపానముల
అర్పణమునను; ఉజ్జ్వలపిచి = విడుచుకట్టుచేసి; డౌదానకు = మరస్సునను; ఉబ్బు = సంతోషమును;
ఓసర్పి = కల్పించి; నిశల = రాత్రులను; అగలు = అగరుగంధమును; మైరిడ = శరీరమాత
టును; అలది = పూసి; గోమారుక = దేవాలయమును; ఎక్కించి = వ్యాధిహఠేసి; కుశరభయనిక =
గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిన విష్ణుని; ముక్తి = మోక్షము; దొరకు = లభించును.

క. శిశిరాగమవాసరముల, యశోద గాఢాబుపట్టి నర్చింపఁదగుక

శశిముఖ! తత్కాలోచిత, కుశకుసుమపటాంగ రాగకూర్పసాదిన్.

113

టీక. శిశిరా.....రముల = శిశిరర్తుచినములును; తత్కాల.....సాదిన్ = ఆకాలము
నకు తగిన కుశలు, పూలు, వస్త్రములు, గంధము, చొక్కాయి మొదలగువానినీ.

క. ఋతువుల నాటిట నీక్రియ, బ్రతిదినము భజింపఁ బరమపదనాథుఁడు వాం

చితశతము లాసగి భక్త, ప్రతతుల మన్నించు భక్తసరతంశ్రుండై.

114

టీక. ఈక్రియ = ఈరిచి; పరమపదనాథుఁడు = విష్ణువు; వాంచితశతములు = నూరుల
కొలది కోరికలను; ఓసరి = నెరవేర్చి; భక్తపరతంశ్రుండై = భక్తులయెడ ప్రేమకలవాడయి; భక్త
ప్రతతుల = భక్తులసమాహారములను; మన్నించున్ = గౌరవించును.

తే. మురవిభంజను శ్రీశ్రీత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తులకడ నేమమున నొనర్చు

నర్పభాగవిశేషంబు లానుభూర్వి, విరము విసిపింతుఁ బరమాణునిభవమధ్య!

టీక. మురవిభంజను = మురాసురుని సంహరించిన శ్రీవిష్ణునియొక్క; శ్రీశ్రీత్ర.....
కడక = శ్రీత్ర, తీర్థ, మూర్తిరూపములయొద్ద; నేమమునకు = నియమముతో; ఓసర్చు = చేయునట్టి;
అర్పభాగవిశేషంబులు = పూజాభాగవిశేషములను; [అర్చా - అనుట అర్చయననది స్వతంత్రప్రయో
గము; అనుభూర్వి = క్రమముగా; పరమాణునిభవమధ్య! = పరమాణువుపాటి నడుము - నన్నని
నడుముగల పార్వతీ!

తే. పరమపదనాథుఁ దిరిగిరా నిరుపదేను, చేతుల ప్రమాణమునఁ గల్గు భూతలంబు

ముక్తి కరియైన శ్రీశ్రీత్రమూర్తియందు, నర్పభాగమ్ము సుమ్ము చంద్రానిటల!

టీక. చంద్రానిటల! = అర్థచంద్రునివంటి నుదురుకల పార్వతీ! పరమపదనాథుఁడు = విష్ణుని;
తిరిగిరాన్ = చుట్టితిరిగి - ప్రదక్షిణముచేసి వచ్చుటకయిన; ఇరుపదేను చేతుల = ఇరువదియైదుమూరల;
ప్రమాణమునఁగల్గు = వెడల్పుగల; భూతలంబు = ప్రదేశము.....కనఁగా విష్ణువునకుఁ బ్రదక్షిణము
చేయుటకునైన యిరువదియైదు మూరలవెడల్పుగలస్థలము అంతయును; ముక్తికరి = మోక్షమిచ్చునది;
అర్పభాగంబును! = పూజింపఁదగిన భాగమగునుమీ! పాండురంగని యాలయముచుట్టునుగల అగి
మూరలప్రదేశమున నెచట పూజించినను అది అతనిశ్రీత్రమూర్తిని పూజించినట్లే యగును.

క. సకలౌత్కృష్టోన్నతిః బా, యక యెయ్యది కీర్తిరడయు నత్తీర్థము పా

ల్లక! యర్పభాగంబై, యకుటిలమతిఁ దీర్థమూర్తియందు వెలుంగున్.

117

టీక. సకలౌత్కృష్టోన్నతి = తీర్థమలన్నిటియందును మిక్కిలిగొప్పతనమును; పాయక =
విడువక; కీర్తిరడయున్ = పేరుపొందునో; అకుటిలగతి = వక్రముకాని - ఋజువైనవద్దతిని;
పాల్లక! = పార్వతీ! [పాలకుకయనుట కిది స్వేచ్ఛాప్రయోగము.]

క. ఏ నేల మూర్తియంద, రానియమవిభాగమునఁ బ్రశస్తంబగు నా
స్థానము నర్పింపక యెవ్వనికే దాఁ జేయు పూజ వచ్చునుజామి! 118

టీక. ఏనేల = ఏచోటు; మూర్తియందు = పాండురంగనిస్వరూపమున; ఆ స్థానము = ఆ ప్రదేశము—పాండురంగనివాసస్థలము; వచ్చు = వర్ధిల్లు.

చ. కావున తేల్చుమూర్తి, తీర్థమూర్తి, మూర్తిమూర్తులయందలి యర్చాభాగంబు
లెఱింగి ¹యర్పించుచు ననుచితా²చరణంబులకు విముఖుండగు పుణ్యనిధికి సుము
ఖుడై ³పాండురంగం డఖండానందం బాపాదించు నని యా పరమేశ్వరుండు
పార్వతితో చెడియు నిట్లనియె. 119

టీక. అనుచితాచారములకు, విముఖుండగు = తగని - దురాచారములపాఠ పోని; పుణ్య
నిధికి = పుణ్యాత్మనకు సుముఖుడై = అనుకూలుడై; ఆపాదించు = కలుగజేయును.

మ. హరివత్సాద్విశ నూఱువిందుల ప్రమాణాసక్తిల్లి శుభో
⁴త్కరసద్దంబగు పద్మతీర్థ మను తీర్థం బొప్పు నచ్చోన సు
స్థిత⁵ శంఖము పద్మమన్నిధులు వర్తించుం దపోదీపితుల్
నరనారాయణు లున్నవా గడట బాలా! పిప్పలాకారులై. 120

టీక. హరివత్సాద్విశ = పాండురంగనికి సడమటిదిక్కున; నూఱువిందుల ప్రమాణాసక్తి
కల్పి = నూఱుమిడ్లతోతుకలిసి. శుభోత్కరసద్దంబగు = శుభములకు స్థానమైన; [శుభోత్కర
పద్మంబు = శుభసమాహములనెడి పద్మములకలది] అని పూర్వటిక;] సుస్థిత⁶ = స్థిర
ముగా; శంఖము, పద్మము, నిధులు = నవనిధులలోనివైన శంఖము, పద్మము అనునవి. [మహా
పద్మము, మకరము, కచ్చపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము అనునవి తక్కిన నిధులు.] తపో
దీపితుల్ = తపస్సుచే ప్రకాశించుచున్నవారై; పిప్పలాకారులై = రావిచెట్టురూపు ధరించినవారై.

నీ. సమధికజ్ఞాన విభ్రమముతోఁ గూడంగ హరిమేన నవతార మైసవారు
మదము ⁷మోపని నిండుమనసుతోఁ గూడంగ బ్రహ్మదర్శము చిక్కబట్టువారు
పరపుషార్థసంపదతోడఁ గూడంగ ధనురాదిశస్త్రముల్ దాల్చువారు
దుష్టుగ్రహవిధాధురతోడఁ గూడంగ బుధరక్ష ⁸తిన్నగాఁ బూనువారు
తే మహితగాంభీర్యదైర్యసామగ్రితోడఁ గూడ సౌజన్యరమఁగూడి యాడువారు
ఘస్రపతిబింబనిధులు సహస్రకవచనిర్భేదనులు వారు ధవళనయన! 121

టీక. నర, నారాయణులకు మనీశ్వరు లీ పద్యమున పర్ణింపబడుచున్నారు. సమధికజ్ఞాన
విభ్రమముతో = మిక్కిలి యెక్కువైన జ్ఞానముయొక్క విలాసముతో; హరిమేన = విష్ణువు
దేహముయొడి; అవతారమైనవారు = అవతారపురుషులుగా వచ్చినవారు; [నరనారాయణులు కృష్ణా
ర్జునులనియు, వారు భగవంతుని అవతారములనియు పురాణాధ] చిక్కబట్టువారు = పూర్తిగా పరి
గ్రహించినవారు; పరపుషార్థసంపదతోడ = ఉత్తమపురుషార్థమగు మోక్షపునఃపదతో దుష్ట...
...తోడ = దుష్టులకు శిక్షించుటయొ (బాధ్యత) బయ్యుతో; గూడంగ = కలిపి; బుధరక్ష;
తిన్నగా = యుక్తముగా; పూనువారు = వహించువారు; సౌజన్యరమ = మంచితనపుకలిమిని ఘస్ర

1. చ. యర్పింపుచు. 2. క. చరణవిముఖుండగు. చ. చరణంబునకు విముఖుండగు. 3. పాండు
రాంగుం. 4. క. తర్కపద్దం. చ. త్కరసద్దం. 5. క. వోవగ. చ. బోవగ. 6. మోపని. 7.
తిన్నగా. 8. ర. సూర్య. తోన్నతి. క.
పాండురంగ — 13

వతిమిబిభులు = సూర్యబింబమును బోలినవారు; సమాస్త్రకవచకవచనిర్భేదములు = కర్ణునికవచమును భేదించినవారు - కర్ణునికి శత్రువులు; ఆలం. సహోక్తి, ఉపమ.

క. ఏవట్టునఁ జూపట్టునెరు, రావట్టున మూఁడుకోటు లమరాంగన ల

స్థాపదపాత్రనిసితమణి, దీపకలిక లగుచు శ్రీపతి భజించుటకై. 122

టీక. ఆపట్టునఁ = అక్కడ; ఏవట్టునఁ = ఏవపుచూచినను; అమరాంగనలు = దేవతా స్త్రీలు; అస్థాపద.....కలికలు = బంగారుపల్లెరములయగు నుంచబడిన మణిదీపములు కలవారు; చూపట్టుదురు = కనిపించుదురు.

ఉ. దోశ్యమితాది శౌరి తనతోడ్పినకుండముల్ నిజక్షమాం

తశ్శిలలోన దావఁ బ్రమదా! యొకతీగను కుంజలాఖ్యమై

దుశ్శకునాదినఁ జలితదోషశతంబు మాతంబునేయు నం

భశ్శుచితఁ బ్రసిద్ధమగుం బన్నగళాయికి సీతుదిక్కునన్. 123

టీక. ప్రమదా! = పార్వతీ! దోశ్యమితారి = భుజశక్తిచే నశింపజేయుబడిన శత్రువులు కలవాడైన; తనతోడ్పినఁ = తాను ధరించిన; [గొడవ - అనుటకు 'తోడ్పిన' వ్యవహారప్రయోగము.] నిజ.....లానఁ = తన నివాసభూమిలోని రాతినడుచు; కుండలాఖ్యమై = కుండలతీర్థమును పేరు కలదై; దుశ్శకు.....శతంబుఁ = చెడ్డశకునము మొదలగువానివలనఁ గలుగు నూరులకొలది దోష ములను; అంభశ్శుచితఁ = తీగజలపరిశుద్ధిచేత; 'కుంజిన్దునఁ' = ఈశాన్యభాగమున.

క. వరసింహమధ్య! యచోప్ప, నరసింహుండు కుంజగాశనశఁ దాల్పుట¹య

చెరు వద్దేవుండు నిజమం, త్ర గాజపూజై తానతాగుంతుఁ బోచున్. 124

టీక. వరసింహమధ్య! = సింహరాజముయొక్క మధ్యమువంటి మధ్యముకల పార్వతీ! కుంజరాశ నశఁ దాల్పుట = రావిచెట్టురూపుధరించుటయు, విరుంగును భుక్తిగా గ్రహించురూపమును (సింహ రూపమును) ధరించుటయు; [ఇచట 'కుంజరాశనశఁ' అశ్వత్థమునీశ' అని పూర్వటీక; అది సరి కాదు.] అచెరువు = ఆశ్వర్యము. నరసింహుండు సింహస్వరూపుడగుటచే గజభోక్తృత్వమును పొందుట సహజమేకాని యాశ్చర్యము కాద; ఇచట విరోధము; అయినను 'కుంజరాశనశఁ దాల్పుట = రావిచెట్టురూపుదాల్పుట' అను క్షేపములకార్థాంతరమును గ్రహించుటవలన ఆ విరోధము పోవును. అద్దేవుండు = అనరసింహుండు; నిజ.....తాయుతుఁ = తన మంత్రమును పూజించుటయందు ఏకాగ్రత(వట్టుదల) కలవానిని; పోచున్ = కాపాడును. ఆలం. విరోధాభాసము.

క. ఓరాజవదన! యచటన, నీరాజన * ముబ్బనాభునికి నీరున్నా

రేరాశము హరివల్లభ; లారామలఁ గొల్వఁగలగు నయకాములకున్. 125

టీక. ఓరాజవదన! = చంద్రునిబోలు ముఖము కల పార్వతీ! నీరాజనలు = హరితులు; ఏరాశము = లెక్కకుమిక్కిలిగా; హరివల్లభలు = విష్ణుప్రియులు; ముబ్బనారు = ఈమె సిద్ధముగనున్నారు. ఆ రామలఁ = ఆస్త్రీలను; అయకాములకున్ = శుభములుకొరవారికి; [తరువారని యభిప్రాయము.] కొల్వవలయున్.

శా. అంశేందూద్యహదేవి! ప్రాంకృతిధ్విరంబై యున్న²యచోటికిఁ

ద్రింశచ్చాపమితోర్వి ను త్తరమునం దీపించు తీర్థంబు మున్

1. క. నచ్చేరువ. చ. యచ్చేరువద్దే. * శ. ర. మబ్బ. క. లబ్బ. 2. క. నచో. ట. యచో.

3. ట. యతోర్వి.

భ్రంశం బొందక వెన్నె దత్తలిలధారకా గూడె బుష్పావళి
సంశుద్ధాంబువు; లాయెడం దగు జపస్నానార్హదానక్రియల్.

116

టీక. అంశేందూద్వహదేవి! = చంద్రకళన పఠించిన శివునికి (నాకు) భార్యవైన పార్వతీ!
హీరాకృతిస్తునదై = హీరాకారనీజముతో స్థిరమై; త్రింశచ్ఛావమిలోర్విన్ = ముప్పదివిండ్లదూరమున; తీర్థంబు = ఒకానొకతీర్థము; దీపించుకొ = ప్రకాశించును; భ్రంశంబు, బంధక = పాడైపోక;
వెన్నె = పిదప; తత్తలిలధారకా = ఆ తీర్థపునీటిప్రవాహముతో; పుష్పావళీసంశుద్ధాంబులు = పూలతో పవిత్రమైన జలములు; ఆ యెడకొ = అచోచ్ఛట; జపస్నానార్హదానక్రియల్ = జపము, స్నానము, తగినదానములు మొదలగు పనులు; తగుకొ = చేయదగును.

సీ. భరమానుతజీఁ దోడుపడ వచ్చుగతిఁ గేలితోఁ గరమూలజన్మశ్శతులు సాఁగ
నెలకులంబులచల్చ నేర్పు నవార్హాంశు లనఁ గపోలముల దీపాంశు లంటఁ
గొడిఁబుట్టుకాళిమాంకురపు మేఘములకు మెఱుఁగులై చూపుఁ గ్రొమ్మించు లలర
న్నహంబు పాత్రనితీర్త మగుట కుబ్బుకగిది బాలిండ్లు నిబ్బరమునీకక
తే. హరికి బలువంకలను దగ నగ్రవీధి, నిలిచి శతకోటిసంఖ్యల నియమపరత
నారతు లొసంగు దివ్యకన్యకలు ధన్యమతులు క్రిడింతు రయ్యుత్తమస్థలమున.

టీక. భరము, ఆనుతజీకొ = ఆరతివల్లెరముల బరువును మోయునప్పుడు; కేలిలోకొ = విలాసముతో; కరమూలజన్మశ్శతులు = చంకల నిగ నిగసి వెలుగులు; సాఁగకొ = వ్యాపింపగా; నెలకులంబులచల్చొ = చంద్రసమాహముల చల్లదనమును; నేర్పు = ఆధ్యసించు; నవార్హాంశులనకొ = క్రొత్త (ఉదయకాలపు) సూర్యకిరణముతో యరుచట్టు; కపోలములకొ = చెక్కిళ్లము; దీపాంశులు = ఆరతిచ్చు దీపములకాంతలు; అంట = అంటుకొనగా; కొడిఁబుట్టు = దీపపు చివటిభాగమున పుట్టు; కాళిమాంకురపు మేఘములకు = నల్లదనపు మొలకలనెడి మేఘములకు; మెఱుఁగులై = మెఱుపులై; చూపుఁ గ్రొమ్మించులు = చూపు లను క్రొత్తమెఱుపులు; ఆలరకొ = ప్రకాశింపగా; న్నేహంబు = నూనె, మైత్రియు; పాత్రనితీర్తమాటకుకొ = తగిన ప్రమిదయందుంచుటకును, తగినవారియెడ నుంచుటకును; ఉబ్బుకగిదికొ = పొంగునట్లు; నిబ్బరమునీకకొ = మిక్కిలియుబ్బకగా; హరికికొ = విష్ణువునకు; పలువంకలను = అన్నివైపులను; అగ్రవీధికొ = ఎదుటను; నియమపరతకొ = నియమమందలి ఆసక్తితో; ఆలం. ఉపమ.

ఉ. గోవిక యోర్తు తొల్లి హరిఁ గూర్చి కేవల బోసరి. ప దాని ని
స్థాపరతకొ మదిం గరగి శారీరము. దోచినఁ జూచి వేడ్కతో

నా పసిగాఁపుపూపవయసాకె త్రిలోకవిమోహనక్రియా

రోపనిరూపణం బగు సరోరుహలోచనురూపుఁ జూచుచున్.

123

టీక. ఓర్తు = ఒకతె; తొల్లి = పూర్వము; దానినిస్థాపరతకొ = ఆమెనియమమునందలి ఆసక్తివలన; మదికొ, కరగి = మనస్సున జాలిపొంది; తోచినకొ = ప్రత్యక్షము కాగా; ఆ, పసిగాఁపుపూపవయసాకె = పసులనుగాచు చిన్నిపయలాడి - గొల్లపడుచు; త్రిలోక.....నిరూపణంబగు = మూడులోకములను మోపింపజేయుటను రూపించు; సరోరుహలోచనురూపుకొ = విష్ణునిస్వరూపమును; చూచుచుకొ; తరువాతిపద్యముతో నమనన్వయము.

1. చ. బుట్ట. 2. క. మాటకునబ్బు. 3. చ. నీకక. 4. చ. హరినెలవంకబలువంక. 5. హరికి నెలవంక. 6. చ. గోవి.

తే. వైషమేషవషమేషమేషుశోబణమున, పేష నిమిరితిగా నిన్ను వేషనయన
యగుచునెరగొంటు గడలనిపొగడుచును, దోయింజూపట్టెను సుప్తసింధువునుబోలె.

టీక. వైషమే.....శోషణమునకే = బేసిరంగుబాణములుగల మన్మథుని బాధకు కలిగించు
బాణములవల్ల చిక్కిపోవుటచేత; [విష సేషు = బేసిబాణములవలన] అని పూర్వటీక;] వేషము = తన రూపు;
ఒకరిటి, కాకే = వేటుగా మాటిపోగా; నిన్ని పేషనయన, అగుచు = తెచ్చు సాటులేని కన్నులు
కలదగుచు; ఎర, గొంటకే = ఆహారము తీసికొనుటచే; కడలని = నిలకడగల; పొగరునియనుపోయి =
మత్తుగొన్న రెండుచేవలతో; చూపట్టె = కన్నించు; సుప్తసింధువునుబోలె = కనలిక లేని నదివలె.

ఆ గొల్లపడుచు విష్ణునిజూచి, మోహవరసశచులు రిన్నపాల్పక చూచుచు నట్టి యగుడిపోయెను;
అవ్వచామ కన్నులు కదలికలేని రెండు చేవలవలెను, ఆమె చలనములేని నదివలెను ఉండెనని భావము.
(ముందుపద్యముతో అన్వయము.) అలం. ఉపమ.

తే. క్లేశపాశంబుతోఁగూడఁ గేశపాశ, మురల బస్సవతంసురము నిరుణ నిచ్చు
నీవి యెటుంగక యొక్కింత నీవి జాతి, దచ్చరణములు పొదు సెలట ముచ్చకంఠి.

టీక. క్లేశపాశంబుతోఁగూడఁ = కష్టముల నెడి త్రాళ్లతోఁగూడ; కేశపాశము = పెండ్లుకల
ముడి; ఉరలకే = పీడగా; [ఉరలకే = జాతిగా] అని పూర్వటీక;] మచ్చెకంటి =
చేవలవంటి కన్నులు కల యా గోషిక; బస్సవతంసురము = నెమిలేసించుము ఆవతంసముగాఁ గల
కృష్ణుడు; కరుణకే = దయతో; ఇచ్చు, పావి, యెటుంగక = ఇచ్చు దానము (వరము)ను తెలిసికొన
లేక; ఒక్కింత = కొంచెము; నీవి, జాతికే = దోషముడి జాతిపోగా; దచ్చరణములు = శ్రీకృష్ణుని
పాదములు; మది సంటకే = మనసునందు నిలవఁగా; ముందుపద్యమున నన్వయము.]

ఆ గొల్లపడుచు శ్రీకృష్ణునిజూచి పరవశయగుటచే ఆమె జాట్టుముడి నీడిపోయెను; కట్టువస్త్రము
పోకముడి కొంత జాతిపోయెను. ఆమె కృష్ణుని పాదములను మనమున ధ్యానించుచు నట్లే నిలిచిపోయెను.
అలం. సహోక్తి, అనుప్రాసము.

సీ. ఊరకుండినఁ జూచి యొక్కింత నగి కృష్ణుఁ డిదియేమి నీనున్న నిందునదన
కుంచితావయవభంగురవృత్తిఁ దత్పాదబిసరుహంబులు కేట బిరియబట్టి
మచ్చిత్తహరము లో మధువైరి! నీపాదవనరుహంబులు నీని వడలఁజాల
వీనిలావణ్య మీవేషభూషణముగా అస్తత్కారార్థితం బుట నడుగెడ

తే. గవ యిది సలాంఛనం బగుఁగాత యనుచు, నట్ల యగుఁగాక! సర్వంబు నతిప! నీవ
నంబరవు ముక్తకేశివి నఖిలభూషణాంచితాంగివి నై యుండు మనయె శౌరి! 131

టీక. ఒక్కింత, నగి = కొంచెము నవ్వి - చిరువపునవ్వి; ఇదియేమి నీవు? అన్నకే =
నీటిటారకుండి యుంటివేమి? అనివల్కి; ఇందువదన = చంద్రునివంటి ముఖముకలగోషిక; కుంచితా...
వృత్తి = ముడుచుకొనిన అవయవములతో వంగు పద్ధతిని; [వంపబడిన అవయవములయొక్క పంకర
తోడివ్యాపారముతో అని పూర్వటీక.] తత్పాదబిసరుహంబులు = శ్రీకృష్ణునిపాదపద్మములను; కేలకే,
బిరియబట్టి = చేతులతో గట్టిగా పట్టుకొని; ఓ మధువైరి! = ఓ శ్రీకృష్ణా! నీపాదవనరుహంబులు = నీ
పాదపద్మములు; మచ్చిత్తహరములు = నామనస్సును ఆకర్షించునవి; వీనిలావణ్యము = ఈపాదముల
చక్కదనము; ఈవేషభూషణముగా = ఈవేషమే ఆలంకార మగునట్లు; అస్తత్కారార్థితంబగుటకే =
నాచేతులతో నీడింపఁబడుటచేత; అడుగుగవ, యిది = ఈ నీ పాదపద్మయము; సలాంఛనంబు = చిహ్న
లతోఁగూడినది; అనంబరవుకే = వస్త్రములేనిదానవును; ముక్తకేశివి = జాట్టు విరియఁబోసికొన్న

దానవు; అఖిల.....తాంబూలై = నగలన్నింటితో నలుకరింపఁబడిన దేహము కలదానవును అయి; ఉండుము.

తే. అది యను నట్లు యగుచు నభిరామమూర్తియై, తనపసిండిజడలు దలఁగఁ ద్రోచి
యానతాన్ధ్రము¹ మూర్తియై తేత్రము²కు సీ, శాన్యమున వలండు³ జంద్రవదన⁴ !

టీక. అదియై = ఆ గోపకన్యయును; అభిరామమూర్తియై = మనోహరమైన దేహముకల
దయి; తనపసిండిజడలు = తనజడగంటలు (జడవేసికొనునప్పుడు ఉపయోగించునవి) కలఁగఁ ద్రోచి =
విడిచివెట్టి; ఆనతాన్ధ్రము¹ మూర్తియై = నగముశరీరమును వంచినవై - వంగి యున్నవై.

క. ఆమహనీయతేత్రశిఖామణివై బివర బర్వై గామిని! నానా

భూములను నిగిడి మదగజ, భైమి బహుళలహరిగహనభయదాకృతియై. 133

టీక. ఆ, మహ.....మణివై = తేత్రరాజును నా పాండురంగతేత్రమువై; నానా
భూములను = అన్నిభూముల (ప్రదేశముల) యందు; నిగిడి = చొచ్చి; మదగజభైమి = ముంచిన
ఏనుగులకును భయముల్పించి - భైమినది; బహుళలహరి గహనభయదాకృతియై = ఎక్కువైన
వ్రవాహములను నడవించే భయమును కల్పించు నా రముకలదయి; వర్వై = వ్యాపించెను.

సీ. జడధి చల్లిన గందవాడి నేత్రములఁ బడ్డగతిఁ దామరల పరాగంబు గ్రమ్మఁ
దదితరతేత్రముల్ తమయందు నిలువన్న నొడ్డించుటలువోలె నూర్పు లెసఁగఁ
బంకదంభమునఁ బాపముల మ్రింగిన నీటి పెద్దనవ్వులలీల ఘన మలరఁ
బెలవాహినులమీఁదఁ బెరిగిన మత్సరావేశంబు లన గ్రాహవికృతు లడర

తే. శిఖానుభూమైక జనిభూమి భైమి నడచి, యష్టహతేత్రముట దాసి యధికభీతిఁ
జొరక గిరిరుద్ధగతి యొకకణి ఘూర్జనలబు నొందుడు శ్రీజగన్నాథుఁ డెఱిగి.

టీక. జడధి=జలధి-నముద్రము; పరాగంబు=పూపూడి; తమయందు, నిలువన్న=తామున్న
చోట్లయందు నిలువవలెనని బలిమాలగా. ఒడ్డించుటలువోలె = దాటిపోవుటలువలె, [ఒడ్డించుటలు=
చాగించుటలు అని పూర్వటీక.] డోర్పులు = అలల; ఎసఁగ = ప్రకాశింపఁగా; పంకదంభమున =
బురదయొక్క బొద్ధత్యమున; నీటిపెద్దనవ్వులలీల = నీటియొక్క అట్టవనములవలె; ఘనము, అల
ర = నురుగు ప్రకాశింపఁగా; మత్సరావేశంబులు = కర్షయొక్క ఆక్రమణములు - ఈసు
కలుగుటలు; గ్రాహవికృతులు = జలచరముల వికారములు; అడర = వ్యాపింపఁగా; భాను.....
భూమి = శివుని స్థానము జన్మస్థలముగాఁగలది - శివునివలన ఏర్పడినది. ['సూర్యునియొక్క (లేక)
ప్రకాశములయొక్క అధిక్యమునకు ముఖ్యమయిన జన్మస్థానము' అని పూర్వటీక.] నడచి = కదలి -
ప్రయాణముచేసి; అధికభీతి = మిక్కిలి భయముతో; చొరక = (తేత్రమును) ప్రవేశింపక; గిరి
రుద్ధగతియైనకరణి = కొండచే అడ్డుకొనఁబడినదానిరీతిని; ఘూర్జనంబు, ఒందుడు = తిరిగుడు
బాటును (వెనుకకు మట్టలును) పొందఁగా; శ్రీజగన్నాథుఁడు=విష్ణువు; ఎఱిగి=తెలిసికొని; అలం. ఉపము.

ఉ. ఏటిఁ గుఱించి పల్కు పగు మేటికి నీభయ మో శుభాంగి! యె

ప్పాట భవత్సమాన మగుపాటి సరిన్నికరంబు లేదు; వాః

పాటన మొప్ప మత్సదమువై బ్రవహింపు మదాజ్ఞనన్న న

చొప్పిట సపాటమై కడలిబోటియగు గొల్పె నిడప్రవాహమున్.

135

1. చ. ట. ధాత్రి. 2. చంద్రవదన. 3. చ దామర. 4. క. తదిక. 5. చ. నొరుగు. 6. చ.
ములు. 7. క. మమర. చ. మలర. 8. చ. భాను.

టీక. ఎప్పాటన్ = ఏవిధమునను; భవత్సహానమగుపాటి = సీతోసరియగు ప్రమాణముగల; సరిన్నికరంబు = సదీపమాహము; లేదు; మదాజ్ఞన్ = నా ఆజ్ఞవలన; మత్పదమువైన్ = నా అడుగు పయి; వాకిపాటవము, ఒప్పన్ = జలనమ్మిధి ప్రకాశింపఁగా; సపాటమై = మట్టయి; కడలిజోటి యున్ = సముద్రమునకుభార్యయగు భైమినదిగను; నిజప్రవాహమున్ = తనపారుదలను; అచ్చోటన్ = అవిష్టుపాదమున; కొల్పిన్ = వ్యాపింపఁజేసెను.

తే. తే. త్రమున భైమినిల్చి పొల్చిన ప్రదేశ, మున జనుభీష్ట¹దహు నాన్యమును జతుర్ముఖాదిసేవ్యులు నగు నృసింహాఖ్యతీర్థ ముమగ² త్రింశద్ధ³ ప్రసాదమున మెరిసి.

టీక. జనాభీష్టదము = జనులకోరికలను నెఱపేర్చునది; అధ్యమును = మొదటిదియు - ప్రధానమైనదియు; చతు.....సేవ్యులున్ = బ్రహ్మదులచే సేవింపఁబడుచుదియు; త్రింశ..... ప్రమాణమునన్ = ముప్పదివిండ్లలోతున; మెరిసి = ప్రకాశించి; అమరున్ = వెలయును.

సీ ఉక్కుగంబము⁴ ప్రచ్చి యుదయించె నేదేవుఁ డుండి నుద్భవ⁵ మొందు నగ్నికరణి వాలారుగోరు⁶ పెన్ గాలాముచేసె నే జేజే*హిరణ్యాసుశిశుకమునకు భక్తివృద్ధుడుగాఁగఁ బాటించె నేవేల్పు ప్రహ్లాదుఁ గడుఁ బాలపండ్లనాడ నిజసింహాతకుఁ దగ సుజనహృద్ధహలందుఁ గ్రీడించె నే త్రిలోకీ నియంత

తే. యా నృహర్యక్షవర్యుండు యక్షుఁడీ, ఖచరంగంధగ్వక్తిన్నరగ్రామణీశి రోమణి⁷ నిఘృష్టచరణసరోజాఁ డందు, సుండు ముప్పదిరెంగు⁸ బాహువులు గలిగి.

టీక. ఉక్కుగంబము = ఉక్కుతోఁజేయఁబడిన - లేదా - ఉక్కువలెగట్టిదగు స్తంభమును; ప్రచ్చి = చీల్చుకొని; ఏదేవుఁడు = ఏనృసింహుండు; అరణిన్ = నివృత్తలించుకట్టెనుండి; ఉద్భవ మొందు = పుట్టునట్టి; అగ్నికరణిన్ = అగ్నివలె; ఉదయించెన్ = పుట్టెనో; వాలారుగోరు = వాడి మొనగల గోరిని; ఏజేజే = ఏదేవుఁడు; హిర.....మునకున్ = హిరణ్యకశిపుని ప్రాణ మను చేప పట్టకు; పెన్ గాలాము, చేసెన్ = పెద్దగాలాముగా నొసరించెనో; ఏవేల్పు = ఏదేవుఁడు; కడున్, పాలపండ్లనాడ = మిక్కిలి పాలదంతముల పిన్నపయస్సుననే; ప్రహ్లాదుఁ; భక్తివృద్ధుడుగాఁగన్ = భక్తిచే మునలవాడగునట్లు; పాటించెన్ = కలిగించెనో - కూర్చెనో; నిజసింహాతకున్ = తన సింహ త్వమునకు; తగన్ = తగునట్లు; సుజనహృద్ధహలందున్ = సుబలులహృదయము లను గుహలందు; ఏ, త్రిలోకీనియంత=మూఁడులోకములను ఆశ్వాసించు ఏవిష్టువు; గ్రీడించెన్=ఆటలాడెనో; అనృహర్యక్ష వర్యుండు = అనృసింహదేవుఁడు; యక్ష.....సరోజాఁడు = యక్షులు, పక్షులు, ఖచరులు, గంధ ర్వులు, కిన్నరులు మొదలగువారిలో శ్రేష్ఠుల శిరస్సులందలి మణులచేత ఒఱయఁబడిన పాదపద్మములు కలవాడు. [‘ఘృష్టి = పెంఁగలు గల’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

శా. ఆకుంభప్రభవుం డొకానొక తపం బత్యుగ్రతం జేసి మున్నో కుంభస్తని! యాజలాంతరమునం దున్నంగ నే దివ్యలింగాకారంబున నిల్చు; నట్టిదె యగస్త్యా⁹ఖ్యాతతీర్థంబు తద్వ్యాఖ్యోచాకృతి సప్తసప్తతికరాయామావృతిం జెన్నగున్.

138

టీక. ఆ కుంభప్రభవుండు = ఆ యగస్త్యుండు; ఓకుంభస్తని! = కడవలవంటి స్తనములుకల ఓ పార్వతీ! ఆ జలాంతరమునందున్ = ఆ నృసింహతీర్థజలమధ్యమున; ఉన్నంగన్ = ఉంచఁగా;

1. క. దమనా. చ. దమునా. 2. క. త్రింశద్ధను. 3. చ. నందు. 4. చ. మందు. 5. చ. మేల్. *హిరణ్యాక్ష. 6. ర. 6. క. మణిఘృష్టిచరణ. చ. మణినిఘృష్టచరణ. 7. ఘృణీఘృష్టచరణ. 8. క. బాహులనుమావులు. బా. చ. 8. క. నిల్చు. చ. నిల్చు. 9. చ. ఖ్యాత.

ఏక్ = నేను; తాల్క్ = ధరింతును; అగస్త్యాఖ్యాకతీర్థంబు = అగస్త్యతీర్థమును పేరుగల తీర్థము; తద్వ్యాఖ్యాచాక్రతి = దాని విస్తరించిన యాకారము; నప్త.....వృత్తి = డెబ్బనియేడు చేతుల విరివిగల యావణముచేత; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించును.

మ. నవసీతప్రియుఁ గొల్చి విఘ్నపతి తన్వంత్రాంగతం దాల్చి యే
యవధింబోని గణాధిపత్యపదవిం బ్రాపించి యద్దానిచెం
త వసంపంగఁ దదాహ్వాయంబునన గాణాపత్య మానట్టి తీ
ర్థవతంసంబు నగస్త్యతీర్థమున కాద్యంగ బంధ్రు విద్యాధికుల్.

133

టీక. విఘ్నపతి = గణాధిపతి; నవసీతప్రియుక్ = శ్రీకృష్ణుని; తన్వంత్రాంగతఁ, తాల్చి = అతని మంత్రమున కంగమగుటను పొంది; అవధిం బోని = అంతము(హద్దు)లేని; గణాధిపత్యపదవిక్ = గణములకు అధిపతియగుటను; ప్రాపించి = పొంది; అద్దానిచెంతక్ = ఆ తీర్థమునమీపమున; తదాహ్వా యంబునన = అతని పేరితో; ఆద్యంగంబు = మొదటిది - ప్రధానమైనది.

సీ. నగపుత్రి! యట్టి గాణాపత్యతీర్థంబునకుఁ బూర్వమై మజ్జనం బొనర్చు
వారికి మఱి వారివారికిని సవర్ణవర్ణంబు నీఃజాలు వారి గలిగి
యచట సుకర్షణాహ్వాయతీర్థరాజంబు వెలయు; నచ్చో మున్ను హలధరుండు
తీర్థయాత్ర యొనర్చు ¹తిమ్మటమై వచ్చి యవగాహవేశఁ బ్రత్యక్షమైన
తే. పాండురంగాధిపతికృపఁ ²బడసి తద్వ్యరాప్తి నిజనామ మత్తీర్థ మధిగమింపఁ
జేసి కార్తార్థ్యమును బొందె; శ్రీసఖుండు, నంగ యంతర్విత్తుండయ్యె నద్భుతముగ.

టీక. నగపుత్రి! = పార్వతీ! పూర్వమై = తూర్పుననున్నదై; వారివారికిక్ = వారిబంధువు లకును; అవవర్ణవర్ణంబుక్ = మోక్షసమూహమును; వారి, గలిగి = నీరు కలిగి; హలధరుండు = బల రాముండు; తిమ్మటమైక్ = శ్రమతో; అవగాహవేశక్ = స్నానసమయమున; తద్వ్యరాప్తిక్ = అతని వలని వరమును పొందుటవలన - అతనిదయవలన; నిజనామము = సుకర్షణమును తనపేరు; అధిగమింప జేసి; పొందఁజేసి; కార్తార్థ్యముంబొందెక్ = కృతార్థతను పొందెను; శ్రీసఖుండుక్ = విష్ణువును; అంద = అక్కడనే.

శా. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమున కాద్యంగులై సమద్వేదని
శ్వాసంబై తనదైర్ఘ్యమంతయును బంచాశద్ధనుర్రేయమై
భాసిల్లెన్ నిజవారి మజ్జదఖిలప్రాణిప్సితత్యాగదీ
మౌనస్పర్శ మనం బ్రసిద్ధి వడయున్ జాబాలితీర్థం బిలన్.

141

టీక. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమునకుక్ = ఆ, బలరాముని తీర్థమునకు; ఆద్యంగులై = మొదటిదయ - తరువాతదయ; సమద్వేదనిశ్వాసంబై = సమస్కరించు బ్రహ్మకలదయ; తన దైర్ఘ్యము, అంతయుక్ = తన పొడవంతయును; పంచాశద్ధనుర్రేయమై = ఏబదివిడ్ల కొంత గలదయ; భాసిల్లెన్ = ప్రకా శింపఁగా; నిజ.....సన్నద్ధము = తన నీటియందు మునుగుచుండు సమస్తశేవులకొరికలను నెఱవేర్చు నియమమునకు సిద్ధపడునది - తనలో మునుగువారి కొరికలను నెఱవేర్చునది; అనక్ = అనఁగా; ఇలక్ = భూమివై.

క. ఆ తీర్థము సంతరమున, వృత్త స్తని! బ్రహ్మతీర్థ⁴విభు వభినుతిసం
పత్తి విలసిల్లు శతదోర్వృత్తాకృతి ⁵కొత్త దానివృత్తు బెల్లన్.

142

1. చ. తిమ్మట. 2. క. వడసి. చ. బడసి. 3. చ. తద్వద్. 4. చ. విభవభి. 5. క. కాంత. చ. కొత్త;

టీక. పృతస్థని! = గుండ్రని స్తనములు కల పార్వతీ! ఆత్మీయమనగ్రమనఁ = ఆ జాబాబి
తీర్థమునకు చేరువను; [అంతరమునఁ = నడుమ - అని పూర్వటీక. అని సరికాదు.] బ్రహ్మతీర్థవిభువు =
తీర్థరాజమైన బ్రహ్మతీర్థము; శతదోర్వృత్తాకృతి = నూలుచేతులవలె వారము కలది; దానివృత్తందెల్లఁ =
దాని చరిత్రమంతయును; క్రొత్త = వింతయైనది. [‘పృతము = ఉనికి’ అని పూర్వపుటీక; అది సరికాదు.]
క. అందు వసియించు యడఁకుల, గండన సేవానిధాన నలదన్తల్లియై

గుండవిశదరదన! శతానందుడు¹ వాణీవధూసనాథుని దగ్గుచున్. 143

టీక. గుండవిశదరదన! = మల్లెలవలె చక్కని దంతములుకల పార్వతీ! శతానందుడు =
బ్రహ్మ; వాణీవధూసనాథుండగుచుఁ = సరస్వతీదేవితో కలిసినవాడగుచు; యదు.....న్తల్లియై =
శ్రీకృష్ణనిసేవలన సంతోషించు మనస్సుకలవాడై. అలం. అనుప్రాసము.
తే. బ్రహ్మతీర్థంబునకు దండపాణియాశ, కులశిఖినిపుత్రి! దీపించు గలశతీర్థ
మేనుబారల నిడువున² దీచు మిగిలి, యదియ యమృతామహాదేవి కాన్పదంబు.

టీక. కులశిఖినిపుత్రి! = పార్వతీ! దండపాణియాశఁ = యమునిదిక్కున - దక్షిణమున;
ఏనుబారలనిడువునఁ = అయిదుబారలపొడవున; దీచుమిగిలి = చక్కదనముకల్గి; అమృతంబు = నివాసము
తే. బ్రహ్మతీర్థంబు, గలశతీర్థంబు బొగడ, నేర రెవ్వారు చంద్రికాగౌరమయ్యుఁ
దత్తయోధార ముక్తినిధానమునకు, సంజనచ్చాయయై తోచుట దుష్కరంబు.

టీక. చంద్రికాగౌరమయ్యుఁ = వెన్నెలవలె తెల్లనిదయి యున్నను; తత్పయోధార =
ఆతీర్థముల సీతీధార; ముక్తినిధానమునకుఁ = ముక్తి యను నిధికి; అంజనచ్చాయయై = కాటుక
వంటి నల్లనికాంతికలదయి - కాటుకయైనదయి; తోచుట = కనబడుట; అదృశంబు = ఆశ్చర్యము.
తెల్లగానుండు పయోధార అంజనచ్చాయ గలిగి నల్లగా నుండుట అద్భుతము; ఇట్లుండుట విరుద్ధము;
అయినను అది ముక్తియను నిధిని కనిపెట్టుటకు కాటుక యగునని రూపించబడుటచే మీఁది విరోధము
అపాస్తవగుచున్నది. అలం. విరోధాభాసము.

ఉ. తామరసాక్షి! యందునకు దక్షిణాదిక్కున సప్తదోర్నితా
యామ మయాతయామగుణమై యెసఁగుఁ బితృతీర్థ మచ్చటఁ
దా మొనరించు దానములు దానములుం⁴ గయఁ జేయు సత్క్రియా
స్తోమములై పితృప్రియముఁ జొన్న సుఖిపుడు రెల్లవారలున్. 146

టీక. తామరసాక్షి! = తామరపువ్వులవంటి కన్నులు కల పార్వతీ! అందునకుఁ = దానికి-
ఆ కలశతీర్థమునకు; సప్తదోర్నితాయామము = ఏడు చేతుల పొడవుగలది; అయాతయామగుణమై =
అభుక్తములగు - అభినవములైన గుణములు కలది; పితృతీర్థము; ఎసఁగుఁ = ప్రకాశించును - ఉండును;
తానములుఁ = స్నానములును; సత్క్రియాస్తోమములై = ఉత్తమకార్యముల గుంపులుగా అయి;
పితృప్రియముఁ = పితృదేవతలకు ప్రీతిని; చొన్న = కలిగింపఁగా.

ఉ. దానికి దక్షిణాశ పసుధాధరసందన! యొప్పు బ్రహ్మది
ద్యానిధిసేవితంబు నహహస్తమితం బగు చక్రతీర్థమ
చోచ నలవోకయుంబలె విశుద్ధజలంబులఁ గ్రుంకి మాధవ
ధ్యానముసేయు మానునకు నబ్రములే యపవర్గదుర్గముల్. 147

టీక. వసుధాధివసందన! = పార్వతీ! దక్షిణాశక్ = దక్షిణపుదిక్కున; బ్రహ్మవిద్యానిధిసేవి
తంబు = బ్రహ్మవిద్య (చేదాంతవిద్య) యం దాటిలేతిన పండితులచే నేవింపఁబడినది; నవహస్త
మితంబు = తొమ్మిదిచేతుల నిడివి కలది; ఆచార్య = అక్కడ; ఆలవోకయుంబలె = ఆశ్రమముగ-
నేచ్ఛగా; క్రుంకి = స్నానముచేసి; మాధవధ్యానము = శ్రీకృష్ణుని ధ్యానమును; అపవర్గదుర్గముల్ =
ప్రవేశింపసాధ్యముకాని మోక్షములు; అబ్రములే = వింతలుకావు; మోక్షములు సుగమములని భావము.
క. చక్రస్తని! తజ్జలములఁజక్రాలంకృత శిలానిచు ముదయించు

శక్రముఖాఖిలమఖభుక్ష్మక్రము కొని నూడఁ దత్ప్రశస్తగుణంబుల్. 148

టీక. చక్రస్తని! = జక్రవలఁదోలు చప్పులు కల పార్వతీ! చక్రాలంకృతశిలానచయము =
చక్రముల చిహ్నములు కల రాళ్ల సమూహము; ఉదయించు = పుట్టును; శక్ర.....చక్రము =
ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగల దేవతల సమూహము; తత్ప్రశస్తగుణంబుల్ = చక్రతీర్థపు గొప్పగుణములను;
కొనియాడున్.

శా. ఆ తీర్థంబునకుం గృతాంతదిశ నాద్యం బొర్తివైద్యంబు ల

క్షీతీర్థంబున నొక్కతీర్థము ప్రకాశించు రమాదేవి వీ

తాలంకస్థితి నచ్చటం దపమునేయక నేర్పికా తొల్లి యా

దైతేయారిభుజాంతరాళమణిసాధం బెక్కెన్ బెన్నక్కువన్.

149

టీక. కృతాంతదిశ = దక్షిణదిక్కున; ఆద్యంబు = తరువాతిది; ఆర్తివైద్యంబు = మనో
రోగమునకు మందైనది; రమాదేవి = లక్ష్మీదేవి; వీతాంతంకస్థితి = పోయిన సందేహము కలుగునట్లు =
సందేహము పోవునట్లు; నేర్పికా = నేర్పియేకదా - నేర్పుకొనుటచేతనేగదా! పెన్నక్కువన్ =
మిక్కిలి ప్రేమతో; దైతేయా.....సాధంబు = రాక్షసవిరోధియగు విష్ణుని పక్షస్థలమను మణులు
తాఁచిన మేడను; ఎక్కెన్. అలం. రూపకము.

సీ. ధూతాఘమైన లక్ష్మీశిర్ధమునకు దక్షిణమునఁ గొమోదకియును బద్ధ

మను శంఖమును జక్రమును నిజనామచిహ్నములుగా వెలయుతీర్థములు పొలుచు

మెలఁత! యానాల్గు లక్ష్మీశిర్ధముఁచ గూడి శక్తిపంచకనామసుప్రయుక్తి

దళుకొత్తు వీనినిస్తారంబు పట్టిహస్తప్రమాణంబునఁ జాలియొండు

ఆ. బహుపావనంబు పాతకనిర్మలా, నైకకర్మకంబు లోకసుతము

తత్ప్రభావ మసురదమనున కీ యేను, ప్రాణధనము లగుచు బ్రణుతి వడయు.

టీక. ధూతాఘమైన = పాపములను నశింపఁజేయునట్టి; నిజనామచిహ్నములుగా = తమ
పేర్లతోఁ గూడినవిగా; వెలయు = ప్రకాశించు; పొలుచున్ = ఉండును; శక్తి.....యుక్తి =
శక్తిగుంచకము అను పేరుకలిగి; తళుకొత్తు = సొగసుమీఱును; విస్తారంబు = నిడివి; పట్టి.....
ణంబున = అటువదిచేతుల ప్రమాణమున; బహుపావనంబు = మిక్కిలి పవిత్రమైనది; పాతక
నిర్మలనైకకర్మకంబు = పాపములను నశింపఁజేయు ప్రధానమగు పని కలది; లోకసుతము = లోకులచే
కొనియాడఁబడునది; అసురదమనునకు = రాక్షసులను మర్దించు విష్ణువునకు; ఈ యేను = లక్ష్మీ,
కొమోదకీ, పద్మ, శంఖ, చక్రతీర్థము లను విదు తీర్థములును; బ్రణుతివడయున్ = కొనియాడఁబడును.

ఉ. ఆ మధువైరిదిన్యతఁబై సఃలోన్నతమూర్తియై దశ

వ్యామవిశాలమై పరమమై భువనత్రితయాభిగమ్మమై

1. క. మను. చ. మఖ. 2. చ. భూతా. 3. క. మను. చ. మను. 4. క. ణంబున. చ

ణంబున.

యీ మును విన్నతీర్థముల కెక్కువ చూపుచుం బొందరిక మ

తొమ్మగుణాభిరామ మనఁగా వినఁగా గనఁగాఁ దగుండగున్.

151

టీక. ఆనుధు.....తనువై = ఆ విష్ణుని తీర్థస్వరూపము; సకలోన్నతమూర్తియై=అన్నింటను గొప్పస్వరూపము కలదై; దశవ్యామవిశాలమై=పదిబారల నిడివికలదై; భువనమ్రతయాభిగమ్యమై=మూడు లోకములను పొందఁదగినదయి, ఈ మును విన్నతీర్థములను = మూడు సీత్ర విన్నయీ తీర్థములన్నింటికంటెను; ఎక్కువ = గొప్పతనమును; తొమ్మగుణాభిరామము = తక్కువకని గుణములచే ఇంచుమైనది.

సీ. నిడువాలుగనుచూపు నిగిడినచో నెల్ల బీటెండ రేయొడఁ బెట్టియాడ
నిశ్వాసపవనంబు నెలకొన్నచో నెల్ల బ్రామియ్యనెత్తావు లామూకవియం
బొక్కిటిత్తిపుప్పొడి యొట్టుచో నెల్ల బ్రహ్మాంకుదంబులు పాపకొనఁగ
నడుగులేఱుగరాకు లంటినచో నెల్ల విచిత్రతీర్థ వేణి వెల్లివొడువ

తే. బర్హమణిబంధ మోవెల్పు పచ్చవెగురు, గ్రచ్చామలతి త్రియం గంబుశక్తి

గలిగి విహరించుం బొందరికంబునడు, నందుచేబట్టి ప్రాలేయనగముఁబట్టి ! 152

టీక. నిడువాలుగనుచూపు = మిక్కిలి వాడినైన చూపు; నిగిడినచో, ఎల్ల = వ్యాపించిన ప్రతిస్థలమునందును; బీరెండ = తీక్షణమగు నెండ; రేయెండఁ = వెన్నెలు; పెట్టియాడఁ = కలిసికొనఁగా; [విష్ణువు సూర్యచంద్రనేత్రుడగుటవలన అతని చూడ్కులు ప్రసరించినచో ఎట్టిబెండయు; వెన్నెలయు కలిగొనినవని భావము.] నిశ్వాసపవనంబు = నిట్టూర్పు గాయువు; నెలకొన్నచోటు, ఎల్ల = నిలిచిన - వ్యాపించిన ప్రదేశమంతయును; ప్రామియ్యనెత్తావులు = పేద గానలు; అమూకవియం = ఎక్కువగా ఆవరించుకొనఁగా; [విష్ణువునకు వేదములే నిట్టూర్పువాడువు లగుటవలన వాని వాసన నలుగడలను వ్యాపించినదని భావము.] బొక్కిటి.....చోటు, ఎల్ల = బొడ్డులమరయుక్క పుప్పొడి పడిన ప్రదేశ మంతయును; బ్రహ్మాంకుదంబులు = బ్రహ్మలయొక్క మొలకలు - పెక్కుమంది పిల్లలనైనను; వెల్లివొడువఁ = వ్యాపింపఁజేయఁగా. ['ప్రపహింపఁగా' అని శ. ర. అనునది పూర్వటీక.]

[విష్ణువునాభిమలమున బ్రహ్మపుట్రు; కావున నాభిమలపుపుప్పొడి పడిదినచోట్లు పెక్కురుల బ్రహ్మలసృష్టి జరుగుచున్నదని భావము.]

బర్హమణిబంధము = నెదిలిపురి యను మణులుతాపిన నగ; ఆవిల్పు = ఆలసత్వము; పచ్చవెదురు = ఆకుపచ్చని (పచ్చి) వెదురుకఱ్ఱ; కంబు, శక్తి = శంఖరూపమును ఆయాధవిశేషము; నందులే బట్టి = నందుని ముద్దుకుమారుడగు కృష్ణుడు; ప్రాలేయనగముఁబట్టి! = పాచ్చలీ!

ప. అఖిలతీర్థరాజంబగు నమ్మహాతీర్థంబునకు ఒకటిన్ను 4 నధిక్కృతావిముక్తంబగు ముక్తకేశితీర్థం బఖిలార్థప్రదంబై యుండు. మున్నట్లు వెన్నెనివలనం దీర్థాధిపత్యంబును ముక్తిదాయిత్యంబునుం గాంచిన యమ్ముక్తకేశియు పచ్చోట సచ్చ వెన్నెల దోచ్చెంబుచేసి యెసగుసముదస్వలపై నున్నది యట్లగుటంజేసి.

టీక. జముదిక్కునఁ = దక్షిణదిశను; ధిక్కృతావిముక్తంబు = (గొప్పతనమున) అవిముక్త శ్రేష్ఠమును తిరస్కరించునది; అఖిలార్థప్రదంబై = కోరిన కోరికల నన్నింటిని నెఱవేర్చునదయి; వెన్నెనివలనఁ = విష్ణువువలన; తీర్థాధిపత్యంబును = తీర్థములకన్నుంటికిని యాజమాన్యంబులు; ముక్తి

1. ట. మహిన్. 2. చ. దేరెండ. 3. క. వేల్పు. 4. చ. నాధిక్యతా. 5. క. దీర్థాపత్యం. 6. చ. తీర్థాధిపత్యం. 6. చ. దుచ్చంబు.

దాయిత్వంబు = మోక్షమునొనంగుటను; కాంచిన = పొందిన; అచ్చవెన్నెలన్ = పండువెన్నెలను;
తొచ్చెంబుచేసి = తిరగ్కరించి;

క. పులినోపరితలగత నా, తలోదరిని శిథిలఁపనభమ్మిల్ల మహా

జ్వలభూషణభూషిత శిశ్వుఁపదవీప్రద భజింపఁజను గుహజననీ ! 154

టీక. పులినోపరితలగత = ఇసుకతెన్నెచును నున్నదానిని; తలోదరిన్ = సూక్ష్మమధ్యయగు
స్త్రీని; శిథిలపనఁభమ్మిల్ల = విడిపోయిన కేశబంధము, పోకముడియు కలదానిని; మహాజ్వలభూషణ
భూషిత = మిక్కిలి ప్రకాశించు నగల నలంకరించుకొన్నదానిని; నిశ్చలపదవీప్రదన్ = మోక్షపదవి
నిచ్చుదానిని - ముక్తకేశిని; గుహజననీ! = కుమారస్వామికి తల్లివగు పార్వతీ!

శా. భక్తుం దెవ్వఁడు ముక్తకై శిశుఁబయఃపానంబు గావించి ని

ర్ముక్తకైశకు ముక్తకేశికే శిశురంబుల్ మోడ్చి సత్యామన

స్సక్తుం గన్తోను, వాఁడు గన్నయదివో జన్తంబు మైదాల్పియున్

ముక్తుం దాతఁడు భావికాలజననంబుల్ వానికిం బూజ్యముల్. 155

టీక. ముక్తకేశికన్ = ముక్తకేశితీర్థమున, పయఃపానంబు; గావించి = నీరుగ్రోలి; నిర్ముక్త
కైశకున్ = కైశములను నశింపఁజేయునట్టిదానికి; కరంబుల్ మోడ్చి = చేతులుజోడించి - నమస్క
రించి; సత్యామనస్సక్తున్ = సత్యభావము ప్రియుండగు శ్రీకృష్ణునికన్తోనున్ = చూచునో; వాడు;
కన్నయదివో = ఎత్తినదేశదా! మైదాల్పియున్ = శరీరమును ధరించియున్నను; అతఁడు, ముక్తుండు =
అతఁడు మోక్షమును పొందినవాడేయగును; వానికిన్ = అట్టివానికి, భావికాలజననంబుల్ = పునర్జన్మ
ములు; పూజ్యముల్ = శూన్యములు - కలుగవని యర్థము.

చ. హరి మును సంగమాహ్వయమహాసురు నానువృత్తిఁ ద్రోచి పే

ర్యురసడి వానిపై నడుగు లూండఁ దదంకము లెట్టిచోట గో

చరమగుచూడ్చి కా స్థలమునన్నిధి పెన్నిధి; వానిపేరిటం

బరఁగెడు¹ తీర్థ మొప్పుఁ గలభాషిణి! యీషణశోషణస్థితినీ. 156

టీక. హరి = కృష్ణుఁడు; మును = పూర్వము; సంగమాహ్వయమహాసురున్ = సంగముండను పేరి
గొప్ప రాక్షసుని; అనురవృత్తిన్, త్రోచి = ప్రారముగా పడఁద్రోసి; పేరురపడెన్ = మిక్కిలి
వేగముగా; అడుగులు, డొండన్ = పాదములను మోపగా; చూడ్చికిన్ = చూపునకు; తదంకములు =
ఆ పాదముల చిహ్నములు; ఎట్టిచోటన్, గోచరమగున్ = కనబడునో; ఆ స్థలమునన్నిధి = ఆస్థలము
యొక్క సాన్నిధ్యమే; పెన్నిధి = పెద్దనిధియైనది; వానిపేరిటన్, బరఁగెడు = ఆ సంగమాసురునిపేరిట
నున్న; ఈషణశోషణస్థితినీ = దారేషణ, ధనేషణ, పులేషణ యను మూడు ఈషణ(కోరిక)లను
నశింపఁజేయునట్టిరిని; ఒప్పున్ = ప్రకాశించును.

క. ప్లావితభూతల యగు! పుష్పావతీ యను నేటు శిగలిమఁ బావనమై యో

దేవి! సంగమతీర్థం, బావిరూపాభిలాషాత్పాత వెలయున్. 157

టీక. ప్లావితభూతల = ఆవరింపబడిన భూప్రదేశము కలది - భూమియందు వ్యాపించినది;
కలియన్ = తనతోడేరంగు; పావనమై = చుట్టమై; ఆవి...ర్థతన్ = నమస్తములగు నద్భుతము
లను పుట్టించురీతిని; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

1. క. బయః. చ. బయః. 2. క. శిశురం. 3. క. మే. ట. మై. 4. చ. సమరాసుర. 5. చ. దదువడి. 6. చ. సన్నిధి. 7. చ. గనతీ. 8. క. గలయ.

సీ. ఆ తీర్థమునకు నాద్యము సోమతీర్థము సోమశోకావాసముభకగంబు
దానికి దేవతీర్థము పూర్వమై ముందు దేవతాభోగోపదేష్టముగుచు
నందున కలుమున్న యవతరించిన సూర్యతీర్థము సౌరసిద్ధిప్రదము
తీర్థమునకు. బ్రాక్షనము న స్వతీర్థము వాక్యయోగ్యము

తే. వీన నాల్గంట నాడిన వీనిమహిమ

బ్రస్తుతించిన వీనివైభవముఁ గొప్పు

బ్రాజ్యసాయజ్య సామ్రాజ్యపూజ్యభూమి

భోగములు పంచజనులకుఁ బొదలుఁ గొల్లు

158

టీక. ఆద్యము = మొదటిది - తగువారి; సోమ.....నరాలు = చంద్రభోగమునందు
సుఖివాసమును కలుగఁజేయునది; పూర్వమై = ముందున్నది; దేవతాభోగోపదేష్టము = దేవభోగములను
కలుగఁజేయునది; సౌరసిద్ధిప్రదము = సూర్యభోగిని ఎన్నఁచి నిచ్చునది; బ్రాక్షనము = పురాతనము;
వాక్యయోగ్యము = వాక్యిద్దని కలిగించునది; [వాక్యమై ప్రకరించునది - అని పూర్వటిక.]
అడిగ్ = స్నానము చేసినది; ప్రస్తుతించినట్ = కొనియాడినది; భక్త = చూచినది; పంచజనుల
కు = మరువులకు; ప్రాజ్య.....భోగములు = గొప్పదైన భగవంతునితోడి కలుముగ యనెడి రాజ్యము
వలని యిత్రమైన అధికభోగములు; కొల్లు = సమృద్ధిగా; పొదలుగ్ = కలుగును.

స్థగర. పూర్వద్వాఃస్థక్ సితాంగిక్ భువనవినుత సంగభోరుహాభూణురాణిక్

బర్వేందుస్పర్ధవక్త్రక్ భగవతి సఖిలప్రాణిధీమూర్తి వాణిక్

దూర్వాశ్రీసత్రమల్లితులసిదళ శమూధూపదీపాత్మతౌఘ

గుర్వాజ్యక్షీరధారల్ గొని కొలిచినచోఁ గోరు కొర్కుల్ ఫలించున్. 159

టీక. పూర్వద్వాఃస్థక్ = తూర్పువాకిట నున్నదానిని; సితాంగిక్ = తెల్లని దేహముకల
దానిని; భువనవినుతక్ = లోకముచేఁ గొనియాడబడుదానిని; అంగభోరుహాభూణురాణిక్ = బ్రహ్మకు
భార్యయైనదానిని; బర్వేందుస్పర్ధవక్త్రక్ = పున్నమనాటి చంద్రునితో సమముగు ముఖము కల
దానిని; భగవతి = పూజ్యురాలను; అఖిలప్రాణిధీమూర్తిక్ = సమస్తప్రాణులను బుద్ధి యుగదానిని;
వాణిక్ = నరస్వలిని; దూర్వా.....ధారల్ = దూర్వలు, శ్రీపత్రములు, మల్లెలు, శుంపిడిశములు,
శమీదళములు, ధూపములు, దీపములు, అక్షతలు, అగురు, నేయి, పాలు; గొని = గ్రహించి; కొలిచిన
చోఁ = సేవించినయెడల.

పృథ్వి. తరణ్యయుతజిత్ప్రభాధగగగాయితాశాంతరుం

డరణ్యమృగభూమికావ్యధితదానవస్వాంతుఁ డా

హిరణ్యకశిపుద్రుహుం డెపుడు నుండు నచ్చో నమ

చ్చరణ్యపదపద్మండ్రై చలదళాకృతి స్వీకృతిన్.

160

టీక. తర.....తరుండు = పదివేపురు సూర్యులను మించిన గొప్పకాలిచే శ్రుతాశించు
జేయబడిన దిక్కులమధ్యభాగము కలవాడు; అరణ్య.....స్వాంతుండు = అరణ్యమృగముగు సింహము
వేషమున పీడింపబడిన రాక్షసుండు - (హిరణ్యకశిపుడు) కలవాడు; హిరణ్యకశిపుద్రుహుండు =
హిరణ్యకశిపునకు శత్రువగు నరసింహుండు; నమ.....పద్మండ్రై = నమస్కరించువారికి రక్షణ

1. క. యగుచు. 2. చ. సిద్ధ. 3. చ. బొదిలె. 4. చ. బొనగు. 5. చ. దూర్వశ్రీపత్రవల్లి. 6. ఇది మొదలు 161 చివటివఱకు 'చ' ప్రతిపాలిదు.

మొనగు పాదపద్మములు కలవాడై; చలదళాకృతిస్వీకృతిఁ = అశ్వశృంగకారముయొక్క స్వీకారమున - రావిచెట్టుగా మాటి; అచ్చో = అచ్చట; ఎప్పుడు; ఉండుఁ. అలం. ఉపమ.

క. నీ వడిగిన జెప్పి నిో, దేవి! చతుర్ముఖములుచు: బెలియంగరా దీ
దైవతతీర్థక్షేత్రము, హావిశ్వావసు:లు చింతితార్థప్రదముల్. 161

టీక. చతుర్ముఖములుకుఁ = బ్రహ్మమొదలకువారికిని; చింతితార్థప్రదముల్ = శోరిన శోరికల నొనంగనట్టివి.

ఉ. ఈచరితంబు విన్నఁ ఒలిమించిన వ్రాసినఁ బుత్రపాత్రల
క్షీచతురాంగనాదికవి షము లిమ్మెయి: గాంచి మోచటఁ
జూచు నరుండు ప్రాముసులు చూడని చక్కని యిక్క నిక్క¹మో
మేచక మేఘసంపదస మేయశిరోజ! సరోజవృక్కపన్. 162

టీక. పుత్ర.....విశేషములు = పుత్రులు, పాత్రులు, సంపదలు, చతురలగు స్త్రీలు మొదలగు భోగవిశేషములకు; ఇమ్మెయిఁ = ఈదేహమున - ఈజన్మమనందు; కాంచి=పొంది; మోచటఁ = తరువాత; ప్రాముసులు, చూడని, చక్కనియిక్కఁ = తొల్లిటి ముసుగుకూడ చూడనట్టి గొప్పస్థానమునుముక్తిని; సరోజవృక్కపన్ = శ్రీకృష్ణునిదయవలన; నరుండు, చూచుఁ; మేచక.....శిరోజ! = నల్లనిమేఘముల సంపదతో పోల్చుదగిన కేశములు కల పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

క. అని శివ్రాదు కుధరకన్యకు, వినిపించినచుట్టిపరణి వినిపించె మహా
మునులకు ననుపమితతపో, ధరులకుఁ గథకుండు తత్త్రివిధమేళనమున్. 163

టీక. కుధరకన్యకుఁ = పార్వతికి; సరణిఁ = పద్ధతిని; అనుపమితతపోధరులకుఁ = సాటి లేని తపస్వీ ధనముగాఁ గలవారికి; కథకుండు=కథలు చెప్పు సూతుండు; తత్త్రితయమేళనముఁ = తీర్థ దేవతాక్షేత్రముల మూడిటి కలయికను; వినిపించెఁ = తెలిపెను.

క. వినిపించిన విని శౌనక, ముని ప్రముఖనిఖిలమును లమోఘానందం
బును ²మనములఁ దాల్చిరి నెల, కొను నిజతనుఫలకఫలకకులకలనమునన్. 164

టీక. వినిపించినఁ = తెలుపఁగా; శౌనక.....మునులు = శౌనకుండు మొదలగు సమస్త ఋషులును; అమోఘానందమును = అధికమగు సంతోషమును; నెలగొను = కలుగునట్టి; నిజ..... కలనమునన్ = చలకలవంటి తమదేహములయందు గగుర్పాటుకూటమితోడి కూడికతో.

క. ఆశౌనకుండు మఱియు బి, లేశయతలిమోపథాన లీలాలోల
స్వాతిశయ్యుండు పరమపదబద్ధాశుండునై రోమహర్షణాత్మజుఁ బిలికెన్. 165

టీక. బిలేశయ.....స్వాతిశయ్యుండు = పాము పానుపు, దిండుగాఁగల విష్ణుని విలాసములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవాడు; పరమపదబద్ధాశుండునై = మోక్షమునందును ఆసక్తకలవాడయి; రోమ హర్షణాత్మజుఁ = సూతునిఁగూర్చి.

చ. దమునిధి! విట్టలేశ్వరుండు దైవతరత్నము; శైమి తీర్థర
త్నము నల పొండరికవసుధాతలమన్నది క్షేత్రరత్నమీ
త్రిమణులు సూక్తిసూక్త³పితతిం గుది గ్రుచ్చితి మచ్చివో విధే
య మగుచు నున్ని నక్షిలయాకృతి నీర్పితి యొప్పు నెప్పుడున్. 166

1. ట. హ. 2. చ. నివమునవాట. బహునయమున. 3. క. బలుకుఁ. చ. బలికె. 3. చ.

టీక: దమనిధి! = ఓముని! ప్రాసగరత్నము = సేవతలఁగఁ శ్రేష్ఠఁడు; పౌండరీకవసుధాతలము, అన్నది = పౌండరీకవసు పేరుగల భూమి; త్రిమణులు = మూడురత్నములును; సూక్తిసూత్ర విశ్లేషి = మాటలను దారములయందు; గునిగుచ్చితి = గుణిగాఁగూర్చితివి; మచ్చివోవిధేయము, అగుచున్నట్ = మాచెప్పలకు పొందినది - (నచ్చినది) యగుచుండునచేడ; సాక్షిత్రి = ఈచరిత్రము; అక్షరలయాకృతి, దిప్తి = జపమాలయొక్క ఆకారమును వర్ణించుచున్నది. [జపమాల మును లకు ముఖము; అది శవణాలంకారము కూడను.]

క. చతురభవదుక్తముకుగ, ప్రతిఫలనఖిలేశగుణాపగంపః కలంబు

హి¹ మగు నంతద్వైక్, సతతము వీక్షింపఁ గనివి సనదు మహాత్మా! 167

టీక. చతుర.....సంపద = సేర్పగుల నిమిట యను సద్దమున ప్రతిపించు సర్వేశ్వరుని గుణములసంపద; కలుషోద్ధృతమగు = పాపహతమైన; ఆంతర్దృష్టి = అంతఃకర్మము; సతతము = వ్యభిచారము; విక్షింపక = చూచినను; తనిది, ననదు = తృప్తితీరుదు. అల. రూపకము.

ఉ. హరి, యాద్యం డఖిలాండనాయగుడు సంవాపత్య మేలయ్యె! న

చ్చరితం బెయ్యది? రాధ యెవ్వతె? తదిచ్చానృత్త యోగితి? శం

కరుదేహంబున బైమి యొట్లొదవె? (శ్రీ) కంఠాంగజూతాక్షురం

త్కర మే²మంత్రరహస్య ? మింతయును నక్కాణిపు మాకింపుగన్.

టీక. హరి = విష్ణువు; ఆద్యుండు = (అందఱికంటెను ముఖ్యుఁడగు) - మొదటివాఁడు; అఖ
లాంఢనాయకుఁడు = సమస్తలోకములకును ఆధిపతి; నందావశ్యము = నందనునిష్ఠ - శ్రీకృష్ణుఁడు;
తదిచ్ఛాప్తత్రి = ఆరాధయొక్క తొలిక; ఏకీతి? = ఎట్టిది? బసవ - = కలిగియు? శ్రీ...తర్కము =
శ్రీవిష్ణుని యంగమునుండి పుట్టిన యక్షరమాలవంక్షి; వక్కాఁగింపు = చెప్పుము.

ఉ, నావుడు సూత్రం డిట్లయి నారదమానికొ మున్ను మేచక

గ్రీవుడు పుండరీకునిచరిత్రము చెప్పె. నదర్శనైభవం

వినిపింతు మీరు వినుఁ డిందలు సంగియ మెల్ల డింప ల

శ్రీవిభుదివ్యలీల లఱచేతఁ గనందగు దీన దీను⁴గన్.

టీక. మేచకగ్రీవుడు = నీలకంఠుడు - శివుడు; సుదీయపెల్లక = సందేహమంతయును; డిండక = నళిందకా; దీనక = ఈ నా తెలియజేయుచరిత్రమును వినుటవలన; దీనుగ = చక్కగా.

క. అని సూతుడు వెండియు న, స్వసూతు విహారములు నిరూఢోక్తుల వి
న్నను వొప్పజెప్పదొడంగెక, మును వేదవ్యాసు చనమున వినియునికిన్.

టీక. అర్జునసూతువిహారములు = అర్జునునకు సారథియైన శ్రీకృష్ణుని లీలలు; నిరూఢోక్తులతో = ప్రాథమికములతో; విన్ననువు, చిప్పె = నేర్పు ఏర్పడగా; వినియోగిం = వినియందుటవల్ల.

చ. ధనపతిమిత్రఁ డట్లు ప్రమదాప్రమదార్థముగా నుపన్యసి

చిన వచనామృతంబు శ్రుతిసీమలగా రీడిగి బోధభూజన

చన మొనరించుటకై సఫలసంభ్రములై సమయాచరాజవా

హనముగ మాను లబ్ధిజల మాను ఘనంబులలీల నేగంగన్.

టీక. ధనపతిమిత్రుడు = కుబేరునికి మిత్రుడగు శివుడు; ప్రమదాప్రమదార్థముగాఁ = తనభార్యకు (పార్వతికి) సంతోషము కలుగునట్లు; ఉపన్యసించినాఁ = వివరించిచెప్పగా; శ్రుతిసీమలఁ

గాఁ, డిగి=కర్ణప్రదేశమార్గమున లోనికి దిగి; బోధభూజనేచనము, ఒనరించుట=జ్ఞానమున వృక్షమును తడుపుటచేత; సఫలసంభ్రములై = తీరిన సందేహము కలవారయి; సమయారాజవాహనమునగఁ = నెమలి వాహనముగాఁ గల కుమారస్వామితో కూడుకొన్నట్లుగా - కుమారస్వామితోఁ గూడ; అభిజలము, అను = సముద్రపునీటిని త్రాగు; ఘనంబులలీల = మేఘములవలె; అలం. ఉపమ.

సీ. జాలపాదము సంఘ్రి గీలితంబు సీతాబ్జముభారతిఁ గుంచె హస్తమునఁ ¹ గ్రాల
బిరుదంబుఁ బొగడు శ్రీశర్వరుశంఖ మనఁజాలి తత్త్వామముఖరతం ధర దనర్ప
రజతాద్రికూటగర్జితాఘ్రికాఁతి బృహదంసమున నడ్డ మహతి పలుక
నిగిడి సుషుమ్న యీనిన పిల్ల వెలుగులవడువున నెఱుపజడలు నిక్క
తే. దెగినచుక్క ధరణికి నేతెంచుకరణి, దరణిజిత్ప్రభతో మేఘురణి డిగ్గి
నందనీట శతానందనందనుండ, మజ్జనంబాడి బాలేందుమాళిబాడి. 173

టీక. జాలపాదముసంఘ్రి = హంసపాదమునందు; కీలితంబగు = లగ్నమై యున్న; గుంచె = చామరము; సీతాబ్జముభారతి = తెల్లతామరవలె; క్రాల = ప్రకాశింపఁగా; [నారదుని యెఱ్ఱనిచేరి యందు తెల్లని చామరము కలవనియు, అది హంసపాదమున చిక్కుకొనియున్న తెల్లతామరపూవువలె ప్రకాశించుచున్నదనియు భావము.] బిరుదంబు, పొగడు = సామర్థ్యమును, కొనియాడు; శ్రీశర్వరు శంఖము, అనఁజాలి = విష్ణుని పాంచజన్యమనఁదగి; తన్నామముఖరకంధర = అవిష్టునామస్వరణచేత బ్రతి ధ్వనించు కంఠము; [నారదుండు విష్టునామస్వరణ చేయుచుండఁగా అతనికంఠము పూరింపఁబడిన పాంచ జన్యమువలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము.] రజతాద్రికూటగర్జితాఘ్రికాఁతి = కైలాసపర్వతము చరియయందు ఉఱుముచున్న కాఱుమబ్బువలె; బృహదంసమున = గొప్పమూపునయిని; ఇడ్డ = ఉంచిన; మహతి, పలుక = మహతియను పీఠ ధ్వనిచేయుఁగా; [నారదుండు కైలాసమువలెను, అతనిమూపు చరియవలెను, మేళవించిన పీఠ, ఉఱుముచున్న కాఱుమబ్బువలెను ఉన్నవని భావము.] నిగిడి = విజృంభించి; సుషుమ్న = సుషుమ్న యను నాడి [నాడులు మూడు - అవి ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న అను నవి. సుషుమ్న యిడా, పింగళల నడుమనుండునది.] ఈనిన = ప్రసవించిన; పిల్ల వెలుగులవడువున = చిన్నకాంతులవలె; నెఱుపజడలు = సుధ్యాకాలమువలె ఎఱ్ఱనైన జడలు; నిక్క = వ్యాపించఁగా; [నారదుని దేహముపై కలసుండి ప్రేలాడు జడలు సుషుమ్ననాడి పిల్లలను పెట్టినట్లు ఎఱ్ఱని కాంతులతో ప్రకాశించుచున్నవని యర్థము.] తరణిజిత్ప్రభతో = సూర్యుని మించు కాంతితో; మేఘురణి = మేఘముండలపుదారినుండి; శతానందనందనుండు = బ్రహ్మహరుండైన నారదుండు; నందనీట = కనందానదిజలమున; మజ్జనంబాడి = స్నానముచేసి - బాలేందుమాళి = చంద్రశేఖరుండగు శివుని; పొగడి = కొనియాడి. అలం. ఉపమ.

చ. తటపుటబిల్వభూరుహవితానలతానవప్రవృత్తిషుత

జటలమధూళిధూళిధవసౌరభమార ! భ్రమింపఁజొచ్చె ని

చ్చటల వనదేవతోద్ధతికుచద్వితయా శ్రితయక్షోర్దమ

చ్చటలఁ ²దటాలునక వెడలు సారపుఁ ³దావుల త్రోవ లాగుచున్. 173

టీక. తట.....సౌరభము = ఒడ్డులయందు (ప్రక్కలయందు; న్న మారేడుచెట్లగుంపు యొక్క తీగలనున్న పూవులనుండి రాలుచు, ధారారూపమున తేనెకుంపులపెరుగుళము; వన..... చ్చటల = వనదేవతల నిక్కిన చనుగవలయందలి యక్షకర్దమముఁబోలిన కాంతులతో; [కర్పూరము, అగరు, కస్తూరి, తక్కులములు కలిపి నూరిన అంగరాగము యక్షకర్దమము.] తటాలునక, వెడలు =

1. శ. ర. ప్రేల. 2. ట. దట్టిలన్. చ. దటాలన్. 3. క. దావులుగ్రో. చ. దావులతో.

అకస్మాత్తుగా వ్యాపించునట్టి; సారపుతావుల త్రోవలు = గాఢమైన పరిమళములతోఁ గూడిన దారులందు; అగుచున్ = నిలుచుచు; ప్రమియించుటొచ్చెన్ = తిరుగఁజొచ్చినవి - ఔర! = ఎంతఅశ్చర్యము! (అని నారదుఁ డనుకొనుచున్నాఁడు. ముందు అయిదు షష్ఠ్యములను నారదకృతవర్ణనరూపములే.] అలం. ఉపమ.

తే. ఉచితసేవభ్యాయుతలన్యు నురగసశులు, సిఘ్ననిజమాళిమణిఘ్నణివిఘ్నలబ్ధి
నభికసంకేతములకు రే లరిగి యరిగి. తిరుగు మొగమైన చిఘ్నలతెరువు లివిర!

టీక. ఉరగసతులు = నాగయువతులు; ఉచితసేవభ్యాయుతలన్యున్ = (అభిసరణమునకు) అనుకూలమగు వేషముతోఁ గూడినవారయినను; రేలు = రాత్రులు; అభికసంకేతములకున్ = తమ స్త్రీయు లేర్పడిచిన రహస్యస్థలమునకు; అరిగి, యరిగి = పోయి, పోయి; సిఘ్న.....లబ్ధిన్ = (తప్తు) తెలియఁజేయు శిరోమాణిక్యముల కాంతులవలన; అటాకము కలుగుటచే; తిరుగు మొగమైన = వెనుకకు తిరిగిపోయిన; చిఘ్నలతెరువులు = చిఘ్నయినదారులు; ఇవిర! = ఇవికదా! [ఇచట సిఘ్న = స్వాధీనములైయుండెడి అని పూర్వటిక, అది సరికాదు.] అలం. విహదనము.

ఉ. వ్యాళకరాళకుంభముల ప్రచ్ఛట! గ్రుచ్చుటఁజోలె బన్ధిము
తాళలు నఖాగ్రధారలకు నాభరణాచరణం బొనగ్గి నీ
తైలగుహగృహస్థులఁ జల్పెడు నిద్దురలార! గట్టురా
చూచి వయాళివాపునము నూడుకుఁబట్టు మహాగ్రసింహముల్.

175

టీక. గట్టు.....వాపురమున్ = పార్వతీదేవికి వాహనమగు సింహమును; నూడుకుఁబట్టు = విరోధించు; మహాగ్రసింహముల్ = మిక్కిలి భయంకరములగు సింహములు; వ్యాళకరాళకుంభములు = దుష్టగజములయొక్క విశాలములగు కుంభస్థలములను; ప్రచ్ఛట = బీల్చుట; గ్రుచ్చుటఁజోలెన్ = గ్రుచ్చుకొన్నట్లుగా; నఖాగ్రధారలకున్ = గోటికొనలమొదలకు; అభరణాచరణంబు, బనర్పన్ = నగ యగుటను పొందింపఁగా; తైల.....స్థులన్ = మంచుబొడగుహలనెడు ఇంద్రియందు; నిద్దురలు, నల్పెడున్ = నిద్దురపోవుచున్నవి! ఔర! = ఎంతయాశ్చర్యము! అలం. ఉపమ.

సీ. కాఁబోలు నివి గణగ్రామణి కల్పితానల్పవిహారగోహంగణములు
కాఁబోలు నివి చరణచరచారుస్తనీ సమృద్ధిళితభూషాస్రజములు
కాఁబోలు నివి దక్షిణనాభింభివిన్యాస ధన్యాసకృత్కేళిమాన్యగుహలు
కాఁబోలు నివి మోదక ప్రియప్రబలదంతవ్రాసెట్టిన్న ధాతుఖనులు

తే. తెలియఁ గాఁబోలు నివి నహితలకచలక, పద్దనిగ్దోషసురసరిచ్ఛవలశలహరి

గహాసకుసునూయమానశీకరసిహత, శీతలక్ష్యతల్పాంధ్రప్రపాతకములు.

176

టీక. గణ.....హంగణములు = ప్రమదగణశ్రేష్ఠులు ఎక్కువగా విహరించు నిండ్లముగిల్లు; చరన్.....స్రజములు = తిరుగుచున్న గంధర్వస్త్రీలరాయిడిసెల్ల రాలిన అలంకారములగు హరిములు; దక్ష.....గుహలు = పార్వతీదేవి అడుగులుపెట్టుటచేత కృతార్థములగు, వెక్కుసారులు క్రీడించుటచే గౌరవింపఁబడినవియు నగు గుహలు. [ఇచట పూర్వటికలో 'ధన్యాసకృత్కేళి' అనునెడ సకృత్కేళి అని విడదీసి 'ఒకానొకప్పుడు క్రీడించెడి క్లాఘ్యమయిన గుహలు' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] మోదక.....ఖనులు = వినాయకుని బలిష్ఠములగు దంతము లను నీచెలచే పొడువఁబడిన జేగురు మొదలగు వాని గనులు; [పూర్వటికలో ఈపద్యము తొలిపాదమున 'గణగ్రామణి = గణాధిపతి' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది; ఈ యర్థమునట గ్రహించిన నీ పాదము పునరుక్తప్రాయమగును.] వహి.....హిత

కములు-వహ్నితిలక = అగ్ని తిలకముగాఁ గల శివునియొక్క; చల = కదలుచున్న; కర్షణ = జటా జూటమునందలి; నిర్దోష = దోషములేని - పవిత్రమైన; సురసౌత్ = గంగానదియొక్క; బహుళ = ఎక్కువైన; లహరి = ప్రవాహములనెడి; గహన = అడవియందు. [ఇట పూతటికలో 'ప్రవాహము నందలి అడవిలోని' అని కలదు.] కుసుమాయమాన = పూవులుగా చేయఁబడిన; శీకర = తుంపరల యొక్క; నిపాత = పడుటచే; శీతల = చల్లనైన; త్కృతల = భూమియందు; ఉత్థ = పుట్టిన; ద్రుప్తా తకములు = మొక్కలు. [శివుని జడలలోని గంగయొక్క తుంపరలు పూలవలె నేలరాలగా, అచ్చటి భూమి చల్లబడెననియు, అచట చిన్నచిన్న మొక్కలు లేచినవనియు నభిప్రాయము.] అలా. ఉపమ.

తే. రాజతామోర్యగోరాజరాజముచక్రుః, జుద్రశేఖరవరకకుచ్చారువుచకు

నీ మహాసింధు వుపకంఠసీమ నిగిడి, డాలు దీపించె నిదె గంగడోలుఁబోలె. 177

టీక. రాజతా .. రాజమునకుఁ = కైలాసపర్వతము అను పృథువునకు; చుద్ర చూరు వునకుఁ = శివుడను మూఁపుచే చక్కనగుదానికి; ఈ మహాసింధువు = గొప్పనదియైన యీ గంగ; ఉపకంఠసీమ = కంఠనూప ప్రదేశమున; నిగిడి = వ్యాపించి; గంగడోలుఁబోలె, డాలుదీపించె = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

ఉ. ఈ పృథివీధరంబున నిభేద్రతటోట్కటదానధారలై

ద్వీపవతీతరంగతట విస్ఫుటజైవలకంఠశంబులై

తాపసబాలికాశ్రవణ దత్తయవాంకురభూషణంబులై

రేవు దమంబుసేయు శబరీ కబరీ నిబరీసనీలిమల్.

178

టీక. ఈ పృథివీధరంబున = ఈపర్వతమందు; శబరీ సీలిమల్ = బోయఁపడుచుల జుట్టుయందలి దట్టమగు నలుపులు; ఇభేద్ర ధారలై = గొప్పయేచుగల చెక్కిళ్లయందలి గొప్ప- మదధారలగుచు; ద్వీపవతీ కంఠశంబులై = గంగానదియొద్దన ప్రకాశించు నాచుమొలకలగు చును; తాపస భూషణంబులై = మునికన్యలచేవులకుఁ బెట్టఁబడిన గడ్డిమొలకలనగలగుచును; రేవు = బగలు; తమంబుసేయు = చీకటిని కల్పించును. అలం. ఉల్లేఖము.

క. ఇటు లనుచుఁ దోచి చని ముం

దట ముని గనుఁగొనియె వేల్పుదళములు గొలువఁ

ఘటవటుక ప్రముఖమహా

జటిలులతో వచ్చు సాభుజగభుగ్వాహుక్.

179

టీక. తోచి = ముందుగా సాగి; వేల్పుదళములు = దేవసేనలు; గొలువఁ = సేవింపఁగా; ఘట జటిలులతో = అగస్త్యుడు మొదలగు గొప్ప మునులతోఁగూడ; ఆ భుజగభుగ్వాహుక్ = పాము లాహరిముగాఁగల నెమలిని ఎక్కిన కుమారస్వామిని.

మ. కని యేకారణ మేఁగు దెంచిరొకొ యీశికాసూధరం డీమనుల్

కనఁ జిత్రంబగుఁ గంటిఁగంటి; స్వకృతస్కాందోక్తియం దావహి

ల్లిన సందేహముఁ దండ్రిచే దెలియ హాళి వీరి దోకొంచుఁ గ్రొ

చనగోద్భేదియు వచ్చె నిట్లుగుటకు శంకింప నింకేటికన్.

180

టీక. ఏకారణము = ఎందులకు; కాసూధరండు = కుమారస్వామి - శక్తిని ధరించినవాడు; ['కాను' కుమారుని యాయుధము పేరు] కంటిఁగంటి = చూచితి, చూచితిని - ఎఱిగితిని;

1. క. దిత. చ. త్కట. 2. ట. తండము నిలువన్. 3. క. కామాధరం. ట. తారాసూదనం. 4. క. కంటి.

స్వకృతస్కాందోక్తియందున్ = తాను రచించిన స్కాందపురాణమునందు; అవహిల్లిన = కలిగిన; తండ్రిచేత్ = తండ్రివలన; తెలియుచుండున్ = తెలిసికొనునానన్తచేత; వీరిన్ = ఈమునులను; తోడొందున్ = తోడుతెచ్చుకొనుచు; క్రొంచనగోద్యోనియన్ = క్రొంచవిదారకుండగు కుమార స్వామియును.

క. శరవణభవయుతు లగు నీ¹పగమమునులు శ్రోతలట ! యపారప్రజ్ఞా కరుడు నిశాకరశిశు శేఖరుడు మారుడు నన్తయట ! యగమ్యము గలదే? 181

టీక. శరవణభవయుతులగు = కుమారస్వామితోఁ గూడియున్న; అపారప్రజ్ఞాకరుడు = అంతలేనిప్రతిభకు నిధి; నిశా.....శేఖరుడు = బాలచంద్రుడు తలమానికముగాఁ గలవాడు = మారుడు; నన్త = చెప్పవాడు; అగమ్యము = తెలియరానిది.

తే. అతిరహస్యంబు శుద్ధంబు నాజవంజ, వార్తిహరణంబు నగు నెద్ది యడిగెనొక్కొ? కొడుకు సర్వజ్ఞవిజ్ఞానకుశలు ధర్మమర్త నిర్ణయవాఙ్మయమహితుఁ దండ్రి. 182

టీక. అజవంజవార్తిహరణంబు = సంసారదుఃఖమును హరించునది; ధర్మ...మహితున్ = ధర్మరహస్యములను నిర్ణయించు జ్ఞానమున గొప్పవానిని; తండ్రిన్ = శివుని.

మ. మును పుట్టెం బ్రకృతిం దమంబును రజంబున్ సత్త్వము న్నాగ; నం దు²నిలింపారులు తామసాత్మకులు; మర్త్యుల్ రాజసుల్; సాత్త్వికుల్ దనుజద్వేషణు; లందుఁ బూజ్యులు నితాంతఖ్యాతి నా*నిర్జుల్ ఘనుఁ డందింద్రుఁ డీడతీంద్రుఁ డీశుఁ డనుమల్ గా రెవ్వరు దత్సనుల్. 183

టీక మును = బోలుత; నిలింపారులు = దేవశత్రువులు - రాక్షసులు; తామసాత్మకులు = తమోగుణప్రధానులు; మర్త్యుల్ = మనుష్యులు; రాజసుల్ = రజోగుణముకలవారు; సాత్త్వికుల్ = సత్త్వగుణప్రధానులు; దనుజద్వేషణులు = రాక్షసులను ద్వేషించు దేవతలు; అందున్ = మువ్విధముల వారియందు; నితాంతఖ్యాతి = గొప్పకీర్తియందు; నిర్జుల్ = దేవతలు; ఘనుడు = గొప్పవాడు; అతీంద్రుడు = ఇంద్రుని మించినవాడు; ఈశుడు = శివుడు; తత్సనుల్ = అతనితో సమాన మైనవారు.

ఉ. డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృఢంపువిరక్తియుఁ గల్గు నమరు ధృక్కుటకున్ భజించు మతి పుట్టక కంపలబడ్డ కాకినై యక్కట ! మోసపోయితిఁగదా ! పెనుత్రిష్టుట నెంతవారికిన్ దక్కనె ! ముఖ్యసౌఖ్యము విశిష్టజనంబుల³సఖ్య మందమిన్. 184

టీక. డక్కిన = దక్కిన - లభించిన; దృఢంపు విరక్తియున్ = దృఢమైన వైరాగ్యమును; అమరుధృక్కుటకున్ = గాలి అహరముగాఁగల పాములు కడియములుగా కల శివుని; భజించు, మతి = సేవించుబుద్ధి; కంపలబడ్డ కాకినై = అనావశ్యముగ త్రిష్టురువాడనయి; పెనుత్రిష్టుట = పెద్ద త్రిష్టుటవలన - శ్రమవలన; ముఖ్యసౌఖ్యము = ప్రధానమగు సుఖము - భగవత్సేవ; విశిష్టజనంబుల సఖ్యము = గొప్పవారితోడి చెలిమి; ఒందమిన్ = పొందకుండగ; అలం. అర్థాంతరన్యాసము. లలితము.

సగ్ధర వినం గానిమ్ము న న్నీయతిగురుడు విడం డాప్తభృత్యుండుగా న స్వానాథీనుండుగా వైష్ణవసుఖుండుగా మత్ప్రపాపాత్రభూతుం

1. చ. శరమ. 2. క. నిలింపారులదా. చ. నిలింపారులు. *నాజానుజుల్. క. కి. క. దుపేంద్ర. చ. డతీంద్రు. 4. ట. సఖ్యమన్ మహిన్.

డౌ నంచుం బ్రోచి గోవ్యం బగునది తెలుపు బ్రాధితుండై మురారి
ధ్యానానూనాశయుల్ తుల్యదృశులు దమశిష్యాళి భావించు రెందున్. 185

టీక. యతిగురుడు = యతు (యోగులకు గురువైనవాడు - శివుడు; విడుండు = విడువడు; ఆప్తభృత్యుండుగాఁ = ఆప్తుడగు సేవకునిగాను; నన్నానాధీయండుగాఁ = గౌరవపాత్రునిగాను; వైష్ణవసుఖుండుగాఁ = విష్ణుభక్తులకు సుఖమును కలిగించువానిగా; మత్స్యపాపాత్ర భూతుండు = నేను దయతలచవలసినవాడు; గోవ్యంబగునది = రహస్యమైనదానిని; మురారిధ్యానానూనాశయుల్ = విష్ణుధ్యానముచే గొప్ప మనసుకలవారు; తుల్యదృశులు = పక్షపాతములేక, సమదృష్టికలవారు; భావించు = ఆదరించురు. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

క. కావున శరణము వేడెద, నావైష్ణవసార్వభౌము నడిగెద నాకున్
గావలసిన యగ్రము లా, దేవుండును దెలుపు: ¹దేట తెల్లముగాఁగన్. 186

టీక. వైష్ణవసార్వభౌమున్ = విష్ణుభక్తులలో శ్రేష్ఠుని; దేట తెల్లముగాఁగన్ = స్పష్టముగా.

క. అని నిశ్చలతరనిశ్చయమున నారదుఁ డరిగె సురసమహావాసం
బునకుం నైలాసమునకు, ననుబించితకాంభవాట్టహాసంబునకున్ 187

టీక. నిశ్చలతరనిశ్చయమునన్ = చలనములేని ఆభిప్రాయముతో; సురసమహావాసంబునకున్ = దేవతలగుంపునకు నివాసముగదానింగూర్చి; అనుబించిత...హాసంబునకున్ = శివుని ఆట్టహాసము (పెద్దనపురు)ను బోలినదానింగూర్చి - తెల్లమైన దానింగూర్చి యనుట. అలం. ఉపమ.

సీ. నగధన్వివాహనం బగు గోవృషము అంకెలనఁ బొల్పు ఘంటామహోక్త్యణములు
హరశిరశ్శశిరేఖయపరావతారంబు లనఁబొల్పు సేవాగతాబ్జముఖులు
కాద్రవేయాకల్పకంఠమూలచ్ఛాయ లనఁబొల్పు నగరుధూపాయతంబు
లీశానభూషణాహిస్ఫటామణికాంతు లనఁబొల్పు రత్నదీపాంకురములు

తే. ఖండవరశుతను ప్రభాఖండదుగ్ధజలధిజలశీఠము లనఁబొల్పుచు వేల్పు
శీటేలికలు చల్లుపూవుదోయిల్లుగల్లు, నగముమునిముఖున్గుండ్రానందో మొసఁగె.

టీక. నగధన్వివాహనంబగు = కొంత (మేరుపర్వతము) విట్టుగాఁ గల శివుని వాహనమైన; ఘంటామహోక్త్యణములు = ఘంటానాదములును; హర...తారంబులు = శివునితలమానికమగు చంద్రకళయొక్క రూపాంతరములు; సేవాగతాబ్జముఖులు = శివునిసేవించువచ్చిన స్త్రీలును; కాద్రవేయా...చ్ఛాయలు = పాములు ఆభరణములుగాఁ గల శివుని కంఠకాంతులు; అగరుధూపాయతంబులు = ఎక్కువైన ధూపములును; ఈశాన...కాంతులు = శివునినగలగు పాములపడగలయందలి మణుల కాంతులు; ఖండవరశు...శీకరములు = శివునిదేహకాంతి యను అఖండమగు పాలనముద్రపు నీటితుంపరులు; వేల్పుటేలికలు = దేవతాప్రభువులు; పూవుదోయిళ్ళు = పుష్పాంజలులును; నగము = కైలాసపర్వతము; దృగానందము = కన్నులపండువును; ఒసఁగెన్ = కలిగించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఆకొండ నెత్తన హైమసాలావలీవేల్లితంబకు శిబువీడు గాంచె
*నావీటి నడుచక్కి నభిరామశుభవిభాధగధగాయిత మొక్కచగు గాంచె
నామహాప్రాసాద మల్లనల్లన డాసి వాకిట నొక ⁷కవిపదను గాంచె
నాకపిలపనుచే ననుమతుండై చొచ్చి చని యొక్కముత్యాలచవిక గాంచె

1. క. లేట. చ. దేట. 2. చ. యుతంబు. 3. ట. బేరికలు. 4. చ. నగరు. 5. చ. మొదమ. 6. చ. బద్రి. * 7. ర. నవీటి. 7. క. కీశ. చ. కపి రి. ట. లవదనుచే.

తే. నందు విధుకాంతవేదికాభ్యంతరమున, ద్వీపిచర్మోపరిష్ఠాదీపితార్థము

కోటినిభమైన యొక నిరాఘాటనిఁగు, నిరుపమప్రభం గొంచె సిర్సిమిషదృష్టి. 189

టీక. ఆకొండశైతానక్ = ఆకైతానమదలి విశాలమగు సమప్రదేశమున; నైమసాలావళి
వేల్లితఁబగు = బంగారుప్రాకారములచే చుట్టుకొనఁబడిన; [వేల్లితఁబు = ప్రకాశించునది] అని పూర్వ
టీక.] బలవీడు = గొప్పపట్టణమును; అవీటివడుచక్కిన్ = అపట్టణపుమధ్యస్థలమున; ఆభిరామశుభ
విభాధగధగాయితము = ఇంపై మేలయి జ్యోతశమనిప్రకాశించు; నగరు = సౌధము; ఆ మహాప్రాసాద
మున్ = ఆగొప్పసౌధమును; అల్లనల్లనక్ = మెల్లమెల్లఁగా; డాసి = సమాపించి; కపివదనుక్ =
గజాన్ముని; కపిలపనుచేక్ = వినాయకనిచే; ముత్యాలచవికక్ = ముత్యాలమండవముఁగు విధు.....
.....తరమునక్ = చలవరాతిరియైననుడుమును; ద్వీపినిభము = పులితోలివై కోటిసూర్య
ప్రభలతో ప్రకాశించునది; నిరాఘాట.....ప్రభక్ = మీరఁజాలనిదియు, దోషములేనిదియు, సాటి
లేనిదియు నగు కాంతిని; సిర్సిమిషదృష్టిక్ = తొప్పపాటులేని చూపుతో; 'కొంచెక్' = చూచెను.

ఉ. కాంచి విరించినదనుఁడు కన్నులు బిమ్మిటిసొంద డింది యొ

క్కించుక కొంకుదేటి కనియెక్ దదదగ్రమహాగ్రదీప్తిలోఁ

బంచముఖుక్ శిఖక్షణవిభాసిలలాటు మరుజ్జరీధరుక్

సంచితసత్కృపారసవశంచదు నాదికపిక్ వృషాకపిన్. 190

టీక. విరించినదనుఁడు = బ్రహ్మకొడుకు - నారదుఁడు; బిమ్మిటిసొందక్ = సంకోచము
పొందగా - జిగేటుమనఁగా; డింది = తొట్టుపడినవాడై; కొంకుదేటి = సంకోచము వీడి; తదుగ్ర
మహాగ్రదీప్తిలోక్ = మిక్కిలి భయంకరమగు నా తేజస్సులో; పంచముఖుక్ = ఐదుముఖములు
కలవానిని; శిఖ.....లలాటుక్ = నిప్పుకంటిచే బ్రకాశించు నుదురు కలవానిని; మరుజ్జరీధరుక్ =
అకాశగంగను దాల్చినవానిని; సంచిత - వశంచదుక్ = కూడఁబెట్టిన కర్తము (పుణ్యము) నకు దయచే
వశమగువానిని; అదికపిక్ = ప్రధానచైతన్యమైనవానిని; వృషాకపిక్ = శివుని; కసియెక్. అలం.
పరికరము.

చ. విడువని వైరవృత్తిఁ దటివేచి రతీశుఁడు చేతికత్తి నె

క్కుడురభసంబునక్ శిరసు గ్రుద్దిన నయ్యలుఁ గెల్లఁబోయి లో

నడఁగ బహిష్ఠతత్ తన్నరు¹పదార్పితసూకరదంష్ట్రకైవడిఁ

జడముడిఁ జంద్రరేఖ నెదచల్లఁగఁ జల్లని చిన్ని వెన్నెలల్. 191

టీక. వైరవృత్తిక్ = పగచే; తటి = సమయము; రతీశుఁడు = మన్మథుఁడు; ఎక్కుడు,
రభసంబునక్ = ఎక్కువతోందరతో; అయ్యలుఁగెల్లక్ = ఆ యాయధము (కత్తి) అంతయును
(పూర్తిగా); పోయి = లోనికి చొచ్చి; లోక్, అడఁగక్ = శిరస్సులో అణఁగిపోఁగా; బహిష్ఠ.....
కైవడిక్ = బయట కానవచ్చుచున్న దాని పిడిగా, పొదిగోరవలెనున్న; నెదచల్లఁగక్ = న్యాపించు.
జేయఁగా, అలం. ఉపమ.

ఉ. కుంకుమపంకశోణ యగు కొండలమండలనాథుపట్టి వా

మాంకము దాకొనక్ ఘణఘణారవభూరికపాలమాలికా

లంకృతు లోంకృతుల్ నొడువులా గడరక్ దటవిద్రుమద్రుమ

క్రేంకృతికారి సారసపరీతసుధానిధిరీతిఁ గ్రాలుచున్. 192

1. క. పదార్పిత. చ. ట. పదార్పిత.

టీక. కుంకుమపంకజోభి, యగు = కుంకుమకర్ణముచే బ్రకాశించు; కొండలమండలనాథు పట్టి = పార్వతి; వామాంకము, దాకొనక = ఎడమతొడను; చేరగా; ఘణ.....లం కృతులు = ఘణఘణమని ధ్వనిచేయు పురుకలనగలు; ఓంకృతుల్ = ఓంకారములను; నొడువులాగు అడర్క = పలుకునట్లు ప్రకాశింపగా; తట.....సుధానిధిరీతి = ఒడ్డుననున్న పగడపుచెట్లపై క్రేంకారములు చేయుచున్న చాతకపక్షులు గల పాలసముద్రమువలె; క్రాలుచుక = ప్రకాశించుచు. [ఇచట పూర్వటీకలా “సారసపరిత = తామరచేత చుట్టబడిన; సుధానిధిరీతి = చంద్రునివిధమున” అనియున్నది. అది సంగతముగా లేదు.] శివుడు పాలసముద్రమువలెను, పార్వతి కుంకుమజోణ యగు టచే పగడపుమ్రానివలెను, పురుకలధ్వని చాతకములక్రేంకారములవలెను ఉన్నవని అర్థము అలం. ఉపమ.

చ. ఉమ ¹పసుపాడి మోముతడి యొత్తిన హత్తిన తన్ని శాంకదృ

శ్శమలద²శాంజనాంకకకంబుగ కినింబుచేలఁ గేలి వి

భ్రుగుగతిఁ ³గప్పిచాఁ డనఁగఁ బచ్చనినల్లనిచారలక మనో

రమ మగు ద్వీపిరాడజినరత్నము యత్నము మీఱఁ బాలుచున్.

193

టీక. ఉమ = పార్వతీదేవి; పసుపాడి = పసుపుపూసికొని, స్నానముచేసి; మేనితడి యొత్తి నక = దేహమువైచుండు తడిని ఒత్తగా; హత్తిన = అంటుకొనిన; తన్ని శాంక.....కంబుగ = ఆ పసుపుగుఱుకులతోడి తామరలవంటి కన్నులయందలి కాటుకగుఱుకులకు మేలిమిగా; ఇంబగు = ఇంపైన; చేలక = వస్త్రమును; కేలివి భ్రమగతిక = అటయందలివిలాసపుశోరికచేత; మనోరమమగు = మనోహరమైన; ద్వీపిరాడజినరత్నముక = మేలయిన పులిచర్మమును; అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

ఉ. దండనమస్మి¹యాభిరతిఁ దండములై బలభిన్నఖామరుల్

తండుసురర్ణదండముఖతాడనభిన్న కిరీటులయ్యుక బెక

జండితనంబునక మిగుల సంపడిసేయుచుఁ జొచ్చిరాఁ గృపం

బండిన నిండుఁజూపునయిఁ బర్వంగ వారల గారవించుచున్.

194

టీక. దండనమస్మి¹యాభిరతి = దండప్రణామము నాచరించుశోరికతో; తండములై = గుంపుగాఁ గూడినవారై; బలభిన్నఖామరుల్ = ఇంద్రుడొదిగాఁగల దేవతలు; తండు.....లయ్యుక = శివకింకరుడగు నందియొక్క బుగారుబైత్తముచే; కొట్టుటవలన పడిన కిరీటుములు కలవారైనను; పెక, చండితనంబునక = పెద్ద మూర్ఖతచేత; కృపక, పండిననిండుఁజూపు = దయ కలచూపు; పయిక, పర్వంగ = వారిపై, వ్యాపింపగా; గారవించుక = గౌరవించుచు.

తే. చరణపీఠోపకంఠనివల్లవృషభ, రాజకకుదర్పితాంఘ్రిసరోజుఁ డగుచు

నిండుకొలుపున్న దేవతామండలేశు, నీశు డగ్గటి మ్రొక్కి యోగీశ్వరుండు. 195

టీక. చరణ.....సరోజుడు = పాదముల సమీపమునఁ గూర్చున్న నందీశ్వరునిమూఁపుపై నుండెఱచిన పద్మములబోలు పాదములు కలవాడు; దేవతామండలేశుక = దేవతలకు ప్రభువగు వానిని; డగ్గటి = సమీపించి.

క. కనదధరకాంతిపల్లవమును దశనద్యుతి లతాంతమునుగా వాక్పూ

జన మొనరించె బురారికి, దనినినక ¹మానికులవతంసుండు వేడ్కన్. 196

1. చ. ట. పసుపాడి. 2. చ. శాబ్ద. 3. క. నిమ్మగు. చ. నింబగు. 4. గట్టినా. ట. గట్టినా.

5. ట. సనకమానితమ్మండు,

టీక. కనదధరకాంతి = ప్రకాశించువెదవికాంతి; పల్లవమును = చిగురును; దశనద్యుతి = దంతకాంతి; లతాంశమునుగాక = పుష్పమును కాకగా; వాక్పూజనము = స్తుతించుటయనుపూజను; తనివి, చనక = తృప్తితీతక; ఒనరించె = చేసెను. అలం. రూపకము.

తే. కాశరాశ్రీశుఁ డగు నీకుఁ గడిచితమము

పుండరీకాభుఁ డగు నీకు భూరిరజము

సత్కృపాంభోధి యగు నీకు సత్త్వభృతియు

1 ననుగుణంబులు మూర్తిత్రయైకనిలయ !

197

టీక. మూర్తిత్రయైకనిలయ! = సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకములగు మూడుమూర్తులకును నిలయమవగు నో పరమేశ్వరుడా!; కాశరాశ్రీశుఁడగు = దుర్గాదేవికిగర్తవగు; కడిచితమము = అసాధ్యమగు - దట్టమైన, తమోగుణము; (రాశ్రీపక్షమున చీకటి). పుండరీకాభుఁడగు = తామరపూవుతోసమానమగు కాంతి గల; భూరిరజము = ఎక్కువైన రజోగుణము = (పూవుపక్షమున పుష్పాడి); సత్కృపాంభోధియగు = గొప్పదయాసముద్రుడవగు; సత్త్వభృతియు = సత్త్వగుణము(సముద్రపక్షమున జలచరములు) కలిగియుండుటయు; అనుగుణంబులు = యుక్తములు. అలం. శ్లేష, కావ్యలింగము.

ఉ వేదవివాదగోష్ఠిఁబడి వృద్ధుల బుద్ధులఁ 2 గొల్వవచ్చు శ్రీ
గాదిలియై 3 మెలంగఁ గలకాలము గ్రాలగవచ్చు నిచ్చు4కుం
ప్రొదిడు నవ్యభవ్యసుఖముల్ మఖమూల్యము లొందవచ్చుఁగా
కే దొంకేటికిం దొరకు నీవు విహగ్నుల 5 నాజ్ఞఁ బెట్టుటల్.

198

టీక. వేదవివాదగోష్ఠి, పడి = వేదచర్చలయందు మునిగి; వృద్ధుల = పెద్దలను; బుద్ధుల = మనస్సులందు; కొల్వవచ్చు = సేవింపవచ్చును; [బ్రహ్మవేదచర్చలందు మునిగి - కష్టములేక యున్నాడని ధ్వని.] శ్రీ = సంపద; గాదిలియై = ప్రేమగలదై; మెలంగ = చరింపగా; కలకాలము = శాశ్వతముగా; గ్రాలగవచ్చు = ప్రకాశింపవచ్చును. [విష్ణువు కష్టమెఱుంగక కలకాలము శ్రీదేవితోఁగూడి యున్నాడని ధ్వని.] ఇచ్చకు, ప్రొదిడు = కోరికలను పృథ్విపొందించి నెఱవేర్చు; [ప్రొది+యిడు = ప్రొదిడు - ఇకారసంధి.] నవ్యభవ్యసుఖముల్ = కొత్తవైన మేలిసుఖములను; మఖమూల్యములు = యజ్ఞములకు వెలలైనవానిని; [ఇంద్రుఁడు ఏకస్తములలేక యజ్ఞముల నొనర్చి సమస్తభోగములను అనుభవించుచున్నాడని ధ్వని.] విహగ్నుల = కాలకూటవిషజ్వాలలను; ఆనఁబెట్టుట = విజృంభింపకుండ ఆటంకపఱచుటలు. [కాలకూటాగ్నిని అడచి యాజ్ఞపెట్టుట శివునకేగిని వేటొకరికి సాధ్యపడలేదని భావము.]

క. అని పలుకు సిద్ధసంయమి, గనుఁగొని కృపమీఱి నీలకఁతుడు రా
మ్మని కూర్చుండుటకుం దగ్గ, ననుజ్ఞఁ గావించె హాసోసార్థాధరుడై.

199

టీక. సిద్ధసంయమి = సిద్ధముని యగు నారదుని; హాససార్థాధరుడై = చిఱునవ్వుతోడి పెదవికలవాడై.

క. కలహాశనముని చెన్నగు, నలికేడు సవిధవసుధ నాసీనుడై
వలిమలపురోధరిత్రా, మొలచిన ప్రత్యంతకుధరమునకుఁ దరంచై.

200

1. క. నలు. చ. ట. నను. 2. క. గొల్వవచ్చు. చ. ట. గొల్వవచ్చు. 3. చ. ట. మెలంగు.

4. క. ఖం. చ. ట. కుం. 5. క. నానఁ. చ. ట. నాజ్ఞ. 6. . క. సాంద్ర. చ. సార్థా.

టీక. కలహాశనముని = నారదుడు; అలికేక్షణుసవిధవనుధక్ = నొసటఁ గన్నుగల శివుని సమాప్తప్రదేశమున; పలిమలపురోధిత్రిక్ = హిమాలయపుటెడటిభూమియందు; ప్రత్యంతకుభరము నకుక్ = దగ్గఱించిన్న కొండకు; తరంబై = సమానమై; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించెను. ఆలం. ఉపమ.

చ. హరుకృప నిట్లు కన్గొని తదానంద త్తనిరీక్షణాబ్జుడై
సురముని పల్కు నో పురనిఘాదన! నీయనుజీవి నేను మీఁ
దరయక మోసపోయితి గుహాన్వితులై మును లర్థి వేడ సు
స్థిరమతి మీరు తత్త్వమును దెల్పెడుచో నిట¹నుండఁగల్గిమిన్. 201

టీక. హరుకృపక్ = శివునిదయను; కన్గొని = పొంది; తదానందత్తనిరీక్షణాబ్జుడై = ఆ శివునిముఖముపై నుంచిన పద్మములవంటి చూపులు కలవాడై; ఓపురనిఘాదన! = త్రిపురములను నశింపఁజేసిన యో హరుడా! మీయనుజీవిక్ = మీసేవకుడైనవాడను; మీఁదు, అరయక = ముందు గానక; గుహాన్వితులై = కుమారస్వామితో కలిసి వచ్చినవారై.

ఆ. సాధుజనులతోడి సంసర్గమురివిన, హాని భయము క్లేశ మానహిల్లు
నెంతవారికైన నది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచినచ్చె నాగహార! 202

టీక. సంసర్గము = కూడియుండుటను; ఉరివిధక్ = విడిచినచో; ['విడిచినచు' అని పూర్వటీక.] ఆపహిల్లుక్ = కలుగును; నన్ను మోచి = నన్ను వహించి - నేను తార్కాణముగ; నాగహార! = పాములు హారములుగాఁగల హరుడా!

తే. దండితానంగ! నీదండ నుండియుండి, యిపుడు నేఁ జన్నయంతలో ఋషులువచ్చి
యొద్ది ప్రార్థించిరో మీర లేవిధమున, నుత్తరం బిచ్చితిరో వారియుక్తులకును.

టీక. దండితానంగ! = శిక్షింపఁబడిన చున్నభుండు కల శివుడా! నీదండక్ = నీసమాపముందు.

క. కాలీచవడఁ జరింపుదు, నీలోకమునందు నెల్ల సీహితబోధ
శ్రీలాభబుద్ధి నెవ్వరు, బోలరు తత్త్వంబు దెలుపు పాలుపున నిన్నున్. 204

టీక. కాలు; ఈ చవడక్ = నిస్సత్త్వముకాఁగా - శక్తిలేనివికాఁగా; సీహితబోధశ్రీలాభ బుద్ధి = సీతముఁదెలిసి, మేలుపొందఁజేయునట్టి సీ గొప్ప మేధయుండును; పాలుపునక్ = పద్ధతియుండును.

ఉ. కావునఁ గ్రొంచభేదియు నగస్తుడు డక్కుమునుల్ త్రిలోకర
యౌవశబుద్ధి ని న్నడిగి కాంచిన యర్థము లానలిచ్చి న
బ్రోవఁగఁ బాడి; యట్లగుటఁ బోష్యులు శిష్యులు నైనవారలక్
దేవరవంటివా రలఁతదీర్చి కృపారసదృష్టి దేల్పరే? 205

టీక. గ్రొంచభేదియుక్ = కుమారస్వామియును; అర్థములు = విషయములను; పాడి = న్యాయము. అలఁతక్, తీర్చి = శ్రమను పోగొట్టి.

క. అని పలికి యూహకుండిన, మునిముఖ్యునినినయ వాక్యముల కలరి మనం
బునఁ గృష్ణు నిలిపి పురమర్ధనుఁ డిట్లనుఁ దత్కథాకథనలాలనుడై. 206

టీక. అలరి = సంతోషించి; పురమర్ధనుడు = శివుడు; తత్కథాకథనలాలనుడై = ఆ విష్ణుని కథలను చెప్పుటయందు ఆసక్తికలవాడై.

1. చ. యుండ. 2. చ ట. ముడిచిన. 3. ట. కేసి. 4. క. నిత. ట. యంత. 5. ట. కాలిచ్చు. 6. చ. రలుత.

చ. విను మునినాథ! నక ఋషులు వేడిన యర్థమబోధతీర్థ మ
 త్వనఘ మనంతపూర్వఫలదాననిదాన మనశ్వరంబు వి
 శ్వచుతము దీని పెంపు గనజాలర తక్కినవార లెవ్వరు
 దనుజరిపుప్రసాదజనిత ప్రతిభానిధి నేన¹దక్కగన్.

207

టీక. అబోధతీర్థము = ఎఱుకలేని మాహాత్మ్యముకలది; అశ్వనఘము = మిక్కిలి పుణ్యమైనది; అనంత.....నిదానము = సాటిలేని పుణ్యఫలములనిచ్చుటకు మూలకారణము; అనశ్వరంబు = నశించనిది - చెడనిది; విశ్వచుతము = లోకముచే కొనియాడబడినది; దనుజ.....నిధిని = విష్ణువు యొక్క దయవలన గలిగిన ప్రతిభకు నిధిచైనవాడను.

సీ. తరిత్రాడు*సీద్రంపుబొరలంటి గాలిచే జడియుచుదమున నంచలు భ్రమింప
 సురలు బంతులుపాగిసుధమిథఃస్పృహ² ద్రాగు తీండ్రదేటులుపూవుచేనె లాన
 నా మహావిషచూను నామూర్తులన జంబుఫలములం³ దెల్ల చిట్కలు భుజింప
 నాశ్రితాభ్రము లభ్రమతిని గూడలుపెట్టుక్రియ మయూరంబులు కెరలి పలుక
 తే. నబ్ధి మధియింప నొక్కట నవతరిల్లు, నాఁకిసిరి వొబ్బుచాక్షున నవనవర్తు
 లక్ష్యైః దిలకింప మదికి నుల్లసన మొసంగు, మందరంబున మున్నే నుమయునుగూడి.

టీక. తరిత్రాడుసీద్రంపుబొరలు = కవ్వపుత్రాడయిన నాగరాజయొక్క పొరలు; జడియుచుదమునక = చలిచురీతిని; అంచలు = హంసలు; సురలు = దేవతలు; బంతులుపాగి = వరుసలు తీర్చి; సుధ = అమృతము; మిథఃస్పృహ = ఆనోస్యానక్షితో; తీండ్ర = తీవ్రవాదతో; [తేంట్లు ఒకదానికంటె నింకొక్కటి ముందుగాచేనెలానుచున్నవి; అట్లుండుట - ఒకరికంటె వేరొకరు ముందుగ నమృతపానముగోరు దేవతలచొరవపాలుతో సమానముగనున్నదనుట.] ఆను = త్రాగు; జంబుఫలములక = సేరేడుపండ్లను; అశ్రితాభ్రములు = మేఘములనాశ్రయించిన; అభ్రమతిని = వేతే మబ్బులనుబుద్ధి; కూడలుపెట్టుక్రియక = ఊఱుమురీతిని; కెరలి=విజృంభించి; పలుకక = కేకలు వేయక; అభిక్ = సముద్రమును; ఒక్కటక = ఒక్కసారిగా; అవతరిల్లు = పుట్టు; నవనవర్తులక్ష్యై = కొంగ్రొత్తముతుశోభను; ఒల్లసనము, ఒసంగు = ఊల్లాసమును కలిగించు.

ఇందు మొదటిపాదమున శరత్కాలమును, ద్వితీయపాదమున వసంతమును, తృతీయ, చతుర్థ పాదములందు వర్షర్తువును సూచించబడుచున్నవి. అలం. ఉపమ.

ఉ. లాలితలీల నైందవళిలాస్థలి నాస్థలిగుర్వ గ్రాలుచో
 నా లలితాంగిఁ జూచి విను మద్రుజ! నామదిఁ గూలముద్రుజం
 బై లలి నిల్చె నీదగువిహారము తోరముగాఁగ; వేడు మి
 వ్వేళ వరంబు లిత్తు నిదె వేళమ⁴ నావిని దేవి యిట్లనున్.

209

టీక. లాలితలీల = ఒప్పదమైన విలాసముతో; నిందవళిలాస్థలి = చంద్రకాంతవేదికవయ; అస్థలిగుర్వ = శోరికతీరికలెత్తగా; గూలముద్రుజంబై = గట్టులనొరయునబై - అధికమైనదయ; నీదగు విహారము = నీవు నాతో విహరించురీతి; లలిక = ఇంపుగా; తోరముగాఁగ = అధికము అగునట్లు; వేళమ = త్వరితముగా.

1. క. నేను. చ. నేను. * శ. ర. సీద్రంబుపొర. 2. చ. త్రావు. 3. చ. (లేదు). ట. నెల్ల. 4. చ. వేళయ

ఉ. సేవకకల్పభూరుహము శిష్టసుధాంబుధి భక్తరోహణ
గ్రావము దేవముఖ్యుఁ డనఁగాఁ దగువేల్పు! యనల్పరక్తి నీ
సేవకురాలి కిట్లు దయచేసిన యావర మిప్పు డొల్ల నేఁ
గావలె నన్ననాఁ డొసఁగఁగాఁ దగు నాదగు విన్నపంబునన్.

210

టీక. సేవకకల్పభూరుహము = సేవించువారిపాలిటి కల్పవృక్షము; శిష్టసుధాంబుధి = శిష్టుల పాలి పాలనముద్రము; భక్తరోహణ గ్రావము = భక్తులపాలి రోహణ (రత్న)పర్వతము; దేవముఖ్యుఁడు = ప్రధానదేవత; వేల్పు! = ఓదేవుఁడా! అనల్పరక్తి = ఎక్కువప్రేమతో; అలం. రూపకము.

క. అని పలికి కొంతకాలము, చన నేఁ డుపవనవిహారసమయమునందున్

మును నాకడ నున్నవరమ, కొని వేఁడెఁ గుమారజనని గురుతత్త్వనిధి!

211

టీక. కుమారజనని = కుమారస్వామితల్లి - పార్వతి; గురుతత్త్వనిధి = గొప్పతత్త్వములకు నిధియగు నారదుఁడా!

సీ. కాశి గుహాటవి గయ కురుక్షేత్రంబు సైంధవంబును నైమిశంబు పుష్కరంబును
దండకారణ్యంబు చంపకారణ్యంబు గాంచనారణ్యకంబు
కేదారమను మహాక్షేత్రంబు గంగ యమున సరస్వతి గూడి మొనసి మెలఁగు
నెలవును మొదలుగాఁగలక్షేత్రములు వేనవే లుర్విఁ బొగడొందు; వీనిలోనఁ

తే. గాఁపురమునేయఁ గొన్నింటఁ గలుగు మేలు

మహిమఁ గొన్నింటఁ జేకుట మై దొఱంగ

నిట్టి క్షేత్రంబులకు నెక్కు డెద్దియెద్ది

మును పరం బిచ్చు నేక్షేత్రమునికి నీకు?

212

టీక. మొనసి = కలసి; మెలఁగు నెలవు = ఉండు స్థానమును - త్రివేణీసంగమమును - ప్రయాగ యను; వేనవేలు = వేలకొలదిగ; మై, తొఱంగ = దేహమును విడువఁగా - మరణింపఁగా; పరంబు = మోక్షమును; నీకుఁ డినికి = నీకు, నివాసమై యుండునది.

సీ. నీరజగర్భండు నీవు నింద్రుండు భాస్కరుండు చంద్రుండు బృహస్పతియు దక్ష
ముఖ్యప్రజేశసమూహంబు మన్వాదిచక్రవర్తులు మునుల్ సాధ్యసిద్ధ
మనుజుమహారగదనుజ సరీసృప పశుకీట యృగపక్షి పరికరంబు
స్థావరజంగమాత్మక మగు భౌతికం బెవ్వనిచేఁ బుట్టు నెవ్వనికృప

తే. నిలుచు నెవ్వని కినుకచే విలయ మొందు, నమృహాశక్తిసంపన్నుఁ డమృహాత్ముఁ
డమృహానందుఁ డెచ్చోట నధిపసించు, నెట్టివాఁ డమృహావిష్టుఁ డిందుమకుట!

213

టీక. నీరజగర్భండు = బ్రహ్మ; దక్ష.....సమూహంబు = దక్షుండుమొదలగు ప్రజా పతుల గుంపు; మహారగ = నాగులు; సరీసృప = పాములు; ఎవ్వనిచే = ఎవ్వనివలన; ఎవ్వని కినుకచే = ఎవ్వనితోపమువలన; విలయ మొందు = నశించునో; ఇందుమకుట! = చంద్రుండు కిరీ టముగాఁగల ప్రభా!

1. చ. హవిశి. 2. క. రోహణ. 3. క. వేల్పువ. చ. వేల్పుయ. 4. చ. చన్నకా. 5. చ. మును. 6. చ. యెనసి. 7. క. గన. 8. మును. 8. చ. పితృమాతృ.

క. గంగాదితీర్థమహిమ మహిం గాదను తీర్థ మెద్ది? యిచ్చూడు ¹మిథః

సంగతి నెచ్చో నుండు న,నంగాహిత! దీని నెఱిగి యానఱియివే? 214

టీక. గంగాదితీర్థమహిమ = గంగాదికములగు పుణ్యతీర్థముల మాహాత్మ్యమును; కాదను = తిరస్కరించు - అతిశయించు; ఇచ్చూడు = క్షేత్ర దైవత తీర్థములు మూడును; మిథఃసంగతి = ఒకదానితో నింకొకటి కలసి; అనంగాహిత! = మన్మథునికి శత్రుడవగు నీశ్వరుడా!

మ, అని దాటొయణి వేడ నుత్తరము నెయ్యం బొప్ప నీ నున్నయం

త నకస్త్యాదులు గొల్వ వచ్చె శిఖిమీదం బొల్చి నేనాని; యే

ననుపన్ స్కందపురాణ మమ్మునులకు ²వ్యాఖ్యాతముంజేయ మున్

³జని వారల్ ⁴శ్రుతతీర్థులై యదియ గాంక్ష వేడఁ దాఁ గానమిన్. 215

టీక. దాటొయణి = పార్వతి; శిఖిమీదంబొల్చి = నెమిలివై నెక్కి ప్రకాశించి; శ్రుతతీర్థులై = వివరణ పుస్తకములు కలవారై; అనియ = మీది తీర్థ, దైవత, క్షేత్రము లొక్కచోనుండు విషయమున; గాంక్ష = ఆసక్తితో; తాన్, కానమిన్ = తాను, చూడనందున - తనకు దెలియనందున.

తే. వచ్చి శ్రీక్షేత్రతీర్థదైవతచరిత్ర, రున్ముఖబుర మానిసమన్వితముగ

నెఱిగి వారలు దా నిష్ఠ ⁵డిట్టె యరిగె, నంత నీ వేగుదెంచితి వజతనూజ!

టీక. మన్మథుని = నావలన; మానిసమన్వితముగ = ముసులతోఁగూడ; అజతనూజ! = నారదా!

ఉ. నావిని శంకరుం బలుకు నారదుఁ డో మదనారి! భూరికా

ర్యావహబుద్ధిబోలె భువనాళిని హాళిఁ జరింతు భ్రాంతియన్

కావిరివావిరిం దగిలి కాళుల ⁶దోవతి యయ్యె క్షేత్రమున్

దేవుడు తీర్థ మొక్కకడఁ దీవ్రతరప్రభ నిల్చు టే గనన్. 217

టీక. మదనారి! = మన్మథుని శత్రువగు హరుడా! భూరి వోలెన్ = ఎక్కువ పనిని నెఱివేర్చుబుద్ధికలవానివలె; భువనాళిన్ = లోకములను; హాళి = ఆసక్తితో; చరింతున్ = తిరుగుదును; భ్రాంతియన్ కావిరి = భ్రాంతియను నలుపు-చీకటి - అజ్ఞానము; వావిరిన్ = క్రమముతో; కాళుల = కార్త్యాయందు; దోవతియయ్యెన్ = అడ్డముగా పంచ అయ్యెను. కార్త్యలో కట్టుబట్ట పడి నట్లయ్యెను. నిష్ఠ)యోజనముగాఁ దిరిగితి ననుట. అలం. లలితము.

తే. క్షేత్రదైవతీర్థచారిత్ర మెపుడు

గరళకంధర! యొకచోటఁ గలసి యానికి

యానతి యొసంగి నన్నుఁ గృతార్థుఁజేయు

మనుడుఁ గలహాళిఁ బలుకు నమనసిజారి, 218

టీక. గరళకంధర! = శివుడా! మనసిజారి = శివుడు; కలహాళి = నారదునిఁగూర్చి; పలుకున్.

చ. తనమది ⁷వల్పు భామినికి దక్కిన నిక్కపుమోహిబోలె నే

మనుజుఁడు బుద్ధి నిల్చు మురమర్దనదివ్యక థానుభూతిపై

ననిశము మత్ప్రియుం డతఁడ యట్లగుటన్ వినిపింతు నీకు నేఁ

గని విని యున్నగోప్యము నగమ్యమునైన ⁸యదఃప్రపంచమున్. 219

1. క. సదా. చ. ట. మిథ. 2. క. వ్యాఖ్యాన. చ. ట. వ్యాఖ్యాత. 3. క. చని. 4. చ. శ్రుతి. 5. క. డిట్టు. చ. డిట్టె. 6. క. భావతి. చ. దోవతి. 7. చ. గల్పు. ట. గెల్పు. 8. క. యధః ట. చ. యద

టీక. తనమది = తనమనస్సు; వల్పు = వలచు - ప్రేమించు; భామినికో = స్త్రీకి; నిక్కవు
మోహిబోలె = నిజముగా మోహించువానినిబోలె; మురమర్దను దివ్యకథానుభూతివై =
శ్రీకృష్ణుని దివ్యకథలను వినుటయందు; బుద్ధి; ఆనిశము = ఎల్లపుడు; నిల్పు = నిల్పునో; గోప్యము =
రహస్యము; అగమ్యము = దుర్లభమైనదియు; అదృష్టపంచము ఈ వృత్తాంతమును; [అధః
ప్రపంచము = కడచిన సమాచారమును అని పూర్వటీక.]

ఉ. ఈ సముదగ్రతత్త్వపద మే నొకరుండ నెఱుంగుదున్ సరో
జాసను డొక్కరుం డెఱుంగు నభితనూజ యొక రైఱుంగు న
వాసవు డొక్కరుం డెఱుంగు వాజ్ఞ¹నుభోగిపతార్త్యులాత్తః బ్రా
గ్వాసనమై నెఱుంగుదురుగాసి తదన్య లెఱుంగ రెవ్వరున్. 220

టీక. సరోజాసనుడు = బ్రహ్మ; అభితనూజ = లక్ష్మీదేవి; వాసవుడు = ఇంద్రుడు;
వాజ్ఞు, భోగి, తార్త్యులు = సరస్వతి, మనువు, ఆదిశేషుడు, గరుత్మంతుడును; ప్రాగ్వా
సనమై = తమ పూర్వజన్మ వాసనచేత; ఎఱుంగుదురు.

తే. దాచుదగువాని మిక్కిలి దాచుగలిగి, తైత్త్రములకెల్ల బరమమై కీర్తిపడయు
నిమ్మహాతైత్త్రరాజంబు నెఱుంగఁజాలు, ప్రాజ్ఞు డగువాడు మునుగఁడు పాపజలధి.

టీక. పరమమై = ఉత్తమమై.

క. పుడమికి విత స్తిమాత్రపుఁబొడువున నా తైత్త్రరాజము విరాజిల్లున్
నడుమన బోవ్వితిర్యానము, నడువునఁ దేజోమయాభి²వ ర్తితమూర్తిన్. 221

టీక. వితస్తిమాత్రపుఁబొడువున = పండ్రెండంగుళముల ఎత్తున - బోవ్వితిర్యాగము వడు
వున = విమానమువలె; తేజోమయాభిన ర్తితమూర్తి = ప్రకాశించుచున్న రూపముతో.

క. ఆతైత్త్రమునకు సురసద్దక్షితి పాతాళముల సమంబై బుధలో
కక్షేమంకర మగునది, యేతైత్త్రము గాకయుండు నిధవిభూతిన్. 222

టీక. సురసద్ద, దక్షితి, పాతాళముల = స్వర్గ, భూ, పాతాళలోకములలో; సమంబై =
సమానమైనదై; ఇధవిభూతి = ప్రకాశించు నైశ్వర్యమునందు; బుధలోకక్షేమంకరము = పండితసమూ
హమునకు మేలు కూర్చునది.

క. ఏవంవిధబహుమహిమై, కావాసంబైన యమ్మహాతైత్త్రమునం
దే వసియింపుదు విను వసు, దేవసుతార్చా విధేయధీయోగమునకే. 224

టీక. ఏవం.....వాసంబు = ఇట్టి పెక్కుమహిమలకు ముఖ్యమగు నునికిపట్టు; ఏక =
నేను; వసుదేవ.....యోగమున = శ్రీకృష్ణుని పూజించు బుద్ధితో;

సీ. సహ్యాపాదోద్భూతసరిదన్వయమునకు నేను ధాతయును లక్ష్మీశ్వరుండు
నభిమానులముగాన నందుఁ గృష్ణుండు కృష్ణ బ్రహ్మ గౌతమి నేను భైమి³గాంచి
యధివసించుము దండకాటవి మొదలు పంపతుడ గాంగల తైత్త్రపటలమెల్ల
నజానకు హరికి నాకాయత్తమై హత్తు భైమి విష్ణుతైత్త్రభూమి బఱచి

తే. వైష్ణవి యనంగదగు నందువలన నాదు
తైత్త్రమున నిల్చి నైవినా ధాత్రి వెలయుఁ

దామరససంభవక్షేత్రతలము¹నందు

బ్రాహ్మియై యొప్పు నిప్పాట బ్రహ్మపుత్ర !

225

టీక. సహ్య.....యమునకు = సహ్యపర్వతముదగ్గర చిన్నకొండలందుఁ బుట్టిన నదుల సముదాయమునకు; ఆయత్తమై = స్వాధీనమై; హత్తు = చేరును; పఱచి = పాటి; తామరస..... నందు = బ్రహ్మ యందు క్షేత్రమున; ఇప్పాట = హరిలిని;

తే. పుణ్యగుణగణ్య పాతకారణ్యహేతి, బహుళపుణ్యద్విజప్త జపిహితకూల

దీపితాకృతి బుధలోకదీపకళిక, యఖిలలోకవిపచ్చాంతి యాస్రవంతి. 226

టీక. పాతకారణ్యహేతి = పాపములను నడవించి (భండించు) ఆయుధము - గొడ్డలి; ['పాపములను ఆడవికి కొఱచి' అని పూర్వటీక.] బహుళ.....కుల = ఎక్కువగా నుండు పుణ్యాత్ములగు బ్రాహ్మణులచేతను, ఉత్తమములగు పక్షులచేతను కప్పుచుండిన [వ్యాపింపఁబడిన] ఒడ్డులు కలది; దీపితాకృతి = ప్రకాశించు నాకారము కలది; బుధబోధదీపకళిక = పండితులతెలివికి నీపజ్వాలు యైనది; ఆస్రవంతి = ఆయెలు ధైమినది; అఖిలలోకవిపచ్చాంతి = జనులందఱి పాపములను పోగొట్టునది; అలం. రూపకము;

తే. నడచి భగవంతుక్షేత్రంబు సేనడుము జొచ్చి

విరజ యనుసింధు వెచ్చోట విడిసియుండు

నృహరి ప్రత్యక్షమై యుండు నెట్టిచోట

సెట్టిచోటను వైష్ణవి యనంగఁ బరంగు.

227

టీక. సింధువు = నది; విడిసియుండు = ప్రవహించియుండునో; నృహరి = నరసింహ స్వామి.

తే. కృష్ణవేణి ప్రకాశించు నెంతమేర

నెంతమేర మదీయయై యతిశయిల్లు

భైమి; యట మున్న జలజసంభవునియదియ

కాన మూర్తిత్రయమయాకారయయ్యె.

228

టీక. కృష్ణవేణి = ఒకనది. కృష్ణానది; ['నల్లనినీటిపాయ' అని పూర్వటీక.]

సీ. చలిచిచిక్కపుజిల్లరిసాలుముల్కాసుపై నొయ్యారముగఁ బింఛ మొయ్యఁ జెరివి
భాస్కరాంశులు దూఱి పాలు ప్రేల్వీనుల వెలలేని మకరకుండలము లునిచి
మోచేలివంపుగా ముడిచి పట్టినకేల వరదాభయంబు లావటముచేసి
పొరలేని యరఁటుల నిరసించు మృదులోరుయసుళమధ్యమున గోయష్టి నిలిపి

తే. నిగమనూపురములు మ్రోయ నిరుకుళముగ, సిగ్గువాసిన కటి ప్రకాశింప సురము
కెంపు లేయొండఁ గ్రక్క జెక్కిల్ల నగవు, మొలవ నత్తీర్థమున నిల్చి పొల్పు జక్రి.

టీక. చవిది.....కాసువై = నగిషి, పట్టుపనితనముకల చలిచిచిక్కపుటల్లికపయ; ఒయ్యారముగ = సొగసుగా; ఒయ్య = బాగుగా; చెరివి = దోపి; భాస్కరాంశులు = సూర్యకిరణములు; దూఱిపాలు = (కన్నములద్వారమున) ప్రవేశించు-వ్యాపించు; ప్రేల్వీను = ప్రేలాడుచున్నచెవుల యందు; ముడిచి = వంచి; ఆవటముచేసి = పొందుపఱచి; పొరలేని - పొరలేవక నున్నగా నున్న; నిర

1. క. నంటి. చ. నందు. 2. చ. నడుము. 3. చ. ట. నంత. 4. చ. చొకింత. 5. చ. మయ్యె. 6. చ. సాకుముసాకువై.

సింఁచు = తిరస్కరించు; మృదులారయమళమధ్యమునఁ = మృదుమారమైన రెండు తొడలనడుమను; గోయప్తేఁ = పశువులఁగాఁచు చేతికట్టను; నిగమనూపురములు = వేదము లను కాలియందెలు; ఇరు కుళముగఁ = అడ్డములేక; సిగ్గువాసినకటి = దిస్సుమొల; ఉరముకెంపు = పక్షిస్థలముపై వ్రేలాడు మాణిక్యము; లేయొండఁ = ఉదయభాసునికాంతిని; చక్రి = విష్ణువు; పొల్చుఁ = ప్రకాశించును. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

తే. తీర్థహారంబునకు వాసు¹దేవుమూర్తి, నీలతరళాకృతిస్ఫూర్తి నెలవుకొనఁగ
నత్తోడవునకు సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము దళుకొత్తు హత్తిన శొలికిబోలె. 230
టీక. తీర్థహారంబునకుఁ = తీర్థమనెడి హారమునకు; వాసుదేవుమూర్తి = శ్రీకృష్ణుని విగ్రహము; నీలతరళాకృతిస్ఫూర్తి = నాయకమణియగు నీలముయొక్కప్రకాశముతో; నెలవు కొనఁగఁ = ఉండఁగా; నత్తోడవునకుఁ = హరిరూపముగ ఆ నగమ; సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము = సంగమమును తీర్థము; హత్తిన = చేరిన; శొలికిబోలె, తళుకొత్తుఁ = ప్రకాశించును. అలం. రూపకము, ఉపమ.

చ. ఖరనఖరాగ్రనిర్దళిత కర్బురరాజభుజాంతరుండు శ్రీ
నరహరి యుండు సంగమమునం జలమాడి నృసింహు సంప్రపం
కరుహయుగంబు గాంచి తనకల్గినమాత్రము దాన మిచ్చు నే
నరుఁ డొకపూట పాఁడును గనంగలఁ డాదిమవిష్ణుధివ్యమున్. 231
టీక. ఖర.....రుండు = వాడిగోళ్లకొనలచే భేదింపబడిన హిరణ్యకశిపునిరొమ్ముకలవాడు; శ్రీనరహరి = నృసింహస్వామి; ఉండు = నెలకొనియున్నట్టి; ఆదిమవిష్ణుధివ్యముఁ = విరాట్పురుషుని స్థానము - వైకుంఠమును; కనంగలడు. కనంగలడు.

క. కలుషోపనస్థోపదవా, నలకీలావలయమైన నరహరిక్షేత్ర
స్థలపుణ్యమహిమ లెన్నినఁ, గలుగుఁ గరుక్షేత్రముఖ్యగమనఫలంబుల్. 232
టీక. కలుష.....వలయమైన = పాపములను అడవిని కల్పనట్టి కార్పిచ్చుమంటల ఆప రణము కలదైన; ఎన్నినఁ = కొనియాడినచో; కరు.....ఫలంబుల్ = కరుక్షేత్రము మొదలగు ప్రధానక్షేత్రములకు వెళ్లఁగాఁ గలుగు పుణ్యములు; కలుగున్.

తే. అపువరావృత్తి శాశ్వతవిపులసౌఖ్య
సిద్ధి ప్రహ్లాదునికి దయచేసినట్టి
యానృహర్యక్షవిభుక్షేత్ర మధిగమించు
జనుండు పాపంబువలన మోచనముఁ గాంచు. 233
టీక. అపున.....సిద్ధి = పునర్జన్మలేని శాశ్వతమోక్షసిద్ధిని; నృహర్యక్షవిభుక్షేత్రము = నరసింహక్షేత్రమును; అధిగమించు, జనుండు = చేరిన మనుష్యుండు; మోచనముఁగాంచుఁ = విడుదలను పొందును - ముక్తడనుగు.

శా. ఆక్షేత్రస్థలి శ్రోశపంచకమితంబై యుండుఁ దత్రత్యులఁ
వీక్షించుం దివిసుండి వేల్పుగమి దిగ్వేదండశుండా⁴కృతా
రక్షుద్రేతరదోశ్చతుష్టయులఁగా రాజీవరాజీవ స
చ్చక్షూరమ్యులఁగా హిరణ్మయోపటీసక్తోరులంఁగా మహిన్. 234

1. క. జేవ. చ. జేవు. 2. చ. కలికి. 3. చ. దవప్లోష. 4. పనదోపదావా. 5. క. గుణు శ్చేత్ర. 6. గుణుదక్షేత్ర. 7. శ్రుతో. చ. 8. చ. పటా.

టీక. ఆక్షేత్రస్థలి = ఆ నృసింహక్షేత్రపువైశాల్యము; శ్రోశపంచకమితంబై = విదు శ్రోశములు కలదై; తత్రత్తులక్ = అచ్చటనుండువారిన; దివినుండి = స్వర్గమునుండి; వేల్పుగమి = దేవతలసమూహము; దిగ్గేదండ.....యలంగా = దిగ్గజముల తొండములవలెనుండి,, తొందర పాటును, గొప్పతనమును గల నాల్గుచేతులకలవారినిగాను; ['దిగ్గజముల తొండములకుం గలుగఁజేయఁ బడిన వడిగల విశాలములయిన నాలుగుచేతులు కలవారినిగాను' అని పూర్వపుటీక.] రాజీవ.....రమ్ము లంగా = తామరపూలవలెను, మత్స్యములవలెను సొగసైన చక్కని కన్నులు కలవారినిగాను; ['తామరలపంక్తికి ఊసికివట్టులగు కన్నులచేత అందఱించువారినిగాను' అని పూర్వపుటీక.] హిరణ్మయపానీ సక్తోరులంగా = బంగారు(పచ్చని)వస్త్రమును తొడలపై దాల్చినవారినిగాను; అనంగా - విష్ణుస్వరూపు లనుగా నని అర్థము. మహిక్ = భూమియందు (ఉన్నవారిని); వీక్షించున్.

ఉ. పంచన యంతలేక బహువారము లెంతయుఁ గ్రూరచిత్తుడై
పంచజనుండు పంచవిధపాతకముల్ మును చేసెనేనియన్
బంచత శ్రీనృసింహకుడిభాగమునం గను పుణ్య మొక్కడుక్
గాంచినఁ జాలు విష్ణుపదపగామి యగున్ గులగోటితోడుతన్. 235

టీక. పంచన = అరమర; ఇంత = కొంచెమైనను; బహువారములు = పెక్కుసార్లు; పంచ జనుండు = మనుష్యుండు; పంచవిధపాతకముల్ = బ్రహ్మహత్య, సురాపానము, స్వర్గప్రేయము, గురు తల్పగమనము, మీదివానిని చేసినవారితోడి సహవాసము అను నైదు ఘోరపాపములను; పంచతక్ = మరణమును; కను=పొందు; ఒక్కడుక్ = ఒక్కటియును; విష్ణుపదగామి = వైకుంఠమును పొందినవాడు.

ఉ. దేవునివామభాగమున దేహము నూడ్చిన సార్వభౌముడొ
దేవునివెన్క¹ మేల్కొనినని త్రేనుపు గైకొన నాకవాసియా
దేవుని మ్రోల దక్షిణపుదిక్కున నీల్గినయేని ముక్తుడొ
గావున మానవుం డెపుడుఁ గాపుర మాయెడఁ జేయఁగాఁదగున్. 236

టీక. వామభాగమునక్ = ఎడమవైపు; ఊడ్చినక్ = విడువఁగా; సార్వభౌముడు = చక్రవర్తి; మేల్కొనిననిత్రేనుపు = తిరిగి తెలివిరానిత్రేనుపు - మరణము; గైకొనక్ = గ్రహించఁగా - పొందఁగా; నాకవాసియాక్ = స్వర్గనివాసి యగును; నీల్గినయేనిక్ = మరణించినయెడల; ముక్తుడు = మోక్షమును పొందినవాడు.

క. యతిపతి! యేతత్క్షేత్రోర్జితచరితం బ్రకటనంబు సేయఁగఁదగు న
య్యతిహాస మొకటిగల దది, శ్రుతి²పేయంబు విను మనుచు రుద్రుడు పల్కున్.

టీక. యతిపతి! = గొప్పమునీ! ఏతత్.....చరితక్ = ఈ నృసింహక్షేత్రమయొక్క గొప్పచరితము - మాహాత్మ్యమును; ప్రకటనంబు = వెల్లడి; ఇతిహాసము = ఉదంతము - కథ; శ్రుతి పేయము = కర్ణమృతము.

శా. అంభోరాశిగభీర! భీరహితచిత్తాఽఽభోగ! భోగావధి
సంఖారామరరాజ! రాజకృతపూజాయోగ్య! యోగ్యిర్భివి
త్రాంభోజాపిమధామ! థామహితనిత్యావాసలక్ష్మీసము
జ్జృంభాలంకృతవక్త్ర! వక్త్రభిముఖశ్రీమద్దణప్రాభవా! 238

1. క. మేల్కొనిన. చ. మేల్కొనిన. త్రేనుట. ట. మేల్కొనిన. త్రే. 2. క. పేయముచేయు. ప. పేయంబువిను. ట. ప్రియముచేయు.

టీక. ఇదిము క్తపదగ్రస్తము. అంభోరాశిగభీర! = సముద్రవలె లోతైన(మనసు)వాడా! భీరహితచిత్తాఽఽభోగ! = భయములేని పరిపూర్ణమైన మనస్సుకలవాడా! భోగావళీసంభారామరరాజ! = భోగముల ననుభవించుటలో నిండ్రుడైనవాడా; [ఈ పద్యము ముక్తపదగ్రస్తమని గమనింపకయో, యేమో టీకాకారులు 'భీరహితచిత్తా!' అనియు 'అంభోగభోగావళీసంభారామరరాజ' అనియు పదచ్ఛేదముచేసి 'భీరహితచిత్తా! = భయములేని మనసుకలవాడా! అంభోగ.....రాజ=విశేషములయిన భోగములను అనుభవించుటయందు ఇంద్రుడా!' అని యర్థమిచ్చి యున్నారు.] రాజ.....యోగ్య! = రాజులు చేయు గౌరవమునకు తగినవాడా! యోగ్య....ధామ! = యోగులు, యాచకులు, మిత్రులు ననెడి తామరలకు సూర్యుడా! ధామ.....పక్త! = ఇంటికి మేలులు యెల్లప్పుడును పనించునట్టి లక్ష్మీయొక్క విజృంభణముచే అలంకరింపబడిన ముఖము కలవాడా! పక్తభి...ప్రాభవా! = పక్తలకు అనుకూలముగు సంపదలములతోడి అధికారము కలవాడా!

క. శతమతన¹వంశవర్ధన!, కఠినకుతారాగ్రదళితగర్వితవిద్వి

డృతరమునితుల్య! వితరణ,వతనకళాభ్యాసవిభవపారీణమతీ !

259

టీక. కఠిన.....వితరణ! = కఠోరమైన గండ్రగొడ్డలిమొనచేత భేదింపబడిన గర్వించిన శత్రువుల కడుపులు గల మునియైన వరశురామునితోఁ బోల్పదగిన వాడా! వితరణ.....మతీ = త్యాగము పఠించుటయను కళ నభ్యసించుటకగు సంపదయం దాఁటిలేతిన బుద్ధికలవాడా!

మాలిని. కవిశుకసహకారా! కల్పవృక్షౌవతారా!

సవినయనిజమూర్తి! సర్వది²గ్దాహి³కీర్తి!

భువనహితచరిత్రా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా!

నవరసికవతంసా! నవ్యసూక్తిప్రశంసా!

240

టీక. కవి.....సహకారా! కవులనెడి చిలుకలకు తీయమామిడిచెట్టయినవాడా! సవినయ నిజమూర్తి! = వినయముతోఁగూడినవాడా! సర్వ.....కీర్తి! = అన్నిదిక్కులందును వ్యాపించినకీర్తి కలవాడా! ['సర్వదిగ్దాహి³కీర్తి! = ఎల్లదిక్కులను గ్రహించునట్టి కీర్తి కలవాడా!'] అని పూర్వటిక.] భువనహితచరిత్రా! = లోకమునకు హితవైన చరిత్రముకలవాడా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా! = ['ధర్మము, మోమోటమి యనెడి మిత్రులు కలవాడా!'] అని పూర్వటిక.] వ్యాయము, దయ అను మిత్రులు కలవాడా! నవ.....వతంసా! (తోమ్మిది రసములను గ్రహించు) నూతనరసీకులలో శ్రేష్ఠుడగు వాడా; నవ్యసూక్తిప్రశంసా! = శ్లాఘ్యమైన మంచిమాటలపొగడ్తకలవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీసరమ¹వదనసాధనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే గ్రహించునది.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర ఋలుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర సకలవిద్య బ్రువవిధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రథితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

తృతీయాశ్వాసము

రమ్యచరణతలలా

తొరసరాగాభిరమ్యశంకావహదృ

గౌర! సమారాధితరఘు

వీరా! రామానుజయ్యవేదాద్రీశా !

1

టీక. శ్రీరమ్య.....గౌర! = లక్ష్మీదేవియొక్క రమ్యములగు పాదములందలి లత్తుకయొక్క యెఱుఁపుయొక్క చక్కదన మను శంకను పొందు కన్నులలోని ఎఱుజీరలుకలవాడా! సమారాధితరఘు వీరా! = పూజింపఁబడిన శ్రీరాముడు కలవాడా! - శ్రీరాముని పూజించువాడా!

వ. ఆకర్ణింపు మా యర్ణ వతూణీరుండు వీణామునిం గనుంగొని యిట్లనియె. 2

టీక. అర్ణవతూణీరుండు = సముద్రము అప్పులపొదిగాఁగల శివుఁడు; వీణామునిఁ = నారదుని.

ఉ. 1 ప్రాసుగువిత్తువంటి నెఱపాటుకొలంబునఁబుట్టి వేదముల్

వోసినగాదె శాస్త్రములు పుట్టిన యిల్లు కళాకలాపముల్

డాసిన రచ్చ యంచు 2 సఖలంబుఁ దనుం గొనియాడ నొప్పు ను

ద్భాసిత భాసితద్యుతి సభాపతినా నొకఁ డాహితాగ్నియై.

3

టీక. ప్రాసుగువిత్తువంటి = రాజనపువరివిత్తుబోలిన; నెఱ, పాటుకొలంబునఁ = ఉత్తమబ్రాహ్మణ వంశమునందు; కళాకలాపముల్ = కళలసమూహములు; డాసిన = సమీపించిన - చేరిన; కచ్చ = సభ; అఖలంబుఁ = అందఱును; ఉద్భాసిత, భాసితద్యుతి = విజృంభించు (ప్రకాశించు) కాంతికి చంద్రుఁడైనవాడు - చంద్రునికాంతివంటి కాంతికలవాడు; ఆహితాగ్నియై = ఎల్లపుడును అగ్నిహోత్రములఁజేయువాడై. అలం. ఉపమ, రూపకము.

వ. అతండు కలింగదేశాభరణంబగు వీరికాపురం బధిష్ఠించి సకలమహీసుపర్వశ్రేష్ఠుండై వెలయునంత. 4

టీక. వీరికాపురంబు, అధిష్ఠించి = విరాపురమున నివసించి; సకల.....శ్రేష్ఠుండై = బ్రహ్మణులందరిలోను ఉత్తముండై.

తే. ఆ మహీసురులేమకు నతులనిష్ఠ

నింగివేల్పుల నేలకు, నేలవేల్పు

కొలము నింగికి దెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్రుఁ

డొక్కఁ డుదయించె దత్తపాభ్యుదయమహిమ.

5

టీక. అతులనిష్ఠఁ = గొప్పనియమముతో; నింగివేల్పులఁ = దేవతలను; నేలకుఁ = భూమికిని; నేలవేల్పులముఁ = బ్రాహ్మణులగుంపును; నింగికిఁ = (సంతోషపెట్టి) ఆకాశమునకును; కొలువఁ = సేవింపఁగా. [సభాపతిగారిభార్య గొప్పపూజలను చేసి, దేవతలు భూమికి వచ్చునట్లు చేయును; బ్రాహ్మణులను సంతోషపెట్టి, వారు ఆనందమున నాకాశము నందుకొనునట్లు చేయునని భావము.] ఆమహిసురు లేమకుఁ = ఆ బ్రాహ్మణుని భార్యకు; తత్కృపాభ్యుదయమహిమఁ = ఆ నింగి, నేలవేల్పుల గొప్ప నయవలన.

— నిగమశర్తీపాఖ్యానము —

మ. ౪ నితామూనససూనసాయకుఁడు జీవత్తాతపాదుండు భూ

జనసన్తాన్యనిశుద్ధవ ర్తనుఁ డుదంచిత్ర్యాగశీలుండు చం

ద్రునిపెన్నుద్ది సమగ్రకాంతిమహిమఁ నూనూగుమీసాలే

గొనబుంబ్రాయపుదేజుకూన యతః డుతోక్తచుండు వాచాలతన్.

6

టీక. వనితా.....కుడు = యువతుల మనస్సులకు (వాని నాకర్షించుటలో) మన్వఁధుడైన వాఁడు; జీవత్తాతపాదుండు = జీవించియున్న తండ్రికలవాఁడు; భూజన.....నుడు = ప్రజలచే గౌరవింపఁబడిన పరిశుద్ధస్వభావము కలవాఁడు; ఉదంచిత్ర్యాగశీలుండు = గొప్ప వితరణబుద్ధికలవాఁడు; సమగ్రకాంతిమహిమఁ = పరిపూర్ణమైన కాంతియుండు; చంద్రునిపెన్నుద్ది = చంద్రునికి సమానమైన వాఁడు; కొనరుంబ్రాయపుదేజుకూన = యావనపుత్రేజుస్సుకల చిన్నవాఁడు; వాచాలతన్ = అధిక ప్రసంగమున; ఉతోక్తచుండు = దిట్ట; [ఉతోక్తచుండు = ఆధిపతుడు] అని పూర్వటిక].

వ. అజ్జగతీసుపర్వపుంభవునకుం చిత్రదత్తంబగు నిగమశర్తాభిధానంబు ప్రసిద్ధంబై యుండు వెండియు.

7

టీక. అజ్జ.....నకుఁ = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రునకు; పితృదత్తంబగు = తండ్రివెట్టిన; నిగమ శర్తాభిధానంబు = నిగమశర్తయను పేరు.

తే. అతఁ డనూచానసంతతి నవతరిలియు, సగలనిగమశిఖారహస్యములు గనియు

మనసుఁ దార్త్రీయపురుషార్థము!నకె తార్చె, దైవఘటనావశంబున ౩నోవశీంద్ర!

టీక. ఆనూచానసంతతిఁ = వేదాధ్యయనసంపన్నుల శిష్టవంశమున; అవతరిలియుఁ = పుట్టినను; నకల.....ములు = సమస్త వేదాంతరహస్యములను; కనియుఁ = గ్రహించినను; దైవ.....నకె = తనవిధికి లొంగియుండుటవలన; తార్త్రీయపురుషార్థముకె = మూఁడవపురుషార్థమగు కామమునకే; మనసుఁ, తార్చెఁ = చేర్చెను. ఓ వశీంద్ర! ఇంద్రియనిగ్రహము కల ఓ నారదమునీ!

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతఁటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్నభోజనము చంచనచర్మ ప్రసూనదామకం

క్లిబులు కపురంపువీడ్డమును భూషణపజ్జులుకల్గి నిచ్చలుఁ

వులుగడుగంగఁబడ్డ సునుముత్యముఁబోలుచు వాలుచుం బురిన్.

9

టీక. తలగడు = అభ్యంగస్నానము; అంగమర్దనము = శరీరమును మర్దించుకొనుట - శరీర సంవాహనము; ధౌతఁటావరణంబు = మడుగువస్త్రముకట్టుకొనుట; సంస్కృతో.....భోజనము = పక్వము చేయఁబడి మిలమిలలాడు పరియన్నము; చందనచర్మ = గంధపుఁబూత; ప్రసూనదామకంబులు = పూల మాలలు; కపురంపువీడ్డమును = కర్పూరపుతాంబూలమును; భూషణపంక్తులు = నగలగుంపులు; వులు గడుగంగఁబడ్డ = (ముత్యములవైపుండు) ముఱికి కడుగఁబడిన; సునుముత్యముఁబోలుచుఁ = నవ్వుచున్న

1. చ. నక. 2. చ. తాపశీంద్ర. 3. క. ఋను. * విద్యములు. ౪. ర. 4. చ. తెలిముత్తెము.

మత్స్యమువలెనుండి; పురిక్ = పట్టణమునందు; వాలుచుక్ = మీఱుచు - అతిశయించుచు; [మండు పద్యమున కన్వయము.]

సీ కలదు లేసనువాదమున కోర్చి మీనుమీ, సమువంటి యొంటిజందెము మెటవఁగ
బహుసంకుపదపఁక పాణింధమందైన, తాళిగోణపుజొంగు నేల జీరఁ
గడలేని*వీడ్వంపుఁ గప్పఁజందురుకావి, మోవి పల్లొత్తుల ముసుగుదన్న
సానతాకులుగల్లు సూనాస్తుశంఖంబుగతి నఖిరేఖాంకగళము దనర
తే. సఖులు పరిహాసకులు వెంటజనఁగ యువతి, భుక్తనిర్భుక్తపరిధానయుక్తుఁడగుచు
నగరఘంటాపథంబున నగుచు. దిరుగు, నొకపుగలీతిని జాతిసూత్రోజివి. 10

టీక. బహు.....మందైన = ఎక్కువైన జవాదిబురవచే దట్టమైన; తాళిగోణపుజొంగు = ప్రక్కగోచియొక్క చెంగు; నేలక్, జీరక్ = నేలపై రాయుచుండఁగా; కడలేని = హద్దుమీతిన; వీడ్వంపు = తాంబూలమువల్లకలిగిన; కప్ప = గారగల; చందురుకావిమోవి = సిందూరపురుగుగల పెదవి; పల్లొత్తుల = దంతక్షతములచేత; ముసుగుదన్నక్ = అవరింపబడఁగా; సూనాస్తుశంఖంబు గతిక్ = మన్నఘనీశంఖమువలెనున్న; నఖిరేఖాంకగళము = నఖక్షతములతోఁగూడిన పెడ; తనరక్ = ప్రకాశింపఁగా; యువతియుక్తుఁడు = యువతులకు అనుభవించుటచే మలినమైన కట్టువస్త్రము కలవాడగుచు; జాతిమాత్రోపజీవి = బ్రాహ్మణుడనని చెప్పిని జీవించువాడు - నిగమశర్మ; ఒకపుగల తీవిక్ = చక్కదనముతోడి దర్జాతో; నగుచుక్; నగరఘంటాపథంబులక్ = అట్టణములొని రాచబాట లందు; తిరుగున్. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. భార్యపాలిండ్లు రిక్తకుంభములు; రోయి
వెలదిచనుదోయి నిండుకుండలు; కులంబు
తరుణిఫాలంబు చవితిచందురుడు; వేశ్య
నుదురు వానికిఁ బ్రతిపదిందుండు నయ్యె.

11

టీక. రోయివెలదిచనుదోయి = బోగముపడలేచనుగవ; కులంబుతరుణిఫాలంబు = భార్యనుదురు; చవితిచందురుడు = చూడఁదగినది; ప్రతిపదిందుండు = పరిశీలించి చూడఁదగినది. అలం. రూపకము.

సీ. ఉహ్వాని హోమాగ్ని యూడ నొల్లఁడుగాని విహజ్యరా²త్రితో³ వెచ్చనూన్న
సంధ్యకుఁ బ్రాప్తాంజలి ఘటింపఁడుగాని కియెరఁగు నీర్వాకహయితల కర్థి
లాగమవాదంబు లొగదనఁడుగాని విటవాదములు తీర్పు వేగి లేచి
కంబుభృత్పాదోదకంబు గ్రోలఁడుగాని యశావతాధరశీఘవాని చొక్కు
తే. బుణ్యాచిహ్నంబు లపఘనంబున ఘటింప, సిగ్గుపడుఁగాని కరనఖిశిఖర⁴లనిత
జాతనూత్నత్వతాంకముల్ సచ్చతించు, నారజము మీరి యా దుర్విహారహారి.

టీక. విరహజ్యరాత్రితోన్ = విరహవృద్ధిపలనఁగలిగిన జ్వరముచే; ప్రాప్తాంజలిక్ = నమస్కార మును; ఘటింపఁడు = కూర్పఁడు; అర్థిక్ = మక్కువతో; ఈర్వాకహయితలక్ = (ఇతరపనితా సాంగత్యమును) పిర్వలేక కన్నులెఱ్ఱచేసిన స్త్రీలకు; ఎఱుగుక్ = నమస్కరించును; అగమవాదంబులు = వేదచర్చలు; వేగి, లేచి = తెల్లవాణి, లేవఁగానే; విటవాదములు = గతరాత్రిని విటులకును, విటీ జనమునకును కలిగిన కలహములను; కంబు...కంబుక్ = శంఖమునఁ బోయఁబడిన విష్ణుపాదతీర్థమును;

* వీడ్వంబు. 1. చ. రంబున. 2. చ. దీవి. 3. ట. ర్రితో. క. ర్దుడై. శ. ర. ర్రితో. 4. ట. యరుగు. 5. చ. లిఖన. కలిఖత. శ. ర. లసిత.

క్రోలండు = త్రాగడం; యావతాధరశీఘ్రం = యువతీనమూహముయొక్క మోవిలేనెను; ఆని = త్రాగి; చోక్కు = పరవశుడగును; అవశునంబున = దేహమున; పుణ్యాచిహ్నములు = తిరుమణి, తిరుచూర్ణము మొదలగునవి; ఘటింప = భరించుటకు; కర.....ముల్ = (యవతుల) చేతిగోళ్ల వాడిమొనలు గ్రుచ్చుటవలనగలిగిన క్రొత్తగాయముల గుఱుతులను; ఆరజముమీఱ = ఎక్కువ దుర్విలాసమున; ఆ దుర్విహారహరి = చెడ్డనడతకల ఆ పోరికి; సప్తులింతు = అంగీకరించును.

తే. నిగమశర్తాభిధానంబు నేతిబీర, కాయమునుబోలె నయథార్థగాధం దాల్చు
వైదికాచారదూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు నవ్వీటిప్రాగు. 13

టీక. నిగమశర్తాభిధానంబు = నిగమశర్త [వేదవేత్త] యను పేరు; అయథార్థగాధం, తాల్చు = అబద్ధపుకథకాగా; వీటిప్రాగు = కొల్లలరాశి - మిక్కిలి దుర్వ్యసనము కలవాడు; వైదికా.....నముల = వేదవిరుద్ధములగు నడతలతో; వీట = నగరమున; విహరించు = తిరుగు చుండును. అలం. ఉపమ.

క. వెడవెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి గడిదేటి గురుజనము శిక్షింప
గడుసువడి విప్రతనయుడు, సడి కోరిచి 1 వంకపొరక చాటుక మానెన్. 14

టీక. వెడవెడ = మందముగా - కొంచెము కొంచెముగా; దుర్వ్యవహారపునడవడి = చెడ్డ నడతయందు; గడిదేటి = ఆటిలేటి; గురుజనము = పెద్దలు; గడుసువడి = అసాధ్యుడయి - ధీరుడై - గడుసుమీఱి; విప్రతనయుడు = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రుడు - నిగమశర్త; వంకపొరకచాటుక = వంకర గడ్డిపోచచాటునుకూడ.

తే. తాతముత్రాతతండు లతరతరంబు, చీమసలె: గూడఁబెట్టి యూర్జితమునేయు
విత్త ముడివోయె దత్కరాయ త్త మగుచు, సురగదప్టునిమేని నెత్తురునుబోలె.

టీక. తరతరంబు = క్రమక్రమముగా; ఊర్జితమునేయు = భద్రపఱచఁబడినట్టి; విత్తము = ధనము; తత్కరాయత్తమగుచు = ఆతనిచేతికి చిక్కినదయి; ఉడివోయె = నశించెను. అలం. ఉపమ.

సీ. దినవెచ్చమునకునై తనమేనఁగలసొమ్ము కొదుకక బచ్చింటం గుదవ వైచు
నీఁదు గీచినరీతి నించుకించుక చేరిగిలుబాడుఁ దల్లిపైఁగల పసిండి
తండ్రికి నిడ్డ ప్రత్తములు దొంగిలిపోయి పోయినంతకు నిచ్చి పొరయుఁ 2 గొంత
3 మిండవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపములైన సాహసలచే బుణగ్రాహి యగుచు

తే. 4 గుడ్డవృత్తులు, వృత్తులు గొలుచు గుత్త, చేలు గ్రామాంశములు 5 గాది నేలల్లెఁ
జనవరుల కమ్మజూపు సెచ్చాచిహార, నర్తి వాడేమి కానున్న వాడొ మీద. 16

టీక. దినవెచ్చమునకునై = ప్రతిదినమును చేయు చిల్లరకర్చునకుగాను; ('దినవెచ్చము' అనునది అనింద్యగ్రామ్యము) సొమ్ము = నగను; కొదుకక = సంకోచింపక; బచ్చింటం = కొమ్మటింట; ['బచ్చునింట' అనుదానికి బదులు స్వతంత్రప్రయోగము.] కుదువనైచుక = తాకట్టుపెట్టును; ఇంచుకించుకచేరి = మెల్లమెల్లగా (తల్లిని) సమీపించి; పసిండి = (నగలరూపముననున్న) బంగారమును; ఈదుగీచినరీతి = ఈతచెట్టును (మధ్యమునకై) గీచినట్లు - [ఈతచెట్టును కట్టుకయి గీచినయెడల పెక్కురోజులవఱకును కొంచెము కొంచెముగా నది వచ్చుననిభావము.] గిలుబాడుక = అపహరించును; [ఇచట 'ఇందుగీసిన రీతి' అను ముద్రితప్రతిపాతమును, 'చిల్లరింజరాచినవిధమున' అను దానిటీకయు అననుకతములు.] పోయి

1. క. వంకపరక. చ. వంకపొరక. వంగ. శ. ర. 2. ట. విత్త ముద్రితప్రతి అధస్పాచిక. కొంత.
3. క. మిడ్డ. చ. ట. మిండ. 4. చ. గుడ్డవృత్తులుపుత్తులు. 5. క. నాథి. చ. ట. గాది.

సంతకుఁ = చెలామణి అగునంతసొమ్మునకు; పొరయుఁ = పొందును; మిండవడ్డికిఁ = ఎక్కువవడ్డికి-చక్ర
వృద్ధికి; ఓర్పి = సహించి - అంగీకరించి; సాహులచేఁ = సాహుకారులవలన; ఋణగ్రాహి యగుచుఁ =
అప్పుతీసికొనినవాడయి; గుడ్డవృత్తులు = వృత్తిసంజ్ఞలుగల పంటపేలు; వృత్తులు = వృత్తిసంజ్ఞలుగల
పొలములు; కొలుచు = ధాన్యము; గుత్తచేలు = గుత్తను తీసికొనిన పంట చేలు; గ్రామాంశములు = గ్రామము
మొత్తముగా నిచ్చిన మాన్యములు; గాదినేలలు = పాతఱలు, ఎల్లఁ = అన్నియును; ఇచ్చావిహార
వర్తి = స్వేచ్ఛగా విహరించువాడు - నిగమశర్మ; చనవరులకుఁ = పరిచితులకు - మిత్రులకు; [ఈ
పద్యమున 'గుడ్డవృత్తులు = చేనిసేద్యపుబడులు' అనియు, 'చనవరులకుఁ = అధికారులకు' అనియు
ప్రాతీకీకర్యము అర్థము లీయఁబడియున్నవి; అవి సరికావు.]

క. అతఁడు కళింగోద్భవుఁడగు, కతముననో వ్రేలఁజూపఁ గనుగందక యో

గృతమస్వీకారమునకు, నితరుండై యుండె మునిగులేశ్వర! వింటు. 17

టీక. అతఁడు = నిగమశర్మ; కళింగోద్భవుఁడు = కళింగదేశమున పుట్టినవాఁడు; వ్రేలఁ, చూపఁ = తన్నుంబఱుచు వ్రేలుపెట్టి చూపుచుండఁగా; కనుగందక = కొంచెమైనను బంకక; యోగ్య
తమస్వీకారమునకుఁ = గొప్పయోగ్యుల అంగీకారమునకు - యోగ్యులచుర్యాదును; ఇతరుండై =
అన్యుండై - తగనివాడై. కళింగదేశస్థుల నాచారపరులని ప్రాచీనులయోశయము.

ఇచట అర్థాంతరమును గహింపవలసినది. కలింగము (పుచ్చతీగ)నని బుట్టినకాయ - పుచ్చ
కాయ - వ్రేలితోఁజూపిన ముఱిగిపోదు; [తక్కినకాయలు తీగను వ్రేలాడుచుండఁగా; దానిని చూచిన
యెడల ముఱిగిపోవును.] మఱియు పుచ్చకాయ నిషిద్ధవస్తువుకాన శిష్టులెవ్వరును దానిని ఆహారముగా
గ్రహింపరు. ఈపద్యమున నీ యర్థము ధ్వనితము.

తే. పొందుబట్టుల నప్పులు పొడిచి పొడిచి, దొరతనంబులఁ జాట్టాలఁ దిరిసి తిరిసి

నలఁగి శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకుఁ, బొర మెఱుంగక తిరుగు నాబ్రాహ్మణుండు.

టీక. పొందుబట్టులఁ = దొరకినచోట్లగా; పొడిచి పొడిచి = తీసితీసి; దొరతనంబునఁ =
దివాణమునందును; చుట్టాలఁ = బంధువులదగ్గఱను; తిరిసి తిరిసి = బిచ్చమిత్తియై - యాచించి;
నలఁగి = బాధపడి; శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకుఁ = కూడు, కూటములయెడఁగల ఆసక్తికి; పొరము=
హడ్డును.

చ. తనచెలులిండ్లయందదవద్రావుడు త్రావుచు నింటి కెర్పడుఁ

జనక దురోదరాజితముఁ జౌర్యహృతం బనృతోపపన్నముఁ

జెనఁటి పిసాళివెచ్చములఁ జేర్చుచు దొల్లిటివై భవంబు లె

ల్ల నడఁగ నవ్వెడంగు కడు లాఘవవృత్తికిఁ జొచ్చి నిచ్చులున్. 19

టీక. తనచెలులిండ్లయందుఁ = తనమిత్రులయిండ్లలో ['చెలులిండ్లయందుఁ' అని యుండ
వలెను; ఇది స్వశంక్రప్రయోగము.] అదవత్రావుడు = చెడ్డత్రాగుడు - సురాదికము; త్రావుచుఁ;
చనక = వెల్లక; దురోదరాజితముఁ = జూదమున నార్జింపఁబడినదియ; చౌర్యహృతంబు =
దొంగతనమువలన సంపాదించఁబడినదియ; అనృతోపపన్నముఁ = అబద్ధములాడి సంపాదించినదియ
నగు ధనమును; జెనఁటి పిసాళివెచ్చములఁ, చేర్చుచుఁ = వ్యర్థముగా, దొంగయెత్తులువేయుచు
చేయు కర్వుల కుపయోగించుచు; అడఁగఁ = నశింపఁగా; అవ్వెడంగు = వివేకములేని యా నిగమ
శర్మ; నిచ్చులుఁ = ఎల్లపుడును; లాఘవవృత్తికిఁ; చొచ్చెఁ = చులకదనమును (అవమానమును)
పొందెను. ఇందు 'అదవత్రావుడు = స్థిరములేనిత్రాగుట' అనియు, 'లాఘవవృత్తికిఁ = తక్కువవ్యాపార
మునకు' అనియు పూర్వటీకయందర్థములు ఈయఁబడినవి.

క. మితి † గడచిన ఋణదాతలు, వెత వెట్టంగ నూరుచొరక వెలివెలి దిరుగున్
దతిఁ గూడులేక యాఁటఁ, గుఱిలపడు నతండు ¹గువ్వకుత్తుకతోడన్. 20

టీక. మితిగడచినన్ = వెట్టినగదవు తప్పిపోగా; వెత వెట్టంగన్ = బాధింపగా; చొరక = ప్రవేశింపక; వెలివెలిదిరుగున్ = వైచైచోట్లనే తిరుగును; తతిన్ = సమయమునందు; అతండు; గువ్వ కుత్తుకతోడకతోడన్ = గువ్వగొంతుపంటిహిసస్వరముతో; కుఱిలపడున్ = బాధపడును. అలం. ఉపమ.

క. వలువకు గూటికినై నీ, చుల వేడం బోడచొరవఁజొచ్చు నతండు పూ
వులు ముడిచిన యంగళ్ల నె, కలకల వీడెల్ల నవ్వఁ గట్టెలు మోసెన్. 21

టీక. వలువకున్ = వస్త్రమునకు; బోడచొరవన్ = మొండిచొరవను; వీడెల్లన్ = పట్టణ మంతయు; కలకల, నవ్వన్. అలం. లలితము.

తే. పదను ²దివిసిన కస్తూరి ప్రాచి యలరు, పాయఁబాటినకూడు నీర్వట్టు మడుగు
గళితమణి యగు సొమ్మునై కానఁబడియె, దుర్విదగ్ధండు గౌరవదూరుఁ డగుచు.

టీక. పదనుదివిసిన = తడి యారిపోయిన - వాసనపోయిన; ప్రాచియలరు = వాడిపోయిన పూవు; పాయఁబాటిన = పాసిపోయినట్టి; కూడు = అన్నము; నీర్వట్టు = నీరువట్టిపోయిన - నీరులేని; మడుగు = చెఱువు; గళితమణి = రవలుజాతిపోయిన; సొమ్ము = నగ; దుర్విదగ్ధండు = పోకిరి; గౌరవదూరుఁడగుచున్ = మర్యాదకు దూరమై - మర్యాద లేనివాడై; కానఁబడియె. అలం. రూపకము.

క. ఆలో నొకనాఁ డాదు, శ్వీలరతునియక్క యొర్తు శిక్షించెద నీ
బాలిశు నని తనమగనిక, బాలురఁ గొనివచ్చె మాతృభవనంబునకున్. 22

టీక. దుశ్వీలరతుని = చెడ్డనడకయం దిష్టముకల నిగమశర్తయొక్క; బాలిశున్ = మూఢుని; మాతృభవనంబునకున్ = పుట్టినింటికి;

వ. ఇట్లు ⁴పంచషయోజనమాత్ర దూరంబగు తనయూరినుండి వచ్చి పితృభవనంబు
చొచ్చి యచ్చటం గొన్ని ప్రాధులు గడపి, కొడుకుచెడునడవడికి నడలుకడలిం
బడి సుడివడియెడు తల్లిదండ్రులఁ దీండ్రగల వచనరచనాచమత్కారంబుల
నుదారముదారోపణకరణోపచారంబులఁ గొంతకొంత ఎంతకుం దొలంగించుచు,
మందిరముకుందారాధనాతిథిసంతర్పణంబులు నేర్పునం బరంపించుచు జన
యిశ్రీదర్శితంబగు మూలవిత్తంబు నష్టావశిష్టం బగునది గుప్తంబునేయుచు
బశుశిశుదాసదాసీజనంబులఁ దనవారిం గా మెలంగించి నలంకువలకుం దొలం
గించుచుఁ బుస్తకభాండాగారంబు నిజభర్తృహస్తాంతరంబున నాశుశుక్షణి
శిథిలబంధనయాచక ప్రముఖోపద్రవంబులవలనం బాచి ప్రోచుచు, విగళిత
సన్నాహం బగు గేహంబు యథాపూర్వనిష్ఠాణమనోహరంబుగా నను
సంధించి చదువు, సంధ్య సాగించి నడపించుచు నిజానుజా దుర్వ్యసనంబువలన
గాసింబొందని రాజానుగ్రహలబ్ధంబులగు ⁷నేకభోగ గ్రామంబు లొత్తాధీనంబు

† కడచిన. శ. ర. 1. క. గు. 2. ట. దివిచిన. రి. చ. వాటిన. 3. క. పంచయో. చ. పంచ
పయో. 4. చ. (ంచి. లేదు.) 5. క. సంధిపించి. చ. సంధించి. 6. క. సంత. చ. సంధ్య. 7. ట.
ననేక. 8. చ. లవాత్తా.

లుగా నొనరించుచు *దప్పిదారి మడిమట్ర చేమచెట్లున్న పట్టరసి తనపట్టులం
గాఁపువెట్టుచు, గుట్టిక నలంగియు నత్తమామలచి త్తంబుచచ్చునట్లు భక్తిశక్తులు
మెఱసి పాటులంబడు మఱందలి సౌందర్యంబు ననివార్యజ్ఞభణంబగు యశావ
నారంభంబున, ననచంద్రికానైభవంబును, ¹వనకేసీపలాశిదోహదంబు నగుటకు
వగచి వగచి, తెగచి కడుపు చుమ్ములు²చట్ట గన్నీరుట్టిపడం బొట్టుపొర లగు
చుండునంతం జాక్క తెగిపడిన³డువున నెక్కడనుండియో యాకస్తికంబుగ
నింటికి జలిపివంటకంబు గుడుపం జనుదెంచి తన్ను గాంచి డెందంబునం గొంచి
యుం బోరాక చేరి నమస్కరించి తలవంచికొనియున్న తమ్ముని గని కిడిసి
కొదమనెలవంకల వంకలొత్తుచు నెత్తురులు నిలుకుచుం గుకవిపదంధంబునుం
బోలె నసకల ప్రవృత్తంబులయి మదోన్నతమై త్తకాశినీడ త్తంబులగు ⁴నఖాంకంబుల
కతన గర్కశంబగు నతనిశరీరంబున ⁵గౌగిలించు నగ్గలించి శంకించి యాసీమంతిని
యొక్కింత ⁶బుజుస్వాంతయై యాదుర్విదగ్ధువిదగ్ధాలాపంబు లొలయ సీమంతపుం
దెడ్లికొడుకవు గవ్వుని హేతుగర్భితంబుగా నాశీర్వదించి యతండు తమకంబు
గమకంబునం బోవ ⁷నుంకించిన వానిసోకోర్వమి యెఱింగి తగంగితవినయసౌహార్ద
మార్దవమధురంబులగు మాటలతేటలం బందిరివెట్టి యిండుబింబంబునుంబోసి
నిజనందనుం జిటుతవాని మేనల్లుని నిందమని చంక కీచ్చి యెచ్చటి కేగెదవు
మీ బావబంతి నారగింతువు⁸గాక శాకపాకంబులు నిమిషంబులోనం గావెంతు
నని నిలిపి వెనుక దెస నెడగలసియున్న తత్కళత్రంబునకు నేత్రసంజ్ఞ యొసంగుట
యును,

24

టీక. పంచ.....దూరంబు = విదారు యోజనములు మాత్రము దూరము కలది; (యోజన
మనగా ఎనిమిదిమైళ్లు - ఆమడ.) ప్రార్థలు = రోజులు; ఆడలుకడలికే = విచారము ప్రముఖము;
నుడిపడియెడు = తిరుగుడుపడుచున్న - కలతపడు; తీండ్ర = చూరవ - ధైర్యము; ఉదార.....
చారంబులకే = మిక్కిలి సంతోషమును కలిగించు నుపచారములచేత; వంతకుకే = విచారమునుండి;
లొలగించుచుకే = తప్పించుచు; మందిర.....ణంబులు = ఇలవేల్పుగు విష్ణునిపూజనము, ఆతిథి
పూజలు; పచరించుచుకే = చేయించుచు; జనయిత్రీదర్శితంబు = తల్లిచే చూపబడినది; మూల
విత్తము = (కర్పచేయక) నిలువగా ఉంచినసొమ్ము; నష్టావశిష్టంబు = పోగా మిగిలినది; గుప్తంబు
చేయుచుకే = భద్రపఱచుచు; మెలగించి = సంచరించునట్లుచేసి - తనవైపు త్రిప్పకొని; నలంకువల
కుకే = కష్టములనుండి; పుస్తకభాండాగారంబుకే = గ్రంథాలయమును; [భాండాగారంబు = బొక్క
సము'అని పూర్వటీక.] నిజ.....రంజనకే = తనభర్తస్వాధీనమును; ఆశు.....వలనకే = అగ్ని,
చినికిపోవుట, యాచకులు మొదలగు నుపద్రవములనుండి; సాచి = తప్పించి; పో'చుచుకే =
కాపాడుచు. [క్లో. అగ్నే రక్ష, జలార్ద్రక్ష, రక్ష మాం శ్లభబంధనాత్; పునశ్చయాచకార్ద్రక్ష యాచ
నాంతం హి పుస్తక'మని పుస్తకసార్థన.]

*క. తప్పిదారి. తప్పిదారి శ. ర. 1. చ. నవకేసీపలాశి. 2. క. చుట్టి. చ. చుట్ట. 3. చ.
లాలేదు. 4. చ. నఖాంకురంబు. 5. చ. గౌగిలించుచు. 6. చ. భుజస్వాంత. 7. చ. నూకించిన.
8. ట. గాని.

విగళితసన్నాహంబగు = జాతీపోయర - పోయనవస్తువులు కలిగిన; ['విగళితసన్నాహంబు=తోలఁ గిన ప్రయత్నముకలది - చక్కఁబఱుపఁబడినది'అని పూర్వటీక; ఇది పాసఁగదు.] 'గేహంబు' = ఇంటిని; యథాపూర్వ.....రంబుగా = పూర్వపురీతిని శోభావంతమైనట్లు; అనుసాధించి = కూర్చి-చక్కఁ బఱచి; గాసింబొందని = పాడుకాని; ఏకభోగగ్రామాంబుల = వేఱు వంతుదారులులేక పూర్తిహక్కు గల గ్రామములను; తప్పి, దారి = పొరపాటున (తమస్థలములపూడి) తప్పిపోయి; ఉన్నపట్లు = ఉన్న చోట్లు; ఆరసి = తెలిసికొని - అవి యితరులకు చెదకుండునట్లుచేసి; తనపట్టుల = తనబిడ్డలను; కాపువెట్టుచు = కావలియించుచు; గుట్టు + ఈక = రహస్యమును బయటపెట్టక; నలంగియు = శ్రమపొందియు; మెఱసి = ప్రకాశించు జేసి; పాటులంబడు = కష్టములుపడుచున్న; అనివార్స జృంభణంబగు = అడ్డగింపరాని పొంగుగలదైన; యావనానంబు = క్రొత్తయావనమును; వనచంద్రికావైభవంబు = అడవిగాచిన వెన్నెలశోభయగుదానిని; వన.....దోహదంబు = అడవి మొక్కలకు చేసిన దోహదక్రియయు; [కాలముకానికాలమున చెట్లు చిగిర్చి, పుష్పించి, ఫలించుటకు జేయు చికిత్సలకు దోహదములని పేరు.] వగచివగచి = మిక్కిలి విచారించి; తెగచి = కలఁతపడి; ['తెగించి'అని పూర్వటీక.] కడుపు చుమ్ముచుట్ట = కడుపు, కలియపెట్టగా; ఉట్టిపడ = కాఱుగా; పొట్టపొరలు, ఆగుచుండునంత = సకటపడుచుండఁగా; పడినపడువున = పడినరీతిగా; ఆకస్మికంబుగ = తటాకున; కొంచెయిం = సందేహించినను - జుకియు; పోరాక = పోవుటకు సాధ్యపడక; కొదమ.....లాత్తుచు = లేతచంద్రవంకలకు తప్పులుదిద్దుచు - లేతచంద్రవంకలతో సమానము లయి; కుకవిపదబాధంబుచుంబోలె = చెడ్డ కవుల పదములకూర్పులరీతి; అనకలప్రవృత్తంబులయి = అంతటను ప్రచారము పొందనివై - ఆదరమును పొందనివయి; (నఖిక్షతములపక్షమున - పూర్తిగా గుండ్రదనమును పొందనివి - అనఁగా వంకరైనవి) మదోన్నత.....దత్తంబులు = క్రొవ్వి న స్త్రీలచే కూర్పఁ(కలిగింప)బడినవి; నఖాంకంబులకతన = నఖిక్షతములమూలమున; కర్మశంబగు = కఠినమైన; అగ్గలించి = ప్రయత్నించి; సీమంబిని = ముత్తయిమన; ఋజుస్వాంతయై = సరిచేసికొన్న మనస్సు కలదై; దుర్విదగ్ధ = పోకిరిని; విదగ్ధాలాపంబులు = నేర్పుమాటలు; బిలయ = ప్రకాశింపఁగా; హేతుగర్భితంబుగా = అభిప్రాయముతోఁ గూడియుండునట్లు; తమకంబుగమకంబున = మోహము యొక్క తొందరపాటువలన; ఉంకించిన = ప్రయత్నింపఁగా; వానిసోఁకొర్వమి = వాని అనిష్ట తను; తరంగిత.....మధురంబులు = పొంగుచున్న వినయ, స్నేహములతో; మృదుమధురములు; పందిరిపెట్టి = అట్టి; ఇందుబింబుబులుచుంబోలి = చంద్రునివలె చక్కఁగా నున్న; నిజనందను = తన పుత్రుని; ఎడ, గలసియున్న = దూరముగ నున్న; తత్కళత్రంబునకు = అతనిభార్యకు; నేత్రసంజ్ఞ = కనునైఁగ; ఒసంగుటయిం = చేయఁగా.

క. ఆపైఁదలి ప్రాణేశ్వరు, శ్రీపాదద్వయముఁ గడిగె శీతలవారిక
వ్యాపృత నిజనిశ్శాన్వసజ,తాపంబునఁ గొంతకొంత తప్తముగాఁగన్. 25

టీక. ఆపైఁదలి = ఆ యిల్లాలు; శీతలవారిక = చల్లనినీటితో; ప్రాణేశ్వరు శ్రీపాదద్వయ ము = భర్తయొక్క రెండుపాదములను; వ్యాపృత.....తాపంబున = వ్యాపింపజేయఁబడిన తన నిట్టూర్పుగాలులవలన వేడిమిచేత; తప్తముగాఁగ = వేడియైనది కాఁగా.

క. విను వేల్పునకును మెచ్చొల, యని బలువిందునకుఁబోలె నఖిలాన్నంబుల్
కనుగీటినంతలోననె, యనుజునకుఁ దదగ్రజాత యమరించి తగన్. 26

టీక. విను=వినుము; వేల్పునకును = దేవునకును; మెచ్చొలయని = మెప్పులేని - దేవునికంటెను గౌరవింపఁదగిన; బలువిందునకు, పోలె = గొప్పచుట్టమునకువలె; అనుజునకు = తమ్మునికే; తదగ్ర జాత = అతనియక్క.

చ. తల గడిగించి ధాతపరిధానము గట్టంగ నిచ్చి లెస్సంగా

నలకలయందుఁ గల్గు తడి యాటిచి క్రొవ్విరులావటించి మై

మలయజచర్చచేసి గృహమాధవద త్తమనోజ్ఞ భోజనం

బు లొసఁగెఁ దల్లి తండ్రి నిజపుత్రులు భర్తయుఁ దో భుజించగన్.

27

టీక తల గడిగించి = అభ్యంజనముచేయించి; ధాతపరిధానము = మడుగుకోవరిసి; అలకల
యందు = తలమెండ్రుకలయందు; క్రొవ్విరులు = అప్పుడు పూచినపూలు; ఆవటించి = ధరింపఁ
జేసి; మలయజచర్చచేసి = చందనపుఁబూత పూసి; గృహ.....భోజనంబులు = ఇలవేల్పుగు విష్ణువు
నకు నివేదించిన మృష్టాన్నములను; తో = నిగమశర్తతోఁగూడ;

ఉ. ఇష్టములైన పంటకము లిట్లు భుజించి యతండు వార్చి సం

తుప్తమనస్కుడై తనదు తొయ్యలి వీడ్వముచుట్టి యీ మహా

శిష్టుఁడుఁబోలెఁ దిన్నెపయి చిర్చుగ వొప్పఁగఁ గూరుచున్నచోఁ

¹బుష్టి సమస్తముం గదపిపుచ్చి తదగ్రజ పూర్ణచిత్తయై.

28

టీక. వార్చి = (భోజనానంతరము చేయు) నాచమనము చేసి; తనదుతొయ్యలి = తనభార్య;
పుష్టి = ఉత్సాహముతో; [‘నిండుకొన్నతనముచేత’ అని పూర్వటీక.] పూర్ణచిత్తయై = నిండు
మనస్సుకలదయి. అలం స్వభావోక్తి.

క. ఇంతలు నంతలు నగు తన,సంతానము చంట వెంట సందడిసేయఁ

బ్రాంతమున నిలిచి తమ్ముని, కుంతలబంధంబు విడిచి కుశలాశయయై.

29

టీక. ప్రాంతమున = సమాపమున - చేరువఁగా; కుంతలబంధంబు = జాట్టుముడిసి; విడిచి =
విప్పి; కుశలాశయయై = సదభిప్రాయము - మంచిమనస్సు కలదయి. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. ఎలయు సీతార్ములతోడ నీళ్లు గ్రుక్కి

* అంటునంటులు పరికించి అంటుల బొడిచి

గోరుముక్కుల † దిగదువ్వి తూరు పెత్తి

నెలులఁ గలగిన వేల నన్నింటి ‡ దిగిచి.

30

టీక. ఎలయు = కలుగుచున్న; సీతార్ములతోడ = ‘ఇన్’ అను అనుకరణధ్వనులతో;
ఈళ్లు = ఈళ్లు, - పేలపిల్లల; గ్రుక్కి = గ్రొక్కి; అంటునంటులు = అంటుకొనిపోయిన జాట్టుపాయ
లను; పరికించి = శోధించి; అంటు = అంటుపేలను; గోరుముక్కుల = కొనగోళ్లతో; దిగదువ్వి =
క్రిందికి దువ్వి; తూరు పెత్తి = మోడికి ఎత్తివట్టి-దులికి; నెలుల = తలమెండ్రుకలయందు; తిగిచె =
తీసివేసెను. అలం. స్వభావోక్తి.

క. మెడమన్ను నలచి యలకలు, ముడిగొని నిజపాణిపద్మములు గరగరగాఁ

గడిగిగొని తనకు మరదలు, విడె మొసఁగుచుఁ బసిమి పసిడివీవన వీవన్.

31

టీక. అలకలు = జాట్లు; ముడిగొని = ముడివేసి; నిజపాణిపద్మములు = పద్మములనుబోలిన తన
చేతులను; గరగరగా = పరిశుభ్రముగా; పసిమిపసిడివీవన = పచ్చని బంగారువిసకట్టితో; అలం..
స్వభావోక్తి.

1. చ. తుష్టి. ట. దృష్టి. 2. చ. వచ్చి. * శ. ర. అంటునంటును. సూర్య. అంటుసొంటులు
3. క. బొడిచె. శ. ర. చి. † దిగ. శ. ర. ‡ దిగిచి. శ. ర. క. దిగిచె.

తే. చేటికానీత పీఠికానీన యగుచు, బద్ధకర్ణికఁ గొలుపున్న పద్మవోలె
గుడివలన నింత ¹యోరఁగాఁ గొమరు మెఱసి, బిడ్డ చనుద్రావ నిట్లను బినరుహాక్షి.

టీక. చేటికా.....నీన = దాసి తెచ్చిన పీఠపయి కూర్చున్నది; పద్మకర్ణిక = తామరపూ
దుద్దపయి; పద్మవోలె = లక్ష్మీదేవివలె; గుడివలన = కుడివైపు; బినరుహాక్షి = తామరలవంటి
కన్నులుకల ఆమె; గొమరుమెఱసి = ఇంపుగులుకుచు; అలం. స్వభావోక్తి. ఉపమ.

శా. ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకుఁ బ్రత్యూహ మానంచునో
యేరా తమ్ముడ! నన్నుఁజూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయుండి చ
క్షూరాశీవయుగంబు వాచె నినుఁ గన్గోకున్ని మీ బావయుఁ
నీరాకల్ మదిఁ గోరుఁ ²జంద్రుపొడుపుఁ నీరాకరంబుంబలెన్. 33

టీక. ప్రత్యూహము = విఘ్నము - ఆటంకము; చక్షూరాశీవయుగంబు = పద్మములబోలు
కనుగవ; నీరాకల్ = నీవు వచ్చుటలకు; చంద్రుపొడుపుఁ = చంద్రోదయమును; నీరాకరంబుంబలెన్ =
సముద్రమువలె. (ఏరాతమ్ముడ! ఎన్నాళ్లనోయుండి అనున విచట జాతీయములు.) అలం. ఉపమ.

శా. శ్రీలాలిత్యము నిత్యశుద్ధియు గుణోత్సేకంబునుం గల్గి య
ద్వేలస్ఫూర్తిఁ దలిప్పు తిండి యను నభిం జంద్రుడై తోచినఁ
బోలుంగాక; భవాదృశుం డితరుడై పుణ్యంబులం బాసినఁ
సాలగ్రామఖనిం జనించునెకదా జాత్యల్పపాపాణముల్. 34

టీక. శ్రీలాలిత్యము = చక్కని సౌభాగ్యము; గుణోత్సేకంబు = గుణములసమృద్ధి; ఉద్వేల
స్ఫూర్తి = ఎక్కువ ప్రకాశముతో - ఒడ్డులను అతిక్రమించునో యచనట్లుగా; తలిర్పు = అతిశ
యంచునట్టి; భవాదృశుండు = నీపంటివాడు; ఇతరుడై = మీఁదివానికంటె విభిన్న పద్ధతులు కలవాడై;
అక్రమప్రవృత్తి కలవాడై; సాలగ్రామఖని = సాలగ్రామములుండు గనియందు; జాత్యల్ప
పాపాణముల్ = తక్కువజాతులవైన రాళ్ళు. అలం. నిదర్శన.

క. ఏ నమ్ముడు గడవఁగఁ ³దత్సానులు కనుగందు లగ్రజుండవు నీ వి
త్తై నతటి నెంత దుఃఖమొ, యీసీప్రోపాసపడెడు ⁴నీగురువులకున్. 35

టీక. అమ్ముడుగడవఁగ = ఇతరులసొత్తు కాఁగా; తత్సానులు = వారిబిడ్డలు; అగ్రజుండవు =
వెద్దవాడవు; ఈ నీప్రోపు = నీ రక్షణమును; ఆసపడెడు = కోరునట్టి; ఈగురువులకున్ = ఈ నీ
గురువులయిన తల్లిదండ్రులకు; ఎంత దుఃఖమొ = ఎంత దుఃఖము కలుగునో ఆలోచింపుము.

నీ. పరమేష్ఠినుండి నీతరముదాఁక విశుద్ధతరమైన వంశంబుఁ దలఁచవై తి
తఁజి ⁵దక్కియున్న యీ తల్లిదండ్రులఁ జాల పఱచవై సంతోషపఱచవై తి
⁶నగ్నిసాక్షిగఁ బెండ్లియాడిన యిల్లాలి నిల్లాలితాకార నొల్లవై తి
భర్త శాస్త్రార్థ విత్తముల విత్తములచే నలరించి విఖ్యాతి నందవై తి

తే. శీల మఖలంబు నిది పిల్లిశీల ముచుచు, జదువు లిదియెల్లఁ జిల్కలచదువు లనుచుఁ
దోడివారలు నవ్వ నాతోడ! యేల, బేల వై తివి! యీగుణం బేల నీకు ? 36

టీక. పరమేష్ఠినుండి = బ్రహ్మమొదలుకొని; నీతరముదాఁక = నీపురుషాంతరమువఱకును;
తఁజి, దక్కియున్న = (మరణ)సమయమునకు వశమైయున్న; పఱచవై = అల్పుడవై - నీచుఁ

1. చ. వారగా. 2. క. చంద్రు. 3. చ. భవ. 4. క. నిరు. చ. నీ. 5. చ. ద్రోక్తి.

6. చ. పహ్ని.

డవై; ఇల్లాలి = భార్యను; ఇల్లాలితాకారే = మనోజ్ఞుడుగు ఆకారముగల యీమెను; ఒల్లవైతి = గ్రహింపవైతివి; ధర్మ.....త్తముల = ధర్మశాస్త్రముల యర్థమును వివరించు పండితులను; విత్తములచే = ధనములచే; అలించి = సంతోషపెట్టి; చిల్కలచదువులు = అర్థజ్ఞానములేని చదువులు; పిల్లికిలము = కపటమైన నడత; నాతోడ! = నాతమ్ముడా! బేలపు = మూఢుడవు.

వ. అని తదీయదురాచరణస్తరణసంతప్తస్వాంతయై యక్కుంతీరవమధ్య యమశోత్కంత కలకంతకులకంతపాకలీలా¹పహంబగు నెలుంగు చెలంగం గలంగి కుంతితప్రబోధుండగు నాశీకుంతుం గెరలి పలికియు నలుక మగిడించి యుదంచిత ప్రయోజనఘటనాపారవశ్యంబున సామరస్యంబు మీఱ నిట్లనియె. 37

టీక. తదీయ.....స్వాంతయై = అతని చెడ్డనడతలను తలచుటవలన సంతాపమును పొందిన మనస్సు కలదయి; ఆక్కుంతీరవమధ్య = సింహమునడుమువంటి నడుము గల యీమె; అమశో..... పహంబగు = శోపమున గట్టిగా నఱచుటచే, శోకిలకాకలీధ్వని నతిక్రమించియున్న; ఎలుంగు = కంత స్వరము; కలంగి = కలతపడి; కుంతితప్రబోధుండగు = వ్యర్థమైన యుపదేశముకల; ['కుంతితప్రబోధుండు = మొక్కుపోయిన తెలివిగలవాడు' అని పూర్వటీక.] శుంతుని = మూఢుని; కెరలితో శోపించి; పలికియు = పలికినను; అలుక, మగిడించి = శోపమును; శాంతింపజేసి; ఉదంచిత..... వశ్యంబున = మేలైన ప్రయోజనమును కూర్చు పరవశత్వమున; సామరస్యంబు, మీఱ = అనుకూల్యము ప్రకాశింపగా.

చ. పడబడబాటుచు వడుకుపట్టిన తల్లిని దండ్రి² నేలలో వెడలని తమ్ముగుఱుల నవీనకులాంగన నోరులేని యీ తోడుకుల బంటులై ద విడద్రోవక ప్రోవగ నెందు నీక పాల్పడినది; కర్ణు నొడలనె భారతసంహిత నిల్పు చాడువనన్. 38

టీక. పడబడబాటుచు = మిక్కిలి శ్రమలను పొందుచు; నేలలో, వెడలని = భూమిపై నడుగుపెట్టి తిరుగని - మిక్కిలి పసివాండ్రయిన; నవీనకులాంగన = శ్రీతగాఁ గాఁపురమునకు వచ్చిన భార్యను, తోడుకుల = ఆవులను; బంటు = సేవకుని; వైడ = పనులకుఱువానిని; విడద్రోవక = త్రోసివేయక - విడువక; కర్ణునొడలనె = కర్ణునితలపైనే. అలం. ఉపమ.

ఉ. నాదుసహోదరుండు సుజన ప్రపనీయనయప్రసక్తి బ్రహ్మాదుల మెచ్చు డే నతని యజ్ఞమునం గడుఁ బూజ్యురాలనై వేది యలంకరింతు నని³ వేపురిముందర నాడుకొందు నీ వేదియులేక సర్వగుణహీనుడ వొంట యెలుంగు దమ్ముడా! 39

టీక. నాదుసహోదరుండు = నాసోదరుడు; సుజన.....ప్రసక్తి = సత్పురుషులచే గొనియాడబడు నీతిపద్ధతియందు; వేది = యజ్ఞవేదికను; అడుకొందు = చెప్పకొనుచున్నాను; శా. వీరావేశము దాల్చి సర్వధనముల్ వెచ్చింతుగాకేమి ముక్కూరుం బండు నఖండసేతువృత్తముల్ కాశీరఖండంపుఁగే దారంబుల్. తెగనమ్మఁగాఁజనునె నిర్ధారుండవే⁴ వెన్న నెవ్వారు లేరె సహోదరాదులు? కులధ్వంసంబు నీ కర్త మే? 40

1. చ. ట. సహంబగు. 2. క. శుంతుని. చ. శుంతం. 3. చ. నేలలో. 4. క. వేపురిలోపల. చ. వేపురిముందర. 5. చ. యెన్న (డెన్న)

టీక. వీరావేశముక్ = ఎక్కువపొరువమును - [నేనే యెక్కువగా వెచ్చచేయుదునను గొప్ప తనమును, పేరునుపొందు నహంకారమును] వెచ్చింతుగాకేమి = వెచ్చముచేసినది యటుండనిమ్ము; [చరాస్తిని ఖర్చుచేసినఁ జేయుదువుగాక!] ముక్కారుక్, పండు = మూడు పంటలు పండుచున్న; అఖండసేతువృతముల్ = ఎడతెగకపాటు పంటకాలువలు కలవి; కాశ్చీరఖండంపుగేదారంబుల్ = కాశ్చీరదేశపుపొలములు-బాగుగా ఫలించు మేలిరకపుపొలములు; నిర్ధారుండవే? = భార్యలేనివాడవా? - బ్రహ్మచారివా? అర్హమే? = తగునా?

ఉ. కామవికార మాత్మ నవగాఢత దాల్చినయేని నిర్భర
శ్రీమైత్రయంగ రూపగుణశీలకులోన్నతి గల్గు విప్రక
న్యాయబులక్ సహస్రమయినక్ వరియించి రమింపరాదె యే
మీ ¹మునులే గృహస్థులు? రమించుట యెగ్గె కులాంగనాతలెన్. 41

టీక. ఆత్మక్ = మనస్సులూ; నవగాఢతక్ = శ్రోత్రదగ్గ అతిశయమును; నిర్భరశ్రీ = గొప్ప శోభ. (“నిండినసంపద”అని పూర్వటీక.) రూప.....న్నతి = గొప్పచక్కదనము, గుణము కలము, శీలము; ఏమీ గృహస్థులు మునులే? = సంసారులు మునులు కారనుట; కులాంగనాతలెన్ = ధర్మ పత్నులనమూహమును; రమించుట = కూడుట; ఎగ్గె = తప్పుకాదు.

శా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లంగా
నేలా? వెచ్చమునేయ నెవ్వలన మన్నీలాధ్యులుం జాలరే!
2కోలాభోఽజనియంచు 3వేడ నిను వీడ్కోలాభమో తండ్రి! దు
శ్శీలాగారము వారయావతము నిస్సీ! మేటి పాటించునే! 42

టీక. లోలత్వంబునక్ = చాపల్యమువలన; మత్తకాశినులక్ = (భోగపు) స్త్రీలకు; ఇల్లుఁక్ = స్థిరాస్తియు; పొల్లునుక్ = చరాస్తియును; చెల్లంగానేలా? = ఎందులకు నాశముకావలెను? ఎవ్వలనక్ = ఎచ్చోనయినను; మన్నీలు = రాజులు - జమిందారులు; ఆధ్యులుక్ = ధనవంతులును; చాలరే! = తగరే! (వారును వెలయాండ్ర కీరితిని ఖర్చుచేయ సాధ్యముకాదే!) ‘కోలాభోఽజని’యంచుక్ = [ఇట్లు ఖర్చుపెట్టుటవలన నీకేమిలాభము కల్గినది? అనివల్పుచు; వేడక్, నినుక్ = నిన్ను, ప్రార్థింపఁగా; వీడ్కో, లాభము = వారిని విడిచిపెట్టఁగా లాభమగును; దుశ్శీలాగారముక్ = చెడునడతకు నిలయమైనదానిని; వారయావతముక్ = వారవనితలగుంపును; మేటి = ఉత్తముఁడు; పాటించునే! = లెక్కింపఁడు.

[ఇందు ‘కోలంబో, జనియించు’ అను పాతము గ్రహింపఁబడి ప్రాతటికలో ‘కోలంబు = ఆట’ అను సర్థము వ్రాయఁబడినది; అది ఉచితము కాదు.]

సీ. నర్మగర్భోక్తులు నక్కటక్కులు వింత నయగారములు బహునాటకములు
పిలుపిచ్చవిద్యలు వీరక వన్నియలును బెలుచడనంబులు ప్రేలడములు
వక్రభావంబులు వలకారిబాగులు వలసి 4యొల్లములును వట్టిపనలు
కేరడంబులు సాళగింపులు కిబ్బిపాక్రీడనంబులు నడకించువగలు

తే. బాసపోసనములు విడంబములు భ్రమలు, లేని మచ్చిక లివి యాదియైన వివిధ
దుర్గుణంబుల ప్రోవులు ద్రోహమతులు, వారకాంతలఁ దడవిన వచ్చు గీడు. 43

1. క. మునులే. చ. ట. మునులే. 2. క. కోలంబోజనియించు. చ. కోలాభోజనియంచు. 3. క. వేడినను. చ. వెండినిను. 4. చ. ట. యొల్లంబులు.

టీక. సర్వగర్భోత్పలు = ఆధ్వాంతరములతోగూడిన చమత్కారపుమాటలు; నక్కటక్కులు = అతిపనయములు; వింతనయగారములు = వింతలైన కపటపుమెత్తదనములు; బహునాటకములు = వివిధములగు నటనలు; పిలుపిచ్చవిద్యలు = సీచపుపనులు; పీఠవన్నియలును = వైమెఱుంగులును; మెలుచందనంబులు = కఠినత్వములు; - మొఱుటదనములు; ప్రేలడములు = ప్రేలుటలు; పక్రభావంబులు = వంకరతలపులు; వలకారిబాగులు = వలపించునేర్పులు; పలసియొల్లములును = అంగీకారములేని అపేక్షలు; కేరదంబులు = పరిహాసములు; సాళిగింపులు = పలకలుపుదనములు; కిల్పిమోక్షీడనంబులు = తప్పుడుఅటలు; అడకించు, వగలు = వంచించుటలును; బాసపోసనములు = పొందికగల (వైమెఱుంగు)మాటలు; విడంబములు = మోసములు, బ్రములు = భ్రాంతులు; లేని మచ్చికలు = కపటపు ప్రేమలు; ఇవి, యాదియైన = ఈమొదలయిన; తడవిన = తాకినను; కీడు; పచ్చు = కలుగును. చ, ¹విడు మిడకనైన నిట్టి యవివేకము, మామకబుద్ధిపద్ధతిక

నడువుము; నీకుఁ గావలసెనా హరికౌస్తుభమైనఁ దెచ్చుడ

గడుసరి యచ్చమాళ పలుగాకుల నీడుము చేయి మీఁడుగా

నడచినపూర్ణకాముడవు నాయనుజన్ముడ విట్లు నేయుచే!

44

టీక. అవివేకము = తెలివితేమి; మామకబుద్ధిపద్ధతి = నా హితముననుసరించి; హరికౌస్తుభమైన = విష్ణువు ధరించిన కౌస్తుభమణినైనను - అసాధ్యమగువస్తువునైనను; గడుసరి = అసాధ్యులయి; అచ్చమాళకలుగాకుల = అచ్చపుగుచ్చితముగల దున్నులను; చేయి మీఁడుగా = (వైచేయియుండు) నట్లు గొప్పగా; పూర్ణకాముడవు = కోరికలునెఱవేఱినవాడవు; నాయనుజన్ముడవు = నాతమ్ముడవు.

తే. అక్క యారితి నయము ప్రియంబుఁ గలుగ, నానతిచ్చిన సద్బుద్ధి యాదరించె
జాలదినములనుండియు మైనపడిన, బడుగు గావున వాడన్నపానకాంక్ష. 45

టీక. మైవడిన = ఆశుచిగా నున్న; బడుగు = చిక్కినవాడు; అన్నపానకాంక్ష = కూడు మైసి, నీటిమైసెగల ఆశచే.

సీ. గాజాలయమునకు రాకపోకలునేయు మాసినచదువులు మరలఁ జదువు
నిన్నాళ్ల నెచ్చెలు లేదురైనఁ దలవంచు ²గులవధూరత్నంబుఁ గుస్తరించు
నాచార్యజనముఁ ³బ్రత్యహము సంభావించు నర్చావళికి నుపహార మిచ్చు
సర్పించు ⁴గుతపవేళాగతాతిథికోటిఁ బసి నేడు దర్శించు బైరుపచ్చు

తే. దండ్రి యుద్ధమనీయంబుఁ దానె యుడుకు, నత్తికాభర్తతో నవ్వు నల్పసరణి

గ్రామకార్యంబుఁ దీర్చు నంగడికివచ్చి, తేనెపూసినకత్తి ధాత్రీసురుండు. 46

టీక. రాజాలయమునకు = దివాణమునకు; మాసిన = మఱచిన; గులవధూరత్నంబు = భర్తపత్ని; కుస్తరించు = ఊఱుచును; అచార్యజనము = గురుజనులను; ప్రత్యహము = ప్రతిదినమును; సంభావించు = గౌరవించును; అర్చావళి = దేవతావిగ్రహములకు; ఉపహారము = సైవేద్యమును; గుతపవేళాగతాతిథికోటి = అపరాష్ట్రసమయమున వచ్చిన యతిథిబృందమును; పసి = ఐసులమందను; ఏడు = కాపాడును; దర్శించు = గమనించును; ఉద్ధమనీయంబు = దోవలిని; అత్తికభర్తతో = అక్కపెనిమిటితో; అల్పసరణి = మెల్లగా; అంగడి = రచ్చకట్టునకు; గ్రామకార్యంబు = తీర్పుచెప్పటమొదలగు పనిని; తేనెపూసినకత్తి = మేకవన్నెపులి - కపటనటనా నటుండు; ధాత్రీసురుండు = బ్రాహ్మణుండు. అలం. స్వభావోక్తి. రూపకము.

వ. అతం డొక్కనాడు.

47

సీ. గోమేధికోపలాంకుర మానితంబులు ⁴పుష్పరాగచ్ఛటాపుంఖతములు
వైడూర్యసంధానవర్ణ సీయంబులు హరిసీలకీలనాభ్యంచితములు
కురువింద సందర్భగురుతరంబులు చతుర్విధవజ్రదళసమావేల్లితములు
మహానీయతరహరిన్ జివరితంబులు సకలుపద్మాలమాక్తికయతములు
తే. పద్మరాగపరింభభాస్వరములు, నంతవిద్రుమకృతసముద్గకభృతములు
మాతృభూషలు నత్తికామండనములు, నిజయుతతి దాల్పుసొమ్ములన్నియుహరించి.

టీక. గోమేధి.....తంబులు = గోమేధికమాణిక్యముల పొళ్ళు కూర్చబడినవియు; పుష్ప...
...తములు = పుష్పరాగముల సమాహముచే పొదుగబడినవియు; వైడూర్య.....నంబులు =
వైడూర్యములకూర్చుచే బాగయినవి; హరి.....తములు = ఇంద్రసీలములు చెక్కబడుటచే మిక్కిలి
యొప్పిదమయినవియు; కురువింద.....బులు = కెంపులకూరుపుచే గొప్పవైనవియు; చతు.....
తములు = నాల్గు రకముల వజ్రదళములచే బాగుగా ప్రకాశించునవియు; మహా.....తంబులు =
గొప్పసచ్చలచే పొదుగబడినవియు; అకలుష.....యతములు = దోషములేని మంచిముత్యములతో
కూడినవియు; పద్మరాగ.....ములు = పద్మరాగములు పొదుగుటచే ప్రకాశించునవియు; దంత...
ములు = దంతముతోను, వగడములతోను తయారుచేయబడిన బరణులందుంచబడినవి; అత్తికామండన
ములు = అక్కనగలు; (ఈపద్యమున నవ రత్నములవర్ణనయుం గలదు.)

క. ఒకనాటిరాత్రి పడు పడు, కకుఁ జెప్పక యిల్లుచెడలి గాఢతరతమో
నికరము తన ¹తగుతోడుగ, నొకరుఁడుఁ జేరడవిత్తోవ నూడనిబాడెన్. 40

టీక. పడు = పండుకొన్న; గాఢతమోనికరము = కాలుగ్రమ్మినచీకటియే; తనతగుతోడుగఁ =
తనకుఁదగిన సాయము కాఁగా; చేడరవిత్తోవఁ = కాఁడవిదారిని; ఊడనిబాడెన్ = పరుగెత్తి
పోయెను.

సీ. ²శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృదత్త దర్శముద్రికకుఁ జిత్తంబుగలఁగి
నత్తగా రిచ్చివ హరిసువర్చనపుఁజేసునకు ముత్తయిదువ వనటఁబొందుఁ
గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కరకు⁴నై యడలు దుర్వారయై యాడుబిడ్డ
జామాత వెతఁబొందు వ్యామోహియై నవగ్రహకర్ణ వేప్పనభ్రంశమునకు

తే. నెంత దుర్బుద్ధి యెంత దుర్భాగితి యహహ!
సర్వధనములు నద్దురాచారశీలఁ
డూచ ముట్టుగ నిలుదోచి యుఱికి చనుట
యెఱుంగరొగక ⁵యవ్వేళ యెఱుకగలదె! 50

టీక. వృద్ధభూసురుఁడు = మునలిబ్రాహ్మణుఁడు - తండ్రి; ఆత్మ.....ముద్రికకుఁ = తన
తండ్రి గారివలన ఈయబడిన దర్శముడియంగరమునకు; కలఁగి = కలఁతపడి; ముత్తయిదువ = తల్లి;
వనటఁ = దుఃఖమును! దుర్వారయై = ఇతరులచే నూదార్పరానిదయి; ఆడుబిడ్డ = పుత్రిక;
అడలుఁ = విచారించును. జామాత = అల్లుఁడు; వ్యామోహియై = (అ నగపైని) మమతకలవాడై;
నవ...మునకుఁ = నవగ్రహముల చెవిపోగు పోవుటకయి; వెతఁబొందుఁ = విచారమును పొందును;
దుర్భాగితి=చెడ్డభాగితి; దురాచారశీలఁడు = చెడ్డనడతకు అలవాటుపడినవారు; ఊచముట్టుగఁ =
కొంచెమైనను మిగులకుండ - పూర్తిగా; అవ్వేళ=పోయేకాలము; ఎఱుకగలదె! = తెలియగలదా!

1. చ. ట. పుష్పరాగ. 2. క. దగు. చ. శ. ర. రి. చ. శోకించ. 4. క. గలగ. ట. శ. ర. గలగి. 5. చ. గా. శ. ర. కొనిన. శ. ర. 6. క. యెవ్వేళ. చ. యెవ్వేళ.

ఉ. మోవఁ దరంబుకాని ధనమున్ బెనుమోపుగ వాఁడమర్చి యే
 ప్రోవయు¹గాని పేరడవి దూటి హుటాహుటి నొక్కరుండు లోఁ
 జావున కింగవించి వెలుచం జనుచుండఁగ నొక్కనాటి సం
 ధ్యావసరంబునం దొక పురాంతికఘోరచనాంతరస్థలిన్.

51

టీక. మోవఁదరంబుకాని = మోయుటను సాధ్యపడని; పెనుపోపుగ = పెద్దమూటగా; అమర్చి = కూర్చి - కట్టి; ఏ ప్రోవయు, కాని = దారియు, తెన్నునులేని; పేరడవి = పెద్ద యడవిని; హుటాహుటి = మిక్కిలివేగముగా; లోఁ = మనస్సులో; అంగవించి = సిద్ధపడి; సాహ సించి - వెలుచఁ = ఆతిశయముతో; పురాంతిక.....స్థలిన్ = పట్టణమునకు సమీపముననున్న కాణడవిలో. [మీఁదిపద్యమున సమన్వయము.]

ఉ. కరుణాదూరులు చోరు లంధతమసాకారుల్ పదార్థాహృతి
 త్వరితాంతఃకరణల్ దురాసదులు విశ్వద్రోహులు బుద్ధాహులై
 తెరువొక్కుమ్మడిఁ గ్రమ్మి తొమ్మగల సందిప్తాశుగ శ్రేణి నే
 సిరి ధాత్రీసురసూనుఁ గార్చక⁴రవాల్లిష్టాశులై యీసునన్.

52

టీక. కరుణాదూరులు = దయలేనివారు; చోరులు = దొంగలు, అంధతమసాకారుల్ = కాణ ధీశక్తివలె నల్లనైనవారు; పదార్థ.....కరణల్ = వస్తువులను అపహరించుటయందు తొందరపడు మనస్సుకలవారు; దురాసదులు = అసాధ్యులు; విశ్వద్రోహులు = ప్రపంచమునకు ద్రోహముచేయు వారు; ఉద్బాహులై = చేతులెత్తినవారై; ఒక్కుమ్మడిఁ = ఒక్కపెట్టున; తెరువు = మార్గమును; క్రమ్మి = ఆక్రమించి; తొమ్మగల = తొమ్మిది పగులనట్లుగా - గుండెబద్దలగునట్లు; సందిప్తాశుగ శ్రేణి = ప్రకాశించు బాణముల సమూహముచే; ఈసునన్ = తోపముతో; కార్చకరవాల్లిష్టాశులై = ధనుష్టం కారముచే కూడిన (మార్తో)గిన దిక్కులు కలవారై; ధాత్రీసురసూనుఁ = బ్రహ్మణుని; ఏసిరి = కొట్టిరి.

క. కాయంబునఁ బెదపెదపలు, గాయంబులు నేనెఁగాని కడువాడిమి⁵మై

నాయమ్ము లమ్మహిసురు, నాయమ్ములు దాఁకవయ్యె నాయుర్నహిమన్.

53

టీక. కాయంబునఁ = దేహముపైని; పెద.....గాయంబులు = చాల పెద్దపెద్దగాయములు; ఆ, యమ్ములు = ఆబాణములు; ఆయుర్నహిమన్ = ఆయుస్సుండుటవలన; ఆయమ్ములు = మర్త స్థానములను; తాఁకవయ్యెన్.

క. ఒకనెత్తురుబొట్టున కూరక యసురులు వేవు రొడియు క్రమమున దొంగల్

బకనిభు లా పతితుని దోచికొని రయం బడరఁ జనిరి చెట్టకొకరుండై.

54

టీక. ఊరక = విడువక; అసురులు = రాక్షసులు; వేవురు = వేయిమంది; ఒడియుక్రమ మునఁ = క్రమ్ముకొనెడిరీతిని; బకనిభులు = బకాసురునివంటివారు; పతితుఁ = భ్రష్టుని; రయంబు, అడరఁ = గముగా; చెట్టకొకరుండై = చెట్టున కొక పిట్టగా-చెల్లాచెదరై; చనిరి = పోయిరి. అలం. ఉపమ.

క. కాఁపుకొడు కొక్కరుం డా, కాపురుషుం దెచ్చె నింటికడ కనుకంపా

టోపోద్ధిపిఠబుద్ధిఁ ద,దాపద్వినివారణ క్రియాభిముఖుండై.

55

టీక. కాఁపుకొడుకు = కూడ్రుడు; కాపురుషుఁ = చెడ్డవానిని - నీచుని; అనుకంపా..... బుద్ధిఁ = ఎక్కువ దయచే ప్రకాశించు బుద్ధితో; తదాప.....ముఖుండై = అతని (బ్రహ్మణుని) యాపదను తొలగించునట్టి సనియం దానత్తుండయి.

1. చ. గాచి. 2. క. ర. కంగవించి. చ. కగ్గవించి. 3. తొమ్మగల. 4. చ. రవాల్లిష్టాశులై. 5. చ. కయన్. 6. చ. ట. చెట్టకరుండై.

సీ. పితృపరిత్యాగవర్ధితకిల్బిషమువోవ ¹నొత్తుకై వడి వ్రేళ్ల నెత్తుకొత్తి

కూర్కూప్రాణముల మేల్కొలుపుచాడున గంట్ల శాకినీకాండంబు సణిపి చూచి
సమయంబుగా దని శమనుదూతలఁ ద్రోయుజాడ ²మైనాటు నస్త్రములు పెఱికి
పతయాళువగు బొంది పడకుండుటకు ³గండ్రపురు లిచ్చుగతిఁ జాల పొత్తులునిచి
తే. వట్టికూడును ⁴వేన్నీళ్లు పెట్టి యొట్టి, గలుగు వీడ్కంబు లిప్పించి ⁵వలఁతియైన
వెజ్జ నెఱచించి యరయించె విప్రసుతునిఁ, ⁶గంట వత్తిడుకొని నైరిక ప్రభుండు.

టీక. పితృ.....కిల్బిషము = తండ్రిని విడుచుటవలన వృద్ధిపొందిన పాపము; కూర్కూప్రాణ
ములక్ = నిందించుచున్న (పోషకున్న) జీవములను; శాకినీకాండంబుక్ = పెరుగుతోటహారకాడ
లను; ['వత్తుల సమూహమును' పూర్వోక్త.] సణిపి = చొప్పించి; సమయంబు = ప్రాణములకు గొని
పోవుటకుఁ దగిన యదను; శమనుదూతలక్ = యమకింకరులను; ¹మైనాటు = దేహమున నాటుకొని
యున్న; అస్త్రములు = బాణములను; పెఱికి = ఊడఁదీసి; పతయాళువు = పడుటకు సిద్ధమయినది;
బొంది = శరీరము; గండ్రపురులు = ఊఁతతోలలు; గాయపడినవారికిఁ జేయునొక ఉపచారము;
పొత్తులు = పొత్తిగుడ్డలు; వట్టి కూడును = వ్యంజనములు లేని యన్నమును; ఓట్టగలుగు = కారమైన;
వలఁతి = సమర్థుఁడు; వెజ్జక్ = వైద్యుని; ఎఱచించి = హెచ్చరించి; నైరిక ప్రభుండు = కాఁపు
పెద్ద; కంట, వత్తిడుకొని = మిక్కిలి జాగరూకతతో; విప్రసుతునిక్ = బ్రాహ్మణకుమారుని;
అరయించెక్ = చూచునట్లుచేసెను.

క. నిరనిలసంచారస్థల, మరయిక సున్నేహపూరితమాయుస్థితి యా

యిటుదెఱగు బలిమి దుర్దశఁ, బొరయక ¹దీపమ్ముపగిది భూసురుఁ డెసఁగెన్. 57

టీక. నిరనిలసంచారస్థలము = గాలిలేనిచోటు; అరయిక = భద్రముగాఁ జూచుట; సున్నేహ
పూరము = పూర్తియగుచుక్కువ, మంచిచూసె నిండుగా నుండుట; ఆయుస్థితి = ఆయుర్దాయపుటునికి,
నిలిచియుండుట; ఇటుదెఱగుబలిమిక్ = రెండువిధములగు బలములచే; - అనఁగా వైవ, పౌరుష
ప్రయత్నములు రెండింటిచేతను; [ఇచట నిరనిలసంచారస్థలము, నాయుస్థితియు వైవబలములు; అరయి
కయు, సున్నేహపూరమును మానుపబలములు.] దుర్దశఁ = చెడ్డస్థితిని; బొరయక = పొందక;
భూసురుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు; ఎసఁగెన్ = ప్రకాశించెను.

[ఇచట ప్రాతటికలో 'సున్నేహపూరము = (మెదటియందలి) మంచిచమురుయొక్క
సమృద్ధి' అని వ్రాయఁబడినది. అది యుక్తముగాఁ గానరాదు.] అలం. శ్లేష, ఉపమ.

ఉ. తాన ప్రసంగముల్ దిగిచి తత్సరణిక్ దనపెంపు పెద్దగాఁ

బూని వచించు నక్కపటపూరుషు నిక్కమ నమ్మె నెమ్మదిక్

జానపదాగ్ర గామి తనజాతియు నాతియుఁ గూడి దేవుని

గా నిజదేశికోత్తమునిఁగా ¹బరమాప్తునిగాఁ దలంచుచున్. 58

టీక. జానపదాగ్ర గామి = వల్లెపట్టులం దుండువారిలో ముఖ్యుఁడు - కాఁపుపెద్ద; తానప్రసంగ
ముల్ = అధిక ప్రసంగము; తిగిచి = విడిచిపెట్టి - అనఁగా తా నా బ్రాహ్మణునితో ఎక్కువ మాటలాడక;
తత్సరణిక్ = అధిక ప్రసంగవద్దతిని; తనపెంపు = తా నాతనిని రక్షించి, పెంచుట; పెద్దగాఁ, పూని =
గొప్పగా గ్రహించి; వచించు = మాటాడునట్టి; అక్కపటపూరుషుక్ = ఆ కుచ్చితపువానిని;

1. క. నెత్తుకై వడి. చ. నొత్తుకై వడి. 2. చ. జాట లే క. మైనాటుశస్త్రములు. చ. మైనాటు
నస్త్రములు. ట. మైనాసునస్త్రములు. 3. చ. ఖండ. 4. చ. వేసిరు. 5. చ. వలఁతులైన. 6. క. కంట.
8. దీపకము. చ. 9. చ. పరమాత్మనిగా.

శిష్యుడిన్ = సిండుమనమున; తనజాతియున్ = తనకూద్రసులమున; నాలియున్ = భార్యయును; నిజదేశిన్ త్రమసిగాన్ = తమ గురువువలెను; పరమాపునిగాన్ ప్రాణమిత్రునివలెను; నమ్మెన్.

క. తలలోపల నాలుక పూసలలో దారంబు పాలుజల్లిన నీరం

బలె వెలి యెటుగక మనసులు, గలసి యభేదమునఁ గాపుకడ నతఁ డుండెన్.

టీక. పాలన్, చల్లన = పాలతోఁగలిసిన; వెలి, యెటుగక = ఎరుసులేక; అలం. మాలోపము,

క. కల దా కూద్రవసతి శశి, కల దా ననఁజాలు నొకవికారపుగోడల్

చలదాలోలకటాక్షం, చలదామనిబద్ధతరుణజనఖంజనమ్మె.

60

టీక. ఆ, కూద్రవసతిన్ = ఆకాపుటింటియందు; తాన్ = తాను; శశికలయనఁగఁజాలు = చంద్రకళయనఁదగిన; చల జనమ్మె = చలించుచు, అంతటను తిరుగుచున్న కడకంటిచూపులనెడి యురిత్రాళ్లచే గట్టివేయఁబడిన యువకులనెడి కాటుకపిట్టలు కలదై; అలం. రూపకము.

ఉ. ²ఇంటను నడ్డమూఁక యొక యింతయులేక చరించువానిఁ జే

నంటినఁ గందుకెందళుకు లంగమునఁ గలవాని మిక్కిలిం

గంటికి నించువానిఁ దెలికన్నులవానిఁ బసాళిబాపనిం

బంటుది ⁴గోరుఁ జారుకుచపంజరకీరముగ్గా రచింపఁగన్.

61

టీక. అడ్డము = ఎదురు; అఁక = అటంకము; చేనంటినన్ = చేతితోఁ దాఁకినను; కందు = ఎఱ్ఱఁబడిపోవు; కెందళుకులు = ఎఱ్ఱని (చక్కని) కాంతులు; కంటికిన్, ఇంచువానిన్ = నచ్చిన వానిని; తెలికన్నులవానిన్ = అందమై, విప్పారిన కన్నులు కలవానిని; పసాళిబాపనిన్ = వంచకుఁ డగు బ్రాహ్మణుని; బంటుది = కాపువడఁతి; చారుకుచపంచరీరముగ్గాన్ = చక్కని చన్నులను పంజరమునకుఁ జిలుకయైనవానినిగా; రచింపఁగన్ = చేయుటకు; గోరున్; [కీరమున్ = చిలుకను' అని పూర్వటీక.] అలం. రూపకము.

సీ. పలువికారంబుల కలగల్గుచూపుల రాకపోకలు బయల్ ప్రాకఁజేయుఁ

దమకంబు గమకంబుఁ దత్తరంబును హత్తి మనసు సాఁగిన పజ్జఁ జొనుపు గోర్కి

కుదురుపాలిండ్లవైఁ గొంగుజాఁజఁగఁ గొప్పవీడ నూఁక నవ్వు వెట్టినవ్వు

నేరాలిపట్టి బిట్టెత్తి చెక్కిలి నొవ్వఁ గలచి వాఁ డేఱ్ఱినఁ గొంగిలించు

తే. ¹దండనకిమెడఁ బుంజాలదండఁ బెట్టు, దిట్టు మెట్టెలు బిగువంచుఁ దెగి కళాదు

వనిత చిన్నారిపొన్నారి వయసువాని, విప్రనందనుఁ గన్నంత వెకలి యగుచు. 62

టీక. పలు పోకలు = ఎక్కువ వికారములకలుపుగోలుతనము గలిగిన చూపులయొక్క రాకపోకలను - [ప్రసారోపసంహరములను]. బయల్ = బయట; ప్రాకఁజేయున్ = వ్యాపింపఁ జేయును - అనఁగా వికారపుఁజూపులను ప్రసరింపఁజేయుచును, చూపులను మరలించుకొనుచుండును; తమకంబుగమకంబు = మోహముయొక్క అధిక్యమును; తత్తరంబును = తొందరపాటును; హత్తి = పొంది; సాఁగినపజ్జన్ = వెల్లినవైపున; చొనుపున్ = వ్యాపింపఁజేయును; ఏరాలిపట్టిన్ = తోడి కొడలిబిడ్డను; బిట్టు = మిక్కిలిగా; ఎత్తి = మీఁదికెత్తి; చెక్కిలి నొవ్వన్ = వాని బుగ్గనొచ్చునట్లు; దండనకిమెడన్ = దగ్గఱుండు తెలికత్తెమెడలో; పుంజాలదండన్, పెట్టున్ = ఒకవిధమగు కంఠమాల నుంచుచు - తెగి = సాహసించి; కళాదున్ = కమసాలిని; చిన్నారిపొన్నారివయసువానిన్ = మంచి వయసుకలవానిని; విప్రనందనున్ = బ్రాహ్మణపుత్రుని; వెకలి = ఆసక్తురాలు - మదనవికారముకలది.

1. క. ఇంటికి. చ. ఇంటను 2. క. నిచే. 3. క. గోరుచారు. 4. క. గారవింపఁగన్. 5. క. రంబులఁగల. 6. చ చూపులు. 7. చ. ట. దండనఖ.

క. దుర్గలితాతరువిలసన 1నిర్లజ్జస్యాంతకాంత నేరుపు మెఱయున్

జెర్లాటమాడు మోహము, లేర్లయి వర్తిల్ల నమ్మహిసురుతోడన్.

63

టీక. దుర్గలితా.....స్యాంత = దుష్టమయిన ఒయ్యూరముతోడి మర్నభోద్రేకముచేత సిగ్గు లేని మనస్సుగలది; మోహములు = వలపులు; నిర్లయి, వర్తిల్ల = నిర్లగా ప్రవహించుగా; జెర్లాట మాడున్ = ఎక్కువ పరిహాసపుటాట లాడును.

తే. దృష్టిపాతంబు నొడిచి మైఁ దెరలఁ బెట్టు, ఫాలపట్టిక గనుపట్ట బాల చేల

నిజీయఁ దలఁగట్టి యొకమూల నొఱగు నేల, గ్రుడ్లనీరుట్టుఁబఱచినకొంగుమీఁద.

టీక. దృష్టిపాతంబు, నొడిచి = దృష్టికొట్టినదని చెప్పి; మైఁ = దేహమును; తెరలఁబెట్టు = క్రాగఁజేయునట్టి; ఫాలపట్టిక = నుదుటిభాగము; కనుపట్ట = కనబడఁగా; చేల = వస్త్రముతో; ఇఱియన్ = బొకముగా; గ్రుడ్లనీరు = కన్నీరు; ఉట్టన్ = కాఱఁగా; నేలన్; ఒఱగున్ = పండు కొనును.

ఉ. తేలెను కన్నదోయి వడదేఱెడు ముద్దుమొగంబు సారెఁ గై

వ్రాలెడు గొప్పకొప్ప వశివాడెడు నన్నునకొను కాఁకలం

దూలెడు లేతమేను నయి తొట్రి నమ్మగనాలి నాటబా

గా లఘు వర్తనుం డరసి యంగజబాధితగాఁ దలంచుచున్.

65

టీక. ఆ, లఘువర్తనుడు = ఆ, చెడునడతగల నిగమశర్మ; తేలెడుకన్నదోయి = తేలిపోవు రెండు కన్నలును; వడదేఱెడు = బడలికపడుచున్న; సారెన్ = మాటిమాటికిని; కైవ్రాలెడు = చేతికి వ్రాలిపోవుచున్న - విడిపోవుచున్న; వనివాడెడునమ్మనకొను = మిక్కిలివాడిపోయిన నన్నని నడుము; కాఁకలన్ = తాపములచేత; అప్పుగనాలి, నాలిబాగు=జీవచ్ఛర్మక యగు (మగఁడు జీవించియున్న) ఆ కాఁపువడఁదియొక్క కుచ్చితపుబాగును; అరసి = చూచి; అంగజబాధితగాన్ = మన్వధవికారమును పొందినదానినిగా; తలంచుచున్ = ఊహించుచు.

క. ఎవ్వనికి 3వలచెకొకొ యీ, జవ్వని యని రవ్వ మీలు సరసోక్తులు లే

నవ్వలు ముడిచిన పువ్వల, 4రువ్వలుఁ దనయందె సమధిరూఢము లగుటన్.

66

టీక. ఎవ్వనికి = ఎవ్వనికూర్చి; రవ్వమీలు = పోకిరితనముగల; ముడిచినపువ్వల రువ్వలు = (తలవా) ముడుచుకొన్న పువ్వలను విసరుటలు; తనయందె = విషయముననే; సమధిరూఢములు, అగుటన్ = బాగుగా ఎక్కినవి - అన్వయించునవి అగుటవలన; [ముందుపద్యముతో అన్వయము.]

మ. బలిరా! తేరకుఁ దేర *దక్కె నిటు లీ బంగారుకుం డంచుఁ జం

కలు దాటించుచుఁ గెంపుమోవి దోడుకంగా గుబ్బపాలిండ్లు బి

ట్టలమంగా ముఖగంధపారణము నేయంగాఁ గటిసిను ను

5త్వలపత్రాళి ఘటించఁగాఁ దివురు మిత్రద్రోహి మోహాంధతన్.

67

టీక. తేరకుతేరదక్కెన్ = మిక్కిలి సులభముగా (కష్టములేక) చిక్కినది; తాటించుచున్ = (ఆనందమున); ఎగురవేయుచు కెంపుమోవిన్ = ఎఱ్ఱనిపెదవిని; తోడుకంగాన్ = (దంతములతో) ఒడిసి పట్టుటకును; బిట్టు = ఎక్కువగా - గాఢముగా; అలమంగాన్ = కౌగిలించుటకును; [ఆక్ర మింపను - పట్టు' అని పూర్వటీక.] ముఖ.....ణము, చేయంగాన్ = ముఖమునుండి వెలువడు నువాసనను, వాసనచూచుటకును; కటిసిమన్ = పిరుదులపైని; ఉత్పలపత్రాళిన్ = నికంబరీమయందుంచు

1. క. నిర్లజ్జ. చ. శ. ర. నిర్లజ్జ. 2. చ. బెట్టు. క. బట్టు శ. ర. మెడఁబుజాలదండవెట్టు

3. చ. గలచె. 4. చ. రవ్వలు, *చిక్కె. శ. ర. 5. ట. పత్రంబు.

పాండురంగ-19

కుముదపత్రము¹లను పేరిటి నఖిలతములను; ఘటింపఁగా² = కూర్పుటకు - ఉంచుటకు; తివురు³ = యన్నించును - ఉబలాటపడును.

సీ. తలపుండ్లు గడిగించి తను బ్రతికించెఁగా యడవి జోరాహతుండైన దెచ్చి
కన్న బిడ్డలకన్న గారవంబున జనవిచ్చెఁగా నిచ్చలు నింటిలోన
గ్రాసవాసఃక్షే⁴ కత్తలత్వ మడంచి యనుగక్కి బెనిచెఁగా యనుదినంబు
గురువుగా వేల్పుగాఁ గూర్చుచుట్టంబుగా భావించి కొలిచెగా భక్తియుక్తి

తే. నెవ్వఁ డా¹రెడ్డియింటికి నెగ్గు చాలఁ, జేయు గుడినుండి గుడి²తొల్ల దీయుకరణిఁ
గపటనటనానటుండు త్రాటిగట్టుబోయ, కాయజోమేయసాయ కాఘాతభీతి. 68

టీక. చోరాహతుండు = దొంగలచేఁగొట్టబడినవాడు; గారవంబున³ = (ఎక్కువ) గౌరవముతో; చనవు = పరిచయమును; గ్రాస.....త్వము = అన్న, నస్త్రములకయిన కష్టమనెడి నీచత్వమును; అడంచి = పోఁగొట్టి - కూడు, గుడ్డలిచ్చి; ఆసురక్తి⁴ = ప్రేమతో; కూర్చుచుట్టంబుగా⁵ = స్రియమైన బంధువుగా; భావించి; భక్తియుక్తి⁶ = భక్తితోఁగూడుకొనునట్లు; ఎగ్గు = హాని - అపకారమును; కపటననానటుండు = కపటములను నటించుటయందు నేర్పరి; త్రాటిగట్టుబోయ = చెడ్డబ్రాహ్మణుండు (త్రాటిగట్టు = యజ్ఞోపవీతధారి - పాముండు) కాయ.....భీతి⁷ = మన్తధుని ఎదురులేని బాణములు = పడుటయను భయమువలన; అలా. ఉపమ, లలితము.

చ. కరంగిన డెందముల్ విసువు గానని కోర్కెలు పారవశ్యము¹
జొరసిన నీట్టచూపులు గుముర్కొను ముత్పులకాంకురావళుల్²
చిరిగిన సిగ్గులుం గలిగి చీకటి³వేకటి⁴రేలఁ జాల⁵వ్రా
లిరి తలిరాకుబోడియు నళికవిశిష్టుండు దుష్టచేష్టలన్. 69

టీక. కరంగిన = ద్రవించిన - మెత్తపడిన; డెందముల్ = మనస్సులు; విడుపు, గానని = హద్దులేని - ఎడతెగని; జొరసిన = పొందిన; నీట్టచూపులు = కదలికలేని చూపులు - ఒకరినొకరు చూచుకొనుటలు; గుముర్కొను = దట్టమైన; ముత్పులకాంకురావళుల్ = ఆనందమువలనఁగలుగు గగురుపాటు మొలకలగుంపులు; - సంతోషపుజలదంపులు; చిరిగిన = పోయిన; చీకటివేకటిరేల⁶ = చీకటితోనిండిన రాత్రులయందు; తలిరాకుబోడియు⁷ = చిగురుబోడియు - నుందరియు; అళికవిశిష్టుండు⁸ = కపటపు యోగ్యతకలవాడును - నిగమశర్తయు; దుష్టచేష్టలన్ = చెడునడతలతో - కూడికలతో; వ్రాలిరి = ఒరిగిరి - పరవశతఁ జొందిరి.

క. మతిఁ బాప మనక ప్రాణచ్యుతికరమగు తెగువ కతఁడు చొరబడె నరకే
సతి కో దోషో మరణే సతికిం భయ¹ మన్న చదువు చదువంబోలున్. 70

టీక. మతి² = మనసుగా; ప్రాణచ్యుతికరము = ప్రాణపాయమును కలిగించునది; తెగువకు³ = సాహసమునకు; చొరబడెను = సిద్ధపడెను; నరకే సతి కో దోషః = నరకమునకు సిద్ధపడఁగా - అంతకుగాని తప్పేమున్నది? మరణే సతి కిం భయమ్ = చావునకుఁదెలింపఁగా అంతకంటె భయమేమున్నది? చదువంబోలున్ = చదివి యుండవచ్చును.

ఉ. అద్దమరేయిదాఁక పొల మారసి మారశిలీముఖాహతి¹
నిద్దురఁ గాచియున్న మగని² జగిసీలిపిసాళిజంతయ

1. చ. చెప్పి 2. చ. శ్రావ్యుని ట. శ్రావ్యునియు. 3. ట. మయ. 4. చ. ట. వేకటికేల. 5. చ. వ్రాలిరి. క. వాలిరి.

మృద్దియ నేననేయ దొక ముచ్చట యాడదు మూగజోలే నే
మృద్దియు లేక కన్నోగిచి చూచు మనోగతిఁ దోచు చెల్లునిన్.

71

టీక. అద్దమరేయిదాకక = సగమురాత్రివఱకును; పొలము, ఆరసి = పొలముపనులు చూచి
కొని; మారశీలముఖాహతిక = మన్మథునిబాణములవలని చెబ్బలవలన - కామోద్రేకమువలన; మగ
నిక = భర్తనుసూర్పి - ఆతనికొఱకయి; జిగనీలిపిసాళిజంత = మాయలాడి యగు ధూర్జురాలు; (అగు)
ఏనుద్దియుక = ఏమంచిమాటయును; కన్నోగిచి = కన్నులుమాసి; మనోగతిక, తోచు = మనస్సులో
కన్పించు; చెల్లునిక = ప్రియుని - నిగమశర్మను; చూచుక.

సీ. పొన్నాకు¹పైఁ దేనె సన్న²చెంద్రకమోవి మాధుగ్య³మనక వేమాటుఁ బొగడి
యామని బుగబుగ లంగచంపకదామగంధం⁴బనక పెక్కుగతుల నెన్ని
పడనున్న పండ్లసంపదపెంపు పాలిండ్లబీరం బనక సారె సారె దలచి
తెలియ నభ్రచ్చాయ వలమానకచభరప్రకటనం బనక మాటికిని మెచ్చి

తే. దినదినంబును గసికాటు⁵చెనకువలన, దప్పిటీఱని తమకంబు దెప్పరంబుఁ

బాప సమకట్టి జారుఁ డికాఁపునతిని, నెత్తుకొనిపోవ నిందందు నెడరువేచె.

టీక. సన్న...మాధుగ్యము = సన్ననై యెఱ్ఱగనున్న పెదవియందలి తీపి; పొన్నాకువయిపడినతేనె
పాటిది అస్థిరమైనది; అనక = అని తలచక; వేమాటు = పెక్కుసారులు; అంగచంపకదామగంధంబు =
శరీరమును సంపంగిపూలదండయొక్క సువాసన; ఆమనిబుగబుగ, యనక = వసంతర్థవృత్తయొక్క పరి
మళముయొక్క ప్యావనముని తలచక - అస్థిరమయినక; పెక్కుగతులక = అనేకవిధముల; ఎన్ని =
కొనియాడి; పాలిండ్లబీరంబు = స్రవముల బీగువు; పడనున్న.....పెంపు = పడిపోవుటకు సిద్ధముగా
నున్న పండ్లయొక్క సౌందర్యము - అనిత్యము; సారెసారెక = మాటిమాటికిని; తలచి = కొనియాడి;
వలమాన కచభరప్రకటనంబు = గుండ్రముగా చుట్టబడుచున్న - సిగచుట్టబడుచున్న కొప్పును ప్రకా
శింపజేయుట; తెలియక = ఆలోచింపక; అభ్రచ్చాయ = మేఘకాంతి - కొలదికాలముండునది;
కసికాటుచెనకువలనక = తగిలితగలని కాటువలన - తృప్తిరీతనిరతివలన; దప్పిటీఱని = దాహముతీఱని -
తనివీటిరని; తమకంబు = మోహమును; దెప్పరంబుక, పాపక = శక్యమగునట్లుగా - తృప్తితీఱు
నట్లుగా; సమకట్టి = సిద్ధపడి; జారుడు = అంకులాడు - నిగమశర్మ; ఎడరుక = యుక్తసమయమును;
వేచెక = ఎదురుచూచెను. ఈ పద్యమునందు మోదితేనెకును-మకరందమునకును, దేహమునకును-సంపంగి
పూవునకును; పాలిండ్లకును - పండ్లకును, కేశభారమునకు - మేఘమునకును సామ్యములు చూపఁబడినవి.
ఈపమ వ్యంగ్యము.

క. ఆ తటి సన్నగరిపతి, జాతర * సాటించెఁ బశువిసర మనితరసా

ధ్యాతతవాతామయనిర్ఘాతాహతిఁ దూల గాలిగంగల కెల్లన్.

73

టీక. కన్నగరిపతి = ఆపట్టణపు రాజు; పశువిసరము = పశువులగుంపు; అనితర.....పాతిక =
ఇతరమార్గములచే సాధింపరాని ఎక్కువైన, గాలిసోఁతుడు రోగము అను పిడుగుదెబ్బచే; తూలక =
ఎగిరిపోకగా - నశింపకగా; గాలిగంగలకుక, ఎల్లక = గాలిరూపున నున్న తుద్రదేశకల కన్నింటి
కిని; జాతర, చాటించెక = పండుగను చాటించెను.

సీ. గోర్యచ్చ¹చమురంటుకొనిరి మస్తకముల జలకమాడిరి నిశామిళితవారిఁ

గట్టిరి చిలుతచోకముల గ్రొంబుట్టముల్ కాటుకదీర్చిరి కన్నుగవల

1. క. వైచేనె. 2. క. చంద్రిక. 3. చ. మునక. 4. చ. బునక. 5. చ. చెరుకు. 6. ర. కాటుక
జెనకు. 6. క. పాటుడఁగి. చ. కాఁపునతిని. * 7. చ. ట. తెలియంటి.

దిద్దిరి సిందూరతలకంబు బటువుగా నిన్ను గొప్పల విరుల్ గ్రుక్కె రథి
సింబుప సూమాల్వంబులు పైచిలి చిట్టిబొట్టు ధరించి టిట్టునట్లు
తే. తరుణధానధగధగద్దశనములు, హత్తుకొలిపిరి లేచినట్లములు డాలు
వర్ణదినములఁ బాఠప్రమద అదిగో, నియమసంభావనాసంభవిభృతముగ్ని. 74

టీక. వర్ణదినములఁ = ఆ వర్ణగురోజులలో; పామగప్రమదలు = పట్టుబారి కాపువడతులు;
ఉదిత.....బుద్ధిఁ = ఆ యా నియమములను ఆనగించు ప్రయత్నమునగల శ్రద్ధతో; గోర్వెచ్చ
చమురు = గోరువెచ్చనినూసెను; మస్తకములఁ, అంటుకొనిరి = తలయంటుకొనిరి; విశామిశితవారిఁ =
వసుపుకలిపిన నీటిలో; జలకమాడిరి = స్నానముచేసిరి; పిలుతటముల ప్ర్రొంబుట్టమల్ = చిన్నచిన్న
గడులు గల శ్రొత్తపోకలను; బటువుగాఁ = గుండ్రముగా; దిద్దిరి = తీర్చిరి; అర్థిఁ - శ్రీలిలో;
శ్రుక్కిరి = ముడిచిరి; సింబుప వాళమాల్వంబులు = పేదచిగుళ్ల మాల్వలను; పైచిలి = పేనీకొనిరి -
ధరించిరి; టిట్టునట్లుఁ = వ్యత్యస్తముగా - అసాదరముగా; చిట్టిబొట్టు = చిన్న మంగళగూత్రపు
సొమ్మును; [ఇచట పూర్వటికాకారులు 'చిట్టిపొట్టి' అను పాఠమును గ్రహించి 'చిన్న చిన్నసొమ్ములను'
అని అర్థమును వ్రాసిరి.] తరుణ.....మణులఁ = శ్రొత్తగా (అస్పృశ్య) తోముటచే దగదగలాడు
ముత్యాలవంటి పలపరుసను; [ఇచట 'సమయమునందుఁ దోముకోబడిన దగదగ ప్రకాశించెడి రత్న
ములవంటి పండ్లయందు' అని పూర్వటికాకారులు అర్థమును వ్రాసిరి. అది సరికాదు.] లేచవీడ్చముల
డాలుఁ = లేత తాంబూలపురాగమును; హత్తుకొలిపిరి = పూర్చిరి. అలా. స్వభావోక్తి.

క. ఎడైతనపుఁ గయినే తలగడ్డలు నడచిరి పురస్సరదృష్టముగా
గుడ్డంబుచక్కిఁ గట్టం, బడ్డ మహాశక్తివివృతసంబునకున్. 75

టీక. ఎడైతనపుఁగయినేతలఁ = మోటుతనపుటలంకారములతో; పురస్సరదృష్టముగాఁ =
ముందు నడచుచున్న భార్యలు కలుగునట్లుగా - తమ భార్యలు ముందుగా నడచుగా వారపెంట ననుట;
గుడ్డంబుచక్కిఁ = (ఊరిపాలిపేరను) - ఊరిపాలమువైపు; కట్టంబడ్డ = కట్టఁబడిన; మహా.....
నకున్ = గ్రామదేవతగుడికి; రడ్డులు = రెడ్డు; నడచిరి.

ప. అష్టహోత్ర మజప్రధాన మగుట ఓబుధిసభంబోలియు 4మహాసురోద్ధారం
బును, తమోవికృతివిధేయం బగుట విధుబింబంబునుంబోలియుం దారావియోగ
ముదితంబును, బహుళధ్వనివరితం బగుట సత్కవిత్వంబునుంబోలియు నసాధు
వర్ణసంబాధబంధురంబు నయ్యె నయ్యెడ. 76

టీక. అష్టహోత్రమంబు = ఆ గ్రామదేవత పండుగు; అజప్రధానంబగుటఁ = పేదక (పేట)
ప్రధానముగాఁ గల దగుటచే - అని ఉత్సవశత్రుమనను; అష్ట ప్రధానముగాఁ గల దగుటచే నని
విబుధసభపక్షమునను అర్థము. విబుధసభంబోలియఁ = దేవసభవలె నున్నను; మహాసురోద్ధారంబును =
గొప్ప మద్యములనుధరించుదని యుత్సవపక్షమున సర్థము; దేవసభపక్షమున 'గొప్ప రాక్షసుల నుద్ధ
రించున'దని విరోధము; పిలయన దేవసభ రాక్షసుల నుద్ధరించుట అసంభవము. 'మహాసురంబుద్ధారం
బును' అను నదవిభాగమువలన 'గొప్పదేవతల నుద్ధరించునది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరో
ధము ఆపాస్తమగ ను. ఇచట 'అజప్రధానంబు, మహాసురోద్ధారంబు' అను రెండు పదములును ఉత్సవ,
దేవసభలు రెండిటికిని సామ్యమును కల్గించుచున్నవి. ఇందు 'మొదటిది' కేవల 'క్షేమమాలకము; రెండవ
విశేషణము విరోధముతోఁ గూడినది; ఇట్లే తక్కిన విశేషణములయెడను విరోధ, తదాభాసములను
తెలియునది.

1. ట. బొట్టు. క. పొట్టి. 2. క. ర. విద్యము. 3. చ. గడిచిరి. 4. క. సభయ్యం. చ. ట. సభం
4. క. దారం ట. ధారం 5. క. బయ్యె. చ. ట. బునయ్యె.

[ఇచట పూర్వటికలో 'మహాసురోదారంబు = అధికమైన కల్లుచేత హెచ్చినది, గొప్ప యను రులచేత దొడ్డది' అని మాత్రము తెలుపబడినది.] తమోవికృతివిధేయంబగుట = తమోగుణవికారమున కునికిపట్టగుటచేత - అని మహాత్మ్యవపక్షమునను, చీకటిమాటిపొవుటకు లొంగినదగుటచేత - (చీకటిని నశింపజేయున దగుటచేత)ని విధుబింబపక్షమునను అర్థము. విధుబింబంబునుబోలియుం = చంద్రబింబమువలె నుండియు; తారావియోగమునితంబు = కనుగ్రుడ్డయెడఁబాటుచేత సంతోషించునది - అనఁగా (మధ్యపానమున)కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించునదని మహాత్మ్యవపక్షమున నర్థము; చంద్రబింబపక్షమున 'తారయొక్క వియోగముచేత సంతసించునదని విరోధము; ఏలయన చంద్రుఁడు తారయొక్క కూడికవలన సంతసించుచుగాని, వియోగమువలన సంతసించుడు; 'తారా+అవియోగమునితంబు' అను పదవిభాగమువలన 'తారయొక్క అవియోగము(కూడిక)వలన సంతసించునది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరోధము నశించును. ఇచటను వెనుకటివలెనే 'తమోవికృతి విధేయంబు, తారావియోగమునితంబు' అను రెండు సాధారణధర్మబోధక విశేషణములందును మొదటిది శ్లేషములకము; రెండవది విరోధవిశిష్టశ్లేషములకము.

[ఇచట పూర్వటికలో 'తమోవికృతివిధేయంబు = తమోగుణవికారమునకు ఉనికిపట్టునది; చీకటివికారముచేత లోఁకువైనది;తారావియోగమునితంబు = కంటి గ్రుడ్డయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది - అనఁగా కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించినది; తారయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది' అని కలదు. ఇది అసంపూర్ణము.]

బహుళధ్వనిపరితంబగుట = గొప్ప ధ్వనిచేత ఆవరింపబడినదగుటచేత నని మహాత్మ్యవపక్షము నను, పెక్కుధ్వనిరూప (ఉత్తమ)కావ్యములతోఁగూడినదగుటచేతని సత్కవిత్వంబుపక్షమునను అర్థము. సత్కవిత్వంబునుబోలియుం = సత్కవిత్వమును పోలియున్నట్లుటికిని; అసాధువర్ణసంబాధబంధురంబును = సీచకాతుల ప్రజల యొఱసిడిచేత ఒప్పినదైనదని మహాత్మ్యవపక్షమున నర్థము. సత్కవిత్వ పక్షమున 'తప్పటక్కురములు ఇఱుకుకొనుటచే (చేరుటచే) చక్కనిదని విరోధము; ఏలయన మంచి కవిత్వమునందు తప్పటక్కుఱము లుండనేఱవు; తప్పటక్షరములను బాధించుటచే - చేరకుండజేయుటచే చక్కనిదని యర్థమును చెప్పినచో మీఁది విరోధము పోవును. సంబాధశబ్దమునకు మీఁది రెండర్థములను కలవు. [ఇచట వెనుకటి టీకలో సత్కవిత్వపక్షమున అసాధువర్ణసంబాధబంధురంబునదానికి 'తప్ప అక్షరముల నింపుచేత ఒప్పినదైనది' అని మాత్ర మర్థము చెప్పబడియున్నది.] అలం. శ్లేష, విరోధా భాసము.

సీ. అంభోధరముక్తింద నసియాడు నై రావతియుఁబోలే నీడి వ్రేలఁ దెఱవయోర్తు
చెందమ్మికోలన రంజిల్లునంచయు బోలే నిప్పుఁజేట 1నటించె నెలతయోర్తు
తొలుసంజయెండ వర్తిలు జగ్గవయుఁబోలే నీఁగెఁ బందిరి 2గండవింతి యోర్తు
జలనీలిపై 3సిక్కుఁజువ మొగ్గయుఁబోలే ననఁటాకు 4నర్తించె నతివ యోర్తు

తే. కాంత యొక్కర్తు మూపునఁ గండ 5లిచ్చె
మాటుగా 6లిచ్చె నొక సుధామధురవాణి
లలన యొక్కర్తు నోరి తాళంబు లిచ్చె
శక్తిజాతరఁ 7దమభక్తి శక్తు లెసఁగ.

టీక. అంభోధరసుక్రిందఁ = మబ్బుక్రింద; అసియాడు = చలించుచున్న; విరావలీ యునుబోలెఁ = మెలుపువలె; తెఱవ, యోర్తు = ఒక స్త్రీ; సిడివేలెఁ = సిడిమ్రానియందు వ్రేలా డెను; చెందమ్మిలనఁ = ఎఱ్ఱతామరల చెఱువున; రంజిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; అంచయుఁబోలెఁ = హంసవలె; నిష్పబేబఁ = నిష్పల యేటి(ప్రవాహమున)యందు; సెలఁ, యోర్తు = ఒక యాడుది; నటింపెఁ = నాట్యముచేసెను; తోలునంజయెండఁ = ప్రాశంకాలపు లేతయెండయందు; వర్తిలు = ఉండు; జక్కవయునుబోలెఁ = చక్కవాకపక్షివలె; పందిరిగుండముఁ = పందిరిగొని నిష్పగుండమును; ఇంతి; యోర్తు; ఈగఁ = ప్రవేశించెను.

జలనీలిపైఁ = పాచిపయ; నిక్కు = విజృంభించి నిలుచు; ఆనటానుఁ = ఆరటియాను పయ; నర్తించెఁ నాట్యమాడెను. మూఁపునఁ గండలు = (తన మొక్కుబడి ననుసరించి) భుజము మీఁదిభాగములోని కండలను; సుధామధురవాణి = అమృతము వలె మధురములగు మాటలు కల స్త్రీ; మారుఁగాలు = (నాట్యమున) ఇంకొకరి కాలికి నడులు కాలు ఇచ్చుట; లలన = స్త్రీ; శక్తిజాతరఁ = గ్రామదేవతవండుగన; ఎనఁగఁ = ప్రకాశింపఁగా - వానికి తగినట్లు. అలం. ఉపమ.

క. బత్తులు నునువాకత్తుల, మొత్తి పశుసమజసుండములు చండములౌ

నెత్తురు ధారలు*దారవి, పత్తిమిరనవారణప్రభలు ప్రబలం¹గాన్. 78

టీక. బత్తులు = భతులు; [శ. ర. లో కనుసాలుని అర్థమియఁబడినది.] చండములౌ = భయంకరములగు; ధార....ప్రభలు = భయంకరములగు ఆపవలను చీకట్లకు క్రొత్తసూర్యకాంతు లైనవి; [ఇట పూర్వటీకలో 'భయంకరమున యావత్కాలమునందలి క్రొత్తవియగు ఎఱ్ఱనికాంతులు' అని అర్థ మియఁబడినది. ఇది సరికాదు] నెత్తురుధారలు, ప్రబలగఁ = వ్యాపింపఁగా; పశుసమజ ముండములు = పశువులగుంపుల తలలను; నునువాకత్తులఁ = మిక్కిలివాడియైనకత్తులతో; మొత్తి = నటికిరి. అలం. రూపకము.

తే. వెలుచఁ గలుచొక్కు కెలువలతలకు నెక్కఁ

దోన దిక్కులతల కెక్కఁదొడఁగెఁ దమము

దేనిగుడిలోన నొక్కొక్కదివియ దోపఁ

దోన నొక్కొక్కచుక్కయఁ దోచె మింట. 79

టీక. వెలుచఁ = అధికముగా; కలుచొక్కు = కల్లుత్రాగుటవలనిమత్తు; వెలువలతలకుఁ = స్త్రీలతలకు; తోనఁ = దానితోఁగూడ-వెంటనే; తమము = చీకటి; దిక్కులతలకుఁ, ఎక్కెఁ = దిక్కుల వ్యాపించెను; దివియ = దీపము; మింటఁ = ఆకాశమున; తోచెఁ = కనిపించెను. అలం. సహోక్తి.

క. ఎడ రగుట దెలిసి పాటుం, బొడవఁడు గొని చనియె మాటుభూమికి నఁట సం దడి బొమ్మ*ను పెండ్లాడెడు, వడుపునఁ గనుగాఁపు పూచ వయసుమిటారిన్. 80

టీక. ఎడరు = మంచినవయము - తరుణము; పాటుంబొడువఁడు = దుష్టబ్రాహ్మణుఁడు - నిగమశర్మ; అటెఁ = అచ్చట; సందడిఁ = సమృద్ధమునందు; కనుగాఁపుఁబూచవయసుమిటారిన్ = పసిదియు, పూవువలె మనోజ్ఞమైన వయసుకలదియు నైన కాపువడుచును; బొమ్మ; పెండ్లాడెడివడుపు నఁ = పెండ్లియాడినరీతిని - అనాయాసముగా - అజమరలేక; కొని = తీసికొని; మాటుభూమికిఁ = దేశాంతరమునకు; ఏఁగఁ.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'పాటుంబొడువఁడు = దుష్టబ్రాహ్మణుఁడు' అని అర్థము ఈయఁబడినది; మఱల 'బొమ్మఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు' అను సర్థమును అందు కలదు; ఈరీతి టీకయందు సౌనర్యక్రమ దోషము కలుగుట స్పష్టము.]

తే. కాఁపుఁగోడలు కంచంత కాఁపురంబుఁ

బాలవంటికులంబుఁ *గాడ్పఱచి ²యుటికె

మగని నటు వెట్టి రెండవమగనివెంట;

నువిడలకు బుద్ధి ³పెడతల నుండుఁగాదె!

టీక. కాఁపుఁగోడలు = కాఁపుటింటిగోడలు - కాఁపువడును; కంచంతకాఁపురంబును 'కంచి' అనుపట్టణమంత (పెద్ద)నంసారమును; [కంచి+అంత = కంచంత; ఇత్వసాధి] పాలవంటికులంబుఁ = పాలవలె స్వచ్ఛమైన జాతిని; కాడ్పఱచి = చెఱచి; అటువెట్టి = త్రోసి; రెండవమగనివెంటఁ = ఉపపతి(అంకుమగని)వెంట; ఉటికెఁ = పాటిపోయెను. ఉవిడలకుఁ = స్త్రీలకు; పెడతలఁ = తల వెనుకప్రక్కను - తల్లకిందుగ; అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. ఆకుమఱుంగు ⁴పిందె ⁵యటు లంతిపుగంబునబోలె యున్నరా

కాకుము దప్రియాస్య భయగాఢతరత్వర నేగుఁగాని లో

నాకలి దప్రియుఁ రవికరాత్రియు నెన్నడు; మన్తథాస్త్ర⁶

లాకులత ప్తచిత్తకు లక్ష్యమె తక్కిననొప్పు లెవ్వయున్.

84

టీక. ఆకుమఱుంగుపిందెయయి = ఆకుమఱుంగుననున్న పిందెవలె పెద్దలచే సంరక్షింపబడి; అంతి పురంబునబోలెఁ = అంతఃపురమునందున్నరీతిని; రాకాకుముదప్రియాస్య = పున్నమనాటిచంద్రుని వలె చక్కనైన ముఖముకలస్త్రీ; భయగాఢతరత్వరఁ = (తమచారు వెదకి పట్టుకొందురేమో యను) భయముచేత మిక్కిలి హెచ్చయిన వేగిరపాటుచేత; ఏగుఁ = పోవుచు; లోఁ = మనసులో; రవిక రాత్రియుఁ = ఎడతాకువలనిబాధను; ఎన్నడు = లెక్కించదు; మన్తథా.....లకుఁ = మన్త ధుని బాణములవలని మంటలచేత కలఁతపడి; తమిచునట్టి మనస్సు కలవారికి; లక్ష్యమె=లెక్కకురావు. అలం. అర్థాంతరన్యాసము, ఉపమ.

సీ. కఠినకంఠి; వాక్షతనఖక్షతజర త్కరిశిరశ్చక్తిశార్కరిలతలము

7లాచాంతజతుకంతాస్యగుగ్రవ్యాఘ్ర ముఖగుహాభాంకారముఖరితంబు

లశ్వద్విషద్విషాణాగ్రనిగ్రహ వహత్ప్రస్తరప్రసవసౌభమయంబు

లజ్జాతరవికరవ్యాపారభూరుహచ్చాయానపాయాతిశైత్యఖనులు

తే. గహనఘంటావధంబులు గడచి నడచి, యొక్కపక్కణ మొఱియించి యూరడిల్లి

యవరవర్ణస్నుషయు బ్రావ్తాణాధముండు, బోయకులమునఁ గలసిరి పాలుపుదక్కి.

టీక. కఠిన.....తలములు - కఠిన = వాడియైన; కంఠిరవాక్షతనఖ = సింహములయొక్క మొక్కవోని గోళ్లవలని; క్షత = గాయములు కల - దెబ్బతినిన; జరత్కరి = మునలియేనుగులయొక్క; శిరశ్చక్తి = కపాలభాగములచేత; శార్కరిలతలములు = గులకరాట్లగలవైనట్లు చేయబడిన చోటులు గలవియు; [ఈ పద్యమున ఎత్తుగీతములొకగల 'గగనఘంటావధంబులు' అనుదానికి ఇది విశేషణము. తక్కిన సీసపాదములు మూడును ఇట్లే యని గ్రహింపఁదగినది.] [పూర్వటికలో ఇచ్చట 'శిరః = తలల యందలి శుక్తి = ముత్యపుఁజిప్పలచేత; శార్కరిల = గులకగలవియును' అని యర్థము వ్రాయఁ బడినది. గజములకుంభస్థలములందు ముత్యములుండుట కవిసమయసిద్ధము.....అందుకొఱకు ముత్యపుఁ జిప్పలుకూడఁ ఉండఁబనిలేదు ఉండవు కూడ.]

1. చ. కులము గాదు. * శ. ర. గీడ్పఱచి. 2. చ. నుఱకె. 3. చ. తట. 4. చ. టందె. 5. చ.

ట. యటు. క. యయి. 6. క. బును. చట. బునఁ. 7. చ. లాశాంత.

సీహములు ఏనుగుల కుంభస్థలములను బ్రద్దలజొట్టగా వాని తలయెముకలభాగములు నేలపైబడి కంకరతాళ్లవలె కాలికి గ్రుచ్చుకొనుచున్నవని భావము.

ఆచాంత.....ముఖాంతంబులు-ఆచాంత = పీల్చబడిన; జుతుకంతాస్పక్ = జుతువుల కంతము లందలిరక్తము కలవైన; ఉగ్ర = భయంకరములైన; వ్యాఘ్ర = పులులయొక్క; యుఖగుహ = గుహ వంటి ముఖమువలని ['ముఖగుహ = నోళ్ళవలన వెడలెడి'] అని పూర్వటీక. భాంకార = బొబ్బరింతల చేత; ముఖరితంబులు = ప్రతిధ్వనించునట్లు చేయబడినవియును; అశ్వ.....మయంబులు - అశ్వ ద్విపత్ = అడవిదున్నలయొక్క; విహాగ్ర = కొత్తులమొనలచేత; నిగ్రహ = పొడుచుటచేత; వహత్ = వహించుచున్న - పొందుచున్న; ప్రస్తరప్రసవసౌరభమయంబులు = తాతిపువ్వులపరిమళ ముతోఁగూడినవియును; అజ్ఞాత.....భయలు - అజ్ఞాత = తెలియఁబడని; రవికరవ్యాపార = సూర్య కిరణములపని (ఎండ) కల - ఎండ చొచ్చుటకు సాధ్యపడని; భూరుహ = చెట్లయొక్క; ఛాయా = సిడచేత; అనపాయ, అతితైత్త్యభయలు = అపాయములేని ఎక్కువచల్లదనమునగు గన్తలెనవియు; [అగు నట్టి] గగనఘటాపభంబులు = అడవిహార్దములను; కడలి = దాటి; ఒక్క పక్కమున = ఒక్క బోయవల్లను; ఈక్షించి = చూచి; ఊరడ్వి = కాంటిని బొంది; అవరవృద్ధివయస్ = కాంతుకొడలును; పొలుపునక్క = ఒప్పదమును విడిచి అలం. ఉదాత్తము.

తే. ఎన్ని జన్మంబులేనియుఁ జన్నపిడవఁగాని ప్రాపింపరాని భరానిలింప
జాతి¹గడెలోన నప్పాపజాతి తొఱిగి, కల్లు²పెల్లను; వేటాడు;³గఱచు నెఱచి.

టీక. చన్నపిడవఁగాని = ఎత్తినతరువాతఁగాని; ప్రాపింపరాని = పొందరాని; భరానిలింప జాతి = బ్రహ్మణ్యమును; అప్పాపజాతి = పాపాత్ముడగు నిగమశర్మ; గడెలోన = గడియలోనిముసములో; తొఱిగి = విడిచి; పెల్లు, అను = అధికముగా త్రాగును; కఱచు, ఎఱచి = మాంసము కొఱుకును - తినును. ['గరుసు = మేర' అని పూర్వటీక.]

క. స్వప్రాణానిలసౌరభ, మాఘాణింపగ మదాకులాభేటరతి
⁴వ్యాఘ్రాధికభయదాటవి, శీఘ్రగతి మెలగు నసతి చెలువుఁడుఁ దానున్.

టీక. అసతి = దుర్విశేషురాలైన కాంతుడును; స్వప్రాణానిలసౌరభము = (చెలువుఁడు) తన యూర్పుగాలిపరిమళమును; ఆఘ్రాణింపగ = వాసనచూడఁగా - ఆనుభవింపఁగా; మదాకులాభేటరతి = మత్తుచే గూడిన వేటకమునముచే; శీఘ్రగతి = వేగముగ; చెలువుఁడు, తాను, వ్యాఘ్రాధికభయదాటవి = పెద్దపులులు మున్నగువానిచే మిక్కిలి భయంకరమగు నడవయందు; మెలగు = తిరుగును.

మ. గతి చుధ్యస్తన కుంతలస్తబకవీక్షాగర్వదుర్వార యీ
సతిచే మానమె యూనమయ్యె నిక⁵నిస్సారంపుఁ బ్రాణంబు దా
ల్పు తగుల్ గాదని రోసి యా వృషలివాటుందూపుఁగ్రోవ్వంట కా
కాహుతియా బర్హిమృగేంద్రకుంభిచమరీయూథంబు నేణంబులున్. 86

టీక. గతి.....దుర్వార = నడక, నడుము, నుచములు, జుట్టు, చూపులు అనువాని (చక్కదనము)చే నగు గర్వమువలన అడ్డరానిది - (ఎక్కువ గర్వించునది) అగు; ఈ సతిచే = ఈ స్త్రీవలన మానమె = మనమర్వాదయే; ఊనమయ్యె = తగ్గిపోయినది - నశించినది; నిస్సారంపుఁ బ్రాణంబు = సారములేని జీవమును; తాల్పు తగుల్ = ధరించుకొరిక; కాదు = తగదు; రోసి = ఏవగించి; బర్హి... యూథంబు = నెయిలి, సింహము, ఏనుగు (కుంభస్థలముకలది), చమరీమృగములగుంపును; ఏణంబు

1. చ. నడ. 2. క. పెల్లును. 3. క. గరుసునొరసి. చ. ట. కలచునెఱచి. 4. క. దిక. చ. ధి. 5. క. స్సారంబు. చ. ట. స్సారంపు.

లుక్ = జింకలును; ఆ పృవలివారుదుపుఁగ్రొమ్మంటకుక్ = ఆశూద్రస్త్రీయొక్క వాడియైన బాణములవని అగ్నిజ్వాలలకు; ఆహుతి యోక్ = కాలిపోవును - చనిపోవును.

‘ఆ శూద్రస్త్రీయొక్క యవయవము లిదివఱకే తమ మానమును హరించినవి; ఇంకస్వర్గములగు ప్రాణములుండిమాత్ర మేమి ప్రయోజనమని తలచి యడవిమృగములు ఆమెబాణముల కెఱి యగుచున్నవని భావము. ఆమెనడక నెమలినడకను, నడుము సింహమునడుమును, స్తనములు కరికుంధములను, కేశపాశము చమరీమృగవాలమును, చూపులు లేడిచూపులను బోలి యున్నవని కవి వర్ణనము. ఆమె వానిని వేటాడుచున్నదనియు నర్థము. అలం. ఉపమ, క్రమము.

సీ. జభకులువార శాస్త్రగ దంచి పెడురుబియ్యమును బువ్వులవలె నలఁతిలోని వార్చి డించిన క్రొత్త వంటకం బలిచూత్ర ధౌతశ రావపాత్రమునఁ జాల వడ్డించి పలువన్నె వశ్యామివంబులు చుట్టువారఁగ నుంచి చొక్కటముగఁ గాచిన గురునెయ్యి చేచాఁచఁజాలినఁతఁడుఁ గుమ్మరించి తత్తకపూర

తే. మొక యలాబుశలాటుఖండోదరమున ,బూన్చి యటు డించి తానును పోత్తుఁగలసి సామిదప్తాన్న కబళముల్ సామిఁకొనఁగు,నగుచుఁ జవు లెచ్చరించుచు నిగగుఁబోడి.

టీక. జభకులువాఱ్ = మెఱుగులు కట్టునట్లు - తెల్లనగునట్లుగా; [‘జభకులు = పొట్టు’అని పూర్వటీక. ఈ టీకకు ‘సీ. జభకులువాఱ్.....వార్చి. ఇక్కడ జభకులు అనఁగా పొట్టు అని లోఁచెడి. పాండు. 3. ఆ.’ అను శబ్దరత్నాకరము ఆధారమై యుండవలెను.] అలఁతిలోనిక్ = చిన్నవంట కుండయందు; వార్చి=వండి, గండివార్చి; డించిన = దింపిన - సిద్ధముచేసిన; అతిమాత్ర ధౌతశరావపాత్ర మునక్ = బాగుగా తోమఁబడిన మూఁకుటియందు; పలువన్నెవశ్యామివంబులు = పెక్కువిధముల అడవిమృగముల మాంసములను; చుట్టువాఱగక్ = చుట్టును డిండునట్లు; చొక్కటముగక్ = స్వచ్ఛముగ - బాగుగ; గురునెయ్యి = గవయమృగసంబంధముగ నేయి; [అవును బోలియున్న యడవిమృగము గవయము.] కుమ్మరించి = పోసి; తత్తకపూరము = అగవయమృగముముఙ్గెను; అలాబుశలాటు ఖండోదరమునక్ = వెఱ్ఱిసారకాయచిప్పలో; పూన్చి = సింహారఁబోసి; అటు డించి = ఒకప్రక్క నుంచి; పోత్తుఁగలసి = బలితోఁగూర్చుండి; ఇగురుబోడి = చిగురువంటి దేహము కల కాపుపడఁది; నగుచుక్ = నవ్వుచును; చవులు, ఎచ్చరించుచుక్ = ఆయా రుచులను తెలియఁజెప్పుచు - లేక ప్రశ్నించుచు; సామిదప్తాన్నకబళముల్ = సగముజీకిన యన్నపుల విడుచలను; సామిక్ = భర్తకునిగమగర్చుకు; ఒసఁగుక్ = ఇచ్చుచు. అలం. స్వభావోక్తి.

శా.కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి పరలోకం బంత ప్రాపింపుడుక్
వ్యాపాదంబున నాతఁ డొండుగడ రూపాజీవరాజాననం
దాపింఛచ్చదగుచ్చసచ్చని మదాంధక్ బంధురశ్రోణి వీ
తాపాణింధమపాణి నొక్క ప్లవకస్యంగూడి క్రీడింప గన్.

83

టీక. అంతక్ = పిదప; కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి = కాపుపడఁది; పరలోకంబు, ప్రాపింపుడుక్ = మరణింపఁగా; వ్యాపాదంబునక్ = ద్రోహచింతతో - మోసముచేత; అతఁడు = ఆ నిగమ శర్మ; ఒండుగడక్ = వేటొకచోట; రూపాజీవిక్ = బోగముదానిని; రాజాననక్ = చంద్రముఖుని; [పూర్వటీకలో ‘రూపాజీవరాజాననక్ = బోగముదానిని’ అని యున్నది. ఆ యర్థము ‘రూపాజీవ’ పదమునకే చెప్పఁదగియున్నది; ‘రాజాననక్’ అనునది విశేషణము.] తాపింఛచ్చదగుచ్చసచ్చనిక్ = చీకటిమ్రానియాకుల గుత్తులతో సమానముగు (నల్లని) కాంతి కలదానిని; మదాంధన్ = క్రొవ్విస

దానిని; బాధురశ్రోణిక్ = చక్కని పిరుదులు గలదానిని; వీణాపాణింధమక్ = వీణను వాయించు దానిని; ప్లవకగ్ర్యక్ = మాలపడుచును; క్రీడింపగక్ = రమింపగా.

వ. ఆపగిత్రంబగు పుత్రలాభంబు దత్తశత్రంబునందు సంభవించె నిట్లా నప్తపూర్వ
 *ద్విజన్ముడు ²కప్తమార్గంబున ³నెలసి నెలతయుం ⁴దానును బాలుమాలి
 పృణాశనాశవేశలంబగు ⁵ఫణాధరపరివృథఫణాఫలతలిగుంబున నంటసిలంబడ
 నెడనెడం బెక్కు పాతకంబులు పార్జించుచు వర్జించి వర్జించి యొక్కనాఁ డొక్క
 డొక్కను గుర్కురకుమారయుగశంబుం, గుపితశరభనిభం బగుదాని గళగళాయ
 మాన గళనిగళనియమితంబుగ ⁶గేలం గీరించి యొంటిపాటున వేటపైఁ గల
 తిప్పట నూటాడుచు సమాపాటవీమధ్యంబు జొచ్చి యాసోస్థితించి పిక్క
⁷నెలన ⁸దిక్కులు పరిభ్రమించి యదభ్రమ లిభ్య భూమియ్యంబులగుమ్మగంబులం
 దెగజూచి యెచి కన్నుచ్చకు ⁹వచ్చు వెక్కు న జూచులు చేపడించక కావడించి
 ప్రాద్దస్తమించున లేకు నిజాశాంతంబునకుం బఱతెంచునప్పుడు. 89

టీక. తత్త. శత్రంబునందుక్ = ఆ భార్యయందు - మాలపడుచునందు; సంభవించెక్ = కలి
 గెను; నప్తపూర్వవిజన్ముడు = ఇదివఱకే నశించిపోయిన బ్రాహ్మణుండు; కప్తమార్గంబునక్, ఎలసి =
 చెడునడతఁబ్రవేశించి; నెలతయుక్ = భార్యయు; పాలుమాలి = తెక్కసేయక; పృణాశనాశవేశ
 లంబు, అగు = తామరతూటిలోనిదారమువలె సుగుమారమైన; ఫణాధరపరివృథ = నాగరాజయొక్క;
 ఫణాఫలకతలిమంబునక్ = బల్లపరుపుగానుండు పడగయను తలమున; అంటసిలంబడక్ = అంటుకొను
 నట్లు పడురీతిని - తమ్ము అధిపాతాశమునకు అణచివేయుటకుం జాలునట్లుగా; ఎడనెడక్ = నడుమ
 నడుమ; పాతకంబులు = ఘోరపాపములను; ఊపార్జించుచుక్ = సంపాదించుచు; గుర్కురకుమార
 యుగశంబుక్ = గుక్కపిల్లలజంటను; గుపితశరభనిభంబు = శోపించిగ శరభమృగముల కీడైనదానిని;
 గళ...తంబుగక్ = గళగళమని ధ్వనిచేయు మెడగొలుసులచేత గట్టఁబడినదానినిగా; కేలం గీరించి =
 చేతిలో పట్టుకొని; ఒంటిపాటునక్ = వికాంతముగా - రహస్యముగా; తిప్పటక్ = పట్టుదలతో;
 ఊటాడుచుక్ = సంచరించుచు; సమాపాటవీమధ్యంబునక్ = దగ్గఱనున్న అడవిపడుమను; చొచ్చి =
 ప్రవేశించి; ఆసోస్థితించి = భుజములు చఱచి; పిక్కనెడరక = పిక్కలబలము తగ్గనుండగా; పరి
 భ్రమించి = తిరిగి; అదభ్రమదవిభ్రమభూమియ్యంబులగు = ఎన్నఁడు మదవిభ్రాంతి కలవైన - మిక్కిలి
 మదించిన. [మిక్కుటమయిన త్రిప్పటచే నిడుకొన్నవి - మిక్కిలి త్రిప్పటచేత అలసినవి] అని పూర్వ
 టీక.] తెగజూచి = చంపి; విచి = విజృంభించి; కన్నుచ్చకుక్, వచ్చు = కంటికి నచ్చిన; పెక్కు
 నంజుడులు = చాల మాంసములను; చేపడించక = తగ్గించక - ఎక్కువగాఁదీసి; కావడించి = కావడి
 పేసి - కావడిలోనుంచి, మోక్షింనుచు; ప్రాద్ద, అస్తమించునంతకుక్ = సూర్యాస్తమయమగునరికి;
 నిజాశాంతంబునకుక్ = తనయింటికి; పరతెంచునప్పుడు = రాగా.

మాలిని కుపితశమన చక్షుఃక్రూరదుర్వారకీలా

స్థపుత్ర మగు వహ్నిన్ దద్ధివాకీర్తియిల్ మ్ర

గ్గివడియె ఘృణాపానక్షీబజాయాతనూజా

తపరిజనయంతంబై దైవదుర్భావదృష్టిన్.

90

1. క. నందు. చ. ట. నందు. *ద్విజన్ముడు. శ. ర. 2. చ. నప్త. రి. చ. నెలయ. 4. చ.
 దానును మోవం. ట. నెలయందును మోవంజాలు. 5. చ. ఫణి. 6. క. గేల. చ. గేలం. 7. చ.
 (శిథిలము) రి. చ. రిక్క. ట. పెక్కునిక్కలు. 9. ట. వచ్చి. † శ. ర. బ్రావడించక.

టీక. కుశిత.....స్థపుటితము, అగు = కోపించిన యమునికన్నులవలని (కన్నులనుండి కట్టి) తీక్ష్ణమై, అడ్డులేనివగు మంటలచే ఆక్రమింపబడినవైన; కద్దివాక్కిరీయిత్ = ఆ మాలవానియట్లు; వైద దుర్భావదృష్టిక్ = వైదముయొక్కచెడ్డచూపుచే; మధు.....యుతంబై = కల్లుత్రాగుటచే మత్తు గొన్న భార్య, పుత్రులు, సేవకులతోఁగూడ; మృగి, పడియెన్ = కాలి, పడిపోయెను - నశించెను.

చ. తనగృహ మిల్లువత్సవశుదారానాకులతోడ¹ మృగ్గంగాఁ

గని వెఱగంది కంది కనఁగంతల ముంతలబోసి²నట్లు హా

రనఁ గడుఁబాష్పపూరములు గ్రమ్మఁగ నేర్పుచు మూర్ఖునోయి యి

ల్లనఁ దెలిసెన్ విఁదితకులన్వహార్త మనోబలంబునన్.

91

టీక. తనగృహము = తనయిల్లు; ఇట్లు = ఈరీతిని; ఆపశ్యవశుదార ధనాదులతోడన్ = యిట్లలు, పశువులు, భార్య, ధనము మొదలగువానితోఁగూడ; మృగ్గంగాన్ = కాలిపోగా; కని = చూచి; వెఱగు, అంది = ఆశ్చర్యపడి; కంది = పడితొంచి; వినిదితకులవ్యవహార్త = నిమిషమున కులాచారములు కలవాడు - చెడిపోయినవాడు - నిగమశర్మ; కనుగ్రంతలన్ = కన్నులవంపుముల (కన్నుల)నుండి; ముంతలన్, పోసినట్లు = ముంతలతోఁ గ్రమ్మరించినట్లు; బోరున్ = శీఘ్రముగ; కడున్ = ఎక్కువగా; బాష్పపూరములు = కన్నీటిభారలు; క్రమ్మగన్ = వ్యాసించగా; మనో బలంబునన్ = ధైర్యముకలిమిని; అల్లనన్ = మెల్లగా; తెలిసెన్ = తెలివొందెను.

3. ఇంచ జదికిలబడి పలుమఱు, తలదోర్పుచు వికృతమగు వదనమున లాలా

జలములు తీగెలుపాఁగఁగఁ, బలుకు సతం డాలిఁగుఱిచి పరిచితరక్తిన్.

92

టీక. ఇలన్ = భూమిపయి; పలుమఱు = వెక్కుసారలు; తల, దోర్పుచున్ = తల వ్రేల వేయుచు; వికృతమగు = వికారముగనున్న; వదనమునన్ = నోటినుండి; లాలాజలములు = చొంగ నీళ్లు; అతండు = నిగమశర్మ; పరిచితరక్తిన్ = ఎక్కువప్రేమతో; అలిగఱిచి = భార్యనుగుఱించి - భార్యను దలచి; పలుకున్.

ఉ. ఎల్లరు నెల్లచో ధనము లిచ్చి మృగాతులఁ గొండుగ్రాని యొ

పల్లవపాణి! యే బరమపావనవంశము నిచ్చి కొంటి నీ

నల్లసిరూపు నిక్కమని నమ్మి; ధృవం బదిగాక నేడు వి

ద్యుల్లతికాధి కాభినయధూర్వహమాట యెఱుంగ నింతయున్.

93

టీక. ఎల్లరున్ = అందఱును; మృగాతులన్ = స్త్రీలను; కొండుగ్రాని = కొందురుగాని - గ్రహింతురుగాని; ఓ పల్లవపాణి! = బిరుదుపంటి (సున్నితమగు) చేయిగల ఓ స్త్రీయురాలా! పరమపావన వంశమున్ = మిక్కిలి పుత్రమగు బ్రహ్మణశాతినీ; ఇచ్చి; నిక్కమని, నమ్మి = నిజమని (శాశ్వతమని) నమ్మి; కొంటిన్; అది = ఆరూపు; ధృవంబుగాక = శాశ్వతమైనదికాక; విద్యు.....వహము, ఔట = మెఱుపులేకకంటె ఎక్కువైన అభినయభారమును వహించినది - మెఱుపు మెఱసినంతలో నశించునది యగుననుటను; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; ఎఱుంగన్.

ఉ. సన్నపునీబైముల్ గలుగు చున్నుల బయ్యెదకొంగుోవాలఁగాఁ

గిన్నెరవీణె మోసి శ్రుతి గీల్కొన సారెలు చక్క నొత్తి యు

ద్యన్నఖర ప్రఘాణముల దంతులు ఊటుచు నాలపించు * నీ

తిన్ననియెల్ల నాచెవుల దేనియెల్లొల్కుచవుల్ దలంచెదన్.

94

టీక. నన్నపనిశ్చయముల్ = చిన్న (నల్లని) మచ్చలు - (చూచుకములు) కల; చన్నులక = స్తనములము; వాలగక = జాతకము; కిన్నెరపిత్త = (మేలుజాతి వీణను) - ఒకవిధమైన వీణను; శ్రుతి, గీల్కొనక = స్వరము కూడక; సారెలు, చక్కక; ఒత్తి = వీణమెట్లు బాగుగా నొక్కి; ఉద్యన్నభరప్రమాణములక = ఎత్తబడినకొనగోళ్ల చేత; పుత్రులు = వీణతీగలను; ఆలపించు = ఆలాపన చేయు; నీ లిన్ననియెల్లు = నీ మధురమైన కంఠధ్వని; తేనియలొల్కు చవుల్ = తేనెలకారు రుచులను; తలంచెదన్. ఆలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. ఈకడజాతినాతికి హిహి! మహిదేవుడు చిక్కె నంచు నక

రాకకుం బోకకుక జనవరంపర కెంప సు చూడ్కి జూచి యం

బూశ్రుత మాచరించుటకు బుద్ధి దలంక గలకన్ గుత్తనం

ద్రాక్షతి బోల్చు నీ ముఖమునం దున్నతస్థితి గాంచి మించుటన్. 95

టీక. ఈ కడజాతినాతికి = ఈ మాలపడుచునకు; మహిదేవుడు = బ్రాహ్మణుడు; చిక్కె = దొరికెను; రాకకుక, పోకకుక = నా రాకపోకలను; జనవరంపర = జనమగుంపు; కంపగుచూడ్కి = ఎత్తిపైన చూపుతో - కోపముతో; అంబూకృతము, ఆచరించుటకు = ఉమ్మిపేయటకు; కలంకముక్త చంద్రాకృతి = మచ్చలేని చంద్రునిరూపున; పొల్చు = ప్రశంశించు; అమృతస్థితి = అమృత ముండుటకు; కంచి = చూచి; మించుట = అతిశయించుటచే; బుద్ధి, తలంక = నానమ్మిక నుండి చలింపను. [నీయందుగల మోహముచే నన్నెవ్వరేమి సిందించినను, నన్ను జూచి యుమ్మివైచి నను గూడ తెక్కచేయవలెనని నిగమకర్త మాలపడెదలంచు దురస్థితులన్నాడు.]

ఉ. పుత్రులు లేరె యెవ్వరికి భూమి మదిన్వయస్థుల భవ

త్పుత్రులవంటివారు మును పుట్టరుగాక తదాన్యకాంతి త

ద్ధాత్రవివృద్ధి తద్భజయుగస్ఫురణంబు తదుక్తిలక్ష్మి త

న్నేత్రసరోజవత్తరమణీయత చూపఱక జోక్యజేయవే! 96

టీక. భూమి = ప్రపంచమున; ఎవ్వరికి, పుత్రులు లేరే? మదన్వయవర్ధకుల్ = నావంశ మును పృథ్విపొందించువారు - నావంశమును నిలుపువారు; భవత్పుత్రులవంటివారు = నీపుత్రులబోలిన వారు; తదాన్యకాంతి = వారి ముఖకాంతి; తద్ధాత్రవివృద్ధి = వారి చేహముల పుష్టి; తద్భజయుగస్ఫురణంబు = రెండు భుజములయొక్క విజృంభణము; తదుక్తిలక్ష్మి = వారిమాటలసొంపు; తన్నేత్రసరోజ వత్తరమణీయత = తామరపూవులవంటి వారి కన్నుల చక్కదనము; చూపఱక = చూచువారిని; చొక్కజేయవే? = పరపశులనుగాజేయవా?

క. అని తనయాల్నిని దనయాల్నిని గని మఱికాని కుడవలె గూడు జలం,

బును ద్రావలె ననుచు ననశనమున నతఁ డేగఁజొచ్చె జనరహితమహిన్. 97

టీక. అని = ఇట్లు విచారించి; తన, యాల్ని = తనభార్యను; తనయాల్ని = తనయల సమూహమును; కని, మఱికాని = చూచిన తరువాతఁ గాని; కూడు, కుడవలె = తిండి తినలేను; అన శనమునకే = తిండిలేకయే; ఆతఁడు = నిగమకర్త; జనరహితమహిన్ = మనుష్యులులేని భూమి యందు; ఏగఁజొచ్చెన్ = పోసాగెను.

క. కాగలఘణ్యుండు దుఃఖపు, ప్రేగు హింపింపనెపోలె విషమాటవిలో

దూగుచు దూలుచు నీరము, లీగుచు దలవాంచి యురక యేగుచునుండెన్.

* శ. ర. సూర్య. నా. 1. క. కలంక. 2. క. వర్ధకుల్. చ. వర్ధకుల్. 3. చ. చేయదే 4. క. తనయా. 5. చ. దూరుచు. 6. చ. బడు.

టీక. కాగలపుణ్యండు = ముందు పుణ్యండు కాబోవువాడు; దుఃఖపువ్రేగ = దుఃఖముయొక్కబరువును; సహించుటవోలె = సహించియుండునీతిని; [నిగమశర్త] వివమాటవి లో = కాఱివిదలో; తూగుచు = ఊగులాడుచు; తూలుచు = తూలిపడుచు; కలములు, ఈగుచు = పొదలబోదురుచు; తలవాంచి = తలను వంచుకొని, ఉరక = ఊరకయే - పని లేకయే; ఏగుచునుండె = పోవుచుండెను. అలం. ఉపను, స్వభావోక్తి.

తే. నీచమగుమేను పాఱంగవైచుకరణి¹, బడి సరోరుహనేత్ర సపారకరుణ
నధమలోకంబువిడిచియ్యమరపథము², జూచుటకు బోలెదనుతానలేచనతడు.

టీక. పాఱంగవైచుకరణి = పారవేయునట్లుగా; అతడు = నిగమశర్త; బడి = నేలవైబడి; సరోరుహనేత్ర సపారకరుణ = అంతములేనిదైన విష్ణునిదయచే; అధమలోకంబు = నరకలోక మును; విడిచి; అయ్యమరపథము = ఆ శ్రీవైకుంఠమును; చూచుటకుబోలె = చూచుటకో యనునట్లుగా; తనుతాన, లేచు = తనుకట తానే మఱు లేచుచు.

నిగమశర్త నేలవై బడుట - అతడు నీచదేహమును నేలవై పాఱవేయునట్లును, అతడు తిరిగి లేచుట విష్ణునిదయవలన అధమలోకమును విడిచి, వైకుంఠమును జేరజూడదలచినట్లును ఉత్పేక్షింపబడినవి. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లనుద్దిష్టప్రయోజనండు బహుయోజనంబులు నిరోజనండు నిరంబుభజనం
డునై యాకుజనండు వెక్కుదిసంబు లాక్రాంతమహాగహనవిహరణుడై³ యె
చ్చోని నిశాటపతి వక్షకవాటపుటవిఘటనపటుచటులఘటనఖరముఖరత్నాభర
ణాయమాన త్రిభువనభరణుండగు సృసింహుండు పసంహృతవైకుంఠనగరనివా
సుండై విజయంచేసియుండు నప్పూర్ణప్రదేశంబుం బ్రవేశించి. 100

టీక. అనుద్దిష్టప్రయోజనండు = ఎట్టి ప్రయోజనమును ఉద్దేశించనివాడై; నిరోజన సండు = తిండిలేనివాడును; నిరంబుభజనండునై = నీరుత్రాగనివాడునయి; ఆ, కుజుండు = ఆ దురాత్ముడు; అక్రాంతమహాగహనవిహరణుడై = పొందిన గొప్పయడవుల విహరముల కలవాడై - వెక్కు కాఱిదవులను తిరిగినవాడై; ఎచ్చోని = ఏక్షేత్రమునందు; నిశాట.....భరణుండు - నిశాటపతి = రాక్షసుని (హిరణ్యకశిపుని) యొక్క; వక్షకవాటపుట = తలపువంటి తొమ్మయొక్క; విఘటన = భేదించుటయందు; పటు = సమర్థమైన; చటు = మనోహరముగా; ఘట = కూర్చుటయందు (తగిన; నఖరముఖ = కొనగోట్టే; రత్నాభరణాయమాన = రత్నములయలంకారములంగా గల; త్రిభువన భరణుండు = ముల్లోకములను రక్షించువాడు; అగు = ఆయియున్న; ఉప...డై = వైకుంఠమును విడిచినవాడై; విజయంచేసియుండు = వేంచేసియున్నాడో; అప్పూర్ణప్రదేశంబు = అనరసింహ శ్చేత్రమును.

ఉ. చేరువ చేరువై కడుఁ బచేళిమమై తనుడాయు పూర్వసం
స్కారతపఃఫలంబున⁴ భజద్వృజనావళినాశకృష్ణకం
తీరవదేవ నిత్యసదస్యతసంగమతీర్థరాజవా
ధారల నాడి తత్పరమధామపతి⁵ బలుమాఱు జూచుచున్. 101

టీక. చేరువచేరువై = మిక్కిలి సమీపించినదై; కడు = మిక్కిలి; పచేళిమమై = పరి వక్ష్మమైనదై; తను, డాయు = తన్ను చేరుచున్న; పూర్వసంస్కారతపఃఫలంబున = వెనుకటి జన్మ మునజేసికొన్న తపస్సుయొక్క ఫలముచేత; భజత్.....వాధారల = వేంచేచువారియొక్క;

వృజినావళినాశకృత్ = పాపసమూహములను నశింపజేయునట్టి; నృకంతీరవదేవ = శ్రీనృసింహ స్వామికి; నిశ్శ్యవదనీకృత = క్షీరనివాసముగాఁ జేయఁబడిన; సంగమతీర్థరాజవార్ధారలక్ = సంగమతీర్థ జలములందు; అడి = న్నినముచేసి; [కర్త నిగమశర్త] తత్పరమధామపతిఁ = ఆ వైకుంఠ ప్రభువును- నరసింహస్వామిని; పలుమాటలు = పెక్కుసాులు; చూచుచుఁ.

సీ. ఒకయింత తొప్పవేయఁ మాచుఁ బెరిపూరి దలకొట్టుకొని దుఃఖజలధిమునుఁగు
4 బలము తెలుపుమంచు బృథివిలోఁ జొరఁ బఱునమధిక స్త్రాభోద్భవముగమించుఁ
5 దిరియు నాఁడునుబోలె దెనలకుఁ జెయిచాచుఁ దొరఁగున స్రాంబుధి దొప్పదోఁగు
హ! పోయితే యనిఁగఁటచు భార్యగుఁజేంచి 1 బహువిధై రింకి భ్రాంతిఁ బొందుఁ
తే. జేరఁగారాని దర్శనస్థితి వహించు, బాడబస్సూర్తి లోఁగొన్న పగిదినుండు
దానవారాతి కాఁబూని తదవతార, దశకమును మున్నె తాల్పెను ధరణిసురుఁడు.

టీక. 4 వద్యమునందు నిగమశర్తచేష్టలు భగవంతుని పది యవతారములతోఁ బోల్పఁబడినవి. ధరణిసురుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు - నిగమశర్త; దానవారాతి, కాఁబూని = (తాను) విష్ణువు కాదలఁచి- తాను విష్ణుసారూప్యమును పొందఁదలఁచి; మున్నె = ముందుగానే; తదవతారదశకమును = ఆ దేవుని పది యవతారములను; తాల్పెనాఁ = ధరించెనో యనునట్లు; పెరిపూరిఁ = ఇతరులను; ఒకయింత = కొంచె మైనను; తొప్పవేయకచూచుఁ = తొప్పవ్రాల్చక చూచుచుండును; [ఇటు మత్స్యావతారము సూచి తము; చేఁప తొప్పవేయక చూచుట సహజము.] తలకొట్టుకొని, దుఃఖజలధిఁ = దుఃఖసముద్రము నందు; మునుఁగుఁ; [ఇందు కూర్చావతారము కాననగు. అదికూర్చు మునుద్రమున మునిగియుండుట సాజము.]

బిలము = రంధ్రమును; తెలుపుము = తెలుచుకొనుము; అగుచుఁ = అని పలుకుచు; పృథి విలోక్ = భూమిలో; చొఱఁబఱుచుఁ = ప్రవేశింపఁబూనును; [వరాహవతార మిచట ఊహ్యము; వరాహము భూమిలోఁచొచ్చుట ప్రసిద్ధము.] సమధిక స్తంబోద్భవముఁ = మిక్కిలియెక్కువైన కొయ్య బాటినస్థితిని; గమించుఁ = పొందును. [ఇచట నరసింహవతారము సూచితము. నరసింహస్వామి స్తంభమునుండి పుట్టుట ప్రసిద్ధము.] తిరియునాఁడునుబోలెఁ = బిచ్చమెత్తువానిరీతిని; దెనలకుఁ = నలు ప్రక్కలకును; చెయిచూచుఁ = చేతులుచూచును. [ఇటు వామనావతార ముహ్యము; వామనుఁడు తిరిపమెత్తుట ప్రసిద్ధము.] తొరఁగు న స్రాంబుధిఁ = కాలుచున్న కన్నీటిసముద్రమున; తొప్పదోఁగుఁ = ఎక్కువగా మునుఁగును; [వరశురామావతారపక్షమున నిచట 'ప్రవహించుచున్న రక్త సముద్రమున బాగుగ మునుఁగునని యర్థము; అన్రమునకు రక్తమునియు నర్థము.]

(నిగమశర్త) భార్యగుఁజేంచి హ! పోయితే! అని యఱచును; విష్ణువు శ్రీరామావతారకాల మునను నీతనుగూర్చి యట్లే యఱచెను.

బహువిధై రాసక్తిఁ = పెక్కువిధములంగ దప్పిచే; భ్రాంఛినిండుఁ = విభ్రాంఛిని పొందును; [బలరామావతారపక్షమున 'పెక్కురకముల మద్యములం దాసక్తి కలుగుటచే మత్తుపొందు'నని యర్థము.] [ఇర = కల్లు, జలము.] చేరఁగారాని = సమీపింపఁగా లేని; దర్శనస్థితిఁ = చూపుయొక్క యునికిని- చూపు చెడిపోవుటను; వహించుఁ = పొందును. [బ్రాహ్మణావతారపక్షమున 'దగ్గఱకుఁ జేరఁగారాని మతముయొక్క (బ్రాహ్మణమతముయొక్క) స్థితిని పొందునని యర్థము. దర్శనము = చూపు, కాస్తము.] బాడబస్సూర్తిఁ = బడబాగ్నియొక్క తోపికను; లోఁ = ఉదరములో; కొన్న పగిదిఁ = గ్రహించినరీతిని; ఉండుఁ - బడబాగ్ని కడుపులోఁ ప్రవేశించినరీతిని అందోళనపడును. [కల్పిపక్షమున 'గుఱ్ఱముయొక్క స్వరూపమును వహించెనుట. బాడబము = బడబాగ్ని, గుఱ్ఱము.] అలం. రత్నావళి, ఉల్లేఖ.

4. క. బిలము. చ. ట. బిలమా! 5. క. తిరియు. క. బహువిధాసక్తి విభ్రాంఛి. 1. చ. దైరాసక్తి

క. ఉడుగని పస్తులఁ జెవులను, గడియలుపడ మేను వడఁకఁ గాలము గడవం
బడమిఁ బుడమి వేలుపు వడి, చెడి పుడమింబడియి; ¹విగతజీవుఁడు నయ్యెన్. 103

టీక. ఉడుగనిపస్తుల = ఎడతెగని ఉపవాసములచే; గడియలుపడ = వివిచిత్రపాఠాఁగా;
కాలము = రోజులు; కడవంబడమి = కడవకపాఠాఁగా; పుడమివేలుపు = బ్రాహ్మణుఁడు - నిగమశర్మ;

ఉ. ఈవిధమైనయయ్యధము హీనపుమే నపుడెక్కెఁ గాకఘూ
కావలి దావకీలగు ²నల్కలు ముంగల మొల్కలై త్త దం
తావళజాలనీలమగు దండధరాసుచరాగ్రజీబలం
బావలఁ ద్రోవలాఁచి వెస యాతనపుందసువాఁగి రేగఁగన్. 104

టీక. కాకఘూకావలి = కాకులయొక్కయు, గుడ్డసూబలయొక్కయు గుంపు; దావకీలగు =
దావాగ్నిశ్వాలగు - దావాగ్నిశ్వాలలను బోలినవైన - ఎఱ్ఱనివైన; అల్కలు = అలుకలు - కోపములు;
ముంగల = ముంగట; మొల్కలైత్త = అంతురింపఁగా; దంతావళజాలనీలమగు = విరుగుపిండువలె
నల్లనైన; దండ.....బలంబు = యమునియొక్క భటశ్రేష్ఠులగుంపు; త్రోవలు, ఆచి = దాడులందు
అడ్డగించి; యాతనపుందసువు = యాతనాచేహము; ఆఁగి = నిలిపి; రేగఁగన్ = విజృంభింపఁగా;

సీ. లలనాజనోష్ఠలాజలావీలముగఁ గోరె మద్యముపేరికులమునెల్ల
వావివర్తనలతా⁴వావంత దలఁచక కన్నిచ్చువడరేఁచె గామవికృతి
జనులు పుష్పగఁదిట్ట సడికోర్చి యార్జించె బశ్యతోహరవృత్తి బహిడిప్రాగు
కన్నపెట్టియుఁ ద్రోవగాచి కొట్టియుఁ జంపె లెక్కకు మిగులు భూలేఖపరుల

తే. మఱియు నీ రీతిఁ గ్రూరుల మెత్రివడసె
నితరపాతకములుచేసె నెన్నియేని
వీని బొదువుడు కట్టుడు వ్రేయుఁ డనుచు
జమునిదూతలు బాధింప జడిసి యతఁడు. 105

టీక. లలనా.....ముగన్ = స్త్రీజనులయొక్క - పెదవిచొంగతోఁగూడునట్లుగా; మద్యముపేరి
కులమునెల్ల = రకరకములగు మద్యములఁగ్నింటిని; [వీడు కర్త.] కోరె; వావివర్తనలతావు = వావి
వరుసలరీతిని; అవంత = (అవ + అంత) కొంచెమైనను; కామవికృతి = మన్మథవికారమున; కన్నిచ్చువడన్ =
తనకంటికినచ్చునట్లు - తనకంటికి నచ్చిన స్త్రీనిపొంది; రేఁచె = విజృంభించెను జనుల = ప్రజలు; పుష్పగన్,
తిట్ట = తన్ను పురుగులు కాటునట్లు తిట్టఁగా; సడికో, ఓర్చి = అవహసమును సహించి; పశ్యతోహర
వృత్తి = చూచుచుండఁగా దొంగిలించు పద్ధతిని - బందిపోటుదొంగతనపుపద్ధతిని; బహిడిప్రాగు =
బంగారపుప్రాకలను; అర్జించెన్ = సంపాదించెను; కన్నపెట్టియున్ = (కన్నము 'ము' లోపము)
ఇండ్లకు కన్నములు వేసియు; లెక్కకుమిగులు = లెక్కించుటకు ఎక్కవైన - లెక్కలేనంతమందిని;
భూలేఖపరులన్ = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; చంపె; ఇతరపాతకములు = తక్కిన మహాపాపములను;
జమునిదూతలు = యమభటులు; అతఁడు = నిగమశర్మ; జడిసి = భయపడి.

క. ఆక్రోశం బొనరించె ది, శాక్రామన్నాదముగ విశంకుటగతి నూ
త్నక్రమమగు నామొఱ విని, సక్రోధాక్రమణినిపుణసంభ్రమ మడరన్. 106

టీక. దిశాక్రామన్నాదముగన్ = దిక్కులందు వ్యాపించు భగ్నకలుగునట్లుగా - దిక్కులు
ప్రతిధ్వనింపఁగా; ఆక్రోశంబు, ఒనరించెన్ = మొఱపెట్టెను; విశంకుటగతిన్ = గొప్పరీతిని; నూత్న

1. చ. జీవుండయ్యెన్. 2. క. వాల్కలు. చ. ట. నల్కలు. 3. క. నివృతముగ. చ. విలముగ.
4. చ. నావంత. 5. చ. ప్రాపు.

క్రమమగు = విశరీరినున్న; ఆ మొఱ్ఱ = ఆ యాక్రందనమును; సక్రోధ.....మును, అడరక్ =
రోషముతోగూడ ఆక్రమించుకొను తొందరపాటు అతిశయింపగా.

మ. అమరద్రోహివిరోధి మున్న చట రక్షాగంబుగా నొడ్డుచ
క్రము విక్రంతి వహించి భాస్కరసహస్రస్రూరమై వచ్చి య
య్యమదూతావళిహానలి దెబ్బ విప్రాధీనబంధప్రతా
నము ఖండించె నఖండితారశిఖిసన్నాహంబు దిగ్గ్రాహిగన్.

107

టీక. అమరద్రోహివిరోధి = దేవతలకు శత్రువులగు రాక్షసులకు విరోధియైన విష్ణువు;
మున్ను = పూర్వము; అచట = అనృసింహక్షేత్రస్థలమును; రక్షాగంబుగా = కాపుదలగా; ఇడ్డ =
ఉంచిన; చక్రము = సుదర్శననాయుధము; విక్రంతి, వహించి = విక్రమించి; భాస్కరసహస్ర
స్రూరమై = వేయిమంది సూర్యులవలె తీక్షణమైనదై, వచ్చి; అయ్యమదూతావళిహానలి = ఆ యమ
భటుల యుపద్రవముకూడ; తెరల = తొలగఁగా; సన్నాహంబు = (తనప్రయత్నము; దిగ్గ్రా
హిగన్ = దిక్కులకు వ్యాపించునట్లు - ప్రసిద్ధుఁగునట్లు; అఖండితాశిఖి = మొక్కువోని యంచు
చేత; విప్రాధీనబంధప్రతానము = బ్రహ్మణునికి గట్టబడిన కట్టులగుంపును; ఖండించె = రోసివేసెను.
క. 2 నీకులును గాందిశీకులూ, నై కాలాసుగులు గును; నపు డగుదెంచెన్

శ్రీకాముకపారిషదా, నీకటులు సుదర్శనాసి నీనరజములతోన్.

108

టీక. కాలాసుగులు = యమభటులు; నీకులు = చెదరిపోయినవారును; [నీకులు = హింస
కలవారు అని టీక.] కాందిశీకులునై = భయపడినవారు నయి; కునుక = పరలిపోఁగా - జాటిపోఁగా;
శ్రీకాముకపారిషదానీకములు = విష్ణుదూతల సమూహములు; సుదర్శనాసిరజములతో = సుదర్శనము,
నందకము, పాంచజన్యములతోగూడ; అపుడు; అరుడంచె = వచ్చెను [సుదర్శనాదిసీరజ
ములతో = సుదర్శనచక్రము లోనగువానితోను, శంఖములతోను, అని పూర్వటిక.]

క. అరుడెంచి జముపుగికి జను, తెరువున మరలించి తెల్లగిని తెరువునన్

హరిభృత్యులు నడపించిరి, గరుడాంచితయానమున నిగమశర్తాఖ్యున్.

109

టీక. హరిభృత్యులు = విష్ణుదూతలు; అరుడెంచి = వచ్చి; జముపుగికి = యమునివట్టణ
మునకు; చను తెరువున్ = పోవుదారినుండి; మరలించి = అప్పించి; తెల్లగిని తెరువున్ = శ్వేదద్వీపము
దారిని; నిగమశర్తాఖ్యున్, గరుడాంచితయానమున్ = గరు వాహనముపై (హర్షుండఁబెట్టి);
నడపించిరి.

సీ. ఉత్తాలఫణిభుగ్గుత్తాలవృంకానిలాశాంతగుర్తాంబు వయ్యె మేను

ప్రత్యగ్ముక్తాతపత్రీభవచ్ఛేషవారితాతపమయ్యె; జారుమాళి

సూత్ర సతీశదోద్యోత్రవత్తావకాశామరంబయ్యె; గటాక్షవిహ్వలి

భృగుభరద్వాజప్రభృతి కృతస్వస్తివాగ్భరముఖరములయ్యె; బౌర్వత్వలము

వే. లరుణకిరణసహస్రాభ మభ్రగంబు, నగు విమానంబుపై నెక్కి నిగమశర్త

తీండ్ర బుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి, పరమధామంబునకుఁ బోవుపథమునందు.

టీక. నిగమశర్త; అరుణకిరణసహస్రాభము = వేయిమంది సూర్యులకాంతిగలదియు; అభ్ర
గంబున్ = ఆకాశముపైఁ బోవునదియు; అగు; విమానంబుపై; ఎక్కి; తీండ్రన్ = లేజప్పుచేత;
పుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి = చెఱుకువల్కఁడగు మన్మథునికి తగ్గియగు విష్ణువువలె; పరమ
ధామంబునకున్ = వైకుంఠమును; పోవు పథమునందున్ = పోవుదారిలో; మేను = అతనిదేహము; ఉత్తాల

.....బువు - ఉత్తాల = ఉన్నతమైన; ఫణిభుక్ = గరుత్తంతునియొక్క; గరుత్తాలవృంత = ఊక్కలను వినకజ్జలవలని; అనిల = గాలిచేత; ఆకాంతఘర్ణాబువు = బాగుగా శమించిన (పోయిన) చెమటసిరుకలది; అయ్యెక్; గరుడుడు అతనికి చెమటపోవునట్లు ఊక్కలతో వినరుచుండెనని భావము. చారుమాళి = చక్కని శిరస్సు; ప్రత్యగ్ర.....తపము, అయ్యెక్ - ప్రత్యగ్ర = ప్రోత్త; ముక్తాత పత్రీభవత్ = ముత్యాలగొడుగుగా ఆగుచున్న; శేష = ఆదిశేషునిచే; వారితాతపము = పోగొట్టె బడిన ఎండగలది; అయ్యెను; శేషుడు నిగమకర్తకు ముత్యాలగొడుగుగా వడగను విప్పి, అతనికి ఎండ తగులకుండునట్లు చేసెనని భావము. కటాక్షవిహృతి = కడకంటిమాపులవిహారము; సూత్రవతీ..... మరంబు, అయ్యెక్-సూత్రవతీత = సూత్రవతీదేవిభర్తయగు విష్వక్సేనునియొక్క; దోశ్యేత్ర = చేతి యందలి బెత్తముచే; దత్తావకాశంబు = ఇవ్వబడిన ఎడముకల దేవతలుకలది; అయ్యెను; నిగమకర్త దారి చేయవలెనని క్రోగంటితో సూచించగా విష్వక్సేనుడు దేవతలందఱిని లోలంగించి చేస్తనియొద్దకు బోవుటకు అతనికి దారి చేసెనని భావము. పార్శ్వతలములు = తన ప్రక్కభాగములు; భృగ..... ముఖములు, అయ్యెక్ = భృగుభర్తాజ్ఞప్రభృతి = భృగువు, భర్తాజ్ఞాడు మొదలగు మునులచే; కృత = చేయబడిన; స్వస్తివాగ్ధరముఖములు = స్వస్తివచనములచే బ్రతిష్ఠించినవి, అయ్యెను.

ఇతని ప్రక్కలఁజేరి భృగువు మొదలగు మునులు స్వస్తిచెప్పుచుండిరిని భావము. కాఁగా నిగమ శర్మ భగవత్సారూప్యమును పొందెనని తాత్పర్యము.

సీ. ఆజానుదీర్ఘంబులై హాన్తణిమయ స్తూభంబులకుఁ గులస్యాము లగుచు
దివ్యగంధముల నుద్రేకించి విద్యుదంకుర చేఖిలకు జోడుకోడె లగుచు
దలచుట్టుదిరిగి రాఁగలిగి పాండురపద్మ పత్రంబులకుఁ బ్రాణబంధు లగుచు
సకలంబు వెలిగింపఁజాలి బాలార్కబింబములకు ననుబింబపంక్తు లగుచు

తే. నాల్గుచేతులుఁ గాంచన నలినమాలి

కలు వెడఁదఁన్న లాస్యప్రభలు చెలంగఁ

గుముడుఁ డను పేరఁ బుష్పేశుఁ గొలిచి నీలిచి

యున్నవాఁ డాతః డిష్టాను నో మునీంద్ర!

111

టీక. ఈ పద్యమున సీసపాదములు నాలుగింటికిని ఎత్తుగీతలోని మొదటి రెండు పాదములకును క్రమసమన్వయసంబాధము; ఆజానుదీర్ఘంబులై = మోకాలివఱకును వ్రేలుచున్నవై; హరి.....లకుక్ = పచ్చలు తాపిన స్తూభములకు; కులస్వాములు, ఆగుచుక్ = మాతృకలగుచు - వానిని పోలుచునున్న; - 'నాల్గుచేతులు;' దివ్యగంధములక్ = గొప్పపరిమళములచే; ఉద్రేకించి = విజృంభించి; విద్యుదంకురచేఖ లకుక్ = మొలకమెఱుపులకాంతులకు; జోడుకోడెలగుచుక్ = సమానముగుచున్న; 'కాంచననలిన మాలికలు' = బంగారుకమలముల మాలికలు; తలచుట్టుక్, తిరిగి రాఁగలిగి = (చెవులను దాటుకొని) తలవెనుకకుఁబోయి మఱిరాఁగలిగి - మిక్కిలి విశాలములయి; పాండురపద్మ పత్రంబులకుక్ = తెల్ల తామరచేకులకు; ప్రాణబంధులగుచుక్ = దగ్గఱిచుట్టుములగుచు - సమానములగుచు నున్న; 'వెడఁద కన్నులు' = విశాలనేత్రములు; సకలంబుక్ = ప్రపంచమునంతటిని; వెలిగింపఁజాలి = వెలుతురుతో నిండునట్లు చేయఁగల్గి; బాలార్కబింబములకుక్ = లేతసూర్యుని బింబములకు; అనుబింబపంక్తులు, ఆగుచుక్ = ప్రతిబింబములసమూహము లగుచు - వానితో సమానములగుచున్న; అస్యప్రభలు = ముఖము యొక్క కాంతులు; వెలుగఁక్ = ప్రకాశింపఁగా; ఆతఁడు = ఆ నిగమకర్త; ఇష్టాను; కుముడుఁ డను పేరఁ; పరమేశుక్ = విష్ణుని; కొలిచి నీలిచి, యున్నవాఁడు.

నిగమకర్త బాహువులు పచ్చలుతాపిన స్తూభములపగిదిని, ధరించిన బంగరుపూలమాలలు మెఱు పులరీతిని, విశాలనేత్రములు తెల్లతామరపూవుచేకులవలెను, ముఖము లేతసూర్యునిబింబమువలెను ఉన్న వనిభావము. అలం, క్రమము, ఉపము.

తే. పుండరీకుండు ¹శంఖకర్ణుండు వామ

నుండు కుముదాక్షుండును విజయుండు జయుండు

²సర్పనేత్రుండు నను పార్శ్వచరులలోన

హరికి గుముదుండు మానసియత వహించు.

112

టీక. పార్శ్వచరులలోన = నేవకులలో; మానసియత = మానసియత; వహించు = గౌరవమును (ఎక్కువగా) పొందును.

క. ఆమృతమయమూర్తి బుధహిత, విమలవిభోద్భాసి మస్కావిలసనశుభల

క్షృమహితపక్షుండు విధుఁ డెట, కుముదానందప్రదానకుశలుండు కాఁడే? 113

టీక. ఈ పద్యమున విష్ణువునకును, చంద్రునికిని క్షేమ చెప్పబడుచున్నది.—

విష్ణుపక్షమున - ఆమృతమయమూర్తి = జలరూపదేహము కలవాడు. అతే మృతి గానని రూపు కలవాడు; బుధహితవిమలవిభోద్భాసి=విద్వాంసులకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు విశేషకాంతితో ప్రకాశించువాడు; మస్కా.....పక్షుండు = మెఱుంగులుదేటు ప్రకాశముకల్గి శుభకరమగు శ్రీవత్సాంకముచే గొప్పదగు తొమ్ము కలవాడు; విధుఁడెట! = దేవుఁడెట! కుముదానందప్రదానకుశలుండు = కుముదుఁ డను పార్శ్వచరునికి ఆనందమునిచ్చుటలో నేర్పరి; చంద్రునిపక్షమున-ఆమృతమయమూర్తి = ఆమృతముచే జేయబడిన దేహముకలవాడు; బుధ.....ద్భాసి = బుధునకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు కాంతితో - వెన్నెలతో; బ్రకాశించువాడు; మస్కా.....పక్షుండు = దట్టముగానుండి ప్రకాశించు చక్కని మచ్చతో; గూడిన నడిమిప్రదేశము కలవాడు; విధుండు = చంద్రుండు; కుముదా.....కుశలుండు = కలువలకు ఆనందము నిచ్చుటలో నేర్పరి. [ఇట పూర్వటికలో 'బుధ.....పక్షుండు' అని ఏకపదముగా గ్రహించబడి 'బుధ = పెద్దలకు, దేవతలకు; హిత = మేలైన; విమల = నిర్మలమైన; విభా = విశేషకాంతిచేత, ఉద్భాసిత(?) = ప్రకాశించునట్టి; మస్కా = మెఱుంగులుదేరునట్టి; విలసన = ప్రకాశముగల; లక్ష = చిహ్నముచేత; మహిత = పూజ్యమయిన; పక్షుండు = తొమ్ముకలవాడు' అని యర్థ మియ్యబడినది.] అలం. క్షేమము.

శా. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి లోకేశుం జితక్షేత్ర మం

⁴దావిర్భావహనైకమాత్రదళితోద్యద్దైత్యగర్వాంధకా

రావేశుఁ నరకేసరిఁ గొలిచి నిత్యప్రీతి నున్నారు వా

గ్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్జరులు తత్తేత్రాధికారంబునన్.

114

టీక. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి = ఇట్టి గొప్పప్రభావములకు ఉనికిపట్టగువానిని; జితక్షేత్రుఁ = జయించబడిన కష్టములు కలవానిని; మందా.....రావేశుఁ = కొంచెముగా పుట్టుచున్న నవ్వుచేతనే - (కేవలమైన చిఱునవ్వుచేతనే - ఆయాస మించుకంతయును లేకయే.) భేదించబడిన గర్వింపిన రాక్షసులైన అహంకారపుటావేశము గలవానిని; నరకేసరిఁ = నృసింహదేవుని; వాగ్దేవీ వల్లభముఖ్యనిర్జరులు = బ్రహ్మ మొదలుగాగల దేవతలు.

క. ఆ నెలవుల నర్థనిశల, వీనులకుం దోచు నేచి విధినందన! నై

మానికనాయకృతఘం, టానాదము నృహరిబి శువునగవుంబోలెక.

115

టీక. ఆ, నెలవుల = అచ్చట - ఆక్షేత్రమున; అర్థనిశల = అర్థరాత్రులందు; వీచి = అలిశయించి; విధినందన! = నారదుడా! నృహరిబిశువునగవుంబోలెక = నరసింహుని అట్టహాసము

వలి; వైమానిక.....నాదము = ఇంద్రునిచే చేయబడిన ఖంటాధ్వని; వీనులకు, తోచుకొ = వినబడును. అలం. ఉపము.

క. ఆ ష్టేత్రంబున నృహరికి, దక్షిణాదిశ నే వసించుచు దత్తురమతి నీ
యక్షులతో నీప్రమథా, ధ్యక్షులతో నీ నగేశ్వరాత్మజతోడన్. 116

టీక. ఆ ష్టేత్రంబున; నృహరికొ; దక్షిణాదిశ; తత్తురమతి = మిక్కిలి ఆసక్తితో; ఈ ప్రమథాధ్యక్షులతో = ఈ ప్రమథగణములతోను; ఈ నగేశ్వరాత్మజతోడన్ = ఈపార్వతి తోను గూడ.

క. మాతృసభము పితృసభమును, భాతృసభము గురువధంబు ప్రకటించియు నో
ధాతృసుత! యీల్లి సురపుర, నేతృతఁ దెలివొందు నెట్టి నీచుడు నచటన్.

టీక. ఓ భాతృకుళ! = ఓ నారదుడా! ప్రకటించియున్ = చేసినను; అచటన్; ఈల్లి = మరణించి; సురపురనేతృతన్, తెలివొందున్ = ఇంద్రపదవిని బొందును.

క. కావున నరులకుఁ దత్తే, త్రావాన మొనర్ప నైపికాముష్టికముల్
చేవలెతు లగుచుఁ దక్కింను, నావుడు నా మృదుగుఱించి నారదుఁ డనియెన్.

టీక. దిపికాముష్టికముల్ = ఈ లోకపు సుఖములు, పరలోకసుఖములును; చేవలెతులగుచున్ = చేతికిఁజిక్కి వశములయి; తక్కింనున్ = పూనుకొనును - కల్గును.

క. దేవ! భవత్కృప నరమృగ, దేవమహాక్షేత్రమహిమఁ దెలిసితి నన్
ద్భావము ప్రమోదమేదుర, భావముఁ గొనియెఁ జనియె భ్రమము దమమున్.

టీక. భవత్కృప = నీదయవలన; తెలిసితి = తెలిసికొంటిని; అన్యద్భావము = నాయాత్మ; ప్రమోదమేదురభావమున్ = ఆనందముచే గొప్పదగు నభిప్రాయమును; భ్రమమున్ = భ్రాంతియు; తమమున్ = అజ్ఞానమును; చనియెన్ = నశించెను.

క. దైవము ధీత్రము తీర్థము, నా వాచంయములు గుహుఁడు నడిగిన మీరల్
భావించి తెలుపు తత్త్వము, నావీనులఁ జొనుపు మనుపు ననుఁ బురవై రీ! 120

టీక. ఆ వాచంయములు = ఆ ముఖములు; గుహుఁడున్ = కుమారస్వామియును; మనుపు = రక్షింపుము; పురవై రీ! = త్రిపురశత్రువనగ శివుడా!

తే. అనుడు నుడురాజు కుటుఁ డిట్లును నృసింహ, తీర్థమునకు భేదేళిమదిక్కునందు
సిద్ధమానవనితు ప్రసిద్ధి వెలయు, నాద్యమై ఘర్తవీరామహాస్రవంతి. 121

టీక. ఉడురాజుకుటుండు = చంద్రశేఖరుఁడు; భేదేళిమదిక్కునందు - ఎదుటివైన దిక్కునందు - ఎదురుగా; ఘర్తవీరామహాస్రవంతి = ఘర్తవీర యను గొప్ప నది; ఆద్యమై = ప్రధానమై; సిద్ధమానవనితుప్రసిద్ధి = సిద్ధులచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడబడు ప్రసిద్ధితో; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

తే. తీర్థసార్థావతంస మ తీర్థ మభిమ
తార్థదశ్రీలఁ జంద్రభాగాఖ్య నందు
నందుఁ దప మాచరించి మున్నింద్రుఁ డొందె
నమర¹తతిలోన ⁷రుంద్రభో గాతిశయము. 122

1. క. తత్తుర. 2. క. ప్రకటిం. 3. చ. యిలిపుమ్మర. 4. క. తీర్థముక్షేత్రము చ. ష్టేత్రము ము. 5. చ. సార్థ. 6. చ. పతి. 7. చ. రుద్ర.

టీక. తీర్థసార్థావశంసము = తీర్థములగుంపునకు ప్రధానము; అయిన; ఆ తీర్థము; అభిమతార్థద శ్రీలక్ష్మీ = కోరిన కోరికలను ఇచ్చు నంబడలచే; చంద్రభాగాఖ్యుక్, అందుక్ = చంద్రభాగ యను పేరు పొందును; ఆమరకలిహాస్ = దేవరలగుంపులలో; రుంద్రభోగాతిశయముక్ = విశేషమగు భోగములను; ఒండెక్ = పొండెను.

ఉ. తైర్థికు లర్థిఁ గొల్వొడగుదానికి యోషనహూత్రభూస్థలిక్
తీర్థపదాస్పదం బఖిలదివ్య మతివ్యవహారయోగ్యమి
ష్టాస్థసమర్థనక్షమమునై¹తమముక్ విరియించు బాతకా
నర్థము పొండరిక మనునర్థము దూషితరోష²పోషణా!

143

టీక. తైర్థికులు = తీర్థయాత్రాపరులు; అర్థిక్ = ప్రీతితో; కొల్వొడగు = సేవింపఁదగిన; దానికిక్ = ఆ తీర్థమునకు; తీర్థపదాస్పదంబు = తీర్థ మను పేరు ఉంచుకొన దగినది - నిజమైన తీర్థ మగునది; అఖిలదివ్యము = అన్నింటికన్నను శ్రేష్ఠము; అతివ్యవహారయోగ్యము = ఉపయోగించుటకు మిక్కిలి తగినది; ఇష్టాస్థసమర్థనక్షమము = కోరిన కోరికలను నెఱవేర్చుటకు మిక్కిలి తగినది; పాతకా నర్థము = గొప్ప పాపములను నశింపఁజేయునది; పొండరికమును నర్థము = పొండరికమును పేరుగల వస్తువు - తీర్థము; తమముక్ = అజ్ఞానమున; విరియించుక్ = పోగొట్టును; [అర్థము, తమమును విరియించు ననగా - వస్తుయధారధృజ్ఞానము తద్విషయకమగు నజ్ఞానమును నశింపఁజేయు నను విశేషార్థము ఇచట వ్యక్తమగుచు.] దూషితరోషపోషణా! = దూషింపఁబడిన కోపముకలవారిని - (శాంతము కలవారిని) పోషించువాడా! [పూర్వటీకలో 'దూషితరోషభూషణా! = దూషింపఁబడిన కోపముగలవారికి ఆలంకారమైనవాడా! - కోపము నణచినవారి సేలువాడా!' అని కలదు.]

శా. నక్షత్రంబులకుక్ తుపాధిపతిక్ నాకుక్ ద్రియామాచరా
ధ్యక్షద్యేషికి భానుపుత్రికి మరుత్కల్లోలినీవేణికిక్
బక్షిశ్రేణికి బక్షివల్లభునకుక్ భాసిల్లు శివాసిక్ సమ
స్త్రతేత్రంబులలో ననూనముగు నేతత్తేత్రేత్ర మిక్షింపగన్.

124

టీక. అనూనముగు = తక్కువకాని - గొప్పదైన; గుక్షింపగక్ = చూడఁగా; తుపాధిపతిక్ = చంద్రునికిని; త్రియామా.....ద్యేషికిక్ = రాత్రించరులగు రాక్షసుల ప్రభువును ద్యేషించు విష్ణునకును; భానుపుత్రికిక్ = యమునకును; మరుత్కల్లోలినీవేణికిక్ = గంగానదికిని; పక్షివల్లభునకుక్ = గరుడునకును; వాసిక్ = వాసియును - ఆధిక్యము కూడ; భాసిల్లుక్ = ప్రకాశించునటు.

క. ఇదమిత్యే¹వ్వుని యేనును,మది మితిసేయంగ నేర మానీశ్వర! త
ద్విదితప్రభావ మోపిన,విధమున వినిపింతు నీకు విను దృఢబుద్ధిన్.

125

టీక. ఇదమిత్యేవ్వుని = ఇది యిట్టిదని - దీని రూపిట్టిదని; మితి సేయంగనేతక్ = ప్రమాణమును చెప్పులేను; ఓపినవిధమునక్ = (నాకు) శక్తమగునట్లు - తెలిసినంతవఱకును.

తే. జముని చెలియలు నిర్జరకై వలనియు, బెఱసి మెఱసిన నడుచక్కిఁ బేరు గ్రుచ్చి
బుధులు తెల్పిన తీర్థములెల్లఁ బొండ,రీకఘోడశకళఁ బోలలేక జడియు.

126

టీక. జమునిచెలియలు = యముని చెల్లెలు - యమునానదియును; నిర్జరకైవలనియుక్ = గంగానదియును; బెఱసి = కూడి; మెఱసిన = ప్రకాశించిన; నడుచక్కిక్ = మధ్యభాగమున; పేరు

1. చ. తనమున్. 2. క. భూషణా! చ. భీషణా! ట. పోషణా! 3. క. దానన్. చ. ట. వాసిన్

4. చ. ంబని. 5. చ. యుండు.

గుచ్చి = దండగాఁగూర్చి; ['పేరుచెప్పి'యని పూర్వబీక.] పాండరికహాడశకళక్ = పాండరికతీర్థము, యొక్క చవాటపవంతు కాంతిని; జడియై = తొలఁగును - ఓడిపోవును.

సీ. పాతక వ్రాతభూజాతజాతానలం బాశ్రితాభీష్టపాకావసరము

విషధిరాట్పుర్వంకవిహారణస్థానంబు నిఖిలపుణ్యక్షేత్రముఖముకురము

సమదస్తదాదినానామరు¹న్నాథంబు వర్ణితాఖిలపుణ్యవైజననము

దైత్యభిన్నగరయాత్రాపఃస్థానంబు²వాఙ్మనసామేయవైభవంబు

ఆ. ³వంకువామదేవ బాల్మీకి పరతంత్రు, గర్వగాధిపుత్రగౌతమాత్రి

జహ్ను జామదగ్ని జాబాతి జైమిని, ప్రియకరంబు పాండరిక ష.నఘ ! 127

టీక. పాండరికము = పాండరికక్షేత్రము; పాతక...తానలంబు = పాపములగుంపునకు చెట్టునుండి తనంతటపుట్టిన యగ్ని - కారుచిచ్చు; ఆశ్రితాభీష్టపాకావసరము = ఆశ్రియించినవారికోరికలకు పంటకాలము; విషధిరాట్పుర్వంకవిహారణస్థానంబు = సముద్రతల్పుడగు విష్ణువునకు విహరించుచోటు; నిఖిల.....ముకురము = సమస్తపుణ్యస్థలముల ముఖములకును - (వాసిబాగోగులు చూచుచుటకుఁదగిన) అద్దము; సమల్.....నాథంబు = సమస్కారముచేయుచున్న మామంటి దేవశ్రేష్ఠులు కలది; వర్ణితా ఖిలపుణ్యవైజననము = కొనియాడఁబడిన సమస్తపుణ్యములను పుట్టించు (కలుగఁజేయు)నది; దైత్య... పరస్థానంబు = విష్ణువగరమునకు (వైకుంఠమునకు) పోవుయాత్రకు పరస్థాపమైనది (మఱివీయైనది) వాఙ్మనసామేయవైభవంబు = మాటలకు, మనస్సునకు అగోచరమగు వైభవము కలది; వంకు..... ప్రియకరంబు = వంకువుమొదలగు ముచుల కందఱికిని ప్రీతిని కలిగించునది; ఆలా. రూపకము.

మహాస్రగ్ధర. కననీ గొడ్డాలు బిడ్డ గగనకుసుమము గల్గనీ రాయి మాటల్

విననీ ముక్తుండు వెండి విపుల బొడమనీ పింటివా పాండురంగా

వని ⁴పానశుభ్రజన్మజన్మవహృతి గన నేపంక దుష్టుంకశంకల్

వనరాశిం జొచ్చు నేరై వడి*వెడి యడఁగు వారిజ భ్రాణసూతీ ! 128

టీక. గొడ్డాలు = వంధ్య; వెండి ('యు'లోపము) = వెండియును - మఱి; విపుల్ = భూమిపై; పొడమనీ = పుట్టనిమ్ము; పానశుభ్రజన్మజన్మవహృతి = మరల మరలుబుట్టుటచేత - ఆపట పునర్జన్మములను ఎత్తుటచేత; పింకం = ఎవ్విధమునను; దుష్టుంకశంకల్ = పాపములనెడి సందేహములు; కనవు = చూడవు - ఁండవు; అవి - వనరాశి = సముద్రమును; చొచ్చు = ప్రవేశించునట్టి; వడివెడి = వడిచెడి - వేగముచెడి;]'వడివెడి = వేగముచెడి' అని పూర్వబీక.] అడంగు; వారిజ భ్రాణసూతీ! = కమలగర్భుడగు బ్రహ్మయొక్క పుత్రుడవగు నారదుడా! 'కననీ, కల్గనీ' ఇత్యాదులందు ఇష్టునకు ఈకారాదేశము.

తే. ఊరి గురుక్షేత్రముఖమహాక్షేత్రతలము

లందు జేయ ననశ్వరం బగుచు నిగుడు

దురితతలిఁ గిట్టి నిజశక్తి దునుము గాన,

మేటి యాక్షేత్ర మొక పరిపాటి గాదు.

129

టీక. మరుక్షేత్ర.....లందు = మరుక్షేత్రము మొదలగు గొప్పక్షేత్రములందు; అనశ్వరంబు = స్థిరమైనది; నిగుడు = వ్యాపించునట్టి; దురితతలి = పాపములగుంపును; కిట్టి = తాకి; తునుము = సంహరించుచు; ఒక పరిపాటి = ఒక సాధారణమైనది.

1. చ. న్నాదంబు. 2. క. వాఙ్మన. చ. వాఙ్మన. 3. క. తే. 4. చ. పానశుభ్రజన్మజన్మవహృతి. 5. * క. నడి.

క. దాన స్నాననిధనవాః, పానాదులు ¹నెట్టి యెట్టి ఫలములు పెఱచో

నా నవి సకలముఁ జేకులు, మానవులకు నందు నిమిషమాత్రమునందున్. 130

టీక. దాన.....దులన్ = దానము, స్నానము, మరణము, నీరుత్రాగుట మొదలగువానిని; ఎట్టియెట్టి ఫలములు = విచారీఫలములు; పెఱచోన్ = తక్కిన చోట్లయందు.

శా. భర్త స్త్రీయము బ్రహ్మహత్యయు సురాపానం బగమ్యారహః

కర్తంబున్ గృహదాహధేనువధవాక్పరుష్యముల్ మున్నుగా

దుర్తార్థుల్ పచరించుదుష్కృతతతుల్ దూలున్ ²మృగేంద్రధ్వనిన్

మార్తోముల్ వడు లేటిమూఁకలనఁ దన్నామంబు వాక్రుచ్చినన్. 131

టీక. భర్త స్త్రీయము = బంగారును దొంగిలించుట; బ్రహ్మహత్యయును = బ్రహ్మణుని చంపుట యును; అగమ్యారహఃకర్తంబున్ = పొందరాని స్త్రీలను సంగమించుటయును; గృహ.....ముల్ = ఇల్లుకాలుట, గోవధము, తిట్టుట; మున్నుగాన్ = మొదలైన; పచరించు = జరపు - చేయునట్టి; దుష్కృతతతుల్ = పాపపుంజములు; తన్నామంబు = పొండరికక్షేత్రముపేరు; వాక్రుచ్చినన్ = పలుకఁగా; మృగేంద్రధ్వనిన్ = సింహగర్జనచే; మార్తోముల్, వడు = వెనుకకుఁబాఱిపోవు; లేటి మూఁకలు, అనన్ = జింకలగుంపులాఁ గ నునట్లు; తూలున్ = చెదరిపోవును - నశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఉరసిజాదృతవీణ సరసిజాసనురాణి పూర్వోక్తోటిగ మహాద్భుతచరిత్ర

గజవైరివాహ దుర్గాదేవి పశ్చిమోక్తోటిగ లస్తకొడసీమ

భువననాయకిగాఁగఁ జొగడొంది యోజనార్థము విస్తృతియుఁ దదర్థంబు నిడువు

గలిగిన తత్ తేత్ర కార్తుకంబు ధరించి జగదేశధ్వని శ్రీశార్ఙ్గపాణి

తే. తీర్థశరములు దొడివి యుదీర్ఘకలుష, విషమలక్ష్యవరంపరల్ విలుంగ నేయుఁ

గాన ¹నదియ శరణ్యమై ²వీను మిగులు, నైహికాముష్మికాకాంక్షులగు జనులకు.

టీక. మహాద్భుతచరిత్ర = మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమగు చరిత్రకలదియు; ఉరసిజాదృతవీణ = స్తనములచే గౌరవింపఁబడిన - (స్తనముల కానించుకొన్న) వీణకలదియు (నగు); సరసిజాసనురాణి = బ్రహ్మభార్య - సరస్వతి; పూర్వోక్తోటిగ = వింటియొక్క మొదటిచివఱగను; గజవైరివాహ = సింహము వాహనముగాఁ గలదైన; దుర్గాదేవి = పార్వతీదేవి; లస్తకొడసీమన్ = వింటినడుమైన లోపలి ప్రదేశమునందు; భువననాయకిగాఁగఁ = లోకమునకు నాయకురాలుగా; యోజనార్థము = వాలుగు మైళ్లు; విస్తృతియున్ = పొడవును; తదర్థంబు = అందులో నగము; నిడువున్ = వైకాల్యమును; తేత్ర కార్తుకంబున్ = తేత్రమును వింటిని; జగదేశధ్వని = లోకములన్నింట సాటిలేని విలుకాండైన; శ్రీశార్ఙ్గపాణి = శ్రీవిష్ణువు; తీర్థశరములు = తీర్థ మను బాణములను; దొడివి = సంధించి; శరములు = జలములనెడి బాణములు అని పూర్వటీక.] విషమలక్ష్యవరంపరల్ = మిక్కిలి అసాధ్యము లైన లక్ష్యముల సమూహములను; విలుంగనేయున్ = పడఁగొట్టును; విహికాముష్మికాకాంక్షులు = ఈ లోకమునుభవములను, వరలోకసుఖములను గోరువారు; శరణ్యమై = దిక్కులు; వీనుమిగులున్ = ప్రసిద్ధికెక్కును. అలం. రూపకము.

1. క. కేయనెట్టి. చ. నెట్టియెట్టి. 2. చ. మృగాం. 4. చ. కోటియు. 5. ట. కోటిగా.

1. చ. యది. 2. క. దీను చ. వీను. 3. ర. వీను,

తే. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరముల,యందుఁ బురుషార్థములు నాల్గు ననఁగి పెనఁగి
తలలు ముదిరిన దురితదంతావళములఁ బొండరికంబు హరిలిలఁ జెండివైచు. 133

టీక. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరములయందుఁ = తన పేరచున్న నాల్గక్షరములందును; పురు
షార్థములు = ధర్మార్థకామమోక్షములు; అనఁగి పెనఁగి = కలసిపెలిసియుండి; తలలు ముదిరిన = బలిసిన
తలలు కల - క్రొవ్వియున్న; దురితదంతావళములఁ = పాపములను విరుగులను; హరిలిలఁ =
సింహములిలిసి; చెండివైచుఁ = నటికివైచును. అలం. రూపకము, ఉపమ

శా.ఆత్మేత్రంబున నుండు నట్టనడుమ యత్నాత్మకేళీరతుం
డడోభ్యం డజరుం డనాదినిధనం ¹డత్తామరత్తామయుం
డీత్తామాత్రకృతాఖిలుండు నవశక్తిశుండు కృష్ణుండు ప్ర
త్యక్షంబై యనుడుఁ మరున్పు యుమాప్రాణేశుతో నిట్లనున్. 134

టీక. యత్నాత్మకేళీరతుండు = కుదేరాత్మమును నాట యాడుటయం దాసక్తికలవాడు; అత్నో
భ్యండు = కలఁచుటకు సాధ్యపడనివాడు; అజరుండు = ముదిమి లేనివాడు; ఆనాదినిధనండు =
పుట్టువు, చావు లేనివాడు; అత్తామరత్తామయుండు = తక్కువ కాని-కఱివులేని రక్షణస్వరూపుడు;
ఈత్తామాత్రకృతాఖిలుండు = చూపుమాత్రముచేతనే సమస్తమును సృజించువాడు - చూపుచేతనే
శమస్తలోకములను కలంగఁజేయువాడు; నవశక్తిశుండు = తొమ్మిదుగురశక్తులకును భర్త; [ఇచ్చా
శక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, ఉత్సాహశక్తి; ముత్రశక్తి; సత్వశక్తి, రజశశక్తి, తమ
శక్తి అని శక్తులు తొమ్మిది.] మరున్పుని - దేవముని = నారదుడు.

క. అద్భుత మయ్యెడు నిఖిలజగద్భరితుండు యోగిహృదయగమ్యం డచో
నుద్భవ మొందుట కీ కథ, సద్భద్రా! నొడువు సుప్రసన్నత ననుడున్. 135

టీక. శద్భద్రా! మంచిమేలుకలవాడా! - శుభముల నొసంగువాడా!

ఉ. ఆపురవైరి పల్కుఁ గలహాళిఁ గు శేషయపాత్ర! విన్న మున్
ద్వాపర ముజ్జగిల్లుతటి దాంతుండు శాంతుండు హృద్విపక్షశి
తః²పటుశక్తి విష్ణుపదసంభృతభక్తియునై జనించె ని
హృపుండు పుండరీకుండను బ్రాహ్మణుఁ డొక్కరుఁ డక్కజంబుగన్. 136

టీక. పురవైరి = త్రిపురనాహరి - శివుడు; కలహాళిఁ = జగదమే లిండిగా కల నాడను
గూర్చి; కుశేషయపాత్ర! = పద్మమునకు మునుపఁడైనవాడా! [పద్మమునకు బ్రహ్మ పుత్రుండు - ఆ
బ్రహ్మకు పుత్రుండు నారదుడు.] ఉజ్జగిల్లుతటిఁ = తొలఁగునట్టి సమయమునందు - ముగియునప్పుడు;
దాంతుండు = మనోనిగ్రహముకలవాడు; శాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; హృద్విపక్ష
శి³తఃపటుశక్తి = హృదయములోని శత్రువులగు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యము
లను శిక్షించుట (అణఁచుట) యందు దృఢమైన శక్తికలవాడు; విష్ణుపదసంభృతభక్తియున్ = విష్ణువు
పాదములందు పూర్ణమైన భక్తికలవాడును; అక్కజంబుగన్ = ఆశ్చర్యముగా.

సీ. పాతకంబుల⁴ బంబంబంగళముగ. జేయుఁ గనుగొన్నమాత్ర మోక్షంబు నొసఁగు
†మున్పుణుపుష్కరంబునకు *నల్ల ణ్ణుపంపకు నిది యనఁదగుఁ ⁵బ్రకటమహిమ
బిందుసరఃప్రతిబింబమై పర్వి స్వర్గద్వారమునకంటఁ గరముమేటి
యగుఁ జంద్రభాగామహాపుష్కరిణితటంబున జూతఖర్జూరపనసజంబు

1. చ. డత్తామయుం డవ్యయుం. 2. చ. పద. 3. క. పంచ. †శ. ర. ధ్ను. +శ. ర. దుగు.
4. చ. ప్రాధ. 5. చ. ప్రాధ.

తే. కాంచనయుతంబు నృత్యచ్ఛిఖండికూజ, దిష్టపరిపుష్టగాయదభీంద్రజుష్ట
మలసకల్వారపవననమ్రాగ్రదళము, నైన యాశ్రమ మమరించి యందు నతఁడు.

టీక. పాతకంబులక = పాపములను; పంచబంగాళముగక = వీలికలయి పాటునట్లు - చెట్లాచెదరగునట్లు - కూనృముగా; ముమ్మణ్ణు = మూఁడంతలు; నల్మణ్ణు = నాలుగంతలు; బిందుసరః ప్రతిబింబమై = బిందుసరస్సువలన సమానమై; పర్వి = వ్యాసించి; చూత, భుజ్జూర, పనస, జంబు, కాంచనయుతంబు = మామిడి, భుజ్జూరము, పనస, నేరేడు, సుమారులతో, కూడినది; నృత్యచ్ఛిఖండి = శాట్కముచేయుచున్న నెమ్మట్టుకలది; కూజదిష్టపరిపుష్ట = కూయుచున్న ఇష్టమైన కోయిలలు కలది; గాయదభీంద్రజుష్టము = పాడుచున్న గండుకుమ్మెదలచే సేవింపబడినది; అలసకల్వారపవననమ్రాగ్రదళముక = మెల్లని సౌగంధికములమీఁది గాలిచేత వగిన మీఁదియాఁకులకలనియును; అమరించి = ఏర్పఱచి; అందుక; అతఁడు; ముందుపద్యమున నన్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

సీ. నిండుమనంబున నుండు సారాయణుండెఁగించెనో నీటి వఱలు నునికి

నొసలిలోపలిచక్కి నెనుగు చంద్రుడు దిద్దెనోమింట వ్రేలెడు దీమసంబు

మూలాలవాల్సల్లి లేలిహానంబు గొలిపెనో పవనంబు గ్రోలు నేర్పు

కమలంబు ¹లిరుమూడు కఱపెనో సూర్యాలోకనంబున కార్త్యలోగని ధృతి

తే. యనఁగఁ దత్తత్త్రియలయందు నలఁతలేక భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్ష
బాధఁష్టానురక్తిః దక్షం బొసర్చుఁగుదిసి ముల్లోకములును గగ్గోలుపడఁగ. 138

టీక. నీటిక, వఱలునునికిక = నీటిలో ఉండువద్దతిని; లోపలి చక్కిక = లోపల దేశము నందు; ఎనుగు చంద్రుడు = ఉండెడు చంద్రుడు; దిద్దెనో = నేర్చెనో; దీమసంబుక = ఉపాయమును; [నొసలు చంద్రునివలెనుదనుట] మూలాలవాల్సల్లి, లేలిహానంబు = మూలముయొక్కపాదున నుండెడి పాము; గొలిపెనో = సరిపఱచెనో - కోధించెనో, గ్రోలు = పీల్చునట్టి; ఇరుమూడు = అటు; [మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరక, అనాహత - విశుద్ధ - ఆజ్ఞలు.] కఱపెక = బోధించెనో; సూర్యాలోకనంబునకుక = సూర్యునిమాచుటకు; లోగని = తగ్గని; ధృతి = ధైర్యమును; అలఁత = అలయుట; భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్షక = గొప్పసామ్రాజ్యము ననుభవించు కోరికతో; బాధఁష్టానురక్తిక = దృఢమైన నియమమునందలి మానక్తితో; కుదిసి = అణఁగి; గగ్గోలుపడఁగక = కలఁతనొందఁగా; తపంబుక; ఒసర్చుక = చేయుచు. అలం. ఉల్లేఖము.

తే. భక్తిసంయుక్తి యను పోతపాల నొయ్యె, జెట్టుకట్టుచు మునిశాఖి ²నిట్టచూప
నిజమనోమార్గసంపన్నీలవర్ణ, కైతవంబున ³తోఁజేగ గలయనూరె. 139

టీక. పోతపాలక = పోసినపాలతో; ఒయ్యెక = తిన్నగా; చెట్టుకట్టుచుక = చెట్టుగా నేర్పడుచు - వృద్ధిపొందుచు; మునిశాఖి = మునియనెడి వృక్షము; నిట్టచూపక = నిక్కును చూపఁగా; నిజమనోమార్గ సంపన్నీలవర్ణకైతవంబునక = తనమనోమార్గమున నివసించుచున్న విష్ణుదేవుడను మిష చేత; తోఁజేవగలయక = లోపలి, చేప, (సారము) వ్యాపించఁగ; ఊరెను. = అధికమయ్యెను; అలం. రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. పుండరీకాఖ్యుఁ డగుటనో పుండరీక, నేత్రభృంగంబు తనలోన నెలవ్రకొనఁగ
క్షీతిసురేంద్రుండు తప మిట్లుచేయుచున్న, కాలమున నేగె ధరవిష్ణుఁ గనుగొనంగ

టీక. అగుటనో = అగుటచేతఁ గాఁబోలు; పూడరికనేత్రభృంగంబు = తామరపూవులమఱి కన్నులు కల భగవంతుఁడనెడి తుమ్మెద; తనఁగోనకొ = నెలవుకొనఁగకొ = తనహృదయమున నిసంపదఁగా; ఊరినుచేంద్రుఁడు = బ్రాహ్మణుఁడు; ధర = భూమి (కర్తృపదము) అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. డెందమునఁ బుట్టు నలత ముకుందువలనఁ

దీర్ప నూహించి చను మహిదేవి కొనఁగె

గలశపాథోనిధానంబు కన్నుగవల

తెలివి లలితంపు నమృతవర్తియునుబోలె.

141

టీక. మహిదేవికొ = భూదేవికొ; డెందమునకొ = మనస్సునందు; అలతకొ = శ్రమయ - ఆయాసము; కలశపాథోనిధానంబు = పాలనముద్రము; లలితంపునమృతవర్తియునుబోలెకొ = అమృతమురుగు (పోయిన దృష్టినిచ్చు) కాటుకవలె; కన్నుగవల తెలివికొ = చూపును; ఒనఁగెకొ = ఇచ్చెను. అలం. ఉపమ.

సీ. నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ చతురంబు సితసామజప్రభునకుఁ

బానలుబాబ్బిప్రపాకల్పనము సూతికానికేతనము పుష్కరసంసరుఁ

గామధుగ్గందాననీమధ్యదేశంబు రసవతి దేవతావిసరమునకు

గోత్రభిల్లోకచకోరదృగ్గోత్రంబు మందరాస్థాన మమర్త్యహారికిఁ

తే. గాయమానంబు బలిగృహంగణవసుధకు, నకలవాహినులకు జనాంతికపదంబు

సారలోహారము భూధ్రవైరిబద్ధబుద్ధి జోరఁ బొంచియున్నదంభోళి కల్పి. 142

టీక. అద్ధి = సముద్రము - ఊరాద్ధి; నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ = పద్మము గర్భమందుఁ గల విష్ణువుయోగనిద్ర నావరించు చోటు; - [విష్ణువు పరుండుచోటనుట]; సితసామజప్రభునకుకొ = తెల్లయేనుఁగైన విరావతమునకు; చతురంబు = గజశాల; [విరావతము పుట్టినచోటనుట.] పానలుబాబ్బి ప్రపాకల్పనము = దప్పిగొన్న మేఘములు చలివేంద్రయైనది; [మేఘములు సముద్రజలమున త్రాగు ననుట.] పుష్కరసదనకుకొ = పద్మాసన యగు లక్ష్మీకి; సూతికానికేతనము = పురిటిల్లు - పుట్టుచోటు; [లక్ష్మీ పాలనముద్రమునఁ బుట్టినదనుట.] కామధుగ్గందాననీమధ్యదేశంబు = కామధేయపునకు గోశాల యందలి మధ్యభాగము; [కామధేయపు పుట్టుచోటనుట.] (ఇచట పూర్వటీకలో 'సందానసీ = దామన త్రాటిచెన?' అనువ్రాత కలదు: అది తప్పు; సందానసీ యనఁగా గోవులశాల.) దేవతావిసరమునకుకొ = దేవతలగుంపునకు; రసవతి = వంటయిల్లు; [దేవతలు అచటనే తమ కాహారమగు నమృతమును సంపాదించి రనుట.] (ఇచట పూర్వటీకలో 'రసవతి = రసముకలది' అని కలదు; అది తప్పు.) గోత్రభిల్లోకచకోర దృగ్గోత్రంబు = ఇంద్రలోకములోని స్త్రీలకు వంశము - జన్మస్థానము; [అభ్యురసలలో నొక జాతి ఊరోదధికుండి పుట్టినదనుట] అమర్త్యహారికొ = దేవతల యశ్వమునకు - ఉచ్చైశ్చక్రమునకు; మందరాస్థానము = అశ్వశాల; [ఉచ్చైశ్చక్రము పుట్టినచోటనుట.] బలిగృహంగణవసుధకుకొ = బలియింటి ముంగిటికి; కాయమానంబు = పందిరి. [సముద్రమును బ్రవేశించి పోయినఁ బాతాళము కనఁబడుననుట.] నకలవాహినులకుకొ = నదులన్నింటికి; జనాంతికపదంబు = ఏకాంతభూమి-ఆంతఃపురము; [నదులన్నియు దీనికి భార్యలనుట.] [పూర్వటీకలో 'జనాంతికపదంబు = రచ్చపట్టు' అని కలదు.] భూధ్రవైరిబద్ధబుద్ధికొ = కొండలకత్తువగు నింద్రునియొడ లగ్నమైన బుద్ధితో; చొరకొ = లోఁబ్రవేశించుటకు; పొంచియున్న =

1. చ. బట్టు. 2. క. కలశ. 3. చ. ట. గవకు. 4. చ. తంబు. 5. చ. పరక. ట. పరక. 6. చ.

పాలనబార్థ. 7. ట. సంధాన. 8. క. కాయమానంబు.

పాండురంగ-22

నక్కియున్న; దంభోళికి = వజ్రాయుధమునకు; సారలోహోరము = బలమైన యిరువతలుపు. [వజ్రము తనలోఁ బ్రవేశించఁబోగా నిది పోసేయదలంబు.] అలం రూపకము.

చ. అమితపితౄచభర్త త్రిపురాంతకుఁ 1 డొందిన రాజశేఖర

త్వముఁ బెనుగొల్లఁ డచ్యుతుఁడు బాలుఁచు శ్రీపతిభావమున్ మరు

త్కమనులు 2 కూటిపేద 3 లటుగాక సదా యమృతాన్నభోజులౌ

క్రమము సుధాభిప్రయమునఁ గల్గిన 4 వంచు నుతించు లోకముల్.

143

టీక. అమితపితౄచభర్త = నమస్తభ్రాతములకును నాయకుడైన; త్రిపురాంతకుఁడు = శివుఁడు; ఒందిన = పొందిన; రాజశేఖరత్వమున్ = చంద్రచూడుఁడగుటయును; పెనుగొల్లఁడు = గొల్లపెద్ద యైన; శ్రీపతిభావమున్ = లక్ష్మీవల్లభుఁడగుటయును; మరుత్కమనులు = దేవతలు, వాయుభుక్తులు; కూటిపేదలటుగాక = తిండికి లేక; సదా = ఎల్లపుడును; అమృతాన్నభోజులౌ, క్రమమున్ = అమృతమును భుజించురీతియును; సుధాభిప్రయమునన్ = పాలకడలి యుండుటఁబట్టియే; లోకముల్; నుతించున్. [పాలసముద్రమునఁ జంద్రుఁడు పుట్టఁబట్టియే అతనిని శివుఁడు శిరోభూషణముగా ధరించెను; లక్ష్మీ కలగఁబట్టియే విష్ణు నొక యింటివాఁ డయ్యెను; అమృతము పుట్టుటచేతనే దేవతలు కడుపునిండుగ నిత తిని బ్రతుకుచున్నారని భావము.]

ఉ. ధేనుగజాశ్వరత్నసుదతీప్రముఖాఖిలవస్తుకోటి వై

మానికభర్త ము న్నొనియు మచ్చరమారఁ బయోధిలోఁత గై

కో నెస కొల్పెనో బలు మొగుల్లవిప్లుకరీషపిండరే

ఖానిభవృత్తి వైతెఱఁగుగోకట సీరవి ద్రావనేటికిన్.

144

టీక. వైమానికభర్త = విమానములవైఁ దిరుగు దేవకలకు ప్రభువగు నింద్రుఁడు; ధేను... ..కోటికి = కామధేనువు, ఏరావతము, ఉచ్చైశ్రవము, చింతామణి, అపరసలు మొదలగు వస్తువుల సమూహమును; మున్ = మునుపు; కొనియున్ = గ్రహించియు; మచ్చరమారన్ = పగ విజృంభింపఁగా; పయోధిలోఁత; కైకో = గ్రహించుటకు; విప్లుకరీషపిండరేఖానిభవృత్తి = మిక్కిలి కాలపఁబడిన ఎండుపేద పిడుకలవిధమున నున్న; బలుమొగుల్లన్ = గొప్పమేఘములను; ఎసకొల్పెనో = ప్రేరేపించెనో, యేమా! అతైఱఁగుగాక = ఆ విధమేకానిచో; ఆవి = మేఘములు; అటన్ = ఆ సముద్రమున; సీరు; ద్రావనేటికి? అలం. ఉల్పేక్ష, ఉపమ.

శా. అంతర్మగ్నదిగంతదంతికటనిర్వద్ధానధారాయురా

క్రాంతంబుల్ నిజవేగభగ్నపురుగ్రహముల్ మేఘఘో

షాంతేవాసి విశంకటధ్వనులు నాగావాసగాహుల్ పయ

స్సంతానంబులు గ్రావఁ బాలకడలిన్ జాగ్రత్ప్రచారంబులై.

145

టీక. అంతర్మగ్న.....క్రాంతంబుల్ - అంతర్మగ్న = లోపలిభాగమున ముగ్ధియున్న; దిగంత దంతి = దిగజములయొక్క; కట = గండస్థలములనుండి; నిర్వత్ = కారుచున్న; దానధారాయురా క్రాంతంబుల్ = మందజలప్రవాహములచే ఆక్రమింపఁబడినవి - వానిమందజలప్రవాహములతోఁ గూడి నవి; [‘యుర=నెలయొక్కచేత’ అని పూర్వటీక.] నిజ.....గ్రాహముల్ = తనవేగముచేత పగిలినదేహములుగల తిమింగలములు కలవి; మేఘ.....ధ్వనులు = ఉఱుములకు శివ్యప్రాయములైన గొప్పవోరు ధ్వనులు కలవి; నాగావాసగాహుల్ = సాతాళమువఱకును వ్యాపించునవి; ఆగు; పయస్సంతానంబులు =

1. చ. నొందిన ప్రధా. 2. చ. ట. కూటిపేద. 3. చ. లటు. 4. చ. వచ్చు. 5. చ. ట. మొగుల్లమి. 6. క. కల. చ. కట. 7. క. పాలకడలిన్.

జలముల గుంపులు; ['జలచరముల సమూహములు' అని పూర్వటీక.] జాగ్రత్ప్రచారంబులై = ఎక్కువ వ్యాప్తి కలదై; పాలకడలిక్ = పాలసముద్రమున; క్రాబుక్ = ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము. శా. మాణిక్యంబులు మున్నుగా నిగ్గుడు భ్రామ్యద్భంగసత్వంబు ల

క్షీణశ్రీకెరలక్ జలద్విపకరచ్చిన్నప్రవాళద్రుమ

శ్రేణీగర్వము డిగ్గి యార్ద్రదవసంశీర్ణంబులై కానన

క్షోణుల్ వోలె దలిర్పు నిచ్చులు సుధాకూపారపారస్థులల్.

146

టీక. మున్నుగాక్ = మొదలుకొని - వానితోఁగూడ; నిగుడు = వ్యాపించునట్టి; భ్రామ్యద్భంగసత్వంబులు = అలలయందుఁ దిరుగుచున్న జలచరములు; అక్షీణశ్రీక్ = ఎక్కువైన శోభతో; కెరలక్ = కేరగా; జల.....గర్వము = నీటియేనుగుల తొండములచేఁ బెల్లగించఁబడిన చగడపుఁ జెట్ల యాధత్వము; డిగ్గి = జాతి - నశించి; బౌర్దదవసంశీర్ణంబులై = బడబాగ్నియను కాటుచిచ్చుతోఁ గూడి; కాననశ్రేణుల్ వోలెక్ = అడవిసంక్తులవలె; సుధాకూపారపారస్థులల్ = పాలసముద్రపు టొడ్డు; నిచ్చులక్ = ఎల్లపుడును; తలిర్పుక్ = ప్రకాశించును.

[అడవి అంటుకొనినప్పుడు జంతువులు దారితెలియక తిరుగుచుండును; చిచ్చు వ్యాపించును. ఆ రీతినే పాలసంద్రపుటొడ్డు అలలలోఁ దిరుగుచున్న జలచరములతోఁగూడి, నీటియేనుగులు పెల్లగించి విసరిన చగడపు (ఎల్లని) ప్రాంతలతో నిండియున్నవని భావము; కార్చిచ్చువలె నిచటి బడబాగ్నియుం గలదు.] అలం. ఉపమ.

క. తరుణ ప్రవాళశోణో, దరతలమై శంఖచక్రధరమై వరపు

స్కరపుష్కలమై హరికర, సరసీరుహ మనంగఁ గలశజలనిధి చెలంగున్.

147

టీక. ఈపద్యమున పాలసముద్రము విష్టునిచేరితోఁ బోల్చబడుచున్నది. విష్టువుపక్షమున - తరుణ.....తలమై = లేచబడమువలె ఎత్తైన లోపలిభాగము (అటచేయి) కలదై; శంఖచక్ర ధరమై; వరపుష్కరపుష్కలమై = శ్రేష్ఠమగు తామరపూవువలె చక్కనిదై; చెలంగున్; కలశజలనిధి పక్షమున - తరుణ.....తలమై = లేచబడములచేత, ఎత్తని గర్భప్రదేశముకలదై; శంఖచక్రధరమై = శంఖములు, సుడిగుండములు కలదై; వర.....పుష్కలమై = ఉత్తమజలముచేత నిండినదై; [పూర్వ టీకలో నిలఁ గొన్ని పదములకు మాత్రమధము కాయఁబడినది; అదియును పాలసముద్రపక్షముననే.]

తే. నూన్న పీచుల సముపాధరత్న పుష్ప, నికరనివిరిస మగుసీరు నించి తెచ్చి

యబ్ధి ¹వేలాసమాభ్యాగతాతురాచ, లార్థులకు నర్థి బాదార్హ్య మాచరించు.

టీక. ఆబ్ధి = సముద్రము; నూత్నపీచులక్ = క్రొత్తయలలచే ['అలలయందు' అని పూర్వ టీక.] సముపాధ.....నివిరిసము = మీఁదికి లేవనెత్తిన రత్నములనెడి పుష్పములతో నిండినది; ['సముపాధ = మంచి పండుపోకవంటి' అని పూర్వ టీక.] వేలా.....అర్థులకుక్ = బిడ్డనకు వచ్చిన ఆతురులగు (శ్రమపడిన) కొండ లను అతిథులకు; అర్థిక్ = ప్రీతితో: పాదార్హ్యము = పాదపూజ నమును; అచరించుక్ = చేయును. [ఇచట అలలు చేతులు; రత్నములు పూవులు; కొండలు అతిథులు.] అలం. రూపకము.

తే. వార్ధి నావర్త గర్తప్రవర్తు లగుచు, నుదరరత్నాంశువులు గ్రమ్ము త్రిదశు లమర తరుల నటకంగఁ దన్మూలతలములమృత, నేకమున వెండిచిగిరించు ²చిగురు లనంగ.

టీక. వార్ధిక్ = సముద్రమునందు; ఉదరరత్నాంశువులు = లోపలనున్న రత్నముల కాంతులు [కర్తృపదము.] ఆవర్తగర్తప్రవర్తులు, అగుచుక్ = సుడులను గోతులయందు తిరుగుచు; ['ఆవర్త

గర్త = సుశ్లసెడి బొక్కలయందు' అని పూర్వటీక.] త్రిదశులు = దేవతలు; అమరతరులు = కల్ప వృక్షములను; నఱకంగళా; తన్మూలతలములు = ఆచెట్లమొదళ్ళు; అమృతసేకమనా = అమృతముతో తడుపుటచేత; పెండి = మఱి; చిగురులనంగళా = చిగుల్లోయనునట్లు; క్రమ్మక = వ్యాపించును.

[పూర్వము దేవతలు పారిజాతవృక్షములను నఱకి తీసికొనిపోగా మొదట్లహస్తము గోతులలో చుండినవి; వానిపై అమృతము చిలుకరింపఁబడుటచే నవి చిగిర్చినట్లు సముద్రములోని రత్నముల కాంతులు కన్పించుచున్నవి. అని భావము] అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లుగణితగుణాభిరామంబగు నమ్మినాథామంబు సంగ్రామాభీరుండగు శూరండునుంబోలె బెరువాలుగంటలం గనుకట్టి¹కుశలభటవిముక్తంబగు విశిఖంబునుంబోలె నెల్లకందువలనుఘాటి,²పాటలస్ఫురితంబగు జరతవిలోచనంబునుంబోలె³సిరుపాపలం బొడవుట కలిగి, వేదవడిన పుడమివేలుపుంబోలె బలియింటి వాకట నడంగి, వీరభద్రగదావిదారితంబగు పూమాక్కువదనగహ్వరంబునుంబోలె బలువరస విగిచెరల నొరలి, మతంగకులకన్యక⁴యుంబోలె బలుకందగు సుకడ దాల్చి, విభావరీవిరామనమయంబునుంబోలె⁵వెల్లదీవియల మించుటకు గొట్టెయై, మఱియు నొక్కొక్కచోటఁ గుముదోదరవిశదంబులు, నొక్కొక్కచోట సీలోత్పలమాలికామేచకంబులు, నొక్కొక్కచోట శుకచంచూపుట పాటంబులు, నొక్కొక్కచోట⁷శుక్తిశబలోదరంబులు, నరుణోపలక్షట్టాబులంబొట్ట వెంచుచు నిట్టలంబుగ మిట్టించు వేలానిలసముదూభత మాతశీకరనిరంబులనలన నలినభవాండంబునకుఁ గర్పూరకరండభావంబు నుత్పాదించుచు నుత్తలకాలోస్థంధపలాశకులాసితద్యోతికూలంకమంబులగు బాలశైవాలవల్లిమి తల్లికల నల్లబిల్లికొను నుల్లోల ప్రవాళశాఖాశిఖిలవలన నుదవాసక్లేశంబున¹⁰నుడ్డుకుడిచి వెలుపఁటికిం బుట మెగయుచు, నుడ్డామధూమధోరణివ్యాజంబునం దలలు¹¹వీడ ¹²నీడాడం బొడసూపు నిబిడబడ బాసల కీలాకలాపంబులశంక నంకురితంబునేయుచు, సలికరటి చటులతరరదనశిఖర ¹³విఘట్టితగర్భగిరిగైరికసంక్రమణారణంబులగు మృదుసముదితతరంగకిశోరంబులచేత ¹⁴విహితావకాశంబై, లక్ష్మీనారాయణశరీరారూఢనిస్సమరఘసృణరజోరంజితంబును, ¹⁵దదీయవిలుంతనావిరూపిత ¹⁶నీడాపీడనంబు నగు తలమంబువిలసనంబు వశీకరించుచు, సాత్త్వికుక్రియ విధుఁజృంభణముదితంబు ¹⁷బంటకారుఁగిదింబ్రసన్న ¹⁸శరంబును, సత్యలోకంబు నాకృతిం గమల¹⁹భూయిష్టంబును, విలాసినికరంబుకరణి వివిధమణికిరణ పుంజరంజితోర్మికంబును, ²⁰బరబ్రహ్మంబు విధంబున నహార్యపదంబునై యొదవు నాటవకడలి పుడమిముద్దియకుఁ దద్దయుఁ బ్రియంబు పుట్టించె నితైఱంగున. 150

1. చ. లా శ లేదు. 2. క. పాటలస్ఫురికంబై. చ. ఫలస్ఫుటితంబై. 3. చ. నిరు. 4. చ. ట. లా క లేదు. 5. చ. వెల్లదీవియర. ట. దివియల. 6. చ. చంచు. 7. క. ముక్తాశుక్తి. చ. శుక్తి. 8. క. శబర. చ. శబర. 9. చ. కంద. 10. చ. నుండు. * లికిం. శ. ర. 11. చ. విడ. 12. చ. నిడాడు. 13. చ. విఘటిత. 14. క. విహితా. చ. విహితా. 15. క. తదీయ. 16. క. నీడా. చ. ట. నీడా. 17. క. పంట. 18. క. శరంబు. చ. ట. శరంబు. 19. చ. ట. గమల. 20. క. పర.

టీక. అగణిత. రామంబు = లెక్కలేని గుణములచే మనోహరమైనది; మినఁదామంబు = సముద్రము; సంగ్రామాభీరుండగు = యుద్ధమున పెరుచివియుని; పెరువాలగుంటులం గనుపట్టి = (ఊర పక్షమున) పెద్దకత్తులవలని గాయంబులచేఁజూపట్టి; (సముద్రపక్షమున) పెద్దలైన వాలుగలను చేఁపల సంబంధముచేఁ జూపట్టి; కుశల. ముక్తంబగు = నేర్పరి యగు భటునిచే విడువఁబడిన; విశిఖంబుయం బోలెక = బాణముపగిది; ఎల్ల, కందువలను = (బాణపక్షమున) అన్ని జాడలను - గుఱులను, (సముద్ర పక్షమున) అన్నిచోట్లను; మీఠి = దాటి; [కందువలను = జాడలచేతను, సుకేతస్థలములచేతను] అని పూర్వటీక.] పాటల. లై = లేతయెఱ్ఱకాంతి గలిగినదై; (సముద్రపక్షమున) ఎఱ్ఱచేఁజులగలదై; జరతవీలొచనంబుయంబోలెక = ముసలివానికంటివలె; నీరుపావలంబొదువుట గలిగి = (కడటిపక్షమున) నీరు, కంటిపావలవయి వ్యాపించుట గలిగి, (సముద్రపక్షమున) నీటిబిడ్డలను పెంచుటకల్గి; ['పాటల స్ఫురితంబు = పండఁబాటుటను తోఁపించునది' అని పూర్వటీక.] పుడమిపేలుపుంబోలెక = బ్రహ్మణుని రీతిని; బలియింటివాకిట నడంగి = (బ్రాహ్మణపక్షమున) అధికారము కలవాని యింటిముంగిట నిలిచి, (సముద్రపక్షమున) బలిచక్రవర్తియింటి (పాతాళపు) వాకిట నుడి; వీరభద్ర. బగు = వీరభద్రుని (చేలిలోని) గడచే చీల్చఁబడిన; పూమెర్కు. బోలెక = పూమెర్కుని గుహపాటితోఁటిరితిని; పలువరుస బిగిఁజెరల నొరలి = (పూమెర్కుపక్షమున) ముడ్డవరుస బిగువువదలఁగా, (సముద్రపక్షమున) అనేకములగు వరుసల బిగువుతోడి కెరటములతో ధ్వనించి; మతంగకులకన్యకంబోలెక = మాలవడుచు రీతిని; పలుకందగు నిలుకడదాల్చి = (పడుచుపక్షమున) నిందింపఁదగు నిలుకడను బొంది, (సముద్ర పక్షమున) చెప్పఁదగిన (కొనియాడఁదగిన) నిలుకడఁబొంది; విభావరీపరామనయంబుయం బోలెక = తెల్లవాణుజాముపగిదిని; వెల్లదీవియలక, మించుటకుక, గుఱియె = (కాలపక్షమున) తెల్లఁబాటిన దీప ములచే ఆలిశంబుంచుటకు లక్ష్యమయి, (సముద్రపక్షమున) శ్వేతద్వీపములచే మించుటకు లక్ష్యమై; ['శ్వేతద్వీపమును ఆక్రమింపఁజేయుటకు' అని పూర్వటీక.] కుముదో. లును = తెల్లగలవహ్వోపలి భాగమువలె మిక్కిలి తెల్లవియు; నీలోత్పల. లును = నల్లకలువలగుంపువలె నల్లనివియును; కుక. లును = చిలుకముక్కువలె లేతయెఱ్ఱపురుగు కలవియు; ఒక్కొక్కచక్కిక = ఒక్కొక్క చోట; ముక్తా. బులు = మంచిమత్స్యములవలె చిత్రవర్ణములగల లోపలిభాగములు కలవియు; ['శబరద్రంబులు = చేఁపకడుపులు, నీటి లోపలిభాగములు' అని పూర్వటీక.] [శ్రవైవన్నియును ముందు రాఁబోవు తరంగకిశోరముల విశేషణములు] అరుణోపలపట్టంబులక = కెంపులపలకలవయి; పొట్ట పెంచుచుక = దేహమును పెంచుచు; ఇట్టలంబుగక = అధికముగా; మిట్టిండు = పైకెగయు; వేలా. వలనక = ఒడ్డునందలి గాలినుండిపుట్టిన క్రొత్తతుంపురువలన; నలినభవాండాంబునకుక = బ్రహ్మాండమునకు; కర్పూరకరండభావంబుక = కర్పూరపుబరికెయగుటకును; ఉత్పాదించుచుక = కలిగించుచు; [ఆలలుఎఱ్ఱని కెంపుపలకకుండగిలి మీఁదికి లేవఁగా, ఒడ్డునుండి వీచినగాలి ఆ యలలపై వ్యాపించి నీటితుంపరల నెగఁజెప్పుఁగా, ఆ తుంపరలు కర్పూరమువలెను, కెంపుపలక భరణివలెను. ఉన్న దని భావము.] ఉత్తాల. యంబులగు = పొడవైన చీకటిమ్రాని యాకుల నల్లనికాంతిచే ఒడ్డు నొరయుచున్నవై; బాల. మత్తల్లికనక = ప్రశస్తమైన లేతనామతీగలతో; అల్లిబిల్లికొను = పెనఁగొను; ఉల్లాల ప్రవాళకాఖాశిఖలవలనక = మిక్కిలి ఎక్కువగాఁ దిరుగుచున్న పడఁపుఁదిగల కొనలవలన; [ఉల్లాల = పెద్దయలలలోని] అని పూర్వటీక.] ఉదవానశ్లేశంబునక = నీళ్లయందే నివసించుట వలని శ్రమచేత; ఉడ్డుకుడిచి = ఊసిరిత్తిప్పలేక - లికమకలాడి; పుటమెగయుచుక = దాటుచు; ఉద్దామ. వ్యాజంబునక = పెద్దపొగవరుసయను మిషచే; శూడాడక = ఇక్కడక్కడ; పొడ చూపు = కనిపించు; నిబిడ. శంకక = దట్టమైన బడబాన్నిజ్వాలలగుం వను సుదేహమును; అంకు రితంబు, సేయుచుక = కలిగించుచు; [అంకురితము = మొలచినది] అని పూర్వటీక.] [నల్లనిపాచి తీగలు ఎఱ్ఱని పడఁపుమానికొమ్మలకుఁ జాట్టుకొనఁగా, అకొమ్మలు మిక్కిలి యెక్కువగాఁ గడలాడు

చున్నవి; అట్లుండుట - నీటిలో నివసించలేక బడబాగ్ని బయటికిరా బ్రయత్నించుచున్నట్లున్నది. పాచి తీగలు పొగలవలెను, ప్రవాళకాఖలు అగ్నిజ్వాలలవలెను ఉన్నవని భావము.] సలిల.....అరుణంబులు, అగు, సలిలకరటి = నీటియేనుంగలయొక్క; చటులతర మిక్కిలివాడయైన; రదనశిఖర = దంతముల కొనలచే; విఘట్టితగర్భ = భేదింపబడిన లోపలిభాగములు గల; గిరి = కొండలయందలి; గైరిక = జేగురు మట్టియొక్క; సుక్రమణి=అంటుకొనుటచే; అరుణంబులు, అగు = ఎఱ్ఱవైన; తరంగకిశోరంబులచేత = పిల్లయలలచేత; పిహితావకాశంబై = కప్పబడిన యెడము కలనై - అంతటను వ్యాపించినదయి; లక్ష్మీ.....రంజితంబును = లక్ష్మీనారాయణుల శరీరములందు పూయబడిన దట్టమగు కుంకుమపుష్పాడిచే ఎఱ్ఱనైనదియను; తదీయ.....పీడనంబు నగు = వారి పొరలికవలన బుట్టిన బాధయే అలంకారముగ గలిగినది యగు; తలిమతలంబువలననంబు = పడకయొక్కప్రకాశమును; పశీకరించుచు = పశ పఱచుచు - తాను పడకగా నేర్పడుచు; [పాలసముద్రము విష్ణుని పాన్పనుట] సాత్త్వికుక్రియ = సత్త్వగుణముకలవానివలె; విధవిజృంభణముచేతంబును = (సాత్త్వికపక్షమున) విష్ణుని విజృంభణము వలన సంతోషించినది, (సముద్రపక్షమున) చంద్రోదయమువలన సంతసించినది; పంటకారుపగిడి = శరత్కాలమువలె; ప్రసన్నశరంబును = (కాలపక్షమున) వికసించినరెల్లుకలది, (స. పక్షమున) నిర్మలమగు జలముకది; [ప్రసన్నశరీరము = లేటపాటిన జేహముకలది] అని పూర్వటిక. సత్యలోకంబు నాకృతిక = సత్యలోకమువలె; కమలభూయిష్టంబును = (సత్యలోకపక్షమున) బ్రహ్మకు ఇష్టమయినది. (సముద్రపక్షమున) ఎక్కువనీరు కలది; [“కమలముల చేత అతిశయించినది” అని పూర్వటిక.] విలాసినికరంబు కరణిక = విలాసముగలస్త్రీ చేతివలె; వివిధ...కంబును = (కరపక్షమున) వివిధములగు మణులకాంతిసమూహముచే ప్రకాశించు ముద్రికలుకలది, (సముద్రపక్షమున) వివిధములగు రత్నముల కాంతిసమూహమున రంజించు అలలుకలది; పరబ్రహ్మంబువిధంబున = పరమాత్మవలె; ఆహార్యపదంబునై = (బ్రహ్మపక్షమున) చలించినస్థితి కలది, (సముద్రపక్షమున) కొండలకు స్థానమైనదియనయి ఒకపు = కలుగు-ఉండు; అఱవ కడలి = లవణేక్షుసురాసర్పిద్ధధిక్షీరజలార్ణవములలో అఱవదగు పాలసంద్రము; పుడమిముద్దియకు = భూదేవికి; తద్దయు = మిక్కిలి.

ఉ. ఎన్నగ నింత రత్నచయ మింత గభీరిమ యింత దానసం

పన్నత యితశుద్ధి యని బ్రహ్మచు నోరు మెదల్పలేని య

త్యున్నతి గన్న పెన్దలి నుత్తితమై వెలిదీచి చెన్నగున్

వెన్నెలయేటిలోన బ్రభవించిన కప్రపుగొండకై నడిన్.

151

టీక. రత్నచయము = రత్నములగుంపు; గభీరిమ = లోతు; దానసంపన్నత = వదాన్యత - త్యాగము; నోరు, మెదల్పలేని = పర్జింపజాలని; ఆభ్యున్నతి = గొప్పతనమును; పెన్దలి = పెద్దదైన - పాలసముద్రమున; ఉత్తితమై = లేచినవై - పుట్టినవై; వెలిదీచి = శ్వేతద్వీపము; చెన్నగున్ = ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము, ఉపమ.

ళా. ధూతాతంక మపేతపంకము బుధస్తుత్యంబు నిత్యంబు వి

ఖ్యాతం బాతపశీతవాతసహసాన్ద్రానందయోగీంద్రసం

కేతం బాతతభూతి భూతిలకలక్ష్మీకారితోరంబునై

శ్వేతద్వీపము దీపితంబగు జగత్సైవ్యైకభవోన్మతిన్.

152

టీక. ధూతాతంకము = పోయిన భయముకలది; అపేతపంకము = పోయిన పాపములుకలది; అతత.....సుకేతంబు = ఎక్కువయైన చలిని, గాలిని సహించుజేసి, ఎల్లపుడును ఆనందముకల్గిన యోగీంద్రులు చేరడగిన చోటు; [సంకేతము = గుఱుతుకలది] అని పూర్వటిక. అతతభూతి=ఎక్కువ

సంపదకలది; భూతిలకలక్ష్యకారి=భూమికి తిలకముయొక్క సంపదను కూర్చునది - భూమి యను పదంతో
తిలకమైనది; తోరంబు = గొప్పది; జగత్ప్రేక్ష్యకభవోన్నతిక్ = లోకముచే నేమిపదగిన మిక్కిలి
గొప్పగౌరవముతో; శ్వేతద్వీపము, దీపితంబగున్ = ప్రకాశించును. అలం. పరికరము, రూపకము.

ఆ. వణకుగుబ్బలికిని వైడూర్యశృంగంబు, మొలచినట్లు మిన్ను మోచియున్న
తెల్లదీపియందు దీపించు వైకుంఠపురము కనకవప్రపరివృతంబు. 153

టీక. వణకుగుబ్బలికిని = హిచాలయమునకు; మిన్ను మోచియున్న = అకాశమునంటియున్న;
తెల్లదీపియందున్ = శ్వేతద్వీపమున; కనకవప్రపరివృతంబు = బంగారుప్రాకారముతోఁగూడినదైన.

తెల్లని మంచుకొండవయి పచ్చనివైడూర్యశిఖరమున్నట్లు, తెల్లని శ్వేతద్వీపమువయి బచ్చని
బంగారుతోటగోడలుకల వైకుంఠనగర మున్నదని యర్థము. అలం. ఉపమ.

ఉ. సారసువర్ణ నీరమయసాలవిళాలము నీలవర్ణసం
చారచమత్క్రియాచరణశాలియునై పురి చెన్నగున్ మహా
మేరుపుకొంటం బొలుపుమీఁటి మహాత్కటకూటసంచర
ద్వారణరాజమై సొబగు దాల్చిన రోహణశైలమో యనన్. 154

టీక. సార...విళాలము=చక్కని బంగారు నీటిపూతగల ప్రాకారముచేత విళాలమైనది; నీలవర్ణ
...శాలియునై=విష్ణుదేవునియొక్క సంచారముచే చతుర్తార్కముకలుగునదియునైన; పురి=వైకుంఠము;
బొలుపుమీఁటి = చక్కదనముమీఁటి; మహాత్కట...రాజమై = మిక్కిలిపేక్షయిన శిఖరములపయ
సంచరించు గొప్పయేనుగుగలదై; సొబగుదాల్చిన = అందగించిన; రోహణశైలమో యనన్=రోహ
ణాద్రియో అనునట్లు చెన్నగున్ = ప్రకాశించును. [ఇచట సాలము మేరువువలెను, పురము రోహణము
వలెను, విష్ణువు గజమువలెను ఉన్నట్లు వర్ణింపబడినది.] అలం. ఉల్లేఖ.

సీ. త్రైవిక్రమాంస్త్రి ముక్ ¹దవిలి వీడిన పద్మజాండఖండములీల నలరుఁ గోట
పలుమాలు గమతాధిపతి పూరి డించు మందరములభాతి సౌధములు వెలయు
నిజవిహారార్థంబు నృహరియై హరిచేయు వసతులో యనఁ గేళివనము లెసగు
శాంబరీమత్స్యసంచారోచితాపరశరధులక్రియఁ ²బద్ధసరసు లమరు
తే. నఖలభువనాంతరాళపురాధిదేవ, తావితానంబు తత్సేవకై ³చరించు
సరణిఁ జూపట్టుదురు శరత్సమయపూర్ణ, రాజవదనలు వైకుంఠ రాజధాని. 155

టీక. వైకుంఠరాజధానిక్ = వైకుంఠనగరమునందు; కోట; ముక్ = పూర్వము; త్రైవిక్ర
మాంస్త్రిక్ = త్రైవిక్రమస్వామియగు విష్ణునియొక్క పాదమును; వీడిన=జారిపడిన; పద్మజాండఖండము
లీలక్ = బ్రహ్మాండగోళపురుగుకవలె; అలరుక్ = ప్రకాశించును పలుమాలు = పెక్కుసార్లు - అనేక
యుగాంతరములయందు; కమతాధిపతి = ఆదికూర్మము; పూరి = ప్రయత్నించి; డించు = తనవైకుండి
దించునట్టి; మందరములభాతిక్ = మందరపర్వతములకిదిసి; సౌధములు = మేడలు; వెలయుక్.
నృహరియై = నరసింహుడై; హరి = విష్ణువు; నిజవిహారార్థంబు = తాను విలాసముగ సంచరించుట
కొఱకు; చేయు వసతులో = చేయునట్టి నివాసములో యనురీతిని; కేళివనములు = ఉద్యానములు;
శాంబరీ.....క్రియక్ = మాయామత్స్యమగు మత్స్యవృతతారవిష్ణుని సంచారమునకుఁ దగిన వేఱు
సముద్రములకిదిసి; పద్ధసరసులు = పద్ధతటాకములు; ఎసగుక్ = ప్రకాశించును. అఖం.....వితా
నంబు = సమస్తలోకములలోని పురములలోని అధిదేవతలగుంపులు; తత్సేవకై = విష్ణుని నేమిచుటకు;

చరించునరణిక్ = తిరుగుచుడువట్టు; శరత్.....వదనలు = శరత్కాలపు సౌభూర్ణ చంద్రులవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; మాపట్టుదురు. అలా. ఉదాత్తము, ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

సీ. జలధివీచీవాత్యః జలిదాఃకెఃగా యని యక్కున నందంద యలమి యలమి
ప్రామట్టియా కొత్తిరాయిడిబొందెగా యని సన్నపాత్తుల నునిచి యునిచి
వాపోయి వాపోయి వసివాడి యాకటః బెగడెఃగా యని యుగ్గు వెట్టి వెట్టి
పెనుఁజీకటులుగ్రమ్మ వెకబైట పసి యంచి వెఱచెఁగా యని పుల్ల విటిచి విటిచి
తే. మంచలక్షణముల పుట్టుచుచ్చవాడు
నేత్రములు విప్పవట్టి యీ*నెత్తుగండు
వరద నేతెంచె నెవ్వారివాడో యనుచు
విలయహరిఁ దెచ్చి పెనుతు రవ్వీటిసతులు.

156

టీక. అవ్వీటిసతులు = ఆ పట్టణము (వైకుంఠము)లోని స్త్రీలు; మంచి...వాడు = శుభలక్షణములతోగూడిన (శ్రీవత్సమును) పుట్టుచుచ్చ కలవాడు; నేత్రములు విప్పవట్టి = కన్నులయినను తెరవనట్టి; ఈ నెత్తుగండు=ఈ పుట్టుగుడ్డు; వరదక్ = వరదలో - ప్రవాహమునగొట్టుకొని; ఎవ్వారివాడో !=పాప, పెవ్వరిపిల్లవాడో!; అని; విలయహరిక్ = ప్రళయకాలమందలి విష్ణువును; తెచ్చి; జలధివీచీవాత్యక్ = సముద్రపుకెరటములమీఁది చలిగాలిచే; చలిదాఃకెఁగా యని; అక్కునక్ = తొమ్మనక్; అందాద = మఱిమఱి; అలమియలమి=అదిమియదిమి; (ఆ వెచ్చదనముచే జలి పోవునని భావము) ప్రామట్టియాకు, ఒత్తి = ప్రాంతదైన (శయ్య యగు) పటవస్త్రము మృదుదేహమున కొత్తుకొని; రాయిడిబొందెగా, యని = ఒరసికొనిపోయెనని; సన్నపాత్తులక్ = మెత్తని పొత్తిగుడ్డలపయి; ఉనిచియునిచి=ఉంచియుంచి; వాపోయి వాపోయి = మిక్కిలివిడ్చి; పసివాడి=మిక్కిలి యలసిపోయి; ఆకట బెగడెగా, యని=ఆకలిచే బెంగటిల్లెనని; ఉగ్గు = బిడ్డలకుఁబోయు చనుబాలుకలిసిన ఆముదము, నేయి మొదలగునది; పెనుఁజీకటులు గ్రమ్మ = గాఢాంధకారములు వ్యాపించు; వెకబైటక్ = బట్ట బయట; వెఱచెఁగా యని = జడుచుకొనెనని; పుల్లవిరిచి, విరిచి = దృప్తితీసి, తీసి; పెనుతురు = పెంచుదురు. ప్రళయకాలమునందును వైకుంఠనగరమున కెట్టి యిక్కట్టును లేదనియు, నందలి జనులు ఆపుదును సుఖముగ నుండురనియు భావము. అలా. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

వ. మఱియు నప్పురంబు కలుదెరలు తిరిగివచ్చుట నాభేటస్థలంబును, నర్తనప్రదేశంబునుంబోలె; లెన్న వారిం గలిగి గజగ్రహణసంవిధానంబును, సుజనునింబోలె; బెక్కుపట్టులఁ గనుపట్టి కురువిందమందిరంబును, కశ్యపమునీశ్వరునింబోలె; హరికి గిరిగుహయును; మాధవునకు నుపసవిశేషంబును; జక్రికి శ్రీఖండతరుకోట రంబునై యడరం బుడమినిడువాలుగంటి తడవు మెచ్చుచుం బొచ్చి వియచ్చర సంబాధబంధురంబు నిసర్గశృంగారతరంగితంబు నగు రాజమార్గంబునం జని చని ముందట నేత్రస్నిహితజగత్త్రయంబునుంబోలె బహువిధజనాకీర్ణంబై యుద్ధిర్ణ వైభవంబున పర్ణింపఁగది బృందారకద్విగదంబుచందంబున వలభిదారూఢోపరి భాగంబును; జాంగలక్షేత్రంబువైచిత్ర యవనికామహితంబును; నాటకసంధా నంబుకై వడి శుద్ధమిత్రవిష్కంభసంభృతంబును; దధిచిశరీరంబుకరణి సురభిగోము

* నెత్తుకండు. శ. ర. 1. క. వజల. చ. ట. వరద. 2. చ. బోలి. 3. క. చక్రికి. చ. ఇది మొదలు 'రాజమార్గంబునం'వఱకులేదు. 4. చ. ముస్తాబ.

ఖావిద్ధంబునై యొప్పు ¹గూఢపాత్రలుదివ్యభవనంబు దటిసి విరసజనహృదయం
బులం దగులుగడసి² బ్రహ్మవిద్యయుంబోలె నరజిహ్వాప్రకారంబున సత్తాత్మ్యంత
రంబు లలికమించి ముందట. 157

టీక. (1) పలుదెరలు, తిరిగివచ్చుట = పెక్కుఅడ్డములందాటి వచ్చుటచే; ఆభేదస్థలంబును =
వేటాడుచోటును [పురపక్షమున తెరలు = అడ్డుపలులు]; నర్తనప్రదేశంబునుంబోలె = నాట్యరంగము
[ఈ యర్థమున తెఱ = తెఱచీర;] నుబోలి; (2) లెస్సవారింగలిగి = (పట్టణపక్షమున) మంచిసీటిని గలిగి;
గజగ్రహణసంవిధానంబును = విరుగులను పట్టుకొను పద్ధతిని [ఈయెడ లెస్సవారి = మంచిగొయ్యి-గజ
బంధనస్థానము]; నుజనునింబోలె = మంచివానిని [ఇయ్యెడ మంచివారి = మంచిమనస్సుకలజనులను]
బోలి; [పూర్వటీకలో నిచ్చట 'సంవిధానము = కలశము, మంచియాజ్ఞగలది' అని యున్నది. ఆనఁగా
నేమో తెలియలేదు.] (3) పెక్కుపట్టులంగనుపట్టి = (నగరపక్షమున) చాల నివాసస్థానములతో -
ఇండ్లతో కనబడి; కురువిందమందిరంబును = అడ్డపుటింటిని (ఈపక్షమున పెక్కుపట్టులనఁగా పలు
తావులయందు); కశ్యపమునీశ్వరుని (ఈపట్టణ పెక్కుపట్టులంగనుపట్టుట యనఁగా పెక్కువిధముల
బంధుత్వమును కలిగియుండుట - ప్రపంచములోని జీవజాలము లన్నింటికిని కశ్యపుఁడే మూలపురుషుఁ
డనుట) బోలియు. [ఇకమీఁద వచ్చు మూఁడు పోలికలు విరోధమూలకములు.]

(i) హరికి = విష్ణునకు; గిరిగుహయిం = కొండగుహయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానిని
పోగొట్టుటకు హరిశబ్దమునకు సింహ మను నర్థముగ్రాహ్యము.] (ii) మాధవునకు = అత్మీకిభర్తయగు
విష్ణువునకు; ఉపవనంబును = ఉద్యానవనమైనదియు; [ఇది విరోధము; దానింబోగొట్టుటకు మాధవ
శబ్దమునకు 'వసంతర్తువు' అను నర్థముగ్రాహ్యము] (iii) చక్రికి = చక్రాయుధముగల విష్ణునకు;
శ్రీభండకరుకోటరంబును = చందనవృక్షపు తొట్టయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానింబోగొట్టుటకు
'చక్రి'కి 'పాము' అను నర్థము గ్రాహ్యము.] ఆడరక్ = ప్రకాశింపఁగా; పుడమినిడువాలగంటి = భూమి
యను పొడవువారికకన్నులుగల పడఁత; తడవు = చాలసేపు; చొచ్చి = ప్రవేశించి; వియచ్చరసంబాధ
బంధురంబు = దేవతల సమర్థముచే మనోహరమైనదియు; నిసర్గశృంగారశరంగితంబు నగు = సృభావ
సిద్ధమగు నలంకారములచే నింపుగొల్పినదియునైన; నేత్ర... బునుంబోలె = కన్నులయెడుట నుంచ
బడిన మూఁడు లోకములు వలె, నాయకుఁడు లేని ముల్లో; ములవలెననియు; బహువిధజాతీర్ణంబై =
అనేకవిధములుగా నున్న జనులతో నిండియున్నదై; [విష్ణుసేవార్థము ముల్లోకముల జనులును వచ్చిరనుట.]
ఉద్గిర్జైభంబున = గొప్పవిశ్వరూపుతో; [ఇకమీఁది నాల్గు పోలికలు స్థేషమూలకములు.] బృందార
కద్దిరదంబుచందంబున = విరావతముపగిది; పలభిదారూఢోపరిభాగంబును = ఇంద్రునిచే [వ-బలకు
అభేదమును గ్రహింపవలెను.] అధిష్ఠింపబడిన వీచు కలది; విష్ణునిభవనము (పలభి+దారు+ఉడ+ఉపరి
భాగంబు =) ముంజూరుపట్టెయి ఊచబడిన మీదిభాగము కలది; లాంగలక్షేత్రంబువైచిత్రి =
మెట్టపొలమువిధమున; యవనికామహితంబును = (యవ+నికామ+హితంబును) యవధాన్యముచే
మిక్కిలి హితమైనది, లేదా-బ్రహ్మదర్శచే గొప్పదైనదియు; (భవనపక్షమున) యవనికలచే (తెఱలచే)
అలంకరింపబడినది; ['యవనికామహితంబు=ఓముముచేత పూజ్యమయినది, తెరపీరచేతదొడ్డది' అని పూర్వ
టీక.] నాటకసంవిధానంబునై వడి = నాటకరచనముపగిది; శుద్ధ..... సంభృతంబును = శుద్ధవిష్కంభము,
మిశ్రవిష్కంభములతోఁ గూడినదియు; (భవనపక్షమున) శుద్ధముగాను (ప్రత్యేకముగాను) మిశ్రము
గాను (వేటొకదానితోఁగలసియు) నున్న గడ్డప్రాసితగూర్పబడినది. దధిచిశరీరంబుకరణి = దధిచి
మహర్షి దేహమువలె; సురభిగోమఖావిద్ధంబునై = మనోహరమగు సురభిగోమఖాదులచే చూడబడినదై,
(భవనపక్షమున) మంచి వాసనగలద్రవ్యముచే అలంకరబడినది. గూఢపాత్రలు = పాము పడకగాఁగల

1. క. గూఢపాదతల్పు. చ. గూఢపాత్రలపు. 2. క. జిహ్వా. చ. జిహ్వా.

పాండురంగ-23

విజ్ఞానియొక్క; తఱిసి = సమాపించి; విరసజనహృదయంబులక = చెడ్డమనుష్యులమనస్సులందు; తగులు పడని = అంటని; బ్రహ్మవిద్యయుంబోలక = పరమాత్మజ్ఞానమువలె; అజిహ్వాప్రకారంబునక = వంకర పోరిలిని - తిన్నని నడకతో; సప్తకర్మంతరంబులు = ఏడు లోపలిసగళ్లను; ఆలిక్రమించి = దాటి.

సీ. స. సుధాపరిభ్రాంబునిపహా ముద్బుచ్చుచోట మెఱుంగుంబు త్తడికోట మించుచోట

నిగిడి యీఁగులకెంపు నెలకట్టుకలచోటఁ గల్వకావిరి కారుగ్రమ్ముచోటఁ
నలరు ముమ్మెనలకట్టాపు లూరెడుచోటఁ గెలకులకొలకులు దొలకుచోట
గంధర్వగాంధర్వగంధ మింపగుచోట గరుడకేతనములు గ్రాలుచోటఁ

లే. బరతుయోగిసరేణ్ము నిర్భరసమాధి, సౌఖ్యసంపద నిరపాయసంప్రదాయ

సిద్ధి దిలకించుచోట నశేషభవన, వివిధధర్మంబు లావిర్భవించుచోట 158

టీక. నవ.....నివహము = క్రొత్తచైనయమృతపుటగడ్డలోని జలప్రవాహము; మెఱుంగుంబు త్తడికోట = తళితళలాడు బంగారుకోట; నిగిడి = విజృంభించి; ఈగులకెంపునెలకట్టు = చింతా మణితోఁజేయఁబడిన కట్టడపుఁబని; కల్వకావిరి = కలువలనల్లనికారి; కారుగ్రమ్ముచోటక = దట్టముగా వ్యాపించుచోట; అలరుముమ్మెనలకట్టాపులు = పూవులయగ్రభాగములనుండి పెద్దకావసములు (పరి మళయుక్తవాయువులు) ఊరెడుచోటక = ఎడతెగక పుట్టునలమున; కెలకులకొలకులు = ప్రక్క నున్న చెఱువులు; తొలకుచోటక = తొనుకుచున్న (నీటితోనిండి యందమైన) చోట; గంధర్వ..... గంధము = గంధర్వుల పాటలయొక్క అతిశయము; [‘గాంధర్వగంధము = పాటలవలనివాసన’ అని పూర్వటీక.] గ్రాలుచోటక = ప్రకాశించుచోట; పరమ.....సమాధి = గొప్ప యోగీశ్వరుని హెచ్చున యోగసిద్ధయొక్క; సౌఖ్యసంపద; నిరపాయసిద్ధిక = అపాయములేనట్టి సిద్ధిని; దిలకించు చోటక = కనుగొనుచోట. [‘తులకించు = ప్రకాశించు’ అని పూర్వటీక.] అశేష.....ధర్మంబులు = సమస్తలోకముల ధర్మములన్నియును; ఆవిర్భవించుచోటక = (పుట్టు) ఉత్పత్తియగుచోట-(వైకుంఠ మున) ముందు పద్మమున ఆస్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

క. హామోజనని స్తీర్ణము, బహుచారీజనయంతంబు హావిధమహిమా

వహము నగు నొక్కకేళి, గృహమున నానందకోరకితమానసుడై. 159

టీక. కేళిగృహమునక = విలాసమందిరమున; ఆనంద.....మానసుడై = సంతోషముచే చిగురెత్తిన మనస్సుకలవాడై (కర్త - విష్ణువు)

మ. కలదోఁకంకణయుంకృతంబుల మరుత్కన్యల్ సుధాబిందు పి

చ్చిసీహరమయాఖి కింబసదృశస్విన్నాననశ్రేణి వ

ర్తిల నొయ్యెయ్యన నూప నూగు ఘణభృత్ప్రేభోళిక లచ్చిని

ట్టపుం జన్మచోటోలు మున్నోరగు ముకాడచేసి యుల్లాసియై. 160

టీక. మరుత్కన్యలు = దేవతాస్త్రీలు; సుధా.....శ్రేణి - సుధాబిందుపిచ్చిల = అమృత బిందువులచే పేరుకొనిన; సీహరమయాఖిమిబ = చంద్రబింబముతో; సదృశ = పోలియున్న; స్విన్నాననశ్రేణి = చెమటకట్టిన ముఖముల సమూహము; వర్తిలక = ప్రవర్తిల్లగా - ఉండగా; కలదోఁకంకణయుంకృతంబులక = చేతులయందలి కంకణముల గలగలమచు మధురధ్వనులతో; ఒయ్యెయ్యనక = మెల్లగా; ఊపక; ఊగు = ఊగుచున్నట్టి; ఘణభృత్ప్రేభోళిక = పాము అను సూర్యులయందు;

1. చ. గాంధముపగు. 2. క. దులకించు. చ. ట. దిలకించు. 3. చ. వింధ. 4. చ. ట. యూప. 5. చ. ట్టాపుం. 6. చ. ట. పాల్కు. 7. చ. స్మరుగు.

లచ్చి.....బోలు = లక్ష్మీదేవియొక్క ఎత్తయిన (ఉన్నతమైన) స్తనద్వయమువలెనున్న; మన్నెరగు = ముందుంచుకొను దిండును; ముక్క, డా, చేసి = ముందుభాగమున దగ్గరగా (అథాదముగా) చుంచుకొని; ఉల్లాసయై = సంతోషించువాడై - ఆనందించువాడై.

[దేవతాస్త్రీలు సర్వపుటుయ్యాల సూచకంగా అందు విష్ణువు ముండటిండుచు ముందుంచి దాని నానుకొని సంతోషమున నున్నాడని భావము.] అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. దీపించువానిఁ ద్రిభువన, దీపకుఁ డగువానిఁ జంద్ర దినకరమయ వీ

తూపాతదభితనిజభ, త్రాప్త్యాంతప్రవాహుఁ డనందగువానిన్. 161

టీక. దీపించువానిఁ = ప్రకాశించువానిని; త్రిభువనదీపకుఁడు = మల్లోకములను ప్రకాశింపజేయువాడు; చంద్ర.....ప్రవాహుఁడు - చంద్రదినకరమయ = చంద్ర, సూర్యులరూపున నున్న; వీఁడ = చూపులయొక్క; పాత = (వ్యాపనమున) వడుటవలన; దభిత = ఛేదించబడిన; భక్తా వద్ధ్యాంతప్రవాహుఁడు = భక్తుల యావద లను చీకటిపరచుటలు గలవాడు. అలం. రూపకము.

తే. నగవు సురువులు మణిపూరనలినహాని

కుండలగ్రాహములు నేత్రకుముదరుచియు

గలుగు తనుకాంతికాళిందిఁ గన్న తరుణ

తరణియును బోని యురమురత్నంబువాని.

162

టీక.] ఈ పద్యమున శ్రీవిష్ణుని నల్లనిచేహము యమునానదిగా వర్ణించబడుచున్నది.] ఈచేవుని తనుకాంతి యను కాళిందికి (యమునకు)] నగవు సురువులు = తెల్లనివస్త్రలే సురుగులు; మణిపూరనలిన హాని = మణులప్రవాహములే (గుంపులే) పద్మములును, హంసలును; కుండలగ్రాహములు = (చేవుల నలంకరించిన) మకరకుండలములే మొనళ్ళు; నేత్రకుముదరుచియున్ = కన్నులే కలుకలకాంతికలవి; (ఇవి) కలుగు, తనుకాంతికాళిందిఁ; కన్న; తరుణతరణియునుబోని = లేతసూర్యునివలెనున్న; ఉరము రత్నంబువానిన్ = వక్షస్థలమునందలి కౌస్తుభమాణిశ్యముకలవానిని - శ్రీవిష్ణుని. ఇందు మణిపూరకమను పద్మమునకు శ్రీకృష్ణుఁడు హంసయగుటయు, కుండలియు సూచితములు.] [ముందుపద్యముతో అన్వయము] అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. పుండరీకతపోజాతభువనపీఠ, విన్నపమునేయు నజినంసవీధిఁగోలు

సాచి హేమాద్రి*కందరాసక్తమేఘ, మాలికంబగు గగనంబుఁ బోలువాని. 163

టీక. పుండరీక.....పీఠఁ = పుండరీకుని తపస్సువలనఁగలిగిన ప్రపంచబాధకు; విన్నపము చేయునజినంసవీధిఁ = మనవిచేయుచున్న బ్రహ్మభుజముపై; కేలసాచి = చేయివేసి; హేమాద్రి... ..మాలికంబగు = మేరువుపర్వతపు చరియపై వ్యాపించిన మేఘపంక్తులు గల; గగనంబుఁ బోలువానిన్ = ఆకాశమువలె నున్నవానిని; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము] [విష్ణువు ఆకాశమువలెను, అతని బాహువు మేఘములవరుసవలెను, బ్రహ్మమేరువువలెను ఉన్నట్లు వర్ణితము.] అలం. ఉపమ.

తే. లలితలక్ష్మీనఖాంతూరలాటసమునఁ, గమ్రకల్పారదళగంధగౌరవమున

నతులనై పథ్యరత్నచంద్రాతపమున, నొప్పుమీఱిన నునుసేసకొప్పువాని. 164

టీక. లలిత...లాలసమునన్ = లక్ష్మీదేవి చక్కనిగోనగోళ్లతో దువ్వుటచేతను; కమ్ర..... గౌరవమునన్ = మనోజ్ఞుడుగు కల్పార (ఎఱుపుకలిగిన తెలుపురంగు కలిగి మిక్కిలిపరిమళముతో నిండి యున్న కలువల)ముల, రేకులయొక్క ఎక్కువపరిమళముతోను; అతుల.....తమునన్ = బాగుగా

నలంకరింపబడిన రత్నములవలని వెన్నెల (వెన్నెలవంటికొంటి)తోను; ఒప్పుమీసిన = బాగుగానున్న; నుచు సేసాంపువానికే = చిన్న కొండెసిగగలవానిని; మీది పద్యముతో నన్వయము.

[విష్ణుశత్రుల లక్ష్మీదేవి బాగుగా దున్నిజుట్టుచేసి, అందు కల్పారదశములను, రత్నములను అలాక రించినదని భావము.]

తే. ఊరుయుగళంబుమీదఁ జెల్వారు నడిమి, తాననంబునెఱుంగున దనుజనదన

నిర్మిత స్తంభసంభవనిజపురాణ, పురుషహరిలీలఁ దెలిపెడు పాలుపువాని. 165

టీక. ఊరుయుగళంబుమీదఁ = రెండుతోడలపైని; చెల్వారు = ప్రకాశించు; నడిమితాన వంబునెఱుంగున = మధ్యముయొక్క సన్నదన ము మిషచే; దనుజ.....లీల = రాక్షసుడగు హిరణ్యకశిపుని యింటి స్తంభమునుండి పుట్టిన తన పూర్వపురాణ - (నృసింహావతారచరిత్రము) విలాస మును; తెలిపెడు పాలుపువానికే = తెలుపుచున్న అందముకలవానిని; మీదిపద్యముతో అన్వయము. [విష్ణునియూరువులు స్తంభములవలెను, నడుము సింహపునడుమురీతిని ఉన్నవనుట. అలం. అపహ్నుతి.]

తే. అభినవాయాతుఁ దనపుత్రు నజానిఁ గాంచి

సంతసంబున నాభివేశంతజలజ

ముచ్చి వెలిగ్రాయు పుష్పాడియొఱపు నెఱపు

¹హాళఁదిపుట్టంబు కటిసీమ ²నలరువాని.

166

టీక. అభినవాయాతుఁ = అప్పుడే వచ్చిన; [‘అభినవాయాతుఁ = క్రొత్తగా వచ్చిన వానిని’ అని పూర్వటీక.] అజానిఁ = బ్రహ్మచర్యము; నాభివేశంతజలజము = (కర్త) నాభియను మడుగు నందలి తామరపూవు; ఉచ్చి = పొంగి; వెలిగ్రాయు = వెడలగ్రక్కునట్టి; పుష్పాడియొఱపుఁ = పుష్పాడియందమును; నెఱపు = వ్యాపింపఁజేయునట్టి; హాళఁదిపుట్టంబు = పసుపున నెఱబట్టి; [ముందున కన్వయము.] విష్ణువు పుష్పాడివలె వచ్చునైన వస్త్రమును ధరించెనని భావము. అలం. ఉపమ.

తే. అడుగునడుగులఁ బొడము చిహ్నంపుమీల, మేనిచిప్పలువోలె నానానిలింప

కనకకోటీర హీరాగ్రఘర్వణమున, మెఱుంగువచ్చిన నఖపంక్తి మించువాని 167

టీక. అడుగునడుగులఁ = అఱిపాదములందు; పొడము = పుట్టిన - ఉన్న; చిహ్నంపుమీల మేని చిప్పలువోలెఁ = చిహ్నములుగా నున్న మత్స్యముల వీలపులవలె [ఉపమేయము నఖపంక్తి]; నానా.....ఘర్వణమునకే = వివిధదేవతలయొక్క బాగారుకీరీటములందలి వస్త్రములయంచుల యొరపిడిచేత; మెఱుంగువచ్చిన; నఖపంక్తి = గోళ్లచే; మించువానికే = అతిశయించువానిని. [ముందున కన్వయము.] అలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

తే. ఆద్యుఁ బ్రణవస్వరూపు వేదాంతవేద్యు, మోక్షవిద్యోపదేష్టనిర్దుక్తజనను

విష్ణుఁ బ్రభవిష్ణు నిత్యవర్ధిష్ణుఁ గాంచి, మ్రొక్కె నారీజనోచితంబుగ ధరిత్రి. 168

టీక. ఆద్యుఁ = మూలపురుషుని; ప్రణవస్వరూపుఁ = హింకారస్వరూపుని; వేదాంత వేద్యుఁ = ఉపనిషత్తులచే నెఱుంగఁదగువానిని; మోక్షవిద్యోపదేష్ట = ముక్తికొఱుగగు విద్యను బోధించువానిని; నిర్దుక్తజననుఁ = విడువబడిన పుట్టుక కలవానిని - జన్మరహితుని; ప్రభవిష్ణుఁ = ప్రభువును; సర్వవర్ధిష్ణుఁ = అంతటను వృద్ధిపొందు - (పెరుగు)వానిని; విష్ణుఁ = సర్వవ్యాపకుడగు భగవంతుని; ధరిత్రి = భూమి (కర్తృపదము) నారీజనోచితంబుగ = స్త్రీలకుఁదగినరీతిగా; మ్రొక్కెన్. అలం. పరికరము.

క. మ్రొక్కి¹ వినిపించె దనమది, నెక్కును నెగుల్లె నేలనెలతుక కన్నీ
రొక్కుక్కబొట్టు మెఱుగు, జెక్కుల²డిగజాఱఁ గోరఁజిమ్ముచు హరికిన్. 169

టీక. నేలనెలతుక = భూదేవి; తనమదిక్ = తనమరస్సు; నెక్కును = పాదుకొనియున్న; నెగుల్లె = దుఃఖమునంతటిని.

క. బలుచ్రేగునొప్పి నిమ్మె, నిల పలికిన పలుకుతన హృదయముగలఁగెన్
నలినోదరునకు విలయా, నలయాతాయాతచలిత సీరధివోలెన్. 170

టీక. బలుచ్రేగునొప్పి - అధికభారముచగుభావచే; ఇమ్మె = యుక్తమై - సుప్తమై ఇల పలికినపలకు కతనక్ = భూదేవి పలికిన మాటలవలన; నలినోదరునకుక్ = పద్మనాభుడగు విష్ణుచకు; విలయా.....సీరధివోలెక్ = ప్రళయకాలము గాలియొక్క రాకవాకల (ప్రసారణములన) వలన చలింపు సముద్రమువలె, హృదయము; కలఁగెన్ = కలఁకపడెను. అలం. ఉపమ.

వ. ఇవిధిధంబున నన్తుధువుధుచుండు వసుంధరమీఁదంగల కనికరంబునం దరంగితం
బగు సంతరంగంబు తదభిరక్షణంబున కభిముఖంబుఁ గావించి యటయున్న
యకాండప్రళయంబగు పుండరీకుతపోదహనంబు దురవగాహంబును, ద్రిభువన
దాహదోహశంబు నగునని విన్నపంబునేసి డాసియున్నచిరించి గించిత్ప్రహ
సితాననుండై కనుంగొనుచు. 171

టీక. అన్తుధువుధుచుండు = మధురాక్షసుని చంపిన ఆ విష్ణువు; తరంగితంబగు = పొంగిపొరలిన; అంతరంగంబు = మనస్సు; అభిముఖంబు = ఎదురైనది - అనుకూలమైనది; అటయున్న = అంతకుఁ బూర్వమే; అకాండప్రళయంబగు = కాలముకాని కాలమునఁబడిన ప్రళయమైన; దురవగాహంబును = తెలిసికొన నసాధ్యమును; ద్రిభువనదాహదోహశంబును = ముట్టొకములను గాల్చి సమర్థమైనదియు; గించిత్ప్రహసితాననుండై = చిరునవ్వుతోఁగూడిన ముఖము కలవాడై.

సీ. శాంబరీకచ్ఛపేశ్వరకంతసందీప్తతాపింఛవల్లీమతల్లి యనంగ
బవనపారణవతి స్ఫాటికస్తంభజంభద్విషణ్ణజీసాలభంజి యనంగ
సవనవరాహదంష్ట్రాఖనిత్రప్రోత కనకాక్ష ఘనకాలఖండ మనంగ
గకుబంతకరివరస్కంధసింధుద్వీప సాంసారికాసితహంసి యనంగ

తే. భూరిభూభృచ్చిభోదన్వయూరి యనంగ, నృగుభగీరథభరతాది నృపభుజాగ్ర
ఘటితకాలాగ్రస్తానకం బనంగ, దగువసుంధరఁ గృపబల్కు దైత్యధేని. 172

టీక. శాంబరీ.....మతల్లి - శాంబరీకచ్ఛపేశ్వర = కపటకూర్మముయొక్క - కూర్మరూపుడగు విష్ణునియొక్క; కంత = మెడపై; సందీప్త = ప్రకాశించునట్టి; తాపింఛవల్లిమతల్లి = చీకటిమ్రొగెమ్మ; పవన.....సాలభంజిక - పవనపారణవతి = గాలియే అవారముగాఁ గల పాములకు రాజైన అనంతకుండను; స్ఫాటికస్తంభ = స్ఫటికమయమగు స్తంభమునందలి; జంభద్విషణ్ణజీసాలభంజిక = ఇంద్రనీలములతో చెక్కిన బొమ్మ; [సాలభంజిక = పుత్రడిబొమ్మ అని పూర్వటీక] సవన.....ఖండము - సవనవరాహ = యజ్ఞవరాహమూర్తియొక్క; దంష్ట్రాఖనిత్ర = కొరయను గొడ్డలిచేత; ప్రోత = గుచ్చబడిన; కనకాక్షఘనకాలఖండము = హిరణ్యాక్షుని కారిజము; కకుబంత.....హంసి - కకుబంతకరివర = దిక్కుల చివఱుండు గొప్పగజములయొక్క - దిగ్గజములయొక్క; స్కంధ = స్కంధభాగముల నెడి; సింధుద్వీప =

1. క. వినుతించె. చ. వినిపించె. 2. క. దిగ. చ. డిగ. 3. చ. నొప్పి. 4. ట. దోహంబు.

ఏటిదిల్బబయందలి; సాంసారికాశితహంసి=కాపురముగా నున్న నల్లని యాండుహంస; భూరిభూభృత్వి భోద్యస్తయూరి=గొప్ప పర్వతముల శిఖరములపైఁ దిరుగు నాండునెమలి; [విస్తారమయిన కొండలనెడి శిఖలు పుట్టుచున్న ఆండునెమలి' అని పూర్వటిక. ఇది అననుగుణము] నృగు.....స్థానకంబు=నృగుండు, భగీరథుండు' భరతుండు మొదలగు రాజులమూపులయలు నున్న నల్లని యగురు మొదలగువానిపూత; (ఇవి యన్నియు భూమికి విశేషణములు.) వసుంధరక=భూమినిగూర్చి; దైత్యభేది=విష్ణువు. అలం. ఉత్పేక్ష.

శా. ఓ యంభోరుహపత్రనేత్ర! మది నీయుద్యోగమున్ మాను వై
తేయప్రాయస్వపాన్వవాయముల మద్ధింతున్ భవ¹ద్భారమున్
బాయంద్రోయండు జేయుదున్ సుఖులగా కుద్భక్తిచుక్తాత్మలన్
మాయమానుషమూర్తి నై పాడమి నానావిక్రమక్రీడలన్.

172

టీక. ఓ అంభోరుహపత్రనేత్ర! =తామరపూవు రేకులవంటి కన్నులుకల ఓ భూదేవీ! మదిన్ = మనస్సులొ; ఈయుద్యోగమున్ = ఈ యలబడిని; వైతేయప్రాయస్వపాన్వవాయములన్ = రాక్షస సమాసులగు రాజులవంశములను; మద్ధింతున్ = సంహరింతును; భవద్భారమున్ = సీబరువును; ప్రాయంద్రోయండున్ = పోగొట్టుదును; మాయమానుషమూర్తి నై = మాయవలన మనుష్యుడనుగా; పాడమి = పుట్టి.

సీ. క్రూరాసిధారావిదారితద్విపకుంభకూటముక్తాముక్తిగోస్తనములఁ
బటుగదాపాతనిర్భగ్ననైంధవశిరస్సృవదస్రకుంకుమస్థానకముల
శరలూనరథకేతు సౌవర్ణకింకిణీకుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభనముల
ముసలమద్ధితపదాతినహస్రభూషానవీన రజఃపటీవేల్లనముల

తే. విజయలక్ష్మికి నైపథ్య విభవ మొరగి, చటులరోషకషాయితాశయవిరోధి
యాథమథనక్రియాహేతుయుద్ధకేళి, దేలి నీకిత్తు నానంద⁴మే లతాంగి ! 174

టీక. క్రూరాసి ... గోస్తనములన్ - క్రూరాసిధారా = వాడియైనకత్తియంచుచే; విదారిత = నణకబడిన; ద్విప = విసుగులయొక్క; కుంభ = కుంభస్థలములయొక్క; కూట = శిఖరములనెడి ముక్తాశుక్తి = ముత్యములచిప్పలచేనైన; గోస్తనములన్ = నలవదిపేటల ముత్యాలహారములచేతను పటు.....స్థానకములన్ - పటుగదాపాత = బలిష్ఠమగు గదదెబ్బచే; నిర్భగ్న = పగులగొట్టబడిన నైంధవశిరః = గుఱ్ఱముల తలలనుండి; స్రవత్ = కాలుచున్న; అస్ర = రక్తమును; కుంకుమస్థానకములన్ = కుంకుమపువ్వులచేతను; శర.....గుంభనములన్, శరలూన = బాణములచే గొట్టబడిన రథకేతుసౌవర్ణకింకిణీ = రథములజెండాలుకల బల్లిగారు చిలుగంటలనెడి; కుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభనములన్ = పూలగుత్తులగుంపుల కూర్పులచేతను; ముసలవేల్లనములన్ - ముసలమద్ధిత=ముసల మను నాయుధములచే మద్ధింపబడిన; పదాతినహస్ర = వేలకొలదిగనున్న భటులకు; భూషానగయైన నవీనరజః = క్రొంగొత్తయమ్మ అనెడి; పటావేల్లనములన్ = మేలిముసుగులచేతను; నైపథ్యవిభవము = అలంకారసంపదను; ఒరగి = ఇచ్చి; చటుల.....కేళి = చలించుచున్న రోషమున శత్రువులగుంపుయొక్క సంహారమునకు కారణమైన యుద్ధవిహారమున; లతాంగి !; ఏక = నేను నీకు; ఆనందమిత్తున్ = సంతోషమును గలుగఁజేయుదును. [శత్రువులను సంహరించి నీ బరువ తగ్గించెదననుట.]

1. చ. ద్భాగమున్- 2. చ. స్థానకములు. 3. చ. పటా. 4. క. మోలతాంగి. చ. కే లతాంగి.

వ. మత్కృతంబులు, మదీయరచితంబులు నగు నగణితాహవక్రీడనంబుల సక్రోధ విరోధివధం 1 బాసరించి తదీయకంఠనాళక రాళరుధిరథారాసారంబుల నీకుం దాపోషశమనంబాపాదించెదం బాపోకారి నిరసనంబు నాకు నవశ్శక్యత్యం బగుట యెఱుంగవే! 2 యుత్తరంబగు భవద్భారంబు తొలఁగించుటయ కాదు సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు పుండరీకతపోదహనవిహారంబు వారించు తలంపు నున్న యది యిన్నలువ యిప్పు డిది మున్న తన్నిమిత్తం బని పనివిన్న వాడ, యెన్నిక దినంబుల నిన్నియు శుభోదర్శనంబు లయ్యెడు నని పుడమిపడఁతియడ లుడిపి సగౌరవంబుగా వీడుకొలిపి 4 యప్పురమపురుషుం డంతర్ధానంబు నొందె; శతానందుండును సానందంబుగ యథాస్థానంబునకుం జనియె నిట్లు. 175

టీక. మత్కృతంబులు = నాచేజేయఁబడినవి; మదీయరచితంబులు = నాచేదొలత కల్పింపఁ బడినవి; అహవక్రీడనంబుల = యుద్ధపుటాటలందు; సక్రోధవిరోధివధంబు = కోపముతోఁగూడిన శత్రువుల సంహారమును; బసరించి = చేసి; తదీయ.....సారంబుల = వారిగొంతు శ్రేవులదలి భయంకరమై ఎడతెగని రక్తధారలచే; తాపోషశమనంబు = నీ తాపము (వేడిమి) చల్లారుటను; అపాదించెద = కలుగఁజేసెదను; పాపకారినిరసనంబు = దుష్టజనశత్రుణము; అవశ్యకర్తవ్యంబు = ప్రధానముగాఁ జేయఁదగినది; ఉత్తరంబగు = మిక్కిలి అధికమైన; భవద్భారంబు = నీబరువును; సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు = పుట్టింపఁబడిన ముల్లోకముల యుపద్రవము కల; పుండరీకతపోదహనవిహారంబు = పుండరీకమహర్షి తపస్సువలనఁ గల్గిన చిచ్చుయొక్క వ్యాప్తిని; వారించు = పోఁగొట్టు; ఇన్నలువ = నాలుగుమోములు గల యీ బ్రహ్మ; పనివిన్న వాడు = అజ్ఞానువ ర్తియై యున్న వాడు; ఎన్నికదినంబు ల = లెక్కపెట్టఁదగిన రోజులలో - కొలఁదిదినములలోనే; శుభోదర్శనంబులు = మేలఁకలిగించు నని - సానుకూలములు; పుడమిపడఁతియడలు = భూదేవిదుఃఖమును; ఉడిపి = పోఁగొట్టి; వీడు కొలిపి = చంపి; ఆప్పురమపురుషుండు = అవిష్టువు; శతానందంబును = బ్రహ్మయును.

ఆ. పుండరీకుతపము భూదేవిభారంబు, పలము నందఁజేయఁ దొలఁగఁద్రోయఁ

గోరి మర్త్యుడయ్యె శౌరి; పరార్థమై, పురుషచరులు వికృతిఁ పోరయు టొప్పు.

టీక. శౌరి = విష్టువు; మర్త్యుడు = మనుష్యుడు; పరార్థమై = ఇతరులకోఱుకు; పురుష చరులు = మహాత్ములు; వికృతిఁ = వికారమును - మార్పును; పోరయుట = పొందుట; ఒప్పు = తగును. అలం. క్రమము, అర్థాంతరన్యాసము.

శ్రీకృష్ణవతారచరిత్రము ౧౭

సీ. వసుమతీభారనిర్వాహణోద్యక్తుండు వర్ధితయావవాన్వయపయోధి

దేవకీవసుదేవశేషధి నందమందిరీరసాలావాసపరభృతంబు

పూతనాప్రాణసంఘాతవాతూలాహి శకటాంగవిఘటనచటులబుద్ధి

సమదత్త్యణావర్తసంవర్తసమవర్తి పాతితార్జునపాదపద్మయుండు

తే. వత్సహృత్సాయకిం బభివ్యధితబకుండు, మర్దితాఘండు కాళియమానభేది

నిష్ఠురానిలపారణనైష్ఠికుండు, కృష్ణుం డాశ్రితలోకవర్ధిష్ఠుం డలరు. 177

1. చ. బాచ. 2. చ. కార. 3. క. యుత్తరం. చ. యుత్తరంగం. ట. యంతరంగం. 4. క. పరమ. చ. యప్పురమ. 5. క. పారము. 6. చ. సౌరసా.

టీక. యమతీ.....ద్యక్తండు = భూభారమును తగ్గించుటయెడల బ్రయత్నించువాడు; వర్తిత.....వయోధి = యాదవులవంశ మను సముద్రమును వృద్ధిఁబొందించువాడు - యాదవవంశ మను సముద్రమునకు చంద్రుడైనవాడు; దేవకీవసుదేవశేషధి = దేవకీవసుదేవులకు (తల్లిదండ్రులకు) నిధి యైనవాడు; నంద.....చరభృతంబు = నందుని యిల్లును తీయమామిడిచెట్టున నివసించు శోకీలము; పూతనా.....లాహి = పూతన (అను రాక్షసి) యొక్క ప్రాణవాయువులకు పాము; శకటాంగ... ..బుద్ధి = శకటాసురుని దేహమును విరుచుటయందు కదలాడు బుద్ధికలవాడు - శకటాసురుని సంహరించినవాడు; సమద.....సమనర్తి = మదించిన తృణావర్తనకు రాక్షసునికి ప్రళయమునందలి యముడైనవాడు; పాతితా.....ద్వయుండు = వడఁగొట్టఁబడిన రెండు తెల్లమద్దిచెట్టు కలవాడు - వత్సవృత్తాంతములు = వత్సాసురుని హృదయమునకు బాణమైనవాడు; అభివృద్ధితలకుండు = బకాసురుని బాధించి (చంపి)నవాడు; మర్దితాఘంతుండు = అఘాసురుని చంపినవాడు; కాళియమానభేది = కాళియండును పాము గర్భము నడచినవాడు; నిఘరా . . . సైన్యీకుండు = క్రూరమైన దవనలమును భక్షించునట్టి నియము కలవాడు - ఆశ్రితలోకవర్ధిష్టుండు = తన్నాశ్రయించిన ప్రజలకు వృద్ధిని కలుగఁజేయువాడైన; కృష్ణుండు = కృష్ణావతారము; అలరున్ = ప్రకాశించును. అలం. పరికరము.

సీ. కనుగట్టి గాంగేయగర్భ డాగురుమూత లాడించె వత్సాపహరణవేళ
నాలమందల బ్రోవ శైల మెత్తెడి పూనిక గేలిమై కందుక్రీడ సలిపె
బాటించె గంబాలయాట రాసక్రీడ నాభీరభీరుమధ్యాంకపాళి
వెలయించె యతాక్షవిహరణం బలకాధిరాజకింకర శిరోరత్నరాజి

తే. దన్ను బిల్లాడె నంగుష్ఠదళితసర్పతను సుదర్శనామనిద్యాభిరేంద్ర
కతివజ్రతచ్ఛలమున నగ్రజాఁడు దాసు, నందసూనుండు బృందావనంబునందు.

టీక. నందసూనుండు = నందుని (వెంపుడు) కొడుకైన శ్రీకృష్ణుండు; వత్సాపహరణవేళ = దూడలను అపహరించుకొని పోయినపుడు; కనుకట్టి = ఇంద్రకాలవిద్య నుపయోగించి - మాయచేసి; గాంగేయగర్భ = హిరణ్యగర్భుడగు బ్రహ్మను; డాగురుమూత లాడించె = కన్నులకప్పి ఆడు ఆటను ఆడించెను. [బ్రహ్మ యొక్కప్పుడు శ్రీకృష్ణుని బరిక్షింపఁగోరి, మందలాని గోవత్సముల నన్నింటిని మాయముచేసెను; అప్పుడు శ్రీకృష్ణుండు తానే గోవులగును, వత్సములుగను మాత్రీ బ్రహ్మను విభ్రాంతుని చేసెను.] అలమందలన్ = గోగణమును; శైలము = గోవర్ధనపర్వతమును; కేలిమై = విలాసముగా; కందుక్రీడనల్పైన్ = బాలియాట యాడెను - బాలివలె నా కొండను సునాయాసముగ నెత్తెననుట. [శ్రీకృష్ణుండు తన పూజ నాటంకపఱచెనని కొపించి దేవేంద్రుండు గొప్ప వానలను కురిపించి గొల్లలను బాధింపఁగా కృష్ణుండు గోవర్ధనపర్వతము నెత్తి, దానిక్రింద వా రండుఱును సుఖముగా నుండునట్లు చేసి వానిని రక్షించెను.] రాసక్రీడన్ = రాసక్రీడయందు; అభీరభీరుమధ్యాంకపాళి = గొల్లపడుచుల కౌగిలింతలయందు; కంబాలయాటన్ = స్తంభములనడుమ నాడు నాటెను; పాటించెన్ = జరిపెను. ఈయాటయందు స్తంభములను గౌగిలించుకొనుట యందుట నీతఁడు గోపస్త్రీల కౌగిల్లఁ జేలియాడెనని గ్రాహ్యము. అలకా.....రాజిన్ = అలకాధిపతియగు కుబేరుని సేవకుని శిరస్సునందలి రత్నములచే; యతాక్షవిహరణంబున్, వెలయించెన్ = కుబేరాక్షుమను ఆట నాడెను; నందసూనుండు = కృష్ణుండు - తానును, అగ్రజాఁడున్ = బలరాముండును; బృందావనంబు నందున్; అంగుష్ఠ.....తనున్ = కాలిబొటనవ్రేలితోఁ జిమ్మఁగొట్టఁబడిన పాము దేహము కల వాడైన; కఠినజఠరచ్ఛలమునన్ = కఠినమైన దేహము మిషతో తన్ను బిల్లాడెన్ = తన్నుబిల్లయను నాట నాడెను. [తనువైకివచ్చిన సుదర్శనుని సంహరించెననుట.]

ఈ మీదఁ జెప్పఁబడిన దానిలిమూత, బులిమూత, స్తంభాలమూత, సొగటాలమూత, తన్నులిశ్లాట పిల్లలు చిన్నతనమున నాడునట్టివి.

శ్రీరాధాదేవీచరిత్రము

వ. ఇవిధంబున నమ్మధుకైటభవిరోధి మాయామానుషవిగ్రహంబు సంగీకరించీయు నమానుషంబులగు విక్రమనిశేషంబులం బ్రవర్తించుచుండె నంత నట మున్న 1యవ్వెన్ను నకు మనః ప్రీణనంబుఁ గావించు దలంచి విరించి నిఖిలభువనమోహిని యగు నొక్కశక్తి 2బుట్టించుటయు నమ్మత్తకాశిని తదాదేశంబున నందు 3మఱియగు శతశోపుం డను గోపాలునకుం గూనివాపుత్రియై పెరుగుచుండె నంత దంతావళమరాళేశఖావళగమనంబుల గమకంబు 4మకుం దొడ వగుచు నిగుడు నడవకులం బెడంగారి బంగారంపుమెట్టకెందమ్మలకు నెత్తురుగబొత్తుచుట్టంబులనం జూపట్టు చిగురుటడుగులును; దావల4గారచంబును, ముత్తిమంబుల5కొండభుకును, 6చంద్రమండలంబు నఖండలాంఛనంబును నేవగించు చరణ7నఖరముకురంబులును; మకరధ్వజశరధిశాలిగప్పగోపుచ్చకామాళాసందర్భంబులసౌభాగ్యంబు నావరించుచిటుతొడలును; 8వలదతనంబులు సలపందనంబులు 9నిద్దంపుడనంబులు తద్దయుం గలిగి కరికరాకారంబులై కలభనిభంబులై కనకకదళీమృదులంబులునైన పెందొడలును; కరటిశిఃశిసంబును రథాంగరమాధురంభంబును 10బులిసఖునంబునగు జఘనంబును; 11నావర్తవర్తులంబును, నితాంత12పున్నాగలతాంతకాంతంబును నతిగంభీరంబు నగు నాభిసరోవరంబును; 13నసితబిలేశయ14జాలకంబునకు నేలికయై, చలిచీమచాలునకుం బోలికయై, తై వాలనల్లికిం దల్లియై చెలువారు నూఁగారును; 15నాగడపలం గడచివైచి వీచీరేఖలం బోంద్రోచి కుసుమనారాచుకేళాకూళిం గల జాళువా16సోపానంబులం బ్రతిఘటించుత్రినిలి17విభాగంబును; 18గమలకోరక కనకకలశకరికుంధ ప్రముఖంబు19చగు నుపమాద్రవ్యంబులక్రొవ్వడంచి20పంచాంబి పిక్కిటిల్లి పెరిగి నీక్కి కక్కించి 21వజక్కచలంబెక్కువలలంబెట్టుచుం 22జూపట్టి దోర్తూలకూలంకపంబుఁ గు కుచిలికచంబులును; 23బ్రహ్మనల్లవల్లభంబును 24జపేట పుటపరిస్ఫుటంబును నగు వేదీమధ్యనిభమధ్యంబును; ఘణిఘణాఘంకభాసురంబులును 25దాంబూలీదళతరుణంబులునునై నిగనిగనినొండి26తగడుందెగడు కరమూలంబులును; 27గందర్వ28కళలచెన్నునం బూవుటెత్తులమెత్తున సోగతీగలబాగున

1. చ. వెన్నునకు. 2. క.బుత్తెంచు. చ. బుట్టించు. 3. చ. నురంది. 4. క. గారవ. చ. గారవ. 5. చ. క్రొత్తకు. 6. క. చంద్ర. 7. క. నఖ. చ. నఖర. 8. చ. లో ఇది మొదలు 'తొడలును, వజ్రులేదు. 9. క. నిద్దంపు. 10. క. పులిస. 11. క. ఆవర్త. 12. చ. 'పున్నాగలతాంత'లేదు. 13. క. అసిత. 14. ట. జాలకం. క. బాలి. 15. క. ఆగడపు. చ. నాగడపు. (వియవైచి). శ. ర. 16. క. సోపానంబు. చ. సోపానంబు. ట. శోభనంబు క. 3. సోపనం. నూర్చు. 17. క. విభాగంబులును. చ. భాగంబును. 18. క. కమల. 19. చ. లకు. 20. క. పంచాంబి. చ. ట. పంచాంబి. 21. క. పట్టు. 22. క. వ్వు. 23. క. చపేట. 24. క. తాంబూలీ. 25. చ. ట. తగటుం. 26. క. కందర్పు. 27. కళల. చ. ట. కళల. క.

1 బుజగలిగిన²బుజంబులును ; 3 గలువతేకులచెలువున జోకమీటు వాలారు
 కొకగోరులును ; 4 బవడంపుజివురులపగిదిగల రక్తాంగుళిప్రవాళంబులునుం గలిగి
 కత్తు రుట్టివడు కరతలంబులును ; 5 గంబు 6 బిబ్బికాపహంబును 7 గ్రముక⁸ఫల
 కమలమంబును 9 గోమలాంశుమత్సలాముకుళమోహనంబు నగు కంధరాభోగం
 బును ; సమిశ్రితఫలద్యయశోభాద్వైతనిబిడం బగు చిబుకంబును ; 10 జక్కెఱల
 పొంగించి తేనెపంబోనాడి చెఱకునంబు నిర¹¹సించుచు మధురిమ నమరు నధర
 బంధుజీవప్రసూనంబును ; మొల్లల నుల్లసంబాడి యాణిము త్తియంబుల నుత్తరించి
 సుధాబిందువుల బలుచరునల¹²సరసంబులాడు పలువరుసయు ; సంధ్యారాగరంజితం
 బు కళారాజరేఖపాత్తు వడచు నుత్తరోష్ఠపుటంబును ; 13 బరిస్ఫుటనాసికా
 ముకంధాశ్వాత్మాధారణీనిశిత మార్గంబునంబోని యయ్యార్థోష్ఠబింబ
 ఫలంబుమీడి నిన్నుభావంబును ; సూసామకువోనివిల్లును 14 బల్లవకరవాలు
 లాంగలాయధంబును సామివికసిత 15 చంపకకోకంబును నువ్వంబువ్వును నవ్వుచు
 నివ్వటిల్లు గల్లత్తితనాసికాశిఖరంబును ; 16 సితమయూఖరేఖాసఖంబగు నొసలును ;
 నింజిసలయంబుల 17 కపనయం బొందించు ముక్కును ; నరంటి¹⁸ మొక్క మొదలి
 యాకుతెక్క నెక్క సక్కెంబు నేయుచు గాయజా¹⁹సింగిణులవంగడంబగు నెల
 వంక కన్నబొమలకొమలును ; 20 జకోగంబుల ప్రకారంబును జేరలతీరును సార
 సంబు 21 దారసంబును మీలమేలును మెఱపులయొఱపును మరుతూపులకోపును
 నుత్పలంబులయొప్పును 22 గైరవంబుల 23 గౌరవంబును నేణనేత్రంబులవైచిత్రియు
 విసూత్రితంబులు గావించి 24 మించి శ్రవణపుటకూపపతయాళువులగు విలోల
 విలోచనంబులును ; దర్పణంబులదర్పణంబును సరోజంబులయోజయు సుధాకల
 శంకులవిలసనంబును నంబు²⁵రుహాబింబంబు మదంబునుం బోషించియు నశేషకళా
 కలాపపాణింధమన్వరభాస్వరంబగు వదనవలయంబును ; శ్రీకారంబులజోకయుం
 దొమ్మిదింటిలెక్కలయొమ్మియు మోడుగువిరులసి²⁶లును 27 బోసరించి వాసివడ
 యు శ్రుతిశమ్మలికలును ; నిమ్మలంకంబులై నిబిడంబులై నిద్దంబులై 28 సీరంధ్రం
 బులై నిలంపుసంపులసొంపు లామలించు మంచి నెఱికురులునుం గలిగి వలరాజు
 నెట్లెలక * తమకునం గనుపట్టు వీపున నేపారి యా పారిజాతామోదమేదుర
 విభాగంబుల 29 ధాసిల్లు వెండియు.

1. చ. భుజ. 2. భుజం. 3. క. కలువ. 4. క. చవడు. 5. క. కంబు. 6. చ. బింబోకా
 7. క. క్రముక. 8. క. తరు. చ. ఫల. 9. క. గోమలాం. 10. క. చక్కెఱ. 11. చ. సించుచు.
 12. సరసంబాడు. చ. ట. సరసంబులాడు. 13. క. పరి. 14. క. పల్లవ. 15. చ. చవ్వక. 16. చ.
 శీత. 17. చ. ట. కపనలం. 18. ట. మొగ్గ. 19. చ. సింగిణివంగడం. 20. క. చకోరం. 21. చ.
 ట. గౌరవంబును. 22. క. తైరవం. 23. చ. గౌరవంబును. 24. క. మించు. చ. ట. మించి.
 25. చ. రుహంబును. ట. మీబంబును. క. మీబంబులను. 26. చ. లను. 27. బోస. 28. చ.
 లో. లేదు. * క. ర. తమకు. సూర్య. తకుకు. 29. క. భాసిల్లె. చ. భాసిల్లు.

టీక. అమృద్ధునైటభవిరోధి = మధు, నైటభులను రాక్షసులకు వగవాడగు విష్ణువు; మాయా మానుషవిగ్రహంబుకొ = మాయచేసిన మనవ్యశరీరమును; ఆహారమంబులగు = మనవ్యుల కీతికములగు; అటమన్న = అంకకుబూర్నమే - అతని యమానుషచర్యలకు ముందుగనే; అమృద్ధునైటకొ = ఆ విష్ణువునకు; మనఃస్రీణనంబు = మనస్సుతోషమును; విరించి = బ్రహ్మ; నిజలభుషణమోహించుననుష్ట లోకములను మోహింపజేయునది; శక్తికొ = స్త్రీ దేవతను; అమృత్తకాశిని = ఆ యుక్తమనస్సు; తదా దేశంబునన్ = ఆ బ్రహ్మయాజ్ఞవలన; [ఇకమింద రాధయొక్క యవయవములు వర్ణింపబడును.] దంతావళి...గమకంబు = వినుగులయు, హంసలయు, నెమిళ్లయు నడకల మనోజ్ఞుడ; తోడవు = ఆలంకారము; నిగుడు = వ్యాకించు; నడవడులన్ = గమనములచే; బెడంగారి = అందము నిచ్చి; బంగారంపుమెట్టకెందములకుకొ = నేలమైబట్టిన బంగారుపద్మములకు; నెత్తురుబొత్తుచుట్టును లగ్నకొ = రక్త సంబాధముగల. మిక్కిలిదగ్గఱి (సోదర సుబాధ) బంధువులా! యనురీతిని; చిగురుటడుగులను = చిగుర్ల వంటి పాదములును; [రాధిక పాదములు చిగుర్లవలెను బంగారుపద్మములవలెను ఉన్నవనియు, అమృతక గజాదుల నడకతోఁబోలి యున్నదనియు భావము] తారల గారవంబును = నక్షత్రమణిలన్నవని మును; ఏవగించు = ఆనవ్యాపడు - తిరస్కరించు; చరణసఖరముకురంబులును = అర్జునులవంటి స్రావిగ లాడు] కాలిప్రేళ్లును; [అమెకాలిప్రేళ్లు చుక్కలను, ముత్యములను, చంద్రబింబమును, అద్దమును పోలి యున్నవని భావము.] మకర...సౌభాగ్యంబుకొ, మకరద్వజశరధి=మన్మథుని యమృతపాది; కాలిగర్భ = పరిపాట్లు; గోపుచ్చు=ఆవుతోడ; కాశాశా=బాకా; వీనిసందర్భంబుల=హర్షులయొక్క సౌభాగ్యంబుకొ = చక్కదనమును; ఆవరించు=ఆ క్రమించుకొన్న; చిటుతోడలును=శిక్కులును; [రాధికశిక్కులు మన్మథుని యమృతపాది మొదలగువానివలెనున్నవనుట] వలదతనంబులకొ=లావుగా నుండుటలును; సలపదనము లున్ = నిద్దంపుదనములు - నున్నగానుండుటలును; తద్దయున్ = మిక్కిలి; కరికరాకారంబులై = వినుగులతోండములవలె నున్నవయు; కరభనిభంబులై = మనికట్టుమొదలు చిటికెనవ్రేలిమొదటిదాకఁగల చేతి వెలుపలిభాగముతో సమానములయు; కనకదళిమృదులంబులునైన = బంగారుటసఁబోయినవలె మృదువులైన; పెందొడలును = తోడలును; [అమెతోడలు లావై, ఇంద్రువై, ననువుగలవై, ఏనుగు తొండములను, బంగారుటసఁబోయినవలె పోలుచున్నవని భావము.] కరటికరికతనంబును = వినుగు తలవలె కఠినముగ నున్నదియును; రథాంగరమాధరంధరంబును=చక్రమువంటి చక్కదనము కలదియును; పులినఘనంబును = ఇసుకతిన్నెవలె పెద్దదియు; జఘనంబును = పిఱుదును; [అమెపిరుదులు చక్రమువలె గుండ్రనై, ఇసుకతిన్నెవలె పెద్దవై, వినుగుతలవలె గట్టివై యున్నవనుట.] అవర్తవర్తలంబును=నుడి వలె గుండ్రమైనదియు; నితాంతపున్నాగలతాంతకాంతంబును = లోకోత్తరమైన పొన్నపువ్వువలె మనో హరమైనదియును; [పున్నాగలతాంతకాంతంబు = పువ్వువంటి మనోజ్ఞత కలది అని పూర్వరీతిక.] అతి గంభీరంబు = మిక్కిలి లోతైనది; నాభిసరోవరంబును = సరస్సువంటి బొడ్డును; [రాధికనాభి సరస్సు వలె లోతయి, నుడివలె గుండ్రనయి, పొన్నపువ్వువలె మనోజ్ఞమై యున్నదనుట.] అనితబిలేతయజాల కంబునకుకొ = నల్లని త్రాచుపాముపిల్లకు; విలితయై = పాలకమయి - సమానమై; చలిచీమలచాలు నకుకొ = చలిచీమలబారునకు; నైవాలవల్లికొ = నాచుతీగకు; తల్లియై = సమానమై; [అమె నాచుగారు నల్లత్రాచుపిల్లవలెను, చలిచీమలబారువలెను, నాచుతీగవలెను అందముగా నున్నదనుట.] అగడ పలకొ, గడచివైచి = దొంతిమబ్బులను త్రోసిపుచ్చి - తిరస్కరించి - [వానితో సమానమై]; వీచీరేధి లకొ=అలవరుసలను; పోచిద్రోచి = తిరస్కరించి - సామ్యమును పొంది; కుసుమనారాచుకేశాకూళిం గల = మన్మథుని క్రీడాసరస్సునందుఁగల; జాళువాసోపానంబులకొ = బంగారుమెట్టును; ప్రతిఘటించు= ఎదిరించు - పోలు; లివళివిభాగంబును = కడుపుమీది మూడు మడతలును; [రాధాదేవశీల యము దొంతిమేఘములను, అలలను, క్రీడాసరస్సునకుఁగల బంగారుమెట్టును పోలి యున్నదని భావము.] కమల...ప్రముఖంబులు, అగు = తామరమొగ్గులు, బంగారుకలశములు, వినుగుసంభస్మములు

మొదలగు; ఉపగూర్తవ్యంబులకొన్వృత్త = పరిపోల్చువస్తువుల గర్వమును; [‘పచారించి = వ్యాపించి’ అని పూర్వటీక.] పచారించి = కుదురునిండికలవృత్తిని; పిక్కటిల్లి = కదిసి; కక్కసింది = బాధించి; కవజక్కవలక = చక్రవాకపక్షిద్వంద్వమును; పెక్కు వలలక = పెట్టుచు. = చాల వలలలో చిక్కుకొను నట్లు చేయుచు - బాధించుచు; చూపట్టు = కనబడు; దోహ్మలకూలకమంబులగు = చంకలవజ్రమును వ్యాపించియున్న; లికుచకుచంబులును = గజనిమ్మపండ్లవంటి స్తనములును; [రాధస్తనములు తామర మొగ్గలు, బంగారుకుండలు, ఏనుగుకుంభములు, చక్రవాకములు, నిమ్మచుట్లు అనువానిని పోలి కుదురు నిండి చంకలవజ్రము వ్యాపించి వ్యామగ్రాహ్యములై యున్నవనట.] ప్లక్షవల్లవవల్లభంబును = జువ్విచిగురు వలె మనోహరమును; చపేటపుటపరిస్ఫుటంబును = చాచినచేట్టల అతిచేతిలోభాగమువలె ప్రకాశించునదియును; వేదీమధ్యధిమధ్యంబును = యజ్ఞ వేదికయొక్కనడిమిభాగముతో సమముగ నడుమును; ఘణిఘణాఘలకభాసురంబులును = చలకవంటి పామువడగలవలె ప్రకాశించునదియును; తాంబూలీదళ తరుణంబులును = లేతమలపాకులవలె లేతవియు - అందమైనవియు; నిగనిగని = నిగనిగలాడు; పసిండి తగడుక = బంగారు చేకును; తెగడు = తెరస్కరించు - పోలెను; కరమూలంబులును = కక్ష(చంక)లును; [అమెకక్షలు పామువడగలవలెను, తమలపాకులరీతిని, బంగారుచేకులవలెను ప్రకాశించుచున్నవనట.] కందర్పకళయెన్నునక = మున్నగునికొరడాలరీతిని; పూవుటెత్తులయెత్తునక = పూలనరములవిధమునను; బుజ, గలిగిన = పట్టువత్సనము కలిగిన; జ్యోకమీక్షు = ఎక్కువ అందముగానుండు; వాలారంగునగోరు లును = వాడియొనకొనలుగల గోళ్లును; రక్తాంగుళిప్రవాళంబులును = ఎఱ్ఱనిచేళ్లును చిగుళ్లు; నెత్తురుట్టి పడు = నెత్తురుగ్రక్కుచున్న - ఎఱ్ఱనైన; కరతలంబులును = అతిచేతులును; కంబుబిబ్బికావహంబును = శంఖమునకు అనాదరము కలిగించునదియును - శంఖమును తెరస్కరించునదియును; [‘శంఖమునకు అందమును గలిగించునదియును’ అని పూర్వటీక.] క్రముకఫలకమనీయంబును = పోకకాయవలె అందమైనదియును; [‘క్రముకతరుకమనీయంబును’ పోక మ్రానిమనోహరత్వము కలది’ అని ప్రాతటీక.] శోమలాంశుమత్సలాముకుళోమోహనంబు = మృదువైన యరటి మొగ్గవలె చక్కనైనదియును; కంధరాభంగంబును = మెడయొక్క పరిపూర్ణతయును; సన్నిశ్ర.....నిభివంబు, అగు = కలిసి - చేరియున్న రెండు మఱిపండ్ల చక్కదనముచే దట్టమైనదగు; చిబుకంబును = గడ్డంబును; మధురీమక, అమరు = తెయ్యదనము కల; అధరబంధుజీవ ప్రసూనంబును = మంకెనపువ్వువంటి పెదవియును; మొల్లలక = మల్లెపువ్వులను; ఉల్లసంబాడి = పరిహసించి; అణిము త్రియంబులును = గుండ్రనిముత్యములను; ఉత్తరించి = దాటి-మీటి; సుధాబిందువులక = అమృతఫలజనుకులను; పలువరసులక = అనేకములగు బాప, మామ, మొదలగు వావుల చేత; పలువరుసయు = దంతపంక్తియును; సుధ్యారాగరంజితంబగు = సాయంకాలపు టెఱ్ఱనికాంతిచే రంగుపూయబడిన; కళారాజరేఖాత్మ = కళామాత్రపురుషులగు చంద్రుని స్నేహమును - చంద్రుని పోలికను; పడయు = బొందు; ఉత్తరోష్ఠపుటంబును = మీడిపెదవియును; పరిస్ఫుట.....మార్గంబునుబోసి = స్పష్టముగ నున్న ముక్కునుండి వచ్చు సువాసనతోడి యూర్పులవ్యాపనమునకు సమర్థమైన దారివలెనున్న; [‘మంచివాసనతోడి యూర్పుల ప్రసరణముయొక్క అడ్డములేని చుఱుకుల దారి’ అని పూర్వటీక.] అయ్యూర్థోష్ఠబింబఫలంబుమీడి = దొండపండువలెనున్న ఆ మీడి పెదవిపై నున్న; నిమ్మభావంబును = పల్లమును; సూనసాయకు దోనివిల్లును = మన్నధుని అల్పమైన ధనుస్సును; పల్లవకరవాలు = చిగురు కత్తిగాఁ గల మన్నధునియొక్క; లాంగలాయంధంబును = పుష్పాయంధంబును; సామివికసితచంపకకోరకంబును = సగమువిచ్చిన సంపంగి మొగ్గను; నివృటిల్లు = అశయించు; ఉల్లక్షిత నాసికాశిఖరంబును = మీడికి నిక్షిప్త ముక్కుమొనయును; నీతమయూఖరేఖాసఖంబు = చంద్రరేఖతో సమానమైనది; నింజిసలయంబులకుక = వేచచిగుళ్లు; అవనయంబు = త్రోసివేయుట - తెరస్కారము; ఎక్కునక్కుంబునీయుచుక = పరిహసించుచు; కాయజు సింగిణులవంగడంబు = మన్నధుని విండ్ల వంశము; సెలవంకకన్నబొమలకొములును = చంద్రవంకలవలెనున్న కన్నబొమలచిహ్నములును;

సారసంబుల దారసంబులు = సారసపక్షుల అతిశయమును - గొప్పతనమును; మెఱపులయొఱపులు = మెఱపుల యందమును; మరుతూపులతోపులు = మన్ననబాణముల విధమును; విశనేత్రంబులవై చిత్రియుకొ = జింకకన్నులచతుత్కృతియును; విసూత్రితంబులు = సూత్రములు లేనివి - విఘటితములైనవి - ఒక ఏర్పాటు లేనివి; శ్రవణపుటకూప పతమాభువులగుచెవులను నూతులుడు పడు స్వభావముకల; దర్పణంబుల దర్పంబులు = అద్దముల గర్వమును, ఓజయ్యకొ = విధమును; సుధాకలశంబుల = అమృతభౌండముల; విలసనంబులు = చక్కదనమును; (పెదవులందు సుధ యుండుటచే ముఖము అమృతకలశముతోఁబోల్పబడెను.) అంబురుహవింబంబుమదంబులు = చంద్రబింబముగర్వమును; అశేష... భాస్వరంబగు = సమస్తకళాసమాహమును ఆలపించు వాద్యముయొక్క స్వరముచే ప్రకాశించునట్టి; [“పాశేంద్రమము = ఊడదుతిత్తి” అని పూర్వటీక.] పదనవలయంబులు = గుండ్రనిమగ్గమును; జోక = విధము; ఒమ్మిక్యయ్యకొ = అందమును; పోసరించి = పోతరించి - ఆతిశయించి; వాసివడయ్య = అందము పొందిన; శ్రుతిశక్తులకలులు = చక్కిలములవంటి చెవులును; నిమ్మలంకంబులై = లోపములేనివై; నిదిదంబులై = నింపుకలిగినవై; నిద్దంబులై = నునుపుగలవయి; సీరుద్ధాంబులై = సందులేనివై; సీలంపు గుంపులసొంపులు = ఇంద్రనీలముల మొత్తముల యందములను; ఆమలించు = పూజించునట్టి పోలనట్టి; సెఱికురులంకొ = నొక్కలంగలబట్టును; వలరాజునైత్తడలక తలవనకొ = మన్నఘని సొగటాల వలక విధమును; వీపునకొ = వీపులతోను; ఏపారి = ఆతిశయించి; ఆ పారిజాతామోద = పారిజాతము వంటి పరిమళముగల యా రాధిక; మేదురవిలాసంబులకొ = ఆతిశయించిన విలాసములతో; భాసిల్లెకొ = ప్రకాశించెను. [ఇచట ‘ఆమోదమేదుర=పరిమళాతిశయముయొక్క’ అని పూర్వటీక. అది ఆననుగుణము.] ఆ. వివిధయవతిగోటి వేరులు సృజించించి, యవ్వధూటిఁజేయ నజొడు తలచి

కేలుదోయి గడుగ వ్రేలులతుద నంటు, జలకణంబులేమొ సతిసఖాళి. 180

టీక. ఆజుడు = బ్రహ్మ; వేమణు = వెక్కుసారులు; వివిధయవతిగోటికొ = వెక్కురకముల స్త్రీలగుంపును; సృజించి = సృష్టిచేసి - (ఆమోదనే); అవ్వధూటికొ = ఆ రాధాదేనివి; కేలు దోయి = రెండు చేతులను; సతిసఖాళి = రాధవ్రేలిగోట్టు; అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. అంబుజానన పెదదొడ లరటు లగుట, ²వానఁ గలిగిన లావణ్యసూనభరము

వలనివైరేకు లొకరెండు వ్రాలి బోర, గిలబడినరీతి మీఁగాళు లలరు సతికి. 181

టీక. అంబుజాననపెదదొడలు = రాధాదేవియొక్క ఊరువులు; అరటులగుటకొ = అరటి బోడలగుటచేత; వానకొ = వానినుండి; కల్గిన = పుట్టిన, లావణ్యసూనభరమువలనివైరేకులు = లావణ్యమును పూగుత్రియందలి దళములు; మీఁగాళులు = పాదములమీఁదిభాగములు. [ఇచట ‘వానఁగలిగిన’ అనుటబట్టి వానవలన అరటులు పుష్పించు నను సర్థమును ధ్వనితమగుచున్నది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మదిరాక్షిజంఘు లంగజు, గదబగు ³నూహింపఁగావు కాహళు⁴లైన

⁵న్నదుకువడక ⁶గిపెట్టక, పదను దివిసి రాగిదేటి పలుకకయున్నే. 182

టీక. మదిరాక్షిజంఘులు = మదమును కలిగించు - మోహింపఁజేయు చూపులకల రాధ యొక్క పిక్కలు; అంగజుగదలు, అగుకొ = మన్నఘని గదలయి యుండును; ఊహింపకొ = ఆలోచింపఁగా; కాహళులు, కావు = బాకాలు కాఁజాలవు; వినకొ = బాకాలయి యుండినయెడ; అదుకు

1. ట. సఖాళి. 2. క. దాన.చ. వాన. 3. చ. నూయింప. 4. చ. ట. లైతే. లలియేనడుగు.

5. ర. 5. చ. నదుకు. 6. చ. ని. టగ్గి పెట్టక.

పడక = ఆతుకులు లేక; గీపెట్టక = ధ్వనిచేయక; పదను వివిసి = పరిపాకదశను సారమును అక్కర్చించి; రాగదేజీ = ఎఱుపెక్కి, అనురాగమును పొంది; పలుకకయున్నే = (స్వరములను) పలుకకుండునా?

కాహాళులు పదనున పడుటకు ఆతుకులు పడుచు - గీచుచును; రాగిదేజునట్లు చేయఁబడును. ఈ రాధికజంఘులకు ఆతుకులులేవు; ఇవి గీపెట్టవు అయినను పరిపాకదశను పొంది, అక్కర్చ జీయములై యున్నవని భావము. అలం. రూపకము, వ్యతిరేకము.

తే. కరికరంబులు త్వద్గోషకల్పమంబు, నవసంయంపంగ సతియూరులై పొడమియుఁ బుష్కరంబులతగులంబు బూనెఁ జరణ, దంభిమునఁ; బూర్వవాసన తలఁగు తెట్లు?

టీక. కరికరంబులు = వినుఁగలొండములు; త్వద్గోషకల్పమంబు = చర్తమునందలి కాఠిన్యమును పాపమును (లేక - చర్తమునందలి దోషమైన నలుపుచు); అపసంయంపంగ = పోఁగొట్టుకొనుటకయి; సతియూరులై = రాధయొక్కతొడలయి; పొడమియు = పుట్టియును; చరణదంభమున = పాదములను నెవమున; పుష్కరంబులతగులంబు = పుష్కరములతోడి - (తామరపూవులతోడి) సంబంధమును పొందెనని యూరుపక్షమునను, తొండముచివఱఁగల యంగములయొక్క సంబంధమునని తొండములపక్షమునను అర్థము; పూనె = పొందెను - వహించెను. పూర్వవాసన వెనుకటి జన్మపువాసన; తలఁగుట, ఎట్లు? = ఎట్లు తొలఁగిపోఁగలదు? అలం. విషమము. అర్థాంతరన్యాసము.

తే. బిసరుహాననకటిసీమ పృథివి యగుట

నిక్క; మటుగాకయున్నఁ బై నెలవుకొనునె?

కాంచియును మధ్య మాయయుఁ గ్రమనాభి

లక్ష్మియును ద్వారపతియు సలక్షణముగ.

184

టీక. బిసరుహాననకటిసీమ = పద్మముఖయైన రాధయొక్క మొల; పృథివి = భూమి; పై = దానివైభాగమునందు; కాంచియును = (భూమిపక్షమున) కంచియనుపట్టణమును, (కటిపక్షమున) మొల నూలును; మధ్యమాయయు = (భూ. ప.) మధ్యమున హరిద్వారక్షేత్రమును, (క. ప.) మాయయైన ఆకాశరూపమైన నడుమును; క్రమనాభి లక్ష్మియును = (భూ. ప.) చక్కని నడిమిభాగపు శోభయును, (క. ప.) చక్కని బొడ్డుయొక్క అందమును; ద్వారపతియు = (భూ. ప.) ద్వారకయను పట్టణమును, (క. ప.); ద్వారముకలదియు సలక్షణముగ = బాగుగ; నెలవుకొనునె? = స్థిరమయి యుండునా? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

తే. సకియనాభియముననుండి జన్మనంపు, బాలకృష్ణుండు వెడలింప బయలుపడిన

కాళియఘణీంధ్రుఁ డేమొ రోమాళి మధ్యవిష్ణుపదమున కిణఁగినవిధముగలిగె.

టీక. వెడలింప = తఱిమివేయఁగా; బయలుపడిన = బయటకు వెడలిన; కాళియఘణీంధ్రుఁ డేమొ! కాళియుండను పామాయేమో! రోమాళి = చూఁగారు; మధ్యవిష్ణుపదమునకు = నడుము అను నాకాశమునకు; విష్ణువుయొక్క పాదములకు; అణఁగినవిధము = లొంగినరీతి-నమస్కరించు పద్ధతియు; కలిగె = ఏర్పడెను. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.

భా. మానవతీలలామతెనుమధ్యమ మగ జవైరి కుల్కి త

ద్యానమరున్న దావళము యావనపుంబొదరిల్లు దూఱఁ

గానగవచ్చుకుంభములు కావుగదా కుచకుంభయుగ్గకం!

బొ; నటులైన వల్లభానఖాంకుశరేఖలు గల్గు మీఁదటన్.

186

1. క. చరణ. †నడలఁగు. మూర్ఖ. 2. చ. నడిగి. డ. కడగిన. 3. క. గా. చ. ట. లై. 4. చ. నఖాంకుర. క. గల్లి. క. నణఁగి. ట. నఖాంకుశయోగ్యతగల్గు. 5. క. మీటగున్. చ. ట. మీఁదటన్.

కటి. మానవతీలలామతనమధ్యమమక = రాధికయొక్క మాత్తమైన (నన్నని) నడుము
అను; గజవైరికి = సింహమునకు; [మధ్యమునకు సింహసామ్యము కవినమయసిద్ధము.] ఉల్లి = భయ
పడి; తద్యానమరున్దదావళము = ఆమె గమన (నడక) మకు జీవతలయేరుగు - విరావతము; యావ
నపుంబొదరిల్లు = యావనమనెడి పొదరుటింటిని; దూఱ్ = ప్రజేళిపఁగా-అందు దాఁగుకొనఁగా; తుచ
కుంభయొక్క కంబు = కుంభమువంటి స్తనములు; పై = (అమీదగా) అమీదుగా-బయటికి; కానఁగవచ్చు =
కనఁబడుచున్న; కుంభములు, కావుగదా! = (విరుగు) కుంభస్థలములేమో! టౌ = ఆగురు - అవి
కుంభస్థలములే; అటులైనక = అట్లుగుటవలన; మీదట = ముప్పుందు; పల్లభనఖాంతుశరేఖలు =
ప్రియునియొక్క గోళ్ల నెడి యంతుశముల చిహ్నములు - నఖక్షములు; కల్ల = అలం. రూపకము.

తే. వఱలు లావణ్యవారిధిచలన నిగుడు, నీచిలతికలు కాఁబోలు వెలదికేలు

విపులకంకణమంగుళినిద్రుమంబు, మత్స్యరేఖాంకితము నగు మహిమళిమి. 157

టీక. వెలదికేలు = రాధయొక్కహస్తములు; వరలు = ప్రకాశించు; లావణ్యవారిధివలనక =
తళుకుదనమును సముద్రమునుండి; నిగుడు = వ్యాపించు - పుట్టు; నీచిలతికలు, కాఁబోలు = తీగల
వంటి అలలు కాఁబోలును; విపులకంకణము = విస్తారమగు జలకణము; గొప్పదైన చేతికడియమును;
అంగుళీనిద్రుమంబు = ప్రేక్ష్య పడములును; [‘విద్రుమంబు = చిగురు, పగడము’ అని పూర్వటీక.
ఇటు చిగురు అప్రసక్తము.] మహిమ, కలిగి; మత్స్యరేఖాంకితము = చేచలచాలు (పరుస)తో
గూడినది, చేచ రేఖలతోగూడిదియును. అగుక; అలం. ఉల్లేఖ, ఉపమ.

తే. ముదితకరమూలముల యొప్పు మ్రుచ్చిలించి

యీకయుండిన నొక్కొక్క నాళీకభవుడు

¹ఫణిగణంబులఁ దద్యోగపద్మరాగ

యోగమున తాలు మోపించుచున్నవాడు.

188

టీక. ముదితకరమూలములయొప్పు = రాధయొక్క చంకల చక్కదనమును; మ్రుచ్చి
లించి = (కర్త - ఫణిగణము) దొంగిలించి; ఈయకుండిననొక్కొక్క! = ఈయకనిశ్చటచేతగాబోలును;
నాళీకభవుడు = బ్రహ్మ; ఫణిగణంబుల = పాములగుంపులచేత; తద్యోగపద్మరాగయోగమునక =
వాని పడగలయందు మణులు కూర్చుటచేత; తాలు = తాళ్లును; మోపించుచున్నవాడు = మోయు
నట్లు చేయుచున్నాడు. దొంగలకు తాళ్లుమోయునట్టి శిక్ష ప్రసిద్ధము. అలం. ఉల్లేఖ, లోకోక్తి.
ఆ. కంబుపాణి తనకుఁ గాంతుండుగాఁగల్గు, టెటింగి కఠకంబు నింతి దాల్చె

నొక్కొక్క! యొప్పుగాదె యుత్తమసతులకుఁబతులు పూనినట్టివ్రతము దాల్చు. 189

టీక. కంబుపాణి = శంఖము చేతియందుఁ గల విష్ణువు; కాంతుండు = భర్త; కాఁగల్గుట =
కాఁబోవుటను; ఇంతి = స్త్రీ - రాధ; కఠకంబు = శంఖమువంటి కఠమును; తాల్చెనొక్కొక్క! =
కలిగియుండెనా యేమి? అలం. అర్థాంతరన్యాసము, ఉల్లేఖ.

తే. సోమబింబాస్య ²దశనవాసోమతల్లి, యొప్పుఁజంద్రిక నెఱిఁడాలు గుప్పళించి

జీలుగుఁబలుచనివాసోవిశేషములకుఁ, జెన్నొసఁగుఁగాదె యెటువంటి ⁴వన్నెకలిమి.

టీక. సోమ.....మతల్లి = రాధయొక్క మేలైన పెదవి; చంద్రికనెఱిఁడాలు = వెన్నెల
యొక్క చక్కనికాంతిని - కుసుంభా వర్ణమును; గుప్పళించి = పుట్టించి; డిప్పు = వెలయును;
వాసోవిశేషములకు = వస్త్రములకు; వన్నెకలిమి = రంగుయొక్క సంపదయు; చెన్ను = కాంతిని;

1. చ. క. ఫణిగణులు. 2. చ. వదన. 3. ర. కొప్పు. 4. చ. వాలు. 5. క. కన్నె. చ. వన్నె.
చెన్ను. 6. ర.

ఓనంగుగాడె! = కలుగఁజేయును. గదా! ['కన్నెకలిమి = నూతనసంపద' అని పూర్వటిక.] అలం. దృష్టాంతము.

తే. అలరుఁదేనిమ నానిచి మొలకగట్టి, శర్కరాబీజములు * సుధాశాదభూమి
భావజాఁడు విత్తమొచ్చినవైరు¹ నెఱపె, రదవిలాసంబు పూఁబోడిపెదవిపదవి.

టీక. భావజాఁడు = మన్మథుఁడు; అలరుఁదేనియన్, నానిచి = పూఁదేనెయందు నానవేసి; [అట్లు నానవేసిన మొలకలెత్తుట సులభము.] శర్కరాబీజములు = చక్కెరమొలకలను; సుధాశాదభూమి = ఆమృతముచే పదమచేసిన నేలవయి; విత్తక్ = నాటఁగా; వైరు = పంటయే; రదవిలాసంబు = దంతముల శోభను; పూఁబోడిపెదవిపదవి = రాధయొక్క పెదవియొక్క సౌభాగ్యమును; నెఱపెక్ = వ్యాపింపఁజేసెను. అలం. ప్రాధోక్తి.

తే. దాడిమీబీజరాజికెందళుకు మొల్ల, మొగ్గలపిసాళమును² ముత్తైముల సుపాణి
తమ్మిపూవింటఁ గొలుపున్న నెమ్మి వడయు, దంతురాలకసున్నీగ్గదంతపంక్తి. 192

టీక. దంతు.....పంక్తి = నొక్కులతోఁగూడిన ముంగురులు కల రాధయొక్క పలు వరుస; దాడిమీబీజరాజికెందళుకు = దానిమ్మగింజల యెఱ్ఱనికాంతియు; మొల్లమొగ్గల పిసాళమును = మల్లెమొగ్గలకాంతియు; ముత్తైములసుపాణి = ముత్యముల స్వచ్ఛమైన మెఱుంగురు; తమ్మిపూవింటఁగొలుపున్న నెమ్మిక్ = సద్దమును సద్దమున కింజల్కముల చక్కఁదనమును; వడయుక్ = పొందును.

[రాధ దంతములు దానిమ్మగింజలయు, మల్లెలయు, ముత్తైములయు పద్దములకింజల్కముల ముత్యములయు కాంతివలెను ఉన్నవనుట.] అలం. ఉపమ.

తే. ఊరకంతంబు * లని బ్రహ్మవారువముల
గెంటసంబాడు నడగల్గు కిలయొప్పి
సుస్వరము లెక్కగనునోటు! † సూడ నిత్య
పల్లవ గ్రాహిపాండిత్య* పరభృతముల.

193

టీక. బ్రహ్మవారువములక్ = బ్రహ్మకు వాహనములైన హంసలను; ఊరకంతంబులని=ఇంకను పాలు త్రాగుచున్నవని - పసివని - నేర్చులేనివని; [హంసములు ఊరమును త్రాగునవనుట ప్రసిద్ధము.] గెంటసంబాడు = పరిహాసముచేయునట్టి - అతిక్రమించునట్టి; నడగల్గు = నడక కలిగిన; కిలయొప్పి సుస్వరము = చిగురువంటి పెదవిగల ఆ రాధాదేవియొక్క చక్కని గొంతుక; చూడక్ = ఆలోచింపఁగా; నిత్య.....తములక్ = ఎల్లపుడును పూర్తిగాఁగాక, చివఱ నందుకొను పాండిత్యముగల కోకిలములను; [కోకిలములు ఎల్లపుడును పల్లవములను (చిగుళ్లు) గ్రహించి (లిని) పాండిత్యమును పొందుచుండుట ప్రసిద్ధముకదా!] లెక్కనేయునోటు! లెక్కచేయునా? - చేయదు.

[రాధికనడక హంసనడకను, స్వరము-కోకిలస్వరమును అతిక్రమించి యున్నవని భావము.] [ఇచట 'ఓటు = ఓటమి - ఆపజయము; పల్లవగ్రాహి = చిగుళ్లును గ్రహించునది - విటులను గ్రహించునది' అని పూర్వటిక. అది అననుగుణము.]

క. వదనారవిందదళమున, మృదుగతిఁ జను మదహాసమిషచంద్రిక ల
వృదదంతావళగమనకు, సుదధిశయన దృక్ చకోరియుగహర్షదముల్. 194

* శ. ర. ముల. 1. చ. రెల (ర) - ట. నేర. క. పేర, వెద శ. ర. నెఱపె, రద.

2. క. ముత్యముల. చ. ముత్తైముల. 3. క. పువ్వింట. చ. ట. పూవింట. † క. సూపి. * క. పరభృతములు.

టీక. పదనారవిందదళమునక = ముఖమనెడి తామరపూవు జేకుపయి; మృదుగతిక = మెల్లగా; చను = నడుచు - వ్యాపించునట్టి; మందహాసమిషచంద్రికలు = చిఱువపులనెడి నెఱముగల వెన్నెలలు; ఉద.....హర్షదముల్ = విష్టుని రెండు కన్నులు అను చకోరములకు సంతోషమును కలిగించునవయి; అమృదదంతావళిగమనకుక = గజయాన యగు నా రాధకు; [అమరునని కేవలము.] అలం. ఉపమ, రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. యువమనోజాంగలక్షేత్ర¹ మొత్తరించి
గరుసువడ దున్ను మదనలాంగలికు హలము
కామినీమణిము; క్కటుగాకయున్న
నాసికాభరణపుంగట్టు నాటునోటు.

195

టీక. యువక్షేత్రము = యువకుల మనస్సునెడు మెరకనేలకు; ఒత్తరించి=అక్రమించి - (మొక్కలు మొదలగువానిని కొట్టికేసి) సరిచేసి; గరుసువడక = అనుకూలమగునట్లు - మెత్తపడగా అనుట; దున్ను = దున్నునట్టి; మదనలాంగలికు హలము = మన్నధుండకు కర్నకుని నాంగలియే; కామినీ మణిముక్కు = రాధికముక్కు; నాసికాభరణపుంగట్టు = అడ్డిగయకు నాంగటివక్కును; నాటునోటు? = నాటునాయేమి? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

క. బిసగుహారజమునక బైకం, దుసిమిన² ధగధగ వెలుంగు నుడురాజుక్రియక³
కిసలయపాణిముఖాంబుజ, మసమాయుధు⁴ సౌధకుంభ మై జృంభించున్. 196

టీక. బిసగుహారజమునక = తామరపూవుడితో; బైకందు = వైచున్న నలుపుకు; (మచ్చును); ఉసిమినక = (తోమ) తుడువగా; ఉడురాజుక్రియక = చంద్రునివలె; కిసలయపాణిముఖాంబుజము = రాధముఖపద్మము; అసమా.....కుంభమై = మన్నధుని భవనముమీది కలశవయి; జృంభించుక = విజృంభించును - ప్రకాశించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆవృత్తోస్థిలితరా, జీవములకు మరుపతాకజీవంబులకుక⁵
జీవంజీవంబుల కా, జీవంబులు చెలువకన్నుసిరుల మెఱుంగుల్. 197

టీక. చెలువ.....మెఱుంగుల్ = రాధికన్నులకాంతులు; ఆవృత్తోస్థిలితరాజీవములకుక = వర్తులమయి, విరిసిన తామరపూవులకును; మరుపతాకజీవంబులకుక = మన్నధుని ధ్వజములగు చేప లకును; జీవంజీవంబులకుక = చకోరములకును; అజీవంబులు = బ్రతుకు తెఱువులయినవి - ఆశ్రయింపఁ దగినవి. అలం. ఉపమ.

తే. వాసుదేవ నానాశక్తివైభవంబు
రుక్మిణీసత్యభామలకిరూపరేఖ
యిదియే⁶ వహియించునని నల్వ యిడిన¹⁰ పదునొ
కొంటి లెక్కనక గనుబొమ్మ లువిద కమరు.

193

టీక. వాసుదేవ.....వైభవంబుక = భగవంతుని తొమ్మిదిశక్తుల సంపదలును - [శక్తులు 9. ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి, ఉత్సాహశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, మంత్రశక్తి, సత్త్వశక్తి, రజశశక్తి, తమశశక్తి] ఇదియే = ఈ లెక్కయే; నల్వ = బ్రహ్మ; ఇడిన = ఉంచిన - విర్పఱచిన; పదునొకొంటి లెక్కనక = ఏకాదశ (౧౧) సంఖ్య యనునట్లు; ఉవిదకుక = రాధకు; అమరున్. అలం. ఉత్పేక్ష.

1. ట. శ. ర. మొత్తరించి. 2. చ. ట. గీ. రి. 3. దగదగ. 4. క. బిసగుహ. ట. శ. ర. కిసలయ
5. క. యుధ. చ. యుధు 6. క. త్తోర్తిలిత. చ. త్తోస్థిలిత. 7. క. వాసుదేవాదినవ చ. వాసుదేవ
నానా. ట. వాసుదేవ్యాది. 8. చ. రూపు. 9. చ. పసియించు. 10. చ. పదనొ.

శ్రీ. పడఁబిమ్మభాంకునిమ్మములు భాసురవర్ణలలాటపత్రకం
 బిత్తి బుణలీలఁ జైకొనియె నందుఁడు నద్దము సాక్షిగాఁగ నె
 న్నడొ; జలజాత మప్పు జతనంబుగఁ దీర్పనిబల్కికొక్కొ పే
 రడుసున నీట నెండ నిల నాఁగిన దూఁగిన నోర్పుచుండుటల్.

199

టీక. జలజాతము = పద్మము; ఎన్నడొ = ఎప్పుడో - చాలకాలముక్రిందటనే; పడఁబి
 ముభాంకునిమ్మములు = రాధముఖకాంతులనెడు నాణెములను; ఇందుఁడు = చంద్రుఁడును;
 అద్దముకొ, సాక్షిగాఁగఁ; భాసుర.....పత్రకంబు, ఇడ = ప్రకాశించు వర్ణములు కల [వర్ణములు =
 అక్షరములు (పత్రకపక్షమున) (చందనాదికముల పూఁతలు అని లలాటపక్షమున అర్థములు.] నుదురు
 అను పత్రమును, వ్రాసి; బుణలీల = అప్పుగా; జైకొనియె = తీసికొనెను; అప్పు = ఆ యప్పును;
 జతనంబుగ = ప్రయత్నముతో - ప్రయత్నించి; తీర్పనిబల్కికొక్కొ! = తీర్చకపోవుటచేతనైన బల
 వంతముచేఁగాఁబోలు! పేరడుసున = పెద్దబురదలోను; నీటకొ; ఎండకొ; అఁగినకొ = (బురదయందు)
 అటంకపఱచినను - నిలిపినను; దోఁగినకొ = (నీటియందు) ముంచినను; ఓర్పుచుండుటల్ = నశించు
 టలు; [ఇట్టివన్నియును అప్పుతీర్పనివారికిఁజేయు శిక్షలని గ్రాహ్యము] అలం. రూపకము, ఉల్లేఖ.
 తే. సితకరశ్రీ బయోనహాశ్రీని జేయు, గాంధీమొక ముగి శ్రుతిపుటకై తపమున
 నలున వ్రాసిన శ్రీకారములయగుంబు, వర్ణనాతీతమని మించు కర్ణయుగళి. 200

టీక. కాంతమొగము = రాధముఖము; సితకరశ్రీకొ = చంద్రునిశ్రీని - కోభను; బయో
 నహాశ్రీని = పద్మములశ్రీని-సాగసును; చేయును + అని; నలున = బ్రహ్మ; శ్రుతిపుటకై తపమునకొ =
 కర్ణములను నెపమున; వ్రాసిన; శ్రీకారములయగుంబు = (రెండు ప్రక్కల) రెండు శ్రీకారములుగా;
 కర్ణయుగళి; వర్ణనాతీతమయి = వర్ణింప నసాధ్యమయి; ఒప్పుకొ = ప్రకాశించును అలం. ఉల్లేఖ.
 సీ. ముఖమిందురుహమని ముమ్మరంగ నప్పలించు తేనీయిడింది 4లెంక లనగ
 నాననచంద్రుని యంకకర్ణము మొకకడ కోసరించిన పొడ వనంగ
 నధరసుధాపూరితాస్యహేమకలశి మూసిన నీలంపుమూఁతు డనగ
 వదనపద్మనిధిపై వ్రాలిన నూపమనో మోహంభకారసమూహ మనగఁ
 ఆ. గఱకుండనముఁ జాలఁ దఱచుండనంబును, నెరులసిరులు గలిగి విరులవేరి

కీర్తి రీబుగలుకొనఁగఁ గిసలయాధర గొప్ప, కొప్పుకప్పు మోటి రియెప్పుటొప్పు
 టీక. అంబురుహము, అని = పద్మమని; ముమ్మరంబుగకొ = దట్టముగా; అప్పశించు = కప్పు
 నట్టి; తేనీయిడిందింకలు = తుమ్మెదబంట్లు; అనన.....కర్ణము = ముఖచంద్రుని మచ్చయను
 బురదను; ఓసరించిన = త్రోసివేసిన; పొడవు = రూపు; అధర.....కలశికొ = పెదవియందలి అమృతము
 గల ముఖమను బంగారుచెంబును; వదనపద్మనిధిపైకొ = ముఖమున పద్మరూపనిక్షేపమువయి; యువ...
 ...సమూహము = యువకుల మనస్సులొని ప్రేమరూపమగు నక్షానపుగుంపు; కఱకుండనముకొ = కఠినత్వ
 మును; తఱచుండనంబు = దట్టముగా నుండుటయు; నెరులసిరులుకొ = పెద్ద్రుకలనంపదలను; విరుల
 పేరికీర్తి = పూవులనెడి కీర్తి - కీర్తివలె తెల్లవైన పూలు; బుగులుకొనఁగకొ వ్యాపింపఁగా; కప్పుమోటి =
 నలుపును అలిశయించి. అలం. ఉల్లేఖ.

క. వలరాజు కేలివాలుం, బలకయు బలె నలరు వేణి పాణిధమమై
 లలితాంగి పెన్నుట్టియ, *తళతళ మను కుండనంపు 7దగ 3క దెగడున్. 202

1. చ. ముఖమిమ్మ. 2. చ. ముఖమని. 3. చ. దుడిలేగలనగ. 4. శ. ర. లేకలన
 5. చ. బులుగు. 6. చ. యిప్పుడొప్పు. *క.ధళధళ.శ. ర. తళతళ. 7. చ. తగడక.

టీక. వేణి = రాధజుట్టు; వలరాజుకేలివాలుంబలకయుంబలెక్ = మన్నభునిచేతిలోని కత్తి, డాలు వలె; కుందనంపుదగడుక్ = బంగారు చేతులు; తెగడుక్ = తిరస్కరించును. అలం. ఉపమ.

శా. ఈ ధారక్ భువనైక మోహనకళాపేలావిలాసంబులక్

రాధాకన్యక ధన్యకాంతిః దనరాచక్ దద్వితా¹శారతేక్

గోధుగ్బాలకదివ్యమూర్తి యగు శ్రీగోపందుఁ డంభోజిని

మాధుర్యమున గల్గించు నభిసమ్రాడాకృతిం గైకొనున్.

203

టీక. ఈ ధారక్ = ఈ ధమను; భువనైక.....విలాసంబులక్ = లోకములను మోహింపఁ జేయు కళావిలాసములచే; తనరాచక్ = ప్రకాశింపఁగా; తద్వితాశారతేక్ = ఆమెయెడఁగల రోషిక యందలి ఆసక్తిచే; గోధుగ్బాలకదివ్యమూర్తి = గొల్లపిల్లవానిరూపున ఆవతరించినవాడు - కృష్ణుడు; అంభోజినీమాధుర్యంబునకుక్ = పద్మవకరందమునకు; అగ్గలించు = ఉత్సహించునట్టి; అభిసమ్రాడా కృతిక్ = తుష్టదరాజునాకారమును; కైకొనున్ = గ్రహించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ రాధామాధవులకుఁ, గోరిక లనోన్మన్యహృదయకోటరముల నం

కూరితము లయ్యె దిసముఖ, వారిజగర్భముల నుబ్బు వాసనలక్రియన్.

204

టీక. అనోన్మన్యహృదయకోటరములక్ = చరస్వరమును చెట్టుతోఱులపంటి మనస్సులలో; అంకూరితములు = పుట్టినవి; దిసముఖవారిజగర్భములక్ = ప్రాతఃకాలమునందలి పద్మముల గర్భము లందు; ఉబ్బు = పొంగు; వాసనలక్రియన్ = పరిమళములవలె. అలం. ఉపమ.

శా. చాణక్య² ప్రతిభావభావ! సుమమాసర్వస్వపుష్పాస్త్ర! శ్రీ

వాణీనిత్యనివాసనేత్రముఖ! సేవాసావధానాఖిల

క్షోణీనాథ! చమూపనందన! భుజాకోదండలంకారి! య

క్షీణోదర్క జితార్క! సూన్యతలతాశృంగార చైత్రాగమా!

205

టీక. చాణక్యప్రతిభావభావ! = చాణక్యునితో సమముగు స్వభావము కలవాడా! సుమమా సర్వస్వపుష్పాస్త్ర! = పరిపూర్ణముగు శోభను మన్నభుడైనవాడా! శ్రీవాణీనిత్యనివాస నేత్రముఖ! = సంపదయు, సరస్వతియు నెల్లప్పుడును నెలకొనియుండు నేత్రములు, నోరు కలవాడా! [కన్నులందు సిరియు, నోట విద్యయు కలవాడవతుట.] సేవా.....నాథ! = సేవించుటకు వచ్చిన సమస్తభూపాలు రును కలవాడా! చమూపనందన! = సేనాధ్యక్షునికీ బుత్రుడవైనవాడా! భుజాకోదండలంకారి! = భుజకైకిచే శ్రీరాముడైనవాడా! అక్షీణోదర్కజితార్క! = తక్కువకాని ఫలములచే జయింపఁబడిన యింద్రుడు కలవాడా; [అక్షీణోదర్క! = తక్కువకాని భవిష్యత్ఫలములు కలవాడా! జితార్క! = (లేజుచేత) జయింపఁబడిన సూర్యుడు కలవాడా!] అని పూర్వటీక.] సూన్యత... ..గమా! = సత్యమును లతకు శృంగారమైన వసంతర్దుమయినవాడా!

క. సకలాస్థానసరోవర, నికరమరాళాయమాన! నిజక్షీర్తివిభా

ముకురప్రతిఫలితదయా, సుకృతనితరణప్రతాపశుభముఖ్యగుణా!

206

టీక. సకలా.....మరాళాయమాన! = సమస్తములగు నాస్థానము లను సరోవరములకును హంస యగువాడా! నిజ...గుణా! = స్వకీయముగు క్షీర్తియొక్క విశేషకాంతి యను అద్భుతమునందు ప్రతిబింబించు దయ, సుకృతము, త్యాగము, ప్రతాపము మొదలగు ప్రధానములైన శుభగుణములు కలవాడా! అలం. రూపకము.

మాలిని, వితరణరణదత్తా! ¹వేదపద్యాసపత్తా!

చతురమతివి శ్రీమా! నారసంగితపోమా!

కృతుభుగధిపభోగా! కార్యదత్తానురాగా!

ప్రతిభయభుజగర్వా! భక్తికాభ్యాసశర్వా!

207

టీక. వితరణరణదత్తా! = త్యాగమునను, యుద్ధమునను సమర్థుడగువాడా! వేదపద్యాసపత్తా! = వేదమార్గమునకు మిత్రుడగువాడా! కృతుభుగధిపభోగా! = ఇంద్రభోగము కలవాడా! ప్రతి.....గర్వా! = శత్రువులకు భయముగొల్పు భుజవర్షము కలవాడా! భక్తికాభ్యాసశర్వా! = సేవకుల తరివీతున శివుడైనవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదసనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబను పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసపు గద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీ గౌతమనగోత్రపవిత్ర బులుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర విద్వజ్ఞున విధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రథితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యటీకయందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

చతుర్థాశ్వాసము

ద్యుతి సువర్ణరేఖా

విద్యోతిత సదననికమ! విద్యదనీక

ప్రద్యోతను సుత! గుణశత

వేద్యా! రామానుజేంద్ర వేదాద్రీశా!

1

టీక. శ్రీద్యుతి.....నికమ! సంపదయొక్క కాంతి యను బంగారుగీటుచే ప్రకాశింపజేయఁ బడిన సౌధ మను గీటుతాయి కలవాఁడా! [గీటురాయి బంగారపు గీటుచే ప్రకాశించునట్లు నీ సౌధము సంపదలలోఁ బ్రకాశించుచున్నదనుట.] [‘నికమ’=సానరాయియైన’ అని పూర్వటీక.] విద్య.....సుత! = పండితసమూహమునకు (దానముచే) సూర్యపుత్రుడగు కర్ణుఁడైనవాఁడా! గుణశతవేద్యా! = వందల కొలది గుణములచే తెలియదగినవాఁడా! - కతాధికగుణములు కలవాఁడా! అలం. రూపకము.

వ. ఆకర్ణింపు మా సిలింపనదీకీరీటుండు హాటకగర్భసంభవునితో నిట్లనియె నట్లు దిన దినప్రవర్ధమానంబగు శనురాగంబు చిగురుంగొమ్మయునుం జేగయై గొనసాగు చునికి దనికి రాధ మాధవుం దనకు నధినాథుంగాఁ గోరి గోవర్ధనాచలసమీప వర్తి యగు ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబు సేయంగడంగి.

2

టీక. నిలింప.....టుండు = గంగానది కిరీటముగాఁగల శివుఁడు; హాటకగర్భసంభవునితో = నారదునితో; దినదినప్రవర్ధమానంబు = రోజురోజునకు వృద్ధిపొందునది; చిగురుంగొమ్మయునుం జేగయై = లేత - శ్రుత్తదయినను సారవంతమయి; గొనసాగుచునికీ = విజృంభించుచుండుటకు; తనికి = తపించి; [‘ప్రకాశించి’యని పూర్వటీక.] మాధవు = శ్రీకృష్ణుని; అధినాథుంగా = భర్తగా; కడంగి = ప్రారంభించి.

నీ. ననలక్రొందొడిమ యొత్తినఁ గంటగిలు మస్తకం *బెట్టులోర్చెనో కఱకుజడలు కస్తూరితిలకంబు గాలివాతిననేర్చు నొస లెట్లు ననిచెనో భసితమునకు వజ్రాలనూలు నోర్వని కటితటి యెట్లు తాళెనో పటుదర్భదామకాంచి జలుగుదువ్వలు వింత బెళకెన గరుదాల్పు తను వెట్టు లోర్చెనో థాతువస్త్ర

తే. భరణమున కంచు జనము లచ్చెరువు నొందఁ

గొమ్మ గావించె దప మట్టి పూరనిష్ఠఁ

గడలి కంపించుక్రియ జగం బడలి వణకఁ

దత్సమయజాత హేమంతతరుణవాత్య.

3

1. క. శేంద్ర. చ. శేంద్రు. 2. ట. ట్లుదిన. 3. క. గొమ్మను. 4. చ. తొడమె. *బెట్టు మోచెనో. క.ద.రీ.చ. గాలుపా. 5.చ. వెళకెన. 7.చ. ట. ద్రాల్పు. 8. క. కడలి. 9. చ. ట. వణకె.

టీక. నసలక్రందోడిమః = పూవులలేతలొడిమ; ఒత్తినక్ = ఒత్తినొంగ; కంటగిలు మస్తకంబు = బాధపొందు తల; కఱకుజడలక్ = మోటుగానుండు జడలకు; గాలివాఱినక్ = తడియిగిరిపోగా; ఏర్పు = ముడునట్టి; భసితమునకుక్ = విభూతికి; ననిచెనో = ఇష్టపడెనో? వశ్రాలనూలుక్ = వశ్రాలుతాపిన మొలత్రాటినిగూడ; ఓర్వని = సహించలేని; కటితటి = మొల; పలుదర్శదామకాంచిక్ = బిజునైన దర్శత్రాటి మొలనూలిని; తాళెనో = సహించెనో? జిలుగుదువ్వలువ = సన్ననిచీర; ఇంత = కొంచెము; బెళికినక్ = ఒరసికొన్నకు; గరుదాల్పు తనువు = గగర్నాటుపొందు దేహము; ధాతువస్త్ర ధరణమునకుక్ = కావిగుడ్డను కట్టుటకు; అచ్చెరువునొందక్ = ఆశ్చర్యపడగా; కొవ్వు = స్త్రీ - రాధ; తత్సయము.....వాత్యక్ = ఆసయమునునబుట్టిన హేమంతర్తువునందలి దట్టమైన చలిగాలిచేత; కడలి, కంపించుక్రియక్ = నముద్రము గడగడలాడునట్లు; జగంబు = లోకము; అడలి = భయపడి; అట్టి తూర్నివృత్త = మీదిదిరిగి కఠినమగు నియమమున; తపము, కావించెక్ = తపస్సుచేసెను. అలం. విషమము.

శా. తత్తాదృశ్యదజృంభమాణ తరుణీతారుణ్యసంపద్దశా

ప్రాప్తంగస్తననిస్తలోష్ణకవచంబుల్ పూనంగా నోచుటక

ఓజిత్రానందము కల్లు భోగులకు సిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై

యుత్తాలంబగు సీతుకందువ కరంబుద్వేగ మొందింపగన్.

4

టీక. తత్తాదృశ్య.....కవచంబుల్ - తత్తాదృశ్యద = సాటిలేని పొంకముచే; జృంభమాణ = విజృంభించుచున్న; [తాదృశ్యదజృంభమాణ = దానివంటిమదముచే విజృంభించుచున్న] అని పూర్వ టీక.] తరుణీ = యువతులయొక్క; తారుణ్యసంపద్దశా = యౌవనసంపదచే; ప్రాప్తంగ = మిక్కిలి యున్నతములైన; స్తన = కుచములవైని; నిస్తలోష్ణకవచంబుల్ = గుండ్రఁడనముగలిగి, వేడిమిని కలిగించు అవికలను; -పాముపక్షమున 'గుండ్రమై, వేడిమిని గలిగించు కుబుసములను; పూనంగా, నోచుటక = ధరించినకారణముచే; చిత్రానందము, కల్లు = (అంతకమున్ను) మనస్సున నానందము పొందిన; భోగులకుక్ = భోగపురుషులకు, పాములకును; ఉత్తాలంబగు = అధికమైన; సీతుకందువ = చలికాలము; సిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై = గట్టి కత్తివేటైనదై - కత్తివేటువంటిభాష కలిగించునదై; కరంబు = మిక్కిలి; ఉద్వేగము, ఒందింపగన్ = ఆందోళనము కల్పించగా. భయముగా.

“ఇంతకుఁబూర్వము స్త్రీలు చలి లేనందున కంచుకములను ధరింపకపోగా, వారిప్రియులు యువ తులస్తనములను కౌగిలించుకొని ఎక్కువ ఆనందమును పొందుచుండిరి. కాని యిప్పుడు శీతకాలమగుటఁ జరిచే యువతులు వెచ్చని అవికలను ధరింపగా, యువకులకు ప్రశ్యక్షముగా వారి స్తనాలింగన భాగ్యము దొఱకలేదు” అని భావము. అడుపాములకు పొరలతో నుండుటచే నాగములకును వానితో ఆనంది పెనగి యుండుట కవకాశము లేకపోయినదనియు భావము. అలం. శావ్యలింగము, క్షేషము.

తే. చంద్రబింబాస్య కుచశైలజన్మభూమి, గాన రాగరూపువోలె నక్కడిదిచలికి

నించుకంతయుఁ గంపింప దినముకొనుచు, ముజ్జగంబులు పచరింప మూటిలెక్క.

టీక. చంద్రబింబాస్య = చంద్రబింబమువంటిముఖముకల రాధ; కుచశైలజన్మభూమి, కానక్ = స్తనములను కొండలకు పుట్టిన చోటు - భూమి యగుటచే; ఇవముకొనుచుక్ = చలిఁగొనుచు; ముజ్జ గంబులుక్ = ముల్లోకములను; మూటిలెక్క, పచరింపక్ = మూడంకవేసినట్లు ముడుచుకొని పరుండగా; రాగరూపువోలెక్ = తాతిబొవ్వువలె; ఇంచుకంతయుక్ = కొంచెమైనను; కంపింపదు = చలింపదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

-1. క. నిస్తలోష్ణ. చ. ట. నిస్తలోష్ణ. 2. క. చుటల్. 3. క. చిత్రా. † రూపువోలె. శ. ర. రూపువోలె. క.

తే. పారదంబునఁ దోచిన వసిడితీగ, సగిది రాజిల్లె రాధ చంపక¹సవర్ణ

వర్ణ మగుమేను కుముదధవళతుషార, సటలకంచుకవేల్లనఘటనకలిమి.

6

టీక. చంపకసవర్ణవర్ణము = నుపగిపూవుతో సమాన కాంతి గలది; మేను = శరీరము; కుముద... కలిమి = తెల్లకలువవలె తెల్లనైన మంచుసమూహ మను అవికను ధరించినవోభవే; రాధ = రాధాదేవి; పారదంబున = పాదరసముచందు; దోచిన = ముంచిన; వసిడితీగపగిది = బంగారుతీగవలె; రాజిల్లె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, రూపకము.

తే. నవ్యకాలాగరూద్వర్తనముల సతుల, చన్నుగొండల నూష్టాన్ని సంభవించె

మతిసమగ్రులు ధూమానుమానకలన, నన్ని సాధింతు చలంబులందు నెపుడు.

టీక. నవ్యకాలాగరూద్వర్తనముల = క్రొత్తకస్తూరిపూతవలన; ['ఉద్వర్తనము = నలగు' అని పూర్వటీక.] సతులచన్నుగొండల = కొండలఁబోలు స్త్రీలచన్నులమీఁద; ఉష్టాన్ని = వేడిమియును నన్ని; సంభవించె = కలిగెను; మతిసమగ్రులు = బుద్ధిమంతులు - పండితులు; ధూమానుమానకలన = పొగయొక్క అనుమానమువలన; అచలంబులందు = కొండలము; అన్ని = అన్నిని; సాధింతురు = నిశ్చయింతురుకదా! పర్వతమువయి వ్యాపించియున్న పొగను చూచి తార్కికులు ఆ పర్వతమువయి అన్ని యున్నదని నిశ్చయింతురు. అట్లు నిశ్చయించుటయే అనుమతి; అన్ని లేనిచోట ఉండని ధూమము అక్కడ ఉండుటవలన పర్వతమువయి అన్ని యుండితిరుననియే వారి యాహ. ఆ సిద్ధాంతము రాధవిషయమున రూపకమాలమున సిద్ధింపఁబడినది. ఇచట కాలాగరు ధూమముగాను, ఆమె స్తనములు కొండలుగను, వేడిమి అన్నిగాను రూపింపఁబడినవి. అలం. రూపకము.

తే. సురులు కళల్లెల గ్రోలిన సోము తనువు, కప్పురము క్రుమ్మరించినకనకక్రోవి

పువ్వుదేవియ చనిన యంభోభోరుహంబు, ననగ మందింకి బ్రహ్మాండ మగలె జలికి.

టీక. సురులు = దేవతలు; కళల్లెల = సమస్తకళలు; గ్రోలిన = పీల్చివేసిన ['గ్రోలి = త్రాగి; అని పూర్వటీక.] సోముతనువు = చంద్రబింబము; కప్పురము క్రుమ్మరించిన = ఎక్కువగా ఒలుకఁబోసిన; కనకక్రోవి = బంగారు బరణి; [మిత్రసమాసము] చనిన = పోయిన; అంభోరుహంబు = తామర పువ్వును; అనగల = అనునట్లుగా; మంచు; ఇంకి; బ్రహ్మాండము = ప్రపంచము; చలిని = చలి కాలమును; అగలె = భేదిల్లెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. అగరుం గుంకుమపువ్వును, దొగరుంజేలలును శీతు ద్రోవంగలవే!

పొగలేని ముర్దురంబులు, మగువలీపాలిండ్లు భోగమహానీయంబుల్.

9

టీక. అగరుం = అగరును; దొగరుంజేలలును = ఎఱ్ఱని చీరలును; శీతు = చలిని; ద్రోవంగలవే = పోగొట్టంగలవా! పొగలేని, ముర్దురంబులు = పొగలేనట్టి ఊకకుంపట్టును; మగువల పాలిండ్లు = భోగమహానీయంబుల్ = (చలికాలమున) అనుభవించదగినవి. 'హసంతీ చ హసంతీ చ హసంతీ వామతోచనాం, హేమస్తేయే న శేపంతే తే నరా వైవచితాః' అని ఆభియుక్తి.

క. వైగరియు మంచుతువ్వర, వానలచే: దడిసి కమలవనలక్ష్మి హరి

ధ్యాననిమితిలోచన, యా నలరాధావధూటి కరుగల మయ్యెన్.

10

టీక. కమలవనలక్ష్మి = (కొలఁతులలోని) తామరసంపద; మంచుతువ్వరవానలచే = మంచు బిందువులవర్షముచే; దడిసి = (తడిసి - మూసికొనిపోయి.) హరి =లోచనయా = విష్ణుధ్యానమున

1. క. సువర్ణ. చ. ట. సువర్ణ. 2. నుష్టాన్ని. చ. ట. నూష్టాన్ని. 3. చ. కనక. ట. కనర. 4. క. భోరుహంబయన. చ. ట. భోరుహంబునన. 5. క. అగలు. చ. అగరుం. 6. క. పాలిండ్లు. చ. పాలిండ్లు. 7. చ. తువర. ట. తువ్వర. శ. ర. మంచుదువ్వర.

కన్నులుమూసికొనియున్న; రాధావధూటికిఁ = రాధాదేవికి; అనుగలము, అయ్యెఁ = సమానమయ్యెను - ఆమెను పోలియుండెను. [అనుగలము = అనుకూలము' అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

తే. కాలుఁగాలును గేలునుగేలు మోవి, మోవియును దార్పి భోగిసమూహ మమరె; నూహసేయంగ భోగిసమూహమునకుఁ, బొసంగ మనకంపుఁబెనకున లెసఁగుఁగాదె.

టీక. తార్పి = దగ్గరగా కూర్చి - చేర్చి; భోగిసమూహము = యువతీయృవకుల గుంపు; భోగిసమూహమునకుఁ = పాములగుంపునకు; మనకంపుఁబెనకువలు = సంభోగమునందలి యిచ్చచే పెనఁగులాటలు; ఎనఁగుఁగాదె! = కలుగునుగదా! అలం. అనుప్రాసము శ్లేషము.

క. శ్యామలకాలాగురు నవ, ధూమ మెనకు సుఖ మొనర్చు దోరపుఁగన్నుల్

వే మొగుచుకరణి సాధ, స్త్రీమ మమరె గప్పబడిన సోరణగండ్లన్. 12

టీక. శ్యామల.....ధూమము = నల్లని కస్తూరి ధూపపుఁబొగ; ఎనకుఁ = హృదయమునకు; దోరపుకన్నుల్ = విశాలనేత్రములకు; వే = వేగముగా; మొగుచుకరణిఁ = (సుఖపారవశ్యమున) మూయురీతిని; కప్పబడిన = మూయఁబడిన; సోరణగండ్లఁ = గవాక్షములచేత; సాధస్త్రీమము = మేడలవరుస; అమరెఁ = ఒప్పెను. అలం. ఉల్లేపిత.

క. అంత వసంతము జితహేమంతము దీపించె మత్తమధురకకలభా

క్రాంత మురుపువ్వరసవే, శంతము సకలద్రువులఁ ¹బిసాళము ²చెలఁగన్. 13

టీక. జితహేమంతము = గెలువబడిన చలికాలముకలది - చలికాలమును త్రోసి, వచ్చినది; మత్త...క్రాంతము = మదించిన కొదమతుమ్మెదలచే ఆక్రమింపఁబడినది; ఉరుపువ్వరసవేశంతము = అధికమైన పూవుఁదేసెడిమలుకలది; అగు - వసంతము = వసంతర్తువు; సకలద్రువులఁ = అన్ని పృథ్వుములందును; బిసాళము = వికాసము; చెలఁగన్ = అతిశయింపఁగా; దీపించెఁ = ప్రకాశించెను.

ఉ. కెంజిగురాకుడాలు దులకించిన ధాతుపటంబుచాయఁ జే

యం ³జదు కెక్కుపుప్పొడుల నంటినో తేటులు భూతిభృజ్జటా

పుంజముఁబోలఁగా విసినభూములలో మధులక్ష్మి పొల్పె నీ

లాంజనవర్ణుఁ గోరి తప ముట్లొసరించు మృగాక్షి కై వడిన్. 14

టీక. కెంజిగురాకుడాలు = ఎఱ్ఱనిరేఁజిగురుకాంతి; తులకించిన ధాతుపటంబుచాయఁ, చేయఁ = ప్రకాశించినకావబట్టకాంతిని పొందఁగా; చదుకెక్కు = రాలిన; [‘బురదలుదేజునట్టి’ అని పూర్వటీక.] పుప్పొడులఁ, అంటిన = పుప్పొళ్లను తాకిన - తమపై బుప్పొడిని అంటించుకొన్న; తేటులు = తుమ్మెదలు; భూతిభృజ్జటాపుంజముఁ, పోలఁగాన్ = బూడిద పూసికొనిన జడలగుంపువలె నుండఁగా; మధులక్ష్మి = వసంతశోభ; విసినభూములలోఁ = ఆడవి నేలలందు; నీలాంజనవర్ణుఁ, గోరి = నల్లనికాటుకవన్నెకలవానిని - కృష్ణుని; మృగాక్షి కై వడిఁ = రాధాదేవివలె; పొల్పెఁ = ప్రకాశించెను.

వసంతశోభకు కెంజిగురాకుకాంతి - కావినస్త్రమువలెను, పుప్పొడియంటిన తుమ్మెదలు విభూతి పూసికొన్న జడలవలెను ఉండుటవల్ల ఆ వసంతలక్ష్మి తపస్సుచేయుచున్న రాధతోఁబోలుచున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఆవిర్భవించె నీల, గ్రీవాలికీలికీలకేవలసఖమై

పూవులకా రుడివోవం, గా వేసని హాసవిపులఖర మగుచున్. 15

1. చ. లసిసాళము. 2. ట. చెలఁగున్. 3. చ. చేతఁజాయం. 4. చ. ట. చదురెక్కు. 5. చ. తేటులు. 6. క. బోలెదది నీ.

టీక. పూవులకారు = వసంతముకువు; ఉడివోపగాక = ఉడిగిపోగా - పోగా; నీల...
 నఖమై = శివునినోటి యగ్నిబాహులవ ముఖ్యమిత్రమయి - వానితో సమానమయి; హాసవిపులభరకర
 మగుచుక = ఆనందమచే ఆరితయించిన సూర్యుడు కలదై; జేసె; ఆవిర్భవించెక = వచ్చెను.

వ. అప్పుడప్పటుగభస్తి హస్తియుంబోలె బద్ధిసీత్రమోదావహాకరప్రచారందై,
 దవదహానంబు కురుమహీవిభుండునుంబోలె స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణందై, మల్లి
 యలపెల్లు కన్నడకవితావితానంబునుంబోలె పట్నదవృత్తపిలాసభాసురందై, సర
 సులు సరసులుంబోలె వనితావిహారమహానీయంబులై రహివహించె. అంచలంచల
 జంచలాచవలంబులునూ, విపులంబులు నగు కడనుటివనంబులు పొరుగుల¹యుప
 వనంబులం బెరుగు కరువలివారువంబులకు గమనాధ్యయనగురువులుంబోలె వడి
 మెరిసి నుడిసి, యసిత యగు వసుధఁగాడి, నెటియులువాటిసం దడుదరఁసింపురి
 తాంత్రలతామతల్లికల* పెల్లనం బాతాళవ్యాళంబులు గానవచ్చె. పెచ్చుపెరుగు
 ఖరకరకరనిపాతంబుల² నాతప్తంబులగు నెలవులం దొరగి³ పరుగు వెలది
⁴వెన్నెలల నీర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు పొట్టలు నిండ నాస్వాదించె⁵ రక్కెసజవ్వనులు
 మద్యంపుమచ్చికల నిచ్చలుఁ గ్రీడింప నా ప్రీడాసతుల యతులనాభీవికరంబుల
 నింకినవియుంబోలె నదులయుదకంబు లింకె. విచికిలమాలికాల్పకృతమాళిభాగు
 లును, నారంజితథాతు⁶పట పరభాగులు నగు భోగులబాగున గ్రుడ్డు⁷మోచు
 నెఱచీమలచాలు⁸ చెమ్మయివ్వులం గ్రుడ్డురందొడంగె. ¹⁰వ్యావహారికసత్యంబు
 ప్రకటించు ప్రపంచంబుచేత వంచితులగు నెఱుక లేని కఱటుకరణి హరిణంబులు
 మరీచికావీచికాపానవిశంబులై దిశలఁ బరిభ్రమించె. ముంచుకొను సువెంగల
 సౌరభంబునకుం ¹¹దాళని రోలంబులలీల వియోగి¹²లోకంబులు విషయవిము
¹³ఖంబు లయ్యె. ఇసుక ¹⁴మెరువునెలవులం బన్నిన కసుపుటాఁచుంజప్పరంబుల
 లోనం గుప్పలించిన కప్పురంబుతోడి ¹⁵కుసువేరుపరిమళం¹⁶బులను, జాడివిరులవల
 పును, వట్టివేళ్ల వాసనలుంగల ప్రపాపాలికా¹⁷పఘవవర్జితంబులగు కలశోదకంబులు
 గ్రోలి నేదచేసి తెరుఁదులు తాలవృంతానిలంబుల బలుపు కొలిపి మున్ను పరిక్షి
 ణంబులగు ప్రాణవనంబులం ¹⁸బోసంపంజేసిరి; తత్కాలంబున. 16

టీక. పటుగభస్తి = వాడికిరణములు గల సూర్యుడు; హస్తియుంబోలె = ఏనుగుపోలిక;
 పద్మినీ.....ప్రచారందై = పద్మలతకు సులోపము కలుగజేయు కిరణముల వ్యావహారికములవాడై;
 [ఏనుగు పద్మిని (ఆడుచుచుండునకు) సంతసముచు కలిగించు తుండప్రసరణముకలదని శ్లిష్టమగు నర్థము.
 ఈ యర్థము పూర్వటీకలో లేదు.] దవదహానంబు = కాలుచిచ్చు; కురుమహీవిభుండునుంబోలె =
 దుర్యోధనునివలె; స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణందై = తనదగు వనమును (తానాశ్రయించిన వనమును)

1. చ. యుపవనంబులను పొరు. ట. లోఈపదములేదు. * క. పెల్లునం. 2. చ. సతప్తం. 3.
- చ. వరుగు. 4. క. వెన్నెల. చ. వెన్నెలల. 5. చ. కక్కన. 6. క. పట. చ. పట. 7. చ. మ్రోచు. ట.
- నోచు. 8. చ. చెమ్మల. 9. చ. గి. 10. చ. వ్యావహ. 11. ట. తాళక. 12. చ. లోకంబు.
13. ఖంబయ్యె. 14. చ. మెరువు. శ. ర. మెరువు. 15. చ. కుసు. 16. చ. ముచుబాది. ట. ముబొ
- దిరి. 17. చ. పవర్జ. 18. చ. బోసరిం.

దహించుటయందు నేర్పుకలదై; దుర్యోధనుడు స్వగోత్ర-తన వంశపువారిని - (సోదరులను) నశింపఁ జేయుటయందు నేర్పు కలవాడని స్థిరార్థము. మల్లియలపెల్లు = మల్లెపూలసంపద; కన్నడకవితావితా సంబంధంబోలె = కన్నడభాషయందలి కవిత్వపు పరిపరవలె; పట్నదవృత్తవిలాసభాసురంబై = తుష్టేదల యునికివలని విలాసముచేత ప్రకాశించునదై; కన్నడకవిత పట్నదము అను వృత్తముయొక్క విలాసమున ప్రకాశించునని స్థిరార్థము. సరసులు = చెఱువులు; సరసులుంబోలె = రసికులవగిది; పనితా విహారముహానీయంబులై = స్త్రీలవిహారముచేత గొప్పవయి; రసికులపక్షమున-స్త్రీలతోడి విహారముచే గొప్ప వారనుట; రహిత్, పహిత = బాగునికాదు. అచలంచలత్ = ప్రతిపార్శ్వమునను; చంచలాచలంబులు = మెఱుపులవలె జలించునవియు; విపులంబులు = ఎక్కువైనవియును; అగు; పారుగుల యువవంబులత్ = ప్రక్కచుడు ఉద్యానవనములందు; కరువలివారువంబులకుత్ = గాలికి వాహనములైన జింకలకు; గమనార్థ్యయనగురువులంబోలె = నడకను నేర్పు గురువులవలె; వడిమెఱసి = పేగముగలిగి; నుడిసి = చుట్టిచుట్టిపడి; ఆశయగు = నల్లనైన; పసుధ్ = భూమిపైని; కాడి = నాటి; నెఱియలు వాడిన్ = బీటలుపడగా; తదువ.....పెల్లన్ = దానికడుపులో (లోపలిభాగమున) ప్రకాశించునట్టి పెద్ద ప్రేగుల యాధిక్యమో (సంపదయో) యనునట్లు; పాతాళవ్యాళంబులు = పాతాళ లోకములోని పాములు; [పెల్లన్ = అతిశయముచేత అని పూర్వటీక.] పెచ్చుపెరుగు = మిక్కిలి ఎక్కువైన; భరకరకరనిపాతంబులత్ = సూర్యుని (వాడి) కిరణములవలన; ఆతప్తంబులగు = బాగుగా తపింపఁజేయఁబడిన; నెలవులత్ = చోట్లయందు; తొరగి = ప్రవహించి; పరగు = బిడ్డిదమైన; వెలదివెన్నెలలత్ = స్వచ్ఛములగు చంద్రకాంతులను - (అందలి మంచును; నీర్వట్టు = దప్పిగొన్న; వెన్నెలపిట్టలు = చకోరపక్షులు; ఆస్వాదించెత్ = త్రాగెను. రక్తేనజవ్యులు = రాక్షసయువతులు; మవ్వంపుచుచ్చికలత్ = ఎక్కువ వేడుకలతో; క్రీడింపత్ = జలక్రీడలాడగా; ఆప్రీడావతుల, అతుల నాభీవివరంబులత్ = ఆ స్త్రీల లోకమైన నాభీరంధ్రములందు; ఇంకినవియుంబోలెత్ = ఇంకినవో యను నట్లు; విచిలి.....భాగులును = మల్లెపూలమాలచే అలంకరింపఁబడిన సిగలు కలవారును; ఆరంజిత ధాతుపటవరభాగులును = అంతట ఎఱుగైన బట్టలచే ప్రకాశించువారును; భోగులబాగునత్ = విలాస పురుషులీరి; ఎఱచీమలచాలు = ఎఱచీమలబారు; చెమ్మయిమ్ములత్ = చెమ్మగల చోట్లయందు; వ్యావ... ..సత్యత్వంబు = లేని యథార్థమును - మోసపునగతులను; ప్రకటింపు = వెల్లడించు; వంచితలు = మోసగింపఁబడినవారు; ఎఱుకలేని = జ్ఞానములేని; క్షుణ్ణులకరణిత్ = మూఁఢులరీతిని; హరిణంబులు = జింకలు; మరీ.....శంబులై = ఎండమావుల ప్రవాహమును త్రాగ నిచ్చించినవై; దిశలత్ = దిక్కులందు; పరిభ్రమించెత్ = తిరిగెను. మంచుకొను = దట్టమై వ్యాపించు; సారభంబునకుత్ = సువాసనకు; తాళని = సహించలేని; రోలబంబులలీలత్ = తుష్టేదలవగిదిని; వియోగిలోకంబులు = విరహులగుంపులు; విషయవిముఖంబులయ్యెత్ = భోగముల కిష్టపడనివయ్యెను; ఇసుకమెదువునెలవులత్ = ఇసుకచే మెత్తనైన నేలందు; పన్నిన = వేసిన; పసుపుటాకుంజప్పరంబులలోనత్ = పచ్చనిపందిళ్లయందు; గుప్పించిన = చట్టిన; ('నిండించిన' అని పూర్వటీక.) వలపును = వాసనయు; ప్రపా.....తంబులగు = చలిది పందిరులందుండుపడుచుల ఆవయవములనుండి; (చేతులనుండి) విడువఁబడినవైన; ['దేహములనుండి' అని పూర్వటీక.] క్రొలి = త్రాగి; తెరువరులు = బాటసారులు; తాలవృంతానిలంబులత్ = వీవనల గాలులవలన; బలుపుకొలిపి = వృద్ధిపొందఁజేసి; మున్ను = (శ్రమతీర్చుకొనుటకు) పూర్వము; పరిక్షీణంబులగు = క్షీణములైయున్న; ప్రాణపవనంబులత్ = ప్రాణవాయువులను; పోసరింపఁజేసిరి = విజృంభింపఁజేసిరి - తెప్పరింపఁజేసిరి.

క. ఆ పద్మిని దినకరకర, తాపచూనకు నోర్చి ఘోరతప మొనరించె

శ్రీసతి యహగులగొడుగుల, ప్రాపాద²వినవారి దానభర మేలంటున్ ? 17

టీక. పద్మిని = పద్మనీతాతిశ్రీయగు రాధ, తామరతీగయును; దినకరకరతాపచూనక = సూర్యుని కిరణములవేడిమికి; శ్రీసతి.....ప్రాపు = శ్రీవిష్ణువుయొక్కపాదము లను గొడుగుల యాశ్రయము; దినవినవారిక = కలిగినవారికి; ఏల, అంటున్? = అంటునను.

తే. ఇట్లు లత్యుగ్రమగు గ్రీష్మ మేరేగి

కాలవశమునఁ దాన దీలుపడియె

పెచ్చుపెరుగెట్టిదియు ⁴హెచ్చి పేర్చుటెల్ల

స్రగ్గుటకె యని లోకోక్తి చాటు గాదె,

13

టీక. ఇట్లు = హరిరిని; అత్యుగ్రమగు = మిక్కిలి భయంకరము; గ్రీష్మము = వేసవి; ఏసరేగి = మిగుల విజృంభించి; తపదాన = తపంతతానే; లీలుపడియె = ఊరించెను; (దీలుపడియె' అని పూర్వటీక.) పేర్చుట = అతిశయించుట; స్రగ్గుటకె = తగ్గుటకే; ఆలం. ఆధాంత న్యాసము.

క. దీప కముడుగఁ జేకటియును, గోప మునుగఁ శాంతగుణముఁ గోల్కొనుక్రియ నా
టోపోద్భట మగుచేసని, కైపు ⁵సడిలఁ దోచెఁ గారుకాలము దళమై 19

టీక. దీపము, ఉడుగ = దీప మారిపోగా; ఉడుగ = నశింపగా; గోల్కొనుక్రియ = వర్ణిల్లునట్లు; టోపోద్భటము = మిక్కిలి ఆర్పాటము కలది; వేసవికైపు = వేసవివిజృంభణము; సడిల = తగ్గిపోగా; కారుకాలము = వర్ష కాలము; దళమై = దట్టమై; తోచె = వచ్చెను. ఆలం. ఉపమ.

క. ఆకాశతత్త్వతనుడగు, కాళోలగ్రీవుకంతకాళిమ యవఁగా

గోకిలనీలము జలధర, పాకము పర్యాయవృద్ధి బ్రబలదొడంగెన్. 20

టీక. ఆకాశ.....తనుడు = ఆకాశతత్త్వదేహుడు; కాళోలగ్రీవుకంతకాళిమ = గరళము కంతమునందుఁ గల శివుని కంతముయొక్క నలుపు; గోకిలనీలము = గోయిలవలె నల్లనైనది; జలధర పాకము = పిల్లమేళుము; పర్యాయవృద్ధి = క్రమక్రమాభివృద్ధిచే; బ్రబలదొడంగెన్ = పెరుగ సాగెను. ఆలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

సీ. ధళుధళుక్కన నింగిఁ దాటించె బలుమారు ⁷నీరాళ్ల గొందిఁ గన్నియమెఱుంగు
పాలస్యపవనసంపాతశాత⁸ప్రీతి నివిరిన మ్రాకుల కెలమి వచ్చె

బ్రథమోదబిందుసంభారంబు మాదునూనియ యయ్యెఁ బిలిపిన నేలమేని

కుఱుము మంతురసానియునుబోలెఁ గనుపించె దోరంపుమణులవిదూరభూమిఁ

తే. గెరలి సకలించె పన్నుఖి⁹మఱువమాపు, ధరిమళము చూచె గరి శుష్కపల్వలంబు
గడిమి చిగిరించె ¹⁰గ్రాజవంశము ననిచె, నఖిలహితమైన మేఘోదయంబునందు.

టీక. నింగి = ఆకాశమున; నీరాళ్లగొంది = ఈశాన్యదిగ్భాగమున; [అని. సూర్య. ని] కన్నియమెఱుంగు = క్రొత్తమెఱుపు; తాటించె = తాకునట్లు (గొట్టునట్లు) చేసెను; పాలస్య..... ప్రీతి = ఉత్తరపుగాలి స్పృశకులవలన బుట్టిన ప్రీతిచేత; ఇవిరిన మ్రాకులకు = ఎండిపోయిన చెట్లకు; ఎలమి = వికాసము; వచ్చె = కలిగెను; బ్రథమోదబిందుసంభారంబు = తొలుకరివాన చిను

1. చ. ట. చున్. 2. చ. ట. నమని. 3. ట. మెనగలేగి. 4. చ. ట. హెచ్చి. 5. క. మణగ. చ. ముడుగ. 6. చ. సడలి. 7. ట. నీరాళ్. 8. చ. నూర్తి. 9. ట. మణుక. 10. చ. క్రాజ. ట. క్రొజ

సమాహము; మంతురసానియునుబోలె = మంత్రసానివలె; తోరంపునుజులవిదూరభూమి = మణులుగల విదూరపర్వతప్రదేశమున; కనుపించె; కెరలి = విజృంభించి; పణ్ణుఖుముఱువమాపు = గరస్వామియొక్క మూలగుణములను నెమలి; శుష్కపల్వలంబు = ఎండిపోయిన బురదగుంట; జవంగడము = గ్రాజజాతిచెటవంశము; ననిచె = పూచెను; మేఘోదయంబునందు = వానమున. అలం. స్వభావోక్తి.

కారుచిచ్చును భృగురాముకారణమున, బెటిలి నిర్వంశమైన భూభృత్కులంబు త్రేతముల వంశవృద్ధి రాజిల్లె మఱియు, జలధరోదయవిప్రప్రసాదలభి. 2

టీక. కారుచిచ్చు = దావాగ్ని; భృగురాముకారణమున = పరశురామనికతమున; పెటిలి = 1, బద్దలయి; నిర్వంశమైన, భూభృత్కులంబుత్రేతముల = (దావాగ్నిపక్షమున) పెదరులు చిన కొండలగుంపులపాలములందు; (పరశురామపక్షమున, వంశములు నశించిన రాజుల భార్యలందు; మఱియు = మఱుట - తిరిగి; జలధరోదయవిప్రప్రసాదలభి = వానకాల మను బ్రాహ్మ యనుగ్రహమును పొందుటవలన; వంశవృద్ధి = (కాలపక్షమున) పెదళ్లనప్పగి, (బ్రహ్మపక్ష 5) రాజవంశపువృద్ధి; రాజిల్లె = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, స్తోత్ర.

1 ప్రబలువడగండ్లు నింద్రగోపములు జంబు
ఫలములును బొత్తుల బచ్చికపట్టులందు
వనధీనిరానదొరలు నమ్మణులనెల్ల
నంబుదంబులు వెలిగ్రాసె నటుగకనగ 23

టీక. ప్రబలు = ఎక్కువైన; ఇంద్రగోపములు = ఆరుద్రపురుగులు; జంబుఫలములు = కీడుపండ్లును; పచ్చికపట్టులందు = పచ్చని పచ్చికబయళ్లయందు; అంబుదములు = మేఘములు; ధీనిరు = సముద్రపునీటిని; ఆన = త్రాగగా; దొరలు, నమ్మణులనెల్ల = (నీటితో) కలిసి న్ను తెల్లని, ఎఱ్ఱని, నల్లనిమాణిక్యముల నన్నింటిని; ('తెరలు = బయలుపెడలు' అని పూర్వటీక.) పగక; వెలిగ్రాసెననగ = పెడలగ్రక్కినవో అనునట్లుగా; పొత్తు = 2 పిన్ను. అలం. ఉత్పేక్ష. మోచిచెలువంబు గేదంగిపూవుతేకు, సోయగము నూపుగన్నులసోబగు జికుర బర్హిబర్హప్రభయుఁ జూపి ప్రతిఘటించె, నంబుధరకాలసౌభాగ్య మంబుజాక్షి.

టీక. అంబుధరకాలసౌభాగ్యము = వర్షకాలపుకోభ; మోచిచెలువంబు = మోచియను చెట్టు రును, పెదవిసారును; గేదంగిపూవుతేకుసోయగము = మొగలితేకునందమున; ఊపుగన్నుల బగు = చలించుచున్న నేత్రములచక్కదనమును; [ఇచట పూర్వటీకలో 'చలింపజేయబడునట్టి మలిపురికన్నులయొక్క యందము' అని అర్థాంతరమును వ్రాయబడినది. అది ప్రకృతాననుగుణముగ 'చుచున్నది.] చికురబర్హి బర్హప్రభయు = కేశములవంటి నెమలిపించెపుకాంటిని; నెమలిపించెము టి = చికురములకాంటిని; చూపి; అంబుజాక్షి = రాధాదేవిని; ప్రతిఘటించె = ఎదురుకొనెను.

ఇచటగల మూడు పోలికలలోను మొదటిది శ్లేషరూపము; రెండవది వ్యస్తము; మూడవది సుస్తమయి రూపకోపములతోడి శ్లిష్టము.

సలింపువృద్ధజలధరములు పూసిన యూతకోలమొత్తములక్రియ
దొలువానకాళు లెసంగె, గలహంకులంబులెల్ల గలకంబడంగన్. 25

టీక. సలింపువృద్ధజలధరములు = నీటితో నిండిన కారుమట్టులు; పూసిన = పట్టుకొనిన; మనలితనమున నడుచుట కనుకూలముగా ధరించిన ఊతకోలమొత్తములక్రియ = ఆధారరూపము

లగు కణ్ణిలవలె; కలహంసకులంబులెల్లఁ = హంసలమొత్తము లన్నియు; కలగంబడఁగఁ = బెదరు పాటు పొందఁగా; తొలువానకాళులు = తొలుకరి వానచినుకుల ధారలు; ఎనఁగెఁ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

శా. అద్రిగ్రావము లుర్వి రాల్ ¹బలిఘోషాదంబరంబుల్ వియో
గిదోహం ²హనరింప వారినిధి కెంగే లంటఁగా వాహినుల్
భద్రేభప్రతిమానమూర్తి యగుచున్ ³బాధోధరశ్రేణి కుం
భద్రోణంబులు గుమ్మరించె విమలాంభఃపూరధారావళిన్.

26

టీక. పాధోధరశ్రేణి = మేఘములగుంపు; భద్రేభప్రతిమానమూర్తి, యగుచున్ = భద్రజాతి (గొప్ప) గజమున పోలినదగుచు; అద్రిగ్రావములు = కొండలతాళ్లు; ఉర్విఁ = భూమిపై; రాలఁ = దొర్లిపడఁగా; బలిఘోషాదంబరంబుల్ = గొప్పలము కల ఉఱుముల ఆర్భాటములు; వియోగి ద్రోహంబు = విరహులకు కష్టమును; ఒనరింపఁ = కలిగింపఁగా; వాహినుల్ = నదులు; వారినిధి కెంగేలు = సముద్రపుహస్తమును; అంటఁగాఁ = గ్రహింపఁగా - ఆనఁగా నదులు సముద్రముతోఁ గలిసికొనఁగా; విమలాంభఃపూరధారావళిఁ = నిర్మలజలప్రవాహపూరమును; కుంభద్రోణంబులు = కుండలు, తూములునుగా - కడవలతోఁ గ్రుమ్మరించినట్లుగా; కుమ్మరించెఁ = ఎక్కువగా పెడలఁ గ్రక్కెను. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. పాపటతెఱువున డిగి నా, సాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై రా
ధాపృథువత్తోరుహముల, వైవై బ్రథమోదబిందుపటలము నిగిడెన్.

27

టీక. ప్రథమోదబిందుపటలము = తొలకరి మొదటివానచినుకులగుంపు; పాపటతెఱువునఁ = సీమంతమార్గమున; డిగి = దిగి - జాతి; నాసాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై = ముక్కుచివఱు, ముత్యముల వలె నున్నదయి; రాధాపృథువత్తోరుహములవైవైఁ = రాధాదేవియొక్క పెద్దస్తనములమీదు మీఁదుగా; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

ఈ వర్ణనమునకుఁ గాళిదాసమహాకవి కుమారసంభవమున కూర్చిన “స్థితాః శృణం పక్షుః తాడి తాధరాః, పయోధరోత్సేధనిపాతచూర్ణితాః; వశీషతస్యాఃస్థలితాః ప్రపేదిరే, చిరేణ నాభిం ప్రథ మోదబిందవః” అను ప్రసిద్ధాంత మాధారముగాఁ గన్నడుచున్నది. అయినను ఆ వర్ణన మిందు చాల వఱకు మాత్రమే. పాపటతెఱువునటచే సీమంతము, ఒక మార్గమును పోలియున్నదనియు, ముక్కుకొనకు జాతిన నీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనుటయు, ఉన్నతములగు స్తనముల వైవైబ్రదుటయు రమణీ యములగు కల్పనములు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

సీ. పెరిగి సూచీముఖాభేద్యంబులగు సంధకారధారాచ్ఛటల్ గాఱుకొనిన
గర్జజ్వరాపాదకంబులై దంభోలి గంభీరవములు గడలుకొనిన
ముజ్జగంబుల ముచ్చముణిగింపఁగాఁజాలు నీడగాడుపులు చిట్టెదురుకొనిన
దుర్దమకర్దమస్తోమసంచన్నభూముల సోనవానలు ముంచుకొనిన
తే. జెదర కఱకాలుఁ గన్నువచ్చినవిధాన, నాథసంకేతముల కేఁగు నడికిరేలు

కాయసంభవబాధానహాయ మగుచు, నైవ్విణీకోటి నిర్భయనైవ్విరథాటి. 28

టీక. పెరిగి = దట్టములై; సూచీముఖాభేద్యంబులు = నూదిమొనచేతఁగూడ భేదింపరానివి-నూది మొనమోపుటకును సందులేనివి; అంధకారధారాచ్ఛటల్ = చీకటుల తెరల గుంపులు; కాయకొనినఁ =

1. క. బల. చ. ట. బలి. 2. చ. ట. ఖనోనర్ప. 3. క. పాథో. 4. చ. ట. ములు. 5. చ. కటుకాళ్లు. (తే. లో ౧, ౨ పాదములు వ్యత్యస్తములు.)

వ్యాపించినను సరే; దంభోశిగంభీరపములు = గొప్పపిడుగుల ధ్వనులు; [‘వజ్రాయుధముయొక్క వెలితిలేని ధ్వనులు’ అని పూర్వటీక.] కర్ణజ్వరాపాదకంబులై = చెవులకు బాధను కలిగించునవై - చెవులు బ్రద్దలుచేయునవై; కడలుకొనినకొ = దిక్కులన్నిటవ్యాపించినను సరే; ముజ్జగంబులు = మూడు లోకములను; ముచ్చముడిగింపఁగాఁజాలు = మిక్కిలి ముడుగుకొనునట్లు (చలికి కాట్ల దగ్గఱగా ముడుచు కొనునట్లు) చేయునట్టి; హఠదగాడుపులు; = చలిగాలులు, బిట్టు = వేగముగా; ఎదురుకొనినకొ = ఎదురుగా వీచి, బాధించినను సరే; సోనవానలు = మునురువానలు; దురమ.....భూములకొ = ఎక్కువైన బురదగుంపులచే కప్పఁబడిన నేలలవయి; ముంచుకొనినకొ = ఎక్కువగా వ్యాపించి వను సరే; బెదరక = జడియక; అఱకాలకొ, కన్నువచ్చినవిధానకొ = అఱకాలిలో కన్నుఁజన్నట్లుగా - దారితప్పిపోకుండునట్లు; నడికిరేలు = అర్ధరాత్రులందు; నైరిణీకొటి = కులటలగుంపు - (ఇది కర్తృ పదము) కాయ.....నహాయము = మన్ననభావము సహాయముగాఁగలది; అగుచుకొ; నిర్భయనైర్విర ధాటికొ = భయములేని స్వేచ్ఛాగమనమున; నాశనంకేతములకుకొ = ప్రియులు ఁన్న తావులకు; ఏగున్. అలం. విశేషాక్షి, లోకొక్షి.

క. త్రిదశగురుప్రతిమానులు, నిది ఒగలిది రాత్రి యనుచు నేలుపటువలే
రుదభితహరినీలమణి, చ్చననీలము మొగులు సూర్యచంద్రుల మ్రొంగన్. 29

టీక. దశిశ.....నీలము = శోభశోభయఁబడిన ఇంద్రనీలమణికాంతిపంటి కాంతి కల్గిన దయి; మొగులు = మేఘము; మ్రొంగకొ = కప్పి వేయఁగా; త్రిదశగురుప్రతిమానులకొ = (బుద్ధియందు) బృహస్పతితో సమానులును; వేటుపటువలేరు = నిర్ణయింపలేరైరి. అలం. ఉపమ.

క. తరణిలయానంతరమున, గర మమరు దిగంతములను ఖిద్యోతంబుల్
మరలగఁ దైజససృష్టికొ, బరమాణుచయంబు గూడఁబడుచందమునన్. 30

టీక. తరణిలయానంతరమునకొ = సూర్యాస్తమయమునకుఁ దరువాత; ఖిద్యోతంబుల్ = మిణుగురుబురుగులు; మరలగకొ = తిరిగియు; తైజససృష్టికొ = తేజస్విసృజింపఁబడుటకు; పరమాణు చయంబు = తేజఃపరమాణుపుంజము; గూడఁబడుచందమునకొ = దగ్గఱనగ్గఱగాఁ జేరుచున్నట్లుగా; దిగంతములను = దిక్కులకొనలందు; కరము = మిక్కిలి; అమరుకొ = ఁండును - ప్రకాశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఇంద్రచాపంబు గా దిది మాళితీలమున సరరించు బర్హిసింఁఁబంబుగాని
భిదురఘోషంబు గా దిది పాచజన్యసంజాతగంభీరఘోషంబుగాని
యాశ్రయించిన బలాకావళి గా దిది హరిముక్తాహరయష్టిగాని
యిది కోలమెఱుంగుగా దుదిరిబంగారంపుఁబసిమి గ్రమైడు పచ్చపట్టుగాని

తే. వృష్టిగా దిది కరుణాంబువృష్టిగాని, నీలమేఘంబు గా దిది నీలవర్ణః
డౌర! నామ్రాలఁ బ్రత్యక్షమయ్యె ననుచు, హర్షపులకితతనువయ్యె నవ్వధూటి.

టీక. రాధాదేవి నదా విష్ణుధ్యానతత్పరయై యుండుటచే వర్ష కాలపు విలసనముఁ న్నియు నామెకు విష్ణువిలసములుగనే కన్నడిన ట్టిందు వర్షింపఁబడుచున్నది. ఇంద్రచాపంబు = ఇంద్రధనుస్సు; మాళితల మునకొ = శిరస్సువై; సరరించు = అలంకరించిన; బర్హిసింఁఁబంబు = సెమిలిపించెము; భిదురఘోషంబు = పిగుడుచప్పుడు; పాంచ.....ఘోషంబు = పాంచజన్యమును పేరిటి శంఖముచుండి పుట్టిన గొప్పధ్వని; బలాకావళి = కొంగలగుంపు; హరిముక్తాహరయష్టి = మనోహరమైన ముత్యాలహరముయొక్క పేట; కోలమెఱుగు = వంకరలేని మెఱుపు; ఁదిరి బంగారంపుఁబసిమి = మేలిమిబంగారపుకాంతి; గ్రమైడు =

వ్యాపించునట్టి; వృష్టి = వర్షము; కరుణాంబువృష్టి = దయయును వర్షము; ఆవృధూటి = ఆశ్రీ - రాధాదేవి; హర్షపులకితకనువు = సంతోషమున గగుర్పాటుపొందిన దేహము కలది. అం. అపహ్నుతి. వ. ఇ ట్లనవరత ధ్యానధారా ప్రవాహముగ్నహృదయ యగు నా గగనావలగ్నకు నిఖిలజగద్వలయంబును విష్ణుమయంబై తోచె; నంత భక్తవత్సలం డగు శ్రీవత్సవక్షుండు. 32

టీక. అనవరత.....హృదయ = ఎడతెగని ధ్యానమను ప్రవాహమున మునిగిన మనసుకలది; గగనావలగ్నకు = అకాశమువంటి (కూన్యముగు) నడుము గల రాధాదేవికి; నిఖిలజగద్వలయంబును = సమస్తభూమండలమును; శ్రీవత్సవక్షుండు = శ్రీవత్సమును మచ్చ తొమ్మన కలవాడు - శ్రీకృష్ణుడు. సీ. అరచంద్రులోని చిహ్నం శకంబునుబోలె నుడుటఁ గన్తురిబొట్టు పదనుకొన గ గగనంబునందలి ఖరమరిచియుఁబోలె నురమునఁ గొన్తుభం బొటపుమీఱి సురభూజశాఖలఁ జొట్టు తేటలుఁబోలెఁ గేలఁ బిచ్చులకడియాలు మెఱయఁ గొదమ సంపెగ మొగ్గుతుడఁ బొన్నవిరి బోలె ముక్కున ముంగఱము త్రోమమర తే. నీలగిరి గప్పు వెన్నెలనిగ్గుబోలె, నచకమగు మేన హరిచందనంబు వొడువ వివిధమణిభూషణ ప్రభల్ వెలయ ఫలిత, కల్పితమలీల రాధయగ్రమున నిలిచి.

టీక. అరచంద్రులోని = చంద్రవంకలోని; చిహ్నంశకంబునుబోలి = చిన్నమచ్చవలె; పదను కొనఁగఁ = చెప్పగిల్లఁగా; కృష్ణునిమధుర చంద్రవంకవలెను, అందలి నల్లని కన్తురిబొట్టు మచ్చవలెను ఉన్నవనియు, చంద్రునిలోని యమృతమువలన మచ్చ చెప్పగిల్లినట్లు, చెమర్చుటచే కన్తురిబొట్టు చెప్ప గిల్లినదనియు భావము. ఖరమరిచియుఁబోలె = సూర్యునివలె; ఒటపుమీఱఁ = అందగింపఁగా; [గగనవక్షుమలకును, సూర్యకౌన్తుభములకును సామ్యము.] సురభూజశాఖల = కల్పవృక్షపుగొవ్వలను; చుట్టు = చుట్టుకొనియున్న; కేల = హస్తములందు; (బాహువులు శాఖలవలెను, గరుడపచ్చల కడియాలు తుమ్మెదలవలెను గలవనట); కొదమసంపెగ మొగ్గుతుడ = లేతరూపగి మొగ్గచివఱ; ముంగర ముత్రము = నాసాముణియైన ముత్యము; (ముక్కు సంపెగ మొగ్గవలెను, ముత్యము పొన్నపువ్వువలెను ఉన్న వని భావము.) కప్పు = ఆక్రమించిన; వెన్నెలనిగ్గువోలె = తేటవెన్నెలవలె; నచకమగు = మృదువైన; యేన = శరీరమున; హరిచందనంబు = పచ్చని గంధము; పొదవ = క్రమ్మఁగా; ఫలితకల్పితరు లీల = పండిన కల్పవృక్షమువలె, [పండిన కల్పవృక్షమున రుగరుగుల పండ్లుండునట.] రాధ యగ్రము = రాధయెదుట. అం. ఉపమ.

ఉ. శ్రీదనర్క గృహారసము చిల్కఁ దపోనలజాయమానహృ

త్తేదము మానిపించి తనకేలను గేల్మెమెంచి నిర్భరా

హ్లాద మెలర్ప నయ్యునతి నర్థశరీరము నట్లు ప్రోచె న

య్యాదవరాజంశమణి యద్రుజ నేలిన శూటీపాలికన్.

34

టీక. శ్రీ, తనర్క = శోభ, ప్రకాశింపఁగా; గృహారసము = దయ; చిల్క = ప్రసరింపఁగా; అయ్యాదవరాజమంశమణి = యాదవరాజులలో శ్రేష్ఠుడయిన శ్రీకృష్ణుడు; తపోనల...త్తేదము = అగ్నివంటి తపస్సువలన కలిగిన శరీరాయాసమును; మానిపించి = పోగొట్టి; తనకేలను = తనచేతితో; కేల్, తెమలించి = రాధచేతిని కదలించి; నిర్భరాహ్లాదము = అంతములేని సంతసము; ఎలర్ప = అతిశయింపఁగా; అయ్యునతి = ఆరాధను; అర్థశరీరమునట్ల = తనదేహములోని సగభాగమునట్లు -

1. క. అంశంబును. చ. అంశకంబును. 2. చ. బచ్చని. 3. చ. తుది. 4. క. ముత్య. చ. ట. ముత్రే.

(భార్యనుగాజేసికొని); అద్రిజ్ = పార్వతీదేవిని; శూలిపోలిక = శివునివలె; ప్రాచే = కాపాడెను - బాధలేకుండ రక్షించెను. అలం. ఉపమ.

క. రాధాసంగమ ముదితుని, మాధవుఁ గని యోటుపడినమాడ్కిఁ దెరలె శం
పాధరము తనదువర్ణము, బాధిత యగునేని వెలుకఁబాటు ఘనుండున్. 35

టీక. రాధాసంగమముదితుని = రాధచేరికచే సంతోషించినవానిని; మాధవుఁ = శ్రీకృష్ణుని; ఓటుపడినమాడ్కిఁ = జయించబడినట్లు; శంపాధరము = మేఘము; తెరలె = కలఁతపడెను; తనదువర్ణము = తనరంగు, తనజాతియు; ఘనుండుఁ = మేఘమును, గొప్పవాఁడును కూడ; వెలుకఁబాటు = వెలవెలపోవును; (ఘనుండు వెలివేయఁబడుననియు గ్రాహ్యము.) జాతిభ్రష్టుఁడు వెలివేయఁబడుట ఆచారసిద్ధము. [శరద్వర్ణనము.] [‘తెరలె’=చలించెను’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉల్లేఖ, శ్లేష.

క. నీలాంజనవర్ణుండు రా, ధాలీలావతిఁ బెనంగి తనరెడుకరణి
గాలము శరత్సమాగమ, హేలాసౌభాగ్యమహిమ నేపు వహించెన్. 36

టీక. నీలాంజనవర్ణుండు = నల్లకాటుకకాంతి కల శ్రీకృష్ణుండు; పెనంగి = కలసిమెలసి; తనరెడుకరణి = అతిశయించునట్లుగా; కాలము = ఆ సమయము; శరత్...మహిమ = శరత్కాలపురాకయొక్క విలాసపుగొప్పతనముచే; పుష్క = ఆధికమును; వహించె = పొందెను. అలం. ఉపమ.

నీ. కలఁకనీ రెంతయు గతకల్పముఁజేసె, గతకాఫలమురీతిఁ గలశసూతి
పాపటదీర్చె భూభాగంబు నాశ్వాన, శాడంబు శకటాఘచక్రధార
శిఖి తాండవము *కళాసిగఁ జేసి సడలించె గణకుటీకలపేరి కానెదిగువు
లుడిగిన జడివాన లుదయించె వెండియుఁ గరిఘటామదవృష్టికైతనమున

తే. తెల్లు శోభిల్లె మంచెన లల్లనీల్లె, గాలకంధరవాహంబు గజ్జోరేఁగె
ముదితశతగోపకన్య కావదనతులిత, లలితరుచి బొల్చె రాకాకళాధరుండు. 37

టీక. కలశసూతి = అగస్త్యుండు; కలఁకనీరు = బురదనీటిని; కతకాఫలమురీతి = ఇండుగువలె; గతకల్పముఁ = మురికిలేని దానిని - పరిశుద్ధమైనదానినిగా; అశ్వానశాడంబు = ఎండిన బురదగల; భూభాగంబు = భూమిని; శకటాఘచక్రధార = బండ్లచక్రములఅంచులు; పాపటదీర్చె = పాపట. ఏరుపడునట్లుచేసెను-(ఎండిన బురదనేలలవయి బండ్ల వరుసగా నడువఁగా, చక్రములచాళ్లు ఏర్పడెనట.) శిఖి = నెమిలి; తాండవము = నృత్యమును; కళాసిగఁజేసి = అలసిపోవునట్లు - విపరీతముగఁజేసి; గణకుటీకలపేరికానెదిగువులు = బిఱుసుమెండు కలకు దట్టిదిగువు; సడలించె = జాతివిడిచెను-రాల్చెను. [ఇచట‘కళాసిక’అను పాఠముప్రకారము ‘కళాసికఁజేసి=నాట్యక్రియావిశేషముచేత’ అని పూర్వటీకయందును, ‘కళాసిక = తాండవాదులచివఱఁ గావించు కృత్యవిశేషము? అని కొంత సందిగ్ధముగ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువునను అర్థ మియఁబడినది కాని శిఖి కళాసిగఁ తాండవము, చేసి, కఱకు.....దిగువులు, సడల్చె’ అని యుండుటచే మిఁది యర్థము లనుగుణములు కావని తెలియకపోదు.] ఉడిగిన = అగిపోయిన; కరి.....వమున = ఏనుఁగుగుంపులయొక్క మదవర్షపునెవమున; వెండియు = మఱుల; ఉదయించె = పుట్టెను - ప్రారంభమయ్యెను. కాలకంధరవాహంబుగజ్జ = నీలకంఠుని వాహనమగు వృషభముయొక్క మదము; రేఁగె = విజృంభించెను. రాకాకళాధరుండు = సంపూర్ణచంద్రుండు; ముదిత.....రుచి = సంతోషించిన రాధాదేవి ముఖకాంతితో సమానమగు కాంతితో; పొల్చె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

1. క. లినిపెనంగి చ. లెదెనంగి. 2. చ. నాన్యసస్యాదం. *క. కళాసిక. సూర్య. కళాసిక. చ. కళాసిక 3. చ. వె. 4. చ. శక.

క. చనుమొలకలు గల కన్యా, జనములఁ బరుడించె బద్ధసరసిరేఖల్
ననవిలుతు మిట్టకోలలు, వనరుహముకుళములు గానవచ్చుటకతనన్.

38

టీక. ననవిలుతు మిట్టకోలలు = పూవులు విండ్లుగాఁ గల మన్మథుని మిట్టకోలలయిన; [చివఱ కొంచెము గుండ్రముగా, మొద్దుగా నుండు బాణములు మిట్టకోలలు; ఇచట పూర్వటికాకారులు 'మిట్ట = తీక్షణము' 'మిట్టకోల' అను శబ్దరత్నాకరము ననుసరించి 'కఱకుబాణములు' అను నర్థమును గ్రహించిరి. అది సరికాదు.] వనరుహముకుళములు = తామరమొగ్గలు; కానవచ్చుటకతనన్ = కనబడుటచేత; పద్ధసరసిరేఖల్ = తామరకొలఁకులు; చనుమొలకలు, గల = మొలకచచ్చులు కల; పరుడించె = అనుకరించెను - పోలెను. అలం. ఉపమ.

చన్నులకు మిట్టకోలలతోడి సామ్యము ప్రథమాశ్వాసమునను చెప్పబడినది. 126, యన్నది.

క. అలరాధికాధరాధర, దళమున యదుభర్త నినుచు దంతక్షతరే

ఖలువోలె గ్రొత్త మంకెన, యెరులపైఁ దేటు లమరె నా సమయమునన్.

టీక. అల = ప్రసిద్ధమైన; రాధికాధరాధరదళములన్ = రాధయొక్క క్రిందిపెదవివయి; యదుభర్త = శ్రీకృష్ణుఁడు; నినుచు = నింపు - ఊచు; దంతక్షతరేఖలువోలెన్ = పుటికాటుల చిహ్నుములవలె; గ్రొత్తమంకెనయెరులపైఁ = అప్పుడు పూచిన మంకెనపూలవయి; తేటులు = తుమ్మెదలు; అమరెన్. అలం. ఉపమ.

తే. పాంచజన్యంబు రాధికాచంచలాక్షి, కంధరకునోడి యెచటనో క్రాగిపోవఁ
దగ్గతధ్వని తద్భర్తదాయ యనియొచ్చెరె వృషభంబుకంతకుటీరవాటి.

40

టీక. పాంచజన్యంబు = విష్ణుపుశంఖము; రాధికాచంచలాక్షికంధరకున్ = రాధయొక్క మెడకు; క్రాగిపోవఁ = క్రాగగా - నశించిపోగా; [క్రాగి = కపించి' అని పూర్వటిక.] తద్గతధ్వని = పాంచజన్యపుధ్వని; తద్భర్తదాయ యనియొచ్చెరె = రాధభర్తయగు కృష్ణుని శత్రువగు కారణముచేతనో విమో; వృషభంబుకంతకుటీరవాటిన్ = వృషభముయొక్క కంతమును గుడిసెచాటున; చేరెన్ = దాగు కొనెను. రాధకంతము ఆకారమున పాంచజన్యము నోడించుటచే ఆ రెండిటికిని శత్రుత్వము ఏర్పడెను. కావున రాధమగఁడగు కృష్ణుఁడును శత్రువయ్యెను. అందువలన శంఖముయొక్క ధ్వనియు కృష్ణునకు పగయగుటచే అతని శత్రువగు వృషభమును శరణుజొచ్చెను. [కృష్ణునకు వృషభానురుఁడు పగవాడగుట ప్రసిద్ధము.] రాధమెడ పాంచజన్యమువలె నున్నదనియు, ఆ శరత్కాలములోని యెద్దులఱుకెలు పాంచ జన్యధ్వనిని పోలుచున్నవనియు, తాత్పర్యము. పగవానికోడిన దాయ, ఆ పగవానికి పగవాడగువానిని ఆశ్రయించుట రాజనీతి. శత్రువుయొక్క శత్రువు మిత్రుఁడగునకదా !

తే. పూడరికుని రక్షింప భూమిభార, నణఁప నవనీతలంబున నవతరిలిన

యల్లునిగుఱించి వచ్చు దుగ్ధాబ్ధి యనఁగఁ, జంద్రికాపాండు'జలధరచ్చాయవొదలె.

టీక. అవనీతలంబునన్ = భూమిపై; అవతరిలిన = పుట్టిన; అల్లునిగుఱించి = అల్లుడగు విష్ణువు కొఱకయి; దుగ్ధాబ్ధియనఁగన్ = పాలనముద్రమో యనఁనట్లు; చంద్రికా.....చ్చాయ = వెన్నెల వలె తెల్లనైన మేఘములకాంతి; పొదలెన్ = వ్యాపించెను. శరద్ృతువున మేఘములు వెల్లనగుట స్వభావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

1. చ. బురజించె. 2. చ. సరసిజ. 3. చ. దళమున. క. దళముల. 4. క. నిలుచు. చ. నినుచు.

5. క. ఖలువోలె. 6. చ. కందరకు.

సీ, కలుగకుండిన నేమి కడిమిపువ్వులతావి ననిచిన మరున మెంతటికి నోప?

దొడవకుండిన నేమి మదకేకినటనంబు చాలుదె యంచల సంభ్రమంబు?

¹ మెఱవకుండిన నేమి మెఱుంగులపాలప మేతన్నాత్రములె శావిధశధశములు?

సుడియకుండిన నేమి సోనవానలపెల్లు గజదానవృష్టికి గడమ కలదె?

తే. కారుకాలానఁ గలిగిన గౌరవంబు, చౌయై తోచె శరదృతుస్థానమున

² సురిలి తొల్లికి యధికారి యోసరిలిన, వెనుక యధికారియవికావె విభవకళలు.

టీక. ననిచిన = చిగించిన; ఎంతటికి = దేనికి? ఓపడు? = తగడు? మదకేకినటనంబు = మదిం
చిన నెమళ్ళనాట్యము; ఒడవకుండిన = ఏమి? = కలుగకపోయిన (నష్టము) ఏమి? మెఱుంగులపాల
పము = మెఱుపులకాంతి; శావిధశధశములు = శావిధాన్యపుఁజేల తళతళకాంతులు; ఏతన్నాత్రములె? =
సామాన్యమైనవా? (సాటిలేనివని భావము) సోనవానలపెల్లు = జల్లువానలమొత్తము; సుడియకుండిన
నేమి? = చుట్టిచుట్టి రాకున్న ఏమి నష్టము? గజదానవృష్టికి = వియగుల మదజలవర్షమునకు; కడమ,
కలదె? = వద్ద లేదు. శర.....వమున = శరత్కాలపు సంవదవలన; కారుకాలాన = వర్ష
ర్తువున; గౌరవంబు = గొప్పతనము; చౌకయై = తేలికయై; తోచె; ఏలయన - శరదృతువు తన
ధర్మములను కలిగియుండియు, వర్షకాలపు ధర్మములనుగూడ చూడజాలియుండుటచే ఈ ఋతువు
ముందు వర్షర్తువు తీసికట్టయ్యెనని భావము. ఉరిలి = (తనయధికారమును) విడిచి; ఓసరిలిన = తప్పు
కొన్నచో - (అధికారమును విడిచి) పోగా; విభవకళలు = విశ్వరూపుకళలు - అధికారములు; వెనుకయధి
కారియవికావె! = అతనిక్రింద నుండిన అధికారివేకదా! పెద్దయధికారి యొకఁడు విశ్రాంతిదీసికొని వివ
రింపఁగా అటువైని అధికారమంతయును క్రిందియధికారిదే కదా! అలం. విభావన, అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. పాడియుఁ బంటయుం గలిగి పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్

³ వేడినచోట నెల్లఁ బ్రభవంపఁగ, భానుఁడు శీతభానుఁడ౯

గాడినమేఘుకాళిమవికారము దూరమునేను నెంతయుఁ

నాడెముచూపె శారదదినంబులు నిర్మలమాక్తికాకృతిన్.

43

టీక. పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్ = బురదలేని స్వచ్ఛజలములు; వేడినచోటనెల్ల = కోరిన
స్థలములన్నింటను; ప్రభవంపఁగ = పుట్టఁగా - కలుగఁగా - ఊరఁగా; భానుఁడు = సూర్యుఁడును;
శీతభానుఁడు = చంద్రుఁడును; కాడిన = నాటుకొన్న; మేఘుకాళిమవికారము = మేఘముల
యొక్క వికారపున్మరూపును; శారదదినంబులు = శరత్కాలపురోజులు; నిర్మలమాక్తికాకృతి =
స్వచ్ఛములగు ముత్యములవలె - నిర్మములయి యనుట; నాడెముచూపె = గొప్పతనమును చూపెను;
[ముద్రితప్రతిలో ఇట 'వేడిననెల్లచోట' అనుపాఠము కలదు; టీకాకర్తలు 'వేడిన' = కోరినను.
అని అర్థమును వ్రాసిరి.]

సీ. రక్షగట్టిరి మహీరమణు లశ్వములకు భూరిసీరాజనపూర్వకముగ

ఫలకగ్రహణముఁ జౌపదములగరిమంబుఁ బరఁగె బాలకులకు గురువులిండ్ల

దుమికి చిచ్చుఱతోరణములు దూఱినవాచు దూఱరైరి కృతాంతుతోరణములు

భుజియించె బ్రజ భుజాభోజనంబులు సిగబంటిగాఁ దోలుకొత్తవంటకములు

తే. నఖిలదిగ్బయకాంక్షఁ బుష్పాయాధుండు, వెలిగుడారంబులో వచ్చి విడిచిచేసె

మురళి మ్రోయించె ద్విభువనమోహనముగ, రాధ కింపుగ నాదినారాయణుండు.

టీక. మహిరముణులు = రాజులు; భూరి.....కముగ్ = గొప్పహారతులిచ్చుటతోగూడ - తొలుత హారతుల నిచ్చి; రక్షగట్టిరి = రక్షణమునకైన మూలికాదికమును కట్టిరి; గురువులిండ్లకే = గురువుల గృహములందు; ఫలకగ్రహణముకే = ఫలకలు పట్టుకొనుటయ్య; చౌవదములగిరిమూలకే = (గీతకల) గిలకలపద్యముల గొప్పజనమును; పరగెకే = జరిగెను; [‘చౌవదముల = చిందలు త్రొక్కుటల యొక్క’ అని పూర్వటీక.] దుమికి = గంతులుపేసి; చిచ్చుతతోరణములు = జ్వాలాతోరణములను; [ఎండుటర.టియాకులు మొదలగువానిని తోరణములగఁ గట్టి, వానికి నిప్పు అంటించి, అవి జ్వలించు చున్నపుడు వానిక్రిందినుండి పోవుట కుపయోగించు తోరణములు; ఈ యుత్సవము కార్తికశూర్తిమ నాడు. (శరదృతువున, వచ్చును.)] [‘చిచ్చుతతోరణములు = నిప్పుగుండములచాట్లు’ అని పూర్వటీక.] కృతాంతుతోరణములు = యమునిచే విర్వజుపఁబడిన దుర్గములగు తోరణములను; దూరప్రేరి = ప్రవేశించెరెరి; ఈ లోకమున జ్వాలాతోరణములక్రిందనుండి పోవువారికి యమలోకమున తోరణములను దూరు బాధ లేదని భావము. ప్రజ = జనము; భుజాభోజనంబులు = విందుభోజనములుగా - తేరగా వచ్చిన భోజనములుగా; తొలుక్రొత్తకుటకచులకే = ఆప్పటికప్పుడు శయారయిన ఆహార వస్తువులను; సిగబంటిగాకే = తలమునుగ - సమృద్ధిగా; భుజియించెకే; [ఈ ‘భుజాభోజనములు’ ‘భుగా భోజనములు’గా వాడుకలో నున్నది.] పుష్పాయోధుండు = మస్తభుండు; ఆఖల చిగ్గయకాంక్షకే = అన్నిదిక్కులను జయించు కోరికతో; పచ్చి; వెలిగుడారంబులొకే = బయటి (హాతిమేర పన్నిన) గుడారములొక; విడిచిచేసెకే = బనచేసెను - రాధకు సమీపముననే పొంచి యుండెననుట; ఆదినారాయణుండు = విష్ణువు; త్రిభువనమోహనముగకే = మల్లోకములు పరవశము లగునట్లు; మురళికే = పిల్లనగ్రోవిని; మ్రోయించెకే. - ప్రత్యక్షమై యామెకోరిక నీడేచ్చిననుట. ఆలం. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

ప. ఇట్లు నిజజలనిమజ్జజంతుజాలంబులకు ఋణాశ్రయమోచనహేతువగు నా ఋణా విమోచనతీర్థంబునం దపంబు నేరీ రాధ కృతార్థ యయ్యె, నయ్యాదవకి ¹శోరుండును గృశోదరీసహాయుండై మాయాశబలితుండగు జీవపురుషుని ²పరుసున వివిధభోగపరాయణుండై ³ప్రవర్తించుచుండె నయ్యెడఁ బుండరీకునిప్రకారం బాకర్ణింపుము. 45

టీక. నిజ.....జాలంబులకుకే = తన నీటియందు మునిగిన ప్రాణులకు; ఋణాశ్రయవిమోచన హేతువగు = దేవఋణము, ఋషిఋణము, పితృఋణము అను ముత్రైఃగుల ఋణములను తీర్చుకొనుటకు కారణమైన; [జప, పూజా, హోమాదులవలన దేవఋణమును, వేదాధ్యయనమువలన ఋషిఋణమును, పుత్రసంతానమువలన పితృఋణమును తీర్చువలెనని పెద్దలందురు.] ఆయ్యాదవకిశోరంబును = ఆ గోప బాలకుడగు కృష్ణుండును; గృశోదరీసహాయుండై = ఆ రాధతోగూడి; మాయాశబలితుండగు = మాయచే ఆవరింపఁబడిన; జీవపురుషునివరుసునకే = జీవాత్మవిధమున; వివిధభోగపరాయణుండై = అనేకములగు భోగముల ననుభవించువాడై.

క. ఉపమింపగరాని తప, స్తపమునఁ గడువాఁడి మీలు ⁴ధరణీసుమన స్తపనుండు కమలవికాసం, బెప్పుడును నుడివోనితావి నింపునహింపన. 46

టీక. ఉపమింపగరాని = సాటిలేని; తపస్తపమునకే = తపస్సనెడి వేసఁగియందు; వాఁడి మీలు = విజృంభించుచున్న; ధరణీసుమనస్తపనుండు = బ్రహ్మజుడైన (పుండరీకుండను) సూర్యుండు;

1. క. శోరంబును. చ. శోరుండును. 2. చ. పరుసన. 3. క. పరుగు. చ. ట. ప్రవర్తించు. 4. చ. ధారుణి.

ఎపుడును = ఎల్లపుడును; ఉడివోని తావిక = మానని - విడువని పరిమళము చేతను, పరమాత్మ సాక్షాత్కార రూపపరిమళము చేతను; కమలవికాసంబు = తామరపూవులు వికసించుట, హృత్కమలము వికసించుట యును. అలం. శ్లేష.

క. ఆద్యశివాధిష్ఠితమై, ఆద్యజ్యోతిర్విలాసయుతమై స్వశిరః

¹పద్యోద్భవమై కడు నన, పద్యమునౌ దశశతారచనజమునందున్.

47

టీక. ఆద్యశివాధిష్ఠితమై = పరమాత్మకు ఉనికిపట్టయి; ఉద్యోత్.....యుతమై = బయలు దేటుచున్న కాంతుల విలాసముతో కూడినదై; [“ఉద్యోత్ = వెలుగుచున్న” అని పూర్వటీక.] స్వశిరః.....వమై = తన శిరోమార్గమునందు పుట్టినదయి; కడక = మిక్కిలి; అనపద్యమునౌ = దోషరహితమును అయిన; దశ....నందున్ = సహస్రదశపద్యమునందు; అలం. పరికరము.

చ. జోటజోట ధారగా వడియుచు గడలెత్తు సుధారసంబు ²గుం

గుటగుట నప్పటప్పటికీ గ్రోలుచు నాలుగురెండుమూలలక

గుటిలత దాల్చు భోగిని గగుర్పొడవించుచు దక్షిణశ్రవ

స్తటవిసరత్పయోదనినదంబున జొక్కుచు మబ్బు ³గ్రక్కుచున్

టీక. ధారగా = ప్రవాహముగా; వడియుచున్ = కారుచు; కడలెత్తు = పొంగుచున్న; సుధారసంబున్ = అమృతరసమును; [ప్రంగుటగుట యనునది త్రాగుటయందలి అనుకరణము.] గ్రోలుచున్ = త్రాగుచు; నాలుగురెండుమూలలక = ఎనిమిదిదిక్కులకు; కుటిలతదాల్చు = పంగియుండు-తిరుగుచుండు; భోగిని = కుండలిని; దక్షిణ.....నక, చొక్కుచున్ = కుడిచేవినుండివ్యాపించు మేఘధ్వనికీ బరవశమగుచు; మబ్బుగ్రక్కుచున్ = చైతన్యముతప్పుచు.

ఉ. విచ్చిన కన్నదమ్మలకు విందులు పెట్టు వెడందకన్నులక

బచ్చనిపట్టు బేరరముఁ బ్రాకిన మచ్చయుఁ బీలి నెట్టెముక

బచ్చికచాయయుఁ జిటుత⁴పాయము గల్గుచెలుంగు నిచ్చలో

రచ్చ యొనర్ప నందలి పరాకునఁ దేలుచు వేడ్క నేలుచున్.

49

టీక. = విచ్చిన = విప్పిన; కన్నదమ్మలకున్ = పద్యములతోలు కన్నులకు; విందులు పెట్టు = అనందమునుకలుగఁజేయు; వెడందకన్నులక = విశాలనేత్రములను; పచ్చనిపట్టున్ = పీతాంబరమును; బేరరమున్ = విశాలపతమువయి; ప్రాకిన = వ్యాపించిన; మచ్చయున్ = శ్రీవత్సాంకమును; పీలి నెట్టెముక = పికిలిపిట్టయొకలతలపాకయను; పచ్చికచాయయున్ = పచ్చికవలె శ్యామలమైన రంగును; చెలుంగున్ = కాంతి-దివ్యజ్యోతియు; ఇచ్చలో = మనస్సునందు; రచ్చయొనర్పన్ = కొలువు తీర్చియుండఁగా - భగవంతుండు మనస్సున తోచగా; అందలిపరాకునక = అందలి ఆసక్తి యందు; తత్పరత్వమునందు; అలం. పర్యాయోక్తము.

చ. గురుజనభక్తియుం గపటగోపకుమారోపదాబ్జభక్తియుక

⁵దరులుగఁ బాపభూరుహావితానము ⁶లీనముగాఁ జెలుంగు భా

స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యము నొందుచుఁ జిద్విసాంకురా

హరణ మొనర్చి భూమిసురహంసము చాలఁ బ్రశంస నొందఁగన్.

50

టీక. కపట.....సక్తియున్ = శ్రీకృష్ణావతారమైతి న భగవంతుని పాదములయెడఁ గల ఆసక్తియును; దరులుగన్ = ఒడ్డులుగను; [ఇచట పూర్వటీకలో ‘తరలగన్ = చలింపఁగా’ అని

1. చ. ప్రద్యూద్భవమై. 2. చ. ట. గ్రక్కుటకున. 3. చ. ట. ప్రక్కుచున్. 4. ట. ప్రాయము. 5. చ. కుమారు. 6. క. దరలగ. చ. క. ర. ట. దరులుగ. 7. పీలిలము.

యున్నది; అది తప్ప.] పాపభూరుహావితానము = పాపముల నెడి వృక్షముల గుంపు; లీనముగా = మునిగి పోవునట్లుగా - నశించునట్లుగా; చెలంగు = ప్రకాశించు; భాస్వరతరయోగసింధువున = మిక్కిలి ప్రకాశించు యోగమున నదియందు; చిద్విసాంకురాహరణము, ఒనర్పి = జ్ఞానమునెడి తామరతూండ్ల అంకురములను తిని; భూమిసురహంసము = బ్రహ్మజుడవు (పుండరీకుడవు) హంసము; అలం. రూపకము.

సీ. తనమొగంబులు ప్రాతఃపినుకుమానికముల గము లుద్భవిల్లెడు కనులుగాఁగఁ

దన కమండలువారి దనుజారిపాదార్ఘ్య ములవరించుట కూటచెలమగాఁగఁ

దనమది నెద్దిదోచిన నది యొక్కొక్కరూపాంతరంబునఁ బ్రోదిపడయఁ

దన కట్టునజినరత్నము సృష్టిదీక్షకై కట్టినయదివోలె గప్పదేర

తే. వీచు వీవన చేబూని వెనుకఁ దనకు

చిటుతచనుదోయి యొరగుగాఁజేసి పలుకుఁ

జెలువ కొలువంగఁ దొలుకారు కిలఁకపులుఁగు

మాపురాపుత్తు నిలిచె బ్రహ్మఁబనిమ్రాల.

51

టీక. ప్రాతః.....గములు = వేదములనెడి రత్నములగుంపులు; ఉద్భవిల్లెడు = పుట్టునట్టి; కమండలువారి = కమండలములోని జలము; దనుజారిపాదార్ఘ్యము = విష్ణువునకు కాళ్లకడుగుటను; అలవరించుటకు = కూర్చుటకు; తనమది = తనమనస్సునందు; ఏది, తోచిన = ఏది (చేయుటకు) తోచినను; అది = అయ్యది; ఒక్కొక్కరూపాంతరంబున = వేరువేరు రూపున; ప్రోది, పడయ = రక్షణను పొందఁగా; తనకట్టునజినరత్నము = తాను కట్టుకొన్న శ్రేష్ఠమయిన చర్మము; సృష్టిదీక్షకై = సృష్టిచేయవలెను దీక్షకొఱకయి; కప్పదేఱ = నలుపెక్కినదనుట; ఒఱగుగాఁజేసి = అనుకూలమిదిగుఁజేసి; పలుకుఁజెలువ = సరస్వతీదేవి; తొలుకారు.....రాచుత్తు = వర్షాకాలమున కలఁతపొందు పక్షియగు హంస వాహనముగాఁగల బ్రహ్మ. అలం. ఉదాత్తము, పర్యాయోక్తము.

చ. నిలిచి నిలింపలోకతటిసీతటసీరజహేమసీరజో

జ్వలబిసనాశఖాదనమువంకన పాంకము మీఱు క్రొవ్వన

గళము గదల్చలేని తుంగంబు దటాలున డిగ్గి నమ్రతా

కలితశరీరని దిగిచి కౌగిటఁజేరిచె బుండరికునిన్.

52

టీక. నిలింప.....వంకన - నిలింపలోకతటిసీ = స్వర్గంగానదియొక్క; తట = ఒడ్డునఁగల; సీరజ = నీటిలోఁబుట్టిన; హేమసీరజ = స్వర్ణకమలములయొక్క; ఉజ్వల = మిక్కిలి ప్రకాశించు; బిసనాశఖాదనమువంక = తామరతూండ్లకాడలను తినుటయందే; పాంకముమీఱు = అతిశయించు; క్రొవ్వన = మదముచే; గళము = మెడను; తురగంబు = వాహనమైన హంసనుండి; నమ్రతా కలితశరీరుని = వినయముతోఁగూడిన - వంచఁబడిన దేహముకల; పుండరికుని; తిగిచి = చేరదీసి; కౌగిటఁ, చేరిచె = కౌగిలించెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. చేరిచి సేమమే? సీతకుశేయలోచనగోచరాత్మ! సీ

వారికి సీకు నన్న విని వారిరుహాసనుఁ బల్కు నమృతా

దారుఁ డమేయభద్రసముదాయోనిదానము సీవు వచ్చుట

సారసగర్భ! యింకఁ గొనసాగుఁజూమీ కుశలంబు మాదెసన్.

53

1. చ. కూటు. 2. క. కప్పి. చ. కట్టి. 3. శ. ర. కలుగు. 4. క. మీరు. చ. మీఱు. 5. క. నిదానము. చ. నిదానము. 6. చ. మీదెసన్.

టీక. సిత.....రాత్త! = తెల్లదామరలవంటికన్నులుగల విష్ణువు గోచరమగు మనస్సుకల పుండరీకుడా! వారిరుహాసనుఁ = బ్రహ్మనుగూర్చి; సారసగర్భ! = ఓబ్రహ్మ! అమేయభద్రనమదాయ నిదానము = సాటిలేని శుభములగుంపునకు మూలకారణమైనవాడవు.

క. అని పరమాసన మిడి¹తా, ననిమిషు లర్పించి²నట్ల యర్పించె జగ

జ్జననస్థితిలయకారణ, జని సజునిక్ సుననమతిరజనిరజనీశున్.

54

టీక. పరమాసనము, ఇడి = గొప్ప ఆసనమును వేసి; తాను = పుండరీకుడు; అనిమిషులు = తెప్పపాటు లేని దేవతలు; అర్పించినట్లు = పూజించువిధమున - గొప్పగా; జగత్.....జనిక్ = లోకములఉత్పత్తి, స్థితి, లయములకు కారణమగువానిని; సుజన...రజనీశుక్ = మంచివారిమనస్సు అసెడి రాత్రికి చంద్రుడైనవానిని; అజునిక్ = బ్రహ్మను; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. పరికరము.

క. అర్పించి నిలిచి చేతులు, గూర్చి పురఃస్థలికి జూచి గోవిందపదా

బ్రాహ్మరసోపాకవిధుఁ డ,నర్పిత తదితరుడు, టీతిసురాగ్రణి పల్కున్.

55

టీక. చేతులు కూర్చి = చేతులు జోడించి; పురఃస్థలిక్ = ముందునకు; గోవింద.....విధండు = శ్రీవిష్ణుపాదారివింద పూజయను రసపాకమునకు చంద్రుడైనవాడు; అనర్పితతదితరుడు = పూజింపని యితరులు కలవాడు - ఇతరదేవతలను పూజింపనివాడు; టీతిసురాగ్రణి = బ్రాహ్మణుడు - పుంశరీ కుడు. అలం. రూపకము, పరికరము.

సీ. విజ్ఞానపంద్యుఁ డీవిశ్వనిర్దాత యాత్మారాముఁ డీత్రిలోకాధికారి

భూమధ్యజనితరు ద్రుం డీమహామతి యజ్ఞాతచర్యుఁ డీప్రాజ్ఞతముండు

సర్వావయవజప్రజావ్రజుం డీవేల్పు ముఖ్యాత్ముఁ డీత్రయామూలభూతి

దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతు వీచ్యయ్య కర్తృకసాక్షి యానిర్మలుండు

తే. శాశ్వతుం డీతఁ డదృశ్యతైశ్వర్యుఁ డీతఁడు

శాంతుఁ డీతఁడు వాఙ్మనఃకాంతుఁ డీతఁడు

ననంగ వెలుగొందు నీవు నా కతిథి వైతి

వేను⁴దొలిమేనఁ జేసిన దెట్టి నోము !

56

టీక. విజ్ఞానపంద్యుండు = విశేషజ్ఞానము కలుగుటచే (కలవాడగుటచే); పంద్యుండు = నను స్కరింపదగినవాడు; విశ్వనిర్దాత = లోకసృష్టికర్త; త్రిలోకాధికారి = ముల్లోకములకును ప్రభువు; అత్మారాముండు = ఆత్మయందు క్రీడించి ఆనందించువాడు; మహామతి = గొప్పబుద్ధికలవాడు; భూమధ్యజనితరు ద్రుండు = కనుబొమలనడుమపుట్టిన శివుండు కలవాడు; ప్రాజ్ఞతముండు = ప్రాజ్ఞాలలో శ్రేష్ఠుండు; అజ్ఞాతచర్యుండు = తెలియరాని చిత్రచర్యకలవాడు; వేల్పు = దేవత; సర్వా..... వ్రజుండు = (తనయొక్క) అన్ని ఆవయవములనుండియు పుట్టిన ప్రజల సమూహము కలవాడు; ముఖ్యాత్ముండు = ప్రధానమైనవాడు; త్రయామూలభూతి = వేదములకు మూలకారణము; దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతువు = దక్షుండుమొదలగు ప్రజాపతులపుట్టుకకు కారణమైనవాడు; కర్తృకసాక్షి = (మనముచేయు)కర్మలకు ముఖ్యసాక్షి; వాఙ్మనఃకాంతుండు = సరస్వతీదేవికి భర్త.

మ. అరుణావిష్కృతి భాస్కరోదయముఁ బద్మామోద మంభోరుహః

కరమున్ వేలుపునిల్ ప్రవర్షణము నోంకారంబు మంత్రాక్షర

స్ఫురణంబు బ్రకటింపఁగా మొదల నుద్ఘాతంబు లై నట్లు ¹శ్రీ
శ్వరుఁ డేతెంచుటకుఁ ద్వదాగమహిమహా! సంసూచకం బయ్యెడున్.

57

టీక. అరుణావిష్కృతి = అనూదునిపాడుపు; భాస్కరోదయము = భూరోదయము; పద్మా
మోదము = తామరలపరిమళము; అంభోరుహాకరము = పద్మసరస్సు; వేలపువీధి = ఇంద్రధనుస్సు;
ప్రవర్ణము = ఎక్కువవర్ణము; ప్రకటింపఁగా = తెలియఁ జేయుట; ఉద్ఘాతంబులు,
విసట్లు = పుట్టినట్లు; త్వదామమము = సీరాక; శ్రీశ్వరుఁడు = విష్ణువు; ఏతెంచుటకు = వచ్చుటకు;
ఆహా! = ఎంతసంతోషము! సంసూచకంబు, అయ్యెడున్ = తెలియఁజేయునవైయున్నది. అలా
మాలాపమ.

ఉ త్వాదృశులందు నందకము ²దాల్చు వేల్పు వసించునట్లు ల
ర్పాదుల నూచియుండఁ దని యాడువ; రట్ల కుటఁ సమస్తవ
స్తూదయ హేతుభూతి వెలుఁగొందెడు మీరిట ిట్లు వచ్చుటఁ
శ్రీదయతాగమంబు కడుఁజేరుచునా నని నిశ్చయించితిన్.

58

టీక. త్వాదృశులందు = నీవంటివారియందు; నందకము దాల్చు వేల్పు = నందకమున
పేరిటి కత్తిని ధరించు విష్ణువు; అర్పాదుల = పూజమొనరించువానియందు; ఊడి = పూజ; ఆడుదురు =
పలుకుదురు. సమస్తవస్తూదయ హేతుభూతి = అన్నిపదార్థముల ఆభ్యుదయమునకును కారణభూతుఁ
డైనవాడవు - బ్రహ్మ; శ్రీదయతాగమంబు = శ్రీవిష్ణుజేవునిరాక.

క. నావని నగుమొగమున న, దేవజ్యేష్ఠుండు వాసుదేవప్రియు సు
భావించి సజలజలధర, రావనిభగభీరకంధరాధ్వనిఁ బలుకున్.

59

టీక. దేవజ్యేష్ఠుండు = దేవతలకు పెద్ద - బ్రహ్మ; వాసుదేవప్రియున్ = విష్ణుభక్తుని - పుండ
రీకుని; సంభావించి = గౌరవించి; సజల...ధ్వనిఁ = సజలజలధర = నీటితోఁగూడిన మేఘముయొక్క;
రావ = ధ్వనితో; నిభ = సమానమైన; గభీరకంధరాధ్వనిఁ = గంభీరమైనకంఠస్వరముతో. అలా. ఉపమ
చ. ఒసఁగెద ³వేడు నీకు వరమో పరమవ్రత! యెద్దియేనియున్
మసలక యన్న నన్నయసచున్వీతుఁ డిట్లు నట్టి ⁴దేవిండున్
బిసరుహగర్భ! దుర్భవవిభేదనుపైఁ దలఁపుర దదీయసం
గసుఖ మఖండధర్మపరికర్తముఁ గూర్చి నొసంగు నాకొనిన్.

60

టీక. పరమవ్రత! = గొప్ప నియమముకలవాడా! (పుండరీకుడా!) మసలక = అలసింపక;
అన్నయసచున్వీతుండు = ఆ నీలిమార్గ యుక్తుడగు పుండరీకుండు; బిసరుహగర్భ! = బ్రహ్మ! దుర్భవవిభే
దనుపైఁ = చెడ్డవైన పుట్టుకలకు నశించుజేయు విష్ణువువయు; తదీయసంగసుఖము = ఆతనిజేరుటవలనఁ
గల్గు సుఖము; అఖండధర్మపరికర్తము = అడ్డులేని ధర్మమార్గప్రవర్తనమును; ఒనిన్ = బాగుగా-ప్రీతితో.

చ. అనవుడు నట్ల యిచ్చి కమలాసరు ⁵దా శమశాలిఁ బల్కు నో
మునివర! నీవునేయుతపమున్ జపమున్ బెరచేప నెల్లి నేఁ
టన భవదగ్రవీధిఁ గడారపటు డిటు వచ్చు; మున్నె యా
యన నిను నేలినాడు చరితార్థుడ వీవు చతుర్థసంపదన్.

61

1. క. లీ. చ. ట. శ్రీ. 2. క. మహా. చ. మహా. 3. చ. దాల్చుచు. 4. చ. నట్లు. 5. క.
కంధర. చ. ట. కంధరా. 6. క. నీకువేడు. చ. వేడునీకు. 7. చ. లేనియున్. 8. చ. డద్దమ.

టీక. కమలాసనుడు = బ్రహ్మ; శమశాలిక్ = శాంతగుణముచే ఒప్పు మునిని - పుండరీకుని గూర్చి; పెరరేపక్ = ప్రేరేపించుగా - ప్రోత్సహించుగా; కడారపటుడు = కపిలవర్ణముగల వస్త్రమును ధరించినవాడు - పీతాంబరుడు - విష్ణువు; ఎల్లి, సేటన = నేడురేపులలో; భవదగ్రవీధిక్ = సియెదుటికి; ఈవు = నీవు; చతుర్థసంపదక్ = మోక్షసంపదచేత; చరితార్థుడవు = కృతార్థుడవయితివి. క. నీ యీక్షేత్రము నోముని, నాయక! దేవర్షి¹నరగణప్రార్థితని

శ్రేయసవదాన్య మగు నని, పోయెఁ బయోజాతసూతి; పోయిన నతఁడున్. 62

టీక. దేవర్షి వదాన్యము = దేవతలు, మునులు, నరులుమొదలగువారి సమూహముచే కోరఁబడిన శుభములనొనఁగనది; పయోజాతసూతి = కమలోద్భవుడు - బ్రహ్మ.

ఉ. థాతఁ దలంచి మ్రొక్కి యచదాతసరోజదళాక్షుఁ ² గాంచు లో

బ్రాత ³ పెనంచి యన్నలుపపల్కులు సత్యములొక్కొ వాక్కథా

⁴ ప్రోత ముకుందుఁ ⁵ డెందు ననుబోటికి దక్కునె? దక్క కేమి? భ

క్తాతుగతాపహారి దనుజారి యనా వినమే బుధోక్తులన్.

63

టీక. థాతక్ = బ్రహ్మను; అపదాతసరోజదళాక్షుక్ = తెల్లదామరలవంటి కన్నులుగల విష్ణుని; కాంచు = చూచునట్టి; లోబ్రాత ³ = మనస్సులోని ఆసక్తిని; పెనంచి = పెనచుకొని - అతిశయించఁ జేసికొని - విష్ణుజూచు ఆతురత ఎక్కువ కాఁగా-అని భావము; అన్నలుపపల్కులు = ఆబ్రహ్మమాటలు; వాక్కథాప్రోత = వాక్కులచేతను, కథలచేతను కూర్చుబడినవాడు - కొనియాడఁబడినవాడు; ముకుందుడు = మోక్షదాత; దనుజారి = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణువు; భక్తాతుగతాపహారి = భక్తులయొక్కయు, విషన్నులయొక్కయు బాధను పోగొట్టువాడు. [క్రిందిపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. అనుప్రాసము. సీ. అవచూడ బర్హి బర్హమున నొండొంటి ⁶ సీక్కము లంటి చల్లిచిక్కము దలిర్పఁ

బంటకార్వెలిదమ్మి⁷డంట గెంటసమాడు వెడదకన్నులకాంతి ⁸ వెల్లివాడువ

మెటుఁగుఁజెక్కులమీద మిట్టించి మొసలివాగడమద్దికాయలోకభుకు లమర

పక్షిఁఫలమున శ్రీనత్యకౌస్తుభవైజయంతు లిదిరతోడి పంతు వడయ

తే. నిన్నునాభియుఁ ద్రివల్లి¹⁰వల్లితజతరము

కరకలితచిత్రభస్మశంఖములు నమర

¹¹మన్ననసీమ నేప్రాద్దు మలయుచున్న

ధూర్తబాలుడు నామ్రోలఁ దోచునొక్కొ!

64

టీక. అవచూడబర్హి బర్హమునక్ = సిగయందలి నెమిలిసింఘమున; ఒండొంటి...లంటి = ఒక దానియల్లిక నింకొకటి చిక్కుకొని; అమరక్ = అమరియుండఁగా - తగినట్లుండఁగా; పంటకార్వెలిదమ్మి జంటక్ = శరత్కాలమునందలి మేలైన తెల్లతామరలను; గెంటసమాడు = తిరస్కరించు; వెడద = విశాలమైన; వెల్లివాడువక్ = వ్యాపించఁగా; మిట్టించి = మీఁదికెగిరి - విజృంభించి; మొసలివాగడ మద్దికాయలకభుకులు = మకరకుండలముల తగుకులు; ఇందిరతోడక్ = లక్ష్మీదేవితోఁగూడ; పంతు వడయక్ = పంతువేసినగా - లక్ష్మీతోఁబాటు అవియును పక్షిఁఫలమున ఉండఁగా; నిన్నునాభియుక్ = లోతైన బొడ్డును; త్రిపశివల్లితజతరము = మూడు మడకలతో నుకూడిన కడుపు; కర...శంఖములు = చేలిలోని రంగులనంచయు, శంఖమును; మలయుచున్న = తోచుచున్న - తిరుగుచున్న; ధూర్త బాలుడు = అల్లరిపిల్లవాడైన శ్రీకృష్ణుడు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

1. చ. సుర. 2. క. గాంచి. చ. ట. గాంచు. 3. చ. ట. పెనంచి. 4. చ. ప్రోత. 5. చ. ట. నంద. 6. చ. సిద్ధము. 7. ట. దంటు. 8. చ. లోలేదు. 9. క. తగుకు. చ. కళకు. 10. చ. వర్ధిత. 11. క. మన్ననంబును. చ. ట. మన్ననసీమ.

క. అని యీగతి మీమాంసా, నని మానసమ్మగముఁ ద్రిప్పు వైష్ణవరత్నం
బునకు నిజదక్షిణేక్షణ, ననజచ్చర మదరె శుభనివహాపిశురంబై.

65

టీక. ఈగతి = ఈరితిని; మానసమ్మగము = మనస్సు జంకము; మీమాంసాపరి = సందేహమును అడవియందు; నిజ...చ్చరము = తామరపూవుచేమంటి తన కుడికప్పు; శుభనివహాపి శురంబై = శుభసమూహమునకు సూచకమై; అదరె = కుడికన్నదరుట మగవారికి శుభసూచకమని సుప్రదాయసిద్ధమగు సిద్ధాంతము.

తే. నాఁడు మఱునాఁడు నన్ని ప్రసందనుండు, ధాతమాటలచందంబు దానవారి
తనఁడకు¹వచ్చు రాములుదలఁచితలఁచి, ముచ్చటలయేటితరఁగలమునిఁగి మునిఁగి.

టీక. అన్ని ప్రసందనుండు = ఆ బ్రహ్మణమహారుండు - పుండరీకుండు; దానవారి = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణువు. అలా. రూపకము.

వ. మూడవనాఁడు యథాకాలప్రబుధుండై పూర్వాశ్రితసిద్ధాశ్రమఃబున బద్ధ
పద్మాసనాసీనుండై.

70

టీక. యథాకాలప్రబుధుండై = యుక్తకాలమున మేల్కొన్నవాడై; బద్ధపద్మాసనాసీనుండై = పద్మాసనబంధము వేసికొని కూర్చున్నవాడై.

క. కరివదనదేవతామిశ్రదగుణాభచతుర్దశాధ్య వాదిమసాంతా

క్షయ్యత మగు నాధారంబురుహంబునఁ గలుగు వలపు బుగులుకొనంగన్, 63

టీక. కరి...యంతము - కరివదనదేవతామిశ్రత్ = విఘ్నేశ్వరుండు దేవతగాఁగలదియు; అరుణాభ = ఎఱ్ఱనికాంతి గలదియు; చతుర్దశాధ్య = నాలుగు జేతులు కలదియు; వాదిమ, సాంతాక్షరయంతము = వకారము మొదలు సకారమువఱకుఁగల ఆక్షరములు - వశవన-అను నక్షరములు కలది; అగు; ఆధారంబురుహంబున = మూలాధారకమలమునందు; కలుగు వలపు = ఉన్న పరిమళము; బుగులు కొనంగన్ = నిడుకొనఁగా.

క. ²పూనఁ దటిత్ప్రభ పద్ధశమై నలువ వసింప బాది లాంతాక్షరసం

ధానస్ఫుట మగు స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందు వెడల సత్సౌభముల్.

69

టీక. తటిత్ప్రభ = మెఱుపుయొక్క కాంతిపటికాంతి¹; పద్ధశమై = ఆఱు జేతులుకలదియు; నలువ వసింప = బ్రహ్మ అధిష్ఠానదేవత గాఁగా; బాదిలాంతాక్షరసంధానస్ఫుటము = బ మొదలుకొని ల వఱకుఁగల-(బభమయరల - అను) నక్షరములకూర్చుచే ప్రకాశించునది; స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందున్ = స్వాధిష్ఠానపద్మముచూడి; సత్సౌభముల్ = మంచిపరిమళములు; వెడల = బయట వ్యాపింపఁగా.

క. డాద్యము ఫాంతిమమును నీ,ల ద్యుతియుఁ బురాణపురుషలాలితము సుధీ

వేద్యము నగు దశపత్ర సముద్యన్తణిపూరకమున మొలవఁగఁ దావుల్.

70

టీక. డాద్యము = డకారము మొదలుకలది; ఫాంతికము = షకారము చివఱుకలది - అనఁగా; ద ధ ణ త థ ద ధ స ప ధ అని నక్షరములుకలది; నీలద్యుతియున్ = నల్లనికాంతియు; పురాణపురుషలాలితము = విష్ణుదేవతచే లాలించఁబడినది - ఇంపైనది; విష్ణు పథిదేవత యగుటచే చక్కనిదనుట. సుధీవేద్యము = పండితులచేఁ జెలియఁదగినది; దశపత్రసముద్యన్తణిపూరకమున్ = పదిజేతులచే వెలుగు మణిపూరకమలమునందు; తావుల్ = పరిమళములు; మొలవఁగన్ = పుట్టఁగా.

క. శైవము ద్వాదశదళరే, ఖావళితకఠంబు కమ్రకనకచ్ఛాయా

శ్రీనహము నౌ ననాహత, మేవేళం జెడని గంధ మిగురొత్తింపన్.

71

1. 'వారి' అని ఒక ప్రతిపాతమని. శ. ర. 2. చ. ఉన.

లోనాఁ గడున్ జిత్రభస్త్రంబునన్ ¹నిల్విన బొల్పుగాఁ గల్పక స్వచ్ఛగుచ్ఛంబు
సత్యార్థమై నిత్యముం గ్రొత్తగాఁ బూనియున్నాడనన్ భవ్యశంఖంబు సవ్యాగ్ర
హస్తంబునం ²దిమ్ముగా దివ్యభూషావిశేషార్భటుల్ గ్రమ్మ, లేచెచ్చెరల్
గ్రమ్మగా నమదిక్పాలకమస్తుతుల్ స్పష్టలం బంటఁగా, నంటఁగా రాక రాకా
సుధాభాసు భానూజ్వలజ్వల కీలాకుల ప్రాధ³రిధా కృదారూఢగాఢత్విడోఘంబు
మోఘంబుగా ⁴మేఘునిధి ⁵ధరాధోజగద్ధో⁶ణి ⁷దోరణల్ గట్ట, యాదవ
రమణుడు నాభిసంజాతకంజాతజాతుం డఖండప్రివీతిభవద్విశ్వవిశ్వంభరా
భాగుఁ డాభోగవద్భోగి భోగాసనుఁ డాసవామోదమాధుర్యధుర్యాసు⁸ స్త్రీ
కపోలద్వయీ పత్రరేఖాపకారక్రియావ్రారచక్రాంకుఁ డోంకారసర్వస్వనిర్వా
హకుం డుర్విచే దుర్వహంగ ప్రభాగుర్విచే నోషధుల్ గన్న పృథ్వాఖ్యపృథ్వీశ
ముఖ్యుండు పుండ్రేంతుకోదండలయోధుఁ డంచద్దరస్తేరసారుం డుదారుండు
⁹దారోత్తమల్ నీలయ¹⁰ బాలయ¹¹ లక్ష్మీయ¹² పత్మలాక్షీశిరోరత్నము¹³
భూమియ¹⁴ భామయ¹⁵ బ్రేమ¹⁶ గామించి వెన్నాడఁగా మించి పంచాబ్దుఁ
డయ్యుం గడుం బ్రోడలౌ బోడలుం జూడఁగాలేని వెన్నిక్క నిక్కంబ యావి
ష్కృతిం జూపి దీపించి యుండన్.

77

టీక. కడిదియనురుక్ = అసాధ్యుడైన రాక్షసుడగు; ధేనుకు = ధేనుకుడనువానిని;
ధేను.....కౌర్యాగ్నిచేత్, ధేనుకుత్కీలదంభోళి = గోవర్ధనపర్వతమును పిడుగును; సుస్తంభి=అడ్డు
కొను - పడకుండజేయు; దోశిస్తంభ = స్తంభములబోలు భుజములనుండి; సంభూత = పుట్టిన
కౌర్యాగ్నిచేత్ = పరాక్రమమును అగ్నిచే; క్రాచి = దహించి - అనఁగా ధేనుకాసురుని సంహరించి
[ధేనుకుత్కీల = గోవర్ధనపర్వతముచేత, అని పూర్వటీక.] గోలాకముంగాచి = గోవులగుంపును రక్షించి;
గోవర్ధన.....తోణిక్ = గోవర్ధనపర్వతపు గుహప్రదేశమున; క్రీడించు = ఆటలాడు; విన్నాణి =
నేర్పరి - క్రీకృష్టుఁడు; వెన్నాటకంబైన = మిక్కిలి చలించుచున్న; - నటించుచున్న; క్రాల్మలక్,
కల్లు = ప్రకాశించుకన్నులనుండి వెలువడు; వెగ్దగ్గులక్ = ఎక్కువైన కాంతులను; నల్లడన్ =
నాల్గదిక్కులను; చిల్కు = చిమ్మజేయు - ప్రసరింపజేయు; సెమ్మైముకాజిల్లి = ముఖచంద్రుఁడు;
శోభిల్లక్ = ప్రకాశింపఁగా; ఉత్కుల్లగల్లద్యయిక్ = ప్రకాశించు రెండు చెక్కిశ్యయందును; హత్తి =
అంటుకొని; మత్తిల్లి = మదించి, మకరాకారరేఖాభిరామంబులౌ = మొసలియొక్క రూపమువంటి
రూపముచే ఇంపయినవైన; సమగ్రప్రభామండలంబుల్ = నిండు వెలుంగల సముదాయము కలవి; చలిం
పక్ = కదలాడఁగా; నిలింపాశుగాసాకృతిక్ = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క ఆకారమున; మాసరంబైన =
ఆతిశయించి యున్న; మాయూరసింధుబుతోక్ = నెమలిసింహముతో (నెమలిసింహము కృష్ణుని శిరో
ఽలంకారమునట); నిక్యముబొందు = కలిసియుండు = నూడియుండు; గొప్ప = జాట్టు; కన్నట్టగా
రాని = చూడగా రాని - హద్దుమీతిన; వేడ్కక్ = మక్కువతో; మహాఫాలనట్టబువైక్ = విశాల
ముగు నుడటిపయ; కెట్టకొక్; నిగమకమలగంధముల్ = వేదములను పద్ధతుల పరిమళములను;
సంధిలంజేయు = కలిగించు - వ్యాపింపజేయు; నాసాపుటిక్ = నాసికయందు; ప్రస్ఫుటస్ఫూర్తి =
మిక్కిలిస్ఫుటముగ ప్రకాశము; దృఢ్య.....దల్ = గొప్పవైన విండ్రోధలు; పెంపుమీఱంగక్ = అతి

1. క. నిల్వినం. చ. 2. నిల్వినం. ట. చ. బొల్పుగా. 3. చ. లీధా. 4. చ. ఖనిరి. 5. చ.
ట. ధరాధో. 6. చ. దోరణుల్. 7. చ. రోత్తముల్.

శయింపఁగా; రంగదుచిత్ = నాట్యముచేయుకాంతితో - తోలుకాడు కాంతితో; కాక్వరస్కంధ
 బంధుత్వగంధంబు = ఎద్దుమూపురము బంధుత్వవాసన - ఎద్దుమూపురపురబోలకను. [‘కాక్వర...
 ...గంధంబున’ = ఎద్దుమూపురముచుబోలి నెక్కుగల గర్వముచేసి పూర్వటీక.] రూపించు =
 ప్రకాశింపఁజేయు; మూపుర = భుజములు; పురాణంబు = పర్వతంగా - విజృంభింపఁగా; ఇంపారు
 రేఖాత్రయామైత్రి = చక్కలైన మూడుగీతలమాడికచే; కంబుపాకంబుపాకంబున = చిన్న
 శంఖమువిధమున; బంధురంబై = నిమోన్నతములు కలదై - ఒప్పినమై; వలక్రంధరంబు, ఒప్పు =
 గుండ్రనిమెడ ప్రకాశింపఁగా; కమైక్కు = నల్లని; నీలంపుర గంబంబులంబోలు = ఇంద్రనీలముల
 స్తంభములవలె నున్న; బగ్గేలు = గొప్పచేతులు; లీలావిభూషావళి = విలాసార్థమయిన నగలనమాహా
 ముచే; చాల = ఎక్కువఁగా; భాసిల్ల = ప్రకాశింపఁగా; ఉట్టోకసౌందర్యధుస్థితి = లోకా
 తీతమయిన (గొప్ప) సౌందర్యమును పహించునీతితో; విస్తృతంబా = విశాలమయిన; ఉరస్సీను =
 పక్షిస్థలము; జీమాతమై = మేఘమై; హరవర్షోపలక్ష్మే = ముత్యాలహరము లను పడగండ్లు; రాణించు
 మించు = ప్రకాశించు మెఱుపును; పురాణింపఁగఁజేయు = వృద్ధిపొందఁజేయునట్టి; అచోన్న =
 ఆప్రదేశముననే - పడమనందే; ఉచ్చాన్నభానుచ్ఛవి = (దట్టమయిన) సూర్యకాంతిని; తుచ్ఛముం
 జేసి = అణగఁ ద్రొక్కి - తిరస్కరించి; కంజాత.....పహంబు = లక్ష్మీదేవియొక్క లత్తుకగుఱుతు
 లనెడి సుదేహమును కలిగించునది; పంకేజరాగంబు = పద్మరాగము - కాస్తభవణి; ఇగర్వంగ =
 చిగిరింపఁగా - ప్రకాశింపఁగా; [విష్టువుపక్షముమీఁది కొస్తభమాణిక్యము ఎఱునిదగుటచే-లక్ష్మీదేవి అతనిని
 పాదముతో తాకుటవలన ఆ పాదముదలి లత్తుకగుఱుతు అచట అంటున్నట్లున్నదని వర్ణితము.] చరణ
 యుగళహాటకంబై = పాదములకుఁ ద్రిశూలమై-అనఁగా-బంధించునదై; కనద్ధాటకోద్యుత్పలాశోటులు = ప్రకా
 శించు బంగారుమయముగు అందియలు; ఉటాడుచు = కదలాడుచు; చాటువాచాటక, చాటి = చాటు
 గర్రోత్తులను వలికి-చమత్కారయుక్తముగా మాటనేర్పును వెల్లడించి; ముప్పేటగా = మూడు పేట
 లుగా-మూడు చుట్లు వచ్చునట్లుగా; కటి = మొలయందు; సంఘటిల్ల = కూర్చుబడఁగా - ఉండఁగా;
 [ఇచట “చాటు = చాటించు; వాచాటక = మాటకారితనమును” అని పూర్వటీక.] తటిల్లేఖ = మెఱుపు
 తీగ; లేఖర్థు = చేరి = ఇంద్రునిజేరి; రంజిల్లునా = ప్రకాశించునోయనునట్లు; ఉల్లసత్కాంతి =
 తళతళ మనుకాంతు లీనుచున్నది; గోయప్తి = ఆవులను తోలడి కట్టి; ఇచ్చుతు, వచ్చుచు = నునస్సు
 నాకర్షించుచు; కరా.....లోనా = చేతియందుంచుకొనఁబడిన బ్రహ్మాండగోళములసమూహముల
 యనునట్లు; చిత్రభస్మంబున = రంగురంగుల సంచియందు; పొల్పుగా = అందముగా; కల్పకస్యచ్చ
 గుచ్ఛంబు = పారిజాతపుష్పాగుత్తి; సత్యార్థమై = సత్యభావమిచ్చుటసాక్షు; భవ్యశంఖంబు = గొప్ప
 శంఖము - పాంచజన్యము; నవ్యాగ్రహస్తంబునందు = ఎడమయఱచేతియందు; ఇమ్ముగా =
 భద్రముగా ఉండఁగా; దివ్య.....టుల్ = గొప్పగొప్పనగల ఆర్థాభములు; క్రమ్మ = వ్యాపింపఁగా;
 లేదెమైరల్ = లేతవాయువులు; నమ్ర.....స్తరుల్ = వినతులగు దిక్పాలకులపొగడ్లు;
 స్వస్థలంబు = స్వర్గమును; అంటఁగా = అంటుకొనఁగా - స్వర్గమున వ్యాపింపఁగా; రాకా.....
 ఘంబు - రాకానుధాభాను = నిండుచంద్రునియొక్క; భాను = కెరణములనుండి; ఉజ్జ్వలజ్వాల =
 ప్రకాశించుచున్న జ్వాలయొక్క; కీలాక్షు = మంటలచేత కలఁజనఁది; ప్రాథోధాకృత్ = ఎక్కువ
 అవసానకఱుచుచు; ఆరూఢ = మీఁదికిలేచుచున్న; గాఢత్విదోఘంబు = అధికకాంతిసమూహము;
 మోఘంబుగా = వర్షధమగునట్లు; మేఘవీధి = గగనమార్గమునందును; ధరాధోజగద్ధోరణి =
 క్రిందిలోకమునందును; యాదవరమణుండు = యాదవులకు ప్రభువగు శ్రీకృష్ణుండు; నాభి.....
 జాతుండు = నాభికమలమున పుట్టిన బ్రహ్మకలవాడు; అఖండాం.....భాగుండు = (తనకు) గొప్ప
 పాదపీఠముగాఁజేయఁబడిన సమస్తభూభాగములను కలవాడు; ఆభోగవద్భోగిభోగాననుండు = పరి
 పూర్ణమైన శేషనిదేహము పీఠముగాఁ గలవాడు; [“ఆభోగవత్ = పరిపూర్ణత్వమునంటి” అని పూర్వ

...నిర్ణేత = అడ్డులేనిపుచ్చికి నిర్ణాయకుడైనవానిని; కంట = కనుటచే - పుట్టిండుటచే; తాతకు = తండ్రికి; బ్రహ్మ; తాతవై = తండ్రినము; అలా, కావ్యలింగము.

సర్గిణి.—

నీతిమై వైన్యభూనేతవై రత్నసూ, భూతదివ్యా¹షధి గ్రామముల్ భూతహృ
తీర్థి²కన్యప్తవే స్థితహర్షోత్కట³, భూతధాత్రీగవి⁴ బూతనాభూతనా! 84

టీక. వైన్యభూనేతవై = వేరుడయరా జయొక్క, పుత్రుడగు పృథుచక్రవర్తివము; [వైన్య భూనేత = వైన్యుడయరాజు-పృథుచక్రవర్తి అని పూర్వటీక] రత్నసూభూతదివ్యాషధి గ్రామముల్ = రత్న ములన సూహములు, ఓషధులన సూహములు; భూతహృతీర్థి¹ = ప్రాణులమనస్సులకు సంతోషము కలుగునట్లుగా; స్థితహర్షోత్కట² = అధికసంతోషమున మునిచినదానిని; భూతధాత్రీగవి³ = భూమియను ఆవును; కన్యప్తవే! = కనుపడునట్లు చేయలేదా! భూతనాభూతనా! = పూతనయను రాక్షసిని చంపినవాడా! పూర్వము పృథుచక్రవర్తి భూమిని గోవుగాను, హిమవతమును దూడగాను, మేరువును (పాలు)పిడుకు గొట్టవానినిగాను జేసి, రత్నములను, ఓషధులను పిడికించినని గాఢ. ఆచక్రవర్తి వేమని కొడుకు; భగవంతుని ఆవతారము.]

లయగ్రాహి.—

అగమసముద్ధరణరాగరసలంపట! సుధాగమనియూమక! రసాగరిమకారీ!

భోగపదవీనిహితభాగవత! భూగగన భాగపరిపూర్ణపరభాగవపురగ్రా!

త్యాగగుణధుర్య! మునియాగపరిరక్షక! హలాగతసమిద్విజయ! సౌగతమతార్హో
ద్యోగ! కలికాలకలుషాగకులిశాంక! కొనసాగినకృపన్ మరుపుయోగిహిత! మమ్మన్.

టీక. అగమ.....లంపట! = వేదముల సుధరించుటయందలి ప్రేమ యను రసమున (నీరమున) తగిలియున్నవాడా! [ఇందు మత్స్యార్థవతారము సూచితము.] సుధాగమనియూమక! = అమృతప్రాప్తిని నియమించినవాడా-కూర్తమూర్తి! [ఇందు కూర్తావతారము గోచరించుచున్నది.] రసాగరిమకారీ! = భూమికి గొప్పతనమును కలిగించినవాడా! ఆపన్నమగు భూమిని రక్షించినవాడా! [ఇట పరాహం వతారము గ్రాహ్యము.] భోగపదవీనిహితభాగవత! = విశ్వరూపమున ఉంచబడిన (గొప్పభోగముల నొసంగిన) గొప్పభక్తుడు (ప్రహ్లాదుడు) కలవాడా! [ఇట నృసింహవతారము ఊహ్యము.] భూ... పపురగ్రా! = భూమ్యాకాశములు నిండిన మహోత్కృష్టమైన పాదములుకలవాడా! [ఇందు వామనా వతార మూహ్యము.] [ఇచట పూర్వటీకలో “పపురగ్రా = దేహముకొన గలవాడా!” అని యున్నది.] త్యాగగుణధుర్య! = గొప్పగా దానముచేయుగుణముచే పేరుపడినవాడా! [ఇందు పరశురామావతారము సూచితము. పరశురాముడు రాజులను చంపి సంపాదించిన భూమిని కశ్యపునకు దానము చేసెననుట.] ముని...రక్షక! = మునియైన విశ్వామిత్రుని యాగమును రక్షించినవాడా! [ఇట రామావతారము స్పష్టికృతము.] హలాగతసమిద్విజయ! = నాగఁటివలన వచ్చిన యుద్ధవిజయము కలవాడా! [ఇందు బలరామావతారము స్పష్టము; అతనికి హలము ఆయుధము.] సౌగతమతార్హోద్యోగ! = బౌద్ధమత మునకుడగిన ప్రయత్నముకలవాడా! [ఇచట బౌద్ధావతారము గ్రాహ్యము.] కలి.....కాలక! = కలికాలమునందలి పాపములనెడి వర్షితములకు వశ్రాయుధమైనవాడా! [ఇందు కల్యాణవతారము సూచితము; ఇట్టిపద్యమున దశావతారములును వర్ణితములు.] మరుపు = రక్షింపుము. అలం. రూపకము.

మ. రవిధామంబులు సిద్ధమంత్రములు చంద్రజ్యోత్స్నికల్ సప్తజీ
ప్రవరశ్రేణులు భన్యభేషజతతుల్ పాథోధరంబుల్ సుధీ
భవనిస్తారక! నేను మిచ్చి జగమున్ బాలించు మర్యాద నీ
యనతారంబు లశేషలోకహితచర్యాధుర్యసంచారముల్.

86

టీక. ఈ పద్యమునం దవతారంబుల యాత్మజ్యోత్స్నము రూపకమూలమున రూపింపబడుచున్నది. రవిధామంబులు = సూర్యునిలేజన్మలు; చంద్రజ్యోత్స్నికల్ = చంద్రుని వెన్నెలలు; సప్తజీ ప్రవర శ్రేణులు = ఉత్తమమాణిక్యముల (చిత్రామణుల) గుంపులు; భన్యభేషజతతుల్ = గొప్పచుండుల సమూహములు; పాథోధరంబుల్ = నీటిని ధరించు మేఘములు; సుధీభవనిస్తారక! = విద్వాంసులకు (తత్త్వవేత్తలకు) జన్మముచుండి తప్పించి కాపాడువాడ! అశేష.....సంచారముల్ = సమస్తజీవుల మేలికొరకు ప్రవర్తించునట్టివైన; [ఈ పదమును సూర్యకాంతులు మొదలగువాని కన్నింటికీని విశేషణముగా గ్రహించునగును.] నీయవతారంబులు; నేనుమిచ్చి; మర్యాదన్ = మర్యాదతో; జగమున్; బాలించున్. అలం. రూపకము.

ఉ. అంజనపుంజనవ్యతరమై తగు నీ తిరుమేనికప్పు క

ల్లిం జాలుకంగఁ జేకుఁజుమి కమలేక్షణ! సూక్ష్మదృక్కు¹లై
కంజభవాదివృద్ధులకు గాఢతరాక్షరలక్ష్మి²యెందుఁ గా
నం జరుఁగాదె కప్పుకతన³ మును దోపని యక్షరస్థితుల్.

87

టీక. అంజన.....తరమై = కాటుకకుపువలె మనోజ్ఞమయి; తిరు...కల్పి¹ = శుభప్రద దేహమునలుపుకోభవలన; చులుకంగ² = సులభముగా; సూక్ష్మదృక్కులు = సూక్ష్మదృష్టి కలవారు - బుద్ధి మంతులు; కంజ.....వృద్ధులకు³ = బ్రహ్మ మొదలగు పెద్దలకు; గాఢ.....లక్ష్మి = ఉత్కృష్టమున నాశము లేనిదియు నగు (మోక్ష)సంపద; చేకురుఁజుమి! = కలుగునుగదా! కప్పుకతన³ = నలుపువలన - నల్లనిరంగు పూయుటవలన; మును, దోపని = పూర్వము (మొదట) కనబడని; అక్షరస్థితుల్ = అక్షరములపాలికలు; ఎందున్; కానంజరుఁగాదె! = కనవీలగునుగదా! [(తాళి)పత్రములవయిన వ్రాయబడిన యక్షరములపాలిక తొలుత తెలియకపోగా, దానిపై నల్లనిరంగు పూయుదురు; అపుడు అక్షరములన్నియు స్పష్టముగా కన్పడును.] అలం. దృష్టాంతము.

క. కమిచి యణురేణుతృణకౌఠ్యములం బరిపూర్ణవృత్తి సమకీకరిన నీ

యమిత సుహామహిమాబ్ధికి, గమలభవప్రముఖు లెన్నఁగా బుద్బుదముల్.

88

టీక. కమిచి = గ్రహించి - లోపలనణుకొని; అణు.....ముల్ = అణువులు, రేణువులు, గడ్డి, కణ్ణి, మొదలగువానివలన; సమకీకరిన = ఏర్పడిన; అమితమహిమహిమాబ్ధికి¹ = హద్దులేని మాహాత్మ్య మను సముద్రమునకు; కమలభవప్రముఖులు, ఎల్ల² = బ్రహ్మ మొదలగు దేవత లందఱును; ఎన్నఁగా³ = లెక్కింపఁగా; బుద్బుదముల్ = నీటిబుగ్గలు. అలం. రూపకము.

పృథ్వి. జగత్పతి! భక్తృదాబ్జయుగభక్తిసంయుక్తి¹లో,

గగుర్పొడువ సన్యథా గతి యెఱుంగ కెవ్వఁడు నీ

యగణ్యగుణకీర్తనం బధిగమించుట² మించెనే,

నగాఢభవసాగరం బతఁడు దాటు నొక్కెత్తునన్.

89

టీక. జగత్పతి! = లోకప్రభువగు విష్ణువా! భవత్.....సంయుక్తి = సీతెండు పాదకముల భక్తియుక్తి; లోక = హృదయములో; అన్యథాగతి = వేరేదిక్కు; ఎఱుగక = తెలిసికొనక - తలంపక; అగణ్యగుణకీర్తనంబు = లెక్కింపరాని గుణముల స్తుతిని; అధిగమించుట = పఠించుటచే; మించెనే = మించినట్లయితే; ఒక్కెత్తున = ఒక్కసారిగా; అగాధభవసాగరంబు = లోతైన సంసార సముద్రమును. దాటున్. అలం. రూపకము.

క. భవదంఘ్రిదూరునకుఁ బుణ్యవసతి సులభందె? వెఱతు ¹నన్యభవంబుల్
నవరింప; యుష్మద్రాప్తనణమతి జేయు ²నను ³బగమధామపతి! (0

టీక. పరమధామపతి! = పరమపదమగు వైకుంఠమునకు ప్రభువా! భవదంఘ్రిదూరునకు = సీపాదములకు దూరమైనవానికి - నిన్ను పొలవనివానికి; అన్యభవంబుల్ = వేఱుజన్మములు - పునర్జన్మములు; నవరింప = ఎత్తుటకు; వెఱతు = భయపడుచున్నాను; నను = నన్ను; యుష్మ...మతి = సీభూజయం దాసక్తమైన బుద్ధి కలవానినిగా; చేయు = చేయుము. [ములోపము.]

క. జయ విజయ⁴పూర్వవిభవ! విజయ జయకల్పనధురీణ! సమదదనుజరా
డ్డయ! సంరక్షితభువనా!, జయ జయ! సగుణా! గుణాత్మ! జయ శార్ఙ్గధరా! 91

టీక. విజయపూర్వవిభవ! = విజయము పూర్వముగా (ముందుగా) గల సంపదకలవాడా! [సీకెచ్చట విజయము కలిగినను తోడనే సంపదయు లభించునట.] జయ! = జయముపొందుము; జయ కల్పనధురీణ! = జయము కూర్చుట్టయందు బాధ్యత వహించువాడా! విజయ! = విజయమును పొందుము; సమద...జయ! = మదిలిన రాక్షసరాజులకు జయించినవాడా! సంరక్షితభువనా! = రక్షింపబడిన లోకములు కలవాడా! = సగుణా! గుణవిష్టుడా! శార్ఙ్గధరా! = శార్ఙ్గమును విల్లుధరించినవాడా!

సీ. నడతు సీతేత్రంబునకు; జెయి చాచి యర్పింతు నీ నమ్మిననేవకు⁵లను;
మొక్కుదు నీపాదోములకు; జిహ్వవీధి సీనామములు ⁷వక్కణింతు నెపుడు;
నర్పింతు నీసేవకై సర్వదేహంబు; జింతింతు నీలీల జిత్తసరణి;
దనివోక నీచక్కదనము సంవీక్షింతు; నీయవధానంబు నెమ్మి విందు;

తే. బ్రహ్మరూదులకుఁ గానబడని నీవు, నేడు నామ్రాల నిలిచితి నీలవర్ణ!
వర్ణనాతీతమత్పాగ్భవప్రవృత్త, పుణ్యపరిపాక మేరికి బొగడందరమే! 92

టీక. వక్కణింతును = పలుకుదును; చిత్తసరణి = మనోమార్గమునందు; తనివోక = తనివి తీరక - తృప్తితీరక; నీయవధానంబు = నీ హెచ్చరికను - నిన్నుగూర్చిన ప్రసంగమును; వర్ణనా... పరిపాకము = వర్ణింపనలవికాని నాపూర్వజన్మకృత పుణ్యములపట.

ఉ. నిత్యస్ఫూర్తిననాథులైరి విధికంఠేకాలముఖ్యుల్ కృత
క్షిత్యానంద! ¹యనాదిమూర్తివగు నీచే దత్సనాథత్వసం
పత్యావిష్కృతి నాకునుం గలుగుఁ దత్ప్రాయుండనే కాన, ⁹నీ
మృత్యుకూరభయంబు బాసితిని జుమ్మి నీదయాసంపదన్. 93

1. క. నయ్య. చ. నన్య. 2. క. నన్న. చ. ట. నను. 3. క. బరధామ. చ. పరమధామ. ట. పరంధామ. 4. క. పూర్ణపార్వ. చ. పూర్వవిభవ. 5. చ. లన. 6. చ. ములక. 7. వక్కణింతు. 8. ర. వక్కణింతు. 9. చ. యనాథ. 9. చ. ట. యా.

టీక. కృతశ్చిత్వానంద ! = చేయబడిన భూమ్యానందముకలవాడా ! - భూప్రజలకు ఆనందమును కల్పించువాడా ! అనాదిమూర్తివగు = ఆదివేని స్వరూపముగల - అనాదివగు; నీచేత్ = నీవలన; విధి.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మ, శివుడు మొదలగు దేవతలు; నిత్యస్సూర్తిసనాథులు; ఐరి = కాశ్యప మైన స్ఫురణతోఁ గూడినవారు - ఎల్లపుడును ఉండువారు - ఆయిరి; తత్త్వాన్నియుండనే, కాన=(నేను) వారిపంటివాడనే యగుటచే - వారివలెనే నేనును నీభక్తుడ నగుటచే; తత్.....ఆవిష్కృతి = ఆ నిత్యస్సూర్తితోఁ గూడుట యను సంపద ఆవిష్కరించుట; [ఆ కూడుకొన్నతనపు కలిమియొక్క వెలయుట' అని పూర్వటీక.] కలుగున్.

మ. అని లోకత్రయమోహనుండగు రమాప్రాణేశు నెమ్మోమునం
దన చూడుల్ నిగుడంగ భూమిసురరత్నం బూరకున్నంత¹నే
మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరుస్తుఖ్యుల్ దగ్గ మ్రొక్కి మో
ద్దునకే లింపుగ నమ్మనీశ్వరుగుణంబుల్ సారె గీర్తించినన్.

94

టీక. లోకత్రయమోహనుడు = ముల్లోకములను మోహింపఁజేయువాడు - ముల్లోకములను చక్కనివాడు; రమాప్రాణేశుడు=విష్ణువు; ఊరకున్నంతనే = ఊరకయుండఁగా, నేన్, మునుగాన్ = నేనాదిగా; ధాతృ.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మతోఁగూడి వచ్చిన దేవముఖ్యులు; ఇంపుగన్ = ఇంపుగా నుండఁగా; సారె = మాటిమాటికిని.

క. విని ముగ్ధహాసరుచిరా, ననుడై తనచుట్టునున్న నానామరరా

జనికాయముతోఁ బలుకున్, దనుజారి మహీసుగాస్యద త్రేక్షణుడై,

95

టీక. దనుజారి = రాక్షసులకు వైరియగు విష్ణువు; ముగ్ధ.....ననుడై = చిరునవ్వుచే జక్కని ముఖముకలవాడై; మహీ.....క్షణుడై = బ్రహ్మక్షణుడైన పుండరీకుని ముఖముపయి ఉంచిన మాపు కలవాడై; నానా...నికాయముతోన్ = అనేకులైన దేవతాశ్రేష్ఠులసమాహమతో.

సీ. దాంతుండు సత్య²సంధాధురంధరుండు మద్భక్తుండు పితృహితోద్యముండునైన
యిద్దరామరసూతి కీప్సితం బాస³గ నే వచ్చుచో మీరెల్ల వారు నితని
కర్తిలీ సా⁴హాయ్య మాచరించుటకునై యేలెంచినారు; నా కెవ్వరేని
హితులు వారలపనులెల్ల మీయవి కానఁ బరతాపతపులు పరము⁵దేక

తే. ముదితు లస్తత్ప్రశంసాభిముఖులునైన, వారు నాభక్తులగువారు; వారియందుఁ
ప్రీతిగలవారి నే సుద్ధరింతుఁ గీడు, వలన; వారలకంటె నవత్స⁷మగుట.

96

టీక. దాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; సత్యసంధాధురంధరుండు = సత్యవాది; పితృహితోద్యముండు = తండ్రికి హితమైన ప్రయత్నముకలవాడు; ధరామరసూతిన్ = బ్రహ్మణ పుత్రునకు; అర్తిలిన్ = ప్రీతితో; పర.....తాపతపులు = ఇతరులబాధచే బాధపడువారు; పరము దేకముదితులు = ఇతరులసంతోషమున సంతసించువారు.

క. సద్భక్తజేవచేతన్, మద్భావము తుష్టిగన్నమాడ్కి దరుశిలా

ద్యుద్భాత ప్రతిహార్పణ, గుగ్ధరితము గాదు నీకక్షముగఁ దలపోయన్.

97

టీక. మద్భావము = నామనస్సు; కరు.....ర్పణ = ప్రాస; కాయమొదలగునానినుండి ఏర్పడిన విగ్రహముల పూజలచేత; మద్భరితము = సంతోషముతోఁగూడినది.

1. చ. ట. య. 2. చ. సందా. 3. చ. గు. 4. చ. హర్ష. 5. క. పర. 6. ట. లేక.

7. ట. మగుదూ.

మ. ¹వలసా యేటికి నాశ్రయించి మనఁగా వాసీరమున్ సీరమున్?

దలవెట్టే పచరింప నేటికి సమిద్దానంబు దానంబు? న

చ్చలమా యేటికి నెత్తిగొట్టుకొనఁగా సన్నాసమున్ న్యాసమున్?

గలిఁ దేజాలు మదీయభక్తి రుచి భక్తశ్రేణికర్తాంతమున్. 98

టీక. వాసీరమున్ = సీటి ప్రబృలిచ్చెట్టును; సీరమున్ = సీటిని; తలవెట్టే = పిచ్చియా? పచరింపకొ, ఏటికి? = చేయనేల? సమిద్దానంబు = సమిధలనిచ్చుట - హోమము; ఆచ్చలమా? = పట్టుదలమా? సన్నాసమున్ = శాకికసంబాధములను పూర్తిగ విడుచుట; న్యాసము = అంగన్యాసాదికము; అక్రాంతమున్ = ఎల్లపుడును; కలికొ = కలికాలముడు; మదీయభక్తి = నాయెడఁగల భక్తి; రుచి = తేజస్సును; తేజాలన్ = కలిగించఁగలుగును.

తే. సర్వధర్మవిహీనప్రచారుడైన, నాత్మ మద్భక్తి గలదేని యతఁడ చూచె
నాకు సత్యంతపాతుఁడు సుష్లోకరతుఁడు, నిఖిల ధర్మప్రసక్తననిశ్చితుఁడు. 99

టీక. ఆత్మకొ = మనస్సును; సుష్లోకరతుఁడు = మంచితీర్తియం దాసక్తుఁడు; నిఖిల..... నిశ్చితుఁడు = సమస్తధర్మములను నెఱవేర్చుటలో నిశ్చయముకలవాడు.

ఆ. అస్తదంకథారి యగు భక్తవ¹రుమేళు, నాకుఁ గూర్చినట్లు నాకులార!
వదలకే వసించు వైకుఁతనగరంబు, నందుఁ గొలుప దంతరంగమునకు. 100

టీక. నాకులార! = దేవతలారా! అస్తదంకథారి = నాచిహ్నములగు శంఖచక్రదులను ధరించిన వాడు; గూర్చినట్లు = ఇష్టపడునట్లు; కొలుపడు = సరిపడదు.

క. నాయందు భక్తుఁ డుండుకొ, బాయక యే నధివసీతు భక్తునియందుకొ
మాయిరువురకుం గలుగుకొ, గాయప్రాణానుకూల్యకౌశల్యంబుల్. 101

టీక. పాయక = విడువక; కాయ... ..కౌశల్యంబుల్ = దేహమునకు, ప్రాణమునకును గల్గు సంబాధములు.

ఆ. మహితపుణ్యులైన మద్భక్తవరులకుఁ, గానివాఁడు నాకుఁ గానివాఁడు
భాగవతుల నన్ను భావించి ²యొకటిగాఁ, గన్నవాఁడు నన్ను గన్నవాఁడు. 02

టీక. భాగవతులకొ = భక్తులను; ఒకటిగాకొ = భేదము లేనట్లుగా.

క. మీయెడ మద్భక్తిగఁగొ, చ్ఛాయముఁ గనుగొంటి నేను సత్యంబు బహు
పాయంబుల మద్భక్తునికై యాట కేతెంచుటకొ వియచ్చరులారా! 103

టీక. వియచ్చరులారా! = దేవతలారా! మత్... ..చ్ఛాయముకొ = నాయెడ భక్తి యొక్క అధిక్యమును.

మ. సురకర్తందె హిరణ్యదైత్యసుతు న్యాసుకొ శౌనకుకొ శ్రీప్రరా
శరు రుక్మాంగదు సంబరీషు సరమాజానికొ వసిష్ఠుకొ బురం
దరపుత్రుకొ శుకు దాల్భ్యుగ్గ భీష్టు వెఱగొందంజేయు మద్భక్తిత
త్పరుఁ డీపుణ్యుఁడు పుండరీకుఁడీతనికొ ⁴బాలింతు మేలీవులన్. 104

1. చ. రమేళు. 2. క. యొకట. చ ట. యొకటి. 3. చ. యేతెంచు. 4. క. భావించు. చ. ట. బాలింతు.

టీక. సురకర్పందికొ = నారదుని; హిరణ్యైత్యసుతుకొ = ప్రహ్లాదుని; సరమాజానికొ = విభీషణుని; పురందరపుత్రకొ = అద్భుతుని; వెఱుగు, ఒందుజేయు = ఆశ్చర్యపడునట్లు చేయు - వారి కంటె గొప్పభక్తినిజూపు; మేలీవులకొ = గొప్పవరములచేతు.

ఈపద్యమునకు 'ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక, వ్యాసాంబరీష శుక శానక భీష్మ దాల్భ్యాకొ; దుక్తాంగ దాష్టన వసిష్ఠ విభీషణాదీకొ, పుణ్యా నిమాకొ పరమభాగవతాకొ స్వరామి' అను స్తోత్రము మూలము.

ఆ. వినుఁడు మీకు నేని గవరాని యీప్సితం, వీతపర్వీచరుని కిత్తు నేఁడ
దెచ్చి వేఁడె భక్తుఁ డద్దియ యొసఁగంగ, కట్టిరాఁడఁ గేలఁ గంకణంబు. 105

టీక. ఈప్సితంబు = ఆభీష్టము - కోరిక.

క. అని దేవకీకుమారుఁడు, మునివదనముఁ జూచిసలుకు మోదాంబునగ
ర్జనమునఁ బ్రసాదసాగరఁజనితధ్వని యచంగ నిగుడు సరసారభటికొ. 106

టీక. మోదాంబునగర్జనమునకొ = సంతోషమేఘముయొక్క ఉఱుమువలన; ప్రసాద..... ధ్వని = అనుగ్రహ మను సముద్రమున పుట్టిన ధ్వని; సరసారభటికొ = చక్కని వాక్పద్ధతితో; పలుకుకొ. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. నీవీతృభక్తి నీతపము నీసనిశంబు నొనర్చునర్చ యు
ద్దిశితహర్షుడేనె జగతిసువందన! నన్ను, నీకు నా
రూపము భక్తిమత్సదనరోహణశైలము చాలిదక్కఁ గాం
తొపరిపూర్తిగా వర మొసంగెన వేడు యథారుచిప్రథకొ. 107

టీక. అనిశంబుకొ = ఎల్లపుడు; ఉద్దిశితహర్షుకొ = ఎక్కువ సంతోషముకలవానిని; భక్తి మత్సదనరోహణశైలము = భక్తికలవారి (భక్తుల) ఇంద్రలోని రోహణ (రత్నములుగల) పర్వతము; కాంతొపరిపూర్తి = కోరిక నెఱవేఱుట; కాన్ = అగునట్లు; యథారుచిప్రథకొ = నీకోరికకు అనుగుణముగా. అలం. రూపకము.

క. భాగ్యమనై యిహపరపరి, భోగ్యార్థమనై యగణ్యపుణ్యమనై నై
రాగ్యజ్ఞానోన్నతులగు, యోగ్యతములపాల వాలియుండుదుఁ జాహ్ని! 108

టీక. భాగ్యమనై = సుపదనయి, ఇహ.....ర్థమనై = ఈ లోకమునను, పరలోకమునను కూడ అనుభవించుదగిన వస్తువునయి; అగణ్యపుణ్యమనై = లెక్కలేని పుణ్యస్వరూపము కలవాడనయి; నైరాగ్య.....న్నతులు = నైరాగ్యముచేతను, జ్ఞానముచేతను గొప్పవారు; వాలి = పంగి; ప్రేమ గలిగి; ఉండుదుకొ = ఉండును.

వ. విశేషించి నీయొడం బ్రసన్నుండనై యున్నవాడ; నభీష్టసృష్టిఘనాఘనంబగు
మదియఘృణాగుణంబునకు భాజనంబవైతిని; జగజ్జాలంబున వస్తుజాలంబు నీకు
దుర్లభంబు లేదని ఁలుకు యదవల్లభులకం బ్రబోధితుండై. 109

టీక. ప్రసన్నుండనై = అనుగ్రహించినవాడనయి; అభీష్టఘనంబు = కోరికలను వర్ణమునకు వర్ణకాలపుమేఘము; మదియఘృణాగుణంబునకుకొ = నాయొక్క దయాగుణమునకు; భాజనంబవు = పాత్రమవు; ప్రబోధితుండై = మెలకువ పొందింపఁబడినవాడు - ప్రోత్సహింపఁబడినవాడు; అలం. రూపకము.

సీ. పుండరీకుండు పల్కుబుద్బుదాభములైన నీరులు నిగ్గామింప, జేరి కల్ప
విటపిం గుల్తావముల్ వేడు వెట్టిగలాడె? నిఖిలదుర్లభుండగు నీవు నన్నుఁ
గరుణితు, వరమిత్తు, గాతు, నీదేరుతు ననియున్నిభయ మేది? యశ్శుతార్థ
మర్థింతు, నిపుడున్నయట్లు యర్థన్నామచిహ్నైతన్న హాత్రేత్రతీర్థ
తే. మధ్యతలమున నిలువు నామరవి జేరి, సకలజనులకు మోక్షరాజ్యము నొసఁగుచు,
నిదియ నాశోర్పి జగదేశహితము నిదియ, దీనిమీఱిన నీరియెల్ల దేవదేవ! 110

టీక. బుద్బుదాభములు = నీటిబుగ్గలమఱిసి; సిరులు = సుపదలను; కామింప = కోరఁగా;
కల్పవిటపిం = కల్పవృక్షమును; కుల్తావముల్ = గుగ్గిళ్లను; కలాడె? = ఊడునా? నిఖిలదుర్లభుండు =
అందఱికిని లభింపనివాడవు; అస్తత్ తలమునక = నాపేరితో చిహ్నితములైన (నాపేరుగల)
హాత్రేత్రముయొక్కయు తీర్థముయొక్కయు మధ్యప్రదేశమునందు; నామరవిజేసి = నాప్రార్థన
వలన; మీఱిన = అతిశయించిన; ఒల్లె = అంగీకరింపను.

వ. అని వెండియు నతండు చాపలాతిశయాబునఁ జర్వితచర్వణంబుగా సర్వసుపర్వ
దుష్పాపంబగు నీ రూపంబు కృపాపరతంత్రం బగుచు నాకు నగపడుటకు
భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమస్పృణమానసంబు లగుచు నున్నయవి;
భవదీయంబగు నకారణసుకృతిత్వంబునకు నియంతయుం గలండ్? యుత్తరం
గంబగు సంసారతరంగమాలి ముచుండుచు: బొనుండుపడి యనంగీకృతవిజ్ఞాన
జ్ఞానోవిలాసులై దోసంబులంజేసిన కరువులనందగు నలసులకు వెల సులభంబు నధిక
ఫలంబునగు యుష్మద్దర్శనంబు భవభయకర్మనంబు నుపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు
నపవర్గదర్శన నిదర్శనంబు నగుఁగాక! ఏతత్త్రేత్రంబు నీయాజ్ఞానశేష త్రేత్ర
విశేషోత్తంసం బగుంఁగాక! ఈ తీర్థంబు నస్తన్నామాంకితసమర్థనంబున నుత్తమం
బగుంఁగాతమని.

111

టీక. చర్వితచర్వణంబుగాక = చెప్పినదానినే మఱలఁజెప్పనట్లుగా; సర్వసుపర్వదుష్పాప
దుంబు = సమస్తదేవతలకును పొందరానిది; భూతవ్రాతంబులు = జీవరాసులు; ప్రభూత.....మాన
సంబులు = ఎక్కువ ఆకర్ష్యముచే చిక్కినైన మనస్సుకలవి; సుకృతిత్వంబునకు = మేలుచేయు
పద్ధతికి; నియంత = నియమించువాడు - ఆజ్ఞాపించువాడు; ఉత్తరంగంబగు = మైలేచు (విజృంభించు)
అలలు గల; సంసారతరంగమాలిక = సంసారసాగరమున; పొనుండుపడి = లేజుచెడి; అనంగీ.....
జ్ఞానంబులై = గ్రహించని (ఎఱుంగని) విజ్ఞాన జ్ఞానముల లీలలు కలవారయి; దోసంబులక = దోష
ములతో - పాపములతో; కరువులు = పోతపోయి అచ్చులు; భయభయకర్మనంబు = పునర్జన్మభయ
మును తీరింపఁజేయునది; ఉపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు = ఉపద్రవములను మేఘములగుంపునకు గాలియగు
నది; అపవర్గదర్శననిదర్శనంబు = మోక్షదర్శనమునకు తార్కాణమైనది; అశేషత్రేత్రవిశేషోత్తంసంబు =
గొప్పత్రేత్రము లన్నిటియందును ఉత్తమమైనది; అస్తన్నామాంకితసమర్థనంబునక = నాపేరిచే
చిహ్నికమగునట్లు నెఱవేర్చుట (చేయుట) చేత.

ఉ. అనతమాభియై యిటులఁ బ్రార్థనసేయు మునీంద్రు శాంబరీ

మానుషవేషధారి దయమానమనఃస్థితి బిగ్గ నవ్వసుక

1. చ. బున. 2. క. సుకృతత్వ. చ. ట. సుకృతిత్వ. 3. చ. సంబులై. 4. చ. నంబున.
5. చ. నఁజగు. 6. చ. ట. యని 7. క. యటలు. చ. ట. యటుల. 8. చ. దిగ్గ.

వీనులఁ దాఁకు గన్గడల వేమఱు చూచుచుఁ బల్కుఁ జిల్కుపూఁ
దేనియ సోన వెల్లువలఁ దెప్పలఁదేలెడు మేలిపల్కులన్.

112

టీక. ఆనతహాళియై = మచిన తల కలవాడై; కాబరీహుమవేషధారి = మాయామామవ
విగ్రహమును ధరించినవాడు - శ్రీకృష్ణుడు; దయమానమనస్థితిఁ = దయకలఁచిన మనోవ్యాపా
రము; బిగ్గఁ = గట్టిగా; చిల్కు.....వెల్లువలకొ = కారుచున్న పూవుఁదేనెవానవలని ప్రవా
హములందు; తెప్పలఁదేలెడు = ఓలలాడెడి; మేలిపల్కులకొ = ముచిహటలతో; పల్కుకొ.

సీ. అతిదుర్లభంబు వేడితి దుర్లభుఁడనైన ¹యే నీకుఁ దక్కుట మానివచ్చు!
త్యక్తియౌత్థముగ నీ స్థలమునః బరివారము క్తుండనై నిల్చి యున్ననన్ను
నేపించువారెల్లఁ జిరపుణ్యకంతులు నిహపసుఖలాభహృప్తమతులు
కలికాలకల్త మగరళహూటాటోపకాళోకంతులు ²గళితభవులు

తే. నయ్యెదరు; సర్వదివ్యోత్తమాస్తదాజ్ఞఁ
బూని యీక్షేత్రమును దీర్ఘమును సమస్త
భువనవర్ణితవిఖ్యాతిఁ బొదలుగాత
³మెల్ల పుణ్యస్థలములకు నెక్కు డగుచు.

113

టీక. దుర్లభుఁడను = లభించనివాడను; దక్కుటకొ = అధీనుఁడనగుటచే; ఇహ.....
మతులు=ఈలోకపుసుఖములతోను, పరలోకసుఖములతోను సుతోషించిన మనస్సు కలవారు; కలి.....
కంతులు=కలికాలమునందలి పాపము లనెడి విషనమూహములయొక్క విజృంభణమునకు శివులైనవారు-
కలికాలపాపములను నశింపజేయువారు; గళితభవులు = నశించినజన్మ కలవారు - జన్మరహితులు; ఎల్ల
పుణ్యస్థలములకుకొ=అన్ని పుణ్యస్థలములకంటె; ఎక్కుడు=గొప్పది; పొదలుగాత!=ప్రసిద్ధమగుగాత!

క. త్వన్నామచిహ్నితంబగు, నిన్నేలయె తెల్లదీవి; యేనుండుటకుకొ

మన్నించి భక్తవాంఛాభ్యున్నతు లొసఁగుటయె నాకు యుక్తవ్రతమున్. 114

టీక. ఇన్నేలయె = ఈక్షేత్రమే; తెల్లదీవి = శ్వేతద్వీపము; మన్నించి = గౌరవించి; యుక్త
వ్రతముకొ = తగిన నియమముకూడ.

సీ. విను భాత్యసుత! యప్పు డనిమిషు లనురారి కృపకు నచ్చెరువంది కేలు మొగిచి
'పరమేశ! యో భక్తపరతంత్ర! భావానువర్తి! పరబ్రహ్మ! వరద! నిన్ను
సంచేతిమణిజేసి యవనివారలకెల్ల నపవర్గ మొసగు నీయయ్య ⁴నెట్లు
వోలు విశ్రాణనసాలంబు యాచకకాంక్షితమాత్రాప్తికారణంబు

తే. 7వీకె తగు నీతొనికె తగు నిఖిలగమ్య
పూజ వడయంగఁ బూజించి పొగడువడయ'
నని మురద్వేషి, బుండరికుని పొగడుచుః
జనిరి సమర్థముగఁ నిజస్థానములకు.

115

1. క. నే. చ. ట. యే. 2. చ. కలిత. 3. చ. యా. 4. యెల్ల. 5. చ. ట. ముకొ. 6. చ.
యెట్లు. 7. చ. నీక. 8. చ. నీక. 9. నదన. ట.

టీక. ధాతృశత! = నారదుఁడా! అపవర్గము = మోక్షము; విశ్రాంతసాలాబు = ఈగి
 మ్రాసు=కల్పవృక్షము; యాచక.....కారణాబు = యాచకులు కోరినకోరికలకు మాత్రము ఇచ్చు
 నది - అధికముగా ఈయనిది; మురద్యేషిక్ = విష్ణుని.

ఆ పొగడి రఖలమునులు జగము లానందించె, నాటపాట చూపి రమరరములు
 లా దినంబు నుదిరోమయ్యు దుద్దినమయ్యె, విబుధతరులతాంతవృష్టి గురియ. 116

టీక. అమరరములు = అపరసలు; నుదిరము = ముచిదినము - ముచిరోజు; దుద్దినము =
 చెడ్డరోజు, మేఘములు కప్పటచే చీకటియైన రోజు; విబుధ.....వృష్టి = కల్పవృక్షపు పూలవాన.
 అలం. విరోధాధానము.

సీ. శిఖపింఛధారియై చేదోయి కటి నిల్చి హరితీర్థమునఁ బశ్చిమాభిముఖుఁడు
 త్రేత్రంబునందుఁ బ్రాగ్దిగభిముఖుఁడనై రెండు మూర్తులు దాల్చుచుండు; నతని
 పదపీఠమై యొప్పు ఫణిభర్త; రమ గొల్పు ప్రీయన శ్రీయన రెండుగడలఁ
 జామరహస్తలై; ఛందోమయాకృతి ఖగలోకనాథుఁ డగ్రమున వెలయు;
 తే. దక్షిణంబున సనక ప్రధానమునులు, దాసు బొగడుచు సేవించు దమ్మిచూలి;
 యేను రుద్రులు సేవించు మెడమవలన; వెనుక నుండుదు రింద్రాదివిబుధవరులు.

టీక. శిఖపింఛధారియై = నెమిలిపురిని (తలపై) ధరించినవాడై; చేదోయి = రెండు
 చేతులు; ప్రాగ్దిగభిముఖుఁడు = తూర్పుదిక్కునకు ఎదురుగా ఉన్నవాడు; ఫణిభర్త = సర్పరాజు -
 శేషుఁడు; రమ = లక్ష్మీదేవి; రెండుగడల = రెండు దిక్కులందును; ఛందోమయాకృతి = వేద
 స్వరూపముతో; ఖగలోకనాథుఁడు = గరుడుఁడు; అగ్రమున = ఎదుట; తమ్మిచూలి = బ్రహ్మ.

వ. వత్సా! శ్రీనతనలాంఛనుభక్తనతనలత్వంబు నీవు నెఱింగినయదియకదా! విను
 మత్రైటంగున మెఱుంగు టొల్లయ గొల్లదొర కరకలితచిత్రభిన్నజలజశుక్తియు,
 విరచిత వినతముక్తియు, గుటిలకోమలవిసీలకుంతలనికరుండును, నపరిమితకరుణా
 కరుండును, గటితటఘటితదోస్తభయుగళుండును, జటులనిశాటోగళనిగళుండు
 ను, మకరకుండలమంతకపోలఫలకుండును, యమకులతలకుండును, తుల్లకాశికశ్మ
 సఖ్యాభిరామమృదులోరుద్వయుండును, నద్వయుండును, ఋండరికప్రభృతి
 మునిజనసేవ్యమానుండును, ననూనుండును, నఖండజ్ఞానానందైకవిగ్రహం
 డును, విగళితజగన్నిగ్రహండునునై; పంచాబ్దంబును, బంచశరసహస్రాతి
 శాయి విలసనసరసంబును, నిచ్ఛాదిగంబరంబును నైన ప్రాయంబును, నవరత్న
 సానుప్రాయంబును, బాహ్యభ్యంతరికద్వా¹రాష్ట్రకవిసృష్టంబు, నదభ్రంబు, నభ్రం
 కషంబును నగు మహాప్రాసాదంబునందు వాసనవైశ్రవణ¹⁰వరుణవైవస్వతప్రముఖ
 మఖభుగలఘుకిరీటమణిగణ ఘృణిమంజరీపింజరీకృతంబగు శేషపీఠంబు నధిష్టించి,
 చరణద్వయాంతరాలోపలాతితగోయష్టిలతామతల్లియై భువనత్రితయకామితకల్ప
 వల్లియునైన తన యాకృతి యవికృతభావంబునం బ్రభవింపఁ దత్తైత్రతీర్థమధ్యం
 బుల సంగీకృతాధ్యానీనుండై వాసుదేవాదిపూజాంబులు, జ్ఞానక్రియాదిశక్తులు,

1. చ. ట. మయ్య. 2. చ. దుగ్ర. 3. చ. భస్మజల 4. చ. యుక్తి. 5. చ. దళ. 6. చ.
 సిక్య. 7. క. దునై. చ. దురునై. 8. క. పుచ. 9. చ. రాతక. 10. క. లోపరుణ లేదు.

వసురుద్రాదిత్యాదిమరుద్విశేషంబులు, నశేషనిగమంబులు, నఖిలసీద్ధాంతంబులు, సమస్తతిర్థసాధనంబులు, సకలమంత్రరహస్యంబులు, సర్వగాంధర్వసర్వస్వంబులు, విశ్వవిశ్వాధికైశ్వర్యంబులు, నసశ్వరసంపదలంబుల బొదలె నేమింక బెంపు మెఱసి యుండె నని పెండియుం గుండలికుండలుం డిట్లనియె.

118

టీక. శ్రీవత్సలాంభుడు = విష్ణువు; పెఱుగు.....దొర = పెరియుచున్న వస్త్రమున ధరించిన గొల్లరాజు - శ్రీకృష్ణుడు; కర.....శుక్తియై = చేలియం దున్న విచిత్రమైన సుచియు; శంఖమును కలవాడును; విరచితమైనతముక్తియై = కూర్చుంటి నమ్రుల మోక్షము కలవాడును; కటిలనికరుండును = వంగినవియు, మృదువైనవియు, నల్లనివియు నగు కలపెండు కలు కలవాడును; కటి.....యుగళుండును = మొలవైన నుంచిన స్తంభములవంటి రెండు భుజములు కలవాడును; చటులనికరుండును = త్రూర్చలైన రాక్షసుల మెడలకు సుకలె అయినవాడును; క్షుల్లకా... ..ద్వయుండును = చిన్నచిక్కలు మాడినచే (జాలెనంచిన కట్టుకొనుటచే) ఇంపయిన పెత్తని రెండు తొడలును కలవాడును; అద్వయుండును = తనకు రెండవది లేనివాడును; అచూచుండును = తక్కువ కానివాడును - గొప్పవాడును; అభిద.....విగ్రహుండును = కాశ్యపశ్వానానంద స్వరూపుడును; విగళితజగన్నిగ్రహుండును = నశింపజేయబడిన లోకభయము కలవాడును; పంచాక్షరంబును = విదేంద్ర వయస్సు కలదియు; పంచ.....సరసంబును = జేయిమంది మన్నభుల నతిక్రమించిన చక్కదన ముచే ఇందైనదియును; ఇచ్ఛాదిగంబరంబును = కోరి వస్త్రమును విడిచినదియు; ప్రాయంబు = వయస్సు; నవ.....ప్రాయంబును = నవరత్నముల ప్రాంగు అను కొండకు చరియవంటిదియు; బాహ్య.....విన్యస్థంబు = బయటను, లోపలను ఎనిమిది ద్వారములచే విడువబడినదియు - (ద్వారాప్రకటితంబు - అని యుండునేమో!) - ఎనిమిది ద్వారములు కలదియు; ఆదర్శంబు = గొప్పదియు; అశ్రంక పంబు = ఆకాశము నంటుచున్నదియు; మహాప్రాసాదంబునందు = గొప్ప పౌధమునందు; వానవ ...పింజరీకృతంబు - వానవ = ఇంద్రుడు; వైశ్రవణ = కుబేరుడు; వైవస్వత = యముడు; ప్రముఖ = మొదలైన; మఖభుక్ = దేవతలయొక్క; అలఘుకీట = గొప్ప కీటిములందలి; మణి గణ = మణుల సమూహమయొక్క; ఘృణిమంజరీ పింజరీకృతంబు = కాంతిసమూహముచే ఎఱుపుకలెసిన పసుపుపన్నె కలదిగా జేయబడినది; చరణ.....మత్తలియై = రెండుకాళ్ల నడుమ నిటి కించిన సన్ననిగొప్ప నెలకోల (చతువులను త్రోలెడి కత్తి)కలవాడును; భువన...వల్లియై = మూడు లోకములకు కోరిన కోరికల నిచ్చుటకు కల్పవృక్షమును; ఆకృతి = ఆకారము; అవికృతిభావంబున = వికారములేనట్లు - సహజముగా; అంగీకృతాధ్యాసీచుండై = అంగీకరింపబడిన ఊనికి కలవాడై - స్థిర ముగా కూర్చున్నవాడై; పూజాములు = గుంపులు; మరుద్విశేషంబులు = దేవతలు; అశేషనిగ మంబులు = సమస్తపేదములు; సార్థంబులు సమూహములు; సర్వ...సర్వస్వంబులు = సమస్త సంగీత సంపదలు; అనశ్వరసంపదలు = నాశములేని (స్థిరమైన) సంపదలు; కుండలికుండలుండు = పాము కుండల ముగా గల శివుడు.

క. నారద! ధృతహేమరసా, సారచ్చురితంబు విష్ణునదనం బది వే

దీరచితారాత్రికతతి, భూరమణీమణికిరీటముం డిరుగడించున్.

119

టీక. ధృత.....చ్చురితంబు = ధరింపబడిన బంగారురసప్రవాహముచే పూయబడినది - బంగారుపూత కలదనుట; విష్ణునదనంబు = విష్ణునియిల్లు - దేవాలయము; వేదీరచితారాత్రికతతి =

7. క. శుద్ధాంత. చ. ట. సిద్ధాంత. 1. క. గంధర్వస్వరసారస్యం. చ. ట. గాంధర్వసర్వస్వం.

2. ట. పుండరీకుం. 3. చ. బురణించున్.

పాండురంగ-30

లిన్నైవైగూర్పబడిన హాతలగుంపుకలది; భూ...కిరీటమున్ = భూమియను స్త్రీయొక్క మణికిరీటమును; పురుడించున్ = అనుకరించును. అలం. ఉపమ.

క. అల తీర్థసలితే త్రస్థలి లీలావిగ్రహ ద్వితయయ తుండై భా
నీలు పాండరికవల్లభుఁ, దలచినఁ గనుగొన్నగరగతము లిహపరముల్. 120

టీక. పాండరికవల్లభున్ = పుండరీకుని తేత్రమునకు ప్రభువగు శ్రీవిష్ణుని; కరగతములు = చేలికి చిక్కినవి.

క. వినబడఁడు చెవులగన్నులఁ, గనబడఁ దత్త్వగ్రనారకవ్యథచేతన్
బానుఁగుపడి జడియు వైష్ణవుఁ, డనవధిదురితప్రవర్తి యయ్యుఁ గుమారా! 121

టీక. అత్వగ్ర...చేతన్ = మిక్కిలి భయంకరమగు నరకలోకమందలి బాధచేత; బానుఁగుపడి = తేజోఽపీనుడయి; జడియు = తొలగినట్టి; వైష్ణవుఁడు = విష్ణుభక్తుఁడు; అనవధిదురితప్రవర్తియయ్యున్ = హద్దులేని పాపముల నాచరించినవాడయినను.

చ. ఇరుగడలం ద్వీరూపములఁ గృష్ణుఁడు దైత్యనిరాకరిష్టఁ డ
పురుసున నుండ నన్నడిమిభాగమునందు వసింతు రెవ్వరా
నరులు మనుష్యరూపభరణంబునఁ గ్రీడ యొనర్చు యక్షకి
న్నరగరుడోరగద్యుచరనాథులుగాఁ గొని మ్రొక్కఁగాఁ దగున్. 122

టీక. ఇరుగడల్ = తూర్పు, పడమరలు రెండుదిక్కులందును; దైత్యనిరాకరిష్టఁడు = రాక్షసులను తిరస్కరించువాడు - విష్ణువు; ఆపురుసునన్ = ఆసీరిని.

ఉ. ఎయ్యది దివ్యనేత్యతర మెయ్యది మానిమనోఽభిగమ్యమా
నెయ్యది నీవు నేను భజియింపఁగ నింపగు నెల్లనాఁగు నా
దయ్యపువెల్గు సుమ్ము సతతస్థితి వెల్లెడుఁ బూడరికవా
ధ్యాయలఁ బ్రజ్వరిల్లుచు జగత్ప్రయదుష్కృతదాహదక్షమై. 123

టీక. మానిమనోఽభిగమ్యము = మునుల మనస్సులచే పొందఁదగినది; దయ్యపువెల్గు = దివ్యజ్యోతి; సతతస్థితి = కాశ్యపముగా; పుండరికవాధ్యాయలన్ = పుండరికమునియొక్క మాటలనెడి హోమసాధకముక్కులచేత; జగత్...దక్షమై = ముల్లోకముల పాపములను దహించుటకు సమర్థమై. అలం. రూపకము.

మ. అలసంబుల్ మునిరాట్ప్రీతములు ప్రాయశ్చిత్తముల్ పాతకం
బుల నిర్జింపఁగ; విష్ణుభక్తియు తగుకాబో దానికిం బూనఁ; బా
ములపల్లాటులు చీరలం దుడిచినం బోనేర్చునే మాంత్రికా
కలితాహీ ప్రతివీరమం త్రపదరేఖాశ్లాఘచేతంబలెన్. 124

టీక. పాతకంబుల్ = పాపములను; నిర్జింపఁగన్ = జయించుటకు - నశింపఁజేయుటకు; మునిరాట్ప్రీతములు = గొప్పమునులు ఏర్పఱచినవైన; అలసంబుల్ = మాంద్యముగలవి - అసమర్థములు; దానికిన్ = ఆపాపనాశనమునకు; తగున్, పో = తగియున్నదికదా! మాంత్రిక...బలెన్ = మంత్రగాండ్రు వేసిన విషమునశింపఁజేయు మంత్రపదముల ఉచ్చారణచేతవలె; పాముల పల్లాటులు = పాముల దంతములకాటులు; పోనేర్చునే! అలం. దృష్టాంతము.

సీ. జగదధిష్ఠానంబు సచ్చిదానందాత్మకము ¹నందనందనాత్మకము జ్యేష్ఠ
తీర్థస్థితము సృష్టగీస్థితంబు నృసింహామమత్స్యాదివిగ్రహము లెట్టి
యవి యనందగియుండు సత్త్విక యగు దాని ²హైతుకు లఘుతమఃస్థాతమతులు
గాంచి యర్చలయం దొకటిగాగఁ దలచి షిక్షత్వం బొనరించి గడుసులేక

తే. రారవంబుల డింది పారంబులేక, వనరువరు; గాని విజ్ఞానవంతులైన
వారు శిలగాగఁ దలచె రెవ్వారు దృష్టి, గోచరబ్రహ్మ మని చూచి కొలిచియునికి.

టీక. జగదధిష్ఠానంబు = జగత్తు స్థానముగాగలది - జగమంతటను వ్యాపించినది; సచ్చిదా
నందాత్మకము = సత్తు, చిత్తుల స్వరూపము ఆనందముగాగలది; సృష్టగీస్థితంబు = వేరుగా ప్రకాశించు
నది; అఘ...మతులు = పాపములను చీకట్లుచే కట్టబడిన (ఆక్రమింపబడిన) బుద్ధికలవారు - జ్ఞాన
హీనులు; హేతుకులు = హేతువాదులు; [పూర్వటీకలో 'హేతుకులు = ఆయుధములు పూసినవారు'
అని కలదు; ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానమును ఆసంగతములు.] వికత్తనంబు = లేనిపోనిపాగడ్డ; గరుసు =
హద్దు; డింది = మునిగి; పారంబు = అంతము; వనరుదురు = దుఃఖంతురు; శిలగాగఁ = తాలినిగా;
దృష్టిగోచరబ్రహ్మము = కనుల కగవడుచున్నచరమాత్మ.

శా. ఆ వాణీరమణుండు ప్రార్థనము చేయక దేవకీదేవియం

దావిర్భావమునొంది యెరికి నలభ్యంబైనోలేవక జగ

జీవాతుస్థితి నుండు నిండుదొర విస్తేరాననుక నిత్యసం

సేసం దెల్పు జితేంద్రియుండు తమముం జించుం గనుం దత్త్వమున్. 126

టీక. వాణీరమణుండు = బ్రహ్మ; ఆవిర్భావమును, ఓంది = జనించి; లేవక = సౌఖ్యతో;
[లేవక = విధమున అని పూర్వటీక.] జగజ్జీవాతుస్థితి = లోకము నుజ్జీవింపజేయు జీవనోపధ
విధమున; నిండుదొరక = పరిపూర్ణుని; విస్తేరాననుక = చిరునవ్వుతోగూడిన ముఖము కలవానిని;
నిత్యసంసేవక = నదా - నిత్యము సేవించుటచే; తెల్పు = తృప్తిపొందించు; స్త్రుతిచునట్టి; తమముక =
అజ్ఞానమును; చించుక = చెదరఁగొట్టును - నశింపజేయును.

తే. భక్తగర్వదరితివాగ్భరము ³లాలయ, నటనమునఁగూడి గోపికానాథుమ్రోల

నిలిచి కీర్తించుపుణ్యుండు నలినోబంధు, దళన మొనరించి తత్త్వపదమున కరుగు.

టీక. భక్తి.....రీతిక = భక్తిచే గొంతుక పీనమగురీతిని; వాగ్భరములు = మాటలు - స్తుతులు;
బలయక = నటనమునక = నాట్యమునందు; నళినబంధుదళనము, ఒనరించి = సూర్యుని భేదించుట
నొనర్చి-సూర్యమండలమును బ్రవేశించి; [ముక్తలయాత్మ సూర్యమండలమును భేదించుకొని విరజానదిని
దాటి పిదప బ్రహ్మపదమును పొందునని శ్రుతి.]

క. హరి సోపహారు లక్ష్మీ, శ్వరు నెవ్వరు చూతు రట్టివారలు సకలా

మరపూజ్యాలు; వారందున, బొరసిన పుణ్యము లగణ్యములు గుణజలభీ! 128

టీక. సోపహారుక = కానుకతోఁ గూడినవానిని = [ప్రదేని కానుక నిచ్చి, హరిని జూడవలె
నని భావము.] పొరసిన = పొంది; అగణ్యములు = లెక్కలేనివి.

క. ఇతిహాసపురాణకథా, ⁴శ్రుతిస్త్రుతులు నందగోపసుతుక ట్టెదురక

సతతము పఠియించు మహామతి పరమపదంబు నందు మతిమన్నుఖ్యా! 129

1. చ. నందాంకము. 2. చ. దైవతి. 3. హైతి. క. హేతి. 4. చ. పేవన్. 5. చ. లాలయ.

6. చ. ట. సూడ. 6. చ. బంధ. 7. చ. స్మృతి శ్రుతు.

టీక. మలిమచ్చుభ్యా! = బుద్ధిమంతులలో ప్రధానుఁడా! పరమపదంబు = వైకుంఠమును; అందుకొ = పొందును.

క. తిర్థమున నాడి బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారాన భక్తాధారున్

భార్గవః గోష్ఠ్యగల మోక్షార్థలకున్ గలవు సచ్చిదానందంబుల్. 130

టీక. అడి. స్నానమాడి; బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారాన్ = బ్రహ్మచే పూజింపఁబడిన విలాసార్థపుటవతారము కలవానిని; భక్తాధారున్ = భక్తులకు ఆధారమైనవానిని; పార్థసఖున్ = ఆర్జునుని మిత్రమును; సచ్చిదానందంబుల్ = కాశ్యపశ్శానసంతోషములు; కలవు = కల్గును.

సీ. భూణహుండును సురాపుడు బ్రహ్మఘాతి గురుగుత్పగుండు స్త్రీయి గోవధోపజీవి పితృద్రోహి శిశుహంతపరదారరతుండు నిందకుండు సర్వస్వభోక్త సత్పరిత్యక్తుండు సర్వాభిమర్శి హైతుకుండు సర్వాపలాపకుండు డశుచియు నిజధర్మవిద్యేషి నీచుండు పాపండుప్రవణుండు స్వేచ్ఛావిహారి

తే. కృత మేఘుంగనివాడు సూన్యతము లేని

వాడు సమీప జెడఁ జూచువాడు మొదలు

పాపకారులకేనియు బొండరిక

తీర్థహరిమూర్తియుగ మిచ్చు దివ్యపదము.

131

టీక. భూణహుండును = కడుపులోని పిండమును చంపినవాడును; సురాపుడు = మద్యమును త్రాగువాడును; బ్రహ్మఘాతియున్ = బ్రహ్మహత్య చేసినవాడును; గురు.....రతుండు = గురుద్రోహి, బుగారము దొంగిలించినవాడు, గోవులను జూపి జీమించు కసాయివాడు, తలదండ్రులకు ద్రోహముచేయువాడు, బిడ్డలను చంపువాడు, వరస్త్రీలయెడ ఇష్టము కలవాడు; నిందకుండు = ఇతరులను నిందించువాడు; సర్వస్వభోక్త = అందఱిసొత్తును భుజించువాడు; సత్పరిత్యక్తుండు = మంచివారిచే వెలివేయఁబడిన (విడువఁబడిన) వాడు; [పూర్వటీకలో 'సత్పరిత్యక్తుండు = నిజము లేనివాడు' అని యున్నది.] సర్వాభిమర్శి = అందఱిని విమర్శించువాడు; ['అన్నింటి నంటువాడు' అని పూర్వటీక.] హైతుకుండు = హేతువాది; సర్వాపలాపకుండు = సర్వమును దాచుకొనువాడు; పాపండు..... ప్రవణుండు = నాస్తికులగు పాపండులయందును, నపునకులందును ఆసక్తుడవాడుగు; కృతము = చేసిన యుపకారమును; సూన్యతము = సత్యము; పొండరిక.....యుగము = పొండరికక్షేత్రమున నున్న విష్ణువుయొక్క రెండు మూర్తులును; దివ్యపదమున్ = మోక్షమును; ఇచ్చున్.

చ. అలతి పిసాళినవ్వు మధురాధరబింబఫలంబు తమ్మిటే

కుల నగు సోగకన్నులు ప్రకంచితకుంతలచారుఫాలమున్

బలుచనిచెక్కులం గలయఁ బరిగిన కుండలరత్న కాంతులున్

గల శిఖిపింఛలాంఛను మొంగంబు గనందగు ధూపవేళలన్.

132

టీక. అలతిపిసాళినవ్వు = చిన్న, చక్కని నవ్వు; మధురా.....ఫలంబు = దొండపండు పంటి మధురమగు పెదవి; ప్రకంచిత.....ఫాలమున్ = మిక్కిలి పంగియున్న జుట్టుగల (పంకర ముంగురులు గల) నుదురును; కలయఁబరిగిన = అన్నియెడలను వ్యాపించిన.

1. చ. హంత. హంత్య. క. 2. చ. రతుడు. రతులు. క. 3. క. సత్పరిత్యక్తుండును. చ. సత్పరిత్యక్తుండు. 4. క. హేతికుడు. చ. హైతికుడు.

క. త్తణము త్తణార్థంబైనఁ ద్రి, త్తణాలితం బగు పయోధిశయనువదన మీ
త్తణ మొనరించు కృతీకి నా, త్తణమునంగల వఖిలముకృతజాతఫలంబుల్. 133

టీక. త్తణార్థంబు = త్తణములో సగము; త్రి త్తణాలితంబు = మూడు కన్నులతో ఆంధ
ముగనున్న; (ఆక్షేత్రమున విష్ణునకు మూడుకన్నులు గలవనట) పయోధిశయనువదనము = విష్ణు
ముఖమును; ఈత్తణము, ఒనరించు = చూచు; కృతీకి = కృతార్థము.

సీ. మువ్వంకమురువుతో మురళి యొక్కొక్కవేళ

మోయించు భువనైకమోహనముగఁ
గ్రీడించు నొకవేళఁ దోడిబాలురఁగూడి

యక్షిణగతిఁ గుబేరాక్షకేళి
సనరించు నొకవేళ జలవిహారము చాలఁ

బ్రేమ భీమరథీగభీరవారిఁ
1 గొలువుండు నొకవేళ నలినసంభవపుండ

రీకాస్తదాడులు స్త్రీతిఁ గొలువ

తే. సురగరిపువాహనమున నొక్కొక్కవేళ, వేడ్క వేంచేసి మెఱయుఁ దిర్విధులందు
నెన్నికల్పంబు లరిగిన 2 నేనయెండ్ల, వెలయు ప్రాయంబుగలకొయ్య విటలయ్య.

టీక. మువ్వంకమురువుతో = మూడు వంకలు వచ్చునట్లు నిలిచిన (త్రిభుగ్ని) చక్కఁ
దనములో; భువనైకమోహనముగ = లోకమునంతటిని మోహమున ముంచునట్లు; అక్షిణగతి =
గొప్పరీతిని; కుబేరాక్షకేళి = బాలశ్రీదావిశేషమును - వెన్నెలకుప్పయ్యాటను; సవరించు = చేయును;
భీమరథీగభీరవారి = భీమరథినదియొక్క లోతైన నీటియందు; ఉరగరిపువాహనమున = గరుడ
వాహనమువయిన; వినయెండ్ల = విజేంద్రతోనే; కొయ్య = ఒకరికి లొంగనివాడు.

ళా. శ్రీరంగంబున ద్వారక గయఁ గురుక్షేత్రంబున నైమిశా

ఖ్యాతరణ్యాంజనవైలపుష్కరమహేంద్రానంతశయా హరి

ద్వారశ్రీపురుషోత్తమంబుల నయోధ్య నేతు 3 గంగాభిసం

గారూఢస్థలిఁ బాండరికమున వైత్యా రాతి యుండుం గడున్. 135

టీక. గంగా...స్థలి = గంగాసాగరసమగమున గొప్పదైన చోట; వైత్యారాతి = విష్ణువు.

క. హరియు త్తరభాగంబునఁ, బురుషుండు దాఁ బాపమైనఁ బుణ్యం బైనన్
సురకానియంత చేసినఁ, బరిణతమై మేరుకుధరభారముఁ జూపున్. 136

టీక. సురకాని = చిన్నకాని; పరిణతమై = మాచీ - వృద్ధిపొంది; మేరుకుధరభారము =
మేరువువర్వతపు బరువును - (ఎత్తును) అలం. ఉపమ.

❦ కాకము, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగ, ఆవు మోక్షమునొందిన కథ ❦

సీ. సమ్రాజ్ఞనమున ధ్వాంక్షము, సుపలేపనంబున మరాళము, రంగమున విచిత్ర
శిలకము, దీపాంకురప్రకటనంబున బాము, పదపద్మతీర్థానుభవముకతన
సరళుయు, నూధస్యపరిషేచనంబున ధేనువు మోక్షంబు తెరువు 4 గనియెఁ
గాన నేతత్పరికల్పనంబునఁ బాండురంగాధినాథుఁ జేరంగవలయు

తే. ననిన నారదుఁ డిట్లును 'సభవ! జ్ఞాన
విరహితంబులు జడములు, వీని కెట్లు
మనుజుత్వంబు చేకూరె? మధువిరోధి
యెట్లు ఎరమిచ్చె' నని వేడ నీశుఁ డనియె.

137

టీక. సమ్యక్జ్ఞము = తుడుచుట; ధ్వాంక్షము = కాకి; ఉపలేపనంబున = అలుకుటవలన;
మరాళము = హంస; రంగమున = మృగువలన; విచిత్రశుకము = రుగరంగుల చిలుక; దీపాం
కుర ప్రకటనంబున = చిన్నదీపమును కలిగించుటచే; పద.....కతన = పద్మములవంటి పాద
ములవలని జలము ననుభవమువలన; సరభుయ = లేసెటిగయ; ఉద్యమపరిషేపనంబున = పాల
యభిషేకమువలన; ధేనువు = ఆవు; కసియె = పొందినవి; అభవ! = శివా! మధువిరోధి = విష్ణువు.
ఉ. మూర్తిమదిక్షుకార్చ్యసముజ్జ్వలకీర్తియుఁబోని చంద్రికా
స్ఫూర్తి వెలుంగఁజేయుచు నభోవనకేసరి చంద్రుఁ డుబ్బఁగాఁ
గార్తికపూర్ణిమక యదుశిఖామణి మున్నొకనాఁడు చూళికా
నర్తితపింఛగుచ్చలసనంబున భీమరథీతటంబునన్.

133

టీక. మూర్తిమత్.....కీర్తియుఁబోని = రూపు ధరించిన మన్మథుని ప్రకాశించుకీర్తిపిల్వ;
చంద్రికాస్ఫూర్తి = వెన్నెలవెలుగును; నభోవనకేసరి = ఆకాశమును అడవికి సింహమైనవాఁడు;
చూళికా.....లసనంబున = సిగజుట్టన నాట్యమాడు నెమలిపించెముతో మనోహరమగువట్టు;
అలం. ఉపమ, రూపకము.

మ. సురలీలావతులన్ సరాంగనలు చతుశ్శ్రీత్రకన్యల్ స్తర
జ్వరపీడాశయలై తనుంగొలువ రాసక్రీడఁ ¹పెక్ ప్రోడయై
కరలీనోర్తి క లంగుళీచలనరింఖత్కాతులై క్రాలఁగా
మురళీనాదవిసోదకేళిఁ దవిలెన్ మోదం ²బసాదంబుగన్.

139

టీక. సురలీలావతులన్ = దేవతాస్త్రీలును; చతుశ్శ్రీత్రకన్యల్ = నాగకన్యకలు; స్తర
జ్వరపీడాశయలై = మన్మథజ్వరముచే పీడింపఁబడిన హృదయములు కలవారై; పెక్ ప్రోడయై = గొప్ప
నేర్పరియై; కరలీనోర్తి కలు = చేతులందిలి యుంగరములు; అంగుళీ.....కాంతులై = ప్రేక్ష కదలుటచే
చలించు కాంతులు; క్రాలఁగా = ప్రకాశింపఁగా; మోదంబు = సంతోషము; అసాదంబుగన్ =
ఎక్కువకాఁగా; ['సాదంబుగన్' = గతికాఁగా' అని ముద్రితప్రతియొక, దద్వాస్థిఖ్యానమును.]

క. ఆనాదము తదవ్యసజగ, తీనివసన్తానిహోమధేను ⁴వాకటి సాం

ద్రానంద మొదవ విని తన, మేను మఱచి కురిసె నపరిమితదుగ్ధంబుల్.

140

టీక. ఆనాదము = ఆ ధ్వని; తదవ్య...ధేనువు = ఆచటి వనమున నివసించుచున్న మునిహోమధేనువు;
సాంద్రానందము, ఒదవ = అధికసంతోషము కలుగఁగా; అపరిమితదుగ్ధంబుల్ = ఎక్కువైన పాలు.

ఉ. కానన గంధవాహవశగం బగుటన్ వెన నొండు ⁵తత్పయః

ఘేనకణంబు వచ్చి మురభేదను మూళి సలంకరించె; శ్రీ

జానియుఁ బొటమాని నిజసౌధమునందు సుఖించుచుండె; నా

ధేనువు లెప్పఁగా ముదిగి దేహము నూడ్చి భవాంతరంబునన్.

141

1. క. పెక్ ప్రోడ. చ. పెక్ ప్రోడలై. 2. క. బసారంబు. చ. బసారంబు. 3. క. దద్వాస్థ. చ. దద్వాస్థ. 4. క. వాకటి. చ. వాకటి. 5. చ. దత్పయః.

టీక. కాననగంధవాహవశగంబు = అడవిలోని గాలికి స్వాధీనమైనది; తత్ప్రయఃఫేనకణంబు = ఆ పాలనుదుగుమీదువు; ఒండు = ఒకటి; మురభేదచూళిక = విష్ణుచలన; శ్రీజాని = లక్ష్మీధర్త - విష్ణువు; ముదిసి = ముసలిదయి; దేహముచు, ఊడ్చి = శరీరముచు విడిచి; భవాంకరంబున = వేటాక జన్మమునందు.

— సుశీల యను పతివ్రత చరిత్రము —

క. హరిమాళిపతిత నిజదుగ్ధరసోర్కరఫేనకణకృత పరమసుకృత
స్ఫురణంబున నొక వైష్ణవపరుఁకుఁ దనుజాత యగుచు వసుధం బుట్టెన్. 142

టీక. హరి.....స్ఫురణంబున = విష్ణుచలనపై పడి తన పాలనుదుగుమీదువువలన గలిగిన గొప్ప పుణ్యవిశేషమున; తనుజాత = పుత్రిక; పనుభక్ = భూమివై.

ప. సుశీలాభిధాన యగు నబ్బెల గుణగణభాస్వరయై యథోచితకాలంబున. 143

టీక. సుశీలాభిధాన = సుశీల యను పేరు కలది; గుణగణభాస్వర = గుణసమూహముచేత్ర కాశించునది; యథోచితకాలంబున = తగిన సమయమున - యుక్తకాలమున.

ఉ. తాళి విభుండు గట్టినమొదల్ పతిదేవత యా సుశీల పె
గోలతనంబున మగఁడు కొట్టినఁ దిట్టిన¹ రట్టుపెట్టిన
దాళి దినంబుఁ దచ్చరణతామరసంబులు గొల్చు నేలయున్
బోలునె యీపె కంచుఁ గృతబుద్ధులు² వృద్ధులు ప్రస్తుతింపగన్. 144

టీక. విభుండు = భర్త; తాళి = మగళసూత్రము; కట్టినమొదల్ = కట్టినది మొదలుకొని; పతిదేవత = భర్తయే దైవమని యెంచునది; పెగోలతనంబున = పెద్ద అమాయకత్వమున; రట్టు పెట్టిన = అల్లరిపెట్టినను; తాళి = సహించి; దినంబున్ = ప్రతిదినమును; తచ్చరణతామరసంబులు = అతనిపాదపద్మములు; కృతబుద్ధులు = బుద్ధిమంతులు; ప్రస్తుతింపగన్ = కొనియాడగా.

సీ. రూపహీనుఁడు మహాక్రోధనుఁ డతిలోభి బద్ధమత్సరుఁ డన్యబుద్ధి మాయి
చంచలస్వాంతుండు సకలబంధువిరోధి బహుశక్తో³ క్రిలంపటండు శత్రుఁడు
సంతతావిశ్వాస సస్యప్రరోహండు గర్వవ్యతమ స్తకస్థితుండు
కలహశశీనుఁడు కుతర్కక్రియాకుశలుండు సంగతోన్మాదో⁴ త్తమాంగకుండు

తే. నగునయేనియు నటువంటి మగనితోడఁ

గాఁపురమునేయు సతి దొడ్డగరిత యగుచుఁ⁵

గనిడికోతకు నోర్చి లో విసివికొనక

ధాత దూఱక తండ్రి⁶ సేతకు వగవక.

145

టీక. మహాక్రోధుండు = మిక్కిలి కోపముకలవాడు; అతిలోభి = పెద్ద పిసినిగొట్టు; బద్ధమత్సరుండు = అసూయాపరుండు; అన్యబుద్ధి = వేఱు (చెడ్డ) బుద్ధికలవాడు; మాయి = మోసగాడు; చంచలస్వాంతుండు = చలచిత్తము కలవాడు; బహు.....లంపటండు = (ప్రతివిషయమునకు) ఎక్కువ ఒట్టులు పెట్టుకొనుటయం దాసక్తి కలవాడు; శత్రుండు = మూఢుండు; సంతత.....ప్రరో

1. క. రట్టుచేసినన్. చ. నడ్డపెట్టినం. ట. రట్టుపెట్టినన్. 2. చ. పెద్దలు. 3. క. నుండుతర్క. చ. ట. నుండుతుతర్క. 4. క. యగుచు. 5. క. విసిగి. చ. కివి. శ.ర. విసిగి. 6. చేతకు. శ. ర.

హుండు = ఎల్లప్పుడును అవసమిక యను పంటను పండించువాడు; గర్వ.....స్థితుండు = గర్వమును పర్వతముయొక్క శిఖరమునకు గూర్చుండువాడు; కలహాశనుడు = జగదాలిండు; కుతర్కక్రియా కుశలుండు = చెడ్డ (వంకర) యుత్తులను వేసి మాట్లాడుటలో నేర్పరి; సంగతో.....మాంగకుండు = తలయందు కూడిన పిచ్చి కలవాడు - పిచ్చియై తినవాడు; దొడ్డగరిత = ఉత్తమవనిత; కసిడికోత కుక్ = రాపాడుటకు; ధాతక్ = బ్రహ్మను; నూఱుక = నిందింపక; తండ్రినేతకుక్ - తండ్రిచేసిన పనికి - ఇట్టివానితోడి వివాహము కూర్చినందులకు; వగవక = విచారింపక.

శా. ఆ తీవ్రాంశుని వేడికోర్పి మను ఛాయాదేవియుంబోలె స

త్పాతిన్రత్యగుణాభిరామ యగు నా భామాలలామంబు సం

ప్రీతింజేయు నసహ్యదర్శనములం బిర్వికులం బెట్టు దు

ర్జాతుక్ *వీతదయుక్¹ బ్రీయుక్ దదుచితాచారంబుల నిచ్చులున్. 146

టీక. తీవ్రాంశుడు = నూర్మ్యుడు; మను = జీమించు; భామాలలామంబు = స్త్రీరత్నము; అసహ్యదర్శనములక్ = ఓర్వరానివానిని చూపించుటలచే; పిర్వికులంబెట్టు = బాధించు; దుర్జాతుక్ = చెడ్డవానిని; వీతదయుక్ = దయలేనివానిని; ప్రియుక్ = భర్తను; తదుచితాచారంబులక్ = వానికి అనుకూలములగు పనులను; ప్రీతిక్, చేయున్.

ఉ. కొన్నిగొణింగి కొన్నినిసి కొన్నితుటారములాడి మానరా

కెన్నిక నిన్నినాళ్లకిని యిన్నని కూటికి చిచ్చుపాటి కొ

మ్మన్న మహాప్రసాదమని హర్షరసోల్లసదాననాబ్జయై

యన్నలినాక్షి భర్తయిడిశిన్నయ కైకొను⁴ ముక్కభాగ్యముల్. 147

టీక. అన్నలినాక్షి = ఆనుకీల; గొణింగి = మనస్సులో నణిగి; కొన్ = కొన్ని; కినిసి = కోపించి; తుటారములు, అడి = నిందమాటలు అడి; మానరాక = (విధితక) మానివేయుటకు వలనుగాక; ఎన్నికక్ = లెక్కగా; ఇన్నినాళ్లకున్ = ఇన్ని రోజులకు; చిచ్చుపాటి = తక్కువకొలత; కొమ్మన్నక్ = తీసికొనుమని పలుకఁగా; మహాప్రసాదము, అని = చిత్తము అని; హర్ష - ఆబ్జయై = సంతోషమున కలకలలాడు పద్మమువంటి ముఖము కలదయి; ముక్కభాగ్యముక్ = ముక్తిప్రాయిన (ప్రాతగిల్లి, సారముచెడిన) వడ్లను; కైకొనుక్ = గ్రహించును.

నీ. చతురసమ్మాజ్జాచరణంబు దొలునాటి ప్రాచినన్నియ⁵ త్రోపునడుటగాఁగ

గోమయ గోమయఖశ్రీ ముంగిట ఘటించుటలు సుఖమజ్జనకలనగాఁగ

గమనీయపూర్ణ కుంభముల పూజాన్తప్తి కుచలికుచాకల్పరచనగాఁగ

నన్నసంపాదనార్హాన్ని బుట్టిన ధూమపటలి సంస్కారధూపంబుగాఁగ

తే. విఘటిత కవాటకద్వార విశదనయన, యర్చితాధరగేహళికాధరోష్ఠ

భాండ గోపనయవనికాంబరపరిత, యంతి గృహలక్ష్మీ⁷యత్యంతకాంతిక దనరు.

టీక. చతుర.....చరణంబు = నేర్పుగా కనపూడుచుట; ప్రాచినన్నియ = నిర్మాల్యము; త్రోపునడుటగాఁగక్ = తీసివేయురీతికాఁగా; గోమయగోమయఖశ్రీ = అప్రపేడతో అలుకునట్టి అలంకారము; ఘటించుటలు = కూర్చుటలు; సుఖ.....గాఁగక్ = సుఖస్నానవిధికాఁగా; కమనీయ...

* క. వీతదయామతిన్. చ. వీతదయన్. 1. చ. ట. లలో 'బ్రీయన్' కలదు. క. లో లేదు. 2. క. కొన్నినిసి. శ. ర. కొమ్మనిసి. 3. క. యడున. శ. ర. యడిన. 4. క. ముక్క. చ. ముక్క. 5. ర. ముక్క. 6. చ. పన్నయ. 7. చ. నత్తగత.

...క్షత్రి = చక్కని పూర్ణకుంభముల పూజావిధి; కుచ.....కాంగ్ = నివృత్తవంటి స్తనముల అలంకారముకాగా; అన్న.....అన్ని = అన్నము వండుటకుఁ దగిన యగ్నివలన; విఘటిత..... నయన = కూర్చుంటున్న తలపులు గల ద్వారములు, స్పష్టములగు కన్నులుకలదియు; ఆర్పితా..... రోష్ణ = పూజింపఁబడిన క్రిందిగుమ్మము అను అధరోష్ణము కలదియు; భాండ - పరీత = కుండలను కప్పటకువయోగించు తెరయే చీరగాఁగలది; ['యవనికాంబరపరీత = తెరచీరచే ఆవరింపఁబడినది' అని పూర్వటీక.] ఇంతిగృహలక్ష్మి = ఆ సుశీల గృహముయొక్క (కోణ); పూజింపఁబడు లక్ష్మీదేవి; అలం. రూపకము.

సీ. 'ప్రస్తుతంబని పదార్థములు రాజుల వేడి కొనితెచ్చి యమ్మి¹చుఁ గోమటిండ్ల మాసి ముల్లడిచి గుమ్ములొల్పు పై మెత్తులూడ్వఁడు పన్నెన నుండుఁగాని ఎట్టిచుట్ట²బేని యింటి కేతేర రెండవ సూతకము దెల్పి యవల³జొనుపుఁ మును⁴ప్రతిశ్రుతము చేసిన వైడి రాకున్న ముచ్చిచ్చునను వ్రేఁగు వచ్చుదనుక తే. పనకు 'శాకాయ లవణాయ హ' యటంచు

తెచ్చు 'ధూళిః పరిగృహదపి' యను నాస

ముచి 'యీగకుః గాటు, పామునకు బలియు

నొనగఁ' డని భ⁵క్తై పొడ్కు నువిద మిదిని.

149

టీక. ప్రస్తుతంబు = వివాహవికార్యము; మూసి = (ధాన్యపురాసులను) కప్పి; ముల్లడిచి = మూతలకు మేకులు కొట్టి; గుమ్ములొల్పువైన్ = గోతులలోని (పాతరలలోని) ధాన్యమువై; మెత్తులు = మెత్తఁబడిన పూతలు; ఊడ్వఁడు = తీయఁడు; రెండవ సూతకము = మృతాశౌచము; అవలజొనుపు = బయటికి తరుమును; మును = పూర్వము; ప్రతిశ్రుతముచేసిన = వాగ్దత్తమైన; ['ప్రతిశ్రుతము = ఒకరి యధీనము' అని పూర్వటీక.] వైడి = బంగారము - ధనము; ముచ్చిచ్చునను = ఆహవనీయాదులగు మూడగులందును; [అగ్నులు లే. ఆహవనీయము, గార్హపత్యము, దక్షిణాగ్ని అని.] శాకాయ, లవణాయ హ యటంచు = (ఎవరే విచ్చినను అది కూర్కుఁగాని, ఉప్పునకుఁగాని యగుననుచు - తనకుఁ జాలదనుచు; పనకు = దేవురించును; 'ధూళిః పరిగృహదపి' అను నాస = ఇతరులయింటినుండి దుమ్మయినను తీసికొని రావలెనను ఆశచే; పెనగకు = బాధపడును.

'ఈగకు కాటు, పామునకు బలి' అనునది అసంభవములగుచున్న లోకోక్తి; సుశీలభర్త అట్టి వానినిగూడ అనుననియుని క్లిలి నుండునని భావము. ఉచిన = సుశీల; పాక్కు = దుఃఖించును.

ప. ఇష్టిధంబున నన్నిధుచి¹బవనగ విః ధకుఁలొచ్చార చతురండగు జీవితేశ్వరు నీశ్వరుం గాఁ దలంచుచుఁ దదుపాసనము తనకు నిహవరసిద్ధి సుసూచకంబుగ నిండు డెందంబునం గోచరింపఁజేయుచుఁ గీర్తితచరిత్రంబునం బ్రవర్తిల్లుచుండు సంత.

టీక. విధుచిబవన = చంద్రమండలముఁబోలు ముఖము కల సుశీల; జీవితేశ్వరు = భర్తను; ఈశ్వరునిగాఁ = దేవునిగా; తదుపాసనంబు = అతనిని సేవించుట; ఇహ.....సంసూచకంబు = వితల్లోక, పరలోక సుఖసిద్ధిని సూచించునది; కీర్తితచరిత్రంబున = కొనియాడఁబడిన నత్ప)వర్తనతో.

క. అట నొకనాఁ డా భూసుర, గట్టుచినీ సదనమునకుఁ గుహనావటువు

బటువై మెజిగి దెగఁడు, బటువగు నొక పడుగు వచ్చె భుక్తావేక్షన్. 151

టీక. అట = పిదప; భూసుర.....సదనమునకు = ఆ బ్రహ్మణస్త్రీ (సుశీల) గృహమునకు; కుహనావటువు = కపటబ్రహ్మచారి యైన వామనుని; పటువగు = మిక్కిలమైన; మెజి

1. క. చుకోమ. 2. చ. వైసని. 3. చ. జొన్న. 4. క. ప్రతిశ్రుతము. చ. ప్రతిశ్రుతము.

5. చ. ట. యొక. 6. క. వగు. చ. వై.

గీత = దేహకాంతిచేత; తెగడుంబుటువు = తిరస్కరించు పుట్టువు కలవాడు - చక్కనివాడు; వడుగు = బ్రహ్మచారి; భుక్తాపేక్ష = భోజనముచేయు కోరికతో; వచ్చెన్. అలా. ఉపను.

చ. వచ్చిన నమ్మచ్చెంటి గెంటునినెయ్యంబు ¹లియ్యంబగు సంతకరణంబున నడలు గడలుకొన గ్రామాంతరాసక్తు డగు ప్రాణభావండు తనుం బిలిపియట్లయిన ²లోనింటి బోసమాని తొంగి చూచుతటిం బొడవట్టి, గొట్టుకుమేదాని ³మేడు నలవాటునం గందిన యంగుళీద్విత్వంబు దేటి గొట్టిగల బృథ⁴స్థిగ్మూర్తుగు ⁵సంపర్తికలు గల జలరుహం బన బ్రత స్తంబగు సుస్తంబెత్తి 'స్వస్థస్థుతే' యని యాశీర్వాదించుటయు; గృతనమస్కారయై యా సారసాక్షియై మృదుస్వంబున నిట్లనియె.

టీక. మచ్చెకంటి = చేపలవంటి కన్నులు కల సుశీల; గెంటుని = తొలగని; నెయ్యంబు లియ్యంబు = స్నేహమున లగ్నమగునది; అడలు=భయము; కడలుకొన = అతిశయింపగా - కలుగగా; లోనింటి = లోపలియింటి; బోసము? ద్వారమరియుండునేమో! డిని = పట్టుకొని; పొడకట్టి = కనబడి; బొట్టునకుకొ; మేదాని = బౌతాసనచేసిన సింహ మని; మేడు నలవాటున = మెదపునట్టి ఆభ్యాసమువలన; కందిన = ఎఱుకబాచిన; అంగుళీద్విత్వంబు = రెండు ప్రేక్ష; పృథగ్స్థిగ్మూర్తులు వర్ణము మాతిన స్వరూపము కలది - రంగుమాతినది; సంపర్తికలు = ప్రైక్షితులు; 'స్వస్తి, ఆస్తు, తే' నిమిశుభము కలుగుగాక! కృతనమస్కార = చేయబడిన నమస్కారము కలది - నమస్కరించినది; సారసాక్షి = తామరవాసనవంటి సువాసనగల (దేహము) కలది - సుశీల.

సీ. 'ఎందుండి రాక? యిం దేతేర గత మేమి? గ్రాస్థాస్థిభావంబు గానవచ్చె.'

'నగు'నన్న 'నట్లేని మొగసాల నుండు; డాయన యూరలేడు; యామార్థమునకె కావెంత' ¹నన్న సంస్కారంబు; మీరాదగింతురుగాని వేగిరమె' యనుడు

మూలములు 'మగుని! నే నేన్నాళ్ల నుండియుం గుడువ గూ డొడ' కునికె

తే. వేడి యగుదాక నోరుప; మాండుగలిగె; బులిసినది గల్గె నన్నంబు పోకయంత యొసగి తుత్తార్పు; వెన ²జిద్ది మెరవనైన, పాప ముడిపించుకొందు దహబులిమి.'

టీక. ఏలేరక = రాగా; కతము = కారణము; గ్రాస్థాస్థిభావంబు = భోజనమునపేక్షించు అభిప్రాయము; మొగసాల = చావడియందు; ఆయన = (భర్తయనట); యామార్థమునకె = గంట న్నరలోనే; ఆరగింతురుగాని = తినవచ్చును; మాండువకుడు = వటువు; ఏనాళ్ళుచుడియుకొ = విడు రోజులనుండియు; మడువకొ = భుజించుటకు; కూడు, ఒడవకునికొ = లిండి దొరకనందున; వేడి, యగుదాకకొ = వేడియన్నము తయారగునంతవఱకు; ఓరువకొ = తాళలేదు; మాండు, కలిగె = గిన్నెయడుగున అంటుకొనిన దున్నము; పులిసినది; కల్గె = చల్లియున్నను; పోకయంత = పోకకాయ యంత-స్వల్పమునట. తుత్తు = ఆకలిని; ఆర్పు = ఆర్పము-పోగొట్టుము; చల్లిమెనవకొ = చల్లన్నము తినుటవలన; తపంబుకలిమికొ = తపస్సొందవచ్చె.

తే. అనుడు నెలనాగ యిట్లను 'ననఘ! నీకు

జలిది యేనెట్టు లిడనేర్తు? క్షణములోన

1. చ. వియ్యంబు. 2. చ. లోనింటి పాసరు. 3. చ. ట. మెదపునెల. 4. చ. సంవృత్తికలు. 5. నశనసం. 6. ర. పాతము. 6. క. దేన్నాళ్ల. సూర్యా నేన్నాళ్ల. 7. క. చల్లి.

వంట గావించు; భుజించి వలయునెడకు

నేఁగు' యని సతి బబ్బు తాఁగవడుగు.

154

టీక. ఎలనాగ = స్త్రీ - నుతల; వలయునెడకు = ఇచ్చవచ్చినచోటికి; తాఁగవడుగు = ధూర్జుడైన బ్రహ్మచారి.

తే. త్రోన గమించుచోట నోపూవుబోడి!

యవరవర్ణసమాచారమైన జెడడు

బ్రాహ్మ్య; మీ తండ వేటికి? బ్రాణరక్ష

నెఱపు మొకయంత మెదు కిన్నినీళ్లు నొసగి.

155

టీక. త్రోవ = దారియందు; గమించుచోట = నడచునపుడు - ప్రయాణసమయమున; అవరవర్ణసమాచారమైన = శూద్రుని యాచారమువంటి యాచారమైనను; బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణత్వము; చెడడు; ఈ, తడవు = ఈ యాలస్యము. [‘పది శూద్రవదాచరే’ త్తని అభియుక్తిగ్రాహ్యము.]

తే. వాఙ్మనఃకాయకర్మప్రసక్తనముల

సంభవించిన పాపము సుహరించి

యతిధి గృహమేధి కిచ్చు శాశ్వతసుఖములు;

వినవె ‘యభ్యాగతః స్వయం విష్ణు’¹వనగ.

156

టీక. అతిధి = అనుకొనకుండ ఇంటికి ఆహారార్థము వచ్చినవాడు; వాఙ్మనః.....ప్రవర్తనముల = మాట, మనస్సు, శరీరము, పని అనువాని నడతలవలన; సుహరించి = సంతోషపడెను; గృహమేధి = గృహస్థునకు; అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః = ఇంటికి వచ్చిన యతిధి సాక్షాత్తుగా విష్ణువే; అలం. లోకోక్తి.

తే. అతివ! తీర్థాదరత్వర పరుగు దెంచి

త్రోన నాకటివేళకు దొరకుని

కొత్తు నీయాన యెఁగూటిలై; జతర

వహ్ని⁵నొక యేన కా; దెట్టివాడు నెరియు.

157

టీక. తీర్థాదరత్వర = పుణ్యతీర్థములయెడఁగల మక్కువచేతనయిన తొందరపాటున; నీయాన = నీపై ఒట్టు; జతరవహ్నికొ = ఆకటిచిచ్చునకు; ఎరియు = మందును - తపించును.

వ. నాతోడం గూడియాడు వడుగులు బడుగులయ్యెను, వడిచెడక కడక మెఱసి, యేము సంకల్పించి మున్నే తేర సమకట్టిన పొండరికంబునకు: బాంధురంగ నేవా సావధానులై చనిరి; నేను కూటిబీద తోడుదప్పినలెఱంగున నిచ్చటం దడసితి వెండియు వినుము.

158

టీక. వడుగులు = బ్రహ్మచారులు; బడుగులు = చిక్కినవారు - బడలినవారు; కడకమెఱసి = ప్రయత్నించి - పూనికలిగి; సమకట్టిన = సిద్ధపడిన; ‘కూటిబీద తోడుతప్పె’ననునది లోకోక్తి. లిండి కాశపడినవాడు - (వెనుకబడినవాడు) తన తోడిప్రయాణికులను తప్పనని దీనిభావము. తడసితిన్ = అలించితిని - నిలిచితిని.

1. చ. ట. పనుట. 2. చ. పర. 3. క. కాంచ. చ. కాంతు. 4. క. కలన. చ. కలై. ట. కలర. 5. చ. నొకయన.

క. తరుణి! “క్షుధాతురాణాం, న రుచిర్న భ కాల” మనుచు నరు లాడుట లో నరసి వివేకింపదలం, ² దెరువకులకుం బాయసంబు తిరిసినగలదే? 159

టీక. ‘క్షుధాతురాణాం న రుచి, ర్న చ కాల’ = ఆకలిచే బాధింపబడినవారికి రుచి అక్కఱ లేదు - వేశయు నుండదు - వారి కన్నివస్తువులును రుచికరములే యనియు, అన్నివేళలును యుక్త సమయములే యనియు భావము. అడుట = పలుకుట; లోక = మనస్సులో; ఆరసి = ఆహించి; వివేకింపదగుక = మంచిచెడ్డల నెరుగదగును. తెరువకులక = బాటసారులకు; తిరిసినక = బిచ్చమెత్తగా; [కూటికి లేక బిచ్చమెత్తువాడు ఏది దొరకినను ప్రతిఫలవలెను; పాయసము కావలె ననిన అది యెట్లు లభించును?] అలం. లోకోక్తి.

ఆ. ఎంత భండశంధి! ఎటువగటి గృహశుద్ధి! యెట్టి చిత్తశుద్ధి! యెచట ³ జరిగి కూడు ⁴ దక్కునెడక బురోడాశమునకు నో, ⁵ పుట్టు! సాటినిచ్చు; నదియుగాక.

టీక. భండశుద్ధి! = పాత్రశుద్ధి! దక్కునెడక = లభించినయెడల; పురోడాశమునకుకొ, సాటి = (మిత్రమైన) హోమశేషస్థిమునకు సమానము. అలం. ఉపమ.

క. అనుచితశతము లొనర్చియు, దనువులు గఱచించుకొనరే? దవశెనునేబో

ధనులగు గాధినుతాడులు, తన ప్రాణము నిలుపుకన్న భర్తము కలదే? 161

టీక. దను.....ధనులు = ఇంద్రియనిగ్రహము, మనోనిగ్రహములవలని లేజన్సీ ధన ముగాఁ గలవారు; గాధినుతాడులు = విశ్వామిత్రుఁడు మొదలగువారు; అనుచితశతములు = పందల కొలదియైన తగని మనులను; తనువులు = దేహములను; నిలుపుకన్న = నిలుపుటకంటె. అలం. లోకోక్తి.

తే. తొలుత నే పేడినప్పుడు చలిది నీకు, ననఘ! నేనెట్లు లిడుదాన సంకి; గాన

యశన శేషస్థితికి సందియంబువలదు; చాలుఁ జాలదొ యను పృథాశంక వలదు.

టీక. ఆశనశేషస్థితికె = అన్నము మిగిలి యుండుటకు; సందియంబు = సందేహము; వలదు = లేదు; పృథాశంక = వ్యర్థపునందేహము.

క. సతి! యాత్మస్తుతి యతిగర్విత మని నాపెంపు దెలుక; నే నొకడ మనో

గతిఁ దృప్తిఁ గనిన భువన, ¹ త్రితయమ్మును ² బరమత్పత్తిఁ జలకించుఁ జూమి! 163

టీక. సతి! = అమ్మా! ఆత్మస్తుతి = తన్ను తాఁ బొగడుకొనుట; అతిగర్వితము = మిక్కిలి నిందింపబడినది; నా పెంపుకొ = నా గొప్పతనమును; మనోగతికొ = మనస్సునందు; బరమత్పత్తి = ఎక్కువతృప్తి; తలకించుఁజూమి = కనునుగదా! - పొందుచుగదా! [తానే భగవంతుడనని ఇందు మటువునూచించెను.]

వ. అని యంత నిలువక,

164

టీక. అంత, నిలువక = అంతటితో ఊరకయుండక.

క. పెట్టక పో నని యాకట, ¹ దొట్టిగిలంబడుచుఁ బడుచు దురదురఁ జని వే

నట్టింటఁ గూరుచుండిన, నెట్లు ననంజాల ² కన్తుగేక్షణ భీతిన్. 165

టీక. పెట్టక = సీపన్నము పెట్టనిదే; పోను; తొట్టిగిలంబడుచుకొ = తత్రువడుచు; పడుచు = బ్రహ్మచారి; దురదురకొ = క్వరత్వరగా.

1. క. కిం. పగడగు. చ. కింపగనగు. శ. ర. కింపదగు. 2. క. తెరు. 3. క. చలిది. 4. క. చిక్కు. చ. ట. దక్కు. 5. చ. త్రితయమునకు. క. త్రితయమ్మునకు. 6. చ. బరమత్పత్తి. క. బరితుప్తి. 7. శ. ర. తొట్టిగిలం. 8. శ. ర. కా మృగేక్షణ.

సీ. పరిహరించుట కీడు తెనుపరిఁ బనివిడ్డఁ ద్రి నాకటిచేత నలయువానిఁ;
బర్హుపితమును నర్పణనేయఁజాలఁ; బాపమురాదె యపచారపరత మెలఁగ;
మిను కొక్కటిచ్చి పొమ్మనినఁ బోవునో; పోవఁ డధ్యస్తయానవిహ్వలుఁ డితఁడు;
చాలునో చాలదో వివిధయం ముగ్ధుఁడౌ పాథే పునశ్చేష ముల్పంబె యగుట ;

తే. జాలకుండిన నగుఁ జెట్టఁబాలుఁ డితఁడు

కోసరి గొంతెడుకోరికల్ గోరెనేని

మొడవఁబోల దిడఁబోల; దీరు దివియఁ

బేను రాకున్నె? తైర్థికుల్ వివేకుఁడు

156

టీక. పరిహరించుట = విడుచుట - లేదు, పొమ్మనుట; అలయువాని = బాధపడువాని; బర్హుపితమును = చర్దియన్నమును; అపచారపరత = చెడ్డవనియొ దానక్షితో; మినుకు = చిన్న మెత్తు బంగారునాణెము; అధ్యస్తయానవిహ్వలుడు = దారిబడలికచేత స్వాధీనము తప్పిన అవయవములు కలవాడు; మదఁ.....శేషము = గాధర్తకు దారిబడతెముగా కాయఁగా మిగిలినది; చాలకుండిన = చాలకపోయినచో; 'చెట్ట = కీడు; అగున్ = కలుగును; గొంతెడుకోరికల్ = అసాధ్యమైన (కోరరాని) కోరికలను; పోలదు = తగదు; తైర్థికుల్ = తీర్థయాత్రావరులు; వెనుదలు = మోటువారు - మూర్ఖులు. [విననవుమాటలాడువారు] అని పూర్వటిక. అలం. లోకోక్తి. ఆర్థాంతరన్యాసము.

తే. వంట యగుదాక నుండఁ డీ పడుగు; బడి

మోదఁబోవుచు నున్నాడు; మేటిథాటి

నైన దయ్యెడుఁ గాకేమి? యప్పటికిని

మోదంగడకట్ట నేలంచు మించుఁబోడి.

157

టీక. బండిమోదఁ బోవుచున్నార = అనునది మిక్కిలి తొందరపడుచుండినవానింగూర్చిన లోకోక్తి; బండిమోదఁబోవుచుండువారు నిలిచి ఒకచోటనుండుట అసాధ్యముకదా! మేటిథాటి = గొప్ప పేగముతో; బనది, అయ్యెడుఁగాక, ఏమి? = ఆమోద ఎట్లు జరుగునో యట్లు జరుగనిమ్ము; అప్పటికిని = ఆ జరుగుదానింగూర్చి; 'మోదంగడ, కట్టనేల? = ప్రైవైయాలోచనలేల? మించుఁబోడి = మెఱుపువంటి దేహముగల స్త్రీ - సుశీల.

శా. రారయ్యా! యని శుద్ధిమచ్చరణుగోత్రదేవతాపుత్రు వి

స్తే రాగ్నిప్రభుఁ గూరుచుండ నిడి మ్రొల్పేట్టు గావించి నీ

రారం బండిన ప్రాతరాజనపుదివ్యాన్నంబు నొక్కింత వా

ర్ధారాధాతముఁ గుండ యూడ్చి యిడియెన్ రంభాపలాశంబునన్.

158

టీక. రారయ్యా! = రండయ్యా! శుద్ధిమచ్చరణు = కాళ్లు కడుగుకొన్నవాని; గోత్ర దేవతాపుత్రు = బ్రాహ్మణపుత్రుని; విస్తేరాగ్నిప్రభు = వెలుగుచున్న అగ్నివంటి లేజన్ము కల వాని; మ్రొల్ = (ఆతని) ముందుండు స్థలమును; చేపట్టు గావించి = చేతితో పట్టుచేసి అలికి, శుద్ధి చేసి; నీరారన్, పండిన = నీటిసమృద్ధివలన బాగుగా పండిన; వార్ధారాధాతము = నీటిచే బాగుగా గడుగఁబడినదానిని; రంభాపలాశంబునన్ = ఆరటియాశను; ఇడియెన్ = పెట్టెను.

1. క. యపచార. చ. యపచార. 2. చ. రాదు యిదిపో. 3. చ. వెలుచ. 4. చ. బండిమించు చున్నాడు. 5. చ. తాడిపైన. 6. చ. యూడ్చి, యిడియెన్. క. యొసఁగెన్.

తే. ఒసఁగి ¹సవ్యంజనంబు దధోద్ధవనంబు, నారగింపుడు త్తుమియింపు. డనుచుఁ బలికి
ముదిత ముదితాత్మభావసంపదయుఁజోని, నశ్చిపరిపూర్ణమగు గిండి నిలిపి చనిన.

టీక. సవ్యంజనంబు = పచ్చవర్ణతోఁ గూడినది; 'అవ్యంజనంబు = కూరలులేనిది' అని పూర్వటీక.] దధోద్ధవనంబు = పెరుగన్నమును; ముదిత = స్త్రీ; ముదితా.....బోని = సంతోషించిన తన మనోభావసంపదవలెనున్న; సశ్చిపరిపూర్ణము = నీటితో నిండినది; గిండి = చిన్ననోరు గల చెంబు; నిలిపి = (చక్కను) ఉంచి. ఆలం. ఉపమ.

క. చే నాపాశన ²మున్నుచు, ధ్యానం బొనరించి ³యతఁడు తన సనుమతిఁ జం
ద్రాననచేఁ గొని మెసఁగుక, బ్రాణాహుతి ⁴విరహితముగఁ బర్యుపిత్తంబున్. 170

టీక. చే = చేతియందు; చంద్రాననచే = ఆ స్త్రీ (సుఖిల)వలన; పర్యుపిత్తంబు = చర్మన్నమును; బ్రాణాహుతివిరహితముగ = బ్రాణాహుతులను తొలగి గ్రహింపకయే.

తే. తిరిగి చూచినయంత ⁵నాద్రిప్తురీడు, ⁶శక్త మొక్కటియేనియుఁ జిక్కనీక
మ్రొంగి మీఁదులు చూశుచు మృదులఫణితి, బిలిచియిట్లుశరదెందుబింబముఖిని.

టీక. త్రిప్తురీడు = స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించువాడు - దేశత్రిప్తురి; శిక్తము = మెదుకు చిక్కనీక = మిగులనీయక; శరదెందుబింబముఖిని = శరత్కాలచంద్రమండలమువలె చక్కని ముఖముకలస్త్రీని - సుఖిలను; మృదులఫణితి = మెత్తని పద్ధతిని. ఆలం. ఉపమ.

తే. చూడు మీసారి ⁷భండమోశోభనాంగి! ⁸భిన్నటం బొండె దాటితప్పినది యొండె
కలుగు; లేకుండ; ⁹దూడ్చి తెప్పలఘుజతర, జాతవేదంబు హెచ్చె నీస్వల్పభుక్తి.

టీక. ఓ శోభనాంగి! = చక్కనిశరీరముకలదానా! భండము = కుండ; భిన్నటంబు + బండె = మాడు (కుండకంటుకొన్నది)గాని; తాటి, తప్పినదియొండె = (నీచేతికిఁజిక్కక) తప్పిపోయినమెదుకుగాని; కలుగుక = ఉండుచు; లేకుండ = ఉండకపోదు; ఆలఘు.....జాతవేదంబు = గొప్పజరరాగ్ని - అంకలిచిచ్చు; ఈ స్వల్పభుక్తి = ఈ కొద్దిపాటిభోజనముచేత; హెచ్చెన్.

చ. అనుటయు సంభ్రమం బడర సంగన తొల్లటినాటియామినిం
దనకని వండి డించికొని నాథుడు పల్లియ కేఁగు నెంజలిం
దనికి భుజింపకున్కి భరితంబయి యట్టుక నట్టుకట్టి యొ
ప్పు నభిన¹⁰వౌదనం బొసఁగెఁ బూని ¹¹తదాజ్ఞ నె శ్రావమాకుటన్. 173

టీక. అనుటయు = అని పల్కఁగా; సంభ్రమంబు, అడరక = తొందరపాటు, కలుగఁగా; తొల్లటినాటియామిని = కడచినరాత్రియందు; నెంజలి = విచారముచేత; తనికి = సంతాపించి; భరితంబయి = నిండుగనుండి; అట్టుక = మట్టిపాత్రలో. అట్టుకట్టి = అట్టుగా నేర్పడి; శ్రావమాకుటన్ = గంజిమాకుటివంటి పాత్రమున - కంచమువంటి పాత్రమున; అభినవౌదనంబు = సరికొత్తయన్నమును - పొడియన్నమును; బసఁగె = ఉంచెను.

తే. ఒసఁగి ¹¹యెడపేర్పులోఁ గాఁగుచున్నయాల, పాలు వడ్డించుటయు మాంసాల! వేళ
మవలివారలచేతికి నందియిచ్చు, వడువున భుజించె నడు విప్రర్థుంట్లకంబు. 174

1. క. యవ్యంజ. చ. సవ్యంజ. 2. చ. ముచ్చును. 3. చ. యపుడు. 4. చ. ట. విరహితముగ. 5. విరచితముగ. 6. చ. ట. దిప్తురీడు. 7. చ. చేరియో. 8. ట. భిన్నటం. 9. క. నూడ్చి. చ. దూడ్చి. 10. క. వౌదనం. చ. ట. వౌదనం. 11. క. తదాజ్ఞను. చ. తదాజ్ఞనె. 11. చ. యడ.

టీక. ఒనరి = ఉంచి; ఎడపెర్పులో = దాలియందు; మానిపాల! = నారదమునీ! (ఇది శివునిమాట) వేశము = శీఘ్రముగ; వడువున = విభమున; ఇవర్వంతుకంబు = పొడియన్నమున; [ఇగురపెట్టిన యన్న మని పూర్వటీక.]

క. భుజియించి మఱియుఁ దెచ్చుని, గజవిడిసేయుటయు సతియుఁ గలంగక వికసన్నిజపదన యగుచు హస్తాబ్జములు మొగిడించి పల్కు భూసురసూతిన్. 175

టీక. గజవిజ = గజవిజ; కలంగక = కలంకపాటుకొంచక; వికసన్నిజపదన = వికసించిన - ప్రసన్నమగు తన ముఖముకలది; మొగిడించి = జోడించి; భూసురసూతిన్ = బ్రాహ్మణపుత్రుని. శా. అన్నం * బొం డో లేను చట్టి యది; పిన్నధ్వజ్రహారాహ్! తె మ్మన్నం దెచ్చెద సాధుగుప్తములు నవ్వులబల్ కడాయంబు లిం దెన్నే నున్నవి క్రొత్తయట్టికల; గాదే లేచి వాడ్యుడు; వే గన్నిర్మించెదఁ గూఁతుఁ, గూర మఱియుం గైకోలు మేల్కొక్కిరి.

టీక. ఒండు = వేఱు; ఇంక = ఈమైన; [ఒండొక = కొంచెమైనను' అని పూర్వటీక]. అధ్వజ్రహారాహ్! = త్రోవను నడచి బడలినవాడా-హిబాటసారీ! సాధుగుప్తములు = బాగుగా (జాగ్రతగా) దాచుబడినవి; కడాయంబులు = కజ్జాయంబులు - పిండివంటలు; కాదే = కాదందులేని - అవి అక్కఱలే దందువేని; వార్వండు = (చేయకడుగుకొని) రూచనము చేయుండు; భుక్తికొ = భోజనమునకు; కైకోలు = (తాము) అంగీకరించుట; మేల్ = మించి - మించగీకరింపవలెను.

ఉ. నావిని నాతిఁ బల్కుఁ గుహనావటు వొనితామతల్లి! యో పావనశీల! తైలపరిపక్వము లెన్నియుఁ దెచ్చు; గాదనన్ లేవడియైనభుక్తి గొని లేక దిగంబడ దాక లింతయున్ థావన మాచరించుతనన్ దడవున్ నిలబోలదిచ్చటన్.

టీక. కుహనావటువు = కవటబ్రహ్మచారి; వనితామతల్లి! = ఉత్తమయైనస్త్రీ! - ఆమ్మా! తైల పరిపక్వములు = పిండివంటలు; ఎన్నియున్ = ఎన్నియైనను; లేవడియైన = స్వల్పమైన; భుక్తికొ = ఆహారమును; లేవన్ = లేచిపోవుటకు; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; దిగంబడ = తగ్గదు; థావనము, ఆచరించుకతనన్ = పరిగెత్తిపోవలసియుండుటచేత; దడవున్ = చాలకాలము; నిలబోలదు = నిలువ వీలుకాదు.

మహాస్రగ్ధర. అనినన్ వడ్డింపఁబొచ్చెన్ హరిణనయన నిండారు డెందంబుతో వే గన భావిప్రాణనాథాగ్రహసహమతితోఁ గమ్మనై కారమై నే తన వండం జొల్చి చేతం దడవినఁ గుమురై తాటుటల్ లేక సద్యో జనితంబుల్ వోలెఁ జాలం జవులొదవు † సమత్స్యండికాపూపపంక్తుల్.

టీక. హరిణనయన = జింకకన్నులవంటి కన్నులు గల నుశీల; నిండారు, డెందంబుతో = నిండుమనస్సుతో - ఆనందముతోననుట; భావి.....మతితోన్ = ముందుంగల్గఁబోవు ప్రాణనాథుని కోపమును సహించు బుద్ధితో - ప్రాణనాథుండు కోపించి యెట్లు శిక్షించినను ఆ శిక్షకు సిద్ధపడు బుద్ధితో; పొల్చి = ఒప్పి; కారమై = ఘాటుశల్లి; తుమరై = పొడిపొడిగా - చేతికంటుకొనకయుండి; తాటుటల్, లేక = చెడిపోవుటలేక - పాడుగాక; సద్యోజనితంబుల్ వోలెన్ = అప్పుడు తయారయినవానివలె;

* క. బొండొక. చ. బొండిక. 1. చ. ట. యన్నవి. 2. క. డిగం. శ. ర. దిగం. 3. చ. జాలెం. † క. సమచ్చండికా?

సమస్య్యండికాపూపూత్తత్ = [మత్స్య్యండికయన కండచక్రైః] కండచక్రైః పాకమున తయారయిన అప్పుముల సమూహములకు; వడ్డింపబడినవి.

వ. ¹ఇట్లు ఋగ్రహణప్రణాళిపూర్వకముగ భిరక్షి
తంబులు, తదుపహితగణానావహంబులు, సచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులునై సజ్జనవి
తరణంబులగలి ²ఋషితగ్రాజచరితంబులు, సమరక్తవధూమృదయంబులవగిది
సతిస్తేహపిచ్చిలంబులు, సుపరశంబులయంబు ³సురభిష్టంబులునై సప్తివికారం
బులు నిర్వికారుండై భూసురకుహూగుండు నిరకశేషంబుగా ⁴నాహారింబియు,
వెండియు నవనతాననం బగు మిథ్యాబ్రహ్మభిషయంబున దన బహుభోక్తృ
త్వంబు ⁵సవల్లక ⁶కలుషితం బగున విరంకమాన హనసుండునుబోలెగానందగు
నాపూర్తి ⁷నైత్తికసీల ⁸దిట్టపడుచు కరువునిగడు రెంజింగి తరంగితాదృశాంత
రంగయై యా కురంగనయన యిట్లని జెప్పించు.

179

టీక. ఋణ.....కృతంబులు = ఋణమున తీసికొనుటయగు నేర్పుల పురుషునిచే బహు
మానముగా నీయబడినవి; [అరుణగ్రహాప్రణాళిపూర్వకముగ భిరక్షంబులు = ఎఱుపున అనగా కోపమున
పొందుటయందు ఆసక్తుడైన పెరిమిటిచేత కపటముగా చేయబడినవి] అని పూర్వటీక.] తదుపహితగణ
నావహంబులు = అతడుంచిన లెక్కలవి - అతనిచే లెక్కపెట్టి యుంచబడినవి; అచ్చిద్రముద్రా
ముద్రితంబులు = సుదులులేక (స్పష్టమైన) ముద్రలచే ముద్రవేయబడినవి; సజ్జనవితరణంబులగలి =
ఉత్తము లానగు దానములవలె; మహితగ్రాజు నిహితంబులు = గొప్ప పాత్రలయందుంచబడినవి, ఉత్తము
లగు అర్హుల కీయబడినవి. అసరక్త... .పగిలి = ప్రేమిడుచున్న స్త్రీలమనస్సులరీతిని; అతిస్తేహ
పిచ్చిలంబులు = ఎక్కువ స్నేహముకలవి, నేలిజిడ్డుచే పేరుకొన్నవి; ఉపవనంబుల యుపమ = ఉద్యాన
వనంబులరీతి; సురభిష్టంబులు = పరుళించునవి; సప్తివికారులు = పిండివాటలు; నిరకశేషంబుగా =
మిగులకుండ - పూర్తిగా; ఆహారింబియు = తిని కూడ; అవనతాననంబు = వంచబడిన తలగలవి;
మిథ్యాబ్రహ్మభిషయంబున = అబద్ధపునిగ్గు నటించుటచే; బహుభోక్తృత్వంబు = తిండిపోతుడనము; అప
ల్లోకకలుషితంబు = దృష్టినిట్టబడినది; నిరకమానమానసుండునుబోలె = మిగుల సందేహించుచున్న
మనస్సుకలవానివలె; సైత్తికసీల = అడ్డిసీలయంత చిన్నవాడు; [‘నైత్తికసీలడైన’ అని పూర్వటీక.]
దిట్టపడుచు = ధైర్యవంతుని - మొడివారిని; తరంగితాదృశాంతరంగయై = అతిశయించిన యాశ్చర్యము
తోడి మనస్సుగలవి; వితర్కించు = ఆలోచించును.

క ఇసుమంతగాని లే: డీ,పసిబాబుడు ¹కుడుకగూటి ప్రాయమువాడే
¹¹ట్లెనరి బహుభక్ష్యకాసులు, మెసకెడి; వినువడు; ప్రతుష్టి ¹²మేకొనడుగదే!

టీక. ఈ పసిబాబుడు; ఇసుమంతగాని = ఇసుకరేణువంతైనను; లేడు; - (మిక్కిలి చిన్నవా
డనుట.) కుడుకగూటిప్రాయమువాడు = కుడికెడన్నము మాత్రము తిను వయస్సుకలవాడు; ఎనరి =
విజృంభించి; మెసకెడి = తినుచున్నాడు; వినువడు = (తినుటగా) వినుగుపొందడు; ప్రతుష్టి =
సంతృప్తిని; మేకొనడుగదే! = పొందడుకదా!

1. క. ఇట్లరుణ. 2. క. పథికృతంబులు. చ. పదికృతంబులు. ట. పథికృతంబులు. 3. చ. మహా.
4. చ. సురభిష్టంబులు. 5. చ. నాహారి. 6. చ. సవల్లక. 7. చ. కలుషం. 8. చ. ట. సట్టిక.
9. చ. తిట్టపడుచు. ట. యంతదిట్టపడుచు. 10. క. కూడుకగూటి. చ. ట. కుడుకగూటి. శ. ర. కుడువ
గూటి. 11. చ. ట్లెనరి. 12. చ. మేకొనడు.

ఉ. మాయపు బిడ్డ యీ నిసువు మానిసిపుట్టువు¹గాదు; దేవతా
నాయకుడో చతుర్ముఖుడో నా భవబంధము లూడ్వనున్న నా
రాయణమూర్తియో యెటుగరా దొకయించుకయుక; బుభుక్షువైఁ
జేయి దొంగఁ డప్పములు చెల్లె నమస్తము నంచు నివ్వెఱన్. 181

టీక. ఈ నిసువు = ఈ బిడ్డఁడు; దేవతానాయకుడో! = ఇంద్రుడో; చతుర్ముఖుడో! =
బ్రహ్మయో! భవబంధములు = సంసారబంధములను; ఊడ్వనున్న = త్రెంప సిద్ధముగా నున్న; బుభుక్షు
వైకో = తినునానవయి; లొంగఁగఁడు = విడువఁడు - తీయఁడు; నివ్వెఱన్ = ఎక్కువ ఆశ్చర్యముతో.

చ. తలఁచు మనంబులోన² వసుధాధిపయాజకధర్మపత్ని ని
ర్మలకనకావదాతముఁ గరాళతేరాలఘుకీలమాలికో³
జ్వలము⁴ జగత్ప్రియాచరణసాక్షి ముదతీమదంగ⁵భాగితా
తిలకితవిభ్రమంబగు⁶ సుదీర్ఘమహత్త్వము దివ్యతత్త్వమున్. 182

టీక. వసుధా.....పత్ని = రాజులచే యజ్ఞములు చేయించు బ్రాహ్మణుని కులసతి; - సుకీల;
నిర్మలకనకావదాతము = పరిశుద్ధమగు బంగారువలె స్వచ్ఛమైన; కరాళ.....జ్వలమున్ = మిక్కిలి
భయంకరములయిన గొప్ప జ్వాలల సమూహముచే ప్రకాశించు (మండు) చున్న; జగత్.....
సాక్షిన్ = లోకులు చేయు కర్మలకు సాక్షిభూతమైన; ముదతీ.....విభ్రమంబు = సంతోషముతోఁ
గూడిన కన్నుల విలాసము గలది; ఉదీర్ఘమహత్త్వమున్ = గొప్ప అద్భుతశక్తి కలదానిని; దివ్య
తత్త్వమున్ = పరతత్త్వమగుదానిని; మనంబులోనన్ = తలఁచు - అన్నిచేపుని స్రాగించెనని భావము.
అలం. పరికరము.

క. సతి యీగతి 'శ్రియమిచ్ఛేద్ధుతాశనా' త్తనుట యెఱిగి హుతపహు నఖలే
ప్రితవితరణగుణలీలా,చతురుం బ్రార్థింపఁ దత్ప్రసాదముకలిమిన్. 183

టీక. 'శ్రియమిచ్ఛేత్, హుతాశనాత్' = అగ్నివలన సంపదను కోరవలెను; హుతపహున్ =
అగ్నిని; అఖల.....చతురున్ = సమస్తములగు కోరికలకు నెఱివేర్చు గుణవిలాసమున నేర్పురి యగు
వానిని; తత్ప్రసాదముకలిమిన్ = అతనియనుగ్రహమువలన; [ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్ఛేత్, శ్రియ
మిచ్ఛేద్ధుతాశనాత్' అని పెద్దల వచనము.] అలం. పరికరము.

సీ. ఒకకొన్ని వడియంబు లొకకొన్నివరుగులు నొకకొన్ని తెఱఁగుల యెలుపుఁబప్పు
లొకకొన్నిద్రబృడ లొకకొన్నితాలింపు లొకకొన్నివిధముల యెట్లుచేరు
లొకకొన్నికలకల్పు లొకకొన్ని⁷బజ్జలు నొకకొన్నిరీతుల యూర్పువగలు
నొకకొన్ని⁸సిగరులు నొకకొన్నియంబళ్లు నొకకొన్ని⁹వహులపూషోత్కరములు

తే. వివిధఫలకందమూలంబు లవియుఁ గొన్ని
యూరుబిండులు నొకకొన్ని యొక్కకొన్ని
యూరు¹⁰గాయలు¹¹బచ్చళ్లు నొక్కకొన్ని
పెరుగు పాలో తేనె నేతులు పెచ్చు¹²పెరుగ. 184

1. చ. గాదు. 2. క. వసుధావర. చ. వసుధాధిప. ట వసుధావిబుధాధిప. 3. చ. రాలము
గీల, ట. రాలఘుకీల. 4. చ. జగత్ప్రియా. 5. క. భాగతా. చ. భాగితా. 6. చ. నదిర్పు. 7. చ.
బజ్జలొక్క. 8. చ. శిఖరులు. 9. చ. వగల. 10. క. గాయలు పచ్చ. క. ర. గాయలుఁ బచ్చళ్లు.
11. చ. పచ్చడు లొక్క. 12. చ. పెరుగ.

టీక. పరుగులు = చేపుట్ల; తెఱఁగుల = విధములు; ఓలుపుబప్పులు = వైతోలు తీసి శుభ్రపఱచిన పప్పులు; ద్రబ్బెడలు = భక్ష్యవిశేషములు! తాలింపులు = తిరుగుమోత వేసి వండిన వస్తువులు; ఓట్టి చేరులు = కారముగల ద్రవద్రవ్యములు; కలకల్పలు = పెక్కుతెగలకూరలు కలిపి వండిన వ్యంజనములు; బజ్జాలు = కొంచెము పలుచని పచ్చట్ల; ఊర్పువగలు = పిండిమిరియములవిధములు; శిగరులు = శిఖరులు; అంబట్ల = కొంచెము చిక్కిని పానీయములు; పహుల = విధములు; పూచోత్కరములు = ఆవ్వములగుంపులు; కందమూలంబులు = దుంపలు; ఊరుఁబిండులు = పప్పుపచ్చట్ల; పెచ్చువెరుగన్ = అధికముకాగా;

చ. అమితములై మహానసమునం దపు ¹డుదృశ మొందుచున్నయ
న్నములు సుపక్వగంధముల నందములై యటువోపుచోట న
య్యమరతరుప్రసూనతతు లంగనవైఁ గురియంగఁ బుట్టు గం
ధము లిటు డిగ్గుచోటఁ దగుఁ దద్ద్వితయారచితోపగూహముల్. 185

టీక. అమితములై = ఎక్కువయి; మహానసమునందున్ = వంటయింటిలో; ఉదృశ మొందఁ = పుట్టఁగా - తయారుకాగా; సుపక్వగంధముల్ = బాగుగా వండుటవలన కమ్మని వాసనలతో; అమరతరుప్రసూనతతులు = కల్పవృక్షపుపూలసమూహములు; అంగనవై = స్త్రీవై - సుశీల పయి; తద్.....గూహముల్ = ఆ రెండు పరిమళములచేతను కూర్చబడిన (చేయబడిన) అలింగనములు; తగున్ = ఒప్పును; [సుశీలవంటకముల కమ్మనివాసనలు మీఁదికి - ఆకాశమువైపు పోవుచున్నవి; దేవతలు ఆమెవైఁ గురిపించిన పూవులతావులు క్రిందికి దిగుచున్నవి; ఈరెండును దారినడుమ కలిసికొని పరస్పరా లింగనసౌఖ్యము ననుభవించుచున్నవనుట.]

శా. ఆ లీలావతి నిత్యసత్యశ్రమదైర్యోదార్యసంశుద్ధులం
జాలఁ మెచ్చి వటుత్వముం దోఁగి సాక్షాత్కారముం బొందెను
ద్వేలాలోలకృపాజపాప్రసరకాంతిభ్రాంతికృల్లోచనా
బ్రాలిందాశ్రితరాధికాసురతరాగాంకూరుఁ డా శౌరియున్. 186

టీక. ఆ లీలావతి.....శుద్ధుల్ = ఆ సుశీలయొక్క నిత్యములైన సత్యము, శాంతి, ధైర్యము, త్యాగము, పరిశుద్ధి అనువానిచే; చాలఁ = ఎక్కువగా; వటుత్వమున్, లోఁగి = బ్రహ్మచారివేషమును తీసివైచి; ఉద్వేలా...గాంకూరుఁడు - ఉద్వేల = మిక్కిలియైన; ఆలోల = అంతటను చలించుచున్న; కృపా = దయ యను; జపాప్రసవ = దాసనపుఁబూవుయొక్క; కాంతి = కాంతి యను; భ్రాంతికృల్ = భ్రమను కలిగించుచున్న; లోచనాబ్జ = తామరపూవులవంటి కన్నులయొక్క; ఆశింద = ముంగిటిని; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; రాధికాసురతరాగాంకూరుఁడు = రాధాదేవితోడి కేళియందలి ప్రేమయొక్క మొలక కలవాడు [అతని కన్నులు చలించుచున్నవనియు, దయారసము నొల్కుచు జపాపుష్పమువలె నెఱ్ఱనై యున్నవనియును, ఆ చూపులలో రాధికతోడి కేళియందలి ఆసక్తి మొలకలెత్తుచున్నదనియు భావము.] ఆ, శౌరియున్ = అపిష్టువును; సాక్షాత్కారముంబొందెన్ = ప్రత్యక్షమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

సీ. నీలంబు భక్తానుకూలంబు హరిదంతచేలంబు నవనీత²చోర మాది
మూలంబు కరుణావిశాలంబు ³ధృతజగజ్జాలంబు ⁴శ్రీలతావాల మమర
⁵వకాలంబు భవవినోత్కీలంబు తల్పితవ్యాళంబు శిక్యాచచూళ మమిత
లీలంబు హృతమరుత్సాలంబు ⁷శశిసఖాఫాలంబు వరదానశీల మఖిల

1. చ. ఉదృశమందు. 2. చ. ట. లోల. 3. క. కృత. చ. ధృత. 4. చ. శ్రీలతావాల. 5. క. శ్రీలతా. 6. క. మేలంబు. చ. ట. మాలంబు. 7. చ. నత్కీలంబు. 8. చ. ట. శిఖసఖ.

తే. కాలజంఘాల¹ మశనకృత్² త్వేళ మరిక, రాళ మాపత్వయోదవాతూలము నగు
యదుకులసరోమరాళంబు నతివగాంచి, నతియు నుతియు నొనర్ప నన్నగధరుండు.

టీక. అతివ = ఆ సుశీలాదేవి; నీలంబు = నల్లనిదియు [‘నీలంబు-’మున్నగునవి యదుకుల
సరోమరాళంబు - అనుదానికి విశేషణములు.] హరిదంతచేలంబు = దిగంబరము-దిన్నమొలగలది; ఆది
మూలంబు = ప్రధానమూలమగునది; భృతజగజ్జాలంబు = ధరింపఁబడిన లోకముల గుంపు కలది;
శ్రీలతావాలము = లక్ష్మీయను లతకు పాదయినది; [‘అలవాలము = పాదయైనది’ అని పూర్వటీక.]
ఆమరమాలంబు = దేవతలందఱికిని మూలభూతమగునది; [‘ఆమరమేలంబు = దేవతల కూడికగలది’
అని పూర్వటీక.] భవనోత్క్రీలంబు = జన్మములనెడి వనమునకు దావాగ్నియైనది - నశింపఁజేయునది;
తల్పితవ్యాళంబు = పడకగాఁజేయఁబడిన పాము కలది; శిక్యావమాళము = చలిచిచిక్కముతోడి సిగ
గలది; ఆమితలీలంబు = ఎక్కువ విలాసములు కలది; హృతమరుత్పాలంబు = హరింపఁబడిన వేల్పుచెట్టు
(పారిజాతవృక్షము) కలది-[శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతోరికపము స్వర్గమునకేగి నందనవనమునందలి
కల్పవృక్షమును వెల్లగించి తెచ్చెనను గాథ యిట గ్రాహ్యము.] శశిసఖసాలంబు = చంద్రునితో
సమానమగు నుదురు కలది; పరదానశీలము = పరములను ప్రసాదించు స్వభావము కలది; అఖలకాల
జంఘాలము = ఎల్లకాలములందును పరుగిడునది; అశనకృత్ త్వేళంబు = అహరము (అన్నము)గాఁ
జేయఁబడిన విషము కలది. [కృష్ణుండు బాల్యమున పూతనాస్త్రస్యమును విషమిశితమును త్రాగెనను కథ
యిట గ్రహింపఁదగినది.] అరికరాళము = శత్రువులకు భయంకరమైనది; ఆపతయోదవాతూలము =
ఆపదలను మేఘములకు నుడిగాలి యైనది; అగు; యదుకులసరోమరాళంబు = యాదవవంశమును
సరస్సుకు హంస యగు శ్రీకృష్ణుని; నతి = నమస్కారము; నుతి = పొగడిక; ఆనగధరుండు = (గోవర్ధన)
వర్వతము నెత్తిన శ్రీకృష్ణుండు. అలం. రూపకము.

ఉ. ఆసతిఁ బల్కు నీహృదయ మారయఁ గోరియె³ యిట్లొనర్చితఁ

గాసి; కుశేశయాననలు గల్గిరయేనియుఁ గల్గనిమ్ము నీ

చేసినభాగ్య మేసతియుఁ జేయదు నీయెదుట⁴ మునీశ్వరా

భ్యాసదురాసదం బగు మదాకృతి యీగతి నుల్లసిల్లుటన్.

188

టీక. ఆ సతి = ఆ, సుశీలనుగూర్చి; ఆరయఁగోరియె = పరీక్షింపఁదలఁచియే; ఇట్లు; గాసి,
యొనర్చితఁ = కష్టపెట్టితిని; కుశేశయాననలు = తామరలవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; మునీశ్వరా
భ్యాసదురాసదంబు, అగు = మనుల యోగాభ్యాసముచేతఁగూడ పొందరానిది, అయిన; మదాకృతి =
నా రూపము; భాగ్యము = అదృష్టము.

క. సుచరిత్ర! నేడు నీచే, తిచలిది భుజియింపఁ జాల తృప్తి యొక పెడిం

బచరణగా; ⁵దిమ్ముల మును, రుచియింపదు శబరివిందు ద్రోవదివిందున్.

189

టీక. సుచరిత్ర! = మంచినడకకలదానా! సుశీలా! పచరణ = ఇచ్చకపుమాట - అనత్యపు
మాట; ఇమ్ముల = బాగుగా; ద్రోవదివిందు = ద్రోవది పెట్టిన విండుభోజనము - పర్యుషితము.

క. ఆతిమానుష మసిథారా, వ్రతమగు; ⁶మను వంట నిప్పువంటి దిది యనఁ

బలిదేవతవై వను ⁷నీ, గతి భావారాధ మయ్యెగా ⁸జగములకున్.

190

1. చ. మసురకృత్ 2. క. గోరియయట్లా. చ. గోరియె యట్లా. 3. ట. దీగతము. 4. క.
మను. చ. మను. 5. చ. నివి. 6. చ. జనములకున్.

టీక. ఆసిధారావ్రతమున = కత్తిదాదపయి నిలుచుటవంటిదగు - ఆసాధ్యనియమములు కల; మనువు = బ్రదుకు; అతిమానుషము = మానవులకు అతీతమయినది; అంటు = తాపటకు; అన = అనుటకు; పతిదేవతవై = పతివ్రతవయి; మను = జీవించు; నీ గతి = నీపద్ధతి; జగములకు = లోకములకు; భావారూఢము, అయ్యె = ప్రసిద్ధమైనది - తార్కాణమైనది.

చ. తనుశతకోటులెత్తి బహుధర్మవినిర్మితిఁ బేర్చి గాంచినన్
నను ¹గనలేని లేతలకు నాలి! యభోగ్యము భాగ్య; మీపు ప్రా
గ్జననమునం దొనర్పితి వొకానొకయర్చన నన్నుఁగూర్చి; దా
నన సమకూరెఁజుము సుజనప్రజనందితచర్య నీదెసన్.

191

టీక. తనుశతకోటులు, ఎత్తి = వందలసంఖ్య కల కోటిజన్మములు ఎత్తియుండి; బహుధర్మవినిర్మితి = ఎక్కువ ధర్మకార్యచరణమున; పేర్చి గాంచినన్ = పెంపుపొందినను; నను = కనలేని - గ్రహింపలేని; లేతలకు = అజ్ఞులకు; భాగ్యము - నా దర్శనసంపద; అభోగ్యము = అభింపరానిది; నాలి! = అమ్మా! ఈవు = నీవు; ప్రాగ్జననమునందున్ = వెనుకటిజన్మమున; అర్చన = పూజ; ఒనర్పితి = చేసితివి; దానన = దానిపలననే; సుజనప్రజనందితచర్య = మంచివారల గుంపుచే కొనియాడఁబడిన పద్ధతి; నీదెసన్ = నీయెడల; సమకూరెఁజుము.

తే. అతివ! తొల్లింటిపుట్టువునందు నొక్కమాని వేలిమిజన్నెవై మన్ననాఁడు
నా మధురవేణుగానంబున మది గరగి, తొరగఁజేసితి సుస్సిగ్ధదుగ్ధరసము. 192

టీక. వేలిమిజన్నెవై = హోమధేయవయి; మన్ననాఁడు = జీవించియున్నవృద్ధుడు; సుస్సిగ్ధదుగ్ధరసము = మిక్కిలి చిక్కయిన తీరము; తొరగఁజేసితి = ప్రవించితివి.

క. ఆ పాలనురువు పనన, వ్యాపారముచేతఁ దెరలివచ్చి నిలిచె లీ
లాపింఛచ్చవిధర్మిత్త, తాపింఛ మదీయమకాలితటిఁ గుచలికుచా! 193

టీక. పననవ్యాపారముచేత = గాలి వీచుటచేత; తెరలి = ఎగిరి; కుచలికుచా! = నిమ్మపండ్లవంటి స్తనములు కల నుళిలా! లీలా.....తటిన్ - లీలా = విలాసార్థమయిన; పింఛ = నెమిలిపించెము యొక్క; ఛవి = కాంతిచే; భర్మిత్త = తిరస్కరింపఁబడిన; తాపింఛ = పీకటిప్రాకటగల; మదీయనూళితటిన్ = నా తలపయిని; నిలిచెన్.

క. దానఁ బయస్సంతానపు, దానంబున నన్ను ³దడపు దానవయితి చం
ద్రాసన! తత్ఫలమునఁ గాదా నీకును ⁴దక్కితిన్ ముదము మదిఁ బొదలన్. 194

టీక. దానన్ = ఆ కారణమువలన; పయస్సంతానపుదానంబుచే = పాలనుదానముచేయుట వలన; దక్కితిన్ = లభించితిని; ముదము = సంతోషము. పొదలన్ = వృద్ధిపొందఁగా.

ఆ. ఒక్కడ కృతసత్క్రియుండఁగు విప్రుండు, గలఁడు ఘోరికలుషకశివబుద్ధి
వసుధయెల్లఁ దిరుగు వసుధాను వసువేరి, పట్టణమున నుండుఁ బట్టువడుగు. 195

టీక. అకృతసత్క్రియుండు = మంచిపనులు చేయనివాడు; పట్టువడుగు = ఘోరికలబ్రహ్మచారి; వసుధ = భూమి.

సీ. ధనవంతుడఁగన్యు సుద్యాహంబు దొరికి యాచ
తులు ⁵నాకుఁ దెలువితంతువులఁ దగిలి

1. చ. గనలేని. 2. క. నము. చ. నపు. 3. క. దనువు. చ. ట. దడపు. 4. క. దక్కితిన్ చ. ట. దక్కితిన్. 5. క. కఠినకలుష. చ. ట. కలుషకశివ. 6. క. నాకుపై.

కులపంతుఁడయ్యుఁ బెద్దలఁ బాసి విహరించుఁ

బాపండపండానుబంధి యగుచు

మతిమంతుఁడయ్యు నామ్నాయముల్ చెవిఁబెట్టఁ

డల్లీలలేఖనవ్యసన మొసఁగి

స్థితిమంతుఁడయ్యు లక్ష్మీకాక¹ త్రిమృదుఁ

బలుగూడు మరిగి యాధ్యుల భజించి

తే. తలఁచు బ్రహ్మస్వదేవస్వములకు నెక్కు², గుప్తు జిచ్చిడి³ పేలాలు కొఱుకఁ దివురు
గ్రహణకాలంబునందు ముగ్ధుడు జలముల, నె⁴ బ్ర⁵ చెంచడ మాబ్రాహ్మణబ్రువుండు.

టీక. ఉద్వాహంబు, దొఱిగి = పెద్దలిడిచి - పెద్దలి చేసికొనక; పెరివితంతువులక⁶ = విధవ
లయిన ఇతరుల భార్యలను; మూఁతులు, నాకు⁷ = వారివైయాళించునటు - లేదా - పెదవులు చప్పు
రించును. పాసి = విడిచి; పాపండపండానుబంధి = నా స్థికలగుంపుతో చేరినవాడయి; విహరించు⁸ =
లిరుగును; అమ్నాయముల్ = వేదములు; అల్లీలలేఖనవ్యసనము = అనభ్యపురూటలనాడుటయందలి
అలవాటు; ఎసఁగి = విజృంభించి; స్థితిమంతుఁడయ్యు⁹ = కలిగినవాడై యున్ను; లక్ష్మీకాక = అను
భవించక; పలుగూడు, మరిగి = వివిధములగు అన్నములను తిసి; [మధుకరవృత్తి నవలంబించి యనియుఁ
జెప్పిన చెప్పనగును.] అధ్యుల¹⁰ = ధనికులను; భజించి = సేంచి; త్రిమృదు¹¹ = తిరుగును, బ్రహ్మ
స్వదేవస్వములకు¹² = బ్రాహ్మణుల సొత్తునకును, దేవద్రవ్యమునకును; ఎక్కు¹³ = హానిని; తలఁచు¹⁴;
ఆ బ్రాహ్మణబ్రువుండు = సీచుడగు నా బ్రాహ్మణుండు; నె¹⁵ బ్ర చెంచడము = చెడ్డదేగ - దురాత్ముడు;
కుప్ప¹⁶ = పడ్డగూటియందు; చిచ్చు, ఇడి = అగ్నినుంచి - అనఁగా ధాన్యపుగుప్పకు నిష్పండించి;
పేలాలు కొఱుక¹⁷ = పేలాలను తినుటకు; తివురు¹⁸ = ప్రయత్నించుచు - అనఁగా తనకు అత్యల్ప
లాభము కలుగుటకొఱుకయి ఇతరులకు మహాపకారము నొనర్చునని భావము. ["కుప్ప¹⁹ = పెంటదిబ్బ
యందు" అని పూర్వటీక. అది అత్యంతము అసంగతము.] అలా. రూపకము, లలితము.

వ. వా. డొక్కకందువ నొక్కవెలయాలికిం జిక్కి మహిమండలకుండలంబగు పొండ
రికంబునం గొండొకకాలం బుండి యొక్కపెనుబండువునఁ గన్నులపండువగు
మహిమనై వేద్యప్రకల్పనంబు ధూపోత్సవానంతరంబున నెడముగాచి²⁰ చూచి,
తనవలయుఁజెఱుగునం జని బహు²¹విధంబగు కాలంబు మని ముదిసి, తనువు విడిచి
యత్యుత్తమంబగు ధరామరవంశంబునంబుట్టి పుట్టిననాటనుండియుం జదువు
చదువు *నన చదురుండై, నిండుప్రాయంబున నిన్నుం జెట్టవట్టించి యిట్లున్న
వాఁడు వినుము.

197

టీక. కందువ²² = సమయమునందు; వెలయాలికి²³ = భోగపుస్త్రీకి; మహిమండలకుండలం
బగు = భూమండలమునకు కుండలమను నగయైనది - ప్రధానమైనది; కొండొక²⁴ = కొంత; పెనుబండు
వున²⁵ = గొప్ప పర్వదినమునందు; ఎడము, గాచి = అవకాశమును ప్రతీక్షించి; ముదిసి = మునలియియి;
ధరామరవంశంబున²⁶ = బ్రాహ్మణకులమున; చదువున²⁷ = విద్యయందుమాత్రము; చదురుండై = నేర్పరి
యయి; నిండుప్రాయంబున²⁸ = యౌవనమున; చెట్టవట్టించి = చేయిపట్టుకొనఁజేసి - వివాహమాడి.

తే. తరుణి! మద్భక్తదర్శనోత్సవసుకృతము, పాపవన్నికి సలిలమై భద్ర మొసఁగె
గాక లేకున్న నితఁడు ప్రాగ్జని నొనర్చుకల్పషములకు నిష్కృతికలదే? యిందు.

1. క. త్రిమృదులలు. 2. క. కుప్ప. 3. శ. ర. ప్రేబ్రలు. 4. ట. చెంచడము. 5. చ. కొని.
6. దీర్ఘంబగు. *చ. లన. 7. చ. మద్భక్త.

టీక. మధ్యక్షదర్శనోత్పవసుకృతము = నా నైవేద్యమును చూచుటయను ఉత్పవమువలన
పుణ్యము; పాపహినిక్ = పాపములను అగ్నికి; పలిమై = నీరయి; భద్రము, ఒనఁగెగాక = మేలు
కలిగించెనుగా! ప్రాగ్గనిక్ = వెనుక జన్మమున; ఒనర్పు = చేసిన; కల్పవములకుక్ = పాపములకు;
నిష్కృతి = ప్రాయశ్చిత్తము. అలం. రూపకము.

వ. అవ్విధంబుగ సోపహారంబగు మదీయరూపంబు నాకస్మి కంబ ¹కనుంగొని భస్త
సాత్కృతదుష్కృతనీరసశీయపసరాశియై భూసురకేసరికిశోరంబై వాని వడసియు
నతఁడు, కట్టిడి యగుటకుఁ గారణంబు వినుము. 199

టీక. సోపహారంబు, అగు = నైవేద్యముతో కూడిన; భస్త.....రాశియై = బూడిదగా
చేయబడిన పాపములను ఎండుగడ్డిమేటయి; భూసురకేసరికిశోరంబై = బ్రహ్మణశ్రేష్ఠునికి పుత్రుడయి;
కట్టిడి = క్రూరుఁడు. అలం. రూపకము.

క. నీ భావశుద్ధి యారయ, శోభనచారిత్ర! ³యేన సువ్యై యతినికి
లోభక్రోధముల మనః, ఊభము గావించి బాలిశుం డనిపింతుచ్. 200

టీక. శోభనచారిత్ర! = పరిశుద్ధస్వభావము కలదానా! నీ భావశుద్ధి = నీ మనశ్శుద్ధిని;
అరయక్ = పరిశీంచుటకయి; లోభక్రోధములక్ = లోభముచేతను, క్రోధముచేతను; మనఃఊభము =
మనస్సులో కలతపాటును; బాలిశుండు = క్రూరుఁడు; అనిపింతుక్ = అనబడునట్లు చేసితిని.

క. పతి గొట్టినఁ బతి తిట్టినఁ, బతి నిర్దయుఁ డగుచు నెట్టి పాటుపటిచినక్
మతి నన్యథాత్వ మొందరు, పతిచేతల లతివ! నీకుఁ బ్రతి యగువారల్. 201

టీక. ఎట్టిపాటు, పఱచినక్ = ఎట్టికష్టపాటు పెట్టినను; నీకు, ప్రతియగువారల్ = నీకు
సమానలయన; పతిచేతల = పతియే వైషమ్యముగా ఎంచువారు - పతివ్రతలు; మతిక్ = మనస్సులో;
అన్యథాత్వము, ఒందరు = మార్పు పొందరు.

తే. నిష్ఠరత్వంబు తొలఁగించి నేటనుండి, నీకు ననుకూలుఁడయ్యెడు నీ విభుండు
మత్పదద్వయభక్తి సమగ్రులైన, సుతుల నేవురఁ గాంచె దూర్జితవిభూతి. 202

టీక. నిష్ఠరత్వంబు = కాఠిన్యము; తొలఁగించి = తప్పించి; ఊర్జితవిభూతిక్ = స్థిరమగు
సంపదతో; మత్పదద్వయభక్తిసమగ్రులు = నా పాదద్వయసేవచే నిండినవారు - పరమభాగవతులు;
ఏవురక్ = ఏడుగురను; కాంచెడు = పొందెదవు.

ఆ. వెండిబైడి త్రవ్వి తండంబుగా మేలి, కూడుఁబాడి⁴ నింటఁ గొలఁదిమీర
నోము తెల్లనోచి నూతేండ్లు బ్రదికి నీ, భర్తతోడఁ బరమపదముఁ గనుము. 203

టీక. వైడి = బంగారము; త్రవ్వి తండంబుగాక్ = అపరిమితముకాఁగా; మేలికూడు = మంచి
యాహారము; కొలఁదిమీరక్ = వాడ్లమీటి యుండఁగా; పరమపదము = వైకుంఠము.

ఉ. మన్ననచేసినాడు మురమర్దనుఁ డంచు నహంకరింప శో
కిన్నరకఠి! యట్లయినఁ గీడోదవుక్; విను తొంటికిన్న న
స్సన్నిహితాంతరంగవయి సత్యసమార్జనశుద్ధిలక్ష్మీక్
వన్నియపెట్టుమీ మహితవర్తనకీర్తులు న్విహిం⁵చుచున్. 204

1. క. కంబుగఁగను. చ. ట. కంబగను. 2. చ. యవన. 3. క. యేనజాన్వయ. చ. ట. యేన
జాన్వయ. 4. క. యింట. చ. నింట. 1. ట. భుజన్.

టీక. కిన్నరకంఠి! = కిన్నెరవంటి కంఠముకల సుఖిలా! మురచుద్ధనుడు = విష్ణువు; మన్నన, చేసినాడు = గౌరవించినాడు; అహంకరింపకు = గర్వింపకుము; కీడు = ఆపద; ఒదవు = కలుగును; తొంటికన్న = మునుపటికంటెను ఎక్కువగా; అన్నన్నిహితాంతరంగవు = నాయందు ఉంచబడిన మనస్సు కలదానవు; మహితవర్తనకీర్తులు = పేరుపడిన నడతను, కీర్తి; నిర్వహింపుచు = (ఆ రీతినే) నెఱవేర్చుచు; సత్యసమార్జవశుద్ధిలక్ష్మీకే = సత్యము; ఋజుభావముల పరిశుద్ధోభకు; పన్నియ, పెట్టుమీ! = మెఱుగుపెట్టవలయును.

క. తృష్ణారహితులు ¹ తృద, నిష్ణాతలు నిత్యసత్యనిరతులు నగు శ్రీ
వైష్ణవులఁ గాంచి ననుఁగా, విష్ణుపదవలగ్న! గౌరవించి కొలువుమీ! 205

టీక. తృష్ణారహితులు = పేరానలేనివారు; మత్పదనిష్ణాతలు = నాపాదములయెడ నిష్ఠకల వారు - నాపాదభక్తులు; నిత్యసత్యనిరతులు = ఎల్లపుడును సత్యముపల్కుటయందు ఆసక్తి కలవారు; ననుఁగా = నావలెనే - (నన్ను గాఢలఁచి) విష్ణుపదవలగ్న! = ఆశాముపంటి నడుము కలదానా! (నూత్న మధ్యా!) గౌరవించి కొలువుమీ!

క. అని వర మిచ్చి మహీసుర, వనిత మన్నించి భక్తవత్సలుఁ డరిగెం
దననెలవునకు సుధారసమునఁ గుముదినఁ దేర్చియరుగు పూర్ణేందుఁ డనన్. 206

టీక. మహీసురవనిత = బ్రాహ్మణిని; సుధారసమున = అమృతరసముచేత; కుముదిన = కలువతీగను; తేర్చి = తేలించి; పూర్ణేందుఁడనన్ = చంద్రుఁడో యుపనట్లుగా అలం. ఉల్లేఖ.

ఆ. అంట సుఖీలమగఁడు నరుడెంచి యొకకొన్ని, దివసములకు దొరలఁ దిరియు నాస
గోసీ తనకులంబువానియు వన్నెయు, దలఁచుకొనుచుఁ దెలివి మొలకలెత్త.

టీక. దొరల = ప్రభువులను; తిరియునాస = యాచించు కోరికను; కోసి = విడిచి; మొలకలెత్త = అంకురింపగా.

తే. అతనిఁ దమసొమ్ముచేసి మున్నాఁగియున్న
మోహముఖులైన జ్ఞాతుల మూలఁ ² ద్రోచి
సంహృతాసురులైన నిర్జరులకిరణి
మది వివేకాదివర్గ మభ్యుదయ ⁴ మొందె. 203

టీక. తమసొమ్ముచేసి = తమహక్కుగా చేసి - స్వాధీనపఱచుకొని; మున్ను = మునుపు; అఁగి యున్న = ఆక్రమించియున్న; మోహముఖులైన = మోహము మొదలుగాఁగల; జ్ఞాతుల = దాయాదులను - అంతశ్శత్రువులను; సంహృతాసురులు = సంహరింపబడిన (నశింపఁజేయఁబడిన) రాక్షసులు కలవారు; నిర్జరులకరణి = దేవతలవలె; మది = మనస్సులో; వివేకాదివర్గము = వివేకము మొదలగు సత్తమగుణముల సమూహము.

క. కోపంబు నాఁగి మిక్కిలి, పాపమునకు లోఁగి బుద్ధి పశ్చాత్తాపా
టోపశిఖఁ గ్రాఁగి కరుణా, ద్వీపపతీలహరిఁ దోఁగి విప్రుఁడు మఱియున్. 209

టీక. అఁగి = అణచి; లోఁగి = వెనుదీసి; పశ్చాత్తాపాటోపశిఖ = పశ్చాత్తాపమచు గొప్ప (అర్పాటముగల) అగ్నియందు; గ్రాఁగి = పరితప్తమయి; కరుణాద్వీపపతీలహరి = దయయనెడి నది ప్రవాహమునందు; లోఁగి = మునిగి. అలం. రూపకము.

సీ. కాలీచపడ నిండ్లకడ కేగి వనరుచుండెడివాడు వై రాగ్యనిష్ఠుడయ్యె

1 గయ్యాల క్రచ్చయై కాలుద్రవ్వచు సదా ముండువాడతిశాంతమహితుడయ్యె
గసరి యెంగిలిచేతఁ గాకి ప్రేయనివాడు సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడయ్యె
బ్రహ్మకల్పముదాక బ్రతుకాసంగడకట్టువాడస్థిరముగ విశ్వముఁ దలంచె
తే. బాటిగాఁ గొన 4 కల పద్మభవునినైన, నీరసము నేయువాడు వినీతుడయ్యె
నొరుల లచ్చికి 5 ముచ్చిరి యుడుకువాడు, సర్వసముండయ్యె విష్ణుప్రసాదమహిమ.

టీక. కాలు, ఈచపడ = కాళ్ళు కుంటుపోవునట్లు - కాళ్ళరవిపోవునట్లు; ఇండ్లకడకు = ఇక
రులయిండ్లయొద్దకు; వనరుచుండెవాడు = చేవురించెడివాడు; వై రాగ్యనిష్ఠుడు = వై రాగ్యమున నియ
మము (అనక్తి) కలవాడు; కయ్యాల క్రచ్చ = జగడగొండి; కాలుద్రవ్వచు = జగడమునకు సిద్ధ
పడుచు; సదా = ఎల్లప్పుడు; ముండువాడు = కోపించువాడు; అతిశాంతమహితుడు = గొప్పశాంత
గుణముకలవాడు; కసరి = కోపించియెనను; కాకి, ప్రేయనివాడు = కాకిని కొట్టనివాడు -
[అనగా ఎంగిలిచేతితోఁగాకిని కొట్టిరయెడల - ఆచేతినుండి రాలిన మెతుకులనుతని కాకి బ్రతికిపోవు
నేమో యను సందేహముకలవాడగుట.] సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడు = నిత్యమును అన్నదానముచేయుట
చేత పేరుపొందినవాడు; బ్రహ్మకల్పముదాక = ద్విపరార్థపరిమితకాలాంతమువఱకు; బ్రతు
కాసంగ = జీవించునాశన; కడకట్టువాడు = ఒప్పువాడు - తనజీవితము శాశ్వతమని యూహించు
వాడు; విశ్వము = ప్రపంచము; పాటిగాగొనక = లక్ష్యపెట్టక; పద్మభవునినైన = బ్రహ్మను
కూడ; నీరసముచేయువాడు = చులకగా చూచువాడు; వినీతుడు = వినుడు; లచ్చికి = సంప
దకు; ముచ్చిరి = దుఃఖపడి; ఉడుకువాడు = తపించువాడు - అసూయపడువాడు.

ఉ. పాశము మీటు * పెద్ద పెదపాశములై బలితంపుఁగాఁగలన్

మూలుగుచున్న ప్రాబసిడి ముంచి ధనార్థుల కిచ్చు; విష్ణుదే
వాలయసు ప్రతిష్ఠలకునై యొసఁగున్ సతి కేల 9 నించు నా
నాలఘుకర్తనిర్మితికి నగ్రకులేంద్రుడను గ్రహంబునన్.

211

టీక. పాశముమీటు = హద్దుమీటిను; పెద్ద పెదపాశములై = పెద్ద పెద్ద కడ్డీలుగా నున్నవై;
బలితంపుఁగాఁగలన్ = మిక్కిలి పెద్దవైన బాసలయందు; మూలుగుచున్న = స్థిరముగా - కదలక
యున్న; ప్రాబసిడి = చాలకాలము క్రిందటి బాగారము - లేక ధనము; ముంచి = తీసి; ధనార్థు
లకు = యాచకులకు; విష్ణుదేవాలయసుప్రతిష్ఠలకునై = దేవాలయములను నిర్మించి, అందు దేవ
తలను ప్రతిష్ఠచేయుటకయి; ఒసఁగున్ = ఇచ్చును; అగ్రకులేంద్రుడు = బ్రహ్మణశ్రేష్ఠుడు; నానా
లఘుకర్తనిర్మితికి = పెక్కు విధములగు పనులు జరుపుటకయి; సతి కేల = భార్యచేరి; నించున్ =
నిండించును - ఆమెకప్పుగించును.

క. 1 యాలుమగలు విష్ణున, రాయణువై పెక్కుగతుల వ్రతములు తటితోఁ

జేయుచు నుండఁగ నట ని, శ్రేయసపదమైన పాండరీకతోణిన్.

212

టీక. అలుమగలు = భార్యభర్తలు; విష్ణుపరాయణులై = విష్ణువునెడ భక్తికలవారై; తటి
తో = సమయానుసారముగ; నిశ్రేయసపదమైన = మోక్షస్థానమైన; పాండరీకతోణి = పాండు
రంగక్షత్రమున.

1. చ. కచ్చు. 2. క. కాంతి. 3. ర. కాంత. 3. క. వేయని. చ. కెయ్యని. ట. పేయని. 4. క. కాచుకల. 5. చ. బచ్చిర్ది. * 6. ర. మీఁక బెద్ద 6. చ. లన్. 7. చ. ట. సం. 8. చ. యొసఁ గన్. 9. చ. నెంచు.

మ. యచరాధ్ధాతశిఖావతంసము ¹చిరప్రాణంబు దూరప్రియా
గమశంసిస్సుటకాకలికలన మేకప్రక్రియాపాత²సి
క్షము శీతర్తు బలీయ మొక్కబలిభుగ్రాజంబు రాజిల్లు శ్రీ
రమణాగార పురోధరోత్థచలపత్రస్థూలశాఖాశిఖిన్.

213

టీక. యచరాధ్ధాతశిఖావతంసము = యమునిదూతలలో శ్రేష్ఠమయినదియు - యచదూత
లకు తలమానికమైనదియు - [కాకి యరిష్టమగుటచే దానిని చూచువారికి చావుతప్పదని కవిభావము.]
చిరప్రాణంబు = చాలకాలము జీవించునది; దూర.....కలనము = దూరప్రదేశమునందున్న యిష్ట
జనుల రాకను తెలియజేయు స్ఫుప్తమైన ధ్వనికలది; [పెనుకటి టీకలో ఈ సమస్తపదము రెండు పద
ములుగా విభజింపబడి “దూర.....శంసి - దూర = దూరమునందలి; ప్రియ = ఇష్టవస్తువుయొక్క;
ఆగమ = రాకను; శంసి = కోరునది; స్సుటకాకలికలనము - స్సుట = స్పష్టముగా వినబడెడి; కాకలి =
సన్ననికంఠస్వరముతోడ; కలనము = కూడినది” అని వ్రాయబడినది. ఈ వ్రాత సరికాదని చదువరు
లెఱుంగకపోయెను.] కాకి యిట్టిపై వ్రాలి యరచినచో చుట్టములు వచ్చుచున్నారని ఆ యతపు సూచించు
చున్నదనుట ఎల్లరుకుఁ జెల్లినవిషయమే గదా! ఏకప్రక్రియాపాతసిక్షము = ఒకటికంటెమాపుకలది;
[పూర్వటికలో ఇచట “ఏకప్రక్రియాపాతసిక్షము” అను పాతము గ్రహింపబడి “ఒకవిధమైన పాటు
నందలి దీక్ష (నియమము) కలది” అని యర్థము వ్రాయబడుట సరికాదని గ్రహింపవగును] బలిభుగ్రా
జంబు = బలిమెతుకులు తిని బ్రదుకునది - గొప్పకాకి; శ్రీరమణా.....శిఖిన్ = శ్రీరమణాగార =
విష్ణుదేవునిగడియొక్క; పురోధరోత్థ = ఎదుటున్న స్థలముపై పుట్టిన; చలపత్ర = రానిచ్చెట్టుయొక్క;
స్థూలశాఖాశిఖిన్ = లాఘుపాటి కొమ్మవివలును, రాజిల్లున్ = ప్రకాశించెను. అలం. పరికరము.

శా. తాతల్లిగడ్డులు మానులెల్లుగును ముత్తాళల్ సహాయుల్ సహ
శ్రోతల్ భాతలు నేవకుల్ హితులు మిత్రుల్ పుత్రు లోలిం దివా
భీతాభీతములై తనం గొలువఁగాఁ బోన్మాఁకలై వాయన

వ్రాతశ్రేష్ఠము గ్రాలు రేలు పగలుక బ్రంతాగమాంతంబులన్.

214

టీక. సహశ్రోతల్ = సహాధ్యాయులు; ఓలిక్ = క్రమముగా; దివాభీతతఃఅభీతములై =
గ్రద్ధసూచలకు భయపడనవయి; పెన్మాఁకలై = పెద్దగుంపుగా కూడినవయి; తనన్, గొలువఁగా; వాయన
వ్రాతశ్రేష్ఠము = కాకులలో ఉత్తమమైనది; బ్రంతాగమాంతంబులన్ = సమీపవృక్షముల చివటిభాగము
(కొన, లాదు; రేలుపగలుక = రాత్రింబగట్లు; క్రాలున్ = ప్రకాశించును - ఒప్పును.

చ. అది యొకనాడు విట్టలగృహంగణభూబివీతపర్వతౌ

మెదుగులు మేయఁ గన్నడి యమేయగతిక బరవన్ దదాయత

చ్చవభవభూరిమాంబుతవశంబున నయ్యెడ ధూళివోవ న

భ్యుదితములయ్యె చావ గుడి యూచ్చినఁ గల్లు నగణ్యపుణ్యముల్.

215

టీక. విట్టల...పర్వతౌ = పాడురంగని జేవాలయపు వాకిటనున్న బలివీతమువయియున్నవైన;
అమేయగతిక = శీఘ్రగమనమున; పఱవన్ = ఎగురఁగా; తదాయతచ్చవభవభూరిమారుతవశంబునన్ =
దాని వెడలై ననఁకొలవలన పుట్టిన పెద్ద గాలివలన; అయ్యెడన్ = ఆచోట; ధూళివోవన్ = దుమ్ము
(లేకుండ)పోఁగా; దానన్ = ఆకారణమువలన; అగణ్య పుణ్యముల్ = లెక్కింపరాని పుణ్యములు;
అభ్యుదితములు = కలిగినవి; అయ్యెన్.

1. చ. నిరప్రాణంబు. 2. క. దీక్షము. చ. ట. వీక్షము. 3. చ. ట. లల్లుడులు. 4. చ. ట.
న్నాకయై. 5. చ శ్రేష్ఠము.

పాండురంగ-33

వ. ఇట్లతర్కితోపపన్నంబగు పన్నగశయనసదన సమ్మాన్జన సముదితసుకృతపరిపాకంబునఁ గాకంబు కతిలోకం బయ్యె వినుము. 216

టీక. ఆతర్కితోపపన్నంబు = అనుకూలమండ తటస్థించినది; పన్నగ.....పరిపాకంబునఁ = శ్రీవిష్ణుని దేవాలయమును ఉడుపుటవలన కలిగిన పుణ్యమునకు ఫలముగ; అతిలోకంబు = లోకోత్తరమైనది - గొప్పది.

క. కలహంస మొకటి యదుకుల, కులహంసముగుడిఁ జరిగించుఁ గుసుమాయుధకీర్తిలతాగుచ్ఛముకై వడి, జలరుహసంఘదమరాశనంకాశగతిన్. 217

టీక. యదుకులకులహంసముగుడిఁ = యాదవకులమున ఉత్తముడగు శ్రీకృష్ణుని దేవాలయమున; కుసుమా.....కై వడిఁ = మన్మథునికీర్తి యుల తకు పూవుగుత్తివలెను; జల.....గతిఁ = బ్రహ్మవాహనమైన హంసపోలికను; చరించుఁ = తిరుగును. అలం. ఉపమ.

వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి. 218

టీక. వర్తించి = సంవరించి.

మ. కుతుకం బింకక కుంకుమద్రవమిశ్లోరోచనాపంకనిర్మితపత్రాంకకలంకితాంబుధికుమారిహారిపక్షిరూపాద్వితయాస్ఫాలనలాలనోచితపయోవిస్ఫారికాసారసంతతి నా నీడభవంబు క్రీడ సలుపుకొ దద్దివ్యధామంబునన్. 219

టీక. కుతుకంబు = ఉత్సాహము; ఇంకక = తగ్గక; ఆ నీడభవంబు = గూటిలోపుట్టు ఆహంస; కుంకుమ.....సంతతిఁ - కుంకుమద్రవ = ద్రవరూపమైన కుంకుమతో; మిశ్రిత = కూడుచున్న; గోరోచనాపంక = ముద్దగా నున్న గోరోచనముచే; నిర్మిత = కూర్చబడిన; పత్రాంక = మకరికాపత్ర చిహ్నములచే; కలంకిత = కలంకముకలవిగా - మలినములుగా చేయబడిన; అంబుధికుమారి, హరి, పక్షిరూపాద్వితయ = లక్ష్యదేవియొక్క మనోహరమైన రెండు కుచములయొక్కయు; ఆస్ఫాలనలాలనా = చఱచుటయొక్క విలాసమునకు; ఉచిత = తగిన; పయోవిస్ఫార = ఎక్కువైన నీటితోఁగూడిన; కాసార సంతతిఁ = సరస్సుల సమూహమునందు; తద్దివ్యధామంబునఁ = ఆ పుణ్యస్థలమునందు; ['ఆ దేవాలయమున' అని పూర్వటీక.] క్రీడ సలుపుకొ = విహరించును.

ఆ క్షేత్రమునఁ గల సరస్సులలో పాండురంగని దేవేయగు లక్ష్యదేవి జలక్రీడలాడుచుండును; ఆమె నీటిలో మునిగి తేలుచున్నపుడు అలవలన ఆ నీరు ఆమెపక్షిజములను చఱచుచున్నట్లుండును. ఆమె తన స్తనములవయి కుంకుమతో కలిపిన గోరోచనముచే మకరికాదుల చిత్రములను చిత్రించుటచే న్నైనసమయమున అవి కరగి నీటిలో కలియుటచే ఆ నీరు చంకిలమై మనోహరముగ నున్నది; అట్టి గొప్ప సరస్సులందు ఆ హంస విహరించుచు అనుదించుచుండెనని భావము. అలం. ఉదాత్తము.

సీ, మొన రెండుగాఁగఁ ద్రెవ్విన విద్రుమద్రుకందము నేలు ముక్కునఁ దడవి తడవి
1-మొగి విచ్చు పసిడిగేదఁగి తేకుగమి మించు విశదచ్చు²ముల విద్రిచివిద్రిచి
నగు మొగంబుల దాసనపుఁ గ్రొవ్విరులనవ్వచిగురాకు నడుగులఁ జిమ్మి చిమ్మి
నిద్దంపుఁబండు వెన్నెలగుత్తి కడకొత్తి మలయుమైముంపులఁ గలఁచి కలఁచి

తే. శారీరసాధప్రభూణకాసారసార

సారసామోదమేదురవారిఁ దేలి

వచ్చి యా యందు గుడిలోనఁ జొచ్చె నొక్క

నాఁడు పవలింటి ¹బీతండవేడి దలఁకి.

220

టీక. ఆ యంచ. ఒక్కనాఁడు, మొన = చివటిభాగము; రెండుగాఁగ్, త్రైవిన్ = రెండుగా చీలిన; విద్రును ద్రుక్రదమును. ఏలు = పగడపువృక్షముయొక్క దుంపను, పాలించు - అనగా చివటి రెండుగా చీలిన పగడపుదుంపవలెనున్న; ముక్కునక్ = ముక్కుతో; మొగివిచ్చు = మొత్తముగా విరిసిన; [మొగివిచ్చు = నుఖభాగము విరియనట్టి అని పూర్వటీక.] పసిడిగేదఁగిఁజేయగమిక్ = బంగారుపన్నెకల మొగిఁజేయగలగుంపును; మించు = అతిశయించు; విశదచ్చదమ్మలక్ = అందమైన తొక్కలను; విద్రిచి, విద్రిచి = విదలించి, విదలించి; నగుమొగంబుల = బాగుగా వికసించిన; నిద్దంపు = నున్నవైన - లేటయైన; వెన్నెలగుంపుల = వెన్నెలగుంపులు; కడకొత్తి = త్రోసివేసి; మలయు = విజృంభించు; మైక్ = దేహమును; ముంపులక్ = మునుంగుటలచే; కలచి = చలింపఁజేసి; శార్జి... వారిక్ = విష్ణుదేవుని దేవాలయపుమొగసాలయందలి కొలనిలోని చక్కని కమలముల పరిమళములతోఁగూడిన నీటియందు; పవలింటిబీతండవేడిక్ = మధ్యాహ్నపు మిక్కుటపుటెండయొక్కవేడిమిచే; తలఁకి = భయపడి. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

క. అది తనదేహం బచ్చట, నిదలంపం బక్షసలిలవిపుష్ములచే:

జోదు కొదవించుచు గాడ్పులు, పొదవెట్టు ²రజోవికారములు దూరముగన్.

టీక. పక్షసలిలవిపుష్ములచేక్ = తొక్కలవలని నీటితుంపరలచే; చొదుకు, ఒదవించుచుక్ = చలని, పుట్టించుచు; గాడ్పులు = గాలులు; రజోవికారములు, దూరముగ్ = దుమ్ముయొక్క న్యాపించు టలు దూరము; అగునట్లుగా; పొదవెట్టుక్ = కలిగించును - చేయును. [పొదవెట్టు = కలుగఁజేయు నట్టి అని పూర్వటీక. ఈ టీకను గ్రహించుచో క్రియాపదము లుప్తమైపోవుచున్నది.]

తే. సలిభగమున కేతదాచరణముననగలిగె నాకస్తికంబుగఁ గంబుపాణి

గర్భగేహోపలేపసంస్కారసార, సుకృత పరిపాక నిరపాయశోభనంబు,

222

టీక. సలిభగమునకుక్ = నీటిపక్షి - హంసకు; ఏతదాచరణమునన = ఇట్లు చేయుటచేతనే - తొక్కలనీటితుంపరను విదలించినమాత్రమున; కంబుపాణి... శోభనంబు - కంబుపాణి = శ్రీకృష్ణుని యొక్క; గర్భగేహ = గర్భాలయముయొక్క; ఉపలేపసంస్కార = అలంకరణవలని; సార = మేలైన; సుకృతపరిపాక = పుణ్యఫలమువలన; నిరపాయశోభనంబు = అపాయములేని - నశింపని - శుభము; కలిగెక్ = లభించెను.

క. శుక మొకటి చంచుజితకిం, శుకమై హరిహయశరాససురుచిరవపురం

శుకమై కుసుమాకరకిం, శుక ³మానందమున నందసుతు గుడిఁ బెరుగున్.

223

టీక. శుకము, ఒకటి = ఒక్కచిలుక; చంచుజితకింశుకమై = ముక్కుచే జయింపఁబడిన మోదుగుమొగ్గకలదయ - మోదుగుమొగ్గవంటి యెఱ్ఱని ముక్కు కలదయ; హరిహయశరాస, సురుచిర, వపురంశుకమై = ఇంద్రధనుస్సువలె, చక్కని; శరీరముయొక్క, కాంతులు కలదయ; కుసుమాకరకింశుకము = వసంతముతువునకు మోదుగు అయినది - ప్రధానమయినదనలు; నందసుతుగుడిక్ = పాండురంగని దేవాలయమున; పెరుగున్. అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. అలమి త్రిలోకముల్ గెలుచు నత్తటి తేరువహించు తొడిచి
 ల్కలు దగదొట్టి ముందటికి పొగక పొడిన దాన తద్భంగ
 బెలమి వహింప మెచ్చి మరుఁ డిచ్చు మణిమయమాలికాత్రయన్
 గళమునఁ దాల్చు జిత్రశుకనాథుఁడు రేఖలపేర నిచ్చుటన్.

224

టీక. అలమి = ఆక్రమించి; త్రిలోకముల్ = ముష్టికములు; గెలుచునత్తటి = గెలుచునట్టి
 యా సమయమున; తేరు, వహించు = రథమునులాగుచున్న; దగ, దొట్టి = దప్పిపొందినవయ; తాన =
 తానే-ఈచిలుకయే; తద్భంగంబు=ఆరథముబరువున; ఎలమిన్ = స్త్రీలితో; వహింపన్ = మోయఁగా; మెచ్చి
 = కొనియాడి; మరుఁడు=మన్మథుడు; ఇచ్చు=బహుకరించునట్టి; మణిమయమాలికాత్రయన్. మూఁడు
 మణిహారములను; చిత్రశుకనాథుఁడు = రుగురంగుల - వన్నెలచిలుక; గళమునన్ = మెడయందు;
 రేఖలపేరన్ = రేఖలనెవమున; నిచ్చుటన్ = కాశ్యపముగ; తాల్చున్ = ధరించును. అలం. అవహ్నులి.

క. కీర మది యొక్క హరి పరిచారక చేరి వసి ముఁ జవినింప గ పొ

పా. ని యొక గ భవనమార్ద్రారాదులవలనఁ దన్ను సంగక్షియన్.

టీక. కీరము = చిలుక; హరిపరిచారికచేరికన్ = విష్ణుభక్తురాలిచనవున; మేపు = ఆహారము-
 తిండి; భవనమార్ద్రారాదులవలనన్ = పెంపుడుసిల్లి మొదలగువానివలన.

క. దేవాలయమునఁ గొన్ని నిజావాసమునందుఁ గొన్నియహములు దగఁ బై

చే వదలక పాటించుచు, బూపుంబలెఁ బువ్వుబోడి పులుగుం బ్రోచున్.

టీక. నిజావాసమునందున్ = తన గృహమున; అహములు = దినములు; చేవదలక = విడువక;
 పాటించుచున్ = గమనించుచు; పులుగున్ = చక్షుని - చిలుకను.

మ. పసుపార్చుం దడియొత్తు సెండనెక గంపం బొగి మై దువ్వుచన్

వసయున్ వెన్నెను మేపు మేపు నొసఁగున్ వల్లించు శ్రీరామనా

మసుధామాధురిసాధురీతి గుచుంబుభస్థాయిగాఁ జేసెనుచున్

బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ బింబోష్టి రాచిల్కటన్.

టీక. పసుపార్చున్ = పసుపుత్రాసి, స్నానముచేయించును; ఎండనెకన్ = ఎండవలని పేడిమి
 చేతన్; కంపంబు = చలివలనఁగలిగిన వణుకును! ఆగి = ఆసి - పొగట్టి; మేపున్ = ఆహారమును;
 మేపున్ = తినిపించును. శ్రీరామనామసుధామాధురిన్ = శ్రీరామనామాకృతమాధుర్యమును; వల్లించు
 చున్ = తెలుపును - బోధించును; బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ = వసంతర్తుదినములు ప్రవే
 శింపఁగా; బింబోష్టి = దొండపండువంటి పెదవికల వనిత - ఆహరిదాసి.

తే. కనకమణిపంజరంబుల నునిచి యునిచి

చక్కెఱయు నుక్కెఱయు సారె గుక్కి కుక్కి

యొఱపుఁ బలుకులు పలుమాటలు గఱపి కఱపి

కలికి చిలుకలకొలికి రాచిల్కక బెనును.

228

టీక. కనకమణిపంజరంబులన్ = మణులు తాపిన బంగారు పంజరములందు; ఉక్కెరయున్ =
 బెల్లపుభిక్ష్యమును; సారె = మాటిమాటికిని; ఒక్కెఱబలుకులు = చక్కనిమాటలు; కఱపి = బోధించి;
 కలికిచిలుకలకొలికి = ముద్దుగమ్మ యయిన ఆహరిదాసి.

1. చ. త్తలి. 2. క. దోడి. 3. చ. లోగక. 4. క. డాల్చు చిత్ర. 5. చ. ట. లరుగఁబై.
 6. క. తిరుచ. . చ. జాల.

మ. కలహంసోపమయానః ¹చక్రగుచః ²ప్రేఖభ్రంజరీటాక్షీః ³గో
 కిలసారస్వర బర్హి బర్హచితురం ⁴శీరప్రియాలాపః ⁵దౌ
 య్యలిః జాలక్ మరీగే ⁶శుకం బది ⁷గరియఃప్రేమ గావించుచు ⁸హ
 బులుగుం బొండున నంది పొందిగతి ⁹బొత్తోత్తుల ¹⁰హత్తుచున్. 229

టీక. శుకంబు, అది = ఆ చిలుక; గరియఃప్రేమ = ఎక్కువ అనురాగమును; గావించుచు = కూర్చుచు; కలహంసోపమయానః = హాసపడకలవంటి నడకలు కలదానిని; చక్రగుచః = చక్ర వాకములవలె గుండ్రమైన కువములు కలదానిని; ప్రేఖభ్రంజరీటాక్షీ = లిరుగుచున్న - కాటుక పట్టవంటి (నల్లనైన) కన్నులు కలదానిని; కోకిలసారస్వర = కోకిలమువంటి మధురమైన కంఠస్వరము కలదానిని; బర్హి బర్హచితురం = నెరులిగించెమువంటి చక్కని జుట్టుకలదానిని; శీరప్రియాలాపః = చిలుకవలె చక్కగా మాటాడుదానిని; తోయ్యలి = స్త్రీని - పొందిదానిని; పులుగుంబొందునః = పక్షియొక్క చేరికను; అంది, పొందినగతి = ఆరమరలేక యున్నట్లుగా; బొత్తోత్తుల, హత్తుచు = ఎక్కువ చేరిక, చనవులు కలిగినదయి అచటః చాలక, మరీగే = ఎక్కువగా ప్రేమించి మెట నంటెను. [మువర్జనమునుబట్టి పొందిదానియందు పక్షిసామాన్యగుణములే యుండుటవలన, ఆమె యొక వింతపక్షియే యని భావించి, దెవరు లేక చిలుక ఆమెతో కడసి మెలిసి, అమెను విడువకుండెనని భావము.] మువర్జనమునను, పశ్యమునగల 'శుక' పరమువలనను ఇట్టి చక్కని యువతిని జూచిన, ఇంద్రియనిగ్రహమున గొప్పపేరు పడసిన శుకుండు (మహర్షి) కూడ ఆమెను మోహింపవలసియుండు నని వ్యంగ్యము. అలం. పరికరము.

తే. ఆ శుకద్విజరాజున కంతః గొంత, కాల మరుగంగ నొకనాడు కలిగె బంధ

మోక్ష; మాకన్తి కం బనిర్తు క్తికలిమి, యా శుకద్విజరాజున కద్భుతంబె ! 230

టీక. ఆ శుకద్విజరాజున = ఉత్తమమైన ఆ చిలుకను; బంధమోక్షము = పంజరమునుండి విడుదల; ఆకన్తి కంబు = అనుకొనకుండగ - తటాలున; శుకద్విజరాజునకు = శుకుండనెడి బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠునకు - మహర్షికి; నిర్తు క్తికలిమి = మోక్షసంపద; అద్భుతంబె? = ఆశ్చర్యముకాదు.

సీ. జనియించెనొక్కొ పచ్చని మొల్క యను బుద్ధి గ్రుచ్చిన పచ్చలకొమరువలన
 సమకూరెనొక్కొ దాడిమి ఫలలోద్భవబీజమతి ప్త్య రాగసామగ్రి వలన
 బొడకట్టెనొక్కొ జబుఘలంబు లను మనోభ్రమ మింద్ర నీల విభ్రమమువలన
 దోతెంచెనొక్కొ మధూకపుష్పము లను నాస హార్యుంజిముత్యములవలన

తే. ¹దాసి యటు వెట్టి ²పసుపాడఁ దలఁగి చచుడు

'బరణిమూఁచుట నెలకొన్న బన్నసరముఁ

గఱచికొనిపోయెఁ జిల్క ప్రగల్భవిటుఁడు

బాలికామానసముఁగొను ³పగిది నపుడు.

231

టీక. గ్రుచ్చిన = కూర్చిన; పచ్చలకొమరువలన = పచ్చల కాంతివలన; పచ్చని మొల్క యను బుద్ధి = పచ్చని మొలక యను భ్రాంతి; జనియించెనొక్కొ! = కలిగినదో, యేమో! దాడిమి ఫలాద్భవబీజమతి = దానివ్వుగింజలనెడి భ్రాంతి; సమకూరెనొక్కొ! = కలిగినదో, యేమో! బొడకట్టె నొక్కొ! = కలిగినదోమో! మధూకపుష్పము లను, నాస = ఇప్పుడు పుష్పలనెడి ఆశ - భ్రాంతి; తోతెంచె

1. క. చక్ర. 2. క. ప్రేఖ. 3. క. మసీయ. చ. గరియ. 4. క. జంబూఘలంబును. శ. ర. జంబూఘలంబులను. 5. క. దాది. శ. ర. దాసి. 6. చ. వంటి. 7. చ. భరణి. 8. చ. పగుడి.

నొక్కొక్క! = కలిగినేమో! అటువెట్టి = అక్కడ, దూరముగా ఉంచి; తలగించుదున్ = తొలగి, వెళ్లగా; బన్నసరమున్ = రత్నాలహారమును (నానావిధరత్నములనుగూర్చిన హారమును) ప్రగల్భమిటుడు = నేర్పరియైన సరసుడు; బాలికామానసమున్ = యువతియొక్క మనస్సును; కొనుపగిదిన్ = హరించి, వెడలిపోవునట్లు; చిల్క; కఱచిగొనిపోయెన్. అలం ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

క. బారాదిసొమ్ము లుండంగ, హారమునే కొనుచుఁ జనియె సంజజము ప్రియం

¹బారంగ ఘటకామును లగు, వారలు గుణవత్ప్రసక్తి వదల విడుతురే? 232

టీక. బారాదిసొమ్ములు = లెక్కలేనన్ని నగలు; అంజజము = పక్షి - చిలుక; ప్రియంబారంగన్ = ప్రియముతో; ఘటకాముకులగువారలు = ఘటమును గోరువారు; గుణవత్ప్రసక్తిన్ = మంచి గుణములు కలచారి సంబంధమును; (చిలుకవిషయమున - త్రాటితోఁగల సంబంధముననుట) - హారమున రత్నములు దారముతో కూర్చబడినవనుట. అలం. ఆర్థాంశరన్యాయము.

క. ఆ ధవళకిరణముఖకి న, సాధుశుకాచరణ మపు డసహ్యాం బయ్యెన్

గోధుక్కులెసరికి మనో, బాధకమగు కృష్ణధూర్తబాల్యముబోలెన్. 233

టీక. ఆ; ధవళకిరణముఖకిన్ = చంద్రునివంటి ముఖము కల ఆ హరిదాసికి; ఆసాధుశుకాచరణము = ఆ చెడ్డచిలుక చేసిన పని; గోధుక్కులెసరికిన్ = గోపికాస్త్రీకి; మనోబాధకమగు = మనస్సును బాధించునదైన; కృష్ణధూర్తబాల్యముబోలెన్ = ధూర్తుడగు కృష్ణుని చిన్నతనమువలెను; అసహ్యాంబు = ఓర్వరానిది - బాధ కలిగించునది; అయ్యెన్. అలం. ఉపమ.

మ. కటిఁ జేలార్థముచుట్టి, చిక్కినది ²వేగఁజొట్టి పాలిండ్లమీఁ

దట సుధించుచు నార్ద్రదేహలత మాద్యద్వర్ష ధారావల

త్రటిదాశారముఁ జూపఁ దోపికొనుచున్ ధమ్మిల్లబంధంబు ముం

గిటికిన్ సుస్తని వచ్చె గోస్తనహస్తీసగ్రహవ్యగ్రయై³.

234

టీక. కటిన్ = నడుమును; చేలార్థము = సగముచీర; పాలిండ్లమీఁదటన్ = స్తనములపైగా - అవి కనబడకుండునట్లు; సుధించుచున్ = కూర్చుచు - సరిచేయుచు; ఆర్ద్రదేహలత = (స్నానము చేయుటచే) తడిసిన, తీగవంటి (సన్నని) దేహము; మాద్య.....కారమున్ = దట్టమైన వర్షధారలచే చుట్టుకొనబడిన మెఱుపుయొక్క ఆకారమును; [ఆమె మెఱుపువలెను, ధరించిన చీర వర్షధారలవలెను ఉన్నవనుట.] ధమ్మిల్లబంధంబు, దోపికొనుచున్ = జాట్లు ముడివేసికొనుచు; ముంగిటికిన్ = ఇంటిముందు భాగమునకు - ఇంటిముగసాలకు; గోస్తన.....వ్యగ్రయై = రత్నహారమును ఎత్తుకొనిపోవుచున్న చిలుకను వట్టుకొనుటయందు తొందరపాటు కలదై; సుస్తని = చక్కనదన్నలు కల యా పడఁలి; వచ్చెన్. అలం. ఉపమ, న్యూహావోక్తి.

తే. వర్షధారావశేషాన్వవాయయుక్తి, వాయువశమునఁ దెరలు మువ్వన్నె⁴విల్లు

వేడ్క వెన్నాడుశశివోలె వెలది చాప, లమునసరమాహరించు కీరముఁదవులుచు.

టీక. వర్ష...యుక్తిన్ = వర్షము ధారలుగా కురవగా మిగిలియున్న (నీటితుపరల) గుంపుకూడికచే; తెరలు = బయలువెడలిన; మువ్వన్నెవిల్లు = ఇంద్రధనుస్సును; శశివోలెన్ = చంద్రుని వలెను - చంద్రుడు వెంటనంటినట్లుగా; వెదిది = చాన; చాపలమునన్ = భ్రమచీర; సరము, అహరించు = హారమును ఎత్తుకొనిపోవునట్టి; తవులుచున్ = వెబడించుచు; వేడ్కన్; వెన్నాడున్ = వెంటదలుమును. అలం. ఉపమ.

1. క. బారయ. చ. బ. రసి. శ. ర. బారంగ. 2. క. మేనం. చ. ట. వేగం. 3. క. దో. పి. ట. దో. పి. 4. చ. ట. న్యగ్రయై. 5. చ. నిల్లు. 6. క. శుక. చ. ట. కీర.

మ. గుహమాతృస్పటికాక్షసూత్రము సిలేతుచ్చేదగుచ్ఛచ్ఛటా

స్పృహం గైకొన్న శుకంబో¹ యేనులుతటిక జీరాడుపూవాగైతో²

బహిరుడ్డినత నొడ్డి నిబ్బు రతిరాట్పట్టాశ్వమో నాంగ న

మృహిళావిభ్రమకీర మొప్పు ముఖనీమూగామిముక్తాళియై

236

టీక. అమృహిళావిభ్రమకీరము = ఆ హరిదాసియొక్క పెంపుడుచిలుక; ఏమఱుతటిక; గుహ మాతృస్పటికాక్షసూత్రము = పార్వతీదేవియొక్క స్పటికముల జవమాలయ; సిలేతు...స్పృహం = తెల్లచెఱుకుతుకుకలగుదెలయొక్క సమూహ మును బ్రాంతిచే; ["సమూహమునందలి యపేక్షచేత"నని పూర్వటిక.] కైకొన్న, శుకంబో = గ్రహించిన చిలుకా యేమి, యిది? జీరాడుపూవాగైతో = నేలాడుచున్న పూవులగుత్తితో; బహిరుడ్డినత = బయట ఎగురుటయందు; ఒడ్డి = పందెముచేసి; రతిరాట్పట్టాశ్వమో = మన్మథుని వాహనరాజమగు చిలుకయో; నాంగ = అరునట్లుగా; ముఖ... శియై = ముక్కున గఱచుకొనిన ముత్యాలలహరముకొదయ; ఒప్పు = ప్రకాశించుచు. ['అమృహిళా విభ్ర'మకీరము = ఆ యాడువారి నినోదపుజిలక' అని పూర్వటిక.] అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఈ చందంబున గందర్వస్యంగనంబు వినింపితుం డన మందమంద ప్రచారంబును, మల్లియుచుండన దుర్గమ ప్రవేశనిపూంబు, నవివేకి యన శిథిలీకృతస్వపక్షంబును, దనుజ శృహితజనకజ యన రామానుసరణసముచితంబునునై యున్నత్తుపోలికం జంచుచుంబి లలంతికావ్యాజంబున లాలగ్రక్తుచుం, బుష్పనద్భింబంబు విధం బున శరీరప్రభాదంబున నంబోధరంబులచేతం గప్పబడుచు, యోగిబాగున విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్ఛలనంబున బాశచ్ఛేదంబునేయుచుం, బరవధూపయోధ రంబుపగిది బట్టరాక, నీతివిమహృదయంబుగతి దూరదగ్గినయోగ్యంబై, కరువలి మురువునం బొడమి యడంగుచు, బరబ్రహ్మంబు చాడ్చున నగోచరం బయ్యును దదీయమాయావిలసితంబునె⁴ సకలంబును నిజప్రతిభాసంబున యాథావ్యభూమిక నభినయించుచు, శశాంకశిలాసౌధవిటంకంబులను నుంకునగొన్నతటి శరన్నీరద వశంవదంబగు⁶ సువాశీర⁷ శరాసశకలంబన మెలంగుచు, నంతరిక్షమనోష్ణత్వంబు నకు⁸ నెత్తామ⁹ చంచూపుట ప్రవాళఖాడప్రభాహింకసంబునం దొరలి సఫలవిటప లక్ష్మినావహిం¹⁰ చుచుం, బ్రమాదవిగళితంబగు నగవిరోధిగొలుపు వీనన¹¹ యచ్చ రల పచ్చలకడియంబునడువున నిరాలంబనస్థలంబునం బలుమలు¹² చక్రచక్రమణ చమత్కారంబు సూపుచు, సమీపారామశ్యామలపలాశపటలగర్భంబునందు ముకుందవిగ్రహంబునందు భక్తిసమగ్రుండగు పురుషశ్రేష్ఠం పునుంబోలె నేర్పలు పరాక డిందుచు, నందంద జాతిపులుగులు మురుజగంధధుగంధరం బగుటకు జగడంబు దిగిచినం గినిసి విస్మయతనూచుచానంతు¹³ కపోలాంతరంబును, విఘ్నానవికృతపీక్షణంబునై ట్టణంబు మణివలయవలయితంబగు రతియువతి

1. చ. యేమరు. 2. చ. డనంగా. 3. చ. చుబిత. 4. క. బుకునై సకలంబును. చ. ట. నెసకం బును. 5. చ. పుచు. 6. క. శునా. సూర్యా. సునా. 7. క. శిలా. చ. ట. శరాసన. 8. క. నత్తామ. చ. నత్తామ. 9. క. చుచు. చ. చుచూ. 10. చ. పుచు. 11. చ. యచ్చల. 12. చ. జక్ర. 13. చ. ట. కపోలాంతంబును.

ముఃజేలిరిలిం జెలురడరు మెక నిగిపించి మకుడబడి కాన్మప్రకారవికారస్వరం
 బుగ వాని నిరాకరించుచుఁ బటచు నప్పజుచుఁజిలుక ²కలిగినయదివోలె
 సయ్యన్ను వెన్నాడం ³వెన్నాటకంబై పోటికత్తియ లత్తుంగకుచోత్సంగసంగత
 కురంగలాంఛనకభావలొకసంజుల మునిముసినగవు ⁴తెగయ గోరువంక కాన
 వచ్చెంగాని కీరంబు దూం బయ్యెగదే యు గర్భోక్తివైదర్భిగూడి
 యాకుచు బాకుచు ⁵బంజరంబును, జిలుకచాలుతెగయు ⁶చేరించేరి యెల
 యింప నలయుంచుచు, నక్షత్రక్కగ్రిక్కిరించుచు నొక్కయొడం గాలువొడిచి
 ముక్కున నక్కంతహారతేభంబు నొక్కుచు, 'జిక్కె జిక్కె' ⁷క్కడ నిక్కడ
 నక్క యక్క' ⁸యని చేటికానకరంబు ⁹పాలనిన పుష్పగె-కెగి మెఱుంగు⁷ మెఱసి
 తొలంగిన తెఱుగున డాయు నచ్చి⁸నట్లుగ నూయంబగు ⁹పూయ⁹లేటిపాటిఁ
 బోవంబోన దూరంబగుచు నుండు నొడవూపులమాడ్కి దినియ¹⁰వచ్చుట నటించి
 మున్నవోనిరాయిపోయగంబున నొప్పింతనడి పట్టువడుట పదగంది, ప్రచురర
 యంబున భద్రపుర¹¹ప్రసాదంబులు మోసం బూపున నెగసి తిరిగి ¹²పెఱతెరు
 వునం బఱతెంచి పాండురంగాయతనంబు ¹³మధ్యరంగంబు చొచ్చి యువ్వుట
 నివ్వుం దనయిచ్చనుండు దుడిమాబుపై ¹⁴వ్రాల నివ్వుట. 237

టీక. ఈ చందంబున = ఈ రీతిని; కుదర్చుకూకూలు = మర్చకునికి రగమైన చిలుక;
 వినిదితుండన = మిక్కిలి నిందించబడిన జనునివలె; నూనూన ప్రచారములు = మెల్లమెల్లని నడకలు
 గలదియు [వినిదితుండు మాడ ఇతరులముఖము మాడలేక జూతుచు మెల్లమెల్లగనే నడచుట స్వభావము.]
 మలిష్టుచుండన = దొంగపోలిక; దుర్గుచు ప్రవేశనిపుణులు = చేర శక్యమునని ప్రదేశములకు ప్రవేశించు నేర్పుకలది;
 [దొంగకూడ అసాధ్యములగు చోటులకు పోయి దొంగిలించుట స్వభావము.]
 అవివేక యన = తెలివితేలివనిపోలిక; శిథిలృతస్వవక్షుంబు = నడచఁజేయఁబడిన తన తొక్కలది;
 [అవివేకి తనతెలివితేమిచే తనవక్షముకొనుట విడిపోవుట సాధించుచుండును.] ననుజగ్గహిత =
 రాక్షసునిచే (రావణునిచే) కొనిపోబడిన; జనకజయగ = సీతాదేవివలె; రామానుసరణము
 వితంబును = చిలుకవక్షమున స్త్రీచేత అనుసరించబడుటకు తగినదియు - (సీతవక్షమున) రామునిచే అను
 సరించబడుటకు తగినదియు - [పూర్వటికలా "శ్రీరాముని ననుసరించుటను" అనిపూత్రము కలదు.] ఉన్నత్తు
 పోలిక = పిచ్చివానిరీతిని; చుచు...ంబున = ముక్కున గఱచుకొన్న హారము నెవమున; లాల
 గ్రక్కుచు = చొంగలు కార్చుచు; పుష్పనర్పింబుబుధిబున = సూర్యు, చంద్రుల మండల
 ములవలె; శరీరప్రభావంభున = శరీరపు కాంతియు నెవమున; యోగిబాగున = యోగివిధ
 మున; విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్చలంబున = తెలిపోయిన కాళ్లగుళెలలను నెవముచేత; (ఇది
 చిలుకవక్షమున) 'కారణముచేత' అని పూర్వటిక. పాశచ్చీకూలు = త్రాటిరి తెంచుటను;
 [యోగివక్షమున ఆకలకు తెగించుట]; పరసహృదయోధంబున = ఇతరస్త్రీయుక్కు స్తనమువలె
 నీలివిమహృదయంబు గలిగె = నీలివేత్తయొక్క మనస్సువలె; దూరవర్ధనయోగ్యులై = దీర్ఘాలోచనము

1. చ. ట. పుదు 1. కరగిన. చ. కలిగిన. 3. చ. బన్నాట. ట. జన్నాట. 4. క. నెఱుమ.
 చ. ట. తెగయ. 5. క. మాజ. 6. చ. ట. నూచులు గెరిగి. 7. చ. ట. మెఱది. 8. చ. నట్లద. 9.
 చ. లేడిపాటు. 10. క. నచ్చట. చ. వచ్చుట. 11. చ. ప్రసాద. 12. చ. పొఱ. 13. చ.
 లో'మధ్యరంగంబు'లేదు. 14. చ. వ్రాలిన.

చేయుటకు తగినదయి, (చిలుకపక్షమున) దూరమునుండి చూచుటకుమాత్రము తగినదయి; కరువలిమురు వునక్ = గాలిపోలికను; పొడమి, యడగుచుక్ = పుట్టి, అణగిపోవుచు, (చిలుకపక్షమున) కనఁబడి మాయమగుచు; పరబ్రహ్మంబుచాడ్పునక్ = పరమాత్మవలె; తదీయమాయావిలసితంబునెసకంబును = ఆ బ్రహ్మముయొక్క మాయా రూపమగు ప్రకృతియొక్క కాంతివిలాసమును; నిజప్రతిభాసంబునక్ = తానను తోషికచేత; - తానను భ్రాంతిచేత; యాధార్థ్యభూమికను, అభినయించుచుక్ = నిజమను వేషమును, అభినయించుచు - అనఁగా - నిజమనుభ్రాంతిని కలిగించుచు [అని బ్రహ్మముపక్షమున అర్థము.] [ఇఁక చిలుకపక్షమున] అగోచరంబయ్యును = కనఁబడుకన్మును; మాయావిలసితంబునెసకంబును = మోసముయొక్క విలాసము అనునట్టి; నిజప్రభాసంబునక్ = తననీడచేత; యాధార్థ్యభూమికను, అభినయించుచుక్ = యధార్థమగు వేషమునుపక్షియే యను భ్రాంతినిగొలుపుచు. [పరబ్రహ్మము ఏరితిని మాయారూపమగు ప్రకృతియందు నిత్యము, యధార్థము నను బ్రమచు కలిగించునో, ఆరితినే ఈ చిలుక యును తన నీడను చూచిన యితరులు ఆ నీడయే చిలుక యని భ్రాంతిపడునట్లు చేయుచున్నదని భావము.] శశాంకశిలాసౌధవిటంకంబులక్ = చలువఱాతిపేడల ముంజూరునందలి గూండ్లయందు; ఉనుకువఁగొన్నతటిక్ = నిలిచియున్న సమయమున; శరస్మిరదవశంవదంబు, అగు = శరత్కాలపు (తెల్లని) మేఘమునం దణగియున్న; శుశాసీరశరాసశకలంబనక్ = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క తునుక వలె - [ఈ చిలుక యింద్రధనువువలె చిత్రవర్ణములు కలదని లోలుతనే వర్ణితము.] మెలఁగుచుక్ = మెలయుచు.

[ఇచట పూర్వటీకాకారులు 'సునాసీర శిలా శకలంబు' అను పాఠమును గ్రహించి, దానికి 'ఇంద్రసీలమణిఖండము' అను నర్థమును వ్రాసిరి; ఆపాఠమును, టీకయు అసంగతములు.]

అంతరిక్షమహాప్లక్షంబునకుక్ = ఆకాశ మను గొప్ప జువ్విచెట్టునకు; [ప్లక్షంబునకుక్ = జువ్వి పండునకు' అని పూర్వటీక. అది తప్పు.] అక్షమ.....పిండనంబునక్ - అక్షరు = కృతముకాని - చక్కనిదైన; చంచూపుట = ముక్కు అనెడి; ప్రవాళఖండ = వగడపుఁబలుకుయొక్క; ప్రభాపిండ నంబునక్ = కాంతియొక్క వ్యాపనముతో; దొరలి = కలసి; సఫలవిటపలక్ష్యక్ = ఫలముతోఁగూడిన చిగురుయొక్క శోభను; ఆవహించుచుక్ = ధరించుచు - పొందుచు.

[ఇచట ఆకాశము జువ్విచెట్టుగాను, పచ్చనిచిలుక దాని చిగురుగాను, ముక్కు ఫలముగాను రూపింపఁబడినది. ఎఱ్ఱని పండుతోఁగూడిన పచ్చని చిగురువలె ఎఱ్ఱని వగడపుకాంతిగల ముక్కుతోఁ గూడిన పచ్చని చిలుక ప్రకాశించుచున్నదని భావము.]

[పూర్వటీకలో ఈయెడ "అక్షమచంచూపుట = తెల్లఁబాటు లేని ముక్కుపుటము అనెడి... ...దొరలిన = కలసిన; ఫలవిటపలక్ష్యక్ = పండ్లతోడి కొమ్మకలిమిని" అని వ్రాయఁబడినది; మీఁది పాఠములును, టీకయు ప్రస్తుతార్థాననుకూలములని సహృదయు లెఱుంగకపోరు.] ప్రమాదవిగళితంబగు = ప్రమాదముచేత జాతిపడిన; నగవిరోధిగాలువు వీవనయచ్చరల = వర్షతథేదియగు ఇంద్రుని సేవించుచు, వీవనలను వీచు అప్వరసములయొక్క; పచ్చలకడియంబువడువునక్ = పచ్చలు తాపిన కడియమురీతిని, నిరాలంబనస్థంబునక్ = నిలుచుటకు ఆధారములేని చోట; వలుములు = వెక్కుసారులు; చక్ర చంక్రమణచమత్కారంబు = చక్రమరీతిని గిఱున తిరుగుటలోని నేర్పును.

[ఈ చిలుక నిరాలంబమగు ఆకాశమున చక్రమరీతిని గిఱున పట్టెలు కొట్టుచుండఁగా, స్వర్గము నందలి యప్వరల కాలియండి జాతి క్రిందఁ బడుచున్న పచ్చలకడియమువలె ప్రకాశించెనని భావము.]

సమీపా.....గర్భంబునందుక్ = దగ్గఱతోటలయందలి మదులుటాకుపచ్చరంగు గల ఆకుల జొంపములయొక్క లోపలిభాగంబునందు; ముకుందవిగ్రహంబునందుక్ = పరాత్పరుని దేహమునందు; భక్తిసమగ్రుడగు = పరుభాగవతుడగు; పురుషశ్రేష్ఠండునుతోలెక్ = గొప్పపురుషునివలె; డిందు చుక్ = అణఁగుచుక్ - కలిసిపోవును.

పరమభక్తుడు భగవతునియందు విక్రమము పొందినట్లు, ఈ చిలుక ఆకులమరగగుర దూఱి దానితో కలిసిపోవుచున్నదని భావము.

అందంద = అశక్తడక్కడ; జాతిపులుగులు = తోడి చిలుకలు; మరుజగంధపురంధరాబు, అగుటకు = (ఈ చిలుక) మరువ్య సుపర్కమున ప్రొత్తవానన కలదగు కారణమున - విజాతీయ మగుట; జగడంబుదిగించిన = పోట్లాటకు దింపఁగా; కినిసి = కోపించి; విస్మయర.....లాత రంబు = విస్తరించిన (నిక్కుచున్న) మేలిమెండ్రుకలచేత మిట్టపల్లములుగాఁ జేయఁబడిన చెక్కిటి మధ్యభాగము కలదియును; విఘ్నార్జనవికృతవీక్షణాబునై = తిరుగుడుపడుటచేత వికారముయిన చూపులు కలదియు నయి; వీక్షణాబు = వీక్షణకాలము; మణివలయవలయితంబు, అగు = మణులుతాపిన కడియ ముతో చుట్టుకొనఁబడిన (వూడిన); రతియంపలిముజేరిరితి = రతీదేవియుక్త ముజేరివలె; చెలువు; అడరు = ప్రకాశించుచున్న; మెడ, నిగిడిచి = మెడను ముదునకు చాచి; మగుడంబడి = త్రిప్పి; కాకుప్రకారవికారస్వరంబుగ = వికారమగు కాకుస్వరపురితిని - (బెనెను భయంభయభయనితో); వాని = ఆ పక్షులను; నిరాకరించుచు = తిరస్కరించుచు; పరుచు = పరుగెత్తు - ఎగురుచున్న.

(ఈ చిలుక మరువ్యస్తీచే మెంచబడుటచే అవానన కలిగినదైనందున దీనిని జూచి జాతిచిలుకలు వేఱగు చిలుకయని భ్రాంతిపడి జగడమునకు సిద్ధపడినవి. అప్పుడిదియు కోపించినది; ఆకోపముచే దీని చెక్కిళ్లయందు రోమాంచము కలిగి, మెండ్రుకలు నిక్కుటచే ఆ భాగము ఎత్తుపల్లములు గలదిగా అయినది; గుడ్డలను త్రిప్పుచు వికారముగ వానిని చూచినది; హఠముతోఁగూడిన యియ్యది మణులు తాపిన కంకణమును ధరించిన రతీదేవిముజేరివలె ప్రకాశించుచుండినది; ఇట్టి చిలుక కాకుస్వరముచే ఆ తోడిచిలుకలను బెడరించి; తిరస్కరించుచు ఎగిరిపోయినది అని భావము.)

అప్పఱచుఁజిలుకకు = ఆ చెడ్డచిలుకఁగూర్చి; అలిగినయదివోలె = కోపించినదానివలె; అయ్యన్ను = ఆ యంపతి - హరిదాసి; వెన్నాడె = మెలఁపఁగా; వెన్నాటకంటై = పెద్దయాట యయి; బోటికత్తియలు = ఆమె చెలులు; ఉత్తుంగ.....నంబున = ఉన్నతమయిన కుచముల మీదిభాగమున వ్యాపింపఁజేయఁబడిన వెన్నెలఁబోలుచూపుచేత; నెఱయి = వ్యాపింపఁగా; గోరు వంక = ఒక పక్షి, నఖతమును; గంభీరైదర్శింగూడి = అర్థాంతరముతో గూడిన సుకుమారపద్ధ తితోఁగూడి; చిలుకచాలు తెఱయును = చిలుకలవరుసను చిత్రించిన తెఱను; చేరికచేసి = దగ్గఱకు తెచ్చి; ఎలయింప = ఉంచఁగా; [దగ్గఱకు రప్పించి అని పూర్వటీక.] అలయించుచు = అలసి పోవునట్లు చేయుచు - బాధించుచు; నడితెక్క = తెక్కమధ్యభాగమును; క్రిక్కిరించుచు = దగ్గఱగా ఇఱికించుచు - ముడుచుకొనుచు; ఒక్కయెడ = ఒక్కచోట; కాలవొడిచి = కాలం నిలిపి; కంఠహరతరంగంబు = ఆ మణిహరములొని నాయకమణిని; చేటికానికరంబు = చెలికత్తెలగుంపు; పొలసిన = సమీపింపఁగా; పులుగు = పక్షి - చిలుక; [‘జాడ’ అని పూర్వటీక.] ఎఱింగి = గ్రహించి; మెఱుంగు = మెఱుపు; డాయవచ్చినట్లన = సమీపించినట్లే కనఁబడి; మాయలేటి పరిపాటి = మాయలేడిరితిని; తినియ = తీయఁగా - తీసినయెడల ననుట; పచ్చుట = చిక్కుటను; పచరించి = నటించి; [మువ్వలొని రాయి మువ్వరంధ్రమునుండి తీయుటకు వీలగునట్లు కనఁబడునేగాని ప్రయత్నించినను దానిని తీయుట సాధ్యముకాదు; ఆ రీతినే యీ చిలుకయును.] ప్రచురయంబున = ఎక్కువ వేగముతో; భవరపురప్రాసాదంబులు = అమరావతిలోని భవనములు; మోవ = తాఁకునట్లు; పూవున = పూనికతో - పట్టుదలతో; ఎగిరి = ఎగిరి; పెఱతెరువున = వేఱుమార్గమున; పఱ తెంచి = ఎగిరి వచ్చి పాండు.....రంగంబు = పాండురంగని దేవాలయపు మధ్యభాగమును; ఇచ్చు = తనమనస్సునకు వచ్చినట్లు - స్వీచ్ఛగా; దండియంబువై = కఱ్ఱపయి; తనయిచ్చు = తన కోరిక ననుసరించి.

సీ. మదఘూర్ణ¹దురుసంకుమదమలీమసకుచద్విపమహోద్ధతిః గౌనుఁదీగ నులియ
ఘనసారపుండ్రకగ్లాంబునికటఘర్తహిమాప్తి మోముఁదామర చలింప
నాసికానూత్నగంధఫలియూరువుఁదావి నధరదంతపదమత్తాలి విరియఁ
గింకిణీకృణానశంకితగర్జితస్తస్తకాంచించలగతి యంచ జడియ

తే. బంధనిర్దుక్తశుకసక్తభావ యగుచు, నలపరాశరసుతుచంద మధిగమించు
మించుననబోడిచందంబు మేలుకనిన, వాఁడు తలపోయు కలలోని వార్తయయ్యె.

టీక. పద.....ద్ధతి - మదఘూర్ణత్ = మదముచే తిరుగుచున్న; ఊరు = గొప్పవైన; సంకుమదమలీమసకుచద్విప = కస్తూరిచే మలినమైన (నల్లనైన) కుచములను ఏనుఁగులయొక్క; మహోద్ధతిః = గొప్ప విజృంభణముచేత; కౌనుఁదీగ = నడుము అను లత; నులియన్ = చలింపఁగా. [ఏనుఁగులయొక్క ఔద్ధత్యమున తీగలు చలించినట్లు, కుచముల విజృంభణముచే ఆమె మధ్యము చలించుచున్నదని భావము.] ఘనసార.....మాప్తి - ఘనసారపుండ్రక = కర్పూరపు తిలకముచే; గ్లాంబునికట = చంద్రబింబముయొక్క సమీపమునం దుండుటచే; ఘర్తహిమాప్తి = చెత్తుటయను మంచు వ్యాపించుటచే; మోముదామర=ముఖపద్మము; చలింపన్ = కంకింపఁగా. చంద్రకమలములకు విరోధము స్పష్టము. [ఆమెముఖము చంద్రునివలెనున్నదనియు, ఆయాసమువలనచెమటచేబొట్టుచెదరిన దనియుభావము.] నాసికానూత్నగంధఫలియూరువుఁదావిన్ = అప్పుడే వికసించిన సంపెంగవంటి ముక్కుగల యా లేమయొక్క నిట్టూర్పుగాలినువాసనచే; అధరదంతపదమత్తాలి = పెదవియందలి దంతక్షతమును గండుతుప్పెద; విరియన్ = చెదరిపోఁగా; [ఇచటను గంధఫలీ, మధుపములకుఁ బరస్పరవిరోధము సూచితము. ఆమెనాసిక సంపెంగవలెను, అధరముపైఁగల పలునొక్కు తుప్పెదవలెను ఊన్నవనుట.] కింకిణీకృణాన = చిఱుగజ్జెలధ్వనిచే; శంకిత = సందేహింపఁబడిన; గర్జిత = ఊటుముకల; స్తస్తకాంచి = జాఱుచున్న మొలనూలు గలదియు; చంచలగతి, యంచ = చలించునడకయనుహంస; జడియన్ = బెదరఁగా: [హంసకును, వర్షర్తువునకును పరస్పరవిరోధము ప్రసిద్ధము. ఇచట మొలనూలిగజ్జెలధ్వని యుఱుమువలెను, ఆమెనడక హంసనడకవలెను ఊన్నదని భావము.] బంధనిర్దుక్తశుకసక్తభావ = పంజరమునుండి విడిపడిన చిలకపయి లగ్నమయిన మనస్సుకలది-(హరిదాసి); సంసారబంధమునుండి విముక్తుఁడయిన (మోక్షార్థియైన) శుకునియెడ లగ్నమగు మనస్సుకలది; పరాశరసుతుఁడు=శుకుఁడు; చందము=రీతిని; అధిగమించు = పొందునట్టి; మించుననబోడిచందంబు = సుకుమారము, ప్రకాశమానమునగు దేహముగల యా హరిదాసిరీతి. ఆలం. రూపకము, ఉపమ, స్లేష.

తే. కక్కసపువంకగోరులఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి, కఱకుముక్కున నందందఁ గఱచి కఱచి
పూసయొకటియుఁ బోఁగొనఁ బొందనీక, చెరిపెముత్యాలపేరు విచ్చికపుఁబులుఁగు.

టీక. కక్కసపువంకగోరులన్ = కఱకైన పంకరగోళ్లచే; పోఁగొనన్ = నూత్రమునందు; పొందనీక = నిలువనీయక; విచ్చికపుఁబులుఁగు = చెడ్డపట్టియైన చిలుక; చెరిపెన్ = పాడుచేసెను.

క. బహువిధరచనోజ్జ్వలమగు, మహిళామణిమణిసరంబుమణు లన్నియు న
య్యహిశయను సదనశరధికి, నహీనరత్నాకరత్వ మనుసంధించెన్. 240

టీక. బహువిధరచనోజ్జ్వలము = పెక్కువిధములగు కూర్పులచే ప్రకాశించుచున్నది; మహిళామణిమణిసరంబుమణులు = ఆస్త్రీరత్నముయొక్క మణిహారమునందలి మణులు; అహిశయను సదనశరధికి = శేషతల్పుఁడగు విష్ణుని గృహమగు సముద్రమునకు; అహీనరత్నాకరత్వము=గొప్పదగు రత్నాకరమను పేరుపొందుటను; అనుసంధించెన్ = కలిగించెను - కూర్చెను.

క. శుకమున కొదవె నయత్న ప్రకటితమణిరంగవల్లిపరికల్పనతో

రకితసుకృతానుకృతి; దానికి మెచ్చెన్ బొండ్రిక¹నిలయుం డాత్మన్. 241

టీక. అయత్న.....నుకృతి = అప్రయత్నముగా కూర్చిన ముత్యాలముగ్ధలను కల్పించుటచే అంకురించిన పుణ్యసామ్యము; శుకమునకున్; ఒడవెన్ = కలిగెను; బొండ్రికనిలయుండు = పాండురంగక్షేత్రవాని యగు విష్ణువు; మెచ్చెన్.

క. గిరికానుషక్తబుద్ధి ను, పరిచరునింబోలు నొక్కపన్నగ మొకసాక

²దురవడి నెచ్చటనుండియొ, మురమర్దనుదినవ్యభవనమున కేతెంచెన్. 242

టీక. గిరికానుషక్తబుద్ధి = చిట్టెలుకయం దానక్తమయిన బుద్ధియందు (ఇది పాముపక్షమున నర్థము. ఉపరిచరపనువిషయమున - గిరికాదేవియందు లగ్నమయిన బుద్ధిని గ్రహింపవలెను.) పన్నగము = పాము; ఉరవడి = వేగముగా; మురమర్దనుదినవ్యభవనమునకున్ = విష్ణుని దేవాలయమునకు; ఏతెంచెన్. అలం. క్షేషము, ఉచమ.

వ. ఆనమయంబున.

243

క. యమదండచండముగు భుజగమునకు వెఱచఱచి యాఘోనన్యక కమలా

రమణాంఘ్రి జేరె గురుభీతమతికి నాముక్తమాల్యదను నెన యగుచున్. 244

టీక. ఆఘోనన్యక = ఎలుకపిల్ల; యమదండచండము, అగు = యముని చేతికజ్జివలె భయంకరముగు; భుజగమునకున్ = పామునకు; వెఱచఱచి = భయపడి; గురుభీతమతికిన్ = గురువులనభయముపొందిన మనస్సు కలదానికి; అముక్తమాల్యదకున్ = విష్ణుచిత్తుని కుమార్తెయగు గోదాదేవికి; ఎన, యగుచున్ = సాటియగుచు; కమలారమణాంఘ్రిన్ = విష్ణుని పాదములను; చేరెన్.

[ఇచట అముక్తమాల్యదతోడి సామ్యముకొఱప ఎలుకపిల్ల యనుటకు ఆఘోనన్యక యని గ్రహింపఁబడినది. తనతండ్రియగు పెరియార్వారు విష్ణులగ్నమానస యగు తన్ను మానవున కిచ్చి, పెండ్లిచేయు శేమో యను భయముచే అండాల్లేవు భగవంతుని ధ్యానించి, తపమునరించి యతనిపాదములనే ఆశ్రయించెనను విషయ మిట అనుసంధేయము.] అలం. ఉచమ.

క. హరిపదపీఠస్థితి గల, సరియను శిశిత్వైలుక దాఁగె నువ ప్రహలిక

దెరలి మృకండాద్భవుఁ డా, తురతం దజ్జతరపేటి దూరినభాలిన్. 245

టీక. హరిపదపీఠస్థితి = విష్ణుని పాదపీఠమున నెలకొనినది; సరియను = సందుసందు; సువర్తహలిక = ప్రళయకాలపు చెబ్బచే; పెరలి = ఎగిరి; ఆతురతన్ = ఆవ్యాధియముతో; తజ్జతరపేటికన్ = పెట్టెవలె భద్రమయిన ఆ విష్ణుని కుటీయందు; దూరినభాలిన్ = ప్రవేశించినట్లు.

[మృకండాద్భవుఁడు (మార్కండేయుఁడు) నిత్యజీవియగుటచే ప్రళయకాలమునఁ దక్కిన శివులతోఁబాటు నశింపక, విష్ణుని కుటీలా దూరి సుఖముగా నుండెనను గాథ నిట గ్రహించవగును. అలం. ఉచమ.

ఆ. వీడిపడినగాజు వెదకంగ వెదకంగఁ, బద్ధరాగ మొదవుపగిది సహికి

దొఱకె నెలుకదూటి తొలఁగినతటి రమా,³కమనచరణకై తక ప్రసవము. 246

టీక. గాజు = కాచమును; బద్ధరాగము = కెంపు; ఒదవుపగిది = లభించినరీతిని; అహికిన్ = పామునకు; తొలఁగినతటికన్ = తప్పించుకొన్న సమయమున; రమా,.....ప్రసవము = విష్ణుని పాదములవై నున్న గేదంగిళావు; దొరకెన్. అలం. ఉచమ.

చ. చరణసరోరుహప్రసవశైవలినీసవసద్బిసాంకురా

హరణమనీవఁజేరిన బిసాశనశాబమొనాఁగఁ బొల్పు సా

గరళయపూజనాచరణకై తకకోరకమున్ భజించె మ

త్కరవరకంకణంబు మిహికాఘృణి రాహువు గప్పనోప్పనన్.

247

టీక. చరణ.....మనీషన్ - చరణసరోరుహ = పద్మములవంటిపాదములపైనున్న - లేదా - పాదములలైఁగల పద్మరూపమగు ప్రసవ = పూవులనెడి; శైవలినీ = నదియందు; నివసత్ = ఉన్న; బిసాంకుర = తామరతూండ్లు; ఆహరణ = తీసికొనుటయందలి; మనీషన్ = కోరికతో; బిసాశనశాబ మొనాఁగన్ = చిన్నహంసయో యమనట్లు; బొల్పు = ప్రకాశించు; సాగరళయపూజనాచరణకై తక కోరకమున్ = విష్ణునిపూజకొఱ కుంచబడిన గేదంగిని; మత్కరవరకంకణంబు = నా(శివునియొక్క) చేతికంకణమైన పాము; మిహికాఘృణి = మంచు కిరణములందుఁగల చంద్రుని; [మిహికాఘృణి = మంచునెలఁగును - చంద్రుని అని పూర్వటీక.] భజించెన్ = గ్రహించెను. [ఇచట మొగలిపూవు హంసగా ఉత్పేక్షింపఁబడినది. చంద్రుని రాహువు కప్పినట్లు పాము ఆ మొగలిపూవు నాక్రమించిన దని ఉపమ.] అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష, రూపకము.

తే. మధురమదిరారసామోదమైత్రి నలరు, పొలఁతి నెన్నెఱామువలపాను భోగిఁబోలె
హరిపదాబ్జమధూళిమ¹యంబుఁగ్రోలె, జాతిగేదంగితావి భుజంగభర్త.

248

టీక. మధురమదిరారసామోదమైత్రి = మధురమైన మద్యముయొక్క రసముయొక్క పరి మళముతోడి కూడికచే; అలరు = ప్రకాశించునట్టి; సుదతి నెన్నెఱామువలపు = ప్రియురాలియొక్క ముఖపరిమళమును; అను = వాననచూచుచు; భోగిఁబోలెన్ = విలాసపురుషునివలెనే; హరిపదాబ్జ మధూళిమయంబు = శ్రీవిష్ణువుపాదపద్మములందలి తేనెతోఁగూడినదైన; జాతిగేదంగితావి = మేలి మొగలిపూవుపరిమళమును; భుజంగభర్త = నర్పరాజు; గ్రోలెన్. అలం. ఉపమ.

క. అలరు నల రుచిరమత్కుండలముపయిన్ నిలిపె నవ్యసఖరపదము²లై
యలరు నిజకంటకక్షత,విలసనముల విటునిమేన వేశ్యయుఁబోలెన్.

249

టీక. అలరున్ = ఆ మొగలిపూవునూడ; అల, రుచిరమత్కుండలముపయిన్ = ప్రసిద్ధమగు (ఆ) నాకుండలముగా ఉండు పాముపయిని; నవ్యసఖర పదములై, అలరున్ = క్రొత్తగా చేయఁబడిన గోటి నొక్కులుగా ప్రకాశించునట్టి; నిజకంటకక్షతవిలసనములన్ = తన ముండ్లగీతలయొక్క విలాసములను; నిలిపెన్ = ఉంచెను.

[ఆ మొగలిపూవును పాము భజించుటచే ఆపూవుముండ్లు దానికి తగిలి, గాయములుకాఁగా - అవి నఖక్షతములవలెనున్నవని భావము. విటునిమేనివయి వేశ్య నఖక్షతముల నుంచినట్లు మొగలిజేకు పాము పయిగీటులను ఏర్పఱచెనని భావము.] అలం. ఉపమ.

సీ. సరసిజాకల్యాణ సమయార్హజతులక్ష్మి గలిగించుఁ బదనఖాగ్రమునఁ దవలి
దళుగొత్తుమిన్నేటి తెలిసీటి దెములున ముదురుచెందోవచాలు⁴ మొలవఁబెట్టు
సీమంతసీమాంతసిందూరరుచిఁజేయు మ్రొక్కి లేవని నతుశ్చురిసతులకు
బీతరూపంబునఁ బెట్టె పెట్టిన శేషుఁఫణరత్నఘృణులకుఁ బ్రాఁకుపెట్టు

1. చ. యందు. 2. క. వైనలరు. చ. ట. వైసలరు. 3. క. మును. చ. ట. మున. 4. చ. ట. మొలువ. 5. క. పెట్టినశేషుని. 6. ర. పెట్టెపెట్టినశేషు.

తే. ¹కైటభాంతకపూజనాకై తకప్రసవనవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత
భుజగరాజస్ఫటాభోగభూరిమణిసమాజరాజత్ప్రిభాపుంజమంజిమములు. 250

టీక. కైటభాం.....మంజిమములు - కైటభాంతక = కైటభాసురుని చంపిన - శ్రీకృష్ణుని యొక్క; పూజనా = పూజతోజుకైన; కైతకప్రసవ = గేదంగిపూవుయొక్క; నవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత = శ్రీతృదైన పరిమళమును భుజించుటవలని సౌఖ్యముచే సంతోషించిన; భుజగరాజ = నర్మరాజుయొక్క; స్ఫటాభోగ = వికాలమగు పడగయందలి; భూరి = గొప్పవైన; మణిసమాజ = మణులగుంపులయొక్క; రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న; ప్రభామంజిమములు = కాంతులయొక్క మనోజ్ఞతలు; పదనఖాగ్రమునకే = పాదముల గోళ్లచివట; తనిలి = లగ్నమయి; సరసిజాకల్యాణజతులక్ష్యే = కమలినీతోడి వివాహమునైన పారాణియొక్క శోభను; కలిగించుకొ; కుఱ్ఱోత్తు = ప్రకాశించునట్టి; మిన్నేటితెలిసిటితెలుసునకే = ఆకాశగంగయొక్క స్వచ్ఛజలప్రవాహమున; [తెలుసునకే = చలనమునందు] అని పూర్వటీక.] ముదురుచెదోపచాలు = గాఢమైన ఎఱ్ఱకలువల వరుసను; మొలవకబెట్టుకే = మొలచునట్లు చేయును; మ్రొక్కి; లేపని = లేవక యట్లే వంగియున్న; చతుశ్చులి సతులకు = నాలుగు వేదము లను శ్రీలకు; సీమంతసీమంతశసీమందూరుచికే = పాపటచివటిభాగము నందు సిందూరముయొక్క లేజమును; చేయుకొ; పీతరూపమునకే = కూరుచుండు అననమరీతిని; పెట్టెవెట్టిన = చుట్టచుట్టుకొనిన; శేషునిభారత్సంపూజలకు = ఆదిశేషుని పడగయందలి రత్నమణుల కాంతులకు; ప్రాకుపెట్టుకే = (తీగలకుబెట్టు) దన్నుకట్టిగా నుండును.

విష్ణుని పాదపీఠమును చేరిన పాముయొక్క పడగయందలి మణిసమూహపుబెట్టెని కాంతులు విష్ణుని కాలిగోళ్లపై వ్యాపించి కాళ్లకుబెట్టు లత్తుకయొక్క శోభను, అచటి గంగయందు వ్యాపించి, ఎఱ్ఱకలువల శోభను, వేదకాంతల పాపటలయందు సిందూరపుశోభను, పీఠమగు శేషుని పడగయందలి మణుల కాంతులకు దన్ను పెట్టుకట్టలశోభను గల్గి ఉన్నవని భావము.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ²వ్యాపించి తిమిరహరమై, దీపించు నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచికే
దీపావళి హరి కిచ్చుచు, నా పుణ్యఫలానుభవము నయ్యహి గనియెన్. 251

టీక. అయ్యహి = ఆ పాము; తిమిరహరమై = చీకటిని పోగుట్టునదై; దీపించు = ప్రకాశించునట్టి; నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచికే = తన పడగమైనను గొప్ప మణుల కాంతిచేత; హరికే; దీపావళి, ఇచ్చుచుకొ; ఆ పుణ్యఫలానుభవముకే = హరికి దీపారాధనము చేయుటవలనకే గలిగిన పుణ్యముయొక్క అనుభవమును; కనియెన్ = పొందెను.

క. ఆ తటి నొకకందువ న, వ్యాతాశనశయను కేళివనసముతినుం
డేతెంచెక సరభూ సంఘాతము తమపెరకుం గడు విఘాతం బగుటన్. 252

టీక. ఆ తటికే = ఆ తఱువాత; ఒకకందువకే = ఒక మాటుమూలము; ఆ, వ్యాతాశనశయను = ఆ శేషతల్పండగు శ్రీకృష్ణునియొక్క; కేళివనసముతినుండి = ఉద్యానవనమునుండి; సరభూ సంఘము = లేనెఱిగలగుంపు; తమపెరకుకే = తమ లేనెట్టెట్టుకు; కడుకే, విఘాతంబు, అగుటకే = గొప్ప అపాయము కలుగుటచే; ఏతెంచెన్. [వనముతినుండేతెంచె] అని ఇకారసంధి యాదృచ్ఛికము.]

క. కాయద్యుతి జిడ్డుకొనగ, నా యీగలమొత్త మూశ్రితాఖలదిశమై
యాయెడఁ దైలికటాహ, న్యాయం బొనరించె జలధరాధ్వంబునకున్. 253

టీక. ఆ యీగలమొత్తము = ఆలేగటిగలగుంపు; కాయద్యుతి = దేహకాంతి; జిడ్డుకొనగకే = మెఱుంగుదేఱుగా; ఆశ్రితాఖలదిశమై = ఆశ్రమింపబడిన సమస్తదిక్కులును కలదయి-

అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించినదయి; ఆ యెడఁ = ఆచోట; జలధరాధ్యంబునకుఁ = ఆకాశమునకు; తైలకటాహస్యాయంబు, ఒనరించెఁ = తైలకటాహస్యాము కలదగునట్లుచేసెను. ఒక పెద్దపాత్రలోని నీటిపై ఒక తైలమిదువు పడినయెడల అది కొలది కాలమున ఆ పాత్రము నీటి ప్రభాగమునంతటిని ఆక్రమించుట తైలకటాహస్యాము. ఆరీతినే యిచట తేనెటీగల మొత్తము గగనమంతకు వ్యాపించె నని భావము.

శా. ¹ఆమండోద్భవబీజవండరుచి సయ్యాటించుచుక మక్షికా

స్తోమం బాతతపక్షగుచ్చ మగుచుక దోతేఁగా శ్శశ్రులం

బై మిన్నొప్పు తదంగసంగతి; మధువ్యామోహముంజేయుఁ దో

డ్డో మర్త్యాళికే దద్విహారకలిత ద్రుస్కంఠవీరుచ్చిఖల్.

254

టీక. మక్షికాస్తోమంబు = తేనెటీగలగుంపు; ఆమండోద్భవబీజవండరుచిఁ = ఆమదపు విశ్రల నమూహపుకాంతిని; [‘అముదాలరాశిభమును’అను పూర్వటీక అననుగతము.] సయ్యాటించు చుక = పరిహసించుచు - తిరస్కరించుచు; ఆతతపక్షగుచ్చము, అగుచుక = వికాలములగు టెక్కలు కలదయి; తోతేఁగా = రాఁగా; తదంగసంగతిఁ = వానిదేహముయొక్క సంకర్మముచే. [‘తోతేఁగా’ = తోఁచఁగా’అని పూర్వటీక.] శ్శశ్రులంబై = దట్టమైనదై; [‘శ్శశ్రులంబు = గడ్డము, మీసములు గలది’అని పూర్వటీక. అది అనుగతము.] మిన్ను = ఆకాశము; ఒప్పుక = ప్రకాశించును. తద్విహార.....వీరుచ్చిఖల్ = ఆ తేనెటీగల విహారముతోఁ గూడిన (అవి విహరించిన) చెట్టు మొదట్లను, లేఁగొప్పులకొనలును; [‘చెట్టు మొదట్లయందలి చిగురుఁగొప్పులకొనలు’అని పూర్వటీక.] తోడ్డోక = వెంటనే; మర్త్యాళికే = మానవుల నమూహమునకు; మధువ్యామోహముక = తేనె (గ్రహించుట)యందలి యాస క్తిని; చేయున్.

[‘తేనెటీగలు గగనమున వ్యాపించుటచే వానికొంతచే ఆకాశము దట్టమై యున్నదనియు, ఆ యీఁగలు విడిచిన చెట్టు మొదట్లను, కొప్పులను జనులకు తేనెను గ్రహించుటయందు కోరికను కలిగించుచున్నవనియు భావము.] అలం. ఉపమ.

క. ఆ మధుమక్షికలట ²చని, దామోదరమందిరాగ్రతలగతనిర్దా

ల్యామోద మేదురమధు, ప్రేమాకులబుద్ధిమైఁ జరింపఁగ సంతన్.

255

టీక. ఆ మధుమక్షికలు = ఆ తేనెటీగలు; దామోదర.....బుద్ధిమై = శ్రీవిష్ణుని దేవాలయముముందుండిన నిర్దాల్యమగు పుష్పములందలి కమ్మని వాసన గల తేనెను గ్రహించుటయందలి కోరికతో; చరింపఁగ = తిరుగఁగా.

క. అందు నొక సరఘ గ్రోలె ము, కుందపదాన్త్యాంబుబిందుగుంభితసుమనోఽ

మందమకరందశీకర, ముం దీర్ఘస్వార్థముల్ సమున్నతి వెలయన్.

256

టీక. సరఘ = తేనెటీగ; తీర్ఘస్వార్థముల్ = దేవునిప్రసాదమును, స్వప్రయోజనమును; సమున్నతిఁ = గొప్పదనమును; వెలయన్ = ప్రకాశింపఁగా. ముకుంద.....శీకరముక - ముకుంద = విష్ణువుయొక్క; పాదార్థ్యంబు = పాదోదకముయొక్క; బిందు = బిందువులచే; గుంభిత = కూర్పఁబడిన; సుమనః = పూలయందలి; అమందమకరందశీకరముక = ఎక్కువైన తేనెబిందువులను; గ్రోలె = త్రాగెను. [విష్ణువుయొక్క పాద్యమగు జలముతోఁగూడిన పూజార్థపుష్పములమకరందబిందువులను ఆ తేనెటీగ త్రాగుటచే దానికి తీర్ఘ, స్వార్థములు చెందును ఫలించినవని భావము. దేవుని పాదతీర్థపానముచే ముక్తిప్రదమగు తీర్థఫలము లభించినది; దానియందు మిశ్రితమగు మధువును త్రాగుటవలన తున్నివృత్తిరూపమగు స్వార్థమును ఫలించినది.]

క. కలిగె మధుమక్షికమునకుఁ, ¹దలఁచనితలఁ పన్నదాదిధార్యము గంగా

జలవలమానము యదుకుల, లిలకాంఘ్రి సరోజదిన్యతీర్థము గ్రోలన్. 257

టీక. తలఁచనితలఁపు = అనుననకుండ తటస్థించినరీతి; మధుమక్షికమునకుఁ = లేన టీగకు; అన్నదాదిధార్యము = మావంటివారిచే (తలపయ) ధరించఁదగినది; గంగాజలవలమానము = గంగాజలమును పొందుచున్నది; [విష్ణుపాదతీర్థము శివునికి శిరోధార్యమగుటచే; అది శివునితలపైఁగల గంగయందు కలియునని అభిప్రాయము.] యదు తీర్థముఁ = శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములు కడిగిన దివ్యతీర్థము; గ్రోలన్, కలిగెన్. ఆలం. ఉపమ, పరికరము.

ఆ. దాన సంభవించె దేనియయిఁగకు, సోమపానరతుల సుకృతఫలము

భాగ్య మొదవెనేనిఁ బ్రాపించుఁ దనుఁదాన, పుణ్యలక్ష్మి నిధియుఁబోలెఁ బురుషు.

టీక. దానఁ = ఆ పానమువలన; సోమపానరతులసుకృతఫలము = యజ్ఞములు చేసి, సోమ పానముచు చేసిన సోమమూఞాలకుఁ గల్గు పుణ్యఫలము; నిధియుఁబోలెఁ = పెన్నిధివలె; భాగ్యము ఒదవెనేనిఁ = అదృష్టము ఉన్నయెడల; పురుషుఁ; పుణ్యలక్ష్మి; తనదానఁతనంతతానే; ప్రాపించుఁ = పొందున్. ఆలం. వికస్వరము.

సీ. జనియించె నే సాధ్వీ జాతిస్తరత్వసంపదకల్పి నిజకులాభరణ మగుచు

వర్తించె నే పతివ్రత తాటిమీఁదటి తపమైనతనువునఁ దాల్చి ²మిగిలి

నెలకొల్పె నే యపాంసుల మానసమునందుఁ బరమవైష్ణవధర్మ పాటవంబు

మెప్పించె నే సతి యప్పొండరికతీర్థవిభు నిష్టాన్నవిశ్రాణనమున

తే. నా సుశీలకు నక్కాకహంస ³చిత్ర

శుకభుజంగమసరఘలు సురథ సులభ

సుముఖ సువ్రత సుకృతినామములు వరుసఁ

దాల్చి జనియించె శుక్తి ముత్యాలువోలె.

259

టీక. ఏ సాధ్వీ = ఏ మోగ్యురాలు; జాతిస్తరత్వసంపదకల్పి = పూర్వజన్మజ్ఞానసంపద యుండుటచేత; నిజకులాభరణము = తనవంశమునకు నగయైనది; తాటిమీఁదటి తపమైన, తనువునఁ = తాటిప్రమాణమైన (మిక్కిలి ఉన్నతమైన) తపస్సు చేసిన దేహమున; తాల్చి, మిగిలి = ఎక్కువ తైర్యము కలిగి; వర్తించెఁ = ప్రవర్తించెనో; అపాంసుల = ఉత్తమురాలు; పరమవైష్ణవధర్మపాట వంబు = విష్ణుసంబంధములగు గొప్ప ఆచారములందు నేర్పుచు; నెలకొల్పెఁ = సంపాదించెనో; అప్పొండరికతీర్థవిభుఁ = పాండురంగక్షేత్రపాలకుడగు ఆ శ్రీకృష్ణుని; ఇష్టాన్నవిశ్రాణనమునఁ = కోరిన అన్నము నిచ్చుటవలన; శుక్తిఁ = ముత్యపుఁజిప్పయందు. ఆలం. ఉదాత్తము, క్రమము, ఉపమ.

ఉ. ⁴కేసరిశాఖశోభిగుహాకీర్తియు భానుమదంశువిస్ఫుర

ద్వాసరలక్ష్మివైభవము వారిధిలగ్నసమగ్రవేల యు

ల్లాసముఁ దాల్చి యొప్పె మహిళాతలకంబు పతిప్రసాద వి

న్యాసముచేతఁ జేకుటిన నందను లేవురు నందమండగన్.

260

టీక. పతిప్రసాద విన్యాసముచేతఁ = భర్త అనుగ్రహముంచుటచేత; చేకుటిన = కలిగి నట్టి; నందనులు, నీవురుఁ = దిదుగురు పుత్రులును; మహిళాతలకంబు = ఉత్తమపనిత యగు నా

సుశీల; కేసరిశాఖశోభిగుహా¹త్రియ్యు² = సింహపుణ్డిల్లవచే-(అట్టి గొప్పపుత్రులచే) శోభించు గుహ యొక్క కాంతిని (గొప్పతనమును); [‘శాఖశోభి = సింహపుణ్డిల్లవలె (స్వచ్ఛముగా) బ్రకాశించు నట్టి’ అని పూర్వటీక.] [‘ఆమెకుమారులు సింహపుణ్డిల్లవలెను, ఆమె గుహవలె నున్నారని భావము.’] భాను.....వము³ = సూర్యుని కిరణములచే ప్రకాశించు వగటిశోభను; [పుత్రులు సూర్య కిరణములవలెను, సుశీల వాసరలత్ప్రవలెను ఉన్నారనుట.] వారిధి.....ల్లాసము⁴ = సముద్రములతోఁ గూడిన భూమియొక్క సంతోషము (వికాసము)ను; తాల్పి = ధరించి; ఒప్పెన్. [పుత్రులు సముద్రములవలెను, ఆమె భూమివలెను ఉన్నట్లు పోల్చబడినది.]

క. గోమునఁ బెరుగుచు ¹ముయ్యాడై మెలఁగుచు గర్భవైష్ణవాగ్రేసరుల²
నా ముద్దు³కొమరులం గని, కామిని దీపించె ⁴దొండ కాచిన⁵భంగిన్. 261

టీక. గోమున¹ = ముద్దుగా; ముయ్యాడై = అందమై - (మూఁడవ యీఁడు-జవ్వనము కలిగి) యువకులయి; కలిగి గర్భవైష్ణవాగ్రేసరుల² = పుట్టుకతోనే విష్ణుభక్తాగ్రణ్యులయియున్న; కామిని = స్త్రీ - సుశీల; దీపించె³ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. భూలేఖకులుల కేయే, కాలంబున నెట్టియెట్టి కర్త మొనర్పం
బోలుం దత్తత కృత్యము, లోలిం బితృకృతములయి గుణోన్నతిఁ బెనుపన్. 262

టీక. భూలేఖకులులకు¹ = బ్రాహ్మణకులమునఁ బుట్టినవారికి - విప్రులకు; తత్తత కృత్యములు = ఆ యా సంస్కారములు; బీలి² = క్రమముగా; శిశుకృతములయి = తండ్రిచే చేయఁబడినవై.

శా. శాణో¹త్రేజితరత్నలక్ష్మి గురుశిష్యావత్కిశోరాకృతిఁ
రేణుతాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీ, దోహదోద్యన్నవ
క్షోణీజప్రభ ముక్తకంచుకఫణిస్ఫూర్తి² సుధీబాంధవ
శ్రేణిప్రీణనకారణో³జ్జ్వలకళో⁴త్సేకాధ్యులై రేవురున్. 263

టీక. విపురు¹ = ఆ అయిదుగురు పుత్రులును; శాణో²త్రేజితరత్నలక్ష్మీ³ = సానపట్టిన మాణిక్యముయొక్క శోభతోను; గురుశిష్యావత్కిశోరాకృతిఁ = గురువుచే విద్యగఱుపఁబడిన బాలర రితిని; రేణుతాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీ⁴ = (శరీరమువై వ్యాపించిన) దుమ్ము కడుగఁబడుటచే (స్వచ్ఛమైన) దోహములు కల గున్న బేనుఁగులవలెను; దోహదోద్యన్నవక్షోణీజప్రభ⁵ = దోహదము లిచ్చుటచే క్రొత్తగా అంకురించి వృద్ధిపొందిన చెట్లవలెను; ముక్తకంచుకఫణిస్ఫూర్తి⁶ = కుమనము (పౌర) విడిచిన పాములపోలికలను; సుధీ.....కాధ్యులు = విద్యాంసులయి, బంధువులయు సమూహమును తృప్తిపఱచుట కగు కారణములైన గొప్ప కళలచేత అతిశయించువారు; విరి. అలం. మాలోపమ.

చ. ఒకఁడు నిరూఢకృష్ణరుచి; యొక్కఁడు నిర్మలమానసప్రియుం
డొకఁడు ప్రయత్నయోగ్యఫలు; డొక్కఁడనాదృతబంధకంచుకుం
డొకఁడు రసానుకూలమతియుక్తుఁడు నై విలసిల్లి¹ రింతిపు
త్రకు; శీల నెట్టివారలకుఁ దప్పునై తొల్లిటిజన్మవాసనల్. 264

టీక. ఇంతిపుత్రకులు = ఆ సుశీలయొక్క ఐదుగురు కుమారులును; ఒకఁడు, నిరూఢకృష్ణరుచి = ఒకఁడు గాఢమై (కృష్ణునివలె) నల్లని కాంతి కలవాఁడు, గాఢమైన కృష్ణవిషయకమగు శోరిక (భక్తి) కలవాఁడును; [మఱియు కాకి ఈ కుమారుఁడుగ పుట్టినందున - అపక్షమున గాఢమైన నల్లని రంగు

1. చ. ముయ్యాడై. 2. చ. ట. గొమరు. 3. క. దోడఁగాచిన. చ. దొండ కాచిన. 4. క. భాతిన్.

చ. భంగి. 5. క. రంజ. క. అలరుల. చ. ట. రింతి. 6. క. లఁట. చ. ట. లిల.
పాండురంగ - 35

కలుగు నా వట్టి సూచించబడినది.] ఒక్కడు; నిర్మలమానసప్రియుండు=పరిశుద్ధమగు హంస (వరబ్రహ్మ రూపి)య గువాడు; తెల్లని రూపము కలవాడు; నిర్మలమగు మనస్సున ఇష్టపడువాడు (నిర్మలమగుమనస్సు కలవాడు); నిర్మలమగుమనస్సుకలవారికి ఇష్టమై నవాడును; [హంస ఈ పుత్రుడుగా పుట్టుటయందు సూచితము.] ఒకడు; ప్రయత్నయోగ్యఫలండు=(దేవునిగూర్చిన)తన యత్నమునకు తగిన ఫలము కల వాడు; [చిలుక ఈ కుమారుడుగా పుట్టుటచే ప్రయత్నముననుసరించి సంపాదించబడిన వృక్షఫలము గల ఆ వట్టి యిట సూచించబడినది.] ఒక్కడు; అనాదృతబంధకంచుకుండు = ఆదరింపబడని సంసార బంధము నెడి కపచముకలవాడు - [సంసారమున తగుల్కొననివాడనుట. పాము ఈ రూపున పుట్టు టచే ఇష్టపడని బంధరూపమయిన కుబుసము (పొర) గల ఆ పాము సూచితము.] ఒకడు; రసానుకూల మలియుక్తుండును = భూమికి (భూమిమీది జనులకు అనుట) అనుకూలమగు ('ఉపకరించు') బుద్ధితో గూడినవాడు; వరబ్రహ్మరూపమగు రసమును అనుభవించదగిన బుద్ధితోగూడినవాడును. [‘రసో వై సః’ అని శ్రుతి.] [‘తే నేటింగయే యా రూపున పుట్టుటచే రసమునందు (తే నెయందు) ఇష్టపడు బుద్ధితో గూడిన ఆ మధుమక్షిక మిట సూచితము.] వి=అయి; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి; తొల్లిటిజన్మ వాననల్ = పూర్వజన్మముల సంస్కారములు; ఎట్టిచారలకున్ = ఎట్టి గొప్పవారికిని; తప్పునె. అలం. సమాసోక్తి, అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. లాకికవైదికాచరణాలసులై హరిభక్తి నుత్తమ
శ్లోకులు వీ రనందగిరి; సూన్యతలక్షికి బట్టుగొమ్మలై
యేకడ సర్వభూతదయయే తమసొమ్ముగ దీనమానస
వ్యాకులతాపనోదనధనాధ్యులనన్ విలసిల్లి లేవురున్. 265

టీక. వివురున్ = ఆ యైదుగురును; లాకిక, వైదికాచరణాలసులై = లోకసంబంధములైన వసులను, వేదసంబంధకర్తలను చేయుటయం దాసక్తి కలవారై; హరిభక్తిన్ = విష్ణుభక్తియందు; ఉత్తమశ్లోకులు = గొప్పకీర్తి కలవారు; సూన్యతలక్షికి = సత్యసంపదకు; పట్టుగొమ్మలై = ఆధారములై; ఏకడన్ = ఎయ్యెడలను; సర్వభూతదయయే=సమస్తజీవులయెడలను కనికరమే; దీన..... నాధ్యులు, అనన్ = దిక్కులేనివాని మనస్సులందలి కలతపాటును పోగొట్టు ధనకులు వీరే యను నట్లుగా; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి.

క. అత్మోలుకొల మలరులు*సర, మెత్తినక్రియఁ బాలుపొంగు¹నెన వికసితనూ
నెత్తమ్మికొలనిచెలువున, రత్తత్సేభాగ్యముల నుదాత్తం బయ్యెన్. 266

టీక. అత్మోలుకొలము = ఆ బ్రహ్మణవంశము; అలరులు = పూవులు; సరమెత్తినక్రియన్ = మాలగా గ్రుచ్చినట్లును; పొంగునెనన్ = పొంగిన విధమునను; వికసితనూ = వికసించియున్న; నెత్తమ్మికొలనిచెలువునన్ = కమలాకరమువిధమునను; రత్తత్సేభాగ్యములన్ = ఆ యా గొప్పతనములచే; ఉదాత్తంబు = హెచ్చినది - గౌరవము పొందినది.

[ఇందు ‘పాలుపొంగునెనన్’ అనుచో ‘ఎనన్’ అను పాఠము గ్రహించబడి పూర్వటికలా ‘అతిశయముతో’ అని అర్థము వ్రాయబడినది.] అలం. మాలోపమ.

తే. అఖలకల్యాణగుణశీల యా సుశీల, పెట్టెఁ జేమీందుగా నెల్లచుట్టములకు
భర్తతోఁగూడ ముత్తాటిపండు దిసియె, నెత్తై³మునిమన్నగుట్టల నెందతేని. 267

టీక. అఖల కల్యాణగుణశీల = సమస్త శుభలక్షణములతో ఒప్పుచున్నట్టి; చేమీదుగాన్ = తనచేయి మీదుగా ఉండునట్లు; (ఇతరులకు దానముచేయునట్లునుట) తాను స్వయముగా; పెట్టెన్ =

* క. అలరుల. 1. చ. ట. నిస. 2. చ. ములు. 3. క. మున్నన్న. చ. మునిమన్న.

(నిందుభోజనములను) పెట్టెను; భర్తతోఁగూడక; ముత్తాటిపండు, తినియె= [మూఁడు+తాటిపండ్లు] మూఁడుతరముల తాటిపండ్లను తినెను - అనఁగా భర్తతోఁగూడ పెక్కిండ్లు జీవించెను. [ఒకతాటి పండు తిని దానిలోని టెంకను పాలిపెట్టఁగా అది వృక్షమయి ఫలించును; ఆ పండు తిని దానివిత్తు నాటఁగా అది వృక్షమయి ఫలించును; ఈ రీతిని మూఁడు తరముల చెట్ల ఫలములను తినవలెనని పెక్కిండ్లు జీవించి యుండవలెనని భావము; ముత్తాటిపండు తినియె' ననుటకు ఇదియే అభిప్రాయము.]

[పూర్వజీకాకారులు ఈ యర్థమును గ్రహింపక 'ముత్తయిదువతనమువలని ఫలము అనుభవించెను' అని వ్రాసిరి; అది తప్పు; ఆ యర్థమును గ్రహించునపుడు 'భర్తతోఁగూడ' అను దానికి సమన్వయ మెట్లో తెలియరాకున్నది. ఇంతకును ఆ పదసమూహమున కా యర్థము ఎట్లు వచ్చినదో దురూహ్యము.] మునిమన్తగుణ్ణి = మనుమలకుఁ గుమారులైన బిడ్డలను; ఎందఱేనికొ = పెక్కురను; ఎత్తె = ఎత్తు కొనెను-పొందెనని భావము. అలం. పర్యాయోక్తము.

ఉ. ఆ నలినాయతాక్షీ ప్రసవాపగమంబునఁ బండఁబొలుచుక

బ్రాణవిభూపలాలనము ప్రాశుడుఁగొయ్యగ నిల్చి మన్తసం
తాన మొనర్చు ప్రాది జరదైనన్యము ¹నాఁగ నతీతవర్ష సు
ద్యానలతౌషధి ప్రపపాదంబునమోపనిరూఢిఁ ²బోలదే.

268

టీక. ఆ నలినాయతాక్షీ = (తామరలపంటి విశాలములగు కన్నులు కల) ఆ సుశీలాదేవి; ప్రసవాపగమంబున = కానుపులు ఉడికిపోవుటచేత (అని స్త్రీవక్షమునను), పూవులు రాలిపోవుటచేత; (అని లతావక్షమునను.) పండఁబొలుచుక = ముదుసలియగుచు; ఎందుటకు సిద్ధముగనుండి; ప్రాణవిభూప లాలనము = భర్తయొక్క బుజ్జుగింపు; ప్రాశుడుఁగొయ్యగ = తీగ ప్రాశుటకు అనుకూలముగు కొయ్య కాఁగా; నిల్చి; మన్తసంతానము = మనుమలు, మునిమనుమలును; ఒనర్చు = చేయునట్టి; ప్రాది = రక్షణము; జర = ముసలితనమును; దైనన్యము = అశక్తతయు; అఁగ = త్రోసివేయఁగా-పోగొట్టఁగా; అతీతవర్షక = పోయిన వర్ష కాలము కల-వర్షములు లేనిదయిన; ఉద్యాన.....నిరూఢి = ఉద్యానమునందలి లతలయొక్కయు, ఓషధులయొక్కయు; నీటిపాటులసాన్నిధ్యముననైన పెంపును; - [నీరు లేక వాడిపోయి పడుటకు సిద్ధముగనున్న ఉద్యానలతౌషధులకు నీటిసౌకర్యమునఁ గలిగిన నిలకడను అని భావము.] పోలదే? = అనుకరింపదా! - దానికి తులతూఁగుననుట. అలం. శ్లిష్టరూపకము, ఉపమ.

క. సకలాగమజ్ఞ యగు వి, ప్రకులాగన యొక్కనాఁడు పలుకు నిజకుమా

రకులఁ గని మును మదాలస, శుకతుల్యులఁ గూర్చియాత్మజులఁ బల్కుక్రియన్.

టీక. సకలాగమజ్ఞ = సమస్తధర్మములు తెలిసినది; విప్రకులాగన = ఉత్తమబ్రాహ్మణి.

మదాలస కుపసలయాశ్వునిభార్య. విశ్రాంత, సుబాహు, శత్రుమర్దన, అలరులు ఆమె కుమారులు. ఆమె వారికి ధర్మతత్త్వమును, బ్రహ్మజ్ఞానమును బోధించెను.

మ. అనుభూతాఖిలభోగఁ బోషితసమస్తార్థం గృతానేకకాం

చనముభ్యోచితదాన దృష్టిగతయుష్మత్తేమ జీవోత్పతిక

జనతామాన్య నశీతివృద్ధ నను నీ సంసారదుర్వారబం

ధననిర్బంధమునందుఁ బొపుటకు యత్నం బింకఁ జేయందగున్.

270

టీక. అనుభూతాఖిలభోగ = అనుభవించబడిన సమస్త సుఖములు కలదానిని; పోషితసమస్తార్థ = పోషించబడిన ఉత్తము లందఱును కలదానిని; కృతా.....దాన = చేయబడిన సువర్ణదానాదికములగు తగిన దానములు కలదానిని - స్వర్ణదానాది మహాదానములను చేసినదానిని;

దృష్టిగతయుష్మత్ తేమక్ = కన్నుల బడిన మీ తేమములు కలదానిని - మీతేమమును కన్నులారా చూచినదానిని; [ఇచట వెనుకటి టీకాకారులు 'దృష్టిగత'పదమును విడగిసి 'దృష్టిగత' = చూపును పొందినదానిని అని అర్థము వ్రాయుట సరికాదు.] జీవత్ప్రతి = జీవించియున్న భర్తకలదాని - ముత్తయిదువను; జనతామాన్య = జనుల సమూహముచే గౌరవింపబడినదానిని; అనీలివృద్ధ = ఎరుబదియేండ్ల ముసలిదానిని; సంసార, నందు = అడ్డుసరారి సంసార మను బంధముయొక్క నిర్బంధమునుండి; పావుటకు = తప్పించుటకు. అలం. పరికరము.

క. సభవజ్జనకంబుగఁ జని, ప్రభవజ్జగదండపండ్పరిపూర్ణతను

శుభదాయక బౌండరీక, ప్రభు నారాధించి కాంతుఁ బరమపదంబున్. 271

టీక. సభవజ్జనకంబుగ = మితండ్రి గారితోఁగూడ; ప్రభవ. తను = పుట్టుచున్న బ్రహ్మాండగోళసమూహముతోడి నిండు దేహము కలవానిని - పొట్టలో బ్రహ్మాండముల నిమిడ్చినవానిని; శుభదాయక = శుభముల నొసగువానిని; పౌండరీక ప్రభు = పాండురంగ దేవుని; పరమపదంబు = మోక్షమును; కాంతున్. అలం. పరికరము.

క. ఒకబుద్ధి వినుం డొండా, డక సకలాగమమతంబు ¹దక్కఁ దెలిసి మీ

కకుటిలమతి నెఱింగింతు జ, నకసనక శు కాదు లెఱింగిన తెరువుఁ దెలియన్. 272

టీక. ఒండు, ఆడక = ఎదురు పలుకక; ఒక బుద్ధి = ఒక మంచిమాట; వినుండు; సకలాగమ మతంబు = సర్వవేదసిద్ధాంతములను; దక్కఁదెలిసి = అవగాహన చేసికొని - బోధపఱచుకొని; అకుటిల మతి = తిన్నని దారిని - స్పష్టమగుచిని; జనక, సనక, శుకాదులు = జనుఁడు, సనుఁడు, శుకుఁడు మొదలగు యోగులు; ఎఱింగిన; తెలుపు = మార్గమును; తెలియ, ఎఱింగింతు = బోధపడునట్లు చెప్పెదను.

సీ. అమితభోగాయతనము దేహమనుసర్ప, ముగ్రకృత్యము లేల యడిగియుండు?

ధాతుమయంబు గాత్ర మనుధాత్రీధర, బదియేల రాగంబు నవలఁ ద్రోయు?

నిచితనానాగుణప్రచుర మీ తనువను ²పట, మేల చిరుగక పదిల మొందు?

నూర్తిపరంపరాయుత మంగమనువార్ధి యెడ, జీవసభ్రాంతి యేల యుడుగు?

ఆ, నార్జవంబు చాల దతికఠినాశయ, మెపుడు మైల విడువ దెందు జివుకు

బటికిడొక్క దీనిఁ బాటింప రెప్పట, లక్షయేనియును ముముక్షుజనులు. 273

టీక. దేహము, అను, సర్పము; అమితభోగాయతనము = (శరీరపక్షము) ఎక్కువ సుఖముల కాకరమైనది - అమితసుఖములను కోరునది; (పాముపక్షము) పెద్ద పడక కలది; ఉగ్ర కృత్యములు = క్రూరకార్యములు; ఏల ఉడిగియుండు? = ఏల నశించి యుండును? నశింపవనుట; గాత్రము, అను, ధాత్రీధరంబు = శరీరము అను పర్వతము; ధాతుమయంబు = (శరీరపక్షమున) పంచభూతాత్మకము, (పర్వతపక్షమున) గైరికాది (జేగురు మొదలగు) ఖనిజములతోఁ గూడినది; రాగంబు = (శ. ప) అనురాగమును, (పర్వత ప) ఎఱుపురంగును; ఏల, అవల, త్రోయు? = ఏల విడుచును? విడువదని భావము. తనువు అను, పటము = దేహ మను వస్త్రము; విరచితనానాగుణ ప్రచురము = (శ. ప.) వ్యాపింపబడిన పెక్కు గుణములతో నిండినది, (వస్త్ర. ప.) ఎక్కువగా కూర్చబడిన దారములతో నిండినది; చిరుగక = చినిగిపోక - నశింపక; ఏల పదిలము, ఒందు? = ఎందులకు భద్రముగా ఉండును? ఊర్తిపరంపరాయుతము = (శ. ప.) జరామరణ-త్తుల్నిపాన - శోక, మోహములను పడూర్చులతో కూడినది; (సముద్ర. ప.) అలలతోఁ గూడినది; అంగము, అను, వార్ధియెడ = శరీర

మను సముద్రముపట్ట; ఊవనభ్రాంతి=(శ. ష.) బ్రదుకునందలి శ్రమ, (సముద్ర. ష.) నీటియందలి తిరుగుడు-నుడి; ఉడుగు? =నశించును? అర్జునుడు = తిన్నదనము-బుజువుగ ఉండుట (పాము కావున అది వంకరగతినే ఉండును); అతికఠినాశయము = మిక్కిలి కఠినమగు చోటు కలది (వర్షతమగుట దీనికి గారణము.) మైలక్, విడువదు = కలపము విడిచిపెట్టదు. [వస్త్రమగుటచే ముఱికిగా ఉండుననుట.] ఎండుక్, చివుకుక్-(సముద్రమగుటచే నని భావము.) లక్షయేనియక్ = 'లక్ష చెప్పినను సరే' అను లోకోక్తి. ముముక్షుజనులు = మోక్షము కోరువారు; దీనిక్ = ఈ దేహమును; పాటింపరు = లెక్క గొనరు - దీనిని అపురూపముగా చూచుకొనరని భావము. అలం. శ్లిష్టరూపకము, క్రమము.

ఉ. మాయయు జీవుఁడం బెరసి మైత్రి యొకానొకఁ డాచరించుచుం

బాయక యాడుఁబాటు మగపాటు పడన్ వినిధత్వ మొంది ప

ల్పాయల పాంచభౌతికపుఁ బైరుదయించి తలిర్ప మ్రోడుగా

మేయు జరామయవ్యసన మృత్యుని-శుక్త కడంగరియముల్.

274

టీక. చెరసి = చేరి - కలిసికొని; మైత్రి, ఒకానొకఁడు, ఆచరించుచుక్ = ఒకానొక - అని ర్వాచ్యమగు స్నేహమును పొందుచు; పాయక = విడువక - శ్రమపడి; ఆడుఁబాటు, మగపాటు, పడక్ = మగపనియు, ఆడుపనియు చేసికొనఁగా-[మాయ ఆడుపనిని, జీవుఁడు మగపనిని అనుట.] పాంచభౌతికపుఁబైరు = పృథివ్యాది పంచభూతముల పంట; వినిధత్వము, పంది = అనేకరూపములఁ దాల్చి; పల్పాయలక్ = పెక్కురకములుగా; ఉండుంచి = పుట్టి; తలిర్చక్ = ప్రకాశింపఁగా; జరాకడంగరియముల్ = ముసలితనము, వ్యాధి, వ్యసనము, మృత్యువు అనువానిచే నియమింపఁబడిన పశువులు; మ్రోడుగాక్ = ఆ పంట మ్రోడగునట్లుగా; మేయుక్ = తినివేయును - వానిని నశింపఁ జేయుననుట. [పంచభూతాత్మకమగు శరీరము మాయా జీవుల సంబంధమున పెరుగుచుండుననియు, జరాదులవలన ఆ దేహము క్షీణించి తుదకు నశించుననియు, ఆకాశశత్రువు నట్టిదానిని నష్టరాదనియు భావము.] అలం. రూపకము.

శా. అంతర్వాణిగుశేశయద్యుమణిఁ బద్మాక్షున్ మదిన్నిల్పి దు

ర్థాంతానంతభవాంధనూపతరఃప్రాధిన్ దృఢస్థేమః బా

టింతుర్ పెద్దలు తద్ద నమ్మి; నుయి దాఁటేవానికిన్ జితయా

కంత్రినం గడమేనియుం గడమ గాదా యంచు నూహించుచున్.

25

టీక. పెద్దలు = జ్ఞులు; తద్ద, నమ్మి = బాగుగా, నమ్మి; అంతర్వాణిగుశేశయద్యుమణిక్ = విద్వాంసులు అను తామరపువ్వులకు సూర్యుడైనవానిని; పద్మాక్షుక్ = పద్మములవంటి కన్నులు కల విష్ణుని; మదిక్ = మనస్సులో; నిల్పి; దృఢస్థేమక్ = గట్టిపట్టుదలతో; దుర్థాంతా.....ప్రాధిక్ = భయంకరమును, అంతము లేనిదియు నగు సంసారాంధకూపమును దాటు నేర్పును; పాటింతుర్ = లెక్కింపురు - గమనింతురు. నుయి, దాఁటేవానికిక్ = నూతి యీవలియొడ్డునుండి యీవలియొడ్డునకు దాటు వానికి; చింత.....కడమేనియుక్ = చింతాకంఠ స్వల్పమైన మిగులు ఉన్నప్పటికిని; కడమ గాదా = కడమ, కడమేగదా యగును. అలం. రూపకము, లోకోక్తి.

క. తల ముచ్చుట్టులు దిరిగిన, చలపోయఁగ నోరిలోనిదయ కడి యన్న

ట్టిల నే లోఁజగులఁ దిరిగిన, గలుగదు గతి విష్ణునేన గావింపకయున్.

276

టీక. తలముచ్చుట్టులు=తలకు ముఘ్ఘులు చుట్టివచ్చుటలు; తలపోయఁగక్ = ఆలోచింపఁగా; కడి = అన్నపుముద్ద; నోరిలోనిదయ = నోటిలోనిదే రదా - నోటిలో పడవలసినదేకదా! [అన్నపుముద్ద

నోటిని విడిచి వేటొకచోట పడుటకు తలను ముచ్చాటు తిరిగి మెదకినను దానికి నోరు తప్ప వేటొక చోటు తగినది లభింపదుకదా! అని భావము.] అన్నట్లు = అనురీతిని; ఏతెఱంగులకొ, తిరిగినకొ = (వేఱు విధముల) నేరీతి తిరిగినను; గతి = మోక్షము. అలం. లోకోక్తి.

మ. పురుషశ్రేష్ఠులు కొందఱ తాత్తచరితంబుల్ జ్ఞానవైరాగ్యభా
స్వరముల్ గా విహరించుచు గురుకృపాసంపన్నులై సాధనాం
తరమంత్రాంతర ¹దైవతాంతరములకొ దర్శించి షీరోదక
స్ఫురణా బొప్ప ముకుందలీనతనులై పొంద ²బృహద్రస్వముల్.

277

టీక. పురుషశ్రేష్ఠులు = ఉత్తమ పురుషులు; అత్తచరితంబుల్ = తమ ప్రసర్తనలు; జ్ఞాన... స్వరముల్ గా = జ్ఞాన, వైరాగ్యముచేత ప్రకాశించినట్లుగా; విహరించుచుకొ = తిరుగుచు; గురు కృపాసంపన్నులై = గురువుల దయను పొందినవారై; సాధనాం.....రములకొ = పేర్వేఱుసాధన ములను, వేర్వేఱు మంత్రములను, వేర్వేఱు దేవతలను; తర్కించి = విచారించి - నిమగ్నించి [అని తమకు అనుకులములని గమనించి.] షీరోదకస్ఫురణంబు, ఒప్పుకొ = నీరక్షీరపద్ధతి ప్రకాశింపగా - పాలు, నీళ్లు ఒకదానిలో నొకటి కలసినట్లు కలియఁగా; ముకుందలీనతనులై = విష్ణువునందు విక్రమ పొందినవారై; పునర్జన్మముల్, పొందకొ = మఱల పుట్టుకను పొందదు - ముక్తులగు వారికి తిరిగి జన్మము లేదనుట.

సీ, విషయాంకురము గిల్లివేయనివారికి, నినుపకచ్చడమున కెంతదవ్వు?
తెగకొ గొని గసటు గడుగనివారికిని ద్రిషణంబునకు నెన్ని చాళ్ల ⁴పట్టు?
చింతలన్నియు మ్రోడుసేయనివారికి, బోడయాడలలకు ⁵నేడకేడ?
యేను తత్త్వంబులు నెఱుంగనివారికి, నెఱుకకు నేయూరి కేడి తెరువు?

ఆ. తమ మొగంబు జూడు, తముజూడు; మేనుంగు, మీఁదనున్నవాని మేరమీఱి
నున్న మడుగఁ జూచుచున్నారు హరిభక్తి, గమ్యధామకాంతఁ గర్తవరులు. 278

టీక. మోక్షమును పొందుటకు హరిభక్తియే ప్రధానకారణ మను సంగతిని గ్రహింపక కొందఱు తదర్థమై కర్తవ నాచరించుచుందురు; అట్టి కర్తవరులు ఈ పద్యమున నిందింపఁబడిరి. విషయాంకురము = భోగేచ్ఛ యొక్క మొలకను; గిల్లివేయనివారికొ = చిక్కివేయనివారికి - నశింపజేయనివారికిని; ఇనుపకచ్చడములకుకొ = బలమైన రోషీనములకును; ఎంత, దవ్వు? = చాల దూరము. [ఎంత గట్టిగా బలమైన గోచులు బిగించుకొనినను, భోగేచ్ఛ అంగరించి యున్నంతవఱకును ప్రయోజనము లేదనుట. ఇట్లే మీఁదను గ్రాహ్యము.] తెగకొని = సాహసించి - పట్టుదలఘాని; కసటు = మనోమాల్స్యము - ఎదలోని ముఱికిని; ద్రిషణంబునకును = ముప్పొద్దుల స్నానములకును; ఎన్ని చాళ్లపట్టు? = ఎన్ని పరుసలదూరము? - మిక్కిలి దూర మనుట. చింతలు = విచారములను; అన్నియుకొ = అన్నింటిని; మ్రోడుసేయనివారికొ = నశింపజేయనివారికిని; బోడయాడలలకుకొ = బోడితలలకును; ఏడకుకొ, ఏడ? = ఎక్కడి కెక్కడ? - కలయిక లేదనుట; ఏనుతత్త్వంబులకొ = విదు తత్త్వలను (వృథివ్యాది తత్త్వములను); ఎఱుకకుకొ = జ్ఞానమునకును; ఏయూరికి, ఏది, తెరువు? = ఏయూరి కే మార్గము? - సంబంధము లేదనుట; తమ.....చూడుము = వారి మొగములకు వారి కీ మోక్షమెట్టుకలుగుననుట. ఏనుగుమీఁదకొ, ఉన్నవానిని = ఉన్నతస్థితియందు - అందరానిస్థితి యందు ఉన్నవానిని; మేరమీరి = హద్దు మీఱిమర్యాద దక్కి; నున్నము, అడుగఁజూచుచున్నారు =

1. క. దేవ. చ. ట. దైవ. 2. చ. దప్పు న. రి. చ. తెగలోని 3. చ. ట. పెట్టు. 4. చ. ట.

(ఉన్నతస్థితియందు ఉన్నవారిని అడుగవలసిన సంపదల నడుగక పీయమైన దానిని అడుగుట సీచము-
మన్నమడుగుట సీచతమసూచించును; హరిభక్తిగమ్య, ధామకాంత్య = విష్ణుభక్తిచేతనే పొందదగిన
మోక్షమునందలి కోరికలొ.)]

[అంకురములను గిట్టుట, కసటు కడుగుట, చింతలను మ్రోడుచేయుట వానివానికి తగినవి - ఇవి
నాటినుడులు.] అలం. లోకోక్తి.

సీ. పరదారపరధసాహరణవై ముఖ్యంబు, ¹వశవర్తిగావించువారు దక్క
బరగుణ పరమాణుపర్వతీకరణంబు, ప్రతముగాఁ బొటించువారుదక్క
బరుడైన గొడుగైన సమరియాదచెడ సమ, త్వమున శిక్ష యొనర్చువారుదక్క
బరమసంపదల నాపద్వేళ సత్యంబు, వదలక భాషించువారుదక్క
తే. దూర మగు కోర్కె గోరనివారుదక్క, గ్రూరకర్తంబు లుడివోవువారుదక్క
బూరుషార్థపరతఃక్రాలువారుదక్క, దక్కువారెల్ల భవవహ్ని ²దక్కువారు. 279

టీక. పర...వై ముఖ్యంబు = పరుల స్త్రీలను, పరుల ధనములను హరించుట కిష్టములేకుండు
టను; వశవర్తిగావించువారు, తక్క = లొంగించుకొన్నవారు, కాక; [అట్టివారిని విడిచి - అనుట;
ఇట్లు మున్నందును.] పర.....కరణంబు = ఇతరుల కొద్దిపాటిగుణములను కొండలంతలుగా చేయుట-
ఇతరుల గుణములను కొనియాడుట; ప్రతము = తమ నియమము; పొటించువారు = లెక్కించువారు.
పరుడైన = ఇతరుడైనను; సమద్యేమున = సమానముగా - భేదము లేక; పరమసంపదల =
ఎక్కువ విశ్వర్య మున్నప్పుడును; ఆపద్వేళ = కష్టకాలమునందునుగూడ; దూరమగు = వాద్దమీరిన-
అసాధ్యమైన; ఉడివోవువారు = విడుచువారు; పూరుషార్థపరతః = మోక్షమునందలి ఆసక్తిచే;
క్రాలువారు = ప్రకాశించువారు; తక్కువారు, ఎల్ల = మిగిలినవారందఱును; భవవహ్ని, దక్కు
వారు = సంసారాగ్నిలోఁ బడువారు (అగుదురు.)

క. పలువేల్పులబడి నడవక, యిలువేలుపుగా భజింపుఁడీ మీరలు వి³
ట్టులు ⁴శిశ్యగదధిసగం, ధిలకేశం బొండరికీర్థాధీశున్. 280

టీక. పలువేల్పులబడి = పెక్కురు వేల్పుల మార్గమును - పెక్కుమంది దేవతలను కొలుచు
పద్ధతిని; నడవక; మీరలు; శిశ్యగ, దధి, రస, గంధిల కేశున్ = ఉట్టెయందున్న పెరుగుచే నువాసన
గల జాట్లు కలవానిని; ఇలువేలుపుగా = ఇష్టదైవముగా; భజింపుఁడీ = సేవింపవలెను.

ఉ. మ స్తకిరీటహాటకసమంచితకుంభయంతంబు పీవరో⁵
ర స్తటరత్నదీప్తిరుచిరంబు రమా⁶ సమసాలభంజికా
స క్తమునైన శార్థితనుసాధము నెక్కి సుఖించు బుద్ధిక్

నిష్టుభక్తిగౌరవము నిచ్చెనయై చననిచ్చు మీఁదికిన్. 281

టీక. మస్త.....యంతంబు = తలపైఁగల కిరీటము అను బంగారుకలశముతో కూడినది;
పీవరో.....రుచిరంబు = బలిసియున్న తొమ్ముప్రదేశమునందలి కాస్తుభమాణిక్యముచే అందమైనది;
రమా.....శస్త్రము = లక్ష్మీదేవి యను సాటిలేని జంత్రపుబొమ్మచే శ్లాఘ్యమైనది; ఐన = అయి
యున్నట్టి; శార్థితనుసాధమున్ = విష్ణునిశరీరము అను మేడను-ఎక్కి సుఖంపడదలచు మంచిబుద్ధి కల

1. చ. వసు. 2. చ. దనుకు. ట. ద్రగ్ధ. 3. చ. ట. విచ్చిల. 4. చ. ట. శిశ్యక; 5. క. తటి.
చ. కట. 6. చ. సదు.

వానికి; నిస్తులభక్తి గౌరవము = సాటిలేని గొప్ప భక్తి; మీడికి = సౌధముపైకి; చననిచ్చు = వెళ్లనిచ్చు - చుపుచు. [విష్ణుని పరమపదము పొందుటకు భక్తియే ముఖ్యమని భావము. ఆలం. రూపకము.

క. మీరును గృహస్థధర్మము, మేరకుం దలమీఱి చనక మిత్రమాతోర్థి
దారహితదారదారక, వారకములతోడఁ దీగవాసపరులరై. 282

టీక. గృహస్థధర్మము మేరకు = గృహస్థధర్మముయొక్క హద్దనకు; తలమీఱి = అతిక్రమించి; మిత్ర,తోడ = మిత్రులు, మంత్రిలు, గొప్పబుద్ధులు, భార్యలు, సంతానముల సమూహములతో; తీగవాసపరులరై = పుణ్యక్షేత్రమున నివసింపఁ గోరినవారయి; [ముందునకు అన్వయము.]

క. కోమల తులసీపల్లవ, దామూచితో వత్సలత్వ ధాముఁ బయోద
శ్యాముఁ బదద్వయనతసు, త్రామున్ మన పొండరిక ధాముఁ గొలుపుఁడి! 283

టీక. కోమల.....ధాము = మృదువులగు తులసీదళములమాలలతో ఒప్పుచున్న శ్రీవత్స చిహ్నముతో ప్రకాశించువానిని; పయోదశ్యాము = మేఘమువలె నల్లనికాంతి కలవానిని; పదద్వయనతసు త్రాము = రెండు పాదములపైని వంగిన - (పాదములపై సాష్టాంగపడి) ఇంద్రుఁడు కలవానిని, పొండరిక ధాము = పొండరికక్షేత్రము నివాసముగాఁ గలవానిని - విష్ణుని; కొలుపుఁడి. ఆలం. పరికరము, అనుస్రావము.

క. అనుచుండ నర్కనిభమగు, ననిమిషయానంబుఁ దెచ్చి హరిపార్శ్వచరుల్
కొని చనిరి సభర్తృకముగ, ఘనశీల సుశీల విష్ణుగాధాలోలన్. 284

టీక. హంపార్శ్వచరుల్ = విష్ణుదూతలు; అర్కనిభము = సూర్యునితో సమానమైనది - ప్రకాశించునది; అనిమిషయానంబు = విమానము; ఘనశీల = ఉత్తమస్వభావము కలదానిని; విష్ణుగాధాలోలన్ = విష్ణునికథలయం దాసక్త యగువానిని; సుశీల; సభర్తృకముగ = భర్తతో కూడుకొనునట్లుగా - భర్తతోఁగూడ; కొని, చనిరి. ఆలం. పరికరము.

తే. ఆవు నవనీసురుండు వాయుసము నంచ, రాజకీరంబు పాము సరఘయు నిట్లు
ముక్తి కేఁగిన కథ విచు భక్తతతికి, బర్హతాగ్ర శిలాబ్జసంభవము భవము. 285

టీక. అవనీసురుండు = బ్రహ్మణుండు - సుశీలభర్త; భవము = పునర్జన్మము; పర్హతాగ్ర శిలాబ్జసంభవము = కొండమీది బుడతాతిపై తామర మొలుచుట - అసంభవమగుట.

వ, అని వెండియు నిందుధరుండు శతానందనందనునితో నిట్లనియె. 286

టీక. ఇందుధరుండు = నెలతాల్పు - శివుఁడు; శతానందనందనునితో = బ్రహ్మపుత్రుఁడగు నారదమునితో.

సీ. నీలమో కాలాభ్రజాలమో బాలశైవాలమో యీ సిద్ధవరునికాంతి
కెంపులో పవడంపుగుంపులో యీరెండ సొంపులో యీమేటిజోగిజడలు
హారమో హరినీహారమో భూరికర్పూరమో యీ యాదిపురుషునగవు
మెఱపులో వజ్రంపుటాటపులో శశిరేఖ తఱపులో యీవటూత్తమునికోట

తే. లనగ ఇరికి నాదిక్కునందు నిలిచి, ప్రేతభూతనిశాచరపీడ లడఁచి

క్షేత్రరక్షణదత్తుడై క్షేత్రపాలుఁ, దుండువిభునాజ్ఞ తలమోచి యోమునీంద్ర!

టీక. ఈ సిద్ధపరుని, కాంతి = ఈ గొప్పసిద్ధుని లేజన్య; నీలమో = ఇంద్రనీలమో; కాల్మాశ్ర
జాలమో = కాఋమన్యులగుంపో; బాలశైవాలమో = లేతపాచియో; ఈ మేటిజోగిజడలు = ఈ
గొప్పయోగియొక్క జడలు; ఈరెండసాంపులో = అరుణకాంతిసాగసులో; ఈ యావిపురుషనగవు =
ఈ పురుషముఖుని నవు; హరి నీహరమో = మనోహరమగు మంచో; భూరికర్పూరమో = కర్పూరపు
వపుయో; ఈ వలూత్తమునితోఱులు = గొప్ప బ్రహ్మచారి యగు నీతని దంతములు; వజ్రంపుటోఱులో =
రవల వెలంగులో; శశిరేఖతఱుపులో = ముదురు చంద్రవంకలో శార్ఙ్గికి = విష్ణువునకు; నా దిక్కు
నందు = ఈశాన్యదిశను; షేత్రత్రక్షణదక్షుడై = షేత్రమును రక్షించుటకు సమర్థుడయి; విభు
నాజ్ఞ = ప్రభువైన విష్ణునియానలిన; తలమోచి = తలవై ధరించి; షేత్రపాలుడు = షేత్రపాలకు
డగు కాలభైరవుడు; ఉండు. అలం ఉత్పేక్ష.

క. శిశ్యావచూడు నాజ్ఞావాక్యార్థముసేయు భోగివలయు ప్రభావా
ధిక్యంబు మీటి యెరికి, శక్యమే తత్ షేత్రమున బ్రచార మొనర్ప. 288

టీక. శిశ్యావచూడునాజ్ఞావాక్యార్థము = చిక్కుము - ఉట్టి తలవైని గల విష్ణుని యాజ్ఞాపరి
పాలనమును; భోగివలయు ప్రభావాధిక్యంబు = పాములు కడియములుగాక గల కాలభైరవుని గొప్ప
ప్రభావమును; మీటి = దాటి - అతిక్రమించి; తత్ షేత్రమున; బ్రచారమొనర్ప = సంచరించు
టకు! శక్యమే? = సాధ్యమా?

చ. చెడుగుల విష్ణుభక్తి నిరసించు దురాత్ముల మోక్షలక్ష్యే చే
పడుటకు గాని హీనుల బ్రభావతిరస్కృతలోకపాలుడ
బుడిబుడితాల్చు డందు నొకపూటయు నుండగనీక త్రోచి పో
1 నడచు గలంచు డెందముల నారటపెట్టు మహాగ్రమూర్తియై. 289

టీక. చెడుగుల = చెడ్డవారిని; నిరసించు = నిందించునట్టి; మోక్షలక్ష్యే = ముక్తిసంపద;
చేపడుటకుగాని హీనుల = పొంద వలనుపడని నీచులను; బ్రభావతిరస్కృతలోకపాలుడు = గొప్ప
తనముచే తిరస్కరింపఁబడిన దిక్పాలరు కలవారు; బుడిబుడితాల్చుడు = బాలచంద్రుని ధరించిన
కాలభైరవుడు; అందు = ఆ పాండురంగ షేత్రమునందు; పోనరుచు = తఱుమును; కలంచు =
కలతపెట్టును; మహాగ్రమూర్తియై = మిక్కిలి భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; డెందము
ల = మనస్సులను; అరటపెట్టు = పరితాపపెట్టును.

ఉ. పువ్వును బూత పుట్టమును భూషణము దివ్యములై చెలంగ లే
జన్మను లర్థిగొల్వ నొక చక్కని భేదరు డొక్కనాడు ము
న్నవ్వనమాలిహోటకమయావసథోపరివీధి ద్రిమ్మలు
గ్రొవ్వెనగ్గ విమానరుచి కోకనదప్రియరోచి 2 నెచ్చగన్. 290

టీక. పూత = మంచిగండము మొదలగువాని బూసినొనుట; పుట్టమును = వస్త్రమును; భూష
ణము = ఆభరణమును; లేజన్మనులు = లేతయావనము కల స్త్రీలు; అర్థి = ప్రీతితో; కొల్వ =
సేవింపఁగా; భేదరుడు = విద్యాధరుడను; అవ్వన.....వీధి = ఆ పాండురంగః ఖుని బంగారు
దేవాలయమొదిమార్గమున; గ్రొవ్వెనగ్గ = గర్వము, అతిశయింపఁగా; విమానరుచి = అతడున్న
విమానపుగాంతి; కోకనదప్రియరోచి = చంద్రునికాంతిని; ఎచ్చగన్ = అతిశయింపఁగా; త్రిమ్మ
రు = తిరిగెను. అలం. ఉపమ.

1. క. నడుచు. చ. ట. నడచు. 2. క. యెచ్చగన్ చ. నెంచగన్. ట. పించగన్.

ఉ. ఏధితయావనోత్థమతి నెద్దియు మీఁదెఱుంగంగలేక వి

ద్యాధరుఁ డాతఁ డాత్మరుచి ¹నాకసముఁ గగనప్రసూనరా

జీధరణాభిరామముగఁ జేయుచుఁ ద్రిమృతి తేత్రపాలుఁ డు

త్రోగ్రహసోగ్రమూర్తియును కోయని యార్చె నభంబుఁ జూచుచున్. 291

టీక. ఆతఁడు, విద్యాధరుఁడు = ఆ విద్యాధరుఁడు; ఏధితయావనోత్థమతి = వృద్ధిపొందిన యావనపదముచే; మీఁద ఎఱుంగంగలేక = మూడు సుభమించుదానిని గుఱెఱుంగఁజాలక; ఆత్మరుచి = తన (దేహ) కాంతిచే; ఆకసము = దేవాలయముమీఁది గగనస్థలము; కనక.....రామముగఁ = బాగారుహుల సమూహమును (మాలను) ధరించుటను మనోహరమగునట్లుగ; త్రిమృత = తిరుగఁగా; తేత్రపాలుఁడు = కాలభైరవుఁడు; ఉత్త్రోగ్రహసోగ్రమూర్తియును = ఎక్కువైన కోపముచే భయంకరమగు రూపు కలవాడై; సభంబు = ఆకాశము; చూచుచున్; కోయని; ఆర్చెన్.

సీ. కనువిచ్చి చూచుటగాక ²దిగ్గనలేచె నమితసమాధిస్థితముచికులము [మూఁక గుడ్డలఁ ³బొడవు ముక్కువలు దక్కుటగాక ⁴పొడలాడెఁ జెట్లవైఁ బులుమేయుతమకంబు దొలఁగుటగాక విహ్వలబుద్ధియై దాఁట హరిణకులము ప్రజ కేలఁ గర్ణరంధ్రములు మూయుటగాక పవిత్రంక నరసుతిప్రణమయ్యెఁ

తే. బద్దనాభగృహోపరిభాగసంచ, రిష్టుభేదరదర్శనోద్రిక్తహృదయ

కాలభైరవప్రభవోద్వేలకంత, కుహరనిష్ఠ్యాత్మరోషనిరోష ⁵వివృతి. 292

టీక. బద్దనాభ.....విహ్వలి = బద్దనాభ = విష్ణునియొక్క; గృహ = ఆలయము యొక్క; ఉపరిభాగ = మీఁదిభాగమున; సంచరిష్టు = తిరుగుచున్న; భేదర = విద్యాధరుని; దర్శన = చూచుటచే; ఉద్రిక్తహృదయ = ఉద్రేకము పొందిన మనస్సుగల; కాలభైరవ = కాలభైరవునియొక్క; భైరవ = భయంకరమై; ఉద్వేల, కంతకుహర = అతిశయించిన గుహవంటికంతమునుండి; నిష్ఠ్యాత్మ = పెడ లింపఁబడిన - బయలుదేరిన; రోషనిరోషవిహ్వలి = కోపముతోఁగూడిన భవనియొక్క విహారముచే; అమిత.....కులము = సాటిలేని యోగసమాధియందున్న మునుల సమూహము; కనువిచ్చి = కన్ను విప్పి; పులుమేయుతము = చుట్టల సముదాయము; గుడ్డలఁబొడవు ముక్కువలు = గుడ్డను పొదుగుట యందలి యిష్టమును; దక్కుటగాక = విడుచుటయేగాక; చెట్లవై; పొడలాడె = ఎగరసాగెను; హరిణకులము = లేళ్లగుంపు; పులుమేయుతమకంబు = గడ్డి మేయుటయందలి ఆసక్తిని; తొలఁగుటగాక = విడుచుటయేగాక; విహ్వలబుద్ధియై = కలఁతపడిన మనస్సుగలదయ; దాఁటె = గంత లిడెను. ప్రజ = జనసమూహము; కేల = చేతితో; పవిత్రంక = పిడుగు అను భ్రాంతిలో; నరసుతిప్రవ ణము = అర్జునుని కొనియాడుటయం దాన క్తమయినది; అయ్యెన్. [పిడుగు పడినపుడు అర్జునుని పది పేళ్ళను వరించినచో ఆ పిడుగు తమవై బడదను నమ్మకము జనులకుఁ గలదనుట. ఆ స్థితికిమిది—స్థితి. అర్జునుని ఫలుణి పార్థ కిటికీ శ్వేతవాహన, బీభత్సు ర్విజయ కృష్ణః సవ్యసాచీ ధనంజయః అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. మానని కోప మిట్లు మది మల్లండి గొల్పుంగ మింటికిఁ మహా

శ్యేనముపోలె చిట్టెగని యెక్కుడు నుక్కున నుగ్రవిగ్రహం

డై నెఱిగగ నగ్గగనయాయివిమానముఁ ద్రొక్కి భగ్నముం

గా నొనరింపుడుఁ ద్రిదశగాయకనాయకుం దుర్విగ్రహాలినన్. 293

1. చ. కాకసమున్. 2. చ. ట. దిగ్గన. 3. క. సీర చ. ట. స్థిత. 4. చ. బొడముమంకు. 5. చ. ట. పొడవాడె. 6. చ. ట. గమకంబు. 7. చ. ట. వికృతి. 8. క. చుచున్. చ. ట. పుడున్. 9. చ. కూలుడున్.

టీక. మానసి, కోపము = విడువని కోపము; మదిన్, మల్లడిగొల్పుంగన్ = కలతపఱుపఁగా; మింటికిన్ = ఆకాశమువైకి; మహాశ్యేనము పోలెన్ = పెద్దడేగవలె; బిట్టు, ఎగసి = వేగముగా ఎగిరి; [కర్త షేత్ర పాలుండగు కాలభైరవుడు] ఎక్కుడునుక్కునన్ = ఎక్కువ బలముతో; ఉగ్రనిగ్రహుండై = భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; నెఱి, తగ్గన్ = అందము తగ్గనట్లుగా - ఆర్భాటము నశించునట్లుగా; అగ్రగనయాయివిమానమున్ = ఆ విద్యాధరుని విమానమును; భగ్నముంగాన్, ఒనరింపుడున్ = నశింపజేయఁగా, త్రిదశగాయకనాయకుడు = దేవతల పాలఁగాడైన గంధర్వుడు; ఉర్విన్, కూలిన్ = భూమిపైని పడఁగా.

ఉ. కోలు మనంగి మ్రోగి బలుగోఱలు దీటుచు గ్రుడ్లు ద్రిష్టచున్
 ష్వేళ లానర్చుచున్ మొగము జేవురుముద్దనిధంబునన్ మహా
 భీలముగాగ వ్యాళవిభుఁ బెన్పులుఁ గీడ్చినమాడ్కి నీడ్చె న
 బ౞లిశుఁ గాలభైరవుఁడు పైకుబునం బొక పోరు వెత్తగన్.

294

టీక. కోలుమనంగి = మిక్కిలి విజృంభించి; మ్రోగి = గట్టిగా అఱచి; బలుగోఱలు = పెద్ద గోఱలు; ష్వేళలు, ఒనర్చుచున్ = సింహనాదము లొనరించుచు; మహాభీలముగాగన్ = మిక్కిలి భయంకరమైనది కాఁగా; వ్యాళవిభున్ = పెద్దపామును; పెన్పులుఁగు = గరుడపక్షి; అబ౞లిశున్ = ఆ మూర్ఖుని - గంధర్వుని; పై కుబునంబు = పయితోలు; ఒకపోరువు, ఎత్తగన్ = ఒక పోర లేచు నట్లుగా; ఈడ్చెన్. అలం. ఉపమ.

క. ఈ¹వడువున బుభోదొడికిన,యావుసనిగ నుసురు²వొక కానన్నుండొ

నా విద్యాధరు ధైరవదేవావృతుఁ గాంచి వాసుదేవుఁడు పల్కున్.

295

టీక. ఈ వడువునన్ = ఈ రీతిని; పులిదొడికిన యావుసనిగన్ = పులి ఆక్రమించిన అవు రీతిని; [అవుసనిగన్ = గోవుకాఁగా¹ అని పూర్వటీక.] ఉసురువోకతున్ = ప్రాణము పోవుటకు; అనన్నుండొ = సమీపముగా - సిద్ధముగా - ఉన్న; విద్యాధరున్; ధైరవదేవావృతున్ = ధైరవునిచే ఆక్రమింపఁబడినవానిని; వాసుదేవుడు = శ్రీకృష్ణుడు - పాండురంగుడు. అలం. ఉపమ.

శా. నాగాకల్ప! యోహో పురే! నిలు విమానభ్రష్టుడై నేలపై

నీ గంధర్వుడు కూలి దర్పముడివోయెన్ జంపఁగారాదు; గా

ధాగః కర్తృత్వ డేనియున్ జడుపువాడై యుండ నర్థిన్ మహా

భాగుల్ చంపమి నీవెలుంగుదువు; కోపం బొచ్చు మీపట్టునన్.

296

టీక. నాగాకల్ప! = పాములు ఆధరణములుగా కల భైరవుడా! ఒహో సంబోధనార్థకము; పురే విచారార్థమున ఉపయుక్తము; నిలు = నిలువుము - ఆగుము; విమానభ్రష్టుడై = విమానమునుండి జారిసవాడై; దర్పము, ఉడిపోయెన్ = గర్వ మణించుకొనెను; గాధాగఃకర్తృత్వం డేనియున్ = గొప్ప అపరాధమును చేసినవాడైనను; జడుపువాడై = భయపడెనవాడై; ఉండన్ = ఉండఁగా; అర్థిన్ = ప్రీతితో - దయతో; మహాభాగుల్ = ఉత్తములు; చంపమి = చంపక విడుచుట; ఈ పట్టునన్ = ఈ యెడ; కోపంబు, అచ్చుము = కోపమును నిలుపుము .. విడుపుమునుట.

క. అని శ్రీసతి యానతి యొచ్చిన⁴ ముందల విడిచె నతని సిద్ధవిభుడు; వాఁ

డును గులగులలై లా వగ,లిన మై విదలించుకొనుచు లేచె గిడుకుచున్. 297

1. చ. ట. విధమున. 2. క. వోవకాన. చ. ట. వోకకాన... 3. క. యహో. చ. ట. యోహో. 4. క. మందల. చ. ట. ముందల.

టీక. శ్రీపతి = విష్ణువు; ఆనతి, యిచ్చినన్ = ఆజ్ఞాపించగా; మందలన్ = ముందుతలను; వాడును, ఆ విద్యాధరుడును; గులగులై = నలిగిపోయి; లావు, అగలిన, మైన్ = బలము, నశించిన, దేహమును [‘లావు = బలము; అగలినన్ = వెల్లడిగా - నశించగా’ అని పూర్వటీక.] కిదుకుచున్ = మూలుగుచు; లేచెన్.

ఉ. లేచి యతండు గాంచె గదలీమృదులోరుయుగన్ హసన్తుభుక్

మేచకమేఘమూర్తి దినమిత్రసమాసమరత్నభూషితున్

లోచనధిక్రతాంబుజదళున్ శతకోటిసుధాకరాన్నిరు

గ్వీచిపరంపరోపమనవీనతనుప్రభు యాదవప్రభున్.

298

టీక. లేచి; అతండు = ఆ విద్యాధరుడు; గదలీమృదులోరుయుగన్ = అరటిబోదలవలె మృదువులైన తోడలుగలవానిని; మేచకమేఘమూర్తిన్ = నీలమేఘమువంటి దేహము కలవానిని; దిన...భూషితున్ = వగలింటి సూర్యునితో సమానముగు (మిట్టమధ్యాహ్నపు సూర్యునివలె ప్రకాశించు) సాటిలేని రత్నాభరణములతో ఆలంకరింపబడినవానిని; లోచనధిక్రతాంబుజదళున్ = నన్నులచే తిరస్కరింపబడిన తామరపూవురేకులు కలవానిని; శత.....ప్రభున్ = శతకోటిచంద్రులయొక్కయు, అగ్నులయొక్కయు కాంతుల సమూహముతో సరియగు వింత దేహకాంతులు కలవానిని; యాదవప్రభున్ = శ్రీకృష్ణుని; కాంచెన్. అలం. పరికరము, ఉపమ.

వ. ఇట్లు సచ్చిదానందకందంబగు నచ్చిందంబుదాల్చు నసల్పాద్యుతసనీమగ్నుండై కనుంగొనుచు నవతీర్ణగర్వవిద్యాధరుండై యవిద్యాధరుం డెట్లని వితర్కించు.

టీక. సచ్చిదానందకందంబు, అగు = సవానందమునకు, చిదానందమునకు మూలమైన; అచ్చిందంబుదాల్చున్ = శంఖమును ధరించిన శ్రీకృష్ణుని; అసల్పాద్యుతసనీమగ్నుండై = ఎక్కువైన ఆశ్చర్యమున మునిగినవాడై - ఎక్కువ ఆశ్చర్యపడినవాడై; కనుంగొనుచున్ = చూచుచు; అవతీర్ణగర్వవిద్యాధరుండై = దిగిన (నశించిన) గర్వవిద్య కలవాడై - నశించిన గర్వము కలవాడై; వితర్కించున్ = అలోచించెను.

శా. ఈపుంగ్రామణి యెవ్వఁడొక్కో! హరి యిట్లాపొందె; సందేహ మే

లా? పద్మాక్షుడై యంచు లోచెదలిసి ‘యో లక్ష్మీశ! యే ద్వన్నివా

సోపర్యభచరద్విమానగుండనై యుండుండి యిష్టాక్కయు

తోపాదగ్రుండు గూల్చు గ్రోవ్వోటిగి కన్గొంటి సురేశు న్నినున్.

300

టీక. పుంగ్రామణి = పురుషశ్రేష్ఠుడు; ఒప్పొందెన్ = కన్నడెను; పద్మాక్షుడు = తామరల వంటి కన్నులు కల విష్ణువు; తన్నివా.....గుండనై = నీ దేవాలయపుమీదిభాగమున ఆకాశమున తిరుగు విమానమున ఉన్నవాడనై; ఉతోపాదగ్రుండు = గొప్పతోపాదముచే భయంకరుడైనవాడు; శ్రీపతి ఆటిగి = గర్వము నశించి; సురేశున్ = దేవతలప్రభువును; కన్గొంటి = చూచితిని.

క. “నిర్మదులకుఁ దోచినక్రియ, దుర్మదులకుఁ దోప వీ వెడట” సెనుచు మనో

మర్మరీవాపి బడి మనుజు, ధర్మభటుండు లేత్పదద్వితయశ్చతమతియై.

301

టీక. నిర్మదులకున్ = అహంకారము లేనివారికి; తోచినక్రియన్ = కన్నడిసట్లు; ఈపున్ = నీవు; దుర్మదులకున్ = దురహంకారులకు; ఎడటన్ = తోడవు = కనిపించవు; మనోమర్మరీవాపిన్ = మనస్సునెడి (క్రముబాటిలో) ఊకనివ్వగోరిలో; బడి = చక్కాత్తవుండై. మనుజుధర్మభటుండు = కుబేర

1. క. నిర్మగుండై. చ. ట. నెవగుండై. 2. చ. ట. టుంబొందె. 3. చ. జియు. 4. చ. నిర్మలు. 5. చ. నెవచు. 6. ట. వ్యాప్తి. 7. చ. మానసుడై.

కింకరుఁడు - యక్షుఁడు; తత్పదద్వితయకృతమలియై = ఆ విష్ణుని పాదద్వయమున స్థిరమైన మనస్సు గలవాఁడై; (ముందుపద్యముతో ననున్వయము.)

స్థగ్ర. 'పాపోఽహం పాపకోఽప్రవణమతిరహం బాలిశోఽహం సుధీదు
'హ్నిపాపోఽహం దుష్టకష్టప్రకృతిరహ మహం పామరాత్మాస్తి; నానా
రూపదోహోపచారార్బుదనిహితధియం క్రోధినం మా మప త్వ
చ్ఛ్రీపాదాసక్తియుక్తం శివకర!' యనుచుఁ జిష్ణుఁ గృష్ణు న్నుతించెన్. 302

టీక. పాపోఽహం = నేను పాపాత్ముఁడను; అహం పాపకోఽప్రవణమతిః, = నేను చెడ్డదైన కోపముగల బుద్ధికలవాఁడను; అహం బాలిశః, = నేను మూర్ఖుఁడను; అహం సుధీదుహ్నిః, = నేనువిద్వాంసులను పొందరానివాఁడను; దుష్టకష్టప్రకృతిః, అహం = నేను దుష్టమును కష్టమునైన స్వభావము కలవాఁడను; అహం = నేను; పామరాత్మా, అస్తి = అజ్ఞాని నైతిని; నానా.....ధియం = పెక్కు విధములగు ద్రోహములయు, అపచారములయు ఆర్బుదములయందు (అసంఖ్యాకములందు) ఉంచఁజేసిన బుద్ధి కలవానిని; క్రోధినం = కోపము కలవానిని; త్వచ్ఛ్రీపాదాసక్తియుక్తం = నీ శ్రీపాదములయెడ ఎక్కువ ఇష్టముతో కూడినవానిని; మాం = నన్ను; అప = రక్షించుము; శివకర! = మేలు కలిగించు ప్రభూ! జష్ణుఁ = జయశీలుని; కృష్ణుఁ; నుతించెన్.

వ. అని మఱియును.

303

చ. యదుకులనాథ! యిప్పు డితఁ డాగ్రహవృత్తి నొనర్చు నిగ్రహం
బిదియు ననుగ్రహంబ యగు, నింద్రియరాజికి¹ బంటునేయు శ్రీ
మదము నణంచి నీయడుగుమానిసిగా ననుజేసె.గాన; సం
పదగల గర్వి నిర్తమునిమాడ్కి నినుం గని కొల్వఁజాలునే?

304

టీక. ఆగ్రహవృత్తిఁ = కోపముతో; నిగ్రహంబు = శిక్ష; ఇంద్రియరాజికిఁ = ఇంద్రియములగుంపునకు; బంటుచేయు = లాంగునట్లు చేయనట్టి; శ్రీమదమును = సంపదచేతనైన గర్వమును; అడంచి = నశింపజేసి; ననుఁ; నీయడుగుమానిసిగాఁ = నీపాదసేవకునిగా; నిర్తమునిమాడ్కిఁ = మునుత లేనివానివలె.

క. మూఢుఁడ ననుఁబ్రోవు² మహాద్రీఢకు నిక జోరక నామతి వెలయుత దయా
గాఢత్వాజ్ఞ విమూఢా, రూఢుఁడనై జగములం దిరుగువాఁడ హరి!

305

టీక. ఇకఁ; నామతి = నామనస్సు; మహాద్రీఢకుఁ = పెద్దల నవమానించుటకు; చోఱక = ప్రవేశింపక - సిద్ధపడక; దయాగాఢత్వాజ్ఞఁ = ఎక్కువ దయతోడి నీయాజ్ఞచే.

చ. సురసదనంబునందయిన ట్లోణిశలంబునయందునైన భీ

కరనిరయంబునందయినఁ గర్తృవశంబున నుండు నామదిం

బోరయును గాతఁ గాతరసముద్ధరణోచితకార్యధుర్య! త్వ

చ్ఛరణసరోరుహద్వితయ సంతతిసంస్కరణానుషంగముల్.

306

టీక. సురసదనంబునందుఁ = ఆమరావతియందు; (స్వర్గమందు); భీకరనిరయంబునందుఁ = భయమునుగొల్పు నరకమునందు; కాతర.....ధుర్య! భయపడినవారిని రక్షించువనిని పూనుకొను దేవుఁడా! త్వచ్ఛరణ.....షంగముల్ = నీ రెండు పాదపద్మములను ఎల్లపుడును స్మరించుటలతోడి కూడికలు; నామదిఁ; బోరయునుగాక! = పొందునుగాక!

క. అని వలగొని యాయదుశం, దనునిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున లోఁ

దనియుచుఁ జొక్కుచు మ్రొక్కుచు, జనియెన్ విద్యాధరుండు శతధృతితనయా!

టీక. వలగొని = ప్రదక్షిణముచేసి; నిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున = సాటిలేని దివ్యరూపమును చూచుటచే; తనియుచు = తృప్తిపడుచు; చొక్కుచు = ఘనవశత పొందుచు; చనియెన్; శతధృతితనయా! = నారదుడా!

క. మధుమధనునాజ్ఞ నేనం, విధమహిమ దలిర్చు తేత్రనిభు భైరవదే

పు ధరాధోభువనస్వర్గధామనుతుఁ గాంచి విదపఁ గనఁడగుఁ గృష్ణున్. 308

టీక. మధుమధనునాజ్ఞ = మధువను రాక్షసుని చంపిన విష్ణుని యానలిచే; ఏవంవిధమహిమ = ఇట్టి గొప్పతనముతో; తనర్చు = ప్రకాశించునట్టి; ధరా.....నుతు = భూ, పాతాళ, స్వర్గ లోకములచే కొనియాడఁబడువానిని.

ళా. సాహిత్యాపరకాళిదాస! హరిపూజాగౌరవవ్యాస! గం

గాహల్లోహలవాగ్విలాస! రిపువర్గత్రాసకృత్పాస! కాం

తాహర్షావహద్యగ్విలాస! శ్రుతిపద్యామోజితాభ్యాస! హే

మాహర్షోపమదైర్ఘ్యధుర్యపదవిన్యాసా! విధేయారసా!

309

టీక. సాహిత్యాపరకాళిదాస! = సాహిత్యవిద్యయందు రెండవ కాళిదాసు అయినవాడా! హరి.....వ్యాస! = విష్ణుని పూజించు గొప్పతనమున వ్యాసుడైనవాడా! గంగా...లాస! = గంగా ప్రవాహమువంటి మాటల నేర్పుకలవాడా! రిపు.....ప్రాస! = శత్రుసమూహమునకు భయముగొల్పు ప్రాసము (అను ఆయుధము) కలవాడా! కాంతా.....విలాస! = స్త్రీలకు సంతోషము కలిగించు చూపులవిలాసము కలవాడా! శ్రుతి.....భ్యాస! = వేదమార్గమున చేయఁబడిన అభ్యాసము కలవాడా! హేమా.....విన్యాసా! మేరువర్షతమతో సమానమైన వైర్ఘ్యమున అడుగు ఉంచువాడా! - మేరువువంటి వైర్ఘ్యము కలవాడా! విధేయారసా! = విధేయులైన కుమారులు కలవాడా! (ఇదియన్నియు వేదాద్రిమంత్రికి విశేషణములు)

క. షడ్దర్శనపారగ! కవి, రాడ్డతానుగ్రహభిరమ్య! మదాంధ

ద్విడ్డంఠినిహ! మహిత, త్విడ్డశశతకిరణ! హృదయధృతహరిచరణా!

310

టీక. షడ్దర్శనపారగ! = ఆరు దర్శనముల అంతము చూచినవాడా - షడ్దర్శనములను బాగుగ ఎఱిగినవాడా! [షడ్దర్శనములు - సాంఖ్యము - యోగము - న్యాయము - వైశేషికము - పూర్వమిమాంస - ఉత్తరమిమాంస] కవి...రమ్య! = కవిరాజుల కీయఁబడిన అనుగ్రహముచే మనోహరుడైనవాడా! - కవులను అనుగ్రహించినవాడా! మదాంధ.....సింహ! = నడించిన శత్రువులను వినుగులకు సింహమైనవాడా! మహిత.....కిరణ! = అధిక లేజస్సైన సూర్యుడైనవాడా! హృదయ.....చరణా! = మనస్సులో ఉంచఁబడిన విష్ణు పాదములు కలవాడా! - నదా విష్ణుని ధ్యానించువాడా! ఆలం. రూపకము, అనుప్రాసము.

మాలిని. వినయనయనముద్రా! విస్తృతోల్లాసముద్రా

జననతగ్గణజాలా! శత్రుకిరాణ్ణినజాలా!

ధనదవదనమానా! ధన్యధీభాసమానా!

ఘనఽపురినరాగా! కావ్యదత్తానురాగా!

టీక. వివరణయనముద్రా! = వివరణమునకు, నీలికి సముద్రమైనవాడా! విస్తృతోల్లాసముద్రా! = ఎక్కువైన సంతోషముతోఁగూడినవాడా! జన.....జాలా! = జనులచే కొనియాడఁబడిన గుణములగుంపుకలవాడా! శత్రు.....జాలా! = శత్రురాజు లకు చేపలకు వలయైనవాడా! ధనధనసమానా! = ధనమున కుదేరునితో సమానుడైనవాడా! ధన్యధీభాసమానా! = గొప్పబుద్ధిచే ప్రకాశించుచున్నవాడా! ఘనవపురినరాగా! = గొప్ప శరీరమకు సూర్యుని వెలుంగుకలవాడా! - సూర్యుని లేజన్మనంటి లేజన్మ కలవాడా! కావ్యదత్తానురాగా! = కావ్యములయెడ ప్రేమ (ఇష్టము) కలవాడా! అలం. అనుప్రాసము, రూపకము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమహదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబగు పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

టీక. ప్రధమాశ్వాసాంతగద్యమునకు వలెనే.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర బులుసూచనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర, విద్వజ్జన విధేయ వేంకటరమణనామధేయ గ్రంథితమైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

పంచమాశ్వాసము

పణ్డుఖజననీ మహి
భాషానిభనిజవధూశుభప్రదలీలా!
భూషితకల్యాణోజ్జ్వల
వేషా! రామా!నుజేంద్రవేదాత్రిశా!

1

టీక. శ్రీ...లీలా! = శ్రీపణ్డుఖజననీ = పార్వతీదేవితోను; మహి = భూదేవితోను; భాషా = సరస్వతీదేవితోను; నిభ = సమానమైన; నిజవధూ = భర్తవత్సలికీ; శుభప్రదలీలా! = మేళానర్పు విలాసముకలవాడా! భూషిత.....వేషా! = అలంకరింపబడిన చొక్కపు కాంతుగల అలంకారములు (అభరణాంబరాదులు) కలవాడా! [కల్యాణోజ్జ్వల = చొక్కపు బంగారుచే 'వెలుగునట్టి' అని పూర్వటీక.]

2

వ. ఆకర్ణింపుము.

క. అని యీక్రియ నానతియి, చ్చిన హెచ్చిన సంతసంబు చిత్తముతోడం
చెనగొన ననిమిషమునియి, ట్లను నజ్జగదేశనిధికిఁ బ్రాంజలి యగుచున్.

3

టీక. ఆనతియిచ్చినన్ = తెలుపఁగా; సంతసంబు = సంతోషము; చిత్తముతోడన్ = మనస్సుతో;
చెనగొనఁగాన్ = కలిసిచెనవేసికొనఁగా - మనస్సున ఎక్కువ సంతోషము కలుగఁగా; ప్రాంజలి = చేతులు
జోడించినవాడు; అనిమిషముని = దేవముని - నారదుడు; అజ్జగదేశనిధికిన్ = ప్రపంచములకు ఒక్కటే
యొక్క నిధియైనవానికి - శివునికి; - (పరమేశ్వరునిగూర్చి యనుట.) ఇట్లును.

తే. ష్టేత్రమాహాత్మ్యమును మహాశ్టేత్రపాల, దివ్యచరితంబు నందుండు దేవదేవు
గుణకలాపంబు బుండరికునిమహిమయు,నింటి భవబంధములు వీడుకొంటి దేవ!4

టీక. అందుండు = ఆశ్టేత్రముననున్న; దేవదేవుగుణకలాపంబున్ = పాండురంగనిగొప్పగుణ
ములను; భవబంధములన్ = సంసారబంధములనుండి; వీడుకొంటిన్ = విడువడితిని. (వానిని వినుటచే
నాకు పునర్జన్మరాహిత్య మగునని నారదుడు తలచె ననుట.)

తే. ఎన్నిద్యారంబు ²లయ్యాయెడ వసించు, ద్వారదేవత లెంద తొ స్థలములందుఁ
బ్రబలు¹ ష్టేత్రాది పుణ్యవైభవమువేర, నొండుగలదేని యానతియిండు మతియు.

టీక. అయ్యాయెడన్ = ఆ యా ద్వారములదగ్గఱ; ఆ స్థలమునందున్ = ఆ శ్టేత్రమున;
ప్రబలు = పేరుపొందు; ష్టేత్రాది = ష్టేత్రాదికము; ఒండు = వేతైనది.

1. చ. నుజయ్య. 2. చ. లయ్యయి. 3. చ. ష్టేత్రాది.

క. అని నారదుండు ప్రార్థించినఁ బద్ధదళాయతాత్ముఁ జిత్తాంభోజం
బున నిల్పి యతనిఁ బలుకుట, మనసిజమర్దనుండు మధురమధురారభటిన్. 6

టీక. మనసిజమర్దనుండు = మనస్సును మర్దించిన శివుఁడు; చిత్తాంభోజంబునన్ = హృదయపద్మమున; పద్ధదళాయతాత్ముఁ = తామరజేపలవలె విశాలములైన కన్నులు కలవానిని - విష్ణువును; నిల్పి = ఉంచి; అతనిన్ = నారదునిగూర్చి; మధురమధురారభటిన్ = మిక్కిలి మధురమైన గంభీరస్వరముతో; పలుకున్.

క. సుఖమాలికాతరంగిణి, సఖయై భీమరథిఁగూడి చను నెచ్చట న
త్పూజకర మచ్చోటు చతుర్ముఖముఖీనుత మాదితీర్థముచునై వెలయున్. 7

టీక. సఖయై = చెలికత్తెయై - తోడఁగూడినదై; చతుర్ముఖముఖీనుతము = బ్రహ్మపలచే గొని యాడఁబడినది; ఆదితీర్థము = ప్రధానతీర్థము; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

క. పూర్వద్వారం బగునది, దర్శికరసార్వభౌమతీల్పునగరికిఁ
సర్వసుపర్వార్చితపద, గీర్వనిత వసించు నచటఁ గృష్ణుని యాజ్ఞన్. 8

టీక. అది = సుఖమాలికాభీమరథుల సంగమస్థలము; దర్శి....నగరికిఁ = శేషశాయి యగు విష్ణుని నగరికి; పూర్వద్వారంబు = తూర్పువాకిలి; అచటన్ = అచోట; సర్వసుపర్వార్చితపద = సమస్త దేవతలచేతను సేవింపఁబడిన పాదములు కలదైన; గీర్వనిత = సరస్వతీదేవి; వసించున్.

క. శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర, నామాంక శంభులింగముతోడన్.
కాముకనిహితము ఖచరా, లీమాన్యమునైన శంభులింగముతోడన్. 9

టీక. శ్రీమహితము = సంపదచే గొప్పది; సిద్ధేశ్వరనామాంకము = సిద్ధేశ్వర మను పేరు కలది; అపంకజలసాగము = బురదలేని (తేట)నీటితో కూడినది; లక్ష్మీకాముకనిహితము = విష్ణువుచే ఏర్పఱుపఁబడినది; ఖచరాళీమాన్యమును = దేవతలగుంపునకు గౌరవింపఁదగినదియును; శంభులింగముతోడన్ = శివలింగముతో; [మూదిపద్యముతో సమన్వయము.] ఆలం. పరికరము.

క. తగు దక్షిణంపువాకిలి, నగధరునగరునకు భీమనందనోపాందుం
దగిలినయది యచ్చోటన, యగమృతపుష్పావతీమహానది యనఘా! 10

టీక. నగధరునగరునకున్ = గోవర్ధనగరి నెత్తిన విష్ణువుక్షేత్రమునకు; దక్షిణంపువాకిలి; తగున్; అనఘా! = సావములు లేని నారదమునీ! అచ్చోటన = ఆ దక్షిణద్వారప్రదేశముననే; అగమ్య...నది = సాటిలేని పుష్పావతి యను పేరి యేఱు; భీమనందనపాండున్ = భీమరథీనది సంగమమును; తగిలినయది = పొందినది.

క. దానన్నానాదిహృతా, జ్ఞానానలదాహమైన సంగమతీర్థం
బానెలవున విఖ్యాతం, బైనది; సుర లుండుదురు శిలాకృతి నందున్. 11

టీక. దాన....దాహము = దానము, న్నానము మొదలగువానిచేత నశింపఁజేయఁబడిన అజ్ఞాన మను అగ్నిమంట; ఆనెలవునన్ = అచ్చోటనే; విఖ్యాతంబు, ఐనది = ప్రసిద్ధమై యున్నది; అందున్; నురులు = దేవతలు; శిలాకృతిన్ = శిలా(విగ్రహ)స్వరూపములతో; ఉండుదురు.

వ. అది భవదీయాశ్రమం బగుట నీ వెఱుంగుదు వదియునుంగాక. 12

టీక. భవదీయాశ్రమము = నీ నివాసము - నారదాశ్రమమునుట.

1. చ. బలుకన్. 2. క. నత. చ. నుత. 3. చ. తల్పమగతి. 4. చ. ముపంకమయ. 5. చ. ఇంబు. 6. చ. నుజొందుం. పాండురంగ - 37

చ. కలఁ డొకబోయ తన్నికట కాననభూమి; సతండు విల్లు
 ములు ధరియించి కల్తపరమూహము లెత్తినమేరుఁబోలెఁ బే
 రలుక వహించెనేని హృదయంబు గలంగు ¹ధరాధరస్థి
 నిలయువసత్కరిం ద్రులకు; నిక్కమ, తక్కుమృగంబు లోర్పునే? 13

టీక. తన్నికటకాననభూమి = దాని చేరువను అడవియందు; కల్తప.....వోలె = శరీరమును దాల్చిన పాపములగుంపులవలె; పేరలుక = ఎక్కువ కోపమును; వహించెనేనిన్ = పొందిన యెడల; ధరాధర.....కరింద్రులకు = కొండగుహలయందు నివసించుచున్న ఏరుగులకును; హృదయంబు; కలంగు = కలఁతపడును; నిక్కమ = ఇది యథార్థమే; లోర్పునే? = సహించగలవా? (లేవనుట.) అలం. ఉపమ, అర్థావృత్తి.

చ. అడవికి వేటమై నరిగి యాతఁ డొకానొకసాఁ డొకతయ్యు
 మెడ మలంగింపలేక తన మేపాడ ²లొండును రెండు నేకమై
 పాడమంగ ³బీదకన్నుపడి ⁴బూడిదపండునుబోలె బూఁగుపా
 రెడు నొక దుప్పికిం గవయెఁ బ్రేలి భయజ్వరతప్తచిత్తమై. 14

టీక. మెడ, మలంగింపలేక = మెడను త్రిప్పలేక; తన, మేపాడలు = తన శరీరముమీది మచ్చలు; ఏకమై కలసి; పాడమంగ = గోచరముకాఁగా; బీదకన్నుపడి = బెదరుచూపులుగలిగి; బూడు పాతెడు = బూజుపట్టిన; దుప్పికి, కవియ = దుప్పిని, ఎదుర్కొనఁగా; ప్రేలి = తపించి; భయ జ్వరతప్తచిత్తమై = (దుప్పి) భయము అను రోగముచే తపింపఁబడిన మనస్సు కలదయి; (ముందున కన్యాయము.)

తే. ఆ చమూరువు యూఁగంబుఁ ద్రోచిపఱచె, వింట నమ్మేర్చి బోమ ⁵వెన్నెంటు ⁶దటిమె
 లోలజిహ్వక రాశోవిశాలముఖత, ⁷నోలి భీతేందుమృగశాబమో యనంగ. 15

టీక. ఆ చమూరువు = ఆ దుప్పి; వింట, అమ్మ, ఏర్చి = భయపున బాణము సంధించి; బోయ; వెన్నెంట; తఱుమ; లోల.....ముఖత = తీటుచున్న నాలుకలచే భయంకరమైన ముఖము కలుగుటను (రాహువున కనుట); లీలి = క్రమమున; భీతేందుమృగశాబమో అనంగ = భయపడినట్టియు, చంద్రునియం దున్నట్టియు బొకపిల్లమో అనునట్లు; యూఁగంబుఁద్రోచి = మందను విడిచి; చనియెన్. అలం. ఉల్లేపిత.

ఉ. ఆ రురు వీరతిం బఱచి యగ్రమహిం బడి లేచి వెండియు
 భూరిరయంబునం జని వపుర్వ్యధ సంగమతీర్థతీరవి
 స్సారలతానికుంజములు బల్వడి దూలునెడం గిగాఢుఁడ
 గూరశీలీముఖంబు దొడి గుండియగాఁడంగ నేనె; నేనినన్. 16

టీక. ఆ రురువు = ఆ దుప్పి; ఈగలి = ఈరీతిగా; పఱచి = పరుగెత్తి; అగ్రమహి = ముందున్న నేలపై; భూరిరయంబున = ఎక్కువ వేగమున; వపుర్వ్యధ = శరీరమునందలి బాధచే; సంగమ.....కుంజములు = సంగమతీర్థమునందలి విశాలములగు తీరలపొదలను; బల్వడి = మిక్కిలి వేగముతో; గూరశీలీముఖంబు = వాడిబాణమును; తొడి = సంధించి, గుండియగాఁడంగ = గుండె లలో నాటుకొనునట్లు; ఏనిన్ = కొట్టెను.

1. చ. దదోదర. 2. చ. లొడ్డును. 3. చ. జీత. 4. చ. బూడిదపన్ను. 5. చ. వెన్నంట. 6. క. దఱుమ. చ. దఱమె. 7. చ. విశాఖ. 8. చ. నోవి.

సీ. ఆశరముఖనిధం బా శర మటుదాఁకఁ బవనాభిహతిఁ దూలు బంధుజీవ
కుంజంబు పువ్వులఁ ¹గూలించువిధమున నవనవక్షితజబిందువులు ²దొరఁగఁ
జేయుచు వివృతాస్యసీమఁ బ్రాణానిలప్రస్థానపటహాగ్రవ మనంగ
నార్తనాదముగ్రమ్మ నది యెటి తెలిసీటితెమలున నుఱికి దేదీప్యమాన

తే. హాటకవిమాన మెక్కి విద్యాధరేంద్రుఁ
డగుచు లావణ్యపుష్పాస్తుఁ డగుచుఁ జంద్ర
సాంద్రతనుకాంతి యగుచు నతీంద్రమహిమ
గగనమున కేఁగెఁ; దొలుమేను కానఁబడదు.

17

టీక. ఆశరముఖనిధంబు = అగ్నిజ్వాలితో సమానమైన; పవనాభిహతిఁ = గాలిదెబ్బచే; తూలు = తూలిపోవు - ఊఁగులాడు; బంధుజీవకుంజంబు = ముంకెనచెట్టపొద; [కుంజము = చెట్టు అని పూర్వ టీక.] గూలించువిధమునఁ = రాల్పురీతిని; నవ.....వులు = శ్రొంగ్రోత్త రక్తపుబిందువులు; తొరఁగఁజేయుచుఁ = స్రవించుచు; వివృతాస్యసీమఁ = తెఱవఁబడిననోటినుండి; ప్రాణానిల..... రవము, అనంగఁ = ప్రాణవాయువు బయలుదేలునప్పటి డప్పల గొప్పధ్వనులో యనునట్లు; ఆర్త నాదము = ఏడుపుధ్వని; క్రమ్మఁ = వ్యాపింపఁగా; అది ఆ దుష్టి; ఏటితెలిసీటితెమలునఁ = నది యొక్కస్వచ్ఛమైన నీటి ప్రవాహమునందు; దేదీప్యమానహాటకవిమానము = మిక్కిలి ప్రకాశించు బంగారువిమానమును; విద్యాధరేంద్రుఁడు = విద్యాధరులను దేవగణమునకు ప్రభువు; లావణ్యపుష్పాస్తుఁడు = చక్కదనమున (తళుకున) మన్నఁగుఁడు; చంద్రసాంద్రతనుకాంతి = చంద్రునివలె దట్టమైన దేహప్రకాశముకలవాఁడు; అతీంద్రమహిమఁ = ఇంద్రుని గొప్పతనమును మోతన గొప్పతనముతో; గగనమునకుఁ = స్వర్గమునకు; ఏఁగెఁ; తొలుమేను = మొకటి (జింక)దేహము. అలం. ఉపమ.

శా. చిత్తం బద్భుత మంద నమ్మగవధాజీవుండు లోలోనఁ ద

ద్వృత్తంబు బలమాటు మెచ్చి నిజదుర్వృత్తి విసర్జించుచుఁ

ద తీర్థంబువు నాడి క్రొలి విగతాతంకాత్తుండై శుద్ధి ద

శ్లోత్త ముక్తశరీరుండై కనియె దివ్యుల్ మెచ్చ నుచ్చస్థితిన్.

18

టీక. ఆమ్మగవధాజీవుండు = అబోయవాఁడు; చిత్తంబు = మనస్సు; అద్భుతము, అందఁ = అశ్చర్యమును పొందఁగా; లోలోనఁ = మనస్సునందే; తద్వృత్తంబుఁ = ఆ జరిగినదానినంతటిని - (తాను దానిని చూచి వెంటబడించి, కొట్టఁగా, అది విద్యాధరుఁడగుట మున్నగుదానిని) [వృత్తంబుఁ = వృత్తి అని పూర్వ టీక.] నిజదుర్వృత్తిఁ = జనచెడ్డవృత్తిని - జంతువులను జంపు వనిని; విసర్జించుచుఁ = విడుచుచు; తతీర్థంబువులు, అడి = ఆ తీర్థపుజలమున స్నానమాడి; క్రొలి = ఆ నీటిని త్రాగి; విగతాతంకాత్తుండై = నిర్విచారమైన మనస్సు కలవాడై; తశ్లోత్త = ప్రకాశింపఁగా; ముక్త శరీరుండై = (విరువఁబడిన) ముక్తినిపొందిన - దేహముకలవాడై; దివ్యుల్ = దేవతలు; ఉచ్చస్థితిఁ = గొప్పస్థితి; పొందెన్.

క. కావునఁ ద తీర్థంబున, నేవలనఁ బరాసులగు విహీనమతులకుఁ

కై వల్యసిద్ధి యగునన, నీవలె నతిశుద్ధమతుల నేటికి నెన్నన్ ?

19

టీక. ఏవలన్ = ఏవైపునను - ఏవిధముననైననునరే; పరాసులు = మరణించినవారు; విహీన మతులకుఁ = బుద్ధిలేనివారికిని - మూఁఖులకును; కైవల్యసిద్ధి = మోక్షసిద్ధి; అగుఁ = కలుగును. అలం. అర్థాపత్తి.

సీ. సంధ్యల¹ మూట నిచ్చ² నివాళు లిచ్చుచు విరుదాంక³మాలికల్ పేరుకొనుచు
లోచూపు దివుట నాలోకించి చొక్కుచు బులకాశ్రు గాఢస్వముల బొరయుచు
శ్రుతు లెట్లు లట్లు సంస్తుతు లాచరించుచు⁴ నీనుల దత్త⁵థా⁶వితతి వినుచు
గరతాళగతుల⁷ జొక్కటముగా నాడుచు⁸ నావేశమూర్ఖల నలతల గనుచు
తే. విష్ణు సేవితం రచట నవ్విబుధవల్లభాజనంబులు తత్కృపాభాజనంబు
లమ్మహా⁹క్రీడనస్థలి నాచరించె, లంఘనా¹⁰క్రీడనము దొల్లి లచ్చిమగడం. 20

టీక. సంధ్యల, మూట = మూడు సంధ్యలయందును; నిచ్చ = ఎల్లప్పుడు; నివాళులు = హారతులు; పేరుకొనుచు = పఠించుచు; లోచూపు = అంతర్దృష్టిని; దివుట = పూనికతో; చొక్కుచు = వరవశమగుచు; బులకాశ్రు గాఢస్వముల = గగుర్పాటు, కన్నీరు. గొంతుచుండి మాట రాకుండుటలను; బొరయు = పొందును. శ్రుతులు = వేదములు; ఎట్లు = ఎట్లు వర్ణించునో; సంస్తుతులు, ఆచరించుచు = కొనియాడుచును; తత్కథావితతి = ఆ విష్ణుని కథలను; కరతాళగతుల = చేతులతో తాళములను వేయుచు - చప్పుట్లు చఱచుచు; చొక్కటముగా = చక్కగా; ['చొక్కటము = స్వచ్ఛము' అని పూర్వటీక.] ఆవేశమూర్ఖల = వరవశతచేతను తెలివితప్పుటచేతను; అలతల, కనుచు = అలసటపొందుచు; అవ్విబుధవల్లభాజనంబులు = ఆదేవతాస్త్రీలు, తత్కృపాభాజనంబులు = ఆ విష్ణుని దయకు పాత్రము లగువారు; దొల్లి = పూర్వము; లచ్చిమగడం = విష్ణువు; అమ్మహాక్రీడనస్థలి = ఆ గొప్ప యాటలాడుచోట; లంఘనాక్రీడనము = గంతులాడును; ఆచరించె = చేసెను. మ. విను, ముఖ శౌరికి నోడి సంగమమరుద్విద్వేషి యెచ్చో⁷భో⁸ చని వెండిం జనుదెంచి యచ్చట శిలాసగచ్చన్న దేహంబుతో⁹ డ నిలాగర్భమునందు డాగఁ గని¹⁰ గాఢక్రోధుడై దేనికీ తనయుం డాశిల గొచ్చి వైచి¹⁰ మెదిపె¹⁰ దదైత్యుఁ జూర్లంబుగన్. 21

టీక. సంగమమరుద్విద్వేషి = సంగమముడను రాక్షసుడు; వెండి = మఱియు; శిలాసగచ్చన్న దేహంబుతోడ = తాలిచే కప్పబడిన దేహముతో; ఇలాగర్భమునందు = భూమిలోపరిభాగమున; గాఢక్రోధుడై = ఎక్కువ కోపము కలవాడై; గొచ్చివైచి = తొలచి, పగులగొట్టినైచి; దదైత్యు = ఆ రాక్షసుని; చూర్లంబుగా, మెదిపె = పిండి యగునట్లుగా నలిపెను.

క. పుష్పిలతుతండ్రి యచ్చట, మువ్వంకమురువున ముగళి మ్రొయించె మనం
¹¹బువ్విళ్లూరఁగ శ్రుతులకు, నవ్విధ¹²ము తదీయపదయుగాంకము¹³ చెలుపన్. 22

టీక. పుష్పిలతుతండ్రి = మన్నభూనితండ్రియగు విష్ణువు; మువ్వంకమురువున = త్రిభంగీ కథలతోనుండి; శ్రుతులకు = చెవులకు; తదీయపదయుగాంకము = అతని గొండుపాదముల గుఱుకులు.

క. మహి నేనందిచిత్రానహమగు సద్దక్షిణంపువాకిట¹⁴ మహిమల్
బహువిధముల వినుతింపఁగ, నహిమతియుం బాలఁ డనిన సన్యులవశమే ? 23

1. మూడు. 2. చ. నివారుచు. 3. చ. విష్ణుని. 4. చ. వినుతి. 5. శ. ర. మిక్కుటము. 6. చ. నావేశ. 7. చ. టికిం. 8. చ. బాధ. 9. చ. సిల. 10. మెదిపెన్. 11. క. బువ్విళ్లూర. చ. ట. శ. ర. బువ్విళ్లూ. 12. శ. ర. ముదది. 13. చ. చెలుపున్. 14. చ. మహిమల్.

టీక. మహిక్ = భూమిపై; విపంచిధచిత్రావహము = ఇట్టి విచిత్రములు గల్గించునది. చిత్రవంతము; బహుముఖములక్ = పెక్కుగొంతుల; వినుతింపఁగక్ = కొనియాడుటకు; ఆహిపతియుక్ = శేషుఁడును; చాలఁడు = తగఁడు; అలం. అర్థాపత్తి.

సీ. తనకటాక్షములు సంతానదంతారత్ననిర్మాణపరిమాణనిశ్చయమనగ

దనవిలాసము మద్దెవ్విరిశంబరనిషాదనపాలితపురఃపతాక యనఁగ

దన మనస్సగసి సంతత చిదానందవైభవమరాళము కున్మిపట్టనంగ

దనప్రసాదంబు భక్తచరణ్యమగతితూలనోచితచంద్రగోళి యనఁగ

తే. వెలయు నేదేవి యాదేవి విద్రుమద్రుక్, కద్రునిర్ణిద్రతనుకాంతిభద్ర పరమ

మాయ భువనేశ్వరి¹ వసింప మధువిరోధి,² ధామమునఁ గల్గు పశ్చిమద్వార మమరు.

టీక. తనకటాక్షములు = తనకడకంటి చూపులు; సంతాననికరము = కల్పవృక్షము యొక్కయు, చింతామణియొక్కయు సృష్టికొఱకైన పరమాణుసమూహము; (భువనేశ్వరీదేవి కటాక్షములు కోరిన కోరికల నొసంగునని యనుట). మద్పతాక = నా శత్రువైన మన్మథుఁడు పాలించుపతాక-బిరుదైనది; మనస్సగసి = మనస్సనెడి సరస్సు; సంతతమరాళమునకుక్ = శాశ్వతమగు చిదానందవిభవమును హంసకు; ఉన్మిపట్టు = నివాసము; తనప్రసాదంబు = తన యనుగ్రహము; భక్తచంద్రగోళి = ఉత్తమభక్తుల దుర్గతిని కడిగివేయుటకు దగిన వెన్నెల [వెన్నెల వలని మంచువలన కడుగబడినట్లు ఈ దుర్గవలన దుర్గతులు కడిగివేయబడుననుట.] విద్రుమ కాంతి = పగడపుఁజెట్టుయొక్క పింగళవర్ణపు దేహకాంతి కలది; పరమమాయ = మహామాయాస్వరూపిణి; మధువిరోధి ధామమునక్ = మధురాక్షసునికి శత్రువగు విష్ణుని నివాసమగు పాండురంగక్షేత్రమున; అమరుక్ = వెలయుచుండును. అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము, ఉదాత్తము.

ఉ. పోర్తహిమక్ నిజాంఘ్రిగల బొట్టనవేల్చుదోమట్టి పట్టి ముక్

బేర్చి దదంగముక్⁴ మెదిపి వెట్టిన నెత్తురుబొట్టు⁵ బోలె బోయ్

తిర్తయవీక్షణం బలిక⁶ దేశమునం గల దుర్గస్వర్గదక్

⁷వార్తణిధారి⁸ యుత్తరపువాకిట నిల్వినవాఁడు కాపు⁹గాన్.

25

టీక. పోర్ = పోరు - యుద్ధముచేయునట్టి; మహిమక్ = మహిమనురుని; నిజాంఘ్రిగల = తన పాదమునందున్న; మట్టి, పట్టి = త్రొక్కిపట్టి; ముక్ = తొలుత; పేర్చిక్ = ప్రీతితో; తదంగముక్ = ఆ యనురుని దేహమును; మెదిపి = నలిపి; బోయ్ తిర్తయవీక్షణంబు = లేజోమయమగు (అన్ని రూపమగు) కన్ను; అలికదేశమునక్ = నొసటియందు; దుర్గక్ = కాళిని; స్వర్గదక్ = మోక్షము నిచ్చుదానిని; కాపుగక్ = రక్షణగా; వార్తణిధారి = నీటియందు పుట్టిన కాన్తుభవమిని ధరించిన విష్ణువు; ["వార్తణిధారి = కవచసమూహములను ధరించినవాఁడు - విష్ణుఁడు" అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమా.

క. తరణియు భైమియును బరస్పర ముచ్చటఁగూడి నిగుడఁ బావనమగు త

త్సరిదంబువునం దాడిన, నరునకు నవ్వారి చరణసఖమున వెడలున్.

26

టీక. తరణియుక్ = ఆ పేరుగల నదియును; నిగుడక్ = వ్యాపింపఁగా - ప్రవహింపఁగా; పావనమగు = పవిత్రమైన; తత్సరిదంబువునందుక్ = ఆ నీటిలో; అడిన = స్నానముచేసిన; నరు

1. చ. వసింపు. 2. చ. వామ. 3. చ. మట్ట. 4. చ. మెదిటి. 5. చ. వోలె. 6. క. దేహము.

చ. దేశము. 7. క. వర్తణ. చ. వార్తణి. 8. క. నుత్త. చ. యుత్త. 9. క. గన్. చ. గాన్.

నకుఁ; అవ్వారి = ఆ నదీజలము; చరణనఖనముకుఁ = కాలిగోటియందు; (అందు స్నానముచేసిన వారు విష్ణువు లగుదురు - అనగా వారికి విష్ణుసారూప్యము కలుగుననుట.)

క. ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుం, డెవ్వఁడు భయవిహ్వలాత్తుఁ డెవ్వం ¹దధనుం
డవ్వొడ దప్పటి దుర్గం, బువ్వల ²బూజించి యిష్టభోగము లొందున్. 27

టీక. భయవిహ్వలాత్తుఁడు = భయముచే చలించిన మనస్సు కలవాడు; ఇష్టభోగములు = కోరిన సుఖములును.

ప. ఇన్నాలుగు సంతద్వారంబు లింక బహిద్వారంబుల ప్రకారం బాక్షింపు మని గోకర్ణకుండలుం డాకర్ణనవశంచదాశయుండగు కుశేశయాసనసూతి కిట్లనియె. 28

టీక. అంతద్వారంబులు = లోపలి ద్వారములు; బహిద్వారంబులు = బయటి ద్వారములు; గోకర్ణకుండలుండు = శివుఁడు; ఆకర్ణనవశంచదాశయుండు = వినుటయందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవాడు; కుశేశయాసనసూతికే = కమలాసయడగు బ్రహ్మమారుడగు నారదునిఁగూర్చి.

సీ. కఱకురక్కసుని నొక్కరుని ³జిక్కగఁ ⁴ద్రొక్కి భద్రకాలి ⁵యొందుఁ బ్రస్ఫురించు
నిందుండువిధమున నెందు నే వసియింతు నఱలేక కోటిశ్వరాహ్వయమునఁ
బ్రవహించు నెందు నశ్రుగఁగోర్తులఁ బుణ్యజల యను జలధియోషామతల్లి
నతఁగత్రితయ శ్రీనారాయణీదేవి నర్తించు నెందేని వార్త కెక్కి

తే. యట్టి యిట్టాలతోర ⁶హట్టపుట్టి, మస్ఫురద్గోపురై డాకమణిమయోరు
హర్ష్యరమ్యంబు కరవీ మను పుగంబు, వల్చిబుద్వారమగు జగత్పతిసగరికి. 29

టీక. కఱకురక్కసుని = క్రూరరాక్షసుని; చక్కగఁ = బాగుగా; ప్రస్ఫురించుఁ = ప్రకాశించునో; అఱ = భేదము ('కొఱత' అని పూర్వపుటిక.) అశ్రుగఁగోర్తులఁ = ఆకసము నంటు ఎత్తగు ఆలలతో; జలధియోషామతల్లి = సముద్రమునకు భార్యయగు గొప్పనది; నతఁగత్రితయ = వంగియున్న (లాంగిన, మూడులోకములు-(స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములు) కలది; వార్తకుఁ, ఎక్కి = ప్రసిద్ధికెక్కి; అట్టాల.....రమ్యంబు = బురుజులు, తోరణములు, అంగడివిధులు, లెన్నెలు, ప్రకాశించు గోపురములు, దడిగోడలయిండ్లు, మణులుతాపిన పేడలు మున్నగువానిచే చక్కనిది; జగత్పతిసగరికే = పాండరంగక్షేత్రమునకు. ["ఏడూక = లోపల యెముకలు పేర్చి మెత్తినగోడ' అని పూర్వపుటిక. ఏడూక మన దడిగోడ - ఏడూకము దడిగోడల యిట్లు.]

తే. ఊణిఁ గృష్ణానదీతీర శూర్పలాఖ్య, తీర్థరాజాధివాసీనై తీర్థచరణ
ధామమణి సౌధదక్షిణద్వా ⁷మేను, జాగయాకతఁ బాలింతు యోగివర్య ! 30

టీక. ఊణిఁ = భూమియొ; కృష్ణా.....వాసీనై = కృష్ణానదీతీరమున నున్న శూర్పల మను ప్రధానక్షేత్రమున నివసించువాడనై; తీర్థచరణధామమణిసౌధదక్షిణద్వారము = తీర్థము పాదమునగల విష్ణుని నివాసమగు మణిసౌధమయొక్క దక్షిణద్వారమును.

శా. గర్వోద్దిక్తతరంగసంఘముల వీరక బుష్కరిణ్యాపగా
వార్యేణుల్ దనయు త్తరంపు దెను బర్వంగా గదాపాణియై
సర్వాలంకృతశాలియై వెలయుఁ గంధ్వంసనాగారరా
టూర్వద్వారమునం దివిక్రముండు మై పొంగక బయోదచ్చువన్. 31

1. క. దధనుం. చ. ట. దధనుం. 2. చ. బూజించు. 3. చ. ట. జిక్కగ. 4. చ. ద్రొక్కి.
5. చ. ట. యందు. 6. చ. యిటల. 7. చ. పట్ట.

టీక. గం్వోద్రిక్తతరంగసంఘములనీకణ్ = పొంగిపోతున్న తరంగముల విజృంభణముచే; పుష్కరిణ్యాపగావార్షేణుక్ = పుష్కరిణి యను నదియొక్క నీటిప్రవాహములు; పర్వంగాన్ = ప్రవహింపఁగా; సర్వాలంకృతకాలియై = బాగుగ అలంకరింపఁబడినవాడై; కంస ద్వారమునన్ = కంసుని చంపిన కృష్ణుని గొప్పసౌధముయొక్క తూర్పుద్వారమున; మై = దేహము; పయోదధ్యవిన్ = నీలమేఘకాంతిలో; వెలయున్

క. ¹ఖరనఖరదళితరక్షః, పరివృథవక్షో²ఽనుణాంబు పరిచితదీప్తా

త్యురుకేసరదోహదుడగు, నరకేసరి యుత్తరంబున గవని గాచుక్, 32

టీక. ఖర.....దోహదుడు - ఖరనఖర = వాడిగోళ్లచే; దళిత = చీల్చబడిన; రక్షఃసృష్ట = రాక్షసరాజైన హిరణ్యకశిపునియొక్క; వక్షః = అఱిమ్రునందలి; అనుణాంబు = రక్తద్రవముచే; పరిచిత = సంబంధముపొందిన; దీప్తాత్యురుకేసరదోహదుడు = ప్రకాశించుచు, మిక్కిలి గొప్పవైన పెద్దకుల (జాతు) దోహదము (ఎరువు) కలవాడు; నరకేసరి = నరసింహుడు; ఉత్తరంబునగవనిక్ = ఉత్తర ద్వారమున.

క. లోనాలుగు వెలినాలుగు, నైన మహాద్వారభూము లపనర్లశ్రీ

నీనగ నీనగ రాడ్ధరు, శ్రీనగరగణితవిభూతిఁ జెంచు మునీంద్రా! 33

టీక. అపనర్లశ్రీ = మోక్షసంపదను; ఈనగన్ = కలుగఁజేయుగా - ఇచ్చుటను; ఈ, నగ రాడ్ధరు = ఈ కృష్ణునియొక్క; శ్రీనగరగణితవిభూతిక్ = శ్రేష్ఠముయొక్క గొప్ప సుపదను.

వ. అని మఱియు నక్కటియవేల్పుననల్పుగుణప్రకటనపరుండై హరుం డిట్లనియె. 34

టీక. కఱియవేల్పుననల్పుగుణప్రకటనపరుండై = ఆ కృష్ణుని గొప్పగుణములను తెల్పుటయు దానవుండై.

— ధర్మరాజు తమ్ములతోఁగూడఁ బాండుగంగక్షేత్రమునకుఁ బోయినకథ —

చ. అభిముఖతత్త్వశాలి సుకృతాధ్యుడునౌ చతురాస్యమానస

ప్రభవుడు శిష్యసంఘము లపారము గోల్వఁగఁ దొల్లి యొక్కనాఁ

డిభవురనాథుఁ గౌరవకులేశ్వరు ధర్మజుఁ గానఁబోవ భూ

విభుఁ డతఁ డాతనిం ²దెలిచె వేయివిధంబుల సాధుపూజలన్. 35

టీక. అముఖతత్త్వశాలి = అవగాహితమగు భగవత్తత్త్వము కలవాడు; సుకృతాధ్యుడు = గొప్ప పుణ్యాత్ముడు; చతురాస్యమానసప్రభవుడు = బ్రహ్మమానసపుత్రుడైన ననందనుడు; అపారములు = అంతములేనివి; ఇభవురనాథుక్ = హస్తినాపురాధిపతిని; భూవిభుడు, అతఁడు = ఆరాజు-ధర్మజుడు; అతనిక్ = మునివి; సాధుపూజలక్ = లెప్పుగా నుండు పూజలచే-మర్యాదలచే; తెలిచెక్ = తృప్తిపఱచెను.

క. అహితాహితకారణ³వి, గ్రహులును సదనుగ్రహప్రగల్బులు ⁴నగు నా

గహనగృహవాసచర్యా, మహితతపోధనులసంగమము పొగడొందెక్. 36

టీక. అహితాహితకారణవిగ్రహులును = (రాజువక్షమున) శత్రువులకు అహితమునొసరించుటకునైన విరోధముకలవారు, (మునివక్షమున) హితముకానిదానికి (ఐడ్డదానికి) అహితము నొసర్చు

టక్కునైచ దేహము కలవారు; (అనిష్టములను నశింపజేయు నవతరించిన వారకుట) నవగురూప్రగల్బులు = (రాజుపక్షమున -) ముదివారిని వింటుండు ప్రతిభకలవారు, (మునిపక్షమున) గొప్పఅనుగ్రహము (దయ) నుండు ప్రతిభకలవారు; గహన.....సంగమము = గహనము నివాసముగాఁ గల ముని యొక్కయు, గృహము నివాసముగాఁగలిగి తపస్సుచేయు (రాజయోగి)రాజయొక్కయు కలిసికొనుట; పొగడొంచెక = కీర్తిపంజరము. అలం. శ్లేష, క్రమము.

ఉ. తమ్ములుఁ దాను నప్పుడు పృథాప్రథమాత్మజుఁ డంతరంగమున్

గ్రమ్మినశోకవహ్నిహతిఁ గందుచుఁ గేలు మొగిడ్చి బ్రహ్మచి

త్తమ్మునఁ గల్గు సయమివతంసముఁ బల్కు ఖరాంశుతాపత

ప్రమ్మగుతేనియం జిరుకు తమ్ములఁబోల సబాష్పనేత్రముల్.

37

టీక. పృథాప్రథమాత్మజుడు = కుంతిపెద్దకొడుకు - ధర్మరాజు; అంతరంగమున్ = మనస్సున; క్రమ్మిన = వ్యాపించిన; శోకవహ్నిగతిన్ = శోకాగ్నియొక్క దెబ్బచే; కందుచున్ = తపించుచు; కేలు, మొగిడ్చి = చేతులుబోడించి; సబాష్పనేత్రమున్ = స్థితో నిండియున్న కన్నులు; ఖరాంశుతాపతప్రమ్మ = సూర్యుని వేడిమిచే వాడినది; అగు = అయిన; తేనియం, జిరుకు = తేనెను న్రవించుచున్న; తమ్ముల్ = పద్మములను; పోలన్ = పోలగా; బ్రహ్మచిత్తమ్మునఁగల్గు = బ్రహ్మ మనస్సునుండి పుట్టిన; సయమివతంసమున్ = మునిశ్రేష్ఠునిగూర్చి - బ్రహ్మానందపుత్రుడగు ననందనునిగూర్చి. అలం. ఉపమ.

క. ఏ భీరువనై వేడెద, నోభద్రప్రద! ప్రసాద మొసంగుము నాకున్

మీభావంబునఁ బొడమని, దీ భవన త్రయమునందు నింతయుఁ గలదే? 38

టీక. భీరువనై = భయస్వభావుడనయి; భద్రప్రద! = శుభములొనర్చువాడా! ఇంత యున్ = కొంచెమును - అణుమాత్రమును.

శా. చింతాకంతయు వెన్నెదియ్యక కురుక్షేత్రంబునన్ బాపసం

క్రాంతస్వాంతుఁడనై సుహృత్సుతపితృభ్రాతృదులం జంపి య

త్యంతద్రోహ మొనర్చియుం దిరిగెదన్ బ్రాణంబుతో మత్స్యముం

డంతర్వాణివతంస! యెవ్వఁడు గలం డాహ! వితర్కింపఁగన్.

39

టీక. పాప.....స్వాంతుఁడనై = పాపముచే ఆక్రమింపఁబడిన మనస్సు కలవాడనై; మత్స్య ముండు = నాపంటివాడు; అంతర్వాణివతంస! = జ్ఞానిశ్రేష్ఠుడా!

క. వంగడపు వెదురుఁ గోపపు, టింగలమున నేర్చి కనిన యీసిరి నిందా

సంగతిఁ బొగ¹చూరెను; న, దృఙ్గురమాక్షికము; ²దీనఁ బసిమియుఁ గలదే? 40

టీక. వంగడపువెదురున్ = వంశము అను వెదురును; గోపపుటింగలమునన్ = గోపాగ్నిచే; ఏర్చి = కాల్చి; కనిన = సంపాదించిన; ఈ సిరి = ఈ రాజ్యసంపద - రాజ్యలక్ష్మి; నిందాసంగతిన్ = నిందయొక్క సంహృత్ముచే; తదృఙ్గురమాక్షికము = భంగశీలమైన ఆ వెదురులొని ముత్యము; పొగచూరెను = మలినమయ్యెను; దీనన్ = ఈ ముత్తియమువలన; పసిమియున్ = కాంతియు; అలం. రూపకము.

మ. అసిధారా¹దళితాత్మబంధుభుజమధ్యస్వైరనిర్యో²ద్వసత్
మనస్తైపుట్టిన యిష్టుహాదురితమున్³ మన్వెట్టియున్⁴ వాజిమే
ధనమిద్ధానలభూతిచే నుసిమియున్ దప్పింపలేనైతి; నీ

కస లైప్పాటం దోలంగు? నెట్టులగువత్ గల్యాణకల్యాత్తుడన్? 41

టీక. అసి.....వసత్ = వాడికత్తిచే సంహరింపబడిన స్వీయ బంధువుల భుజమధ్యమున నుండి శ్వేచ్ఛగాఁ (పెల్లుగా) కారుచున్న ద్రవరూపమైన శ్రోవ్యుచేత; మనస్తై = మలినమై-ముఱికియై; ఇష్టుహాదురితమున్ = ఈ గొప్ప పాపమును; మన్వెట్టియున్ = భూమిని దానముచేసియును; వాజిమేధనమిద్ధానలభూతిచేత్ = అశ్వమేధయాగసమయమున ప్రజ్వలించు నగ్నియొక్క సంపదచేతను - గొప్ప అశ్వమేధయాగము నొనర్చియు; ఉసిమియున్ = తుడిచియును; తప్పింపలేనైతి = పోగొట్టఁ జాలనైతిని. ఏదైన వస్తువుయొక్క ముఱికి పోవుటకు మన్నుపెట్టియు, బూడిదపెట్టియు తోముట సహజము; అట్లు తోమివయెడల ఆ ముఱికి పోవును. కాని యీ పాప మను ముఱికి ఎట్లుచేసినను పోలేదు. [మన్వెట్టుట = మన్నుపెట్టుట - భూమిదానము చేయుటయు; భూతి = సంపద, బూడిదయు;] [పూర్వటీకలో 'అసిధారావధిత' అను పాఠము గ్రహింపబడి 'వధిత = చంపబడిన' అను సర్థము ఈయబడినది.] ఈకసటు = ఈ పాపము, ఈ ముఱికి; [పూర్వటీకలో 'పాపము' అనిమాత్రమున్నది;] ఎప్పాటన్ = దేనివలన - ఏకీతిని; లొలంగు? = నశించును? కల్యాణకల్యాత్తుడన్ = శుభములచే ఒప్పువాడను; ఎట్టులగుడు? అలం. రూపకము, క్షేమ.

క. కర్తము కర్తాంతరహృ, త్కర్తత మగుదానిఁ బూనఁ గానము; నిరయాం
తర్తజ్జనాభిముఖు నీ, దుర్తదుఁ బడనీక నిలుపు ద్రుహిణప్రభవా! 42

టీక. కర్తాంతరహృత్కర్తతము, అగు = పేటొక (చెడ్డదైన) కర్తమును నశింపఁజేయునట్టి పనికలది; అగుదానిన్ = అగునట్టి కర్తనాశకమగు; కర్తము = పనిని; పూనన్, కానము = పూనుటకు చూడ లేకున్నాము; నిరయాంతర్తజ్జనాభిముఖున్ = సరకమునందు మునుఁగుటకు సిద్ధముగా ఉన్నవానిని; దుర్తదుఁ = దురహంకారిని; పడనీక = సరకమున పడనియక; నిలుపుము = నిలువఁబెట్టుము - ఉద్ధరింపుము. [పడనున్నవానిని పడకుండ నిలుపుట మేలని భావము.] ద్రుహిణప్రభవా! = బ్రహ్మకుమారుడా!

క. మావంటివారలకుఁ బా, పావలదృక్కులకు ధర్మ మారయని యస

ద్యావులకు భవాదృశులగు, శ్రీవైష్ణవవరులె దిక్కు చిత్పార్థమతీ! 43

టీక. పాపావలదృక్కులకున్ = పాపముచేత కలగిన చూపుకలవారికి; ఆనద్యావులకున్ = సదభిప్రాయము లేనివారికి; శ్రీవైష్ణవవరులె = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తులే; దిక్కు = శరణు; చిత్పార్థమతీ! = జ్ఞానముచే నిండిన బుద్ధికలవాడా!

సీ. అని యుధిష్ఠిరుఁడు పల్కిన సనందనుఁ డాత్మ నలరి యిట్లును నమ్మహాత్ముతోడ
'నీపాల శాంబరీగోపాలుఁడు గలాఁడు పరమవైష్ణవధర్మపరత మెలంగు
నీమోముఁ గనుగొన్న నిఖిలాఘములు వోవు నెగదాకి యడఁగుతూనిగలలీల
హరిభక్తి యను గంగ కడ్డమే? కలుషపుటిసుకచే గట్టిన యసదు⁷కట్ట

1. క. పథితా. శ. ర. దళితా. 2. శ. ర. ధ్వనిన్. 3. క. మన్వెట్టి. చ. శ. ర. మన్వెట్టి. 4. చ. వాసి. 7. చ. పాల. 5. క. లుఁబోవు. చ. లువోవు. 6. క. తూలిక. చ. తూనిక. ట, మాలిక. 7. క. గట్ట. చ. కట్ట.
పాండురంగ—38

తే. దురితరాశి మునింగి శ్రీనరునిభటుఁడు, తోయపద్మదళచ్ఛాయఁ బూయఁబడఁడు
రేయుఁబగలు వృథా చింతసేయనీవు, ప్రాకృతుండవే! భూలోక¹పాకవిమత! 44

టీక. నీపాలక = నీపక్షమున; కాంబరీగోపాలుఁడు = మాయగొల్లఁడు - గోపాలుఁడుగా
అవతరించిన విష్ణువు; కలాఁడు = ఉన్నాఁడు; పరమవైష్ణవధర్మపరతత్ = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తుల
యాచారములయెడ నాసక్తితో; మెలఁగు = సంపదించుచున్న; నిఖిలాఘములు = సమస్తపాపములును;
నెగదాఁకి = అగ్నిని తాఁకి; అడఁగు = నశించునట్టి - మాడిపోవునట్టి; తూనిగలలీలక = తూనిగల
(వశంగముల)వలె; 'పశంగవద్వహ్నిముఖ వివిత్తుక' అని కుమారసంభవమున కాశిదాసు. ['తూలికల
లీలక = దూదియేమల విధమున' అని పూర్వటీక.] కలుషపుట్రీకుచేత్ = పాపము అను ఇసుకతో;
అసదుకట్ట = చిన్నఅసదుకట్ట; తోయపద్మదళచ్ఛాయక = నీటిలోనున్న తామరాసురీతిని; వృథాచింత =
పనికిమాలిన విచారము; ప్రాకృతుండవే! = మూఁడుండవా? భూలోకపాకవిమత! = భూలోకమునకు
ఇంద్రుడైనవాడా! - ధర్మరాజా! అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. కర్తవ్య గావు హర్తవ్యముగా నభిరక్షివి గావు నీవు స

త్క్రిధిధురీణ! యింతకును గృష్ణుడై మూలము గాన పుణ్యవి

స్ఫూర్తికముఁ బాపవైకృతముఁ బూరుషుఁ బొందునె? యస్వతంత్రతత్

వర్తిలుచున్మిక్; ద్రెడ్డునకు వచ్చునె పాకగుణాగుణావలల్.

45

టీక. కర్తవ్య = సృష్టికర్తవ్య - చేయువాడవు; హర్తవ్య = నశింపఁజేయువాడవు; అభిరక్షివి =
రక్షించువాడవు; సత్క్రిధిధురీణ! = గొప్పశక్తికలవాడా! పుణ్యవిస్ఫూర్తియుక్ = పుణ్యముల
ప్రకాశమును; పాపవైకృతము = పాపముల వికారమును; అస్వతంత్రతత్ = స్వాతంత్ర్యము
లేకుండునట్లు; వర్తిలుచున్మిక్ = ప్రవర్తించుచుండుటచే; పూరుషుని = మనుష్యుని; పొందునె?
[పుణ్యపాపములు కర్మానుసారములనియు, పురుషుఁడు నిమిత్తమాత్రుడనియు భావము.] పాకగుణాగుణా
వలల్ = చుట్టయొక్క మంచిచెడ్డలు - రుచులు; ద్రెడ్డునకు = అబకకు; వచ్చునె? = రావుగదా!
అలం. దృష్టాంతము.

క. పరులకతంబుననేనియు, హరి నొకమరి దలఁప భద్రమగు ఖలులకు; ద

న్నిరతస్తరణాచరణ, స్ఫురణాధ్యులు నిత్యపదవిఁ బొందుట యరుదే? 46

టీక. ఖలులకు = దురాత్ములకు; పరులకతంబుననేనియొక = శత్రువుల కారణముచేతనైనను;
తన్నిరతస్తరణాచరణస్ఫురణాధ్యులు = అతనిని ఎల్లపుడును స్మరించుటచే సంపన్నులగువారు - ఎల్లపుడును
భగవంతుని స్మరించువారు; నిత్యపదవి = మోక్షమును; అరుదే! = అశ్చర్యమా! - కష్టమా! అలం. అర్థాపత్తి.

తే. ⁴భారుణీవల్లభులకంటె దక్కుచోట, నశ్యమేధంబు నిష్ఫలంబగు విధమున

నర్థవంతంబు గాదు సత్యాకళత్ర, ⁵సేవ కిలఁ బూని సేయు పాచితముశతము. 47

టీక. తక్కుచోట = మిగిలినయెడ; పాచితముశతము = నూలు ప్రాయశ్చిత్తములు; అర్థ
వంతంబు = ప్రయోజనకారి - ఉపయుక్తమైనది. అలం. ఉపమ.

క. భ్రాతృవధపితృవధాదుల, పాతకములు రావు విష్ణుపదభక్తులకు;

దైత్యసూను లిరువురు, నేతద్వ్యవహారపాతు లిభపురనాథా!

48

1. చ. ట. పాకవిమత! క. పాలవిమత. 2. చ. ణుడి. రి. చ. చరణ. 4. శ. ర. ధారణి.

5. శ. ర. సేవకుల.

టీక. ఇభపురనాథా! = హస్తీపురప్రభువవగు ధర్మజా! వైలేయసూనులు = రాక్షసకుమారులు. ప్రహ్లాద, విభీషణులు; విశద్వ్యవహారసాక్షులు = ఇట్టివనికి సాక్షిభూతులు. (విభీషణుడు బ్రాతృపథమునకును, ప్రహ్లాదుడు పితృపథమునకును సాక్షులు.)

శా. ఆకంసారిప్రశంస నీమది నుదీర్ణాఃస్కృతిం దాల్పుఁ బె
ల్లకంపించి తొలంగుఁగాక, నిను డాయన్నేర్చునే పాతకా
నీకంబుల్? రవిగప్పు చీకటుల నెందే గంటిమే? వింటిమే?
త్తూకాంతాధిప! లోకసంగ్రహమనీషంజేసి తీ ప్రశ్నమున్.

49

టీక. ఉదీర్ణావిస్కృతిక్ = మిక్కిలి వెల్లడియగునట్లుగా; పాతకానీకంబుల్ = పాపముల గుంపులు; పెల్లు = ఎక్కువగా; ఆకంపించి = వణకిపోయి; ఈ ప్రశ్నముక్ = ఇట్లు నన్ను పృచ్ఛ చేయుటను; లోకసంగ్రహమనీషక్ = జనులు తరించుమార్గముగొఱకగు కోరికతో; చేసితి = చేసితివి. అలం. దృష్టాంతము.

క. అటులేనియుఁ జెప్పెద నీ, పొటిపొటి తలపోతలెల్లఁ బోవనడువు; మా
రట ముడుగు; నెమ్మనము నెక్కటిగా నొనరించి గట్టిగా విను మధిపా!

50

టీక. అటులేనియుక్ = అట్లయినయెడల - లోకసంగ్రహార్థ మడిగినయెడల-సీపాటిపొటితల పోతలు = సీచిన్నచిన్న ఆలోచనలు - కొంచెవుటాలోచనలను; పోవనడువుము = పోగొట్టుము; ఆరటము = కలతపాటును; ఉడుగుము = విడువుము; ఒక్కటిగాక్ = చలనములేక - స్థిరముగా.

సీ. తల.పించు నేదేవుతనువునం దఖిలాండములు పయోనిధిభంగవిలసనముల
నేదేవుమహిమకు నింతయు ¹దంతిప్రపదలగ్నతదితరపదసమాన
మేదేవు నిజమాయ నెవ్వఁడు గడచననేరండు తనమేనిసీడఁ ²బోలె
నేదేవుఁ డింతకు నింతయై యంతకు సంతయై గుఱిలేక యతిశయిల్లు

తే. నా జగత్కర్త దుష్టసంహరణబుద్ధి, విట్టలుండన ధర నుద్భవించె, షేత్ర
పాలుఁడును బుండరీకుండుబలసికోలువ, నుండు తీర్థంబునకు నేఁగు ముదయకాంక్ష.

టీక. ఏదేవుతనువునందుక్ = ఏ విష్ణుని శరీరములో; ఆఖిలాండములు = సమస్తలోకములు; పయోనిధిభంగవిలసనములక్ = సముద్రములోని అలల సొంపును; తలపించుక్ = తలచునకు తెచ్చునో; (లోకము లతని కుక్షలో సముద్రమున అలలు ఉన్నట్లుండుననుట.) మహిమకుక్ = గొప్పతనము నకు, దంతిప్రపదలగ్న తదితరపదసమానము = ఏనుఁగు ఆడుగులో అణగియుండు తక్కినవాని అడుగులతో సమానమనునో; (ఏనుఁగు అడునుజాడలో తక్కిన జీవులయడుగుజాడలిముడునట్లు-విష్ణుని మహిమ తక్కిన దేవతలమహిమను మిక్కిలిగా అతిక్రమించుని భావము.) నిజమాయక్ = సొంతమైన నాయను; కడచననేరండు = మిఱిజాలఁడో - [ప్రతివ్యక్తియు తన తన సీడను విడువనిరీతిని, విష్ణుమాయకును లొంగియుండుననియు, దానిని తప్పించుకొనఁజాలఁడనియును భావము] ఇంతకునింతయై = స్వల్పము కంటె స్వల్పమై; అంతకుసంతయై = గొప్పదానికంటె గొప్పవాడై; గుఱిలేక = మేఱిమిఱి; అతి శయిల్లుక్ = ప్రకాశించునో - [‘అణో రణీయాక్, మహతో మహీయాక్’ అని ఉపనిషదుక్తి.] షేత్రపాలుండు = షేత్రపాలుఁడగు ధైరవుండును; బలసి = పరివేష్టించి - చుట్టుకొని; ఉండు; తీర్థంబునకుక్; ఉదయకాంక్షక్ = అభ్యుదయముగొఱచైన కోరికతో; ఏగుము. [‘ఉదయకాంక్షక్ = గౌరవాభిలాషచేత’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

క. ఏఁగి మహానదివారిం, దోఁగి హరిం గొలువు; నిఖిలదురితశ్రేణుల్

కాఁగిన యిను మామిష మని, మూఁగికొనిన మక్షీకాసమూహంబు లగున్. 52

టీక. మహానదివారిం = ధైమినీటిలో; దోఁగి = మునిగి; కొలువు = సేవింపుము; నిఖిలదురిత శ్రేణుల్ = సమస్తపాపసమూహములు; అమిషమని = మాంసమును భ్రాంతిలో; మక్షీకాసమూహంబులు = ఈగలగుంపులు; అగున్. అలం. నిదర్శన.

తే. బ్రాహ్మణుని దల్లిం దండిని భ్రాత దాశ

గురుజనంబుల హింసించు క్రూరుడైన

శిథిపానాభిరతుడు దుశ్శీలుడైన

పాండురంగాధిపతిఁ గాంచి పరము నొందఁ.

53

టీక. బ్రాత = సోదరుని; దాశ = ఇచ్చువానిని; శిథిపానాభిరతుడు = మద్యపానమున ఆసక్తికలవాడు; పరము = పరమపదమును.

క. నావిని ధామ్యాదిమహీ, ధైవతములుం దన్ముగమియ్యఁ దను గొలువఁగ శో

కావహమతి భవదగ్రజు, దీవనగొని చనియె నయుగధిష్ఠిఁగుఁ డెలమిన్. 54

టీక. ధామ్యాదిమహీదైవతములు = ధామ్యుడు మున్నగు బ్రాహ్మణులు; తన్ముగమి = సోదర సమూహము; శోకావహమతి = విచారముతోఁ గూడిన మనస్సుకలవాడై; భవదగ్రజుదీవన = నీ అన్నయగు సనందనుని యాశీస్సు; ఎలమిన్ = ప్రీతితో.

ఉ. ఆ కుముదాప్తవంశవిభుఁ డంతఁ గనుంగొనియెన్ వసుంధరా

నాకము నాకుపాకశుకనాసశుకాదిక సన్తునిస్తుత

శ్లోకము శోకకర్దమవిశోషణలోకహితప్రభాసము

త్రేకముఁ దాపవహ్ని జలశీకరనేకముఁ బొడరికమున్.

55

టీక. కుముదాప్తవంశవిభుడు = చంద్రవంశపురాజు; వసుంధరానాకము = భూలోకస్వర్గమును; నాకుపాక.....శ్లోకమున్ = వాల్మీకి, శుకనానుడు, శుకుడు మున్నగు మునులచే కొనియాడఁబడిన గొప్పకీర్తి కలదానిని; శోక.....త్రేకమున్ = విచార మను బురదను ఎండించునట్టి సూర్యకాంతి (ఎండ)చేత హెచ్చైనదానిని; తాప.....నేకమున్ = తాపాన్ని చల్లార్చుటకు చల్లని నీటితుంపరులఁ జల్లుట యగుదానిని; పొడరికమున్; కనుంగొనియెన్. అలం. పరికరము, రూపము.

లయగ్రహి. కంబువు సరాళచికురంబులుఁ గటికృతక

రాంబురుహయుగ్మ మళికాంబకము నగ్న

త్వంబుఁ బసి రొప్పు వెదురుం బెరుగు నుడ్డపాడ

లుం బదములం బలుకుచుం బొదలు మువ్వలో

జంబుఫలజిద్రుచిభరంబు మకరాకృతిఁ గ

రం బమరుఁగుండలములుం బరఁగఁ బంచా

బ్దంబులఁ దలిర్చు నిసువుం బతి భజించె ద్రిజ

గంబులకు రోహణనగంబగు నగణున్.

56

1. చ. గిన హరి. 2. క. హింసించి. చ. ట. హింసించు. 3. చ. శీథు. 4. క. పాండు

5. చ. బలుకు.

టీక. కంబువు = శంఖము; అరాళచిగురులు = దట్టపుతలవెండ్రుకలు; కటి.....
యుగ్మము = మొలపై ఉంచుకొనిన చెండు చేతులు; అళికాంబకము = నొసటి కన్ను; నగ్నత్వంబు =
దిగంబరత్వమును; పసికొ = ఆలమందను; రొప్ప = త్రోలు; వెదురుకొ = ఉడ్డ = నాలుగు; పొడలు(?)

పలుకుచుకొ = ధ్వనిచేయుచు; పొడలు = ప్రకాశించునట్టి; జంబుఫలజీద్రుచిభరంబు =
నేరేడుపండుకాంతిని జయించు గొప్ప కాంతియును; మకరాకృతికొ = మొసలిరూపుతో; కరంబు,
అమరు = మిక్కిలి ఒప్పదమైయున్న; పరంగకొ = ఒప్పుగా - ప్రకాశించగా; పంచాష్టంబులకొ =
ఐదేండ్లయ్యాడుతో; నిసువుకొ = బిడ్డను; రోహణనగంబు, అగు = రత్నపర్వతమైన; అగణ్యుకొ =
లెక్కింప సాధ్యము కానివానిని; పతి = రాజు - యుధిష్ఠిరుడు; భజించెకొ. అలం. స్వభావోక్తి,
ఉపమ.

క. పుష్కరిణి దీర్ఘమాడియు, బుష్కరదళనయనుమూర్తిః బూజించియు నా
విష్కృతశుభోన్నతియు నతి, నిష్కల్తపమతియు నయ్యె నృపతి మునివతి! 57

టీక. పుష్కరిణి = తటాకమునందు - తీర్థమున; తీర్థరూడియకొ = స్నానముచేసియు;
పుష్కర.....మూర్తికొ = తామరచేతులవంటి కన్నులు కల శ్రీకృష్ణుని; ఆవిష్కృతశుభోన్నతి
యొకొ = ప్రకటింపఁబడిన (పెలువరింపఁబడిన) గొప్ప శుభములు కలవాఁడును.

క. దానంబున చిత్తగురుసఖ, దానంబున నైన కీడుఁ దలఁగి హరికృపా
దానంబు నందె గురుపతి, దానం బుననుద్యవంబు దానికొ గలదే? 58

టీక. పితృ.....దానంబునకొ, ఐన = తండ్రులయు, గురువులయు, మిత్రులయు చంపు
టచేఁగలిగిన; కీడు = పాపము; తలఁగి = తొలఁగించి - పోగొట్టి; కురుపతి = ధర్మజ్ఞుడు; హరికృపా
దానంబుకొ = విష్ణుని దయను స్వీకరించుటను; దానకొ = అందువలన; పునరుద్యవంబు = పునర్జన్మము;
దానికొ = దానము చేయువానికి, కలదే? = లేదు. అలం. అనుప్రాసము.

తే. ఆ యతీంద్రుండు ఋత్విజాఁ డయ్యె; వేదియయ్యె శ్రీపాండరికమహాస్థలంబు
పాపపశువుల విశసించి భక్తిచరువు, పాండురంగాన్నిలో వేల్పు పాండవునకు.

టీక. పాపపశువులకొ = పాపములను పశువులను; విశసించి = నటికి; భక్తిచరువుకొ = భక్తి
యను హోమార్థమగు నన్నమును; పాండురంగాన్నిలోకొ = పాండురంగఁడను అన్నిలో; వేల్పు =
హోమము చేయునట్టి; పాండవునకుకొ = ధర్మరాజునకు; ఆ యతీంద్రుండు = ఆ సనందన మహా
ముని; ఋత్విజాఁడు = యాగము చేయుచువాఁడు; వేది = యజ్ఞముచేయు స్థలము. అలం. రూపకము.

వ. ఇవిధంబున నవ్విధువంశనతంసంబు కంస్సమర్దనసాక్షాత్కారదర్శనంబు నిజదురిత
కర్మనంబు నాపాదించుటఁ గృతార్థుండై పాండరికవాస్తవ్యులగు పుండరీకాది
విద్యత్పుండరికంబుల నొండొండఁ గీర్తించుచుం బ్రవర్తించి కతిపయదిసప్రచార
రుండై యచ్చటనుండి నిజానుజద్విజనసాధంబుగా గజపురంబునకుం జను దెంచి
సుఖంబుండై నట్లగుటంజేసి. 60

టీక. విధువంశవతంసంబు = చంద్రవంశమున శ్రేష్ఠుడగు ధర్మరాజు; నిజదురితకర్మనంబునకొ =
తన పాపముల నాశనమును; ఆపాదించుటకొ = కలుగఁజేయుటచే; విద్యత్పుండరికంబులకొ = ఉత్తమ
విద్వాంసులను; కతిపయదిసప్రచారంజై = కొన్నిరోజులు మెలఁగినవాడై - నివసించినవాడై;
నిజానుజద్విజనసాధంబుగాకొ = తన సోదరులతోను, బ్రాహ్మణులతోను కూడుకొని; గజపురంబునకుకొ =
హస్తినాపురమునకు.

క. ¹అదియొ మహాఫలమని తన, హృదయంబునఁ జొండరిక మెగ్గుఁ డెటుగఁ డా
మోదుక చను ¹నిదియ ముక్తి, ప్రద మని ²పెరతీర్థమునకు బహునిగమనిధి! 61

టీక. మహాఫలము = గొప్పఫలమైనది; మోదుక = తెలివిమాలినవాడు - మూర్ఖుడు; పెఱతీర్థమునకు = పేటోక పుణ్యస్థలమునకు; బహునిగమనిధి! = పెక్కు శాస్త్రముల నెఱింగిన నాదరమునీ!

క. వాలిన దప్పి వియ్యర్థర, కూలంబున నుయ్యి ద్రవ్య కుమతి గలిగినన్
శ్రీలలనావిభుఁ డుండని, నేలయు త్రేత్రమని ³యరుగు నీచుఁడు గలుగున్. 62

టీక. వాలినదప్పి = అతిశయించిన దప్పికతో; వియ్యర్థరకూలంబున = గంగానదియొడ్డున; కుమతి = చెడ్డబుద్ధికలవాడు - నీచుఁడు; శ్రీలలనావిభుఁడు = సీమగఁడగు విష్ణువు.

చ. మసనమునందునైన బురమార్గమునం బడియైన నింటనై
న సకలగర్వి తస్థలమునం బ్లవగేహమునందునైన నా
కసమున నీట నేలపయి గంకటిమీఁదనునైన మానవు
డనువులఁ బాసి నిష్కలుపు డై హరి దానగు నమృహాస్థిన్. 63

టీక. మసనమునందునైన = శ్చశానమందైనను; సకలగర్వి తస్థలమున = అందరిచేతను నిందింపబడిన చోటనైనను; ప్లవగేహమునందు = మాలవాని యింటియందు; గంకటిమీఁదను = మంచముపైని; నిష్కలుపుడై = పాపములు లేనివాడై; తా = ఆ మరణించినవాడు.

క. విను పతితుఁ డైనగానీ, చని త త్రేత్రంబునందుఁ జా⁴నోచి పున
ర్జననంబు గనఁడు గావున, జనులకు నా స్థలమునందుఁ జనుఁ దను పూడ్వన్. 64

టీక. పతితుఁడు = చెడిపోయినవాడు; చానోపి = మరణించి; తనువు = దేహము; పూడ్వన్, చను = విడువదగును.

ఉ. అద్రిభృదుత్తరాశ శతహస్తమితావని నున్న వాఁడు బో
ధిద్రుమమూర్తియై సృహరి తీర్థనివాసులఁ గాంచు పూన్కి, నో
భద్రవిచార! యా భువనభర్తకు నుత్తరభాగ మూడి య
క్షుద్రసుభోన్నతి⁵ వెలయుఁ గుండలతీర్థము తీర్థరాజమై. 65

టీక. అద్రిభృదుత్తరాశ = గోవర్ధనధారి యగు కృష్ణునకు ఉత్తరపుదిక్కున; బోధిద్రుమమూర్తియై = రావిచెట్టరూపు కలవాడై; ఊడి = అంటి; అక్షుద్రసుభోన్నతి = తక్కువకాని మేలి సుఖములతో;

క. విందుఁ దన తోడుగు మణిమయ, కుండలయుగ మచట దాచెఁ గొండ గొడుగుగా
నుండు నతఁ డనఁగఁ దద్గుణ, కుండలపరిపూర్ణకర్ణకుమారుడ నగుచున్. 66

టీక. తనతోడుగు = తాను ధరించుచున్న; కొండ.....నతఁడు = గోవర్ధనగిరిని గొడుగుగా ఎత్తివట్టిన కృష్ణుఁడు; తద్గుణ.....కుమారుడను, అగుచున్ = ఆ విష్ణుని గుణములను కుండలములచే నిండిన చెవులు కలవాడ; నగుచు; విందున్ = వినుచుందును.

సీ. ఆ కుండలాఖ్యతీర్థాంబుధారల నాడి నరకేసరి భజించు నరుడు రాజ
సూయఫలం బొందు జూవె! యా వేలుపుటేలికఁ జొట్టిరా నేను చేతు
ల వెడల్పు నేల వాలాయంబుగాఁ గన వ్రాడ్చి యల్కి ¹భజించుచున్న జనుల
చేతఁ బూజలు గొను పూతనాభూతనారీహర్త బహుజనశ్రేణులందు

తే. వారు ముక్తులు ధర జీవవంతులయ్యు, వారి పితరులు తృప్తులై వజరువారు;
వారు చరియించుచున్న యుద్వరయ తెల్ల, దీవి; వారలపలుకులు దేవకథలు. 67

టీక. ఒందుజూవె! = పొందును సుమీ! వేలుపుటేలికఁ = దేవతావిభుని - నరసింహుని;
వాలాయంబుగాఁ = నిరంతరముగా; పూతనాభూతనారీహర్త = పూతన యను రాక్షసస్త్రీని చంపిన
కృష్ణుడు; వారు = అట్లు సేవించువారు; ఉర్వరయ = స్థలాభే; తెల్లదీవి = శ్వేతదీవివము.

తే. ఆ నృకేసరి భజియింతు రమరకన్య, లెన్నఁ బెక్కండ్ర హరితు లిచ్చి యిచ్చి
వారిఁ గొల్వక గర్వించువారు త్కేత్ర, మండలమున సుఖస్థితి నుండలేరు. 68

టీక. అమరకన్యలు = దేవకన్యకలు.

ఉ. ఆ నరసింహు య్రొల మృతులై కులకోటిసమన్వితంబుగా
మానవు లూర్ధ్వలోకసుఖమగ్నతఁ జొక్కుడు రెల్ల కాలమున్;
దానిఁ ²గప్పయిన ప్రయుతప్రియపుత్రుడె సాక్షి; యచ్చట
గాని తెఱుగులకొ మెలఁగు కష్టమతుల నిరయైకసంగతుల్.

69

టీక. కులకోటిసమన్వితంబుగాఁ = లెక్కలేని వంశములతోఁ గూడుకొనునట్లుగా; ఉర్ధ్వ
లోకసుఖమగ్నతఁ = స్వర్లోకసుఖములందు మునుగుటచే; చొక్కుదురు = పరవశు లగుదురు.
ప్రయుతప్రియపుత్రుడు = ప్రయుతుని కుమారుడగు అయుతుడు; కాని తెఱుగులకొ = చెడ్డ
దారులను; నిరయైకసంగతుల్ = నరకమునే పొందువారు (అగుదురని భావము.)

ఉ. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ బశ్చిమదిక్కున నుండు నానమ

త్పంకరుహాసనాద్యమరపాల మలోలము పద్మతీర్థ మో

పంకవిదూర! కేలఁగల పద్మము నచ్చట దాచినాడు చ

క్రాంకుడు మున్ ద్రిదంష్ట్ర మనుజాశననాశనహేతుకంబు ³గాన్.

70

టీక. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ = తామరలేకులవంటి కన్నులు కల కృష్ణునకు; ఆనమల్...
...పాలము = నమ్రులగు బ్రహ్మదేవతలచే సేవించబడునది; అలోలము = చలనము (కదలిక)లేనిది;
ద్రిదంష్ట్ర)...నాశకంబుగాన్ = త్రిదంష్ట్రుడను పేరిటి రాక్షసుని నాశమునకు హేతువగునట్లుగా.

క. ఆ తీర్థతనువునకు లక్ష్మితరుణివల్ల భుండు జీవము వృజనో

పేతుడు ననవధి సవనో, ద్భూత ఫలం బందు నందు బొంది విడిచినన్.

71

టీక. ఆ తీర్థతనువునకుఁ = తీర్థరూపముగనున్న దేవుని శరీరమునకు; జీవము = ప్రాణము;
వృజనోపేతుడును = పాపములతో కూడుకొన్నాడును; అందుఁ = అచ్చోట; బొంది = శరీర
మును; ఆనవధిసవనోద్భూతఫలంబు = హద్దులేని యాగముల ఫలమును; అందుఁ = పొందును.

ఉ. పాపదురాపరాపకుగు పద్మసమాహ్వయతీర్థమాళిసీ
 శే పురుషుండు గ్రోలు నొకయించుక యెన్నడునేని వానికిఁ
 బాపము లభ్రపుష్పములు; బంధనముల్ శశశాబశృంగముల్;
 తాపవికారముల్ మరుజబంబులు పుట్టువు లశ్చత్రైలముల్.

72

టీక. పాపదురాపరాపము = పాపాత్ములచే పొందరాని రూపుకలది; ఎన్నడునేనికొ = ఎప్పుడైనను; అభ్రపుష్పములు = గగనకుసుమములు - లేనివనుట; శశశాబశృంగముల్ = కుండేటిపిల్లి కొమ్ములు (లేనివి). మరుజబంబులు = మరుభూమిలోని నీళ్లు (లేనివి.) అశ్చత్రైలముల్ = తాపిలోని నూనెలు. (లేనివి.) అలం. నిదర్శన.

— సుశర్మోపాఖ్యానము-పద్మతీర్థప్రభావము —

క. ఒకఁడు సుశర్మాఖ్యుఁడు ఘాతుకుఁడు గలఁడు; కల్లుద్రాగు; దునుము ధరామ
 ర్మ్యకులుల; నట దలచు గురు,నకుఁ గనకము దొంగిలు దినము నజపుత్రా! 73

టీక. సుశర్మాఖ్యుఁడు = సుశర్మ యనుపేరు కలవాఁడు; ఘాతుకుఁడు = హతరుఁడు; ధరామర్మ్యకులులకొ = బ్రహ్మణులను; దునుముకొ = చంపును; నట = ద్రోహము (కీడు).

క. ఆ వృషభీపతి యావ, జీవంబుంగ నంతనంత జేసిన నానా
 హోవిసరంబులు పటమునఁ గోవలు వడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు దాచెన్. 74

టీక. వృషభీపతి = శూద్రస్త్రీభర్త - శూద్రుడు; అంతనంతకొ = క్రమక్రమమున; నానా హోవిసరంబులు = పెక్కులైన పాపముల గుంపులు; చిత్రగుప్తుఁడు = యమునిలేకరి; పటమునకొ = గుడ్డకాగితముపయిని; కోవలువడకొ = పూసగుచ్చినట్లు - పంక్తులు తీర్చి; [‘కోవలు = దొంతులు’ అని పూర్వటిక.]

శా. ఆ నీచుం డొకనాఁడు వాడిమిజతుర్వాధాన్వితుండై పెనుం
 గానం దెర్వులు గట్టి యేగు ప్రజలం ¹గట్టిడియై దోచి నీ
 రానక రోయుచు నుండెదప్పిగొని మధ్యాహ్నతపాపాతజ
 గ్లానిం దత్సమయార్త కాసరముఁ బోలంజాలి ²నల్దిక్కులన్. 75

టీక. వాడిమికొ = శౌర్యముతో; చతుర్వాధాన్వితుండై = నల్లరు పేటకాంత్రతో (అనుచరులతో) కూడినవాడై; పెనుంగానకొ = పెద్ద యడవిలో; తెరువులకట్టి = దారులు అడ్డగించి; ఏగు = ప్రయాణముచేయుచున్న; కట్టిడియై = క్రూరుడై - నిర్దయుడై; నీరానకొ; మధ్యాహ్నతపాపాతజగ్లానికొ = మండుబెండ వైఁ బడుటవలన గల్గిన బడలికవలన; తత్సమయార్త కాసరముకొ = అట్టి మండుబెండలో బాధపడు దున్నపోతును; పోలంజాలి = పోలంగిలిగి; ఆనకొ = త్రాగుటకు; నీరు; రోయుచునుండెకొ = వెదకుచుండెను.

ఆ. అంతఁ బద్మతీర్థమంట వాడు గని యందుఁ, జెనుట వాయ మునిగి విమలవారిం
 గ్రోలి రావిమొదలఁ గూర్పుండి యొకయింత, నిలిచి యింటి కరిగె వలయురీతి.

టీక. విమలవారికొ = నిర్మలాదకమును; రావిమొదలకొ = శ్రీశ్రములోని రావిచెట్టు నీడను; నలయురీతికొ = ఇచ్చవచ్చునట్లు.

క. ఆ విషము మేన నూని త,దావిర్భవదఘచయంబు నరుగఁగ రాచెన్
 బోవక నలసంక్రాంతమ, హోవిషధరవిషము కలిలయము చేయుక్రియన్. 77

టీక. విషము=నీరు; తదావిర్భవదఘనయంబు=వాడు చేసిన పాపముల సమూహమును; కరం గరగ్ = కరగిపోవునట్లు; పోవక = విడువక; నల.....విషము = నలనియందు ప్రవేశించిన కర్కటకుని విషము; కలియంబును = నలనియందలి కలిని నశింపఁజేయుటను. అలం. ఉపమ.

ఆ. అంతః గొంతకాల మరుగంగ మృత్యుగో, చరత సున్నయా సుశర్కకడకు
లిఖితత్కృతాఘ పిపియైన పటముఁ దెప్పించి చిత్రగుప్తుఁ డెంచి చూచి. 78

టీక. మృత్యుగోచరకృ, ఉన్న = చచ్చుటను పొందిన - మరణించిన; లిఖిత.....లిపి = వ్రాయఁబడిన వానిచే (సుశర్కచే) చేయఁబడిన పాపముల లిపి కలది; పటము = గుడ్డకాగితమును.

క. దురితశతకోటులం ద,క్షుర మొకటియుఁ గానలేక కంపవక్రలిఖం
గురతాయుతుండై జముకడ, కరిగి¹తగం బలుకు నతఁడు ప్రాంజలి యగుచున్.

టీక. దురితశతకోటులందు = వందలకోట్ల (లెక్కలేని) పాపములందు; కంత.....యతుండై = గొంతులోని స్వరహీనతాయుక్తుడై - గద్గదస్వరము కలవాడై; ప్రాంజలి = చేతుల బోడించినవాడు - నమస్కరించినవాడు; జముకడకు = యమునియొద్దను.

ఉ. ²డక్కగ వ్రాసితీక్ మును పటమ్మునయందు సుశర్కపాపముల్;
లెక్క యెటుంగరాదు లవలేశము; ³వానికి నట్టివ్రాతయం
దక్కజ మిప్పు డొక్కటియు నక్షరరూపము లేదు దేవ! నేఁ
డక్కడితంబు గట్టి యిడికట్టుల యున్నది కప్పదేలుచున్. 80

టీక. డక్కగ = స్థిరమగునట్లు; ['అనుభవమునకుఁ దగినట్లు' అని పూర్వటీక.] అక్కజము = ఆశ్చర్యము; అక్కడితంబు = ఆ గుడ్డకాగితము; కప్పదేటుచున్ = నలుపురంగు తేటుచు; గట్టియిడి నట్టుల = రంగుపూతపూసినట్లు-క్రొత్తదానియట్లు.

ఆ. హతలతాంతమైన యారామమునుబోలె, విగతతారమైన విన్నుబోలె
గళితవర్ణమైన కడితంబు; దీనికి, మీరె తెలియవలయుఁ గారణంబు. 81

టీక. హతలతాంతము = నశించిన పువ్వులు గలది; ఆరామము=లోట; విగతతారము = అస్తమించిన చుక్కలు కలది; విన్ను = ఆకాశము; గళితవర్ణము = జారిన - నశించిన అక్షరములు కలది; కడితంబు = గుడ్డకాగితము. తెలియవలయున్ = ఊహింపవలెను. అలం. మాలోపమ.

క. అని పల్కు నమ్మహామతి, గని జముఁ డిట్లనియె 'నీదుకవిలియ నీవ్రా
సిన లిపి యున్నదొ లేదో, కనుఁగొను మీసారి లెస్సఁగా గణకవరా!' 82

టీక. మహామతి = గొప్పబుద్ధి కలవానిని - చిత్రగుప్తుని; నీదుకవిలియన్ = నీకడితమున - నీగుడ్డకాగితపు లెక్కలపుస్తకమున; లెస్సగా = బాగుగా; గణకవరా! = గొప్పలేకరి!

ఆ. ఆదుడు నట్లకాక యని చిత్రగుప్తుండు, దండధరునియాజ్ఞ వెండి నేఁగి
పటము ప్రతిస్ఫుటంబుఁ బరికించి యందు వీక్షించెఁ జక్రపాణి చేతివ్రాత. 83

టీక. దండధరునియాజ్ఞ = యమునియొత్తరువుచే; వెండి = తిరిగి; చక్రపాణిచేతి వ్రాత = విష్ణుని స్వహస్తలేఖనమును; వీక్షించెన్.

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో

ధాతనిజాంగుండై చనుకతంబున విప్ర¹వధాదిపాతక

వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులున్ మగు

ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

84

టీక. తత్పయోధాతనిజాంగుండై = ఆ తీర్థపునీటిచే కడుగఁబడిన దేహము కలవాడై - అందు స్నానముచేసినవాడై; విప్ర.....వ్రాతము = బ్రాహ్మణహత్య మొదలగు పాతకముల సమూహము; తొంటిపుట్టువులన్ - వెనుకటి జన్మములందు; ప్రాప్తములైన = సంభవించిన; అఘంబులున్ = పాపములు; మరుద్భూతఘనాఘనావలులతో = గాలిచే జెరకఁగొట్టఁబడిన వానకాలపు మేఘములవరుసలతో; సరిపోయెన్ = (పూర్తిగా) నశించెను. అలా. ఉపమ.

౯. అనునర్థంబులు గల లిపి, గని చని జముఁ బల్కు నతఁడు 'గానఁబడదు నే

మును వ్రాసినయది; యన్యము, కనుపట్టెడు²యల్లిఖతముకాని వివరదగున్. 85

టీక. అన్యము = వేరైనది; యల్లిఖతము, కాని = ఎవరు వ్రాసినదో, యేమో!

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో

ధాతనిజాంగుండై చనుకతంబున విప్రవధాదిపాతక

వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులున్ మగు

ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

86

టీక. చూ. పద్యము. 84. టీక.

సీ. అని యొప్పు కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణి వీక్షించి వచ్చితి విద్యదండ్ర!

యిది మీర లెఱిగింపు దేవాట సకృదవగాహనంబున మహాకలుషరాశి

వలనఁ బూరుషుఁ జేరఁదలఁగు పుణ్యపుదీర్ఘ మెన్నఁడుఁ గన విస నీ³మదుప్త

లిపిపంక్తి నేకవారపయో⁴విమజ్జనమాత్రచే నణఁచిన మహిమ గలుగు

తే. దివ్యతీర్థంబువై భవ మవ్యయప్రసాదమేదురమాససౌజ్ఞ్యల్యకల్య

వచనరచనల వివరింపవలయు నప్రపన్నదైత్యలతాదాత్ర! భానుపుత్ర!

87

టీక. కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణి = పేడుకను కలిగించు యక్షరములవరుసను; విద్యదండ్ర! = గొప్పవిద్వాంసుఁడా! సకృదవగాహనంబునన్ = ఒక్కసారి మునుఁగుటచేత; మహాపాపరాశివలనన్ = మహాపాతకముల గుంపునుండి; చేరఁదలఁగు = చేరఁదప్పించు; గ, మదుప్తలిపిపంక్తిన్ = ఈనాచే వ్రాయఁబడిన యక్షరపంక్తిని - సుశర్మపాపముల పట్టికను; ఏకవారపయోవిమజ్జనముచేన్ = ఒక్కసారి స్నానముచేయుటచే; అణఁచిన = నశింపఁజేసిన; మహిమ = గొప్పతనము; అవ్యయ - రచనలన్. అవ్యయ = తగ్గిపోని; ప్రసాద = అనుగ్రహముచే; మేదుర = అతిశయించిన; మాససౌజ్ఞ్యల్యకల్య = మనఃప్రకాశత్వపు నేర్పుకల; వచనరచనలన్ = మాటలపొందికలతో; అప్రపన్న.....దాత్ర! = శరణార్థులు కాని రాక్షసులనెడి తీగలకు కొడవలియైనవాడా! భానుపుత్ర! = సూర్యుని కుమారుడవగు యనుషర్మరాజా! వివరింపవలయును-అలం. రూపకము.

ప. అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్రుండు చిత్రగుప్తున కిట్లనియె.

88

టీక. పద్మమిత్రపుత్రుండు = సూర్యపుత్రుండు - యముండు.

1. చ. వధాది. 2. క. నేలిఖతము. చ. ట. యల్లిఖతము. 3. చ. మదుక్తి. ట. మదుప్త.

4. క. భిమజ్జన. చ. విమజ్జన.

శా. ప్రాశస్త్యంబు వహించు దండకమహారణ్యంబు పుణ్యాగ్ని పం
చాత్యోటివిశాలభూమి ఖలదుష్ప్రప్రభావోదయ
శ్రీశుద్ధలో గను; దాన గౌతమి గుణోత్సేకంబుకల్పిత హృషీ
కేశావాసము పాండరికనిలయంబు బీరెంటి గెల్పుం దుదన్.

89

టీక. పుణ్యాగ్ని భూమి = పుణ్యములుగోరునట్టి ఏలదిగోట్ల జనులుండు విశాలస్థలము;
ప్రాశస్త్యంబువహించున్; ఖలదుష్ప్రప్ర = దుర్మార్గులకు పొందరానిది, ప్రభావోదయశ్రీశుద్ధలో = గొప్ప
మాహాత్మ్యమునంపద, పరిశుద్ధలు; కను = పొందునట్టి; దాన = ఆ దండకకంటెను; గౌతమి =
గోదావరీనది; ప్రాశస్త్యంబుక, వహించున్. గుణోత్సేకంబుకల్పిత = అతీతయించు గుణసంపదచే;
హృషీకేశావాసము = విష్ణుపురకు నివాసమగు; పాండరికనిలయంబు = పాండురంగక్షేత్రము; తుదిక =
కడపట; ఈ రెంటిక = దండకా, గోదావరులను.

సీ. అర్కుండు వెలుంగుట యనిలుండు నీచుట యింద్రుండు వర్షించు టిల జలముల
మునుగక తిరమాటయు నెసుగు నే పిష్టునాజ్ఞ ప్రిచే నెవ్వఁ డఖిలజగము
బ్రహ్మయై సృజించుచు బద్ధాత్ముడై ప్రాచు మదనారియై త్రుంచు మత్ప్రభృతుల
లోకపాలకుల నే లోకేశుకరుణాకటాక్షుంబె యధికృతియందు నిలుపు

తే. నా విభం డెందు నుండు మర్త్యమునఁబుట్టి
భూతకోటి ననుగ్రహంబున ¹ బెనుచుచు
నెందుఁ గ్రుంకి సుశక్తియుఁ జెందె ఘుక్తి
దాని కెనవచ్చు తీర్థ మీధరణిగలదె ?

90

టీక. అర్కుండు = సూర్యుండు; అనిలుండు = గాలి; తిరము, బోటయక = స్థిరముగా నిలు
చుటయును; ఎనుగుక = కలుగునో; పద్మాత్ముడై = విష్ణువయి; మదనారియై = శివుడయి; త్రుంచుక =
నశింపఁజేయునో; మత్ప్రభృతుల = నేను మొదలుగాఁగల; లోకపాలకులక = దిక్పాలురను;
ఏ లోకేశుకరుణాకటాక్షుంబె = ఏ ప్రభుని దయగల క్రేంగంటిచూపే; అధికృతియందు = అధికార
మునందు; మర్త్యమునక = భూలోకమునందు; భూతకోటిక = జీవరాశిని; పెనుచుచుక = పెనుచు-
పోషించుచు; దానిక = ఆ పద్మ తీర్థమునకు; ఎనవచ్చు = సాటియగు; ధరణిక = భూమివయి;
కలదె? = లేదు. అలం. ఉదాత్తము.

వ. అని పద్మతీర్థంబు తీర్థచరణవిహరణచరితార్థం బగు, దాని నానాగుణంబులు నగణిత
ప్రభావంబులని కొనియాడి.

91

టీక. తీర్థచరణవిహరణచరితార్థంబు = విష్ణుని విహారముచేత కృతార్థమైనది; అగణితప్రభా
వంబులు = లెక్కలేని గొప్పతనములు కలవి.

క. పెనుగృహ సుశర్తఁ గనుఁగొని, తనువు నిమిరి యాచరించి దండధరుండు చం
ద్రునిలీలఁ జల్ల ² నగు చందనభూషణససనమాల్యతర్పితుఁ జేసెన్.

92

టీక. పెనుగృహ = ఎక్కువదయతో; నిమిరి = ప్రేమతో తడవి; దండధరుండు = యముండు;
చందన..... తర్పితుక = గంధ, ఆభరణ, వస్త్రమాల్యములచే తృప్తిపొందింపఁబడినవానిని. అలం. ఉదయము.

క. ఈగతిఁ గృతాంతుకృపఁ గని, సాగి చనియె నతఁడు గగనచరయానమునక
నాగనరయక్షసురపున్నాగానీకములు గొలువ నాకంబునకున్.

93

టీక. కృతాంతుకృప = యమునిదయకు; కని=పొంది; గగనచరయానమునక = విమానము వయిని; నాగ.....నీకములు = నాగులు, నరులు, యక్షులు, దేవతలు మొదలగుజాతుల పురుష శ్రేష్ఠులు; కొలువక = సేవింపఁగా; నాకంబునకు = స్వర్గమునకు; చనియెన్.

మ. అమరాధీశుఁడు గౌరవం బెసఁగఁ దన్నధాననాసీనుఁ జే

య మరుద్బోగములెల్లఁ గాంచి భరయఁ దగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై

కమలావల్లభుఁ బొండరికపతి సాక్షాద్భిష్టముం గొల్పి ని

త్యముఁ దన్తందిరరాడలంకృతియె చేయంజాలె నేలొక ధృతిన్.

94

టీక. అమరాధీశుఁడు = దేవతలప్రభువు - ఇంద్రుఁడు; ఎసఁగక = కలుగఁగా; అర్ధాననా సీమ = కనలొకఁడూ తన సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనువానిని గా; మరుద్బోగములు = దివ్యసుఖములను; అగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై = బ్రహ్మణకులమునఁ బుట్టినవాడై; కమలావల్లభుఁ = లక్ష్మీదేవిభర్తను; సాక్షాద్భిష్టము = ప్రత్యక్ష పరబ్రహ్మస్వరూపుని; తన్తందిరరాడలంకృతియె=ఆ దేవుని గొప్ప యాలయమును ఆలంకరించుటయే. చేయంజాలె = చేయఁగలిగెను; వేఱెవనిచేయలేదనుట.

శా. ఆపంచత్వముగాఁగ నిట్లు హరిగేహక్షోణిసమూర్జనం

బాపాదింప ఘటిల్లు పుణ్యమునఁ జంద్రావాసముం బొచ్చి హ

ర్షాపూర్ణస్థితి బెక్కుభోగములఁ బెక్కుబాపభరో గాంచి ధా

త్రీపాలోత్తముఁడై సుకీర్తి యన నుర్విం బెంపునం బుట్టుచున్.

95

టీక. ఆపంచత్వముగాఁగ = చచ్చువఱకును; హరిగేహక్షోణిసమూర్జనంబు = విష్ణుదేవాలయ భూమి నూడ్చుటను; ఆపాదింప = చేయఁగా; ఘటిల్లు = కలిగిన; చంద్రావాసము = చంద్ర లోకమును; అబ్బాపభరో = అనేకసంవత్సరములు; ధాత్రీపాలోత్తముఁడై = గొప్పరాజై; పెంపున = గొప్పతనముతో.

క. అతఁ డధికభక్తితో నాయత కీర్తి స్ఫూర్తివర్తియై వెలసి జగ

త్పతి నుచితపూజనంబులఁ బ్రతి ఘస్రము ²డెలచు ³భక్తివరతంత్రుఁడై.

96

టీక. ఆయతకీర్తిస్ఫూర్తియై = గొప్ప కీర్తితో ప్రకాశించుచున్నవాడై; ప్రతిఘస్రము = ప్రతిదినమును; తెలచు = సేవించును.

ఆ. అతఁడు సన్యసిం చె నఖిలభోగంబులు, నిండువయసునాడ యుండియుండి

నందనందనాంఘ్రినాళీకసేవోప, యోగరాగభోగ మొకటి దక్క.

97

టీక. సన్యసింఁచె = విడిచెను; నిండువయసునాడ=యావనమునందే; నంద.....భోగము = నందునిపుత్రుఁడగు శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములను సేవించుటకువయస్కుమగు భక్తిరూపమగు భోగము.

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల, శరములయాయంబుఁ బోరయు టుడిపె

దగశబ్దమాత్రపాత్రముచేసె గుణలత, ⁴ప్రాకులఁ గట్టించె హూలబలము

గంచుకివశము గావించె నేనానాథుఁ, ⁵గమరించె సహచరుఁ గటికియెండఁ

బ్రతిపక్షభావసంగతుఁ డని హితుఁ జూచె, వరకేతనము కీర్తిభరము చులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి సుశర్మఁ గదిసి, గెలువఁగాలేక చని కొపగించి మదనుఁ

⁶దురక తనవార లతనికి నోడు మనిరెక, పలికిఁ గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె.

98

1. చ. ట. జాలె. 2. చ. డెలుచు. 3. ట. భక్త. 4. క. 'ప్రాకుల. చ. ప్రాకుల. 5. క. గట్టించె. చ. ట. గమరించె. 6. క. దుఱుక. చ. దురక.

టీక. ధర్మనిర్మలబుద్ధిఁ = యోగిధర్మముచే పరిశుద్ధమగు బుద్ధికలవానిని; సుశర్తన్; కదిసి = సమీపించి; మదనుఁడు = మన్మథుఁడు; ఉఱక = మాటలాడక - నిష్కారణముగనే; విలువంగడమును, ఎట్లెఁ = విండ్లవంశముల నన్నింటిని - చెఱుకుగడలనన్నిటిని; [మన్మథునికి చెఱుకు విల్లు; దానిని నిలువున ఒలిపించుట సహజము. మఱియు ఎవరు తప్పుచేసిరో - వారి నే కాక - శోపముగల యజమానుఁడు, తద్వంశజుల నందఱిని శిక్షించుటయు స్వభావము] శరములకే = చెల్లును, బాణములను; ఆయురుబుఁబొరయుట = (పుష్పపక్షమున) వృద్ధిని పొందుటను, (బాణపక్షమున) మర్మస్థానములఁబొందుటను; ఊడిపెను = పోఁగొట్టెను. [పూవులు మన్మథునికి బాణములు; అవి వికసించినపిదప వృద్ధినిపొందుటకు బదులు వాడి రాలిపోవుట సహజము. వృద్ధిని పొందకుండ, ఆయువుపట్టు లేకుండ అనిష్టుని శిక్షించుట సహజము.] గుణలతకే = తీగవంటివింటిసారిని; తగకే = తగునట్లుగా; శబ్దమాత్రపాత్రయు, చేనెకే = వినఁబడుటకు మాత్రము తగినట్లు చేసెను. [మన్మథునికి నారి తుష్పదలగుంపు; అది యెప్పుడును శబ్దమునే చేయును; అట్లే గుణమెప్పుడును వినఁదగినదే కాని చూడఁదగినది కాదు. తన కిష్టము లేనివానిని స్వరూపము లేకుండ చేయుట - ఆట్టివాని పేరుమాత్రము నిలుచునట్లుంచుట శిక్షలో నొక విధము.] హాలబలముకే = మూలమైన సేనుకు; శుక, పికాదులను; మ్రాకునకే = చెట్టుపైని; కట్టించెకే = ఊడునట్లు చేసెను, కట్టివైచెను. [శుకపికాదులు చెట్టుపైనే నివసించును; అవియే మన్మథుని సేను; చెట్టునకు కట్టించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సేనానాథుకే = సేనాధిపతి యగు మలయానిలమును; కంచుకివశము గావించెకే = కుబుసముగల పామునకు స్వాధీనమగునట్లు చేసెను; [మన్మథుని సేనకు మలయానిల మధిపతి; అది పామున కాహారమగుట ప్రసిద్ధము; పాముచే కఱివించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సహచరుకే = వసంతుని; కమరించెకే = వాడునట్లు చేసెను; చెట్టుచిగిరించుట, పూవులు వికసించుట మున్నగు పనులు చేయు మృదుస్వభావుఁడు మన్మథునితో కలిసిమెలిసియున్న వసంతుఁడు; కటికియెండ (గ్రీష్మము)రాఁగా వసంతర్తువు వాడి వత్తియగును - నశించును. ముడుదెండలో నిలువఁబెట్టి శోషింపఁజేయుటయు నొక శిక్ష. హితుకే = మిత్రుడైన చంద్రుని; ప్రతిపక్షభావసంగతుఁడని = పక్షపక్షమునకును దాని స్వభావముతో - వృద్ధిక్షయరూపమున) కూడినవాఁడు - శత్రువులతో ఏకీభవించినవాఁడు అని; చూచెకే = ఎఱిగెను. [చంద్రునికి శుక్ల, కృష్ణపక్షముసారముగ వృద్ధిక్షయములు సహజములు; పేలుగోరువాఁడు ఉపకరింపనిచో వానిని శత్రుపక్షమువానినిగా ఎఱుగుకొనుట స్వభావము.] వరకేతనము = యోగ్యమగు భవజమైన మిసమును; కీర్తిభరముకే = దట్టమైన ఋదలో; డులిపెకే = రాలెను. మన్మథునికి మిసము భవజము; దానిని అడుసులో డుల్పుట స్వభావము. మఱియు అనిష్టుని గొప్పకీర్తిని నశింపఁజేయుట సహజము. కీర్తి = యశస్సు, ఋద.] అలం. శ్లేష. అర్థాంతరన్యాసము.

క. ఆరాజర్షి పదంపడి, క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతికల
క్షీరమణుఁ గలసి యేకా, కారంబున నలరె ముజ్జగంబులు పొగడన్. 99

టీక. పదంపడి = పిదప; క్షీరోదన్యాయమునకే = పాలలో నీరు కలిసిపోవునట్లు; - భేదము లేక; ఏకాకారంబునకే = అభేదరీతిని.

క. విను మఖిలదురితకులభం, జనమజ్జన మమృతనిధివశం బగుటకుఁ గా
వున సర్వజనోపాస్యం, బహున మత్తీర్థరాజ మనుపమ మనఘా! 100

టీక. అమృతనిధి = అమృతమయమగు నిధి; వశంబు, అగుటకుకే = స్వాధీనమగుటకు; అఖిల.....మజ్జనము = సమస్తపాపసమూహ నాశకమగు స్నానము; అగుచున్నదని శ్లేషము. అత్తీర్థరాజము = ఆ బద్ధతీర్థము; అనూనము = తక్కువకానిది - గొప్పది; అనుపమము = సాటిలేనిది.

ఉ. భూరిసుఖానుషంగములు పూరుషుఁ బొందవు సోమపానకై
దారజలోపయోగములు తత్కలనం బరరెక్కునెత్తికొ
బేను శిలాకృతుల్ జతరపేటిక కత్తెవు లేల? యెందు నె
వ్వారికి బద్ధ¹తీర్థపతివారికిఁజేరినఁ గల్గు సౌఖ్యముల్.

101

టీక. భూరిసుఖానుషంగములు = ఎక్కువ సుఖముల ననుభవించుటలు; సోమపాన, కైదారజ
లోపయోగములు=సర త్రాగుట, పాలమునకు పెట్టిన నీరు తానుపయోగించుకొనుటయు; పూరుషుఁ =
పురుషుని; పొందవు - అట్టివానివలన; గల్గు పానములు పురుషునంటవు; తత్కలనకొ = ఆ వద్ద తీర్థపు
చేరికచే - అందు మునుగుటచే; నెత్తికొ = తలకు; చనరు ఎక్కుకొ = జ్ఞానము కలుగును. పేరుశిలా
కృతుల్ = పెద్దపెద్ద దేవవిగ్రహములు; ఉదరపేటికకుకొ = పెట్టెపంటి పొట్టగొఱకు; అగుచున్న
వనుట; [ఉదరనిమిత్తముగా అవి కల్పింపఁబడినవని భావము.] అత్తెవులు = ఆరోగము - ఆచికాకు;
ఎవ్వారికొ = ప్రతిబీకిని; వద్ద.....వారికొ = ఉత్తమమగు వద్ద తీర్థపు బలమునకు.

చ. కృతమున నేకదంష్ట్రుడయి క్రీడ యొనర్చుచుఁ ద్రేత దంష్ట్రీకా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు మదించి త్రిదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతఱిఁ జరించు నొక్క దితిపుత్రుఁడు; వృత్రుఁడు వానిఁ బోలఁడ
దృఢజనక ప్రతాపమున భూరిబలంబున మాయపెంపునన్.

102

టీక. కృతమునకొ = కృతయంగమున; ఏకదంష్ట్రుఁడు = ఒక్క కోఱకలవాఁడు; త్రేతకొ =
త్రేతాయంగమున; దంష్ట్రీకాద్వితయముచేకొ = రెండు కోఱలచే; మదించి = క్రొవ్వి; ద్వాపరం
బుతఱికొ = ద్వాపరయంగకాలమున; ఒక్క, దితిపుత్రుఁడు = ఒక్కదైత్యుఁడు - రాక్షసుఁడు;
వృత్రుఁడున్ = వృత్రుఁడను రాక్షసుఁడును; అదృఢజనక ప్రతాపమునకొ = ఆశ్చర్యమును కలిగించు
పరాక్రమమునందును.

క. ఆహరిహయారి పార్ణి, గ్రాహి యన హిరణ్యకశిపు గాదిలి సుతుఁడై

బాహుబలశిఖఁ ద్రిజగ, ద్వాపం బొనరించె నేకదంష్ట్రయిఁ దానున్.

103

టీక. హరిహయారి = ఇంద్రుని శత్రువగు రాక్షసుఁడు; గాదిలిసుతుఁడై = ముద్దహిడుకై;
బాహుబలశిఖకొ = భుజబల మను నగ్నిచే.

క. ఆ యొంటిపంటివేలుపు, దాయం బొలియించె నృహరి దంభోళికటు

చ్చాయల నూయలలూపున, ఖాయుధముల² వఱిడుఁజేలు వ్యాఘ్రముఁబోలెన్.

టీక. ఒంటిపంటివేలుపుదాయకొ = ఏకదంష్ట్ర గల దేవశత్రుని - రాక్షసుని; నృహరి = సర
సింహస్వామి; దంభోళి.....చ్చాయలకొ = వస్త్రాయుధపు తీక్షణకాంతులను; ఊయలలూపు=ఊంగు
లాడించు - అతిక్రమించు; నఖాయుధములకొ = గోట్ల అను ఆయుధములతో; వఱిడుకొ = పెద్దన
క్కను; చీరు = చీల్చునట్టి; పొలియించెకొ = చంపెను. ఆలం. ఉపమ.

ఉ. వెండియు రావణాభి బ్రభవించెఁ ద్రిలోకహలాహలాకృతిక
మండుచు దంష్ట్రీకాయుగమునం బెడఁగై యతికాయనామ మా
తండు ధరించి త్రేతఁ; దలఁ దర్వెఁ దదుగ్రనిశాటుఁ బట్టి వి
ష్ణుం డని రాముఁడై విలయసూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలన్.

105

టీక. రావణాభిక్ = రావణుడను సముద్రమున; త్రిలోకహాలాహలకృతిక్ = ముల్లోకము లకు హాలాహలవిషముగు హేళితో; దంష్ట్రికాయుగమునక్ = రెండు కోటలతో; బెడగై = ప్రకాశించి; అతికాయనామము = అతికాయుడను పేరు; ప్రేతక్; ప్రభవించెక్ = పుట్టెను; తదుగ్రనిశాటుక్ = ఆ భయంకరరాక్షసుని; పట్టి = పట్టుకొని; అనిక్ = యుద్ధమునందు; తలదర్పెక్ = తలను తఱిగెను నఱి కెను. విలయ.....ధారలక్ = ప్రళయకాలసూర్యుని కిరణములవలె వాడియైన బాణముల యంచు లచే. [అతికాయుని లక్షణుడు చంపినట్లు రామాయణమునఁగలదు.] అలం. రూపకము, ఉపమ.

ఉ. ¹వ్యాపృతబద్ధవైరమతి సంతటః బోవక వాండు వెండియుక్
ద్వాపరవేళ సిద్ధరం ద్రిదం ఘృదునా నుదయించి యాచిల
క్షీపతిః బాండరీకవిభుః జేరి కనుంగొని పల్కు మిక్కిలిక్
గోపము పర్వుటక్ గొలిమిగూడులయ్యాడునఁ గన్నులుబ్బంగన్. 106

టీక. అంతటక్, పోవక = దానితో విడువక; వాండు = ఆ రాక్షసుడు; వ్యాపృతబద్ధవైర మతిక్ = వ్యాపింపబడిన బద్ధవైరము (భూర్వవిరోధము) గల బుద్ధితో; ఇద్ధరక్ = ఈ భూమిపైని; కోపము, పర్వుటక్ = కోపము వ్యాపించుటచేత; గొలిమిగూడులయ్యాడునక్ = కమ్మరీని నిప్పుగుంట యొక్క గూడులవలె; ఉబ్బంగన్ = పెద్దవి కాఁగా-బూరటించఁగా. అలం. ఉపమ.

ఉ. ఎక్కడి కేగుచెంచిత విహీనవిహీర! చికిత్స నీకు నే
జక్క నొనర్చెదఁక; బెలుచు జంపితి దొంగిలి ముక్ మదీయులక్
రక్కసులక్ నినుం బొదివి ప్రాణముఁ గొందుఁ గడంగి సాదవై
²త్రుక్కిడియున్న బోవిడువఁ; దొల్లిటిత్రుల్లికఁ జెల్ల దిచ్చుటన్. 107

టీక. ఎఁగుచెంచితవి? = వచ్చితివి! అహీనవిహీర! = ఎప్పుడూ తిరుగువాడా!; శేషకాయా! చికిత్స = రోగముకుదుర్చుట - పనిపట్టించుట; పెలుచుక్ = శూరముగా; బొదివి = ఆక్రమించి; సాదవై = సాధనవయ - మంచివాడవై; త్రుక్కిడి = గర్వము నశించి; తొల్లిటిత్రుళ్లు = వెనుకటి మిడిసిపాటు.

మ. అని సింహంబున కల్లు నక్కక్రియ నిట్లాక్షేపముల్ పల్కి య
ద్దనుజుం డంతకదండభీషణగదాదండంబునక్ ప్రేయ వం
చనఁ దూలించె దదుగ్రసాధనముఁ గంసధ్వంసి తద్ధోరతా
డనవేగంబున భగ్నమయ్యె ⁴గటిపేల్లత్ తుల్ల కాశిక్యమున్. 108

టీక. అద్దనుజుండు = ఆ రాక్షసుడు; అంతక.....దండంబునక్ = యమదండమువలె భయంకరమైన గదతో; ప్రేయక్ = కొట్టఁగా; వంచనక్ = తప్పుకొనుటచే; కంసధ్వంసి = శ్రీకృష్ణుడు; తదుగ్రసాధనముక్ = ఆ భయంకరమైన ఆయుధమును; తద్.....గంబునక్ = దాని ఘోరమైన కొట్టుటయందలి వేగమువలన; కటి.....శిక్కిముక్ = మొలచుండి ప్రేలాడుచున్న జాలెనంది; భగ్నము, అయ్యెక్ = శిథిలమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

శా అత్యార్థస్వజుఁ డప్పు డాగ్రహారసవ్యగ్రాత్మజై దానవుక్
మొత్తై మెత్తనివీక దక్షిణకరాంభోజబునక్; దాన న
వృత్తుండుక్ గడలేత నెత్తురులు గ్రవ్వుక్ ముక్కునక్ వాతఁ బెక్
మొత్తంబుల్ కొని; ప్రస్తుతించి రమరుల్ మోదించి దామోదరున్. 109

1. క. అపిత. చ. ట. వ్యాపృత. 2. చ. త్రుక్కిరి. 3. చ. ట. త్రుళ్లుట. 4. క. కటి.
5. క. సహ. చ. ట. రస.

టీక. అత్రాత్క్షుధ్యజాండు = గరుడుడు ధ్వజముగాఁ గల ఆ శ్రీకృష్ణుఁడు; ఆగ్రహరవస్య
గ్రాత్తుడై = రాద్రరసముచే తొందరింపఁబడిన మనస్సు కలవాడై; దానవుణ్ = ఆ రాక్షసుని;
మైత్రినీకణ్ = మృదువైన విధమున; [‘పీఠక’ = పూనికతో’ అని పూర్వటీక.] దక్షిణకరాంభోజం
బునక్ = పద్మముమంటి కుడిచేతితో; దానక్ = ఆ దెబ్బవలన; వాతక్ = నోటినుండియు; షె
మొత్తంబుల్ గొని = అధికసంఖ్యాకములయి; క్రష్ణక్ = వ్యాపింపఁగా; కడలేఱెక్ = చచ్చెను;
అమరుల్ = దేవతలు; మోదించి=నంతోషించి; దామోదరుక్ = విష్ణుని; ప్రస్తుతించిరి = కొనియాడిరి.

క. ఆ యెడమదిక్కుచిక్కుం, బోయతివర! కానవచ్చి గుంనుది భగ్గుం

బై యిపుడు మంత్రవర్ణ, శ్రీయుతపక్షుస్థలునకు జితదైత్యునకున్. 110

టీక. భగ్గుంబై = శిథిలమై; మంత్ర.....స్థలునకు = మంత్రాక్షరములతోను, లక్ష్యదేవి
తోను కూడిన తొమ్ముకల విష్ణువునకు; జితదైత్యునకు = జయింపఁబడినరాక్షసులు కలవానికి.

ఉ. ఆకమలేక్షణుండు తనయక్కునఁ దాల్చిన సింధుమంత్రమున్

నాకెఱిగించినాఁడు మును సాయెడఁగల్గినహూర్తి పేర్తి; నే

లోకమునందు నెవ్వరికి లోబడ నేఱదు నాకె కాని త

ద్వాదశకృతి; నావుడుం బలుకు: బ్రాంజలియై యతఁ డిందుశేఖరున్. 111

టీక. ఆ కమలేక్షణుండు = ఆ కృష్ణుఁడు; అశ్కునక్ = తొమ్మున; హూర్తిపేర్తిక్ =
ఎక్కువ మక్కువచే; తద్ద్వాదశకృతి = దాని వివరము; అతఁడు = నారదుఁడు; బ్రాంజలియై = చేతులు
జోడించినవాడై; ఇందుశేఖరుక్ = శివునిగూర్చి; పల్కున్.

చ. పశుపతి! మమ్ముబోలిన ప్రపన్నులపైఁ గృప చాలి యున్ని¹త్యా

దృశులకు నైజమాట వసుదేవతనూభవదత్తమంత్రమున్

విశదముగాఁగ నా కొసఁగవే, నిను వేఁడెదఁ; దానఁజేసి దః

ఖశరధి²ద్రవ్వ³నీదయ నఖండసుఖస్ఫురణంబు నొందెదన్. 112

టీక. పశుపతి! = శివుడా! ప్రపన్నులపైక్ = శరణాగతులపయి; కృప, చాలియున్ని =
దయగలిగి యుండుట; త్యాదృశులకుక్ = మిఁపటివారికి; నైజము, టేటక్ = స్వభావమగుటచే;
వసు.....మంత్రముక్ = శ్రీకృష్ణునిచే ఈయఁబడిన మంత్రమును; దానఁజేసి = అందువలన; దుఃఖ
శరధి = సముద్రమువంటి దుఃఖము; ద్రెవ్వక్ = అంతముకాఁగా - ఇంకఁగా - నశింపఁగా; నీదయక్ =
నీ కరుణచే; అఖండసుఖస్ఫురణంబు = ఎడతెగని సుఖానుభవమును.

ఉ. నావిని శూలి పల్కు మునినాయక! యీ మను వెందు గోష్ఠమై

తా విలసిల్లు; దీని దురితప్రవణాత్ములకున్ మురారిసే

వావిముఖప్రచారులకు నైష్టవమార్గముగాని⁴హీనపుం

ద్రోవఁ జరించు నజ్జనవిరోధులకుం దగ⁵దింత దెల్పుగన్. 113

టీక. నాన్ = అని పల్కుగా; శూలి = శివుఁడు; మనువు = మంత్రము; గోష్ఠమై =
రహస్యమైనదై; దురితప్రవణాత్ములకుక్ = పాపములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవారికిని; మురారి...
ప్రచారులకుక్ = విష్ణుని సేవింపనివారికిని; నజ్జనవిరోధులకుక్ = ఉత్తములను ద్వేషించువారికిని.

క. నీవు హరిభక్తియుతుడవు, గావున నా కెపుడుఁ గూర్తుఁ గావున విజ్ఞా

నావాసపూర్ణబుద్ధివి, గావున⁶వివిపింతు వినుము కలుపదిమూరా! 114

టీక. కూర్తు = ఇష్టుడవగుదువు ['స్నేహింతువు' అని పూర్వటీక.] విజ్ఞాన.....బుద్ధివి = విశేషజ్ఞానమునకునివాసమైన గొప్పబుద్ధికలవాడవు.

శ్లో. స్పృశ్యాద్యం సత్యనామాద్యం షష్టషష్టం సదీర్ఘకం,
షష్ఠం షష్ఠాది సత్యంతం సమారం తం విదుర్బుధాః.

115

టీక. స్పృశ్యాద్యం = మొదటి స్పృశ్యాక్షరము - కకారము - గలదిగాను; సత్యనామాద్యం = 'సత్యము' యొక్క పేరిలోని మొదటి యక్కరము - 'బుతగ్' సత్యం - అని 'బు'కారము కలదిగాను; షష్ట షష్టం = ఆఠవవర్గము (అంతస్థాదికము)లోని ఆఠవ అక్షరము-షకారము; సదీర్ఘకం = ఆ 'ష' దీర్ఘముతోఁ గూడినది. - 'షా' కారము; కలదిగను [ఇట్లు నాల్గక్షరములు - 'కృషా' - అని కాఁగా.] షష్టం = ఆఠవ అక్షరము; షష్ఠాది = షష్టవర్గమొదటిదగు 'య'కారము గలదిగాను; సత్యంతం = నమ స్కృతి చివఱగలది - 'నమః' - చివఱగలది. గాను; దీనినిబట్టి విదవ యక్షరము - ణకారము - ఊహ్యము. ఇట్లు 'కృష్ణాయ నమః' అని తేలినది; (ఇది) సమారం = సమానములగు దళములు కలది = [గరుడ వాహన విష్ణువు దేవతగాఁ గల] షడ్దళ - స్వాధిష్ఠాన చక్రముకలదిగాను; తం = ఆ మంత్రమును; బుధాః = విద్వాంసులు; విదుః = తెలిసికొందురు చెప్పుదురు.

క. కృష్ణుఁడు ఋషిగాఁగ మహావిష్ణుఁడు దేవతగఁ బొల్చి వేమాటలు త
న్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ బేర్కొను, వైష్ణవులకు నీ మనువు ద్రువస్థితి యొసఁగున్.

116

టీక. పొల్చి = ప్రకాశించి; తన్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ = తదాసక్తమగు బుద్ధితో; ఈ, మనువు = ఈ మంత్రము; ద్రువస్థితి = మోక్షము.

ఉ. ఎవ్వఁడు పొండరికమున కేఁగి మహానది దీర్ఘమాడి తా
నవ్విధులెల్లఁ దీర్చి కమలాక్షునకున్ బ్రణమిల్లి సూరుమా
ర్ణివ్వరమంత్ర మర్థిఁ బరియించు సతం డఖిలాఘపంకముల్
దవ్వు¹సనం గనంగలఁడు తత్త్వమహత్త్వము సత్త్వరంబుగన్.

117

టీక. మహానదిఁ = గొప్ప నదియందు - భైమియందు; తీర్ఘమాడి = స్నానముచేసి; ఇవ్వర మంత్రము = ఈ గొప్పమంత్రమును; అర్థిఁ = ప్రీతితో; నిఖిలాఘపంకముల్ = సమస్తపాపములను ముటికి; దవ్వుసనఁ = దూరముగ తొలగఁగా - నశింపఁగా; సత్త్వరంబుగఁ = వేగముగ; తత్త్వమహత్త్వముఁ = పరమాత్మ యొక్క గొప్పతనమును.

క. విధివంతంబుగ విధున,న్నిధి నిచ్చులు నేఁ బరింతు నిఖిలభవతమో
వధవిధి⁴విధు వగు దీనిఁ, విధినందన! తత్ప్రసాదవిభవాపేక్షన్.

118

టీక. విధివంతంబుగఁ = నియమానుసారముగా; విధునన్నిధిఁ = విష్ణుసాన్నిధ్యమున; నిఖిల... ..విధువు = జన్మములను బీకట్టను నశింపజేయు పద్ధతియందు చంద్రుడగునది; తత్ప్రసాదవిభవాపేక్షఁ = అతని యనుగ్రహసంపదను పొందు కోరికతో; విధినందన! = బ్రహ్మపుత్రుడవగు నారదమునీ! ఆలం. రూపకము.

వ. సిద్ధేశ్వరావ్యాయంబున సిద్ధలింగంబవై యొందేని నీ వుండుదు వా దక్షిణ
¹ద్వారంబు నధిష్ఠించి యీ మంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థసిద్ధి కరత
స్ఫుటికఘటిక యగుట నిగమార్థంబు. తొల్లి తీర్థయాత్రాచరణనిపుణుండగు
నీలాంబరుండు నిఖిలతీర్థంబులను⁶ దర్శించుచు వచ్చినచ్చి పొండరికంబు సొత్తొంచి

యుత్తుంగతరంగడోలారూఢ కలహంసకులకలక¹లరవఘుమఘుమిత బ్రహ్మాండకు
హరక్రోడంబగు భీమరథిసీరంబునం గృతస్నానుండై యనూసమహిమాభిరామం
బగు సాక్షేత్రంబునం గల²విచిత్రంబులు నేత్రప్రీణనంబుగా, నాచరించుచు
నచ్చోట సాక్షుడుగను పుండరీకాక్షు వీక్షించి వెలుగంది తదక్షరలక్షణంబు
నెలుంగనేటిక యూరకుండె, నుండియు నయ్యేకకుండలుండు చలపకారితనంబున
నన్విర్ణంబులు నిర్ణయింప నుద్యుక్తుండై.

119

టీక. నిష్టాగరిష్టలక్షణ = నియమముచే మిక్కిలి గొప్పవా రగువారికి; కరతలస్పటికఘటిక =
అఱచేతిలోని పటికపువూస - స్పష్టముగ గోచరించునది; సీలాంబుండు = బలరాముండు; హత్యైంచి =
ప్రవేశించి; ఉత్తుంగ.....క్రోడంబు - ఉత్తుంగ = ఉన్నతమయిన; తరంగ = అలలు అను; డోలా =
ఉయ్యెలలందు; ఆరూఢ = ఎక్కియున్న; కలహంసకుల = హంససమూహముయొక్క; కలకలరవ
ఘుమఘుమిత = కలకలధ్వనిచే ఘుమఘుమని ప్రతిధ్వనించు; బ్రహ్మాండహర³హృదయ = బ్రహ్మాండ
మల గుహల లోపలిభాగముకలది; అనూసమహిమాభిరామంబు = గొప్పమహిమచే మనోహరమైనది;
నేత్రప్రీణనంబుగా = కన్నులపండువు అగునట్లు; ఆచరించుచు = చేయుచు - ఆచటి విచిత్రములను
కన్నులకలుపుదీక్షణజూచుచు; సాక్షుడు = సమంత్రాక్షుండు; వెలుగంది = ఆశ్చర్యపడి; ఉండి
యొక = అట్లూరకయుండినప్పటికిని; అయ్యేకకుండలుండు = ఆ బలరాముండు; చలపకారితనంబున =
పట్టుదలతో [చలపకారి = పట్టుదలకలవాడు]; [‘చలపకారితనంబున’ = మచ్చరమునలవానితనమున’
అని పూర్వటీక.] ఉద్యుక్తుండై = సిద్ధపడినవాడై.

మ. కరముల్ మీదికిఁ జూచి యూరుపులు బిగ్గం బట్టి యంతర్ రిపూ

త్కరముం బోవ నదల్చి యట్టితటిక బద్దం బట్లు మో మొప్పుగా

జరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతోఁ జండాంశుర గన్గొంచు భా

న్వరనిష్ఠం డప జూచరించె నొకమానం బన్న⁴వర్జ్యంబుగన్.

120

టీక. ఊరుపులు = శ్వాసములు - ఊపిరి; బిగ్గంబట్టి = బంధించి; అంతర్ = పిదప; రిపూ
త్కరము = శత్రుసమూహమును - కామాదులగు అరిష్టదర్శమును; పోవన్, అదల్చి = తరిమి;
మోము, మొప్పుగా = ముఖము ప్రకాశింపగా; చరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతో = కాలిచేలి
గోరు ఆధారముగాఁ గల్గి-కాళ్లను ఎత్తి, వ్రేళ్లచివఱ నిలువఁబడి; చండాంశుర = సూర్యుని; భాన్వర
నిష్ఠ = ప్రకాశించు(గొప్ప)నియమముతో; అన్నవర్జ్యంబుగన్ = అన్నమును విడిచి.

తే. దానఁ బ్రియ⁵మంది దానవధ్వంసి యొరుగె

గూర్చి⁶యన్నకు ధర్మైకనిర్మలునకు

నమ్రహామంత్ర; మాతండు నంతనుండి

యెదియ జసియింపఁదొణగె గాయత్రివోలె.

121

టీక. దానవధ్వంసి = రాక్షసులను నశింపజేసిన కృష్ణుండు; ధర్మైకనిర్మలునన్ = తపోక
(ధర్మ)దీక్షచే నిర్మలుడైనవానికి.

క. భూరిగుణరత్నరాశిఁ గుమారుఁ గనుంగొనఁగఁ దివురు మమకారము లో

నారసి యొసంగె మున్నా, సీరజనాభుండు రుక్మిణి⁷నామనువున.

122

1. క. లారవ. చ. లరవ. ట. లనాద. 2. చ. విశేషంబు. 3. క. సాచి. చ. జాచి. క. 4.
వర్జ్యంబు. చ. వర్ణంబు. 5. చ. మొంది. 6. ట. యన్న. 7. క. సీ. చ. నా.

టీక. భూరిగుణరన్నరాజే = గొప్పవై, శ్రేష్ఠమైన గుణముల ప్రోవు అగువానిని; కనుగొనఁ గఁ = చూచుటకు - పొందుటకు; తివురు = యల్పించునట్టి; మమకారము = కోరిక; లో, నారసి = మనస్సున గ్రహించి; నీరజనాభుండు = పద్మనాభుండు-కృష్ణుండు; ఈ, మనువుఁ = ఈ, మంత్రమును. క. జపియించె నేను దివ్యము, లుపవాసపురస్కరముగ నుగ్మలి నిష్ఠా

నిపుణమతిం బలిచే నిటు, లుపదిష్టంచైన మంత్ర ముత్సుక మొదవన్. 123

టీక. విను, దివసములు = అందు దినములు; ఉపవాసపురస్కరముగఁ = ఉపవాసముతో కూడ; ఉగ్మలి = అడుది - రుక్తిణి; ఉత్సుకము, ఒదవన్ = ఉత్సాహము, కలుగఁగా.

ఉ. విన్న మదీయనేత్రశిఖ వేగమునఁ జముఁగూడఁ జన్నయ

స్తన్నధూ డిందుబింబసుకుమారుండు భోజితనూజయందుఁ బు

ట్టై స్తన్నధూవైరి దెల్పిన కడిందిజపంబు నెపంబునఁ బున

గ్నమునొందె రాగరససంపదపెంపు యువద్వయీమతిన్.

124

టీక. మదీయ - వేగమునఁ = నా మూఁడవకంటి యగ్ని వేగమున; ఇందు బింబ సుకుమారుండు = చంద్రబింబమువల చక్రనివాడు; భోజితనూజయందుఁ = రుక్తిణియందు; కడిందిజపంబు నెపంబునఁ = గొప్పవైన జపము కారణమున; రాగరససంపదపెంపునఁ = గొప్పవైన అనురాగసంపద; యువద్వయీమతిన్ = ఇద్దఱుయువకులరీతిని-ప్రద్యమ్ము, సాంబ రూపమున; పునర్జన్మము నొందెన్ = మరలఁ బుట్టెను.

శీ. బలభిదా రాఘనంభవలతాంత్రేణిః బన్నుము నాకొక్కచిన్న తేరు

కాళికెం గేలిచిల్కలరాజుఁ గొనితెచ్చి నావెంటఁ బడివాగె నడవఁబునుపు

గగనచక్రప్రాళిగాన ర్తిమకరంబు బిరుదులెక్కెముగ వేగిర మొనర్పు

మదనగోపాలుండు మాతండ్రిచే నాకుఁ జెఱకుచే మలిపింపుకఱకువిల్లు

తే. వనజహితు వేడి తమ్మి తూపుచకుఁ దెమ్ము, దివ్యములఁగాసి సాధింపఁ దీరదీశు నంబ! నీవంచు రుక్తిణి నట్టు నిట్టు, దిరుగు శైశవచాపలాగ్నితుండు మరుండు.

టీక. బలభి.....శ్రేణిఁ = ఇంద్రుని యుద్ధానవనములోని పూలమొత్తముచేత; చిన్ని తేరు = చిన్నరక్తమును; వన్నుము = తయారుచేయుము; కాళి.....రాజుఁ = కాళికాదేవి చేర్చిపై నుండు గొప్పచిలకను; నావెంటఁ = నావెనుక; పడివాగెఁ = స్వారికి తగిన విర్రాటుతో-జీనితో; నడువఁ = వచ్చుటకు; గగన..... మకరంబు = ఆకాశమున తిరుగు రాశులలోని మొనరిని; మదన గోపాలుండు = మదనగోపాలుండైన విష్ణువు; మలిపింపు = చెక్కింపుము; కఱకువిల్లు = కఠినమగు ధనుస్సు; వనజహితుఁ = సూర్యుని; వేడి = ప్రార్థించి; తమ్మి = కవలమును; తూపునకుఁ = బాణమునకు; తీరదు = సాధ్యపడదు; అంబ! = ఆమ్మా! శైశవచాపలాగ్నితుండు = బాల్యమందలి చాపల్యముచే పీడింపఁబడినవాడు; మరుండు = మన్నధుండు.

విడ్డ లిట్టి యసాధ్యపుఁగోరికలను గోరుటయు, అందులకుఁ దల్లివీరపట్టుకొని చుట్టును తిరుగుటయు స్వభావజములు.

చ. పలుచని లేతకెంజిగురుబత్తలికం బెకలించి తేనియం

గొలిపిన⁴తాసటంబుగల క్రొవ్విరితూపుల నితుచాపుఁదే

గెలు పొనఁగూర్చె; నాగెలుపు కృష్ణనిపట్టుపుదేవి రుక్తిణి

లలన జపించు మంత్రముబలంబున నైనదిగా నెఱుంగుమీ!

126

టీక. పలుచని.....బత్తలిక = మృదువైన తేనెనైన చిగురుటాకుల యమ్ములపొనియండి; పెక లించి-లాగి; తేనియంగ లిపిన తానటంబు = తేనెతోఁగూర్చిన మెఱుంగు; [బాసటము = సహాయము- వాడి] అని పూర్వటీక.] ఇక్షుచావుడు = మన్మథుడు.

క. సరసిజభవభవ! వాయు, స్ఫురితములై త్రిపురదహానములు త్రిజగములన్
బురికొని నీరసయవసాం, కురసఖముగ నేర్చె మున్నకుంతితశక్తిన్. 127

టీక. సరసిజభవభవ! = బ్రహ్మపుత్రుడవగు నారదుఁడా! వాయుస్ఫురితములై = వాయువు లచే విస్తరింపఁజేయఁబడినవై; త్రిపురదహానములు = త్రిపురముల నెడి యగ్నులు; పురికొని = వ్యాపించి; అకుంతితశక్తి = మొక్కవోని బలముతో; నీరసయవసాంకురసఖముగన్ = ఎఱిగి గడ్డివరకలవలె; ఏర్పెన్ = దహించెను. ఆలం. ఉపమ.

సీ. పెరుంగంపతోడుగు లీడ్చిన మొల్కు ససి యయ్యె గగనంబుతో రాము కానములు
కడులావుమానిసి ¹కాలరాచిన చీమి చాచయ్యె బహ్విదిజంతుపంక్తి
²బడెగండ్ల నొంటిపై బడిన విఘ్నేశ వాహములయ్యె హరిదంతహస్తీపతులు
వనపాలు రడుసులోఁ జనఁగ్రుక్కు తాళిఫలాకృతులయ్యె గులాచలములు
తే. మృదులగోమయపిండసన్నిభితకార, వేల్లపబీజసముమైరి వీళ్లప్రజలు
కమలసంభవవరదానగర్వితాను, రవరపట్టణాన్భరాక్రమణవికృతి. 128

టీక. కమల.....వికృతిక = కమలసంభవ = బ్రహ్మచేతనైన; వరదాన = సరదానమున; గర్విత = గర్వించిన; అసుర = రాక్షసులయొక్క; పట్టణ = పురముల చేతన; నిర్భరాక్రమణవికృతి = ఎక్కువైన యాక్రమణమును వికారమువలన; గగనంబుతో, రాము = ఆకాశమును బఱసిపోయినట్టి - అత్యున్నతము లయిన; కానములు = అడవులు; పెరుంగంపతోడుగు = పద్మగంపలగట్టి - ఒకవిధమైన చీపురు; ఈడ్చిన = (మీఁద) లాగిన మొల్కుససి = తేనెనైన; [పద్మముడవులు గలమట్టము లయ్యె ననుట.] కడులావుమానిసి = మిక్కిలిలావుగనున్న మనుష్యుడు; చీమిచాలు = చీమలబారు; హరిదంత హస్తీపతులు = గొప్పదిగ్గజములు; బడెగండ్ల = పెద్దకలుంగులందు; ఒంటిమై = ఒక్కసారిగా; విఘ్నేశవాహనములు = ఎలుకలు, కులాచలములు = కులపర్వతములు - మహేంద్రాది సప్తగుల పర్వత ములను; వనపాలురు = తోటకాపులు; అడుసులో = బురదలో; చనన్ = చొచ్చునట్లు; తాళి ఫలాకృతులు = తాటిపండ్లవంటివి; వీళ్లప్రజలు = పట్టణములాగోని జనులు; మృదుల.....నమము = మెత్తని పేడముద్దకు అద్ద బడిన కాకరగింజలతో నమానముగా. ఆలం. ఉపమ, రూపకము. కావ్య లింగము.

క. ఈ రీతిఁ గొంతకాలము, హ్రారగతిక సోకుమూఁక నుడిదలయూభల్
గారింపఁగ నే నంతట, వారింపఁగఁ గణఁగితిక భువనహితబుద్ధిన్. 129

టీక. సోకుమూఁకనుడిదలయూభల్ = రాక్షసుల యునికిపట్టు లగు త్రిపురములు; కారింపఁ గన్ = బాధింపఁగా; కణఁగితిక = సిద్ధపడితిని.

చ. అపుడు పినాకమున్ బవనిభాస్త్రములుం గొని యేయఁబూని త
త్రిపురము లొక్కటన్ నిటలదృష్టికి లక్ష్యముచేయుచోట మ
ద్వపురుదితంబులైన శ్రమవారిజలంబులు డిగ్గజాటి యు
ర్విపయిఁ గడున్ వడిక దొఱఁగి వెల్లువచూపి నదీత్య మొందుచున్. 130

1. క. కాళ్ల. చ. కాల. 2. క. బడెగండ్లనుంటిమై. చ. ట. బడిగండ్లమట్టమై. 3. చ. జిక్కు

టీక. పినాకముక్ = పినాకమనెడి ధనుస్సు; పవనిభాస్త్రములక్ = వజ్రసహనములగు బాణములను; ఒక్కటక్ = ఒక్కసారిగా; నిటలదృష్టిక్ = ఫాలలోచనమునకు; లక్ష్మ్యముచేయు చోటక్ = గుఱిచేయునప్పటికి; మద్వపురుదితంబులైన = నా శరీరమునుండి పుట్టిన; శ్రమవారిజలంబులు = చెరుటనీరు; తోఱఁగి = జాఱి-కాఱి; వెల్లువచూపి = ప్రవహించి.

క. మున్నేను మేన నలఁదిన, ప్రన్నని భసితంబు నణచి ¹శ్రమవారి కడుక్

²జెన్నెనఁగె మంచుమల³మం, చున్నడిచికొని ప్రవహించు సురనదిపగిదిన్. 131

టీక. అలఁదిన = పూసిన; ప్రన్నని భసితంబు = మనోజ్ఞమగు (ఇంపైన) బూడిద; తనువారి = చెఱుట; మంచుమలమంచక్ = హిమాలయపుమంచును; [పూర్వటికలా 'సంచు' పాఠము గ్రహింపఁబడి 'సంచుక్' = విధమును - అందమును' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] అడిచిని = కొట్టుకొని; [ఇచట భసితముతో మంచు సరిపోల్పఁబడినది] అలం. ఉపమ.

క. భీమాహ్వయమున వర్తిలు, నామేనం బుట్టునంది నదియై వెలసెక్

భూమిక్ ధైమి యనందగి, భీమరథి యనంగ మాటుపే రెసఁగంగన్. 132

టీక. పుట్టువు, అంగి = జన్మించి.

శా. అభైమీనది విశ్వముక్ నిజకృపీటార్ద్రంబు గావించుచుక్

శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలము డాసెక్; డాసినక్ వీచిరే

భాభీలంబగు దానిపెంపు గని ము ⁴న్నందుండు ప్రాణుల్ మహా

క్షోభోద్విగ్నమనస్కులై వెలుచ నాక్రోశించుచుక్ బెడఱన్. 133

టీక. విశ్వముక్ = ప్రపంచమునంతను; నిజకృపీటార్ద్రంబుక్ = తన నీటిచే తడిసినదానిని; శ్రీరామావిభుక్షేత్రమండలము = శ్రీలక్ష్మీదేభర్తయగు విష్ణుని క్షేత్రమగు పాండరీకమును; డాసెక్ = సమీపించెను; వీచిరేభాభీలంబు = అలలసమూహముచే భయంకరమైనది; మహాక్షోభోద్విగ్నమనస్కులై = ఎక్కువైన కలఁతపాటుచేత భయపడిన మనస్సులు కలవారై; వెలుచక్ = గట్టిగా; అక్రోశించుచుక్ = మొఱిపెట్టుచు; పెంపఱక్ = దైనయమునొందఁగా.

క. భూరోభయాద్దితులై చని, ధైరవు మదరాగరుచిక్రపాపూరితదృ

క్రైరవుఁ బలుకుదు రమృతా, హారులుహారిఁబలుకు క్రియఁ గృతాంజలు లగుచున్.

టీక. భూరోభయాద్దితులై = గొప్ప భయముచే పీడింపఁబడినవారై; మద .. క్రైరవుక్ = గర్వము, ప్రేమము లేబస్సు, దయ - అనువానితోనిండిన కలువలవంటి కన్నులు కలవానిని; అమృతా హారులు = దేవతలు. అలం. ఉపమ.

ఉ. మిక్కుటమైన ¹పాంకమున ²మిన్నలగర్భముగాఁగఁ బొంగి నేఁ

డొక్కమహాప్రపంతి యిదె యుత్తరదిక్కున క్షేత్రసీమపై

నిక్కె లయాభిఁబోలె; నీటి నిల్వఁగనోపము నాగహార! మే

మెక్కడి కేఁగువార? మిఁక నెద్దితెఱు గిటమిఁద? నాపుడున్. 135

టీక. పాంకమునక్ = వేగముతో; మిన్ను = ఆకాశము; గర్భముగాఁగక్ = ఉత్పత్తిస్థానము కాఁగా; మహాప్రపంతి = గొప్పనది; లయాభిఁబోలెక్ = ప్రళయకాలపు సముద్రమువలె; నాగహార! = పాము హారముగాఁగల కాలజైరవుడా!

1. చ. క్రమ. 2. చ. జిన్నొ. 3. క. సంచున్నాచికొని. చ. నుంచు...ట...నడిచిని. 4. చ. న్నెన్నుండు. 5. చ. భీమావృతు. 6. క. పంక. చ. ట. పాంక. 7. క. మిన్నుల. చ. మిన్నల. 8. చ. ట. యిట.

సీ. కాళరాత్రిస్తనాగ్రకృతావకాశమై యురము వెల్లిడిపూత యొప్పు వెనుప
శిఖిత్య మొందిన చెంగావిజడముడి చిలుకూడి నెలపువ్వు చెంపఃనంట
గంకాళ మను బుద్ధి గరమన జంచెంపుఁజిలున బట్టిన నది జలదరింప
నెచ్చటం బ్రభవింపె? ¹నే తెద్ది? యని పల్కు సరభసోక్తుల జగజ్జంతు లలుక
తే. బాణిపుట³శీధుపాత్రంబుఁ బాటవైచి, కుటుపువై నున్న కిన్నర నులుక ⁴ద్రోచి
యతిరహఃకేళినుండియు నరుగుదెంచి, భూరిజయగౌరవుఁడు కాలభైరవుండు.

టీక. కాళ.....వకాశము = కాళరాత్రి (కాళి)యొక్క స్తనముల అగ్రభాగములచే
చేయఁబడిన తెరిసి గలది - అనఁగా అతని భార్య యగు కాళి యొంటిమీదనుండి వైరపునిల్చు
మీద స్తనచూచుకము లంటిన చోట మాత్రము విడిచి, తక్కినయెడఁ గూడిన దట్టమై యున్నదనట.
[ఇట్లుండుట ఎక్కువ అందమును కలుగఁజేయుచున్నదని భావము] శిఖిత్యము, ఒందిన=విడిపోయిన; చిలు
కూడి = ముడికాటి; నెలపువ్వు=(జడలోని చుద్దుఁడను పువ్వుము; చెంపకొ అంటన=చెంపవైఁబడఁగా;
గంకాళము = ఎముకలగూడు; కరమునకొ=చేతిలో; జంచెంపుఁజిలువకొ=ఉపవీతముగా నున్న పామును;
జలదరింపకొ = జల్లుమనఁగా - భయపడఁగా; సరభసోక్తులకొ = తొందరతోఁ గూడిన మాటలచే; జగజ్జం
తులు = లోకములోని జీవులు; అలుకకొ = భయపడఁగా. పాణిపుటశీధుపాత్రంబుకొ = చేతిలోని
మధుకలశమును; కురుపువైకొ = తొడపైని; కిన్నరకొ = వీణను; ఉలుకొ = హారక; అతిరహఃకేళికొ =
(భార్యతో) ఏకాంతవిహారమున. ఆలం. శ్రాంతిమంతము, స్వభావోక్తి.

ఆ. అరుగుదెంచి యమృహానది వీక్షించి, చేతులెత్తి బిట్టు చిట్టమిడిచి

ఘోరకోపవేగ ధీరోక్తు లులియంగఁ, బలుకు నిట్లు తేత్ర పాలగుండు. 137

టీక. బిట్టు = గట్టిగా; చిట్టము, ఇడిచి = చిటికెప్రేసి, ఘోరకోపవేగధీరోక్తులు = ఎక్కువ
కోపముచే తడఁబడినమాటలు; ఉలియంగకొ = ధ్వనిచేయఁగా.

చ. 'నిలునిలు! తుంగభంగవగు నిన్ను గనుంగొని సాధ్వసాతి వి

హ్వలమతులైరి తేత్రతలవాసులు; దానికొ గోహాగించ నిక

వలమురితాలు; పింక నిట వచ్చుట మానుము మచ్చెకంటి!' నా

నిలిచి నుతించు నన్నది వినిశ్చితకార్యగతికొ జగత్పతికొ.

138

టీక. తుంగభంగవు = ఎత్తయిన అలలు కలదానవు; సాధ్వసాతివిహ్వలమతులు = భయముచే
మిక్కిలి ఆందోళపడు మనస్సు కలవారు; వలమురితాలువు = పక్షిదావర్తశంఖమును దాల్చిన విష్ణువు;
మచ్చెకంటి! = చేపలవంటి కన్నులకలదానా! (నది స్త్రీకావున యిట్టి సగబోధనము). వినిశ్చితకార్య
గతికొ = నిశ్చయింపఁబడిన కార్యముల పథతిగలవానిని; జగత్పతికొ = విష్ణుని; నుతించున.

సీ. జగదుద్భవస్థితిక్షయహేతు వెవ్వఁ డా దేవాదిదేవుండు దిక్కు నాకు

గ్రాహనిగ్రహ⁷మాఁగి కరిఁ గాచె నెవ్వఁ డా త్రిభువనాధీశుండు దిక్కు నాకుఁ

దుదిపదంబు నొసంగి ధ్రువుఁగాచెనెవ్వఁ డా దృఢదయామయమూర్తిదిక్కు నాకు

దోహదవిబన్నంబుఁ దొలఁగించె నెవ్వఁ డా దీనమందూరుండు దిక్కు నాకు

తే. నెవ్వనిపదాబ్జమున జనియించు జలము, మజ్జనకుండైన శివుఁ డాత్మ మాళి ¹⁰నిలిపె
నమృహావిష్ణుఁ డా కృష్ణుఁ డా గుణాబ్ధి, దేవకీనందనుండె యొందు దిక్కు నాకు.

* శ. ర. పట్ట. 1. చ. నెరకెద్ది. 2. చ. జంతు. 3. చ. శిమ. 4. క. కడ్రోచి. శ. ర.
కడ్రోచి. 5. క. గించినన్. 6. క. తాల్పుడిం. శ. ర. తాల్పుడిం. 7. చ. ముగల్గి. 8. క. ద్రో. చ.
ద్రో. 9. క. దల. చ. దొల. 10. చ. నిలిపె.

టీక. జగదు..... హేతువు = లోకముల సృష్టి, స్థితి, లయములకు కారణమైనవాడు; గ్రాహ నిగ్రహము, ఈగి = మొనరితోడి యుద్ధమును తొలగించి; కరిణ్ = ఏరుగును - గజేంద్రుని; తుది పదంబున్ = ఉత్తమస్థానమును-మోక్షమును; బన్నంబున్ = భంగపాటును; జనియించు జలమున్ = పుట్టిన నీటిని; గుణాబ్ధి = గుణములకు సముద్రుడు.

తే. శరణమవు గమ్ము; మద్భయజ్వరము నుడుపు, భగ్నమతి నైతిః ¹గుర్కురభర్తకతన నింక నెయ్యదిదిక్కు? చక్రాంకి! నన్ను, బ్రోవు మని పల్లఁ గృపఁ బల్కుచేవుఁ ²డేటి.

టీక. మద్భయజ్వరమున్ = నా భయము అను రోగమును; ఉడుపు = పోగొట్టుము; కుర్కురభర్తకతనన్ = కుక్క వాహసముగాఁగల కాలభైరవునివలన; [కుర్కురభర్త = కుక్కలరాజు అని పూర్వటీక.] భగ్నమతిన్ = శిథిలమైన బుద్ధి కలదానను; చక్రాంకి! = చక్రము చిహ్నముగాఁ గల దేవా!

ఉ. రమ్మ గరమ్మ ద్రోచి మధురప్రియభాషిణి! నన్నుగన్నమీఁ దవ్వఁబోయున్ భయమ్ము గలదా! వల దాతురవృత్తి; మన్నియో గమ్మన నీట్ర దేశమునఁ ³గ్రన్థి నమజ్జనజన్తజాడ్యపా శమ్ములఁ ద్రెంపు; నింపు మనిశమ్ము శుభమ్ములు భూతకోటికిన్. 141

టీక. గరమ్మ=వెనురుపాటు; ఆతురవృత్తి = తొందరపాటు-కలఁతపాటు; వలదు = అక్కఱలేదు; మన్నియోగమ్మ నన్ = నా యాజ్ఞావలన; క్రమ్మి = వ్యాపించి - ఉండి; నమజ్జనజన్తజాడ్యపాశమ్ములన్ = వంగియున్న (నమస్కరించిన జనుల పునర్జన్తజాడ్యముల పాశములను; అనిశమ్ము = ఎల్లపుడును; భూత కోటికిన్ = బీవరాశికి.

క. అస్తత్ తే త్రస్థితి భవ, భస్మాంగజ! గంగకంఠః బాంసి వగుచున్ భస్మీకరింపు లోకా, పస్తార ప్రాయదురితబాధాశతమున్. 142

టీక. భవభస్మాంగజ! = విభూతితోఁ గూడిన శివుని దేహమునుండి పుట్టిన నది! అస్తత్ తే త్రస్థితి = నాతే త్రమున ఉండుకతనమున; పావనివి = పవిత్రమైనదానవు; లోకా.....శతమున్ = లోకముయొక్క మూర్ఖులతో ననునవగు వందలలోలదియైన పాపములబాధలను; భస్మీకరింపు=బూడిద చేయుము - నశింపఁజేయుము.

చ. అని వనజాక్షుఁ డీకరణి నానతియిచ్చిన్ దత్కృపారసం బనువెనువాని సుబ్బిచక్రియన్ రయ మారంగ దత్ప్రదేశమన్ భనువున నారియై నిగిడె; దానిశరంబు గరంబుఁ దాకినన్ దునుంగుఁ బినుంగు న్నీలుఁ గడుఁదూలు జగజ్జనజన్తలక్ష్మ్యముల్. 143

టీక. వనజాక్షుడు = తామరలవంటి కన్నులుగల విష్ణువు; ఈకరణిన్ = ఈరీతిని; వెను వానన్ = పెద్దపర్వము వీత; తత్ ప్రదేశమన్ భనువునన్ = ఆతే త్రప్రదేశమనెడి వింట; శరంబున్ = (భనుశివత్వమున) బాణమును; (నదీపక్షమున) నీటిని; తురుంగున్ = తెగును; న్నీలున్ = చీలును; తూలున్ = ఎగిరిపోవును - నశించిపోవును; జగజ్జనజన్తలక్ష్మ్యముల్ = లోకములోని జనుల జన్మముల గుఱులు; [ఇచట జలమునకుఁగల బాణాహుపముచే లక్ష్మ్యములను పడఁగొట్టునట్లు వర్ణన;] అలం. రూపకము.

క. ఎందుఁ బ్రభవించె నస్త,న్నదన యత్తీర్థవిభువు సరసింహాఖ్యం జెంది యదునందనాన్తానంద మగున్ బద్ధగర్భనందన! వింటే. 144

టీక. అన్నన్నందన = సామ్రాజ్య - శైలిమీనది; అత్తీర్థభిక్షువు = ఆ గొప్ప తీర్థము.

క. అది మొదలు¹గా సరస్వతి, తుదగా గల తీర్థములకు దొరయై నడుమఁ
బొదలు బువివృషభ సేవిత, పదుండగు వారి మెచ్చు తీర్థపతి మానివట్టి! 145

టీక. దొరయై = ప్రభువై; బువి.....పదుండు = గొప్పమునులచే సేవింపబడు పాదములు
కలవాడు - విష్ణువు; మెచ్చు = కొనియాడునట్టి; తీర్థపతి = గొప్ప తీర్థము - శైలిమీనది; నడుమఁ;
బొదలుఁ = ప్రకాశించును.

క. సాక్షాత్కరించి వద్దద, భాక్షుండు వేంచేసియునికి న తీర్థకులా
ధ్యక్షము మసారతరళా, లక్షిత ముక్తావళిలంతి²బోలున్. 146

టీక. వేంచేసియునికిఁ = వేంచేసి యుండుటచేత; మసార.....లంతిఁ = నాయకమణి
యగు ఇంద్రనీలముతోఁ గూడిన మత్స్యాలవారమును; పోలున్, [మసారతరళాలక్షిత = పచ్చలపతక
ముచే గుఱుతిడఁబడిన³ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

క. వెన్నుండు ప్రత్యక్షుంబై, యున్నయెడకు దక్షిణాశ నొక పులిసతలం
బున్నది; మిన్నది కడగను, నున్నది గన్నది శుభంబు లొసంగం బొసంగన్. 147

టీక. వెన్నుండు = విష్ణువు; పులిసతలంబు = ఇసుకతిన్నె; కడగమున్నతిఁ = మిక్కిలి గొప్ప
ఎత్తును; బొసంగన్ = అనుకూలించగా.

ఆ. ముందు నందగోపుమందయందుఁ జరించు, రూపధన్యయోగ్ను గోపకన్య
విష్ణుభక్త ముక్త కృష్ణుఁ డచ్చట నున్కి, యెఱిగి యేగుదెంచి⁴యెఱుకమించి.

148. మందయందుఁ = గొల్లపల్లెలో; రూపధన్య = అందకత్తె; గోపకన్య = గొల్లపడుచు;
విష్ణుభక్త = విష్ణుభక్తురాలు; ముక్త = బీమన్నక్తురాలు; [భుక్తముక్త = అనుభవించబడి విడువఁబడినది⁵
అని పూర్వటీక. ఇందలి 'భుక్త' అను పాఠమును, దానియర్థమును అనుగతములు.] ఎఱుకన్, మించి=
జ్ఞానముచే గొప్పదయ.

క. విప్ర⁶వలోచితశుచివే, పప్రథితశరీర యయ్యెఁ జక్రస్తని సా
భిప్రాయస్థితివికసిత, దీప్రనిజకపోల యగుచు దేవునిమ్రోలన్. 149

టీక. విప్ర.....శరీర = బ్రాహ్మణకులమునకుఁ దగిన పరిశుద్ధాలంకారముచే చక్కని శరీ
రము కలది - చూచుటకు చక్కని బ్రహ్మణవనితవలె నున్నది; చక్రస్తని = గుండ్రనిచన్నులు కలది;
సాభిప్రాయ.....కపోల = అనురాగముతోఁ గూడి, మెఱుగెక్కి ప్రకాశించు చెక్కినటు కలది.

సీ. జలధరశ్యామకుంతలకలాపమునకుఁ బాటించమియై నవప్రసవకలన
దళితనీలోత్పలదళచంచదతుల కామాలసంబె కాలాంజనంబు
కుంభికుంభస్థులకుచమండలికి జ్ఞానముద్రాకరమె⁷ముత్తైములసరంబు
గగనసోదరవలగ్నప్రదేశమున⁸కొడ్యాణబంధంబె యొడ్డాణ మిడుట
తే. గాఁగఁ దప మాచరించు నక్కలువకంటి, యంగలతిక నిరాకల్ప యయ్యు⁹నలరె
కారదారంభవిమలాభసరణికరణి, బ్రకృతిమధురంబులకు వేషరచన లేల? 150

1. క. గను. చ. ట. గా. 2. చ. ట. బోలుచున్. 3. క. భుక్త. చ. ట. భక్త. 4. చ. ట. యెఱుక. 5. క. వరూ. చ. కుల. ట. మహిత. 6. చ. లిక. 7. క. ముత్త్య. చ. ముత్తై. 8. చ. కొడ్డాణ. 9. క. నమరె. చ. నలరె.

టీక. జలధర.....కలాపమునకుఁ = నీలమేఘమువలె నల్లనైన శిరోజనమూహమునకు; పాటింపమియె = ఆదరింపకుండుటయే - బంధించుకొనకుండుటయే - విరియఁబోసికొనుటయే; నవప్రసవ కలన=క్రొత్తపువ్వులను ముడిచికొనుట - [ఆమె కొప్పుపెట్టుకొని పూవులను ముడిచికొనిన ఎంత అందముగ నుండునో, కొప్పుముడిచిననక, తల విరియఁబోసికొనినను అట్లే అందముగ నుండును. ఇట్లే ప్రతిపాద మునను గమనించుచుది.] దళిత.....దక్షులకుఁ = వికసించిన నల్లకలువ జేకులవలె ఒప్పిదమైన కన్ను లకు; ఆమీలనందె = కొంచెము మూసికొనియుండుటయే; కాలాంజనంబు = కాటుక; [కాటుక లేకున్నను, కన్నులు కాటుక పెట్టుకొన్న ట్టందముగ నున్నవనుట.] కుంభీకుంభస్థాలకుచమండలికై = ఏచుగు కుంభములవలె పెద్దవైన స్తనములకు; జ్ఞానముద్రాకరమె = జ్ఞానముద్రతోఁ గూడిన హస్తమే. ముత్తైములనరంబు = ముత్యాలహారము. [మడిచేటి బొటనవేలియొక్కయు, చూపుపువ్వులయొక్కయు కొనలను చేర్చి తొమ్మిదై నుంచుకొనుచు, ఎడమచేతిని ఎడమ మోకాలిచిప్పపయి ఊచుట తపోవిష యమున జ్ఞానముద్ర.] గగన.....ప్రదేశమునకుఁ = ఆకాశముతో నమానమైన - శూన్యమైన-నడు మునకు; ఓడ్యాణబంధందె = ఓడ్యాణమును ఆననమే; అక్కలువకంటియంగలలిక = కలువకన్నులుగల యాపనితయొక్క తీగవంటి దేహము; నిరాకల్ప, యయ్యుక్ = అలంకారములు లేనిదైనను; కారదాకరణిక్ = శరత్కాలపుటాకాశమువలె; అలరెక్ = ప్రకాశించెను; ప్రకృతిమధురంబుల కుఁ = స్వభావముచే మనోహరమైనవానికి.

తపస్సుచేయునపుడు జూట్టు విరియఁబోసికొనుట, కన్నులు కొంచెము మూయుట, ముద్రాసనముల రచించుట, హంజి(మొలనూలు) ధరింపకుండుటయు సహజము. అలం. ఉపమ, నిభావన, అర్థాంతర వ్యాసము.

శా. లోకేశ¹స్థితలోకవాసకృతి సాలోక్యంబు నర్చింప, ల
క్షీకాంతాంస్రియ గంబుఁ జేరుతమి సామీప్యంబు, స²ద్భక్తర
తౌకారిం దనరూపుగా కినిలుపుట³ సారూప్యముక్, బుద్ధి నా
కొక శ్లేఖరుఁగూర్చి యున్ని సతి సాయుజ్యంబు నొందుం దుదిన్. 151

టీక. మోక్షము నాలుగు విధములు (1) సాలోక్యము (భగవంతుఁ డుండు లోకమున నివసించుట.) (2) సామీప్యము (వరమాత్మదగ్గరనుండుట) (3) సారూప్యము (భగవంతునితో నమానమగు రూపమును పొందుట) (4) సాయుజ్యము (దేవునితో కలసిమెలసియుండుట) పయి చతుర్విధమోక్షము లను ఆ గొల్లవడుచు పొందినట్లు ఇందువర్ణితము. లోకేశ.....కృతిక్ = లోకములకు ప్రభువగు విష్ణుఁడు నివసించు భులోకమున నివసించుట¹; అర్చింపక్ = పూజించుటకయి; లక్షీ...యుగంబుక్, చేరు, తమిక్ = విష్ణునిపాదపద్మములను పొంతు ఆసక్తిచే; సద్భక్తరతౌకారిక్ = ఉత్తములగు భక్తులను రక్షించువానిని - దేవుని; బుద్ధిక్ = జ్ఞానమున; నాకొక శ్లేఖరుఁగూర్చి = దేవతాశ్రేష్ఠుడగు విష్ణువును గూర్చి; ఉన్నిక్ = ఉండుట²; సతి = గోచకన్యక.

శా. స్నానానుక్రమవాసితాచలఝరీసాంద్రాంబువుల్ ధ్యానసం
ధానాధీనవపుర్విలోన నితాంతప్రీతసారంగసం
తానంబుల్ మృదుపాదపల్లవతలోద్భూతాంతి లాఘోరస
శ్రీనధాచలతుంగశృంగములు మించెం దత్తపస్సంగముల్. 152

టీక. స్నానా.....బువుల్ = స్నానానుష్ఠానమున ప్రసిద్ధిపొందిన నెలయెళ్లనీటిప్రవాహ ములు కలవి; ధ్యాన.....సంతానంబుల్ - ధ్యానసంధానాధీన=ధ్యానము చేయుటలో ఆసక్తమైన; వపుర్విలోకన = (గోపికయొక్క) దేహమును చూచుటచే; నితాంతప్రీత = మిక్కిలి సంతోషించిన;

1. చ. స్థితి. 2. క. దృక్తి. చ. ట. దృక్త. 3. చ. నునుపుటక్ ట. నునుచుటన్.
పాండురంగ-41.

సారంగసంతానంబుల్ = జింకగుంపులు ['సారంగ = తుమ్మెదలయొక్క' అని పూర్వటీక.] కలవి; మృదు.....శృంగములు - మృదు = మెత్తని; పాదపల్లవదళ = చిగుళ్లవంటి గోషికపాదములనుండి; ఉద్యత్ = బయలుపెడలిన; కాంతి = ప్రకాశమును; లాక్షారసశ్రీ = లక్షార్థవపునంపవచే; నద్ధ = కట్టబడిన; తుంగశృంగములు = ఎత్తయిన కొండకొనలుకలవి; అగు - తత్తప్సంగముల్ = అగోషిక తపోవ్యాపనములు; మించెక్ = అతిశయించెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. ఆ భగవంతుఁ డంతఁ గరుణార్ద్రమతిఁ సతి మ్రొల నిల్పె ¹న

భ్రాభమదభ్రమభ్రమ మనంతము శాంతము శాంతి'మంత ము

యోభమలోభమప్రతిమ ³శోభనశోభియు నైన మేను నా

నాభరణంబులం గుసుమితామరభూజమునోజ రాజిల్లన్.

153

టీక. కరుణార్ద్రమతిఁ = దయారసముతోఁగూడిన మనస్సుతో; అభ్రాభము = మేఘకాంతి వంటి కాంతికలది - శ్యామవర్ణముకలది; అదభ్రము = అల్పముకానిది - గొప్పది; అప్రమము = భ్రాంతిలేనిది. ['అబ్బ'మును = నీటినుడిగలది' అని పూర్వటీక.] అనంతము = అంతములేనిది; కాంతి మంతము = తేజస్సుకలది; అయోభము = కలతలేనిది; అలోభము = లోభము లేనిది; అప్రతిమశోభన శోభియుక్ = సాటిలేని చక్కదనముచే; ప్రకాశించునదియును; మేను = శరీరము; నానాభరణం బుల్ = పెక్కు అలంకారములచేత; గుసుమితామరభూజమునోజఁ = పుష్పించిన పారిజాతవృక్షము వలె; రాజిల్లన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. పరికరము, ఉపమ.

ఉ. ఆ శరదిందుబింబపద్యశానన సూనశరాసకోటిసః

కాశు రమేశు రాగరసశల్లగాత్రయు ⁴స్తస్తనేత్రయుఁ

బేళలబధకైశికయు భీతి ముదశ్రునిపాతముఖ్యచే

ష్టోజబలత్వసక్తశంపయనై కనుమ్రంపుదాల్పుచున్.

154

టీక. ఆ శరదిందుబింబపద్యశానన = శరత్కాలపు చంద్రబింబముతో సమానమగు ముఖము కల ఆ గోషిక; సూనశరాసకోటిసంకాశుక్ = శోటిమస్తభులతో సమానమైనవానిని; రమేశుక్ = లక్ష్మీవల్లభుని; రాగరసశల్లగాత్రయుక్ = అనురాగరసముచే మలినమైన దేశముకలదియు - ఎక్కువ ప్రేమ కలదియు; స్తస్తనేత్రయుక్ = జాతిన వస్త్రము కలదియు; 'పేళలబుధకైశికయుక్' = మృదుల మగు - వదులైన కొప్పుకలదియును; ['పేళల = అందమైన; కైశిక = కీలుగంటుకలది' అని పూర్వటీక.] భీతి...శంపయనై - భీతి = భయము; ముదశ్రుసంపాత = అనందాశ్రువులను రాల్పుట; ముఖ్య = మొదలైన; చేష్టా = చేష్టలయొక్క; శబలత్వ = కలయికచే; ['శబలత్వ = చిత్రవర్ణములతోడ' అని పూర్వటీక. ఇది అసంగము.] సక్తఁకూడిన; తనుశంపయనై = మెలుపువంటి దేశముకలదియు నయి; కనుమ్రంపు, దాల్పుగక్ = చూపుల మాంద్యమును, పొందఁగా - పరవశముకాఁగా; అలం. పరికరము, ఉపమ.

తే. పృథులవిజ్ఞానగ్రసపూర్ణభృగుశుకాది, భావనాదీర్ఘకలయందుఁ బరిణమించు

జలజదళనేత్రపాదాంబుజములు గేల, భీతమృగపోతలోచన బిగియఁబట్టె. 155

టీక. పృథుల.....దిర్ఘి కలయందుక్ = గొప్ప విజ్ఞాన మను నీటితో నుండిన భృగువు, శుకుండు మొదలగువారి మనస్సులనెడి నడబావులందు; పరిణమించు = పరివర్తము పొందునట్టి - వికసించు నట్టి; ['పరిణమించు = సంతోషించు - వికసించు' అని పూర్వటీక.] జలజజములు = విష్ణుని పాదపద్మములను; భీత.....లోచన = భయపడిన జింకపిల్లయొక్క చూపులవంటి చూపులు కల గోప వనిత; కేలక్ = చేతితో; బిగియఁబట్టెక్ = గట్టిగా పట్టుకొనెను. అలం. రూపకము.

క. కరకలితనిజపదబ్జయు, విరళతరత్రపయునైన విధుబింబముఖన్

వర¹సంభావితఁజేసెన్, గరుణాగుణహరి శౌరి కన్నుల నగుచున్.

156

టీక. కర...పదబ్జయున్ = చేలితో పట్టుకొనబడిన తన (విష్టుని) పాదపద్మములుకలది యును; విరళతరత్రపయున్ = మిక్కిలి దూరమైన - పోయిన సిగ్గు గలదియు; 'విధుబింబముఖన్' = చంద్రునివంటి ముఖము కల పనితను; కరుణాగుణహరి = దయాగుణముచే మనోహరుడైనవాడు; శౌరి = విష్ణువు; వరసంభావితన్ = వరముచే గౌరవపఱచినదానిని - వరములు పొందినదానిని. చేసెన్.

సీ. తనుఁజూచి శిథిలబంధశిరోజ యగుట నయ్యతితకు ముక్తకేశాహ్వయంబు
దయచేసి తత్ప్రాప్తితములైన పంపుల నొసంగి యప్పసిగాఁపుటసదబుద్ధి
చిలుగుబ్బలాని తత్ప్రేరణమునకు నీశానుదిక్కున నిరవుపటిచె
పెన్నుడు తనునది ప్రేవల్లెలో రాక తర్కించుదౌష్ట్యంబుఁ దలచి నగుచు

తే. దానికరములచే బీడితంబులైన, పాండురంగేశుశ్రీపాదపల్లవముల

నంగుళీమధ్యతనురేఖ లంటియుండు, గంగఁబ్రవహించు నీటిదొంకలునుబోలె.

టీక. శిథిలబంధశిరోజ = వీడిన మడిగల జాట్టుతో కూడినది; ముక్తకేశాహ్వయంబు = ముక్త కేశయను పెరు; దయచేసి = ఇచ్చి; తత్ప్రాప్తితములు = ఆమెచే అడుగబడినవి; ఒసంగి = ఇచ్చి; ఆప్పసిగుబ్బలు = ఆ తక్కువబుద్ధికలదగు గొల్లపడుచుయొక్క (మూఁడురాలైన యామెయొక్క); 'పసిగాపుటసరబుద్ధిఁ ధూర్తురాలైన గొల్లపడుచుయొక్క' అని పూర్వటీక. చిలుగుబ్బలు = చిన్నిచన్ను లను; అని = పట్టకొని; పెన్నుడు = నిష్టువు; తనున్ = విష్ణువును; అది = ఆ గొల్లపడుచు; ప్రేవల్లెలో రాక = గొల్లపల్లెలో వచ్చుటను - గొల్లపల్లెలో నుండుటను; తర్కించు దౌష్ట్యంబున్ = ఊహించు మొరటుతనమును - ఊహించు పట్టుదలను; తలచి = ఊహించి; నగుచున్ = నవ్వుచు; ఈశానుదిక్కునన్ = ఈశాన్యపుదిశను; ఇరువుపటిచెన్ = ఊడునట్లు చేసెను; పాండురంగేశు...పల్లవములన్ = శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములవైన; గంగన్ = గంగానదివైన; నీటి దొంకలునుబోలెన్ = నీటియలలవలె. అంగుళీ..... రేఖలు = ప్రేల్లి మధ్యభాగములందలి గుఱుతులు; అంటియుండున్. అలం. ఉపమ.

క. ఆ ముక్తకేశదర్శన, మో మునిగులసార్వభౌమ! యొసఁగు ననేక

శ్రీమూర్తిదానఫల మా, భామిని శ్రీమూర్తిగాఁగఁ బొటంపఁదగున్.

158

టీక. ఆ ముక్తకేశదర్శనము = ఆ ముక్తకేశను చూచుట; అనేక.....ఫలము = పెక్కు లక్షీసారాయణవిగ్రహముల దానఫలమును; ఆ భామిని = ఆ యవతి; శ్రీమూర్తిగాఁగన్ = లక్షీదేవి యని.

తే. అనుడు వేలుపుఁదాచసి 'యా సుశీల

పుత్రు లేచందమున మోక్షమునకుఁ జనిరి

ప్రయుతనందనుఁ డెవ్వఁ? డేవగిది సతఁడు

నృహరికృపఁ గాంచె?' ననఁబల్కు నీలగళుండు.

159

టీక. వేలుపుఁదాచసి = సారవముని; నీలగళుండు = నీలకంఠుండు - శివుడు.

క. మునివర!విను మత్యద్భుత, జనకచరిత యైన జనని చనినపిదపఁ ద

త్రనయులు మురభిత్పద²ద, త్రనయులు గురువాకర్ణకరణతత్పరబుద్ధిన్.

160

టీక. అశ్వద్భుజవనకచరిత = మిక్కిలి యాశ్చర్యమును పుట్టించు స్వభావము (ప్రవర్తన) కలది - సుశీల; ముర.....నయులు = విష్ణుని సావములనుండు ఉంచబడిన శ్రద్ధ కలవారు - విష్ణు పాదధ్యాతలు; [ఇచట వెనుకటి టీకాకారులు 'మరభిత్సవవత్తనయులు' అను సాతమును గ్రహించి 'కృష్ణునిపాదములవలన రక్షింపబడుచున్న కొడుకులు గలవారు' అని అర్థమును వ్రాసిరి. ఆ సాత, టీకలు అననుకూలములు.] గురు.....బుద్ధి తల్లిసూట నెఱవేర్చబుద్ధితో.

శా. భైమీతీర్థనివాసు రాసకుశలుక బద్దేక్షణుక యూదవ
స్వామిక్ సామజవత్సలుం గొలిచి యైశ్వర్యంబునం బొల్చి వా
రామీందక్ సకళ త్రపుత్రముగ దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూ

గ్రామం(?) బెక్కిరి నాపుడుక మజీయు నాబ్రహ్మరి పల్కుక శివున. 161

టీక. రాసకుశలుక = రాసక్రీడయందు నేర్పుకలవానిని; సామజవత్సలుక = గజేంద్రుని యెడ దయకలవానిని; పొల్చి = ఒప్పి - గొప్పవారి; ఆమీందక్ = ఆ తరువాత; సకళ త్రమిత్రము గక = భార్యాపుత్రులతోఁగూడ; దీప్యన్తూర్తులై = ప్రకాశించు చేపములు కలవారయి; తత్తనూ గ్రామంబు, ఎక్కిరి (?)

ఉ. హాళి మనంబునం బెరుగ నాలయి బిడ్డయి బంటులైదగ్గు
మూలధనార్జనంబు నిలుముంగిలియై గళదఘ్నుదర్శక
వాలినవారి కెట్టు లపవర్గము భర్త! ముకుందం డిచ్చె? నిం
కేల కలాస? మేల జడ? లేల కమండలు? వేల దండమున?

162

టీక. హాళి = ఆసక్తి; పెరుగక = ఎక్కువఁగా; అలయ = భార్యను మోయుకొని; బిడ్డయి = బిడ్డలుపుట్టి; బంటులైద = బంబుగా నుండు నిల్వఁగాడు; మూలధనార్జనంబు = మూడలెట్టు టకు (వారిని పోషించుటకయి) ధనమును సంపాదించుట; ఇలుముంగిలియై = ఇల్లు, చాకిరి సంపాదించి గళదఘ్నుదర్శక = గొంతుకబంటియైన గర్వముచే; వాలినవారికి = అలిశయ్యుచినవారికి; అపవర్గము = మోక్షము; భర్త! = శివుడా! ఏలకళాసము = కృష్ణాజినమేల!

శ్రమక్రమముగా కుటుంబమును వృద్ధిపఱచుకొని, తతోష్ణమణార్థము తాపత్రయపడి యహంకార పూరితులగు సంసారులకు విష్ణువు అతిసులభముగా మోక్ష మిచ్చినయెడల మావంటివారికి ఈ ముని వృత్తితో శ్రమపడ నావశ్యకమేమి? అని భావము.

క. వార లటుగాక కారణ, పూరుషులై యట్టి సతేకి బట్టుటనొ తుదిక
జేరి గృహస్థు లయ్యును, సారసదళనయనుమేని సాయుజ్యంబున.

163

టీక. వారలు = సుశీలపుత్రులు; అటుగాక = మీది సామాన్యరీతినిగాక; కారణపూరుషులై = కారణజన్తులై; పుట్టుటనొ = పుట్టుటచేతఁగాబోలును; సారస.....సాయుజ్యంబుక = విష్ణుదేహ ముతోఁ గలిసిమెలిసియుండుటను; చేరిరి = పొందిరి.

వ. అనిన ¹నగి జగదీశ్వరుండు ²సురమునీశ్వరునితో వెండియు నిట్లునియె. 164

ఉ. హరివిచార! నీ వనినయట్లు పురాకృతపుణ్యసాపదక
వారల కావహిల్లె మునివల్లభదుర్లభమయ్యు నయ్యమ
ర్త్యురివిదారిమేనఁ గలయంగల పూనిక; వారయేల? యె
వ్వారు గృహస్థధర్మపశవర్తులు వారలసొమ్ము ముక్తియున.

165

టీక. హరివిచార! చక్కని యాలోచన కలవాడా! మురివల్లభదుర్లభము, అయ్యుక్ = గొప్పముచులకు అసాధ్యమయినదైనను; అయ్యమర్త్యారిదిమేనక్ = దేవశత్రువులగు రాక్షసులకు సంహరించు విష్ణుని శరీరమున; కలయంగల పూనిక = చేరుటకుఁ గావలసిన పట్టుదల; వారలకుక్ = సుశీలపుత్రులకు; ఆహితైక్ = కలిగెను; వార యేల? = వారే కాదు; ఎవ్వారు = ఎవరు; గృహస్థ ధర్మవశవర్తలు = గృహస్థధర్మములకు లొంగియుండురో; ముక్తియక్ = మోక్షముకూడ; వారల సొమ్ము; (అగుననుట.)

సీ. పరిణీత¹ యగునింతి ప్రతిహాః గాదేని తనయుండు తనయాజ్ఞ దాటఁదేని నిజసహోదరులు వినితు²లై మనిరేని కోడ లోరుపునక్కి గొణఁగదేని కూఁతు రీలుపునందుఁ గొదవ చూపదయేని ఋణ మనుపాతకం దెనయదేని తేజోగరిమ పరాధీనతఁజెడదేని నిందాంధకారంబు నెఱయదేని

తే న్యాయమున మొల్లములపెల్లు డాయునేని

యతిధిసంతర్పణం బింట నమరునేని

సముచితాచారమును నింట సాగునేని

కలదె గృహమేధి³ధర్మంబుకంటెమేలు?

166

టీక. పరిణీత = పెండ్లియాడినది; ['పరిణత = పెండ్లియాడినది' అని పూర్వటీక.] ప్రతిహాః = ఎదురు తిరుగునది; వినితులై = అడఁచువ గలవారై; మనిరేని = ఉండురేని; ఓరుపునక్కి = శాంతము విడిచి; ఈలుపునందుక్ = సత్ప్రసన్నమున; కొదవ = కొరత - లోపము; పాతకంబు = పాపము; ఎనయదేని = పొందదేని; పరాధీనతక్ = ఇతరులకు లొంగియుండుటచే; నిందాంధకారంబు = నింద యను పీఠటి; నెఱయదేని = వ్యపింపకుండునేని; మొల్లములపెల్లు = ఎక్కువ ధనము; గృహమేధి ధర్మంబు కంటెక్ = గృహస్థధర్మముకంటె; మేలు = మేలైనది - గొప్పది; కలదె? = లేదు.

అయిత నియతు లను మునికుమారులచరిత్రము

క. ఏనోహర మొక్కయుపాఖ్యానము గల దేతదర్థ; మదియును వినన్

మానివర! నీ మనంబున, నూనిన జడనుడుగు ననుచు నుగ్రుండు పలుకున్. 167

టీక. ఏనోహరము = పాపములు పోఁగొట్టునది; ఉపాఖ్యానము = చిన్నకథ; వితదర్థము = దీనికొఱపై - గృహస్థధర్మము గొప్పదని నిరూపించుటకు; ఊనిన = నిలిపిన; జడను = సంశయము; ఉడుగుక్ = సశరీరుడు; ఉగ్రుండు = శివుడు.

తే. వింధ్య మమరాద్రిపోటికి వివిధతార

కములు మొలపూసలుగఁబెరుగ మదిఁ దలఁచె

నెన్నఁ డఁటమున్ను కాశిలో నన్ను గొలిచి

ఘటజ మగులేజ మింటపొందు నుటజమునను.

168

టీక. అమరాద్రిపోటికిక్ = మేరువర్షశ్రమతోడి స్పర్శకు - పంచమునకు; వివిధతారకములు = నక్షత్రము లన్నియును; మొలపూసలుగక్ = మొలత్రాటిలోని పూసలుగ ఉండునట్లు; పెరుగక్; [వింధ్యము నక్షత్రమండలము తన కటిభాగమునకు వచ్చునట్లుగా పెరుగఁదలఁచెననుట.] అటమున్ను = అంతకుఁబూర్వమే; ఉటజమునను = వర్షశాలలో; ఘటజము, అగు, లేజము = కుండనుండి పుట్టిన లేజును - అగస్త్యమహామని.

వ. అస్తంభతపో¹నుభావవిజృంభితుండగు సక్కుంభసంభవునకు నజస్రశ్రుమా వికస్వరహృదయంబగు శిష్యురహస్రంబు గల; దండుఁ బ్రయతుండను మునితనయు లయుతనియుతు లనువార లప్పారికాంతీకిం బ్రేమా²స్పదంబులయియుండి; రంత నొక్కకాలంబున నమ్మునిలోకపాకశాసనుండు నిజాంతర్గతంబున నిట్లని వితర్కించు.

టీక. అస్తంభ.....విజృంభితుండు - అడ్డులేని తపశ్శక్తిచే గొప్పవాడైనవాడు; కుంభసంభ వునకు = అగస్త్యమహామునికి; అజస్ర...హృదయంబు = ఎల్లప్పుడును (తదోద్ధవమును) వినుకోరికచే వికసించిన (జ్ఞానముపొందిన) హృదయములు కలది; సారికాంతీకిం = మునికి; ప్రేమాస్పదులు = మిక్కిలి యిష్టులు; ఒక్కకాలంబునకొ = ఒకప్పుడు; అమ్ముని.....శాసనుండు = ఆ మునిండు - అగస్త్యుడు; నిజాంతర్గతంబునకొ = తనమనస్సులో; వితర్కించుకొ = ఆలోచించును.

శా. ఈనాశిష్యులలోన వీరిరువురు హృద్యాననద్యోదయ

జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవతేజఃకౌంతిశాంతిప్రధా

సానాధ్యంబునఁ గానిపించెదరు; మత్సక్తాశయుల్; వీరి స

న్యాపందగుఁ బాణిపీడనవిధానశ్రీల వాలాయమున్.

170

టీక. హృద్యా.....సానాధ్యంబునకొ - హృద్య = మనోహరమై; అనవద్య = లోపము లేనిదై; ఉదయ = పుట్టిన - కలిగిన; జ్ఞాన = జ్ఞానముచే; అనూనవిచార = గొప్ప ఆలోచన గల; వాగ్వి భవ = మాటలపొందికయొక్కయు; తేజఃకౌంతి శాంతిప్రధా = తేజస్సుయొక్కయు, హిమి యొక్కయు; శాంతముయొక్కయు, ప్రసీధియొక్కయు; సానాధ్యంబునకొ = కూడికతో; మత్స క్తాశయుల్ = నాయందే లగ్నమైన మనస్సుకలవారు; వాలాయముకొ = అవశ్యముగా; వీరికొ; పాణి పీడనవిధానశ్రీలకొ = వివాహముచేయుటవలని సంపదలచేత; సన్యాసింపందగుకొ = గౌరవింపందగును.

శా. వాసోనిగ్రహ మెన్ను; రాశలియు నీర్వట్టుకొ³గణింపకొ; తలల్

మాసెంగా యన; రంగముల్ బడలినకొ బాటింప; కట్టుండనీ

యాసాయంబుగ నానిశాత్యయముగా నామ్నాయముల్ శ్రోల్పుచొ⁴

నాసీనప్రచలాయితం బయినలే దాహా! వితర్కింపఁగన్.

171

టీక. వాసోనిగ్రహము = వస్త్రముల లేమిని; ఎన్ను = లెక్కింపరు; నీర్వట్టుకొ = దప్పిని; పాటింపరు = లెక్కింపరు; ఆసాయంబుగకొ = సాయంకాలమువఱకును; అనిశాత్యయముగాకొ = ఉదయమగువరకును - అనఁగా - అహారాత్రము లెడలెఱిసి లేక; అమ్నాయముల్ = పేదములను; శ్రోల్పుచొకొ = వల్లించునపుడు; అభ్యసించునపుడు; ఆసీనప్రచలాయితంబు = కదలక కూర్చుండుటచే నయిన కునుకుపాటు.

క. వీరులకుఁ దగిన మగువల, ధారుణిఁ బొరయంగ⁵లేరు; ధాతృతనయలు

న్నారట; సకరగ్రహణలు, కారట; కొనివత్తు వారిఁ గమలజుచేతన్.

172

టీక. ధారుణికొ = భూమిపైని; పొరయంగకొ = పొందఁగా; ధాతృతనయలు = బ్రహ్మ పుత్రికలు; సకరగ్రహణలు = పరుని హస్తమును గ్రహించినవారు - పెండ్లియైనవారు; కమలజు చేతకొ = బ్రహ్మవలన; కొని = గ్రహించి.

వ. అని నిశ్చయించి యాసత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబున కరిగి.

173

1. క. ధనభావ. చ. ట. నభావ. 2. క. స్పదు. చ. ట. స్పదఁబు. 3. క. ర గణింపన్. 4. క. శ్రోల్పుచొ. ట. గొల్పుచున్. 5. చ. లేరు.

టీక. సత్యవ్రతుడు = సత్యమైన నియమము కలవాడు - అగస్త్యుడు.

సీ. శశిరేఖః కైకొన్న సౌవర్ణగిరివోలె మినుకుఁజేడియఁగూడి మెఱయువాని
నసురేజ్యుఁ బాటించు హాటకాద్రియుఁబోలె నంచ చెంగటనుండ నలరువాని
శారదాభ్రము లంటు భూరిశైలముఁబోలె దెలుపుఁగై సేతల వెలయువాని
కకుభిభంబుల¹మీఁది కాంచనాగముఁబోలె వెలిదమ్మిగద్దియ వెలయువానిఁ

తే. బొడవులన్నియుఁ దనయంద పొడమువాని

²మొదలు నడుమును గడయు నేర్పడనివాని

సచ్చిదానందకందమై హెచ్చువాని

నలువఁ జుభుకితపాథోధి తెలచె సుతుల.

174

174. శశిరేఖః = చంద్రరేఖను; కైకొన్న = గ్రహించిన - కలిగియున్న; సౌవర్ణగిరి
వోలె = మేరుపర్వతమువలె; మినుకుఁజేడియఁ = వాద్దగేటితో - సరస్వతితో; మెఱయువానిఁ =
ప్రకాశించువానిని; అసురేజ్యుఁ = రాక్షసగురుని - శుక్రాచార్యుని; పాటించు = పొందియుండు
హాటకాద్రియుఁబోలె = మేరుపుపర్వతమువలె; అంచ = హంస - వాహనము; చెంగటఁ = సమీప
మున; అలరువానిఁ = ఆనందించువానిని; శారదాభ్రములు = శరత్కాలములోని (తెల్లని) మేఘ
ములు; అంటు = తాఁచుచున్న; భూరిశైలముఁబోలె = బంగారుకొండ (మేరుపర్వతము)వలె; తెలుపుఁ
గైసేతలఁ = తెల్లని యాభరణములతో; వెలయువానిఁ = ఒప్పుచున్నవానిని; కకుభిభంబులమీఁది =
దిగ్గజములవైచున్న; కాంచనాగముఁబోలె = బంగారుకొండ - (మేరుపు)వలె; వెలిదమ్మిగద్దియఁ =
తెల్లతామరగద్దెపయి; పొడవులన్నియుఁ = రూపములన్నియు - ప్రాణుల దేహములన్నియు; పొడము
వానిఁ = పుట్టువానిని; మొదలు.....గడయుఁ = ఆది, మధ్యాంతములు; సచ్చిదానందకందమై =
సచ్చిదానందములకు మూలమై; నలువఁ = చతుర్భుజుని - బ్రహ్మను; చుభుకితపాథోధి = ఆదమించిన
సముద్రముకలవాడు - అగస్త్యుడు; సుతులఁ = స్తోత్రములచే; తెలచె = తృప్తిపఱచెను. అలం.
ఉపమ, ఉదాత్తము.

క. తెలచిన మొలచిన కృపకుం, గలచిన మదితోడ నతనిఁ గములుజుఁ డగ్ర

స్థలిని నిలిపి పలుకులఁస, ధళధళలు ముఖప్రసూణతలములఁ జొలయన్. 175

టీక. తెలచినఁ = సంతోషపెట్టఁగా; మొలచిన కృపకుఁ = కలిగిన దయకు; కలచిన
మదితోడఁ = చలించిన మనస్సుతో; కమలజుఁడు = బ్రహ్మ; అగ్రస్థలిఁ = సమీపమున; నిలిపి =
ఉంచి; [ఎదుటి ప్రదేశమునందు] అని పూర్వటీక.] పలుకుల.....దళలు = పొందికగలమాటయొక్క
కాంతులు - లేటలు; ముఖప్రసూణములఁ = ముఖముతలవాకిటి ముందరిగదులయందు.

సీ. హంశారములు లేవె యుపపురందరహతోత్పాటనంబునకుఁ బాల్పడవుగాక

పూర్ణంగములు లేవె యాభీల వింధ్యగర్వ స్తోభనమునకు రావుగాక

చులుకాకృతులు లేవె జలరాశి విశ్వేషచూషణక్రీడకుఁ జొరవుగాక

జాతరాగ్నులు లేవె జటితాపివాతాపితనుదాహమున ⁴నిదర్శనవుగాక

తే. నిష్ఠ నీమాడ్కి లోక ప్రతిష్ఠగుటిచి, దుష్టనిగ్రహశిష్టసంతుష్టి హేతు

రోషభీషణరేఖానిరూఢగాఢ, లీలఁ గ్రిడించు ప్రోడలు లేరుగాక.

176

1. మీఁద. చ. మీఁది. 2. క. గడయునడుమును మొదలు. 3. క. శోషణ. చ. ట. చూషణ.

4. చ. కెదుర్కొనవు.

టీక. ఉప.....త్వాటసంబునకుఁ = మాటలు చేపేంద్రుడగు సహుషుని హతాత్కారముగ పదభ్రష్టుని జేయుటకు; పాల్పడవుగాక! = సిద్ధపడవుగాని. [పూర్వము సహుషుడు శత్రువులొనరించి, యింద్రపదవి నొంది మునుల నవమానించి యగస్త్యునిపే నర్పణగునట్లు శపింపబడెనని భారతగాధ.] భూభంగములు = బొమ్ముడిపాట్లు; ఆభీల.....స్తభనమునకుఁ = భయంకరమగు (ఎక్కువైన) విద్యుచ్ఛర్వతగర్వము నడ్డగించుటకు; రావు = అనుమానింపఁడు. [మేరువుతో పోటిచేయుచు, విద్యుచ్ఛర్వతము ఎక్కువగా పెరిగి, సూర్యచంద్రులగమనములను నిరోధింపఁగా అగస్త్యుని దాని విస్ఫుంభణము నణఁచెనని గాధ.] చులుకాకృతులు = పుడిసిరులు; జల.....స్రీడనుఁ = సముద్రమును పూర్తిగా త్రాగివేయునట్టి విలాసమునకు (పని?); చొరవు = సిద్ధపడవు. [పూర్వము అగస్త్యుడు సముద్రమున దాగిన కాలకేమానులగు రాక్షసులను బయటఁ బెట్టుటకు సేవలలో రెనచు సముద్రము నాచమించెను.] జాతరాక్షులు = జతరమునందున్న అన్నులు; జటి...దాహమునకుఁ = మునులను బాధించు వాతాపిరాక్షసునిశరీరమును కాలింపుటకు - జీర్ణించుకొనుటకు; ఎదుర్కొనవు = సిద్ధపడవు; నిష్ఠఁ = నియమముతో - పట్టుదలతో; లోకప్రతిష్ఠఁగుటివి = లోకముల మేలికొనుట; దుష్ట.....లీలఁ - దుష్టనిగ్రహ = దురాత్మలను శిక్షించుటకును; శిష్టసాతుష్టి = ఉత్తముల సంతోషణము (రక్షణము) నకును; హేతు = కారణమైన; రోషభీషణ = రోషముచే భయంకరమైన; రేఖానిరూఢగాఢలీలఁ = లేజస్సుతో స్థిరమైన గొప్పవిలాసముతో; క్రీడించు = ఆటలాడు; ప్రోడలు = నేర్పురులు. అలం. ఉదాత్తము. తే. భువనసంభవదుపసర్గనివహశాంతి, త్వన్తుఖంబునఁ జనఁ బెద్దతనముతోడ

నిందుధరుఁ డన హరి యన నే ననంగఁ, బ్రోవుగంటిమి మిత్రానరుణకుమార !

టీక. భువన.....శాంతి = లోకమునఁ బట్టు ఉపద్రవములయొక్క అడఁగుట - నాశనము; త్వన్తుఖంబునఁ, చనఁ = నీమూలమున జరుగఁగా; పెద్దతనముతోడఁ = ప్రసిద్ధితో; ఇందు ధరుడు = చంద్రశేఖరుడు - శివుడు; ప్రోవుగంటిమి = రక్షింపబడితిమి.

సీ. అని యాదరించి యమ్మని వచ్చుటకుఁ బ్రయోజనముఁ దద్విశదోక్తసరణిఁ దెలిసి యీవర్ధి¹వగుటకు నిది యెంత? యని శతాసంకుండు మానొక్కనాఁడు నిఖిల యువతీసృష్టికి నెక్కుడవుఁగాక యని తనయాత్మ సిద్ధించి గాయత్రి యనియు, సావిత్రి యనియుఁ బ్రశస్తనామము లిడ్డ కూతుల నొసంగఁ గైకొని యతండు తే. వారి నటచెచ్చి తనకూర్పువారిఁగూర్చి

యయుతనియుతుల కెఱింగింప నందు నయుతుఁ

దొల్లఁడయ్యె నిజోద్యోగ; మొల్లకున్న

నియుతునకుఁ బెండ్లి నేసెఁ గన్నియలదోయి.

178

టీక. ప్రయోజనముఁ = కారణములు; తద్విశదోక్తసరణిఁ = స్పష్టమైన యతని మాటల ధోరణిబట్టి; ఈవు = నీవు; అర్ధివి = యాచకుఁడవు-కొరినవాఁడవు; శతాసంకుండు = బ్రహ్మ; నిఖిల యువతీసృష్టికిఁ = సమస్తయువతీసృష్టికంటెను; ఎక్కుడు = అధికము - అందమైనది; తనయాత్మఁ = తనమనమున; కూర్పు వారిఁగూర్చి = ఇష్టలగు; నిన్యలలుగురించి = నిజోద్యోగము = తన(అగస్త్యుని) ప్రయత్నమును; దొల్లఁడయ్యెఁ = ఒప్పుకొనఁడయ్యెను - వివాహమున కంగీకరింపలేదు; కన్నియల దోయిఁ = ఇద్దఱు కన్యకలను.

క. తనయాజ్ఞఁగూడ శతభృతి, తనయామణిఁ గైకొనని హతసయాశయునిఁ మును చట్టు వెడలనడిచెను, ముని కనలి కఠోరవర్ణముగఁ బలు కొలయన్. 179

టీక. తనయాజ్ఞా = యానతిచోప్పున; శతధృతినయామణి = బ్రహ్మపుత్రికను; కూడ = కూడుటకు - వివాహమగుటకు; కైకొనని = గ్రహించని; హతనయాశయుని = సీతీశ్వరము తప్పిన వానిని; [బ్రహ్మచర్యానంతరము గార్హస్థ్యము ధర్మము; ఆ ధర్మమును అయితుండు మీఠెననుట.] చట్టు = శిష్యుని; మును = ముందుగా; ముని = అగస్త్యుండు; కనలి = కోపించి; పలుకు = మాట; కఠోరవర్ణముగ, పిలయి = కఠినాక్షరములు కలవగునట్లుగా; పెడలనడిచెను = తఱిమివేసెను.

సీ. కుటిలాలకములు చీకటిప్రోగులగు; నైన జిచ్చంద్రికాధ్యముల్¹ చిత్తగతులు మధురోష్ణములు రాగమహితంబులగు; నైన భావముల్ వైరాగ్యబంధురములు గురుకుచంబులు గర్వభరితంగులగు; నైన హతదుర్వికారంబు లాశయంబు లలవోకనడలు మాంద్యయుతంబులగు; నైన సంతరంగములు బోధాస్పదములు తే. పొగరుజూపులు శివపలంబు లగునయైన, నిండు⁴మనములు మిక్కిలి⁵ నిశ్చలంబు లవుర! వీరల కన, నొప్పు నతివలండు, నిలిచె సమబుద్ధి ప్రియమాని నియుతమాని.

టీక. కుటిలాలకములు = వంకరలైన ముంగురులు; చీకటిప్రోగులు = చీకటిప్రోగులవలె నల్లనివి, అజ్ఞానమునగు దారిచూపుచవి; ఐన = అట్లున్నను; చిత్తగతులు = (ఉగిదల) మనోగతులు; చిచ్చంద్రికాధ్యముల్ = చిదానందసంపద కలవి; మధురోష్ణములు = మధురములైన పెదవులు; రాగ మహితంబులు = ఎటువైతఁగూడినవి, రజోగుణభూరితములు; వైరాగ్యబంధురములు = వైరాగ్య గుణముచే పిచ్చిదముగలవి; గర్వభరితంబులు = పొంకముగలవి, గర్వముగలవి; ఆశయములు = ఆభిప్రాయ ములు; హతదుర్వికారంబులు = చెడ్డతనములు కలవి; అలవోకనడలు = విలాసగమనములు; మాంద్య యుతంబులు = మెల్లనివి, మాంద్యగుణములతోఁగూడినవి; అంతరంగములు = మనస్సులు; బోధాస్పద ములు = జ్ఞానమునగు నిలయములయినవి; నియుతమాని = నియుతుడను అగస్త్య శిష్యుండు; అతివలం దు = స్త్రీలయందు - భార్యలయెడ; సమబుద్ధి = న్యాయమైన ఆశయమును, నిలిచెన్. [అతనిభార్యలు ఉత్తమగుటచే రూపములు రాగానిజనకము లయ్యును, మనస్సులు నిర్మలములయి యుండుట నాతనికి వాయెడ ప్రీతి కలిగెనుట.] అలం. విరోధాభాసము.

క. ఈతఁ డిటులుండ మునుపటి, యాతఁడు హృల్లగ్గు గురుకృతానాదరుండై శీతనగసవిధవసుధకు, నేతెంచి మనోగతమున నిటు లూహించెన్. 181

టీక. మునుపటియాతఁడు = మొదటివాడు - అయితుండు; హృల్లగ్గు.....నాదరుండై = మనస్సునందు తగుల్కొనియున్న గురులిరస్కారము కలవాడై; శీత.....వసుధకు = హిమాలయ ప్రాంతభూమికి.

చ. చిలుకలు¹ మృతైమైరలు శీతమయాఖుండు దేటు లాదిగాఁ గల ననవిల్తుసాధననికాయము వేలముపట్టు లంగనా గుల; మటుగాన దాని విడఁగొట్టక² తృప్తకదొట్ట వీతరా గులమని విజ్ఞప్తగెదరు కొందలు బోడలు నానోగండలై. 182

టీక. కమ్మలైమైరలు = వలయానిలములు; శీతమయాఖుండు = చంద్రుడు; ననవిల్తు..... నికాయము = మన్నఁగుని సాధనములగు పరివారములు; అంగనాకులము = స్త్రీలసమూహము; వేలము

1. చ. చిత్తరతులు. ట. చిత్రరతులు. 2. క. బంధ. చ. ట. బంధు. 3. చ. చలపం. 4. చ. మయము. 5. చ. నిశ్చయంబు ట. నిష్ఫలంబు. 6. చ. గమ్మ. ట. గమ్మ. 7. చ. ట. తుట్టెకవెక్కివీగె. 8. చ. గేడ. ట. గెడ.

బట్టలు = శిబిరస్థానములు; [మన్నగన కని భావము.] దానికొక = మించివస్తునముదాయములు; విడగొట్టక = త్రోసివేయక; బోడలు = సన్నాదులు; నానగండలై = సిగ్గుచాలినవారై; తృప్తు = దప్పి - ఆశ; ఎగదొట్టకొక = చేరగఁగా; వీతరాగులము, అని = పోయిన రాగాదులు కలవారము, అని; విట్టి వీరెదరు = మిగుల గర్వింతురు.

క. జడలంట చుట్టం! గట్టం, గడరసమంట! మేరం గప్పం గామాయమంట!

యడవుల నవయు తపస్వికి, గడు సౌఖ్యమెకోరు సతికి గలయిక తగునే? 183

టీక. చుట్టకొక = చుట్టుకొనుటకు; జడలంట - కట్టకొక = కట్టుకొనుటకు; కడవనము = కృష్ణా జనము; కమాయము = కావినగడ్డ; అడవులకొక = అడవులందు; నవయు తపస్వికికొక = శుష్కించు ముని కిని; కడుకొక = మిక్కిలిగ; సౌఖ్యమె కోరు సతికికొక = సుఖమునే అభిలషించు వనిశకును; కలయిక = సంధానము; తగునే? అలం. విచయము.

సీ. ఉర్విధరము లెక్కి యులుకనే కుచకుంభయుగ మొల్లగొక తా నులుగు మనన వాడికై డువులపై వ్రాలనే నిడుజూపువా లొల్లగొక తా వ్రాలు మనన మున్నీటిసుడి వడి మునుంగనే నతనాభి గననొల్లగొక తా మునుంగు మనన బడెగారు కాలాహి దొడుకనే నూఁగారుతోడుసొల్లగొక తా దొడుకు మనన తే. జెప్పి గురుఁ డేమి పసిచిన జేయలేనె? కావె తనసొమ్ము మామకకాయకర్త గతులు; మొట్టో యరంగ లింగంబు గట్టు, జంగమన నంగనలగొప్ప జనదుగాక!

టీక. ఉర్విధరములు = కొండలు; ఉలుకనే = క్రిందికి దుముకలేనా? ఒల్లగొక! = అంగీ కరింపనుగాని; తాను = గురువు - అగస్త్యుఁడు; [ఇచట కుచములకును కొండలకును సామ్యము.] వాడి కై డువులపై = తీక్షణమైన అయుధములమీఁద; నిడుజూపువాలు = సోఁగయైన స్త్రీల పాలుదూపును; మున్నీటి = సముద్రముయొక్క; సుడిన్ = అలయుదు; పేగముగా; నతనాభి = లోఁతైన బొడ్డుకు; కనక = మాచుటకు; బెరగాలు = ప్రకాశించు - అదమైన; గొంహికొక = నల్ల త్రాచును; తొడుకనే? పట్టుకొననా? నూఁగారుతోడును = స్త్రీల రోమావళినబంధమును; [ఇచట చూపు లకు, కత్తులకు - బొడ్డునకు, అలకు - నూఁగారునకు, నల్లత్రాచునకు పోలిక.] పసిచిన = ఆశ్చా పించినను; మామకకాయకర్త గతులు = నా శరీరమున నగు పరులరీతులు; తనసొమ్ము కావె = తనసొమ్ము కావా? మొట్టో = (అక్కఱలేదనుటను సూచించు అనుకరణము;) అంగనలకొక = స్త్రీలను; కూర్పకొక = పొందించుటకు; చనదు = తగదు; అలం. లోకోక్తి, వ్యంగ్యోపమ.

తే. నెయ్యుండ డట్టి పనికి నియుతుండు తగుఁగాక, గృహితకంటె వేతె కీడుగలదె?

గురుహితంబు నూఁది యురిబడ నే నోపననుచు బ్రహ్మచర్య మయ్యుతుం డొంది.

టీక. నెయ్యుండ = మిత్రుఁడు; గృహితకంటె = గృహస్థుఁడగుటకంటె; ఊఁది = పూని; ఊరి బడకొక = ఊరిలో పడుటకు - కష్టములపాలుగుటకు; నేను, ఓపకొక = నేను సహించను.

మ. సుముఖాంతకరణంబు మత్సరము నొత్తుకొంటునుం బాసి ధా

తమణి దర్పణరీతి జెన్నుగఁ దదంతర్లగ్నమై యాదిత

త్వము దీపింపఁ దపం బొనర్చు జటిలవ్యాఘ్రిం బనాఘాత పు

ష్పముచందంబగు మేన నూను నియమభ్రాష్ట్యాగ్ని ద్రులించుచున్. 186

1. ట. నోరఁగా. 2. క. నిదుచూపు. చ. ట. నిడుజూపు. క. మున్నీటసుడి. 3. క. దగ్గించు. చ. ద్రుగించు.

టీక. జటిలవాక్యప్రయోగము - మనశ్శ్రేష్ఠుడగు - అయినందున; [జటిలవాక్యప్రయోగము = ఋషి శ్రేష్ఠుని అని పూర్వార్థము.] అవాక్యసౌఖ్యమును చందము, అగు = వాసనచూడని పూవురితివైన - అన్యతల ప్రాప్త్యచక్రములైన; మేనత్ = శరీరమున; ఊహ = వహించునట్టి; నియమబ్రాహ్మిన్ = నియమము అను నుచునున్నట్టి; శ్రుంగించుచు - = నశించుచున్నందున; సముఖాంతరకరణము = అనుకూలముగా (నిర్మలముగా) ముగియుచు; మన్వరము = అనుయయ; ఔత్సక్యము = ఉత్సాహము - శీఘ్రముగా ఇచ్చును; పాపి = విడిచి; భావమణిదర్పణరీతి = నిర్మలముగా మణులయిద్దము కీరిని? చెప్పునన్ = చక్కగా; అపార ద్విగ్మము = ఆ మనస్సుతో తగులాన్ని - ఉండి; ఆదిత్యత్వము = పరమాత్మ? దీపింపన్ = ప్రకాశింప గావించుచు, బసర్వన్. అయి. ఉపమ, రూపకము.

క. సర్వాతిరక్తభృతీ యగు, సుగ్రీవసరస్వాభౌము సుగ్రతపమునం
బర్వ భయజ్వరదాహా మ, భర్యోద్ధతి నిఖలభువనగర్భములందున్. 187

టీక. సర్వాతిరక్తభృతీ - అనంతరంగము ఎక్కువగు ప్రార్థనము కలవాడు; ఉగ్రీ.....
తపమున = స్రోష్టాహోష్ణముని (అనుమతి) భగవత్తపస్సువలన; నిఖల... లందున్ = సమస్త
భావములనుగ్రహించి అపారభౌగములందు; అభర్యోద్ధతి = అద్భుతమైన ఆధిక్యమున - ఆరాధ
టముతో; భయజ్వరదాహాము = భయము అను జ్వరముయున్న మంట; పర్వన్ = వ్యాపించెను.

క. మినుమినుచు మినుచు మినుచున్, బసమినుగులబరణి భుజి బిట్టాటాడెన్
వసనిధుని మిసె గురింపెన్, గునిగెగుని మనుచు నిప్పుకలు గుప్పలుగన్. 188

టీక. మిను... బసమినుచు - మినుమినుచు నిధి; మినుమినుకు = సూర్యుడు - మినుకు
మినుకున్ = మినుమినుచునున్నందున; భుజి = భుమి; బిట్టా = వేగముగ; ఊటాడెన్ = గజగజలాడెను;
వసనిధుని = వసుద్రాసుని; గునిగెగుని = పొంగుచు; నిప్పుకలు = అగ్నికణములు; గుప్పలుగన్ = తిప్ప
లుగ; గురింపెన్. అయి. ఆనందము.

ఉ. అత్తలని నిష్ఠు ప్రసక్తి నుడు అదల 1 దేల్పొనినట్లు లావ యు
వ్వత్తుగం ప్రసక్తి నుడు అదల 1 దేల్పొనినట్లు లావ యు
జత్తమునం దిదిని మెలిశీఘ్రగతిక ఊతి 2 కేగుచెంచె
ద్వైతము మానిపంతు నని నృధమహిమర వేషధారియై. 189

టీక. అత్తలని = అయినది; ప్రసక్తి = విబుధత; అదల = ఇంద్రుడు (కర్త) ఊదలన్ =
తలమై; నేలొగ్గనిట్లు = నేలు కట్టివట్టును; అద = ఆవరణము; ఉవ్వత్తుగన్ = నిరవశేషముగ -
సమృద్ధిగా; మానిపంతు = ప్రసక్తి నుడు అదల 1 దేల్పొనినట్లు లావ యు భయంకరమైన తపోనిష్ఠకు; తద్వైత
మున్ = ఆశానవహిని - శిష్యుని నాచరించుటను; వృద్ధి..... ధారియై = ముసలిప్రాప్తాని వేషమును
ధరించినవాడై; ఊతి = పురుషుని; కేగుచెంచె = భుమికి దిగెను.

నీ. జీర్ణాకృత్యోష్ఠిశ్చిశ్చైవలిశా 3 వారపేటిక లొక్క 4 పటువు పూన
గంబళకట్రుసీకామాయకనకంబు లొక్కయంతేవాని యుద్వహింప
నామ్మికాఫలసారయవని చ్ఛతంజల సూపాదు లొక్కశిష్యుండు మోప
సమిదాజ్యోత్సాహగ్రహణమై సుప్తమవయ మొక్క 7 ఛాత్రుండు సంగ్రహింప

1. చ. శిష్టని. 2. చ. అల. 3. చ. సార. 4. చ. చట్టు. 5. క. పూర. చ. పూర్ణ.
6. క. కుచ. చ. నుక. 7. చ. శైలిభండు.

తే. ¹దక్షిణాదుమైన బెనచిన గళముతోడ, జంట వెన్నాడు శ్రీశ్రుతోడ జాల సలసి
నడచు ధేనువు నొకచిన్నవడుగురొప్పునయుతునాశ్రమవాట మయ్యతిధి డాసి.

టీక. జీర్ణ... పేటికలు - జీర్ణకృత్తికేష్టిత - ప్రాతః కంకచర్తము - చుట్టబడిన;
శాస్త్రశబకాళికావారపేటికలు = శాస్త్రముల వేర్వేరు విభాగములన్న దెట్లెరుగు; పటువు = బ్రహ్మ
చారి; పూనె = పట్టుకొనగా; ['శబరీకా = నానావర్ణమైన' అని పూర్వటీక.] కంబళ.....కర
కంబులు = కంబళి; చాప, అననము, కావిగుడ్డలు, కమండలువులను; అంతేవాసి = శిష్యుడు; ఉద్వ
హింపె = పట్టుకొనగా; అష్టికా.....సూపాదులు = గింతపడు, బియ్యపురిండి, బియ్యము, వప్పు,
మొదలగువానిని; మోపె = మోయగా; సమి.....చయము. సమిల్ = సమిధలు; ఆజ్యపూర్ణ
కిచక = నేతితోనిండిన వెదురుబొంగు (పాత్రము); కుశ = దర్బలు; ముగ్ధసచయము = హోమ
పాత్రముల సమూహము; శాస్త్రుడు = శిష్యుడు; సంగ్రహింపె = పట్టుకొనగా; [ఇచట పూర్వ
టీకలో 'కిచకకుచ' అను పాత్రముననుసరించి 'వెదురుసోల' అను అర్థము వ్రాయబడినది. అది సంగతము.]
తలుగుదామెనె = పలుపుత్రాటిలో; వెనచిన = వెనపేసిన - కట్టిన; గళముతోడ = మెడతో;
శ్రీశ్రుతో = దూడతో; వడుగు = బ్రహ్మచారి; రొప్పు = ప్రోలుగా; ఆశ్రమవాటము =
ఆశ్రమప్రదేశము; డాసి = సమీపించి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శిరసు వడంకగఁ దెల్లగ, నరసిం గృహమేధిని యను నడచె దదంగం

బిరవుకొని పట్టచాక, జర కొంత విసిగ్గుచింది పనుచుచుక్రియసి. 191

టీక. నరసిం = పండిపోయిన; గృహమేధినియను = గృహిణియను; వడంగము = అశని
దేహమును; బిరవుకొని = ఆక్రమించి; పట్టచాలక = అవకాశము సరిపడి; జర = ముసలితనము; విసిర్గ
మించి = బయలుపెడలి; పనుచుచుక్రియె = వచ్చుచున్నచో యన. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లు కుహనాహితాగ్నియుఁ దెల్లిక పేమాభినయ సింపులుండు నగు నాఖండలుండు
తఃప్రభావతరంగితం బగు తదాశ్రమంబున బటకుటికామండపమధ్యంబున సభ్యా
సింఁచి మాధ్యాహ్నిక క్రియాచరణానంతరంబునం బ్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీతానంబు
ననుసంధించి యతిస్సిగ్ధవర్ణమగ్ధాపృతియొక జతురపదవిన్యాసవిన్యాసీయునై
సుకవికవితయు⁴బోలె నున్న హోమధేనువునకు బధశ్శబ్దంబు నోసరించుచు
నుచితగతి నొక్కింతతడవు విశ్రమించి సచ్చాత్రుండై మెత్తమెత్తన చని
యెండకండకొవ్వు దలుగు నత్తటి సరిత్తీరంబునకు సాయంసంధ్యాసము
పాసనార్థంబు సిగ్ధమింప నుద్యుక్తుండై ముక్తసమాధి యగు నయుతునికడకుం
జనుటయు సతం డతనికి నాతీథేయంబు ప్రియంబున నాచరించి సుఖాసీనుఁ
గావించి యాగమనకారణం బడుగుటయు గృత్రిమముని ధాత్రీసురపుత్రున
కిట్లనియె. 192

టీక. కుహనాహితాగ్ని = కపటపు గృహస్థు; తెల్లిక.....నిపుణుండును = తీర్థయాత్రకు
పోవువాని వేషము ధరించుటలో [అట్లు నటించుటలో] నేర్పరియు; ఆఖండలుండు = ఇంద్రుడు; తః...
తరంగితంబు = తపోహవాత్స్వమున కలకలలాడునది; పటకుటికామధ్యంబున = గుడారపుమధ్యము
నందు; ఆధ్యాసించి = కూర్చుండి; ప్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీతానంబు = ప్రాణాహుతిని సీకరించుటను -

1. చ. దులుగు. 2. చ. చిన్ని. 3. క. కవి. చ. సుకవి. 4. చ. బోని. 5. క. నొక్కించుకత
చ. నొక్కింకవ. 6. క. సభాత్రుం. 7. చ. కుండ.

భోజనమును; అనుసంధించి = కూర్చి - చేసి; అతి.....కృతియుక్ = (కవిత్వపక్షమున) మిక్కిలి సుకుమారములగు నక్షముల కలదియు; (ధేయపక్షమున) మిక్కిలి ఆకర్షణీయమగు రంగుతోడి దేహ కలదియు; చతుర.....ధన్యాసికయుక్ = (కవిత్వపక్షమున) చమత్కారములగు పదముల కూర్చుచే యోగ్యమైనదియు; (గోపక్షమున) చక్కని యడుగులుంచుటచే - చక్కని నడకలచే ధన్యమగునదియు; పథశ్రమబుక్ = మార్గాయాసమును - దారిబడలికను; ఓసరించుచుక్ = పోగొట్టుచు; సచ్చా త్రుండై = శిష్యులతోఁగూడుకొన్నవాడై; ఎండకండ్రొప్పు తఱుంగున త్రవ్వి = ఎండయొక్క తీక్షణత తగ్గినసమయమున - ప్రొద్దు వాలినపిదప; సరితీరంబునకుక్ = విటియొడ్డునకు; సాయం...నాథంబు = సాయంకాల సంభ్యావందనము నిర్వర్తించుటకొరకు; నిర్దమిక్ = బయలుదేలుటకు; ఉద్యుక్తుండై = సిద్ధపడినవాడై; ముక్తసమాధి = విడువబడిన యోగసమాధికలవాడు; ఆతిథేయంబుక్ = అతిథి సత్కారమును; సుఖాసీకుక్ = సుఖముగా కూర్చున్నవానిని; కృత్రిమముని = కపటవాస్తవ్యుడు; ధాత్రీసురపుత్రునకుక్ = బ్రహ్మణకుమారుడైన అయుతునికూర్చి.

చ. అమృతభుగాస్పదంబు విశదాస్సరముగా నవపారిజాతము

ఖ్యమహిజరాజరాజిత మనంధఫలాయనంబు నిత్యగు

మృతము నగు నొక్కయాశ్రమము హైమవనోపరిసీమ నుల్లసి

ల్లు మదధివాసమై; మృతము లోభము క్రోధము మొల్దు దచ్చుటన్.

193

టీక. ఈ పద్యమున ఇంద్రుఁడు తననివాసమునుగూర్చి, తెలుపుచు శ్రీషరూపమున తా నింద్రుఁడైన సంగతియు వివరించుచున్నాఁడు. అమృతభుగాస్పదంబు = (ఉభయపక్షమునను) దేవతలకు నివాసమైనది; విశదాస్సరముక్ = (ఆశ్రమ. ప.) స్వచ్ఛజలములతోఁ గూడిన సరస్సు కలది, (స్వర్గ. ప.) పరిశుద్ధలగు ఆప్సరసలతోఁ గూడినది; నవ.....రాజితము = (ఆశ్రమ. ప.) క్రొత్త (వింత) పారిజాతము మొదలగు వృక్షములగుంపుచే ప్రకాశించునది. (స్వర్గ. ప.) కొనియాడఁదగిన పారిజాతాది వృక్షసమూహములు కలది; అనంతఫలాయతనంబు = (ఆశ్రమ. ప.) అంతములేని ఫలములకు స్థానమైనది (స్వర్గ. ప.) గొప్ప స్వర్గమైనదియు - (ఫలాయతనము=స్వర్గము); హైమవనోపరిసీమ = [ఉభయ. ప] మేరుపర్వతశిఖరభాగమున మదధివాసమై = నాకు నివాసమై; ఉల్లసిల్లుక్ = వెలయుచు; మొల్దు = అంకురించు - పుట్టదు. అలం. శ్రీష.

క. శ్రీసఖులు సుగుణరత్నావాసులు సమపర్వ ప్రసవ్తులు నయ్యుక్

నాసరివారలు గని మనఁగా సుఖనై యే నొనర్చు గాఁపుర మచటన్.

194

టీక. ఈ పద్యమున మిగిలిన మువ్వురు దిక్పతులు - కుబేర, వరుణ, యములు సూచించబడుచున్నారు. శ్రీసఖులు = సంపద్యక్తులు, కుబేరపక్షమున (ధనపతులు.) సుగుణరత్నావాసులు = శ్రేష్ఠ గుణములను నిధులు, (వరుణపక్షమున - గుణసముద్రులు); సమపర్వప్రవృత్తులు = సరిసమానముగ - నిష్పక్షపాతముగ నడచువారు, (యమునిపక్షమునని యమపద్ధకలవారు) అయ్యున్ = అయియుండి; నాసరివారలు = నాతో సమానమైనవారు; మనఁగాక్ = పర్తింపగా.

తే. అఖిలధర్మంబులందు గార్హస్థ్య మెన్న, మత్కుటుంబిని తన్నిష్ట నోర్పుగలిగి

జగతిఁ గీర్ణచరణబుద్ధి సంచరింతు, ధృవతపోగామి! యీమేను ధృవముగామి.

టీక. గార్హస్థ్యము = గృహస్థవృత్తి; ఉత్కుటుంబు = గొప్పది; ధృవతపోగామి! = స్థిర తపోదీక్ష కల మనీ!

ఉ. కంచి భజించి శేషగిరిఁ గన్గొని యాదిము రంగధాముఁ గి

ర్తించి ప్రయాగమాధవు నుతించి గయాప్రియు శ్రీగదాధరుఁ

గాంచి కడిగివన్నగశిఖామణికి బ్రూమిల్లి వార్ధి నే
తెంచిన కొయ్యవేల్పు గని చిక్కల తీగములెల్ల నుంచుచున్.

196

టీక. కేషరిక్ = తిరుపతిని; ఆదిముక్ = ముంపులుపు; రంగధాముక్ = శ్రీరంగవాసిని-
రంగవాధుని; కరిద్విషన్నగశిఖామణిక్ = గొప్పదైన సింహచలమునకు; వార్ధిక్, ఏ తెంచిన = సముద్రము
నుండి కొట్టుకొని వచ్చిన; కొయ్యవేల్పు = జగన్నాథుని; తీగములు, పల్లెక్, ఆడుచుక్ = పుణ్య
స్థలములందు తిరుగుచు.

ఉత్సాహం. వచ్చివచ్చి కల్పకంఠునంటి యొంటిపొని గ

న్నిచ్చనచ్చు గ్రచ్చకాయ లేరని యాడుపాని మే

విచ్చు నెచ్చగంటివాని పింకి వెన్నముచ్చున

పచ్చివిల్లు గన్నతండ్రి బొండుగంగిపట్టులన్.

197

టీక. కల్పకంఠుపంఠుపంటి = కల్పవృక్షముపంటి, పంటిపొనిక్ = పంటిగా లక్ష్మీవిరహితముగా;
ఉన్నవానిక్; కన్నిచ్చనచ్చు = కంటి కింపకు; మేవిచ్చు సచ్చగంటివానిక్ = పార్శ్వము (అఱ
భాగము) వికసించియున్న - తెలువగుడిన చక్కని కన్నులు గలవానిని; వెన్నముచ్చుక్ = వెన్న
దొంగను; పచ్చివిల్లుగన్న తండ్రిక్ = మన్నథుని జనునివంటిన్. అలా. పరికరము.

వ. విని యద్దేవాదిదేవు నేవింపం జనువాడనై. పైజాడ నవరిచ్చనంబుగా నేగు
దెంచితీ నీ వెవ్వడ? వెద్ది యభిమించి భుజి భయాంకంబగు తపం బాచ
రించెదు? వాచంయమివంశశరీరంబ! యీ శరీరసాదంబునకు నాదికారణంబగు
నీహృదయం బసయం బని యుచ్చరించున నోయ పొక్కుచున్నయది. కియున్నది
యున్నయట్ల నొడువుమనుడు నవ్వడు విట్లనినె.

198

టీక. పైజాడక్ = పయిరీతిని; సవరిచ్చనంబుగాక్ = సవరితముగా; భువనభయానకంబు =
లోకములకు మిగుల భయము గల్గించునది; వాచంయమివంశశరీరంబ! = మునిసిలమున కంకురమగు
వాడా! - మునిశిరోరమా! శరీరసాదంబునకుక్ = శరీరముతోడించునది; ['నాశమునకు' అని
పూర్వటీక.] పొక్కుచున్నయది = భాగవదుచున్నది. వదువు = పడువు - బ్రహ్మచారి.

క. ప్రయాతుడను ముగికుచు రుడ; సయతుడనువాడ; నియతు నగ్రజాడ గత
స్తయ! విస్తయావహతపోనియతి వెలుగు కలశజన్మనికి శిష్యుండన్.

199

టీక. గతస్తయ! = గర్వములేనివాడా! అగ్రజాడక్ = అన్నను; విస్తయావహతపోని
యతిక్ = ఆశ్చర్యకరమగు తనోన్మత; వెలుగు = ప్రకాశించునట్టి; కలశజన్మనికిక్ = అగ్రస్తునికి.

క. కులశిఖరినిభులు తనకుం, గలశిష్యులలోన నెల్ల గారవ మారం

గలశీసుతుండు కరుణా, కలశీతలదృష్టి బెరయగా మముఁ జూచున్.

200

టీక. కులశిఖరినిభులు = కులపర్వతములతో సమానుల; గారవము, ఆరక్ = వాత్సల్యము
కలుగఁగా; కలశీసుతుండు = అగ్రస్తుండు; కరుణా.....దృష్టి = దయతోఁ గూడిన చల్లనిచూపు;
బెరయగాక్ = వ్యాపింపగా.

1. క. మో. 2. చ. వెచ్చ. 3. క. ముచ్చు. చ. ముచ్చు. 4. చ. జను. 5. క. నీవ్వెడ.
6. క. కంటి రచంబ! చ. కరిరంబ! 7. క. లోలేదు. చ. లోకలదు. 8. క. లోలేదు.

ఉ. దాతఁడు దైవముం గురుఁడుఁ దల్లియుఁ దండ్రియునై యభేద్య వి
ద్యాతిశయంబు రాజొనిసి యమ్మని మున్నొకనాఁడు ధాతృసం
జాతలసత్ స్థితాస్య ¹జలజాతల జాతలతాంతసాయక

ద్యోతల నొక్కయిద్దలు తలోదరులక మముఁ జూచి యిట్లనున్. 201

టీక. దాతయుక్ = ఇచ్చువాఁడును; అభేద్యవిద్యాతిశయంబు = ఎరురులేని - గొప్పవిద్యను.
రాజొనిసి = వచ్చునట్లు చేసి; ధాతృసంజాతలక = బ్రహ్మపుత్రికలను; స.....జాతలక = చిలు
నవుతోడి ముఖము అనుచుద్రుఁడు కలవారిని; జాత.....ద్యోతలక = మచ్చఁగునిబాణములవలె
కానఁబడువారిని; తలోదరులక = యవతులను; మమున్ = సోదరులగుచున్న. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మీకని కొనితెచ్చితి నా, శీకాసను వేడి యిన్న లీననయనల మీ

కో కుట్టలార! పాణి, స్వీకృతి జ్యేష్ఠానుపూర్విక జేకొనుఁ డనుడున్. 202

టీక. నాశీకాసనుక్ = కమలానకుఁడగు బ్రహ్మను; జ్యేష్ఠానుపూర్విక = జ్యేష్ఠానుక్రమమున;
(పెద్దవాఁడు పెద్దదానిని - చిన్నవాఁడు చిన్నదానిని) పాణి స్వీకృతిక చేకొనుఁడు = పాణిగ్రహణము
చేసికొనుఁడు - వివాహమాడుఁడు; అనుడుక్ = అని పలుకగా.

క. అవగుణగణ శేవధు లగు, ధవళాత్మల కీడు దలంచి దారాదరణ

వ్యవహృతికి మాటుమొగ మిడి, యవుగా దని కొన్ని మాట లాడితి నతనిన్.

టీక. అవగుణగణ శేవధులు = చెడ్డగుణములగుపురుష నిధులు; ధవళాత్మల కీడు = స్త్రీలవలని
యాపద; దారాదరణవ్యవహృతిక = భార్యను స్వీకరించు పనికి - వివాహమాడుటకు; మాటుమొగము,
ఇడి = ఇష్టపడక; అవుగాదని = విమర్శించి.

క. ఆడినఁ గూడిన కినుకక, వీడిన జడముడియుఁ బొగలువెడలెడి చూపుల్

పోడిమిగొనుఁ ట్టూర్పులు, వాడిన డెగదమును మేన నడియుఁ జెమరునై. 204

టీక. గూడిన, కినుకక = కలిగిన కోపముచే; పొగలువెడలెడి = మంటుగ్రక్కుచున్న;
పోడిమిగొను = బిప్పిదమైన; వాడిన = కలఁతపడిన; మేనక, వడియు = శరీరమున కారునట్టి;
చెమరునై = చెమ్మటయుఁగలవాడై. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శపియింపఁగఁ దలంచెయు న, త్రవసి యుడిగెఁ గలువఁదలంచి తానె యుడుగు పా
ముపగిది; శిఖ విడినంతనె, విపులామరవిపులకోపవిషముం దిరుగున్. 205

టీక. తానె, యుడుగు = తానే యువశమించునట్టి; శిఖ = పడగ, జుట్టుముడి; విపులా.....
విషముక్ = బ్రహ్మజులయొక్క గొప్ప కోపవిషమును; తిరుగుక్ = మరలిపోవును - తగ్గిపోవును.
అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. నను వెడల నడిచి నాత, మ్మనికి వివాహం బొనర్చె ముని కనకవిభా

జనకతనుద్యుతివిభవల, వనరుహభవమానసోద్భవల నా కపలన్. 206

టీక. వెడలనడిచి = తఱిమిచేసి; కనక.....విభవలక్ = బుగారుకాంతివంటి జేహ
కాంతితో ప్రకాశించువారిని; వన.....ద్యవలక్ = బ్రహ్మమానసపుత్రికలను; కపలక్ = ఇద్దఱిని.

క. సలసలమను కలశుజువెగలపుంగినుక యను నెసటఁ గలవడి వడి నొ
దల యంటి చూచుకొని యే, నిలువెడలితి నాక్షణంబ యెత్తినభీతిన్. 207

టీక. కలశామలపుగినుక = అగస్త్యునివరీతహాసము; కలవడి = కలతపడి-క్రాంతి; వడిక్ = వేగముగా; బోదలయంటి = తలతాకి - (కాలినదే మోయని తడినూచి); ఎత్తినభీతి = సాధ్యమైన భయముతో; అలం. రూపకము.

ఆ. ¹విష నిభంబులైన విషయాభిలాషంబు, లెల్ల ²జెల్లఁబెట్టి యేచు బ్రహ్మ
చర్యధుర్యవృత్తి సవరించుచున్నాడె, సుగ్రతపము మోక్ష మొందు కోర్కె.

టీక. విషనిభంబులు = విషవహనములు; విషయాభిలాషంబులు = భోగేచ్ఛలు; జెల్లఁబెట్టి = విడిచి; బ్రహ్మ.....వృత్తి = బ్రహ్మచర్యదీక్షయందు; సుగ్రతపము = గొప్పతనము.

క. అనుడు దరహాసమునక, దన వదనజగద్విధుండు ³తాగుణ్యము గై
కొన మందాదోళనమే, శనమున శిర మురు నూయలఁ డిట్లనియెన్. 209

టీక. దరహాసమునక = చిరునవ్వుయొక్క సారము (రసము)న; వదనజగద్విధుండు = ముఖము ఆను ముసలిచంద్రుడు; (ఆ గృహస్థ ముదుసలి యగుటచే నతనిముఖము ముసలిచంద్రునితో పోల్చబడినది); తాగుణ్యము, కైకొనక = యాచనమును పొందఁగా - మిగుల ప్రకాశింపఁగా; మందాదోళనమేళనమునక = డోగించుటతోడి కలయికతో; శిరము, అమరక = తల దిప్పఁగా - అనఁగా - తలను ఆడించుచు; నూయలఁడు - కపటగృహస్థ - ఇంద్రుడు అలం. రూపకము.

చ. ప్రయుతుండు మత్సరు డతనిస్థానమున భవమున సుఖజన

ప్రియజనకంబు; లా గుణగరిష్ఠునిజ్యేష్ఠతనూజు డాట మ

న్నయనయుగంబు హర్షసుఖ నానె నీనుం గనుగొన్న సాధు బో

ధయుత! భవద్విరుద్ధచరితంబు శ్రవఃపుటసూచి ⁴యయ్యెడన్.

210

టీక. మత్సరుండు = నామిత్రుడు; స్థానమునక = గొప్పతనమును; భవమున = సంసారము - కుటుంబమును; సుఖీ.....కంబులు = విద్వాంసులకు సుఖోపదాయకములు; మన్నయన యుగంబు = నా రెండు కన్నులును; నిరుక; కనుగొన్నక = చూడఁగా; హర్షసుఖక, అనెక = సంతోషామృతమును పొందుచు; సాధుబోధయుత! ఉత్తమభూతము కలవాడా! భవద్విరుద్ధచరితంబు = నీ వివరీతస్వభావము - సంసారము నొల్లకుండుట; శ్రవఃపుటసూచి = (దోషులవంటి) చెవులకు సూచి - వివరానిది. అయ్యెడన్ = ఆగుచున్నది.

మ. కులధర్మం బెడలించి శ్రీగురునకుక గోపంబు పుట్టించి మి

త్రులసౌభాగ్యత్రనివాసదేశముల నీతోబుట్టులం బాసి ని

శ్చలతక వ్రేలెడ పుట్టికట్టుకొని; పున్నాభంబు సుష్టి స్తర

జ్వలనజ్వాలిక సోకనీక నిలుపక జ్ఞానామృతస్యందమున్.

211

టీక. ఎడలించి = త్రోసివేసి; మిత్రులక = హితులను; సౌభాగ్యత్రనివాసదేశములక = ఉత్తమసౌదరభావ, నివాసభూములకు; నిశ్చింతక = నిర్విచారముగ; ఉట్టికట్టుకొని వ్రేలెడవు = అడియాసల పడియెడవు; జ్ఞానామృతస్యందమున్ = జ్ఞానము అనెడి ఆమృతధారను; (నేతిధారలు) స్తరజ్వలనజ్వాలిక, సోకనీక = మన్నధుండను నగ్నిజ్వాలలకు తాకనీక; నిలుపక = వేయిగా ఉంచుటకు; దుస్సాధంబు, సుష్టా! = అసాధ్యముకదా! [నేను అన్నియందు పడి, దానిని జ్వలించఁజేయుట స్వభావము; దానిని తప్పించుటయు అసాధ్యము. అట్లే ఎట్టిజ్ఞానియైనను, మన్నధునికి లొంగవలసినవాడే యుట] అలం. రూపకము.

చ. చలనవిహీనవృత్తి సడినన్న పరాశరుఁ డాదియైన య

య్యల యల రాయవంటి హృదయంబులు నీరుగఁజేయు బోయ పూ
విలుతున కెంత దొడ్డపని వెన్నెల బిట్టని కాసినంతలో

1. చలన కరంగి పొంగు పసిబాలురచిత్తము మెత్తచేయఁగన్.

212

టీక. చలనవిహీనవృత్తి = నిశ్చలదీక్షయందు; సడినన్న = పేరుపడిన; అయ్యల = ఉత్తముల
యొక్క; బోయ = వేటకాండైన; బిట్టని = దట్టముగా; కాసినంతలోవలన = విరియులోపుగానే;
ఎంతదొడ్డపని? = సునకార్యము కాదుగదా! (మన్వధుని విరికోలలకు లొంగనివా రుండరనుట.) అలం.
ఆర్థపత్తి.

మ. లలితా గారవిహారులై మణిమయాలంకారులై శీలవ

ల్లలనాలాలితులై యమూల్యమృదుచేలదోర్మితాకారులై
కలమాన్నప్రియులై సుగంధధరులై కందర్పుని²బోని భూ
తలనాథుల్ జనకాదు లొందిరికదా తత్తాదృగానందముల్.

213

టీక. లలితాగారవిహారులై = సౌధములందు విహరించువారై; మణిమయాలంకారులై = రత్న
భూషణములు కలవారై; శీల.....లాలితులై = సత్పవిత్రన గల భార్యలచే నేవంపబడినవారై;
అమూల్య.....తారారులై = విలువైన మెత్తని (పట్టు) వస్త్రములచే అందమైన వేషముకలవారై;
కలమాన్నప్రియులై = మేలి పరియన్నమును భుజించువారై; సుగంధధరులై = పరిమళద్రవ్యములను
పూసికొన్నవారై; కందర్పునిబోని భూతలనాథుల్ = మన్వధులవంటి, రాజులు; తత్తాదృగానందముల్
= సాటిలేని యానందములను - సచ్చిదానందములను; ఒందిరికదా! = పొందలేదా? [తత్తాదృక్ = దానికి
దగిన' అని పూర్వటీక.] అలం. పరికరము.

మ. కలలో వార్తలు విప్పి చెప్పెడు క్రియక్ గాధాపురాణార్థముల్

దెలుపన్నేర్తురుగాని నేరరుసుమీ తీవ్రవ్రతాచారశ
ఘ్నులులై యుండెడు ముండధారులు సుముక్తుల్; డాయఁగాఁ జింతకా
యలకజ్ఞాయముతోయ మింత చదరంబా కత్పరివ్వంగమున్.

214

టీక. కలలో, వార్తలు = కలలో జరుగు సమాచారములను; విప్పి = వివరించి; తీవ్ర.....
శఘ్నులులై = ఘోరములైన వ్రతములచేతను, నియమములచేతను చక్కిలములై - కృశించినవారై;
ముండధారులు = సన్న్యాసులు; సుముక్తుల్ = ఉత్తమములైన మోక్షములను ఆపద్ధతులను; డాయఁగాఁ =
చేరుటకు; నేరరుసుమీ! = సమర్థులు కాఁజాలరుకదా! తత్పరివ్వంగమున్ = ఆ మోక్షాలింగనములు - ఆ
మోక్షసూపాదన; ఇంత చదరంబా! = అంత సులభమునుకొంటివా? చింతకాయల కజ్ఞాయముతోయము =
చింతకాయలకజ్ఞమువంటిది; [చింతకాయలకజ్ఞాయము ఒకానొక మధురభక్ష్యవిశేషము. దానిని తయారు
చేయుట మిక్కిలి కష్టము. అట్లే మోక్షమును కష్టతమమనుట.] అలం. ఉపమ.

మ. వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించి వర్ణించియున్

సర సావంతయుఁ గానలేరు తుది యోషావిభ్రమాంబోధికిఁ;
విరసాంతకరణుడవై యెటులుగా నిందించెదోయయ్య! త
త్సరసాకార ముదారమన్వధకళాస్వస్వశృంగారమున్?

215

టీక. వర.....భద్రులు = వాఙ్మయమున అజితేతినవారు; తుది = చివఱను; యోషా
విభ్రమాంబోధికిఁ = పనితలవిలాసనమద్రమునకు; సరస = హద్దు; అపంతయున్ = కొంచెమైనను;

1. క. లలన. 2. చ. బోలి. 3. చ. తట. 4. చ. తుది. 5. క. తుద.

పాండురంగ—43

[ఇచట 'సరసావతయు' అని అకారసంధి చేయబడినది.] విరసాంతకరణంండవై = రసములేని (విరసమైన) మనస్సు కలవాడవై; సరసాకారము = చక్కని రూపుకలదానిని; ఉదార... ..శృంగారమున్ = గొప్ప మనస్తాపకళకు నిధియైన శృంగారరసమును; ఎటులుగాన్ = ఏరీతిని; నిందించెదో! = నిందించుచున్నావోకదా! అలం. రూపకము.

సీ. కీలారముననుండి పాలింటి కేతేర బహుధాన్యములు చేలం బండి యొరంగ
నెడనెడం బెండ్లిండ్లు వడుగులు వొడమం గృతాస్థలై యర్థించు నర్థులలరం
బరిచారికాకోటి పనిపాటు పాటింపం జొట్టుపుసందడి నెట్టుకొనంగ
గ్రామ మెంతయు నిజప్రాభవంబున మన సత్యనిష్ఠకుం దన్ను పాక్షి గోర
తే. నిత్యనైమిత్తికములు సిద్ధిద్రబుద్ధి, నాచరించుచు హరిభుక్త మాత్మభార్య
భక్తి నిడ భుక్తి గొనుచున్గి ముక్తికాని, నిదురవంటిది తొలివంటిదియుం గాదు.

టీక. కీలారముననుండి = పసులకొట్టమునుండి; ఒరంగన్ = (వెన్నులు) పరియందుండగా = బాడమున్ = జరుగంగా; కృతాస్థలై = కోరిక నెఱవేరినవారై; అర్థులు = ఇంటికి వచ్చిన యాచకులు; అలరన్ = సంతోషింపంగా; నెట్టుకొనంగన్ = అతిశయముగ ఉండంగా; నిజప్రాభవంబున్ = తన యధికారముచేత; సత్యనిష్ఠకున్ = నిజము పలుకుటకు; సిద్ధిద్రబుద్ధిన్ = మిక్కిలి శ్రద్ధతో; నిత్యనైమిత్తికములు = కర్తవు ప్రతిదినము జరుపు ఔపాసనము, అతిథిపూజ మున్నగునవి నిత్యములు; ఆ యా పర్వములందు చేయు వ్రతములు, శ్రాద్ధములు మున్నగునవి నైమిత్తికములు.] హరిభుక్తమున్ = విష్ణునికి నివేదించబడిన అన్నాదికము; భుక్తిగొనుచున్గి = భుజించుచుండుట. అలం. స్వభావోక్తి.

క. అని తను నీక్రియ బోధించిన జరతతపస్విపలుకుం జిత్తాభోగం

బునం బెనంగనీక ప్రయుతుని, తనయుండు తన యుండు బిగి వదల కిట్లనియెన్. 217

టీక. జరతతపస్విపలుకు = ముసలిమునిమాట; చిత్తాభోగంబున్ = మనమునందు; పెనంగనీక = చుట్టుకొనసేయక; తన యుండు బిగి = తనకున్న పట్టుదల; వదలక = విడువక; [వదల కిట్లనియెన్' అనుచోట అకారసంధి చేయబడినది.]

ఉ. పుక్కిటియోవరిం జదువు పుత్తడి హత్తిన పెద్దనైన మీ

2 రొక్కక వేళ పాటవమునొందమిం జెందినం జక్కబెట్టువా;

రక్కట! యొక్కట 3 బెడకి యాడినం గీడన నెవ్వం డోపు? బే

రుక్కున నేలు నిక్కి 4 చన నొక్కండు వంకలు నొక్కశక్తుడే? 218

టీక. పుక్కిటియోవరిన్ = పుక్కిలి యను సౌధమున; చదువుపుత్తడిన్ = విద్యాదేవత - సరస్వతి; హత్తిన = లగ్నమై యున్న - పెద్దనైనన్ = బ్రహ్మగుడ; పాటవమునొందమిన్, చెందినన్ = నేర్పుపొందుటకు తప్పగా - తప్పదారిని వడంగా; చక్కబెట్టువారు = దిద్దనట్టివారు; అక్కట! = అయ్యా! బెడకి యాడిన్ = తప్పి (న్యాయముతప్పి) మాటలాడినయెడల; కీడు = అన్యాయము; పేరుక్కునన్ = మిక్కిలి ధాటితో; ఏలు = నది. అలం. దృష్టాంతము.

క. నిష్కారణముగం దన్ను బహిష్కరణము నొందజేయు నిల్వలవై రిక

శుష్కిభూతకరుణాత్మ, త్పుష్కరుం డితం 6 డనక నన్ను దూఱం దగునే? 219

1. చ. కైస. 2. చ. రొక్కక. 3. చ. బెనంగ. 4. చ. చను. 5. క. కరణ. 6. క. డనక. చ. డనక.

టీక. తన్ను = నన్ను; నిష్కారణముగ = ఎట్టి తప్పు లేకయే; బహిష్కరణమును, ఒండజేయు = తఱిమివేసిన; ఇల్లలవైరి = అగస్త్యమునిని; శుష్కి.....పుష్కరుండు = దయ లేని హృదయపద్మముకలవాడు; ఇతడు = అగస్త్యుడు; అనక = అని పలుకక; దూఱదగునే = నిందించుట న్యాయము కాదు. మీరగస్త్యమునినే నిందింపవలెనని భావము.

క. మమకారదూరునకు మిత్రములు కళత్రములు నన్నదమ్ములు నను బం

ధముల¹ పరివృంగము ధర్మమే? ²గైకొన మణుంగు సగము మైలయు సగమే? ³20

టీక. మమకారదూరునకు = మమకారము [‘ఇది నాది’ - అను భావము] లేనివానికి; కళత్రములు = భార్యలు; బంధముల పరివృంగము = త్రాళ్లబిగింపు; గైకొన = గ్రహించుటకు; మణుంగు = మడుగు - పారిశుద్ధ్యము; మైలయు = ముఱికియు - ఆపరిశుద్ధతయు.

తే. గాఢవిజ్ఞానమయమనో³రూఢమైన, నిర్మమునిధైర్య మతనుండు నేఱుడు గొన; దానధారాకరాళకాంతారదంతి, కుంభముక్తాహరణ మొనంగూడు ⁴టెట్లు? 221

టీక. గాఢ.....రూఢము = గొప్ప విజ్ఞానముతోఁగూడిన మనస్సున బాగుగ నాటుకొని నది; నిర్మముని ధైర్యము = మమకారములేనివాని ధీరత్వమును; అతనుండు = మన్నఁగుండు; నేఱుడు, కొన = స్వాధీనము చేసికొనలేడు; దాన.....హరణము = మదజలప్రవాహమున భయంకరమైన అడవియేనుగుయొక్క కుంభమునందలి ముత్యాలను గ్రహించుట; ఓనంగూడుట = సంభవించుట; ఎట్లు? = ఆసాధ్యము. అల. అధాంతరన్యాయము.

క. అకుటిలగుణవాసన తో⁵, న కలిగి మరువంపులేఁగొనయుఁబోలిన శ్రీ

శుకు నెన్న⁶రేమి? సారె జ, నకు నెంతురు పరముఖోపనతవిజ్ఞానున్. 222

టీక. అకుటిలగుణవాసన = చక్కని పరిమళము (పుష్పపక్షమున), పంకరలేని గుణానుభూతార్థ స్మృతి (శుకపక్షమున); తో⁵ = పుట్టుకతోడనే; మరువంపులేఁగొన = లేత మరువపుతీగ; ఎన్నరేమి? = ఏల లెక్కింపరు? సారె = మాటిమాటికిని; పరముఖోపనతవిజ్ఞానున్ = ఇతరులవలన సంపాదించిన విజ్ఞానము కలవానిని; జనకున్ = రాజుని యగు జనకుని; అలం. శిష్టాచమ.

చ. మునిజనభాగధేయమగు మోక్షముపక్షము లేక పల్కి నీ

వనఘువిచార! సారె గొనియాడెదు బూడిదబొట్టువోని యీ

చెనఁటిగృహస్థధర్మ మది; చిమ్రేటసింగమే? గాజు రత్నమే?

కనకశలాటుకాధమము కల్పఫలంబె? చలంబు లేటికిన్? 223

టీక. ముని.....భాగధేయము = మునులపాటి సంపద; మోక్షముపక్షము = మోక్షము వైపు - మోక్షమునందలి ఆభిమానము; అనఘువిచార! = నిర్మలమగు ఆలోచన కల మునీ! బూడిద బొట్టువోని = బూడిదబొట్టువలె ఊణికమయిన; చెనఁటి = పాడయిన; కనక.....ధమము = ఉష్ణైక్త కాయ; కల్పఫలంబె! = కల్పవృక్షపుఫలమా? చలంబులు = మాత్సర్యములు; ఏటికిన్? = ఎందుకు? [నా తపోనియలిఁజూచి నీవు అనూయపడి, యట్లు పల్కుచున్నావనట! అలం. ఉపమ, నిదర్శన.

ఉ. సంపదచేతఁగాని కొనసాగపు సువ్వె గృహస్థధర్మముల్;

సంపద పూర్వజన్మవికసత్సుకృతంబునఁగాని చేర; దా

సంపద చేరియున్⁷ మదవశంవదుంజేయు మహాత్ము నేనియున్;

జంపకు నన్ను⁸ గన్నుసిమి, చంపుండు ముంపుండు బోధగాధలన్. 224

1. చ. పరివృంద. 2. క. మైకొను. చ. కైకొను. 3. క. గూఢ. చ. రూఢ. 4. క. నెట్లు. చ. టెట్లు. 5. చ. లేమి. 6. క. న్నర. చ. మద. 7. చ. న్నుమిసి.

టీక. పూర్వ.....సుకృతంబునఁగాని=వెనుకటి పుట్టుకలో చేసినొని పుణ్యములవలనఁగాని; చేరదు = కలుగదు; చేరియున్=వచ్చినను; మదవశంవదున్ = గర్వమునకు లొంగినవానిని-అహంకార పూరితుని; చంపుడు, ముంపుడుబోధగాధలన్=ముంచివేయసట్టి చచ్చుబోధనల కళ్లతో; కన్నుసిమి= కన్ను పులిమి - కన్నుగప్పి- మోసపుచ్చి; నన్ను, చంపకు=బాధపెట్టకుము. ఆలం, 'కారణమాల.

శా. కందర్పాస్త్రములంచు నంచితతేటిత్కాండంబులంచున్ సుధా

మందస్యందములంచుఁ 1గాంచనలతామ త్రల్లులంచున్ సుధీ
బృందంబుల్ ధ్వనినిందలం దెగడు నీ బింబోష్ఠలందెల్ల నా
నందాభాసమె కాక భాసితచిదానందంబు పెంపొందునే? 225

టీక. కందర్పాస్త్రములు=మన్మథుని బాణములు; అం చితతేటిత్కాండంబులు=విసివిడిమైన మెఱు పుల గుంపులు; సుధామందస్యందములు=ఎడ తెగని ఆమృత ప్రవాహములయినవి; కాంచనలతామ త్రల్లులు= శ్రేష్ఠమైన సంపెంగతీగలు; [మత్తల్లికాశబ్దమును తెలుగుకవులు 'మత్తల్లి'గా వాడుట కలదు. ఈశవి = 'మత్తల్లి'గా కూడ వాడుచున్నాడు.] సుధీబృందంబుల్=విద్వాంసుల సమూహములు; ధ్వనినిందలన్ = వ్యంగ్యరూపమున నిందించు వ్యాజస్త్రులుచే; తెగడు=నిందించునట్టి; ఈ బింబోష్ఠలందున్, ఎల్లన్=దొండ పండువంటి పెదవి గల యీ స్త్రీలయెడ; ఆనందాభాసమె=ఆనందమువలె కనబడునదే; భాసితచిదానం దంబు = ప్రకాశించు చిద్రూపమగు బ్రహ్మానందము; పెంపొందునే? = అతిశయించునా? - కలుగునా? పండితుల వ్యాజస్త్రుతి నిట్లు గ్రహించవగును - కందర్పాస్త్రములు సుకుమారమైనవని స్తుతి; కాని యవి అత్యల్పకాలమున వాడిపోవునని (పూవులుక వున) నింద గర్వము; తేటిత్కాండంబులు అందమైనవని స్తుతి; అవి క్షణికములని నింద; సుధాస్యందములు మధురములగునవని స్తుతి; చంద్రునివలె ననియు క్షీణించునవని నింద వ్యంగ్యము; కాంచనలత లిందమైనవని స్తుతి; తీగలుతెగునని గాని, అచిరకాలమున ఎందునని గాని నింద ధ్వని, ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. కురులసిరుల్ మెఱుంగుఁజనుగుబ్బల నిబ్బరముల్ మొగంబువి

స్ఫురణము లింద్రనీలమణిభూధరశృంగకురంగలాంఛనా

దరవశదృష్టిఁ జూచెదవు తాపసవంశవతంస! తజ్జరా

భరమున వచ్చు తెల్పుఁ, బడుపాటు నిశీవలనంబు నుండఁగన్. 226

టీక. కురుల సిరుల్ = కుంతలముల అందములు; నిబ్బరముల్ = చిగువులు; మొగంబు విస్ఫు రణములు = ముఖప్రకాశములు; ఇంద్ర.....దృష్టిన్ = ఇంద్రనీలమాణిక్యములు, పర్వతశృంగ ములు, చంద్రులు అను మర్యాదకు లొంగిన చూపుతో; [ఇచట శ్రమముగా - కురులు, గుచములు, ముఖములు మీఁదివానితో పోల్చబడినవి.] తాపసవంశవతంస! = మునివంశమున పుట్టిన ఉత్తముఁడా! తజ్జరాభరమునన్ = వాని మునలితనమున; పడుపాటు = ప్రేలబడుట; నిశీవలనంబున్ = (ముఖము) ముడతలపడుటయ్యును; ['కడుపుమీఁది ముడతల చుట్టుకోలు' అని పూర్వటీక. ఇది ఆసంగతము]. ఆలం. శ్రమము, ఉపమ.

క. కుల మొల్ల గోత్ర మొల్లక, గలకంతుల నొల్ల నొల్లఁ గలుములు బాధా

నలహృతదుర్భవబాధా, నలమతిన్ కందు నొకధనముచే ననుచున్. 227

టీక. ఒల్లన్ = ఇష్టపడను; గోత్రము=వంశము; కలకంతులన్ = స్త్రీలను; కలుములు = సంపదలు; బాధా.....మతిన్ - బాధానలహృత=నిషేధము అను అన్నిచే దగ్ధముచేయబడిన; దుర్భవ బాధానలమతిన్=చెడ్డదైన సంసారముయొక్క బాధలను జీర్ణింపఁజేయు బుద్ధికలవాడనయి. ధనముచేన్ = తపశ్శక్తిచే; కందున్=చూచెదను-చరత త్రస్తముననుట.

క. ¹ఒకటికి బదియు బదింటికి, నొకనూలును గాంగఁ దనదుయు క్తులకుఁ జలిం
పక ²నొడువు వడువుదృఢని, వ్తకు నలరియు బలుకుఁ గపటసంయమి కినుకన్.

టీక. నొడువు = జబాబిచ్చు; వడువుదృఢనివృత్తు = ఆబ్రహ్మచారియొక్క గొప్ప పట్టుదలకు; అలరియు = సంతోషించియున్నను; కపటసంయమి = మాయాముని; కినుక = కోపముతో.

సీ. పందకు బోటు లోభ గ్రస్తునకు నీ గి బోయకుఁ గరుణ నపుంసకునకు
నంగనానుభము నెఱింగించు తేజగర్వో నాబుద్ధి సీయందు నాటకునికి;
నెట్లులై నగమ్ము నీ; విదివోలు నిది కివోల దనిదెల్పు దెలియునే యసదుఁ బొడువ?
నిన్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వాడోపు త్రిప్పి యొప్పుగుచోటఁ దిరుగఁజేయ?

తే. నలమి గుడి మ్రింగువానికిఁ దలుపు లప్పు
డములు కాకుండునే? యగస్త్యముని పనుపు
మీటి యూర కిగుర్చున మిన్నముట్టు
నింతమేటికి నామాట యెంతపాటి?

229

టీక. పోటు = యధము; ఈగి = త్యాగము; బోయకు = కిరాతునకు; అంగనానుభము = స్త్రీలపొందువలని సుఖము; అసదుఁబొడువ = నీచుడైన దుష్టుఁడు; నిన్నాభిముఖము = పల్లమునకు ప్రసహించునది; అలమి = ఆక్రమించి; పనుపు = ఆజ్ఞ; ఇగుర్చున = చిగురునడచే - పసికనముననే; ఇంత మేటికి = ఇట్టి గొప్పవానికి. అలం. లోకోక్తి, నిదర్శన, వ్యాజస్తతి.

ఉ. వ్యాససుతాదులం దలచి వానికి మంగలకత్తి మ్రింగె దా
సాసల నట్లు చాచె దదె యందనిపంటికి; బొందెతోనె కై
లాసముఁ జేరఁజూచెడు; చలం బదియేమి ఫలం? బటంచు నా
భూసురుఁ డీసు వెంచి మునిపుత్రకుఁ బాసి తొలంగి వెండియున్.

230

టీక. వ్యాససుతాదుల = శుకుఁడు మున్నగువారిని; వానికి = మెచ్చనకు; ఆసాసల = పేరాసలతో; అందనిపంటికి = అందిని పండునకు (పండు'బొప్పిభక్తిముగా వాడఁబడినది); అట్లు చాచెడు = మెడ యెత్తెదవు; చలంబు = పట్టుదల; భూసురుఁడు = బ్రహ్మణుఁడు; ఈను, వెంచి = కోపము రెట్టించి.

తే. కామధేనుముఖంబునఁ గార్యసిద్ధిఁ
బడయ నూహించి మాయలపన్ని చనియె;
విను మునిశ్రేష్ఠ! తపముఁ గావించువారిఁ
గనినఁ దలయేర్పుఁగాదె యాఖండలునకు.

231

టీక. కామధేనుముఖంబున = కామధేనుమూలమున; ఆఖండలునకు = ఇంద్రునకు; తల, యేర్పుగాదె! = తల నొచ్చునగదా!

సీ. ఉద్యదుత్థానసముద్యోగమాత్రావశిష్టచేతస్సార దవ్వదర్శ
క్షుతికృద్గ్రధ్వాంక్షుతలనివారణవిధాత్వరమాణవాలాగ్రదఃశపిహిత
నాదృతాధశ్యయనారంభవిస్రంభగళగకంబళాభోగఁ గాతరాక్షి
నేకపార్శ్వస్థితిస్త్వికార నిర్భగ్న⁷చరమోరుకరశల్య సాంద్రబాష్ప

1. చ. ఒకటిం. 2. చ. నుడువు. 3. చ. నల. 4. చ. యెప్పుటి. 5. క. పనుపు. చ. పలుకు. 6. క. ర. లుండ. 7. చ. భరమోరుకరశల్యబాష్పసాంద్ర.

తే. దుగ్ధనేవాసమయబోధముగ్ధవత్స, పీడితాపీనవర్జ్యంతః బృథులదామ

వేష్టితగ్రీవ నట చూచె విప్రః డొక్క, యర్జుని నిజోటజ ప్రసూణాంతరమున.

టీక. ఉద్య.....స్సారక్ - ఉద్యత్ = కలుగుచున్న; ఉత్థానసముద్యోగమాత్ర = లేచుట కైన ప్రయత్నమునకుమాత్రమునకుదగి అవశిష్ట = మిగిలిన; చేతస్సార్క = మనోబలము కలదానిని - అనగా అది మనోబలముచేతనే లేవబ్రయత్నించుగాని, శరీరశక్తిలేదని భావము. దప్తదర్శక్ = కొఱకబడిన దర్శగడ్డి కలదానిని - దానిని నమలుటకును దానికి శక్తి లేదనుట. త్తితి... వాలాగ్రక్ - త్తితికృత్ = గాయపఱచుచున్న; ఉగ్రధ్వాంతతతి = భయంకరములగు కాకులగుంపును; నివారణవిధా = అడ్డుకొను పనియందు; త్వరమాణ = తొందరపడుచున్న; వాలాగ్రక్ = తోకచివటిభాగము కలదానిని; దంశపీఠిక = అడవియొగలచే కప్పబడినదానిని - అడవియొగలు దట్టముగా ముసురుకొన్నదానిని; ఆదృతా.....భోగ్ - ఆదృత = ఆదరింపబడి; అధశ్యయసారంభ = నేల పండుకొనుటకు ముందు; విస్తంభ = స్వేచ్ఛగా నున్న; గళకంబళాభోగ్ = గంగఁడొలయుక్కు ఒప్పగలది - ఆ గోవు పండుకొనుటకుఁ బ్రారంభించినపుడు దానిగంగఁడొల ఒప్పదము లేటపడుననుట. కాతరాక్షిక్ = బెదరుకన్నులు కలదానిని; ఏక.....శల్యక్ - ఏకపార్శ్వస్థితిస్వీకార = ఒక్క ప్రక్కనే పండుకొనుటచేత; నిర్భగ్నచరమారుకరశల్యక్ = నిరిగిన క్రీడాడ కల్లనట్లుచేయు ఎముకలు కలదానిని; సాంద్రబాష్పక్ = ఎక్కువగా కన్నీరు విడుచుదానిని; దుగ్ధ.....వర్జ్యంతః - దుగ్ధ సేవాసమయబోధ = పాలు త్రాగెడి సమయమును తెలియఁజేయు; ముగ్ధవత్స = చిన్నదూడచే; పీడితః బాధింపబడిన; అపీనవర్జ్యంతః = పొదుగుమూలభాగము కలదానిని; పృగ్గల.....గ్రీవక్ = పెద్దత్రాటితోఁ గట్టబడిన మెడ కలదానిని; అర్జునిక్ = ఆవును; నిజోట.....రమునక్ = తన వర్ణకాలయొక్క ముగిటియందు; విప్రుడు; చూచెన్. ఆలం. స్వభావోక్తి.

క. చూచి యిది యల్ల మొన్నటి, వాచంయమువేల్చి గిడ్డిపడు వొందెడు నీ

నైచికికి నెట్లాకో యీ, నీచత వాటిల్లె నిన్న నేటనె యనుచున్.

233

టీక. వాచంయమువేల్చిగిడ్డిపడువు = మునియొక్క హామగ్రేనుపురీతిని; నైచికిక్ = ఆవునకు; నిన్ననేటనె = ఇంత తక్కువకాలమునందే.

చ. మతిఁ గృపక్రమ్మ బాడబకుమార¹ శిఖామణి యుద్ధరించె భూ

పతితఁ దపస్విరోహిణి నపాయపరంపరఁ బాచి సాకి యూ

ర్జితబలఁజేయఁగాఁ దలచి శిష్టహితక్ గలికాలజాత దుః

స్థతః బడు ధర్త దేవత శతచ్ఛలోచనుఁ డెత్తుకై వడిన్.

234

టీక. క్రమ్మక్ = వ్యాపింపగా - కలుగఁగా; బాడబ.....మణి = ఉత్తమఁడగు బ్రాహ్మణ పుత్రుఁడు - ఆయుతుఁడు; భూపతితక్ = భూమిపై పడిపోయినదానిని; తపస్విరోహిణిక్ = ముని ధేనువును; పాచి = తప్పించి; సాకి = పెంచి; డొర్జితబలక్ = సంపాదించిన బలముకలదానిని; శిష్ట హితక్ = శిష్టులకు మేలగుదానిని; కలి.....దుఃస్థతక్, పడు = కలికాలమునందు కలిగిన పీనదశ యందు పడియున్న; ధర్త దేవతక్; శతచ్ఛలోచనుఁడు = బహుశ్చంద్రు - విష్ణువు; ఎత్తుకై పడిక్ = ఉద్ధరించిన విధమున; ఉద్ధరింపెక్ = లేవనెత్తెను. ఆలం. ఉపమ.

క. పడఁబడఁబాటుచు గడగడ, వడఁకుచు మొదవిత నిలిచె వనజాత్ముఁడు ముక్
వెడలింపఁగ పడనిధి వెలు, వడి యించుక దెలియు పుడమిపడఁతియుఁ బోలెన్.

1. క. శిరో. చ. శిఖా. 2. క. ర. బడబడ. 3. క. బల. 4. చ. వనిత.

టీక. పడఁబడఁ = పడఁబరమని - (అనుకరణము) పామును = పేడవేయుచు; మొదవు = ఆవు; ఇంత = కొంచెము; జడనిధి, వెలువడి = సముద్రముయొడి బయటికి వచ్చి; ఇంచుక = కొంచెము; తెలియు = గోచరమగు; పుడమిపడఁతియుఁబోలె = భూదేవివలె. అలం. ఉపమ.

చ. పదములకొంకువోచి¹బిసికి² ప్రక్కలస్మక్మెడలించి దంశవం
శదమనవృత్తి నింపొసఁగి సాన్ననఖాబుల దువ్వి నెత్తురుల్
చిదికెడు³గంట్ల భూరజముఁ చిల్కి ముఖస్థతృణంబు ద్రోచి య
వైరుదవు మృదుక్రియన్ నడపి ముంగిటఁ బందిటిరాటఁ గట్టుచున్. 236

టీక. పదములక = కాళ్లకు; కొంకు = దడ; పోక = పోవునట్లుగా; బిసికి = చక్రి-సరిచేసి; ప్రక్కలస్మక్మ = పార్శ్వభాగములముడుతకు; ఎడలించి = పోఁగొట్టి; దంశవంశవృత్తి = అడవియొగలగుంపురు అణఁచు వనిచే; ఇంపొసఁగి = సంతోషముచూర్చి; నఖాబుల = గోళ్లచే; సాన్న, దువ్వి = గంగడోలు, దువ్వి; చిదికెడు = రక్తముచిచ్చునట్టి; గంట్ల = గాయములందు; భూరజము = దుమ్ము; చిల్కి = చల్లి; ముఖస్థతృణంబు = నోటిలోనున్న గడ్డిపఱకకు; ద్రోచి = లోనికి చొప్పించి.
క. చేతోజహయచ్చాయా, పాతాసహమైన మంచి పచ్చికయు విని
ధౌతకలధౌతదండవి, భాతులతజలంబులం దపసి ప్రియ మెసఁగన్. 237

టీక. చేతోజ.....నహము = మన్నభుని వాహనమగు చిలుకయొక్క కాంతి సంభవించు టనుమాడ సహించునది - అనఁగా చిలుకవచ్చె కన్నమిప్పుయగు రంగుకలది; వినిధౌత.....జలంబుల = కడుగఁబడిన వెండి కడ్డివలె ప్రకాశించు స్వచ్ఛజలములచేతను; ప్రియము = ఇష్టము; ఎసఁగన్ = కలుగఁగా.

సీ. పడఁబడ నెత్తఁబొల్పడియున్ని నాసనాభ్యాసనై పుణశక్తి పట్టుదలె
నులపాంకురములేర్పి యులుపవట్టెడుపూన్నిఁ గుశపల్లవాహృతి కుంటువడియె
నడలంగ మెడరజ్జుఁ గడువడి నిడుతమి నక్షత్రావృత్తి యవలఁ జనియెఁ
బొలఁబొల్పిలినుటకుఁ బొలయుపుల్లులఁబోవనడలించుహంకృతిఁ బెదరె మంత్ర
తే. మాసలన్నియు మొదలంటఁ గోసియున్న, గోచికట్టున కటువంటి గొడవ గడవ
రాక మెడఁజొట్టుకొనియె; నూరక యకార్య, కరణశీలర కెప్పాటఁ గలదె సుఖము?

టీక. పడఁబడఁ = పడిపోఁగా, పడిపోఁగా; ఎత్తన్, పొల్పడియున్ని = ఎత్తుటకు సిద్ధముగా నుండు కారణమున; ఉలపాంకురములు = గడ్డిపోచలు; ఉలవపట్టెడుపూన్ని = కానుక ఇచ్చు - తినిపించు పట్టుదలతో; కుశపల్లవాహృతి = చిగురుదర్శలను (హోమార్థము) తెచ్చుట; కుంటువడియె = కొఱవడియె; నడలంగ = జాతిపోఁగా; రజ్జు = త్రాటిని; తమి = కూరిమితో; అక్షత్రావృత్తి = జపమాలను త్రిప్పట; పొల = మాంసమును; పొలయు = తిరుగుచున్న; పుల్లుల = పక్షులను; పోవన్ = పోవుటకు; అడలించు హంకృతి = బెదరించు హంకారమున; గోచికట్టునకు = బ్రహ్మచారికి; గొడవ = లంపటము; అకార్యకరణశీలరకు = చెడ్డపనిని చేయఁదలఁచినవారికి. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

1. క. బిసికి. చ. బిసికి. 2. క. ప్రక్క. చ. ప్రక్క. 3. క. ర. సాన్న. 4. క. గండ్ల. 5. ర. నూర్య. గంట్ల. 6. చ. మొసఁగన్. 6. క. భ్యాస. చ. భ్యాస. 7. ప. వృత్తి. 8. క. ర. యొడ్డి.

చ. విబుధతపాదసేంద్ర! విను వేయి విధంబుల నాతఁ డేదనే
చి బలవిభేదితచికి విశృంఖలమై ఖలమైత్రి బోలె వే
గబలవిహీనతార్తి యుడుగం గడుఁగ్రొప్పున నివ్వటిల్లి బీ
ద బలిసి బందికాడగు విధంబున ద్రిష్టురు నమృహాటవిన్.

239

టీక. విబుధతపాదసేంద్ర! = దేవమునీ! నారదా! ఏదఁ = పోషించుగా; ఏచి = బలిసి; బలవిభేదితచికి = ఇంద్రునియాపు - కామధేవు; విశృంఖలమై = అడ్డులేనిదై; ఖలమైత్రిబోలె = చెడ్డవానితోడి స్నేహమువలె; బలవిహీనతార్తి = బలము లేనందునఁ గల్గు బాధ; ఉడుగఁ = తొలఁ గఁగా; నివ్వటిల్లి = విజృంభించి; త్రిష్టురు = తిరుగును. అలం. ఉపమ.

ఉ. గుండువలెఁ బలీయమగుఁ గోడియతోడఁ జరింప నారఁగఁ
బండిన బల్కునంటి ¹పస భాసీలు మైసిరి చూడ్కి కెంతయుఁ
బండు వొసర్ప నల్పగతి పాల జనింప సమాంసహిమీనకుఁ
వెండియు నిల్పెఁ జూ లుదధివీచి మణిఘృణి ³చొచ్చుచాడ్పునన్.

240

టీక. బలీయము = బలముకలది; కోడియతోడఁ = కోడెతో - ఎద్దుతో; బల్కునంటిసప = బలుకుకాంతివంటి కాంతి; మైసిరి = శరీరకోభ; చూడ్కి = చూపునకు పాలఁ = పాలవిషయ మున; అల్పగతి = తక్కువఁదనము - తగ్గిపోవుట, జనింపఁ = కలుగఁగా; సమాంసహిమీనకుఁ = ప్రతి వత్సరము ఈనునట్టి యీ అవునకు; ఉదధివీచి = సముద్రపుటలను; మణిఘృణి = మణులకాంతి; చొచ్చుచాడ్పునన్ = ప్రవేశించురీతిని. వెండియుఁ; చూలు = గర్భము; నిల్పెన్. అలం. ఉపమ.

తే. వత్సయుతయు గర్భవతియునై మాహేయి, పతివ్రతంబు నజఁప వార్పియుండఁ
⁴గంబుగర్భతర్ణకయు జరద్గర్భయు, నై నోయసురఁ జెఱుపుటావుఁబోలె.

241

టీక. వత్సయుతయుఁ = దూడతోఁగూడియున్నదియు; మాహేయి = ఆవు; పతివ్రతం బుఁ = యజమానుని (ఆ యుతుని తపోనియమమును; అణఁపఁ = నశింపఁజేయుటకు; వార్పి = ఎదురు చూచి; కంబుగర్భతర్ణకయుఁ = శంఖమువంటి కడుపుగల దూడ గలదియు; జరద్గర్భయుఁ = నిండు చూలాలును; ఆసురుఁ జెఱుపుటావుఁబోలె = కామధేవువునలె.

క. లోచనవికృతి ముకురమున, గోచరమగు పగడిఁ గపటగోచరితము దఁ

మోచిన వాచం యుమసుతుఁ, డేచిన నెవ్వగలఁ బోగిలి యి ట్లూహించెన్.

242

టీక. లోచనవికృతి = కన్నుల వికారము; ముకురమునఁ = అడ్డమునందు; గోచరము, అగు పగడిఁ = కనబడునట్లు; తన్, మోచినఁ = తనకు నాటగా; వాచంయమసుతుఁడు = మునికుమారుఁడు; ఏచిన = బాధించిన; నెవ్వగలఁ = ఎక్కువనిచారములచే; పోగిలి = దుఃఖించి; ట్లూహించెన్ = తలఁచెను.

సీ. వత్సనాభీ ¹గంధవహమయ్యో నీయావువై గాలి నీవారపాకములకుఁ
గతినకుద్దాలనక్రములయ్యో నీజన్మమునుడెక్క లక్కందమూలములకుఁ
జటులదవానలచ్చుట²లయ్యో నీగిడ్డికటుజిహ్వా బర్హిర్హి కాయములకు
నాఁజోచ్చారణోద్ధతులయ్యో నీతొట్టుకంఠహంకృతు లేణగర్భిణులకు

1. క. పసి. చ. పస 2. చ. నీకున్. 3. చ. వొల్పు. 4. క. గంజ. చ. గంబు. 5. క. యసురు. చ. యసుర. 6. క. ర. గంధవహాడయ్యో. 7. క. యయ్యో. చ. లయ్యో.

తే. నాకు మొగమోడి యాఁగా ద నరు తపస్సు, లేల యీ మైల పూయక దూల? దీని వత్సయుతముగ ¹నివ్వనీపాటమునకు, లాడిగావించు నంతఁ దొలంగు దూలు.

టీక. ఈ యావువైగాలి = ఈ యావువైయండి వీచుగాలి; నీవారపాకములకుఁ = నెవ్వరి ధాన్యపు పంటలకు; వత్సనాభిగంధవహము = వసనాభి యను విషపు గాలి; అయ్యెన్; విషపుగాలి వలె ఈ యావును ఆ పంటను నశింపఁజేయుచున్నదని భావము. ఈ జన్నమునుడెక్కలు = ఈ యావుముంగార్ల గిట్టలు; కఠినకుద్దాలవక్త్రములు = వాడీయైన గునపముల చివటిభాగములు - అగ్రభాగములు; ఈ గిడ్డికటుజిహ్వ = ఈ యావుయొక్క గఱుకునాలుక; బర్హిర్నికాయములకుఁ = కుశవసము నకు; చటులదవానలచ్చట = భయంకరమైన దావాగ్నిజ్వాల; ఈ తొఱ్ఱుకంతహుంకృతులు = ఈ యావు యొక్క భయంకరములైన యఱుపులు; పిణగర్హిణులకుఁ = గర్హముతోనున్న యాడులేళ్లకు; ఆరణోచ్చారణోద్ధతులు = గర్హస్థావమును గలిగించు మంత్రోచ్చారణముయొక్క పెద్దదెబ్బ; మొగమోడి = మోమోటమివడి; డొంగారు, అనరు = మాటుమాటాడరు; మైల = ముఱికి; దూల, ఏల? = దురదయెందుకు? - ఈ పనిమాలిన చిత్తక్షోభ నా కేల? యని భావము; ఈ పనీపాటమునకుఁ = ఈ యడవి గుంపునకు; లాడి, గావించున్ = బలిగా చేసెదను; అంతఁ = పిదప; దూలు = నింద; తొలంగున్ = పోవును. (ఇతరులవలన నిందింపఁబడ నక్కఱలేదు.) ఆలం. రూపకము.

ఉ. దండమె దీనివాలధి? సుధానిభవాకరకంచె దీని యీ

కుండపొదుంగు? దీనిముకు: గ్రోభలు భూమిబిలాంతరంబులే?

²ఖండపటంచె దీనిమెడకంబళి? మంచుఁ ద్యజించె రోసి య

³కొండొక బ్రహ్మచారి మది గూఁతులపత్తులునై యనద్దతిన్.

244

టీక. దీనివాలధి = దీనితోఁక; దండమె = యోగుల చేరి దండమగునా? సుధా.....కరకంచె = ఆమృతసహనమగు నీటి కమండులుపు ఆగునా? ముకు:గ్రోభలు = నానారంధ్రములు; భూమి బిలాంతరంబులే? = బొరియల లోపలి భాగములగునా? మెడకంబళిము = గంగడోలు; ఖండపటంచె = గుడ్డముక్కయా? . గోచిపేలికయా? అంచుఁ = అని పలుకుచు - నా దండ, కమండలాచులను విడిచి, దీనిగాపాడ నాకేమిపని యని తలచుచు; రోసి = వివరించి; అకొండొక బ్రహ్మచారి = ఆ చిన్నవడువు; కూతులుపత్తులునై = మిక్కిలి కలఁతపడి; అనద్దతిన్ = చెడ్డతనమున; త్యజించెన్ = విడిచెను; ఆలం. వక్రొక్తి. తే. క్రేపు వాపోవఁబట్టి లంకియకుఁ దాన్పి, తోలవియఁగొట్టి మెడ నొక్కతుండుగట్టి గిడ్డి వెడలించె దలత్రాడు కేల⁴దొట్టి, మారి వెడలించుచువడువున మాణవకుండు.

టీక. క్రేపు = దూడ; వాపోవన్ = అరవఁగా, లంకియకుఁ, తార్పి = (ఆవుతో) లంకె వేసి; తోలు, అవియన్ = వైచర్లము, ఊడునట్లుగా; ఒక్క తుండు = ఒక్క టొంపము (మెడలో కట్టు లావుపాటికట్టు); తలత్రాడు = తలకుఁగట్టిన త్రాటిని; కేలన్, తోట్టి = చేతితో పట్టుకొని; మారి, వెడలించువడువునన్ = మఱచిని తరిమివేయురీతిని; మాణవకుండు = బ్రహ్మచారి; గిడ్డిన్ = గోవును; వెడలించెన్. ఆలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

క. ఆధేనువు తత్కృతవహు, బాధల సక్రోధ యగుచు: బరత త్వగ్రము

ద్రోధకబోధకలితుండగు, వాధూలీముసింద్రుఁ డుండు వనమున: బడియెన్. ⁵245

టీక. తత్బాధలన్ = వానిచే పెట్టఁబడిన, పెక్కు బాధలవలన; సక్రోధ = కోపముతోఁగూడినది; పర.....కలితుండ = పరమాత్మ తత్త్వమును బోధించు జ్ఞానముచే ప్రకాశించువాడు.

1. క. నీవనీ. 2. చ. నివ్వనీ. 3. చ. గోకులు. 4. చ. ఖండ. 5. చ. కొండక. 6. చ. జుట్టి.

6. క. యతీం. చ. మునీం.

పాండురంగ—44

క. పులియున్న పాదరు మొసలికి, నెలవగు బలుమడుపు ద్రాచు నిల్చిన వట్టి
బిల మన నమ్మునివన మెవ్వలనం జొరఁజనదు వాసవ ప్రభృతులకున్. 247

టీక. పాదరు = పాద; నెలవు = నివాసము; బలుమడుపు = పెద్దకొలను; వట్టి బిలము = పుట్ట
రంధ్రము; ఎవ్వలన్ = ఏ విధమున నైనను; వాసవ ప్రభృతులకున్ = ఇంద్రులకును; చొరఁజనదు =
ప్రవేశించరాదు. అలం. రూపకము.

శా. ఆ మాయాగవి¹ మట్టె నట్టడనిలో నత్తున్దతి² రేపి మ
ధ్యేమార్గంబున నభ్రగర్భితసురాద్రింబోలి³ వల్లీకరే⁴
ఖామగ్నాకృతి నున్న యున్న తలపఃకాశల్య⁵కల్యుక్ గత
వ్యామోహం జరజివి దేవతులితు⁶ వాధూలవాచంయమున్. 248

టీక. ఆ మాయాగవి = ఆ కవటగోవు; రేపి = విజృంభించి; మధ్యేమార్గంబున్ = దారి
నడుమ; అభ్రగర్భితసురాద్రింబోలి = మేఘములతో కూడిన మేరుపర్వతమువలె; వల్లీకరే ఖామగ్నా
కృతి = పుట్టతో కూడి దట్టమైన చెట్లగుంపులతో మునిగిన ఆకారముతో; [పుట్ట మేఘమువలెను, ముని
మేరువువలెను ఉన్నట్లు పోల్చబడినది.] ఉన్నత.....కల్యుక్ = గొప్పతనము నేర్చున అతి లేతిన
వానిని; గతవ్యామోహం = నశించిన అజ్ఞానము కలవానిని; దేవతులితు = దేవసమానుని. వాధూల
యమున్; మట్టెన్. అలం. ఉపమ, పరికరవాచము.

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్థితుడయ్యె మేనిపైఁ
బెట్టినపుట్ట నెట్టివిసి బీటలువాట శ్రవశృకుంతముల్
చట్టుపల్లెత్తి ముందటికి సాగఁదలంప జటాచ్ఛటాచ్ఛవి¹
దుట్టెలుకట్టి నిద్రిలు మరుద్భుగధీశకులంబు మేల్కనన్. 249

టీక. బిట్టు, మిట్టిపడి = శీఘ్రముగా ఎగిరిపడి; పెట్టిన = ఏర్పడిన; పుట్ట నెట్టు = పుట్టచోటు -
అవిసి = పగిలి; శ్రవశృకుంతముల్ = చెవులవైచుండు పిట్టలు; చుట్టుపల్లు = రెక్కలు; జటాచ్ఛటా
చ్ఛవి = జడలగుంపులకాంతితో; తుట్టెలు, కట్టి = గుమిహూడి; నిద్రిలు = నిద్రించునట్టి; మరు
ద్భుగధీశకులంబు = పాముల గుంపు.

మ. కనవుండీవలు దావపావకశిఖాఘంబుల్ ప్రకాశింప వె
క్కనమై తోచిన కొండచందమున దీర్ఘశ్రుచంచచ్చటా
విసరక్రోధరసోగ్రమూర్తి యగుచున్ వృద్ధవ్రతిశ్రేష్ఠుఁ డా
త్తనమిహస్థితు హస్తముక్తసురభి¹ దద్వర్జి² నీక్షించుచున్. 250

టీక. కనవుండీవలు = గడ్డితీగలును, దావ.....ఘంబుల్ = కార్పిచ్చయొక్క మండల
గుంపులును; వెక్కనమై = అధికమయి; దీర్ఘ.....మూర్తి = నిడుపాటి గడ్డము, మిసములతో
చలించు కాంతినమాహము గల కోవముచే భయంకరస్వరూపుఁడు; వృద్ధవ్రతిశ్రేష్ఠుఁడు = గొప్ప
ముసలిమని - వాధూలుఁడు; అత్తశమిహస్థితు = తనకుదగ్గఱగా నున్న వానిని; హస్తముక్తసురభి =
చేతితో విడుచుచున్న గోవుకలవానిని; తద్వర్జి = ఆ బ్రహ్మచారిని - అయ్యతుని; నీక్షించుచున్ =
చూచుచు - మీఱిపద్యముతో అన్వయము. అలం. ఉపమ.

1. చ. మగడు. 2. చ. మాయావిని. 3. చ. బొల్పు. 4. క. శల్యుక్. చ. కల్యుక్. 5. క
పెట్టిన. మార్క. పెట్టిన. 6. క. వీక్షిం. చ. నీక్షిం.

ఉ. ఓరి దురాత్త! యోరి వినయోజ్ఞిత! యోరి మదాంధ! యెందు నే
వారికి జేరరాదు మనువారికి నీవన; మీవు చొచ్చి జం
భారికృతోపఘాతశతహార్యము కాని మదీయఘోరదు
ర్వారసమాధికౌరవము వమ్ముగఁ జేసితి వాసురక్రియన్.

251

టీక. వినయోజ్ఞిత! = వినయమునుండి విడువఁజడినవాడా! - దుర్విసితుడా! మనువారికి = బ్రదుకఁదలఁచినవారికి; నావనము; చేరరాదు = నమింపనసాధ్యము; జంభారి..... హార్యము = ఇంద్రుని యొక్క శతసంఖ్యాకములగు బాధలచేతను నశింపఁజేయఁదగినది; అసురక్రియన్ = రాక్షసపద్ధతిని వమ్ముగఁ = వ్యర్థమైనదానిగా; చేసితివి.

తే. వృద్ధుఁ బ్రణిధాననిర్మగు బుద్ధిబలవి, హీను నన్నిట్లు చేసితిగాన నీవు
నిట్టిప్రాయంబు నీరూపు నీవిధంబు, నదటు నుడివోయి భేకంబ వగుమనవుడు.

టీక. ప్రణిధాననిర్మగున్ = ధ్యానయోగమున మునిగినవానిని; ఇట్టి ప్రాయంబు = యావ నము; ఈరూపు = ఈస్వరూపము; అదటున్ = గర్వమును; ఉడివోయి = పోయి; భేకంబవు = కప్పవు.

శా. ఆ పృథ్వీసురసూతి తత్పదసరోజానముఁడై యిట్లనున్
'గోపాటోప మడంపుఁ డీలగినన్ గొండలో వడున్ వారిధుల్
రూపేదున్ ధర వ్రయ్యు మిక్కిరగు మద్రాపంబునా నెంత! ని
ష్టాపద్మానన్! లెస్సగాఁ దెలిసి నన్ శాపాన్నిచే గ్రాపవే!

253

టీక. ఆ, పృథ్వీసురసూతి = ఆ బ్రహ్మణపుత్రుఁడు - ఆయుతుఁడు; తత్పదసరోజానముఁడై = ఆమునిపాదపద్మములపై వ్రాలినవాఁడై; ఈరు = మీరు; అలిగినన్ = కోపించినచో; వారిధుల్ = సముద్రములు; రూపు, విదన్ = నశించును; ధర = భూమి; వ్రయ్యున్ = బద్దలగును; మద్రాపంబునాన్ = నా రూపఁగా; నిష్టాపద్మానన్! = నిష్ఠయందు బ్రవ్వయినవాడా! లెస్సగాన్, తెలిసి = బాగుగా గ్రహించి. గ్రాపవే = కాల్చుము.

క. తలుఁగని లయశిఖవని నీచ, నెఱుఁగుదు వాధూలమునికులేశ! నిజముగా

నెఱిఁగి యెఱిఁగి తనయూదల, కొఱవిం గొని గోకఁ దివురు కుమతియుఁ గలఁడే?

టీక. లయశిఖవి = ప్రళయాన్నివి; బేదలన్ = తలను; కొఱవిఁగొని = కాలుచున్న కణ్ణను తీసిని - (దానిలో) గోకన్, తివురు = గోతుటకు యత్నించునట్టి; కుమతియున్ = చెడ్డబుద్ధికల వాఁడును; కలఁడే? = ఉండునా? అలం. లోకోక్తి.

ఉ. ఉద్ధతిదక్కి యొక్కయెడ నూరకయుండఁగనీని కంధరా
బద్ధమహాహి నీ కపిలఁ బాపఁదలంచిత; నొండులేదు; దీ
నోద్ధరణాతిసాంద్రకరఁణోదధివీచిసమృద్ధి యైన నీ
బుద్ధికే జేర్చుగాఁ దగునె భూరిదవానలకీలభేలమున్?

255

టీక. ఉద్ధతి దక్కి = గర్వమును విడిచి - శాంతిపహించి; ఉండఁగనీని = (నన్ను) ఉండనీయ నట్టి; కంధరాబద్ధమహాహిన్ = మెడలోఁగట్టుకొన్న పాము అగుదానిని; ఈ కపిలన్ = ఈ యావును; దీనో..... సమృద్ధి = దీసులను రక్షించుటయందు మిక్కిలిపెద్దఁదగు కరుణాసముద్రముయొక్క యల లలో నిండినది; భూరి..... భేలమున్ = పెద్ద లోరుచిచ్చుమంటల విలాసమును, చేర్చుగాఁదగునె? అలం. రూపకము.

వ. అని మునితనమునందు ధేన్వాగమనాది తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ గల తన వృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు, నూహించి యత్రైతంగు చిత్తంబున యథార్థంబుగాఁ గనుంగొని. 216

టీక. తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ = అనిని తలుముట తుదిగా; అత్రైతంగు = ఆ పద్ధతి - అయితుడు చెప్పిన విధము.

మ. భ్రుకుటీభీషణఫాలభాగుడు తను ప్రోద్బాహుభుక్తింబు బిండుకుడుకొ బ్రస్ఫుటదోష్టపల్లవుడు చేతోభీతకృల్లలీతా రకఘూర్ణన్నయనుండు గాక శమసారస్తేరుడయ్యెను దశ స్వీకులగ్రామణి చిచ్చు చంద్రపాదవై చెన్నొందుచందంబుననె. 217

టీక. భ్రుకుటీ.....భాగుడు = బొమమడిచి భయంగరమైన నోసలు కలవాడు; తనుదుకుడుకొ = శరీరమునుండి హెచ్చుగా పుట్టిన చెనుటబిడువులు కలవాడును; ప్రస్ఫుటదోష్టపల్లవుడు = కదలుచున్న చిగురువంటి పెనవిలవాడు; చేతో.....యనుండు = మోస్తునకు బెదరు కల్గించు చలించు కనుపాపలతో తిరుగు కన్నులుగలవాడు; తపస్విగ్రామణి=మునిశ్రేష్ఠుడు-వాఘాలుడు; శమసారస్తేరుడు = శాంతరసముతోడి యున్నపు కలవాడు; చిచ్చు = అగ్ని; చంద్రపాదవై=చంద్రునిరీతిని (చల్లని)వై; చెన్నొందుచందంబుననె = ప్రకాశించురీతిని; అయ్యెన్. అలంకారము.

క. సప్రణాహుడగుచు మునిలో, కప్రదరుండాదింబు గణితమున సవ్వప్రకుమారు; దృణాంచల, విప్రుచములుగా వె! యునివిభుధాగ్రహముల్.

టీక. సప్రణాయుడు = శ్రీతితో కూడుకొన్నవాడు; కప్రదరుండాదింబు = బ్రహ్మణుల కోపములు; దృణాంచలవిప్రుచములు = గడ్డిపోచలవింటి నీటిబిడువులు.

ఉ. ఆ వసుధామరప్రభవు నమ్ముని యిట్లును 'ఎన్న! ఎన్న నా భావపథంబునకొ నిను ²నపాపునిగాఁ గనుగొంటి; నాగ్రహ ⁴వ్యావృతచిత్తవృత్తి నిటు లాడితి మీఁ దగయంగలేక; నా ⁵యా వచనంబుదప్ప ⁶దన ముం బెద మూర్ఖత నన్ను మోముటసి. 219

టీక. ఆ, వసుధామరప్రభవు = ఆ బ్రహ్మణపుత్రునిగూర్చి; నాభావపథంబునకొ = నా మనోమార్గమున; ఆగ్రహ.....వృత్తికొ = కోపమునకు లొంగిన మనోవ్యాపారమున; మీఁదు, అరయంగలేక = ముందు చూడక; ఇటులు, అడిలికొ = ఇట్లు వల్కలెని; అనయంబు = ఎల్లపుడును; ఎదకొ = మనస్సులో; నన్ను మూర్ఖతమోచుటకొ = నన్ను అజ్ఞానము పొందుటచేత; ఆ వచనంబు = ఆ శాపవాక్యము; తప్పదు.

చ. వగవకులన్న! దైవగతి వచ్చినకీడు దలంచి నెర్చునికొ బొగులకుమన్న! కర్తములపోకకు భోగమె హేతునన్న! విశ్వగురు ⁷గరింద్రవత్సలు దివానిశముకొ దలపోయమన్న! మేలగు హరిభక్తియుక్తులకు నాపద రాదుగదన్న యెన్నడునె. 260

1. చ. దుదరించె. 2. చ. పాత్రుని. 3. చ. దొంటి. 4. చ. వ్యాపి. 5. చ. యీ. 6. చ. దునియెడ. 7. క. గిరింద్రు.

టీక. వగవకుము = విచారింపకుము; దైవగతిక్ = దైవవశమున; పొగులకుము = తపింపకుము; పోకకుక్ = పోవుటకు - నశించుటకు; భోగమే = ఆనుభవించుటయే; హేతువు = కారణము; విశ్వగురుక్ = లోకగురువును; కరింద్రవత్సలుక్ = గజేంద్రునివై వాత్సల్యము కలవానిని; దివానికముక్ = రాత్రింబగళ్లు; తలపోయుము = ధ్యానింపుము. మేలు, అగుక్ = శుభము కలుగును.

సీ. జలధరంబున నెద్ది? ¹పాలపంబు పుట్టించు నిల్లాలి మెలుగుల మొల్లనులకు మున్నీరనగ నెద్ది? మొలచుట కాచాల మాణిపూసులవోని యాత్మజాలకు నీడమ్రాకన నెద్ది? నిలువ నీడై తోచు నాకట²నుండు ద్విజాపభులకు ³దాచన నెద్ది? యాధారమా దివి బ్రాకు పితృవర్యులకుఁ గుంటు⁴పిచ్చుకలకు తే. నట్టి గృహమేధిధర్మంబునందు నీవు, శుత్సనేయుట నీరీతి ⁵గొదవయొదవె ⁶నొప్పునది యొప్పు దనిపల్కు నుద్ధతులకు, గసరి పై వచ్చు తాళ్లపై గాలియైన.

టీక. ఇల్లాలి.....ములకుక్ = భార్యయొక్క తళకు లను మెఱుఱులమొత్తమునకు; జలధరంబు, అనక్ = మేఘముననది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థత; పాలపంబు, పుట్టించుక్ = ప్రకాశమును కలుగఁజేయునో; [ఇట్ల 'పాలపము = వ్యాపనము; మొల్లములకుక్ = ధనములకు' అను పూర్వ టీక అనుగతము.] అణిపూసులవోని యాత్మజాలకుక్ = అణిముఠైములవంటి కొడుకులకు; మున్నీరు, అనగక్ = సముద్రముననది; ఎద్ది = ఏ గార్హస్థ్యము; మొలచుటకుక్ = పుట్టుటకు; ఆచాలము = పాదు; [అగుచున్నదో] ద్విజాపభులకుక్ = పక్షులగుంపునకు, బ్రాహ్మణబృందమునకు; నీడమ్రాసు, అనన్, ఎద్ది, నిలువనీడై; తోచుక్ = కనఁబడునో; దివిబ్రాకు = ఆకాశమున కెగురు, స్వర్గమున కెక్కు; పితృదేవతలకుక్ = మరణించిన వంశజులకు; గుంటుపిచ్చుకలకుక్ = గుంటుచున్నపిచ్చుకలకును, గుంటివారికి; దాచు, అనక్ = మెట్టనునది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థధర్మము; ఆధారము, డోక్ = అగుచున్నదో; అట్టి; గృహమేధిధర్మంబునందుక్ = గృహస్థధర్మమునుగూర్చి; శుత్సనేయుటక్ = నిందించుటవలన; కొదవ = హీనత-అవమానము; ఒదవెక్ = కలిగెను; ఒప్పునది = ధర్మమగుదానిని; ఉద్ధతులకుక్ = దురహంకారులకు; కసరి = విజృంభించి - హెచ్చి. తాళ్లపై గాలియైన (?) వైవచ్చున్.

క. నీనింతవాడో నేనయి, పూనుదునట⁷ యెద్దిగాకపోయెడు? నని ⁸సిరు

తైనఫలమందఁదీరదు, కూనవుల⁹కకాదు విను మమర్తులకైనన్. 262

టీక. ఏను, ఇంతవాడను = నేను ఇంతగొప్పవాడను; ఏనయి = నాయంతట నేనయి; ఎద్ది కాకపోయెడుక్ = నా అనుకొనునది ఏది జరుగదు? అని = అనుకొని; నుంతైనన్ = కొంచెమైనను; అమర్తులకైనన్ = దేవతలకుఁగూడ; ఫలము, అందక్, తీరదు = ఫలమును పొందుటకు సాధ్యము కాదు.

సీ. మును లనుష్టుభమునఁ దనుఁగొల్పఁదగువాని బ్రహ్మాదుఁబ్రోవఁ బొల్పడినవాని

ద్వాత్రింశదురుభుజాస్తంబాఘ్నఁ డగువాని నశ్వత్థమూర్తియై యలరువాని

¹⁰జక్రంబుచే తే త్రజవముఁబ్రోచెడువాని వివిధాయుధంబుల వలయువాని

నలఘుదివ్యాకల్పములఁ జూడఁగలవాని భీమరథ్యాపగానీమవాని

ఆ. వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల, వాని నిలిచి కొలుచు¹¹వారివాని

శ్రీనృసింహదేవు నేవింపు భేకంబ, వై తదంఘ్రిమూల మధివసించి. 263

టీక. అనుష్టుభమునక్ = అనుష్టుభమును ఛందస్సుతో - (పాదమునకు 8 అక్షరములు గల ఛందస్సుతో); ద్వాత్రింశ . . ఘ్నఁడు = స్తంభములవలె గొప్పవగు ముప్పదిరెండుబాహువులు (కాఖలు)

1. చ. యెలపం. 2. చ. నొందు. 3. ర. దాచన * క. రమా. 3. చ. పిచ్చి. 4. క. గొడవ. 5. చ. గొదవ. 6. క. నొప్పుగతి నొప్పుగనగల్గ. 7. చ. నొప్పుగదియొప్పుదనిపల్కు. 8. చ. యేనయి. 9. చ. యద్ది. 10. చ. కు. 9. చ. క. క. కు. 10. క. చక్రంబు. 11. క. వాని. చ. వారి.

కలవానిని; ఆశ్వత్థమూర్తియై = రావివృక్షపుటాకారము కలవాడై; అలఘు.....ములక్ = ఎక్కువైన దేవకల్పములగు కాలములను; భీమ.....వానిక్ = భీమరథీనదీప్థలమున ఉన్నవానిని; నిలిచి = శ్రద్ధభూని; కొలుచువారివానిక్ = సేవించువారి స్వాధీనమగువానిని; భోకంబవై = కప్పవై; తదంఘ్రి) మూలము, అధివసించి = అతని పాదములకడ నివసించి - సేవింపుము. అలం. పరికరము.

తే. దద్దురాంగనయందు సంతానసిద్ధి, నీకు నగుఁ గొంతకాలంబు నిర్లమింప
దాన నీచుపితృణంబు తలఁగి శాపమోక్షసంప్రాప్తియును గల్గు నాక్షణంబు.' 264

టీక. దద్దురాంగనయందుక్ = అడుకప్పయందు; నిర్లమింపక్ = గడవఁగా; పితృణంబు = పితృదేవతలయుణము; తలఁగి = తీరి; [సంతానముకలుగుటచే ననుట.] శాపమోక్షసంప్రాప్తియుక్ = శాపముయొక్క విడుదలను పొందుటయు.

వ. అని యిన్విధంబున వాఘాలుండు శాపావధి నొడివి యవ్వట్టువు నాశ్వాసించి
విశ్వాద్భుతజనకంబుగ నంబుగుహప్రియమండలంబు భేదించికొనుచుం జని యప
వర్గసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుండయ్యె నిచ్చట వియచ్చరథేసువు నేలినవానివని
సఫలంబుచేసి ఫలోదయంబు నలంకరించె, ప్రగుఱతుండును విఫలప్రయ
త్నండై యయత్నసంప్రాప్తంబగు నిజవ్యసనంబుగ నునుగుఱయ్యును సాయం
సమయకుముదంబుచందంబునఁ గొంతకొంత తచ్చార్చితవచనంబుల వడదీతిన
వాడై జగత్ప్రయవనిత్రీకరణప్రవణంబగు పాండురంగక్షేత్రంబునకుం జని. 265

టీక. శాపావధి = శాపాంతమును; నొడివి = తెలిపి; ఆశ్వాసించి = ఊరడించి; విశ్వా...
...కంబుగక్ = లోకమున కాశ్చర్యము కలుగునట్లు; అంబుగుహప్రియమండలంబు = సూర్యమండల
మును; [మోక్షము పొందువారు సూర్యమండలమును భేదింపుకొని, పోవుదురని శ్రుతి.] అపవర్గ...
...సాసీనుండు = మోక్షసామ్రాజ్యసింహాసనముపై కూర్చున్నవాఁడు - మున్దుండు; వియచ్చరథేసు
వుక్ = కామధేనువుకూడ; విలినవానివని = ప్రభుకార్యమును; ఫలోదయంబును = ఫలప్రాప్తిని,
గర్వంబును; అలంకరించెను = పొందెను. అయత్నసంప్రాప్తంబు = ప్రయత్నములేక సాధించినది -
అనుకోనకుండ వచ్చినది; నిజవ్యసనంబునక్ = ఆపదపలన; అనుగుఱయ్యును = బడలియున్నను;
సాయం.....చందంబునక్ = సాయంకాలమందలి కలువభూవునతె; వడదీతినవాడై = తెప్పటిలిన
వాడై; జగత్ప్రయ...ప్రణంబు = ముగ్ధిలోకములను పవిత్రములుగా చేయుటకు నమర్థమైనది.

క. భీమ' ధిఁ దొట్టి తీర్థస్తోమంబులన్లెల్ల దనువుఁ దోఁగించి ముని
గ్రామణి కుహనాభీరశి, ఖామణిమణి సౌధరాజగర్భాగతుడై. 266

టీక. తొట్టి = మొదలుకొని; తనువుక్ = దేహమును; తోఁగించి = ముంచి; మునిగ్రామణి =
ఉత్తమముని యగు ఆయుతుఁడు; కుహనా.....గతుడై = కపట గోపకశ్రేష్ఠుఁడగు కృష్ణుని మణి
మయదేవాలయము లోపలికి వచ్చినవాడయి.

సీ. సురతరుప్రసవరింఘోళి¹మాళివిసీల జలదంబులోని² క్రొందఱుకు లెసఁగ మెఱవఁ
మొగమువెన్నెలయేటి³ మొగఁదేలుమగమీలగతి⁴ బత్తలాక్షియుగ్మకము
గఱియ నెఱ్ఱెను చీకటిమ్రాకుఁ బ్రాకు బంగరుతీగక్రియఁ దూలఁగద్రుశాటి
యుడుపథంబున⁵ బాటు⁶ నుడురత్నతతిభాతి మెశహారములపెన పుడమిఁదాఁక

1. చ. గ. 2. చ. దీతి. 3. క. లోలేదు. చ. లోకన్నది. 4. చ. చూశి. 5. చ. క్రొత్తకు.
6. క. మొగలేటిమగమీల చ. మొగిదేలుమొగళాల. 7. క. పత్తి. 8. చ. మీలు. 9. క. సురు. చ. నుడు

తే. నచ్చరలు వీవనలు వీవ నంగరాగ

వాసనలు భూషణార్పులు నేసరేగఁ

బిటిది దెసనున్నరమమీఁదఁ నొఱఁగి ధవళ

చలదళచ్చాయ నుండు విట్టలు నుతించు.

267

టీక. సుర.....దళుకులు - సురతరుప్రసవరింఁగి = కల్పవృక్షపుపూవులసమూహముగల; (పూలచే అలంకరింపఁబడిన); మాళి = శిరస్సనెడు; వినీలజలవంబులోని = కాటుమబ్బులోని; క్రొందళుకులు = క్రొత్తకాంతులు ఎనఁగఁ = వ్యాపింపఁగా; మొగము.....గతిఁ - మొగమువెన్నెలయెఱి మొగ = ముఖమును వెన్నెలయెఱిద్వారమున; తేలు = లేలుకట్టి; మగమీలగతిఁ = మగచేఁపలపెధమున; పక్షలాక్షియొక్కము = రెప్పులపాటు గల రెండు కన్నులును; మెఱవఁ = ప్రకాశింపఁగా; కటియ.....మ్రాకుఁ = నల్లనిశరీరమున తమాలవృక్షమువయి; కద్దుశాటి = పీతాంబరము; తూలఁ = చలింపఁగా. ఉడుపథంబునఁ = ఆకాశమునుండి; ఉడురత్నతతిభాఠిఁ = గొప్పచుక్కలగుంపువలె; మెడహారములవెన = మెడలోని హారములమెలిక; తాఁకఁ = అంటఁగా: అచ్చరలు = అప్పురసలు; వీవనలు = చామరములు; అంగరాగవాసనలు = మైపూఁతలపరిమళములు; భూషణార్పులుఁ = నగలతళుకులును; ఏసరేగఁ = విజృంభింపఁగా; పిటిదిదెసఁ = వెనుకభాగమున; ధవళ... ..చ్చాయఁ = తెల్లని రావిచెట్టునీడను. [పూర్వటీకలో 'వెన్నెలయెఱి మొగ రేటి' అను పాఠము ననుసరించి 'మొగ రేటి' = ముఖంబున నదియందలి అను నర్థము వ్రాయఁబడినది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఫాలము నొచ్చు వంక నెలపై వెలుగొందెడు లోహితాంగునిఁ

బోలఁగఁ గంబుగర్భమునఁ బొల్పుచునీలములీలఁ గంధరా

కాళిమ యుల్లసిల్ల విధుఖండము కెంజడకెంపుఁదమ్మిలో

బాలమరాళమట్లలర భాసిలు శూలి, లలాటపట్టికన్.

268

టీక. ఫాలముచుక్క = నొసటిబొట్టు; వంకనెలపైఁ = నెలవంకపయి; లోహితాంగునిఁ = అంగారకుని; బోలఁగఁ = సరిబోలఁగా; కంధరాకాళిమ = మెడవైపున్న నలుపు; కంబుగర్భమునఁ = శంఖములో; పొల్పుగు = ప్రకాశించు; నీలములీలఁ = ఇంద్రనీలమువలె; ఉల్లసిల్లఁ = ప్రకాశింపఁగా; విధుఖండము = అర్ధచంద్రుడు; కెంజడకెంపుఁదమ్మిలోఁ = ఎఱ్ఱనిజడ యను నెఱ్ఱతామరపూవువయి; బాలమరాళమట్టు = పిల్లహంసవలె; భాసిలు, శూలి = ప్రకాశించునట్టి శివుఁడు; లలాటపట్టికఁ = నొసటియందును. [ముందు సమన్వయము.] అలం. ఉపమ.

మ. నలినాస న్నులినాసనాననపురాణస్థానముల్ డాయోకి

ముల బలోమాయలబోరుతల్పు లధరంబుల్ గెంపువాచూరులుఁ

గల విద్వద్వదనాంతరాళనవరంగక్షోణి రాణించు ను

జ్వలవజ్రప్రజశంఖసంఘనిభ భాషాయోష జిహ్వస్థలిన్.

269

టీక. నలిఁ = తగునట్లును; ఆసఁ = ఆశతోను; నలినాసనాననపురాణస్థానముల్ = కమలాసనుడగు బ్రహ్మయొక్క ముఖములను ప్రాతఁచోటులను; డాయక = సమీపింపక; ఇమ్ములఁ = ప్రీతితో; బోరుతల్పులు = పెద్దతల్పులు, నాలుకలు; అధరంబుల్ = క్రిందివి పెదవులు; కెంపువాచూరులుఁ = కెంపులుతాపిన ముంజూరులును (ఎఱ్ఱని మీఁదిపెదవులు); విద్వ.....క్షోణిఁ = విద్వాంసుల నోళ్ల లోపలిభాగములను సాధభాగములందు; రాణించు = ప్రకాశించునట్టి; ఉజ్వల...

1. క. లనేసరెగ బిటిది చ. లునేసరేగ పరిది 2. చ. నునిసి. 3. చ. ప్రక్కనిల.

4. చ. గర్భ. 5. చ. కి. 6. చ. ల్తాయ. క. ల్తాయ.

నిభ = ప్రకాశించు రవలనలెను, శంఖములసమూహమునలెను ఉండునది; భాషాయోష = సరస్వతి; జిహ్వస్తలిక = నాలుకపైని; [విష్ణుజిహ్వపై సరస్వతి యున్నదనుట] అలం. గూఢము.

సీ. లలితకుంతలశైవలము ముఖైందచబింబ మధరాధర ప్రవాళాంకురంబు

చలనస్యభావలోచనమహామీనంబు కమనీయకంధ రాకంబుకంబు

గర్విత స్తనకత్వత్వాభోగంబు విశద త్రివలిభంగవిలసనంబు

1 మధ్యవృత్తానర్తమహితంబు కటితటిద్వీపంబు పృథులోగుదివిజకరణి

తే కరము పదకూర్తపృథుకంబు గ్రన్థ సఖర మణికలాంబు సగును నే మగువరూపు భూరిసౌభాగ్యసంపద బోలు దండ్రీ, నా సుధాంభోధిపుత్రి బాహంతరమున.

టీక. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యసంపదచే తన తండ్రీగురు నముద్రుని చీలుచున్నదని వివరింపబడినది. లలితకుంతలశైవలము = (లక్ష్మీరూపు); పాచిమాటి చక్కని పొడవు కలుకలది. (స. రూపు) కుంతలములవంటి పాచికలది; ముఖైందచబింబము = (ల) ఛంద్రబింబమువంటి ముఖము కలది, (స) ముఖుగు చంద్రబింబము కలది; మధు.....రంబు = (ల) పగడపుములకవంటి తియ్యని పెదవికంది, (స) మధురాధరమువంటి పగడపుములక కలది; చలన.....మీనంబు = (ల) పెద్దచేపలవంటి చలించు కన్నులు కలది, (స) చలించులోచనములవంటి పెద్ద చేపలు కలది; కమ.....కంబు = (ల) శంఖమువంటి చక్కని మెడకలది, (స) చక్కనిమెడవంటి శంఖముకలది; గర్విత.....భోగంబు = (ల) వర్ణములచోలు పొగరుచున్నలు కలది, (స) గబ్బిగుబ్బలవలె ప్రకాశించు వర్ణతముల పరిపూర్ణత కలది; విశద.....పిలసనంబు = (ల) అలలవంటి వశల విలాసము కలది, (స) స్పష్టమైన త్రివళిల వలె నుండు అలలవిలాసము కలది; మధ్య.....మహితంబు = (ల) నుడివంటి నాభి కలది; (స) బొడ్డువంటి నుడిగలది; [మధ్యవృత్త = బొడ్డునెడ] అని పూర్వటీక. అది మధ్యవృత్తము కాని మధ్యవృత్తముకాదు] కటితటిద్వీపంబు = (ల) ద్వీపములవంటి పిఱుదులు కలది; (స) పిరుదులవంటి ద్వీపములుకలది; పృథులోగు దివిజకరణికరము = (ల) విరావతముతోండమువంటి గొప్పతొడలు కలది; (స) పెద్దతొడవంటి విరావతము హస్తముకలది; పదకూర్తపృథుకంబు = (ల) తాచేటిపిల్లవంటి పాదములు కలది, (స) పాదములచోలు తాచేటిపిల్లలుకలది; సఖరమణికలాపంబు = (ల) మణులగుంపులవంటి గోళ్లు కలది, (స) నఖములవంటి మణులగుంపుకలదియు; ఏ మగువరూపు = ఏ లక్ష్మీదేవిస్వరూపము; తండ్రీ; పోలుక = పోలియుండునో; ఆ సుధాంభోధిపుత్రి = పాలనముద్రపువట్టి యగు నా లక్ష్మీదేవి; బాహంతరమున = అొప్పుపైని; [ముందున కన్వయము. లక్ష్మీ విష్ణునిరొప్పుపైనున్న దనుట.] అలం. ఉపమ. ఉదాత్తము.

మ. సితకీరస్ఫటికాక్షమాలికలు గంజేదోయి సంధించి భా

రతి వామాంకతలంబునక సతతముక రంజిల్ల గల్లోలసం

గతహంసోత్తమఘనపంక్తి యగు గంగావాహినిం దాల్చు దై

వతశైలంబున దేజిల్లు నల విశ్వస్రష్ట నాభిం దగన.

271

టీక. కంజేదోయి = ఎఱ్ఱనైన (అందమైన) రెండుచేతులందును; సితకీర, స్ఫటికాక్షమాలికలు = తెల్లచిలుకను, జవమాలికను (క్రమముగా); సంధించి = కూర్చి; భారతి = సరస్వతీదేవి; వామాంకతలంబునక = ఎడమవైపున; రంజిల్ల = ప్రకాశింపగా; కల్లోల...పంక్తి = అలలయందు లగ్నమైన ఉత్తమహంసయు, నురుగును కలది; గంగావాహిని = గంగానదిని; దైవతశైలంబు = కైలాసము; తేజిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; విశ్వస్రష్ట = బ్రహ్మ, [ఇచట బ్రహ్మ శైలముతోను, సరస్వతి

1. క. మధ్యవృత్తావర్త. చ. మధ్యవృత్తావర్త.

గంగతోను, తెల్లచిలుక హంసతోను, జవమాల నురుగుగుంపుతోను పోల్పబడినవని ఎఱుగవలెను.] అలం. ఉపమ.

తే. రత్నసందర్భగర్భ యీ రత్నగర్భ

చరణపీఠంబుగా నున్న సకలభువన

మయుని నినుఁ గంటి దేవ! నాభయము లుడిగె

నని తపసి ప్రీతిఁ గంసాభియాతిఁ బొగడి.

272

టీక. రత్నసందర్భగర్భ = రత్నముల సమూహము గర్భమున గలవైన; ఈ రత్నగర్భ = ఈ భూమి; చరణపీఠంబుగా = పాదపీఠముగాను; ఉడిగె = నశించెను; తపసి = ముని - ఆయుతుఁడు; కంసాభియాతి = కంసశత్రువగు శ్రీకృష్ణుని.

క. అంటఁ జని వటువు త్తరది, క్షటమునఁ గనుఁగొనియె దరశతరతరుమూర్తి

బటునఖరశైత్యమున నా, నట ముడిపి సురారి నేలు రసీకు నృసింహున్. 273

టీక. వటువు = బ్రహ్మచారి; ఉత్తరదిక్షటమున = ఉత్తరదిగ్భాగమున; తరశతరతరు మూర్తి = ప్రకాశించు వృక్షస్వరూపముకలవానిని; ఖరనఖరశైత్యమున = వాడిగోళ్లతీక్షణతచేత ["నఖరశైత్యమున = గోటిచల్లఁదనముచేత" అని పూర్వటీక.] అరటము = కష్టము; ఉడిపి = పోనడచి; సురారి = రాక్షసుని - ప్రహ్లాదుని; రసికు = కరుణారసపూర్ణుని; నృసింహున్ = [నృసింహుఁడచట రావిచెట్టు రూపమున నున్నాడని గ్రహించవగును.]

క. శాశ్వతకరుణాంబుధి న, నిశ్శబ్దవిభుం గనుటఁ గోలె విప్పుని మది మా

నీశ్వరశాపవికార మ, నీశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయ మొనరింపన్. 274

టీక. శాశ్వతకరుణాంబుధి = స్థిరముగ ఉండు దయానముద్రుఁడగువానిని; కనుటగోలె = చూచినది మొదలుకొని; విప్పునిమది = అయుతుని మనస్సునందు; మానీశ్వర శాపవికారము = వాఘాలమునిశాపమువలనఁగల్గు వికారము; అనశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయము = స్థిరముగ చెడ్డచేష్టలను జరుపుటను; ఒనరింప = చేయఁగా.

శా. నీరప్రాంగణకర్మటీబిలములన్ నిద్రింప మృత్సామయా

హారంబున్ గబళింపఁ బెల్లఱవ నీట్టట్టుం బ్లుతంబుల్ గొనన్

దూరాయాస్యదహ్నిద్రభీతిహతి గొందుల్ దూఱఁగోరున్ మదిన్

సారాపేశమనోబలం బగు భవిష్యద్భేక ముల్నేకమై.

275

టీక. సారాపేశమనోబలంబు = సారము తొలగిపోయిన మనోబలము కలది - ధైర్యము లేనిది; అగు; భవిష్యద్భేకము = కష్టముగా మాఱబోవు నయుతుఁడు; ఉల్నేకమై = అతిశయించినవై; నీర.....బిలములన్ = నీటియొడ్డుననుండు ఎండ్రొకన్నములందు; నిద్రింపన్ = పండుకొనుటకును; మృత్సామయాహారంబున్ = మట్టిసంబంధమగు నాహారము; పెల్ల, అఱవన్ = గట్టిగా అఱచుట కును; ప్లుతంబుల్, గొనన్ = దాట్లు వేయుటకును; దూరాయాస్యదహ్నిద్రభీతిహతి = దూరమునుండి వచ్చుచున్న శాములభయము పాటున; గొందుల్ = నందులను; దూఱన్; మదిన్ = మనస్సులో; కోరున్.

క. ఈ వడువున శాపవ్యూర, నావేశము గదిరియును మహాధైర్యముతో

నా విప్పుడు సుప్రతిభా, దేవేజ్ఞుఁడు ప్రస్తుతించు దితిసుతేశత్రున్. 276

టీక. ఈవడువున = ఈరితిని; కావ.....వేశము = కావకవ్యము పూనుట; కదిరియును = కలిగినను; సుప్రతిభాదేవజ్ఞుడు = గొప్పబుద్ధిచేత బ్రహ్మస్థి యగువాడు - ఆయుతుడు; దిలికుక శత్రు = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణుదేవుని; ప్రస్తుతించున్.

ఉ. ఆ సభ సుక్కుగంబమున నాక్రియ సుద్భవమంది యాసురం

గ్రేసరహృద్విదూరణము కిందిదాదంచితహాసకృత్యమున్

గా సమకట్టి నున్ బెరుపఁగాఁ గతమేమి పునర్భవస్సృహన్

నీ సుట తెవ్వరేఁ దెలియనేర్తురే? ముశ్యస్యస్య గాధినాయకా !

277

టీక. ఆక్రియన్ = ఆరితిని; ఉద్భవమంది = పుట్టి; ఆ, సురా.....దూరణము = ఆ రాక్షసరాజగు హిరణ్యకశిపుని గుండెలు చీల్చుట; [హృద్విదూరణము = గుండెలు పగుల్చుట] అని పూర్వటీక. కింది.....కృత్యముంగాన్ = చిన్న చియనవులతో జేయు పనియగునట్లుగా; సమకట్టి యున్ = ఏర్పఱచియు; పునర్భవస్సృహన్ = గోళ్లయందలి బోరినను [వానిని చగువుటకు గట్టిగోళ్లు గల మృగరాజుహామమును గ్రహించుటయందలి బోరికననుట], సగసారమునందలి బోరికను [మరల కృష్ణ రూపమున జన్మించుబోరికననుట]; నీసటలు = నీకాలు, నీమాయలు; తెవ్వరే = ఎవ్వరయినను; మర్త్య మృగాధినాయకా; = నరసింహప్రభా !

ఉ. మిష్టటమైన వాడి¹పవిమిత్రములై వెలుగొందు నీ నఖా

గ్రమ్మలకున్ మృదుప్రకృతిగల్గుట కొత్త రమానుచాన్

ర్భమ్మ²యందు; నందుఁగలసారగతుల్ నఖ రాభిసాతనా

ధ్యమ్ములు³గామిఁ గావలయు నట్లగుటల్ దిలిపుత్ర శాత్రవా !

278

టీక. మిష్టటమైన = అధికమైన; వాడిపవిమిత్రములై = వాడిమైన పశ్చాత్తాపమునకు నమానములై; నీ, నఖాగ్రమ్మలకున్ = నీకొనగోళ్లకు; రమా.....లయందున్ = లక్ష్మీదేవి గట్టి గుబ్బలప్రక్కలందు; మృదుప్రకృతి = మెత్తదనము; కొత్త = వింత; దిలిపుత్ర శాత్రవా ! = రాక్షసులకు శత్రువగు ప్రభా ! అట్లగుటల్ = అనీ వాడిగోళ్లు మెత్తనివగుటలు; అందున్ = ఆ కుచ పార్శ్వప్రదేశమున; సారగతుల్ = బలవద్దతులు; నఖరా.....ధ్యమ్ములు = గోళ్లనొప్పులను సాధ్య మగునవి; గామిన్ = కాకపోవుటచే; కావలయున్ = ఆయి యుండును. ఇందు లక్ష్మీదేవిస్తనాతి న్యము తెల్పఁబడినది. అలా, ఆక్షేపము.

ఉ. కోపవికారమంచు నొకకొందలు, కొందలు భక్తలోకర

మౌపరతంత్రతాజనితసాంద్రకృపాగుణమంచుఁ గొందలు

ద్వీపిలవీరసింహవిహృతి స్ఫుటభేటవికారమంచు నీ

మాపుల⁴రక్తిమం జొగడుచున్ సుతియింపుదు రిశ్వరేశ్వరా !

279

టీక. ఈశ్వరేశ్వరా ! = దేవతలకు దేవతయైనవాడా ! నీమాపులరక్తిమన్ = నీ కన్నుల లాని ఎఱుపును; భక్త.....గుణము - భక్తలోకరమౌపరతంత్రతా = భక్తులసమూహమును రక్షించుటయందలి యాసక్తిచే; జనిత = పుట్టింపఁబడిన - కలిగిన; సాంద్రకృపాగుణము = ఎక్కువైన దయ; ఉద్వీపిత.....వికారము - ఉద్వీపిత = మిక్కిలి ప్రకాశించు; వీరసింధువిహృతి = వీరుల సముద్రము (సమూహము) నందు విహరించుటచే; స్ఫుట = స్పష్టమైన; భేటవికారము = డాలువాలుయొక్క (వాలు = సన్ననితోలు) మాటురూపుకలది; అలా, ఆక్షేపము.

చ. హరికిరి దంష్ట్రనాటువడి యొందవరేఖచలిర్చు పూర్వభూ
ధరశిఖరం బనంగ నుతిదాల్చు కుచంబున బొల్చు భూసలిక
బరిహసనం బొసర్చు రమభావము సిగ్గున మ్రొగ్గజేయవే
నరమృగరాజ! నీ సఖము నాఁటిన ¹బొల్చు నురోజకుంభముల్.

270

టీక. హరికిరిదంష్ట్ర = వరాహవతారమూర్తి కోటచే; నాటువడి = గంటువడి; బిందవ రేఖ = చంద్రరేఖచే; తలిర్చు = ప్రకాశించునట్టి; పూర్వభూధరశిఖరంబు, ఆనంగ = తూర్పు కొండకొనయో అనునట్లు; నుతిక, తాల్చు = పేరుపడిన; కుచంబున = స్తనముచే, భూసలిక = భూదేవి; పరిహసనంబు, బసర్చు = ఎగతాళిచేయునట్టి; రమభావము = లక్ష్మీదేవియాశయమును; సిగ్గున = సిగ్గుతో; మ్రొగ్గజేయవే = ఎక్కువగునట్లు చేయవా? - లక్ష్మీకి ఎక్కువ సిగ్గుగల్గ జేయవా? [ఆమె చెందు స్తనములనుగూడ నఖిలముల నలంకరించి-ఆమె సిగ్గుపడునట్లు చేయుదువనట.] నరమృగరాజ! నరసింహ! పొల్చు = ఒప్పును - ప్రకాశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. పరిపూర్ణ చంద్రబింబము ⁴నక్షత్రచక్రిలోఁ గొనసాగు విద్రుమాంకుర మనంగఁ
⁵గన్నె గేదఁగితేకు కత్తులబోనిలోఁ జిక్కిన⁷యశారాగ్నిశిఖ యనంగ
వెండికంబములతో వియ్యంపుఁబొత్తెత్తు యమునాతరంగసంఘము లనంగఁ
ప్రాలేయగిరి వెన్కభాగంబువహించు పవనపారణకులప్రభు ననంగ

తే. మొగమునకు బిగి గావించు మిగులుంగన్ను
దంష్ట్రకాంతరజిహ్వయుఁ దఱచుఁ గేల
నలుంగులు ⁶బిటుందవాలము గలుగు నిన్ను
గొలుతు దితిపుత్ర చేతఃకుకూలదహన!

281

టీక. పరి.....చక్రిలో = నిడుచంద్రునినడిమిభాగమున; గొనసాగు = ప్రకాశించు; విద్రుమాంకురము, ఆనంగ = వగడపుమొలకయో అనునట్లు; [మొగమునకు బిగి కావించు మిగులుంగన్ను (ఎక్కువగన్ను) ప్రకాశించునని ఎత్తుగీలితో సమన్వయము.] కన్నె.....బోనిలో = లేత మొగలిరేకుల బోనిలోవల; యశారాగ్నిశిఖ = బాడబాగ్ని; [కోటలనడుమను నాలుక ప్రకాశించు చున్నదని భావము. [కోటలు కత్తులబోనితోను, నాలుక బడబాగ్నితోను పోల్చుటచేసి.] కంబముల తో = స్తంభములతో; వియ్యంపుఁబొత్తు, ఎత్తు = వియ్యమును పొందు - సరిసమానమైన, [చేతులు వెండికంబములవలెను, వానిలోని కత్తులు యమునాప్రవాహములవలెను ఉన్నవని పోలిక.] ప్రాలేయగిరి వెన్కభాగంబు = హిమాలయపువెనుక ప్రక్క; పవన.....ప్రభువు, ఆనంగ = పాములతోడను నట్లుగా; [తెల్లనిదేహమువృద్ధభాగమున తోకయున్నదనుట. హిమాలయ, దేహములకును, సర్పవాలము లకును పోలిక.] దితి.....దహన! = రాక్షసులమనస్సులకు కుమ్ము (ఉమక) నిప్పు అయినవాడా! అలం. ఉత్పేక్ష, క్రమము.

తే. అని నృవార్యక్షవద్య నర్యమసహస్ర, దివ్యతేజఃప్రభావుఁ గీర్తించి యతఁడు
తత్త్వదద్వంద్వమునకు వందన మొనర్చి, తపసిత్తిట్టినఁ బ్లవమయ్యెడ దలె ట్టణంబ.

టీక. నృవార్యక్షవద్య = నరసింహమూర్తిని; అర్యమ.....ప్రభావు = వేయిమంది సూర్యుల తేజఃప్రభావము కలవానిని; కీర్తించి = కొనియాడి; అతఁడు (= ఆయుతుఁడు); ప్లవము = కప్పు.

1. క. దలిర్చు. చ. దలిర్చు. 2. చ. మ్రొక్క. 3. చ. బొందడు. 4. క. నందు. చ. నడు. 5. క. కన్నె. 6. క. బోను. చ. బోని. 7. చ. యశారా. 8. చ. బిటుంది.

క. ఆ శమము నావివేకం, ధాశుని నాతపంబు లాబహునిగమ

ప్రాశస్త్యము నటులయ్యె మునీశునకును; దైవభుజన క్రిష్టిని దలచన్. 233

టీక. శమము = శాంతియును; బహునిగమప్రాశస్త్యము = వివిధాగమవిజ్ఞానమును.

ఆ. అస్తదాదికూనసావాబవలయప్ర, కాశభక్తిగూక్తికల్పితకు

మూల మనగ నొప్పు నా లోకవిభు సంఘి, మూల మాశ్రయించి జాలిమాలి

టీక. అస్తదాది.....లతకు = మామటిపారిమనస్సులను హనుయొక్క వలయమున ప్రకాశమగు భక్తితోడికూడిక యను కల్పవృక్షపుతీగను; మూలము = నీరు; శ్రీమూలము = పాద మూలమును; జాలిమాలి = దుఃఖమును విడిచి; (మూడున కన్వయము.) 1. ల. ఉత్పీడ, రూపకము.

ఉ. ముత్తియముల్ ప్రవాళదళముల్ గడుకాన్బలె గూడినట్లులై

క్రోత్తగునార! వీని దోపురూపపురూ పది యెంచు విస్తయో

దాత్తమనస్కులై సకలతైర్ధిగులన్ గొనినూడ భోగలో

కోత్తను మొప్పు జిత్రవపునృజ్జ్వలమై జలజానోద్భవా! 235

టీక. ప్రవాళదళముల్ = పగడపు కమనావృతి, గూడినట్లులై = అనుమైన, రూపము దాల్చినట్లుండి; ఆపురూపపురూ = ఎక్కడను లేని చక్కదనము; క్రొత్త, ఆగుల్ = వింతగొల్పును; విస్తయోదాత్తమనస్కులై = ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన గొప్ప మనస్సులు కలగాల్సి; తైర్ధిగులున్ = యాత్రికులు; చిత్రవపునృజ్జ్వలమై = రంగురంగులదేహమున ప్రకాశించునట్టి; జన్మ; జలజానోద్భవా! = నారదమనీ! అలం. ఉపమ.

సీ. కమలాపుండ్ర దుదయింపకయ పున్నుల బుటుకున మునుఁగు సంగమతీర్థమునకు నేఁగి

విను నైకతనివృణ్ణమునీవేదనినదంబు తగుచోట నుండి లేబగటిదాఁక

మధ్యాహ్న వేళ సంగమించు బలిపీఠగతపులాకంబులు మితముగాఁగ

సందెప్రాద్ధననుండి సవరేయిగడసన సమ్ముఖిమ్మునఁ గొల్చి సంవసించు

తే. శ్రీనృసింహుండు పెనుఁబాపనెజ్జమేను, చేర్వఁ దద్దినన్దచరణరాజీనమూల

భూబిలంబున నధ్యాత్మపూర్ణబుద్ధి, జాగరముసేయు శిలూచదక్రవర్తి 236

టీక. కమలాపుండ్ర = సూర్యుఁడు; నైకత.....నినదంబు = ఇసుకతిన్నలవైఁగూర్చుండు మునుల వేదపారాయణస్వరమును; లేబగటిదాఁక = మాడ్చెండుగంటలవఱకును; విను; బలి..... పులాకంబులు = బలిపీఠమువైనుండు మెతుకులు; ప్రాశించున్ = తినును; సందెప్రాద్ధననుండి = సూర్యాస్తమయము మొదలుకొని; సవరేయిగడసన్ = అర్ధరాత్రిగడచువఱకు; సమ్ముఖిమ్మునన్ = సన్నిధిని; కొల్చి = సేవించి; పెనుఁబాపనెజ్జ = శేషశయ్యవై; తద్దిన్ద.....బిలంబున్ = అతని పాదపద్మ ములక్రింది భూమిలోని రంధ్రమున; జాగరముసేయున్ = మేల్కొనియుండును; శిలూచదక్రవర్తి = కప్పలజేడు.

ఆ. రత్నరంగవల్లిరచనకుఁ దనమేను, పువ్వుగుత్తికరణి పాలుపు నిలుప

నంబుచరము ప్రాతరాంభవేళల, నృహరి యగ్రనీధి నిలుచు ననఘ! 237

టీక. రత్న.....రచనకున్ = రత్నముల ముగ్ధకూర్పునకు; పాలుపునిలుపన్ = శోభను కల్గించుగా; అంబుచరము = కప్ప; నృహరియగ్రనీధిన్ = నరసింహు నెదుట; నిలుచును. అలం. ఉపమ.

1. చ. బటుకున. 2. చ. ప్రాశించు. 3. చ. గడచిన. 4. చ. శించు. 5. చ. సేసె 6. చ. పూవు. 7. చ. గిలంకు.

క. హరిదాస మనుచుఁ దనునెల్లరు పేరిడి పిలువఁగలిగి ప్లవపతి గడవెన్
జిరకాలము పూర్వజననచరిత్రజ్ఞం బగుచు మోక్షసౌఖ్యాపేక్షన్. 283

టీక. ప్లవపతి = కప్పతేడు; పూర్వచరిత్రజ్ఞంబు = పూర్వజన్మవృత్తాంతము నెఱిగినది;
మోక్షసౌఖ్యాపేక్ష = మోక్షసుఖమునందలికోరికతో; చిరకాలము; కడవెన్.

ఆ. ఇటులు కొన్ని¹యేఁడు లేఁగంగ నొకనాఁడు, పాండరీకనాథుపర్వమునకు
కన్యగుబ్బవిభుని కన్యాశిరోమణి, ప్రాణసఖులు గొల్వ నరుకు దెంచె. 289

టీక. పర్వమునకు = ఉత్పమునకు.

తే. ఆత్మవాహనములనుండి²యవతరించి, నారసింహాఖ్యతీర్థంబునకుఁ గుఱుగట
భైమిచెంగట విడిసిరి పద్మముఖులు, విరహిహృద్ధామలగు మానశరము లనఁగ. 290

టీ. ఆత్మవాహనములనుండి = తమతమ రథములనుండి; అవతరించి = దిగి; గుఱుగట =
సమీపమున; విరహిహృద్ధామలు = విరహులగువారి మనస్సులందు నాటినవి; మానశరములు = పుష్ప
బాణములు; పద్మముఖులు = తామరపూలవంటి ముఖములు కల యువకులు; విడిసిరి = బసచేసిరి.
అలం. ఉపమ.

తే. మార్గభేదశిథిలమతు లంగనలు చొచ్చి, భీమరథిఁ గలంచు లేమి క్రొత్త?
వారి గోరువెచ్చనక్షోజములకాంతి, ³లవమ ముజ్జగములఁ దవిలి కలవ. 291

టీక. వారి...కాంతి = ఆ స్త్రీల రథావళస్తనముల కొలఁదితేలు; తనిలి = వ్యాపించి; కలవ =
కలతపెట్టగా; మార్గమతులు = దారిబడలికచే చెదరినబుద్ధులకలవవైన; అంగనలు = స్త్రీలు;
చొచ్చి = ప్రవేశించి; కలచుట = కలతపఱచుట; ఏమిక్రొత్త? = ఏమి వింత!

సీ. గంధవాహమున⁴కాగారంబు లివి యంచు వీజనంబులఁ జూచి వెగటుగదిరి
మరుబాణముల సహోదరవర్గ⁵మిది యంచు నలరు మొగ్గలఁజూచి యలతనొంది
కమలారినామంబు నైకొన్న వివి యంచుఁ బుల్ల⁶తీగలఁజూచి పుల్లసిల్లి [దఱిగి
శుకయుగంబులఁ దాము నొకచాయవివి యంచు నవశుకంబులఁజూచి⁷నయము

తే. కన్యకుజ్జేశకన్యవైఁ గలుగుచెలువు
భావములపెంపు నొఱపులు మోవఁజేయ
బలిమి నిజదైర్యములు చిక్కబట్టియున్న
మును లొనర్చుదు⁸రొకరీతి ముఖ్యవిధులు. 292

టీక. గంధవాహమునకు = వాయువునకు; అగారంబులు = నివాసములు; వీజనంబుల =
వినకకట్టలను; కదిరి = పొంది; మరువర్గము = మన్మథునిబాణములగు పూవుల సోదరసమూ
హము; అలరుమొగ్గల = పూవుమొగ్గలను; అలత, ఒంది = శ్రమపడి; కమలారినామంబు =
చంద్రునిపేరు; పుల్లతీగల = సోమలతలను [చంద్రునకు సోముఁడనియును పేరు కలదు.] పుల్ల
సిల్లి = వెలవెలఁబోయి; శుకయుగంబులు = చిలుకదంపతులు; ఒకచాయవి = ఒక్క రంగు గలవి;
నవశుకంబుల = లేమాచిగుళ్లను; నవముగఱిగి = మెత్తబడిపోయి - తైర్యముపడలి; కలుగు చెలువు =
కలుగు చక్కదనము; భావముల = మనస్సులందు; పెంపునొఱపులు ఎక్కువ = తాపము (బాధ)లను;
మోవఁజేయ = కలిగింపఁగా; బలిమి = బలముతో - మిక్కిలికష్టమున; మునులు; ముఖ్యవిధులు =

1. యెండ్లు. 2. చ. యరుగుజెంచి. 3. చ. లవము. 4. క. కా. చ. కాగా. 5. చ. గదిరి.
క. గదిరి. 6. చ. మది. 7. చ. శ. ర. తీగలు. 8. క. నవముగది. చ. నయము దఱిగి. 9. చ. రీక.

తమవిహితకృత్యములను; ఒనర్తురు = చేయుదురు. యోగులు వారినాని నిత్యకృత్యములకు గావలసిన నీజనాదులు వారిమనస్సులను తపింపజేయు పనులకు కారణములుగుటచే మిక్కిలి కష్టమువయి ఆ యా వికారములకు లొంగక మనస్సులను చిక్కబట్టి తపస్సునొనర్చుచున్నారని భావము.

తే. వనజనాభుని యభిషేకమున కైకాని, కనకగర్భాదులకు హేమకొనంగరాని
తీర్థకుండాంబునికరంబు లెజుపిండు, గబ్బిచనుజక్కనలచేతఁ గలఁవఁబడియె. 293

టీక. వనజనాభుని = శ్రీనిష్ఠువుయొక్క; అభిషేకమునకైకాని = స్నానమునకు మాత్రమే తప్ప; కనకగర్భాదులకు = బ్రహ్మాదులకుఁగూడ; హేమకొనంగరాని = ఉపయోగించుకొన వీలుకానట్టి; తీర్థకుండాంబునికరంబు = పుణ్యస్థలమగు నూచముగోని నీటిని; తెలు...చేత = స్త్రీల గుంపుయొక్క నిక్కుఁజన్న లకు చక్కవాకములచేత; కలఁవఁబడియె = కలఁతపట్టబడెను - మలినము చేయఁబడెను. [పూర్వటికలో ఇచ్చట “హేమకొనఁ = స్థిరముగా నిలువ”.....“గబ్బి = గంభీర మయిన” అని అర్థములు వ్రాయఁబడినవి. అవి అననుకూలములు.] అలం. ఉపమ.

తే. జాటు నలరులతేనియగారయిచ్చి
గాడ్పుసంధించు నయకాని యూడ్పు వెలుచు
నెందు నయ్యాకవిరితోట నిందుముఖుల
నగవు నునుమంచుసొనవోలె నయము దలుగ. 294

టీక. అలరులతేనియగార = పూఁదేసెపూఁత; గాడ్పుసంధించు = గాలిని కూర్చు; నయకాని యూడ్పు = అందగానినిట్టార్చు; ఎందు = ఏ తోటలో; వెలుచు = భయపడునో - [వాయు దేవుఁడు నిట్టార్చు విడుచుటకుఁగూడ ఆ తోటయందు భయపడుననుట.] ఆ అంబరితోట = భద్ర ముగా కాపాడఁబడుచున్న పాండురంగుని యుద్ధానమునందు; నునుమంచుసొనవోలె = కొంచెపు మంచుప్రవాహమువలె; నయముదలుగ = నీలితప్పఁగా - వ్యాపింపఁగా. వా రాతోటలోఁ బ్రవేశించి కలఁచిరనుట. [సొన = నూగు' అని పూర్వటిక.] అలం. ఉపమ.

ఆ. అవనరంబు గాచి యల్లంతదవ్వుల, నుండి నురులు దండము లిడ
నొప్పు ముక్కునందు నూరుపుగలవేల్పు, గొవ్వులంకి రాటబొవ్వువోలె. 295

టీక. అవనరంబుగాచి = సమయము నెదురుచూచి; అల్లంతదవ్వుల = మిక్కిలిదూరములో; నురులు = చేపతలు; ముక్కు.....వేల్పు = ముక్కుమీఁద బోవముగల కలఁదైరవుని; ఆటబొవ్వు వోలె = ఆటలాడుకొను బొవ్వుపవలె; అంటిరి = తాకిరి. అలం. ఉపమ.

మత్తకోకిల, జాలిదక్కి మతాంతరాళవిశాలవేదులయందుఁ గో
జాలగొండిఁ దపంబుసల్పు జనంబు తాల్తులు దూలు ద
దబ్బలికాకుల నిస్తులస్తనపాళికామృగనాభివా
తూలికాహాతిఁ బక్వశాల్తలితూలికాశకలాకృతిన్. 296

టీక. జాలి, దక్కి = శంకను విడిచి - శంకలేక; మతాంతరాళవిశాలవేదులయందొక = మతములలోపలి లెన్నెలవయి; జొరాలగొండి = కృష్ణునిఁగూర్చి; జనంబు = జనుల; తాల్తులు = ధైర్యములు; తదబ్బలికా.....నాతి = ఆ బాలికలగుంపుయొక్క సాటిలేని మచములయగ్ర భాగమునందలి కస్తూరితోడి గాలితాఁకుడుచేత; పక్వ.....కృతి = బాగుగా పండిన బూరుగుదూది పింజెలవలె; తూల = ఎగిరిపోవును - నశించును. అలం. ఉపమ.

1. క. గాని. చ. కాని. 2. క. బాదు. చ. వాడు. 3. క. గవ్వు. చ. గలఁచ. 4. చ. యూర్పు
5. చ. నిందు. 6. క. మునులు. చ. దనకు. 7. క. నాల. నూర్పు. జాల. 8. క. లెచ. నూర్పు. 9. చ.

శా. డోలారోహణసాహసోద్యమముఁ జాటు¹ ప్రాథనర్హోక్తి వి
ద్యాబాలిత్యముఁ బుష్పసాయకసపర్యాచర్యమున్ మున్నుగా
హాలాపానవిహారము న్నడపి రుద్యత్ప్రీతిఁ బద్ధేశణల్
పోలుంబోలము లింత యెన్నక మహాబోధిద్రుమచ్ఛాయలన్.

297

టీక. పద్ధేశణల్ = తామరలవంటి కన్నులుగల యా కన్నయలు; పోలుంబోలములు = కార్యకార్యములు; ఇంత = కొంచెమైనను; ఎన్నక = లెక్కింపక; మహా.....చ్ఛాయలన్ = ఆ గొప్ప రావిచెట్టునీడలందు; డోలారోహణసాహసోద్యమమున్ = ఉయ్యెలలూఁగు సాహసప్రయత్నమును; చాటులాలిత్యమున్ = ప్రియమైన నేర్పుమాటల పాండిత్యపు ఓప్పును; పుష్ప...చర్యయున్ = మన్దభద్రాజయును; మున్నుగాన్ = మొదలుగా; హాలాపానవిహారమున్ = మధుపానము చేసి తిరుగుటయును; ఉద్యత్ప్రీతిఁ = ఎక్కువ సంతోషముతో; నడపిరి = జరిపిరి.

ఆ. జన్మసంపుమదము సౌందర్యమదమును, ధనమదంబు మనసుఁబెనుఁగుదుల్లఁ
బొదల నంత శీఘ్రమదముఁ దోడ్తోఁ బ్రోది, యగుచు నిగిడె నవ్వుగాక్షులందు.

టీక. మనసుఁబెనుగుదుల్లన్ = మనస్సులను పెద్దపాదులందు; బొదలన్ = కలంగఁగా - పుట్టఁగా; శీఘ్రమదమున్ = మధ్యపుమైకమును; తోడ్తోఁ = వెంటనే; అవ్వుగాక్షులందున్ = జింక చూపులుగల ఆ స్త్రీలయందు; ప్రోదియగుచున్ = పెరుగుచు - వృద్ధిపొందుచు; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదాస్తవ్యమానెడు నని మ్రొక్కు విరిగిత్తి నలభిమింపఁ
బ్రొద్దులు⁴సొచ్చెఁ గద్రాదేవి కిపు డని ప్రియమందు వేణుగర్భిణిగుఱించి
పాననిగద నొచ్చె ఫణికితతోడలని యడలునేనుఁగుచేత నరఁటుల్లొరుగఁ
బడబాగ్ని జడధివెల్వడియెడు నని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింశుకముచెలులకు
తే. శేషవృత మేరుశిఖరమనీషణాగడు, సంచకాగిట నున్న హేమాంబుజంబు
పూర్వమగువిన్ని మది వెడోవాడముదేర, మధుమదక్షిణబయగు చొక్కవిధునిభాస్య.

టీక. మధుమదక్షిణ = మధ్యమువలని మత్తుచే బడలుతెలియనిది; విధునిభాస్య = చంద్రముఖి యగు వనిత; మదివెడ = మనోవికారము; పొడముదేరన్ = పుట్టగా; పూర్వమగు విన్నిన్ = పూర్వ జ్ఞానవాసనచే; విరిగిత్తిన్ = పూలగుత్తిచుట్టును; అళి, శ్రమింపన్ = తుష్పెద తిరుగఁగా; దామోదరుఁడు = కృష్ణుఁడు; ఆనెడునని = త్రాగుచున్నాడని; మ్రొక్కున్. వేణుగర్భిణిగుఱించి = (మత్స్యములతోడి) వెదురుఁజూచి; కద్రాదేవికిన్ = పాములతల్లికి - (పామువలె వెదురు ఉండుట వలన) ప్రియము, అందున్ = సంతోషించును. అరఁటులు = అరఁటిబోలెలు; బరుగన్ = వడిపోగా; పాననిగదన్ = భీమునిగదచే; ఫణికితతోడలు = పాము పతాకగాఁగల దుర్యోధనుని యూరువులు; నొచ్చెనని; అడలున్ = దుఃఖించును. బడబాగ్ని = సముద్రముననుండునగ్ని; జడధివెల్వడియెరున్ = సముద్రమునండి బయలువెడలెనని; కానన్ = అడవిలో; కింశుకము = మోదుగుపువ్వును; చెలులకున్; చూపున్. హేమాంబుజంబు = బంగారుపద్మమును; శేషమనీషణ్ = శేషునిచే చుట్టుకొనఁబడిన మేరుశిఖరమనుబద్ధితో; పొగడున్ = కొనియాడును. అలా. భ్రాంతిమతము, కావ్యలింగము.

1. క. ప్రాణి. చ. ప్రాథ. 2. క. నంబు. చ. నంపు. 3. చ. సింధు. 4. క. చొచ్చె. చ. సొచ్చె. 5. క. లూదుగ. చ. లూరుగ. 6. క. పొడము. చ. వాడము.

సీ. సుధయొల్కునెఱివేణి సోమార్థముచుబోలి చెమరించె దుర్గ తోఁజెమరునొసలు
కుర్కరభర్తదృష్టగోళంబు శీఘ్ర సంతేవనంబునఁబోలె జేవురించె
విష్ణు నన్యాసక్తు వీక్షించుటనుబోలె ముక్తకేశకి బొమముడి జనించె
ద్వరితనిశ్శాన్తవేదనఁబోలె గంపించె విజయమునిగనారవిందదళము
తే. పరమపావనమైన తత్త్వొండరిక, సృష్టిగ్ధావకాశ మపూర్వోత్పన్న
బెనుచు నృపకన్యకానఖిజనుల వివిధ, విలసనంబున జనియించు నలుక ననఘ !

టీక. అనఘ! = గొప్పమునీ! పరమపావనము, ఐన = మిక్కిలిపవిత్రమైన; ఆపొండ.....
వకాశము = ఆ పాండురంగక్షేత్రపుప్రత్యుత్థితప్రచేశము; అపూర్వోత్పన్న = పెనుచు = కనినియెఱుంగని శుద్ధితో పెంపొందించు - కలతపెట్టు; వివిధవిలసనంబులతో = వివిధములగు విలాసములచే; జనియించునలుక = పుట్టిన కోవమున; సుధ యొల్కు = అమృతముచేరునట్టి; నెఱివేణిసోమార్థమును బోలి = కేశములుదలి నెలవగఁగో నరియగునట్లు; దుర్గ .. నొసలు = గొలియుక్క చేమరుతోఁ గూడిన నుదురు; శీఘ్రబోలె = మన్యవేదనముగనో యునుట్లు; కుర్కర.....గోళంబు = కాలభైరవునికనుగుఁడ్లు; జేవురించె = ఎఱ్ఱబడెను. అన్యాసక్తు = ఇతరసమీపై ఇష్టముకలవానిని; వీక్షించుటనుబోలె = చూచుటచేతనో అనునట్లు; ముక్తకేశినిబొమముడి = ముక్తకేశినికి కనుబొమల ముడిపాటు; త్వరిత.....బోలె = తొందరపాటుతోడి డొంగితినిగుటనని బాధచేతనో యనునట్లు; విజయని.....దళము = అర్జునుని ముఖపద్మము. అలం. ఉపమ, ఉల్లేఖిత, కావ్యలింగము.

క. పొడఁగనిరి పడఁతు లయ్యెడ, బొడలపొడలయెడలి తపసిపుట్టువుల గప్పక
జడభరతునిభము నరహరి, యడుగుల బుడమి సరియ వెడలి యెట చనుదేరన్.

టీక. పడఁతులు = స్త్రీలు; పొడలపుట్టువుల = మచ్చుచచ్చల దేహముగలమునిని; జడభరతునిభము = జడభరతునితో సమానమగుదానిని; నరహరి.....సూర్యుల = విష్ణువుపాదపీత భూమియందలి రంధ్రమునుండి; చనుదేరె = రాగా; పొడదనిరి = చూచిరి. అలం. ఉపమ.

చ. కనకమురేఖి రోహణనగంబో సుధాంబునిధానగంబుమో
యనిమిషకార్తుకం బుడయ మయ్యెను సొప్పగునొక్కొ దీనిపు
ట్టినోకడ యంచు విస్తయము డింపక సంప పుష్పనాసికల్
చొనిపిరి వాలుజూపువల చుట్టును దద్దురవట్టిభంగినిన్.

302

టీక. కనకము.....నగంబో = బంగారు పేరిటి రత్నపర్వతమో! సుధాంబు.....
గర్భమో = పాలనముద్రపు నడిమిభాగమో! అనిమిషకార్తుకంబు = ఇంద్రధనుస్సు; దీనిపుట్టినోకడ = దీని (ఈ కప్పు) జన్మస్థానము; విస్తయము = ఆశ్చర్యమును; డింపక = దింపక - తగ్గింపక; చంపకపుష్ప గాసికల్ = సంపెగపూలపంటి ముక్కులు గల స్త్రీలు; దుద్దురపట్టభద్రుడో, చుట్టును = కప్పలతోని చుట్టును; వాలుజూపువల = వాలుపులను వలను; చొనిపిరి = ప్రవేశపెట్టిరి - ఉంచిరి. అలం. సందేహము, రూపకము.

తే కందుకము గాదు కేళీశుకంబుగాదు, పల్కువీణియగాదు దర్పణముగాదు
వర్షపిశునంబు బట్టె బల్వరును జనిరి, చంచలాతులు చపలప్రచార లెందు. 303

1. చ. జిగు. 2. క. బును. చ. బున. 3. క. సిద్ధి. చ. శుద్ధి. 4. క. బెనుచు. చ. బెనుచు.
5. క. పేరు. చ. పేరొ. 6. చ. కక. 7. చ. దింపక. 8. చ. బద్ధనిన్.

టీక. కందుకము = బంతి; కేళీశుకంబు = విలాసార్థమైన చిలుక; దర్పణము = అద్దము; వర్షశిశునంబు = వర్షమునకు కారణమగు కప్పను; చంచలాక్షులు = బెదరు కన్నులుగల స్త్రీలు; చపలప్రచారలు = దుర్విసేతమగు నడత కలవారు. అలం. అథాంతరన్యాసము.

తే. యువజనంబులఁ దనయురిఁ దవులపఱచు, కీలు గలిగిన యొక నీలనీలవేణి

తురుము విరిదండఁగూరి వారిచరముఁజిక్కు, వటుపనేఱక మదిఁ జిక్కువడియెఁదాన.

టీక. యువజనంబుల = యువకులను; తనయురిఁ దవులపఱచు, కీలు = తనవలలోఁ దగు లాగ్నఁజేయు సేర్పు; నీలనీలవేణి = మిక్కిలి నల్లని కురులుగల వనిత; తురుమువిరిదండయురి = కొవ్వులోని పూలమాలయురిచే; వారిచరము = కప్పను; చిక్కుపఱచనేఱక = పట్టుకొనఁజాలక; తాన = తానే; మది = మనసులో; చిక్కువడియె = కలఁకపొందెను. అలం. విషమము.

తే. చొచ్చి చనఁ బట్టుటకు నొక్కమచ్చెక్కుంటి, మ్రోలఁ బరచిన¹చేల దద్దురము దాఁడె
దొంటిపుట్టునఁ దనయుఁటు సంటువారి, మిఁది మమకార నది ²ద్రెవ్వ నీడుకరణి.

టీక. మచ్చెక్కుంటి = స్త్రీ; చేల = వస్త్రమును; ['చేల = మూఢము' అని పూర్వటీక.] దద్దురము = కప్ప; దొంటిపుట్టున = వెనుకటిజన్మమున; అంటుసంటువారిమిఁది మమకారనది = బంధువుల పయ్యగల ప్రేమ యను నదిని; ద్రెవ్వ = ఈడుకరణి = పూర్ణముగా ఈడురీతిని; దాఁడెన్. అలం. ఉపమ.

క. ఆ వర్షాభూవిభునకు, హావళి దఱచయ్యె బిసరుహాక్షులచేతఁ

రావణునకు వైకుంఠపు, రావాసస్త్రీలచేతియలజడివోలెన్.

306

టీక. ఆ వర్షాభూవిభునకు = ఆ కప్పలజేరికి; బిసరుహాక్షులచేత = తామరలపంటి కన్నులు కల స్త్రీలచేత; హావళి = ఉపద్రవము; వైకుంఠ.....అలజడివోలెన్ = (శ్వేతద్వీపము నందలి) వైకుంఠనగరవనితలవలని శ్రమవలె; తఱచు, అయ్యె = ఎక్కువయ్యెను. [రావణుని ఆచటి స్త్రీలు పదితలల పురుగుగా పరిగణించి యల్లరిచేయుట ప్రసిద్ధము.] అలం. ఉపమ.

ఆ. పూర్వజన్మకులభూశిష్యముఖ్యుండు, భేకరూపకూటబింబితుండు

ప్రయుతసుతుండు దవులపడఁడయ్యె భూపాల, తనయసఖులచేత ధాతృతనయ!

టీక. పూర్వ.....శిష్యుండు = కడచినజన్మలో అగస్త్యుని శిష్యుడైనవాడు; భేక... బింబితుండు = కప్పరూపమైనహిసజన్మకలవాడు; తవులపడఁడయ్యె = చిక్కఁబోయెను. ధాతృతనయ! = నారదా!

క. సరనాథపుత్రి యత్తటి, నురుకుచకచజఘనభారయుతయయ్యు మదిన్

ధరియించె గార్యభరమున్, గిరిగహనద్వీపసహితక్షీలి ధృతిఁబోలెన్.

308

టీక. సరనాథపుత్రి = రాజకుమారిక; ఉరు.....యుత, యయ్యెన్ = గొప్పకుచములయు, కురులయు, పిఱుదులయు బరువుతో కూడుకొన్నది, అయినప్పటికిని; గిరి.....క్షీలి = కొండలతోను, అడవులతోను, ద్వీపములతోను కూడిన భూమి; ధృతిఁబోలెన్ = ధైర్యమునువలె; కార్యభరమున్, ధరియించెన్ = కార్యమును సెఱవేర్చు పూనికను గ్రహించెను. అలం. క్రమము, ఉపమ.

ఉ. పన్నిద మెద్దియే నిడుండు పట్టెదఁ జూడుండు దీని నంచు నా

కన్నియ చిన్ననవ్వొలయుఁగాఁ జెలికత్తియలం ¹దదుద్యమ

చ్చన్నమనస్కులం దెగడి చంచలకాంఛికలాఘాగురా

సన్నహనంబున్ సలిలజంతులలామముఁ బట్టె నుబ్బుచున్.

309

1. క. చేల. 2. చ. ద్రవ్య. 3. దద్యుద. 4. క. నాగురీ. చ. వాగురా.

పాండురంగ—46

టీక. పన్నిదము = పంచదము; ఎద్దియే = ఏని కావలసినను; చిన్ననవ్వు = చిహ్ననవ్వు; ఒలయంగు = ప్రకాశింపగా; తదు...మనస్కులక్ = దానిని పట్టుకొను ప్రయత్నముచే ఆకమింపఁ బడిన మనస్కులవారిని; తెగడి = నిందించి; ["తనూద్యమచ్చన్నమనస్కులక్" = శౌంభపురబ్రయత్నము చేత కప్పబడిన మనసుకలవారిని - విశేషప్రయత్నము లేనివానిని." అని భూర్వచీక.] చంచల.....సన్న హనంబునక్ = కదలుచున్న మొలత్రాడను వలయుక్క ఏర్పాటున; ఉబ్బుచుక్ = పొంగుచు; సలిల జంతులలామముక్ = నీటిజంతువగు కప్పచు; పట్టెన్.

తే. సర్వతీర్థప్రదేశప్రశస్తమతికి, గాంచీ దవులుట దిన కర్న మంచు నొక్కొ
తవులునుడిచుండె చరణదంతావళలబు, పడఁది యురించేసె మెడ¹ ముట్టి పనిఁడి రశన.

టీక. సర్వమతికిక్ = సమస్తములగు పుణ్యక్షేత్రములను గొనియాడు బుద్ధి కలవానికి; కాంచీక్ = కాంచీక్షేత్రమున, మొలనూలియందును; తగులుట = కట్టపడుట; తగులుకొనుటయు; అర్జము = తగినది; పరుణదంతావళంబు = కప్ప; పడఁది = రంభుత్రి; పనిఁడిరశనక్ = బంగరుమొల నూలిచే; చుట్టి; ఉరిక్ = బంధమును; చేసెన్. అలం. ఉల్లేపిం.

సీ. పులుఁగొనాంచుచోప్పన మించు నాడించుమించున సరిన నాడించినట్టు
లా రామ చిత్రశాలారంబు మదహానకౌముదీకరిక్షి క్తగంఢఫలక
యగుచు నిండుకవడి యాడించి కప్పకు వెఱచిన యొకవృద్ధనిపుమీంద
వైచి తచ్చాపంబువలన సఖిజంబును దాను సద్భేకమునకు భార్య
ఆ. ³లైరి; యిట్లు తనకు ననురూప తనురూపశీలములఁ నలెప్పు నాలిపిండు
గలుగుటయును నయఁతుఁ డలఘుసంసారాబ్ధి, నీడఁదు⁴ దొంటియొకతయినుమడింప.

టీక. పులుఁగును = పక్షిని; ఆడించుచోప్పనక్ = ఆడించురీతిని; మించుక్ = మెఱపును; మించునక్ = రీతిని; సరినక్ = బొమ్మను; ఆ రామ = ఆ యగునతి; మద.....ఫలక, యగుచుక్ = గర్వనూపకమగు చిరునవ్వు అను వెన్నెలతోఁగూడిన చెక్కిలి కలనగుచు; చిత్రశాలారంబుక్ = రంగులకప్పను; ఆడించి; వెఱచిన = భయపడిన; తద్భేకమునకుక్ = ఆ కప్పను; అనురూప.....శీల ములక్ = తగిన ప్రమాన, రూపమునను, నడతను; తనర్పు = ప్రకాశించుచుట్టి; అలిపిండు = భార్యలంపు; అలఘుసంసారాబ్ధిక్ = గొప్పదైన సంసారసముద్రమును; తొంటియొకత = పనుకటి యొకదులాట; ఇనుమడింపక్ = రెండింతలు కాగా; ఈదుక్ = ఈదుచుండెను.

తే. అధిపతనయకు మును బహిఃప్రాణము లగు, చామ లెవ్వగు వారెల్ల⁵ సతికి దాయ
లైరి మండూకసార్వభౌమార్థతనుపు, లైసదినముల; సాపత్న్య⁶ మెంత కీడు. 312

టీక. అధిపతనయకుక్ = రాజపుత్రికకు; బహిఃప్రాణములు = బయటి జీవములు - ప్రాణనమా నలు; చామలు = స్త్రీలు; మండూక.....తనువులు = కప్పలేనిభార్యలు; ఐన, నినములక్ = ఐన రోజాలందు; సతికిక్ = రాజపుత్రికకు; దాయలు = పగవారు; సాపత్న్యము = సవతిగా ఉండుట; కీడు = హాని అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. నున్ననిమోము మీసముల నూఁగును జెన్నటిగాకమున్న⁷మా
యన్నపుగా! గృహస్థులకు సగ్రణివై మనుమంచు ముచ్చు⁸ వే
గన్నులవేల్పుదెల్ప⁹ నదిగా దని వాదముసేయు ధైర్యసం
పన్నుఁడు దేర్పఁగాఁ దొణగె⁹ బాపనతిం గుపితప్రియాతలిన్.

1. చ. చుట్టె. 2. చ. యొప్పున. 3. క. యయ్యెనిట్లు. చ. వైరియిట్లు. 4. తొంటి. 5. క. సత్రకి. చ. సతికి. 6. క. మెంతకీడు. చ. మంతగీడు. 7. యానన్నము. క. చ. మాయన్నము. 8. చ. నిది. 9. క. పాద.

టీక. నున్ననిమోము = స్నిగ్ధమైన ముఖము; మిసములనూగును = నూనూగుమిసములును; చెన్నటిగాకమున్ను = వ్యర్థమగుటయ మునుపే - నశింపకమున్నే; అగ్రజీవై = ముఖ్యుడనై; మనుము = జీవింపుము; మున్ను = తొట్టి; పేగన్నులపేల్పు = సహస్రాక్షుండు - ఇంద్రుడు. వాదమునేయుం = చర్చించు నట్టి; హైర్యసంపన్నుండు = హైర్యశాలి - ఆయుతుండు; కుశితప్రియాతతిక్ = ప్రణయకోపము వహించిన భార్యలగుంపును; పాదనతిక్ = కాళ్ళకు మ్రొక్కులుచే; తేర్పంగాక్ = శాంతింపజేయుటకు; తొడంగెక్ = సిద్ధపడెను.

తే. విషమశరణు డేయు తూపుల వేట్ల నెన్ను, వాడు వాధూలమునిశాపవర్ణతక్షుల రాతికొడుకైన యిల్వలా రాలిచట్టు, మనసు గరిగించి మమతలఁ బెనఁగె గాన.

టీక. వాధూల..... తతులక్ = వాధూలమునిశాపాక్షరములచే; రాతికొడుకు, ఐన = కప్పు యైన; ఇల్వలారాలిచట్టు = అగ్రస్థశిష్యుండు - ఆయుతుండు; మమ.....గానక్ = కోరికలందుం దగుల్కానెను కావున; విషమశరణుండు = మన్మథుండు; ఏయు తూపులవేట్లక్ = ప్రయోగించు బాణ ములజెబ్బులను; ఎన్నువాడు = లెక్కించువాడయ్యెను.

తే. స్వాతిమేఘుంబుచినుకులు వనధిశుక్తి వితతి ముయ్యాడునై మాక్షికతవహించు కరణి నయుతునిప్రేమ తత్కాంతలందు, నిలిచె బర్యాయపాత్రతానియమనరణి.

టీక. స్వాతి.....చినుకులు = స్వాతికారైమేఘపు వానచినుకులు; వనధిశుక్తితతిక్ = సముద్రమందలి ముత్యపుచిప్పలందు; ముయ్యాడునై = పరిపూర్ణతనపొంది-అందముకలదై; మాక్షికతక్ = ముత్యము లగుటను; వహించుకరణిక్ = పొందుకొని; పర్యాయ.....నరణిక్ = వరుసక్రమము ననుస రించిన పద్ధతిని; తత్కాంతలందుక్ = ఆ స్త్రీలయందు. నిలిచెక్ = స్థిరమై యుండెను. అలం. ఉపమ.

క. మునిపతికి రాజసుతకును, దనయుండు జన్మించె; నంతఁ దచ్చాపపుటి ధ్వును విరిసె; జ్ఞానచంద్రుండు, గనుపట్టెక్; విష్ణుపదము గానఁగవచ్చున్. 316

టీక. తచ్చాపపుటిధ్వును = ఆ వాధూలముని శాపమును పీఁకటియును; విరిసెక్ = తొలఁగెను; విష్ణుపదము = ఆకాశము, విష్ణువుండు స్థానమగు మోక్షము. అలం. రూపకము.

వ. సలపితుం డగుట మందపాలనమశీలుం డగు ప్రయుతనందనుచరిత్రం బద్భుతర నైకపాత్రంబయ్యె నిట్లు. 317

టీక. సలపితుండగుటక్ = మాటలు వచ్చినవాడగుటచే; కప్పరూపునను పూర్వజ్ఞానముకల వాడగుటచే; మందపాలనిపక్షమున లపితతోఁ గూడినవాడగుట.

క. గృహమేధిధర్మవర్త, సహమతి యగు కుమతి యయుతుచందమున సుదు సహదుఃఖగ్రాహనన, గుహః బడు నని వింటి మును ముకుందునిచేతన్. 318

టీక. గృహ...మతి = గృహస్థధర్మమును కవచము నోర్వనివాడు - గృహస్థధర్మము నొల్లని వాడు; కుమతి = చెడ్డబుద్ధి కలవాడు; సుదుసహ...గుహక్ = మిగుల సహింపరాని దుఃఖమును మొసరియొక్క గుహవంటి నోటిలో; ముకుందునిచేతక్ = విష్ణువువలన; వింటిన్. అలం రూపకము.

ఆ. విష్ణుభక్తులై వివేకులై తృప్తావి, దూరులై స్వకుక్షిపూరణంబు సమయసంభృతార్థసంతృప్తిగాఁ గొని, నడచువారు భవము గడచువారు. 319

1. చ. ఔనగు. 2. చ. పాట. 3. క. వర్త. చ. మర్త. 4. క. పూరులై. చ. దూరులై.

టీక. వివేకులై = జ్ఞానులై; తృప్తావిదూరులై = ఆశను దూరముగానున్నవారై - ఆశ లేని వారై; స్వకుటీపూరణంబు = తనపొట్టును పోషించుట; పనుదు సుతృప్తిగాఁ = ఆయా కాలమునకు దోఁతైన వస్తువులచే తృప్తిపల్లనట్లు; గొని = గ్రహించి - ఉన్నదానితో తృప్తిపడి; భవముగడచువారు = సంసారమునుండి తప్పించుకొనువారు - ముద్దులు; (అగుదురుట.)

సీ. అని పాన్వతీనాథుఁ డమరసంయమిఁ జూచి పగముఁ గవచ్చెన్ పత్తిగలుగు
 నీవిట్లు ప్రార్థింప నిఖిలోన్నతము లగు వైనత యేత్రత్రిగములమేళ
 సం బెఱింగించితి నానాకథానిధానం బగుదాని; నన్నుఁడుగు నీని
 వైష్ణవభర్తప్రవర్తనం బెడలిన యసమల కెఱుక సేయకుము నీవు
 తే. గుప్తముగఁజేయు మనుడు భర్తనకు మ్రొక్కి
 ముని మునిధ్యేయ! నీకతంబున దుగప
 రూపతత్త్వేత్రరాజస్వరూప మెఱుంగఁ
 గంటి గరిగంటిగాని సౌఖ్యములఁగంటి.

320

టీక. అమరసంయమి = దేవమునిని - నారసిని; పనుదు ప్రవర్తి = గొప్పవారగు భగవద్భక్తుల శరణు; మేళనంబు = కూడిక; నానా.....నిధానంబు = అనేకవిధముల నిధియైనది; వైష్ణవ.....నంబు = వైష్ణవచారము ననుసరించిన నడత; ఎడలిన - చెడిన; అసమలము = అల్పము; గుప్తముగ = రహస్యమైనదానిని; భర్తనకు = శివునకు; ముని = నారదుఁడు; మునిధ్యేయ! = మునులచే ధ్యానింపబడు శివుఁడా! దురాప పము = పొందరాని ఆ గొప్పతృప్తియుక్త స్వరూపమును; ఎఱుగఁ, కంటి = తెలిసికొంటిని; గరిగంటిగాని = తఱుంగని; గంటి = పొందితిని.
 చ. భయము నడల్పి దుఃఖములఁ బొచి సుఖములఁ బ్రోచిచేసి త
 ద్దయుఁ దిలకించు నీయడుగుదమ్ముల నిమ్ములఁ గొల్పి నిత్యసం
 శ్రయ మొనరించు నాకేక నసాధ్యములే; దిది యట్లయ్యాను; † దు
 ర్గయభవసాగరో త్తరణనావికు లాదిమవైష్ణవోత్తముల్.

321

టీక. అడల్పి = బెడరఁగొట్టి; పాచి = పోగొట్టి; ప్రోచిచేసి = పొంది; తద్దయు = మిక్కిలి; నీయడుగుదమ్ముల = నీ పాదపద్మములను; ఇమ్ముల = భక్తితో; అట్లమవైష్ణవోత్తముల్ = ప్రధాన విష్ణుభక్తులు; దుర్గయ.....నావికులు = చెడ్డైన సంసారసాగరమును దాటుటకు నావికులును (అగుదురుట.) తాముశరించుచు నితరులను దరింపఁజేయుదురుట.

క. అని పానఃపున్యంబుగ, వనజాసనసూతి మ్రొక్కి వలగాని హరు వీ
 డొని పాండరీకమునకుఁ, జని భైమిం దీర్ఘమాడి చక్రి భజించెన్.

322

టీక. పానఃపున్యంబుగ = మాటిమాటికిని; వనజాసనసూతి = నారదముని; వలగాని = ప్రదక్షిణముచేసి.

క. భజించి తత్ప్రసాద, వ్యజనానిలశమితతాపుడై యిప్పుడు న
 బ్జజసూతి దక్షిణద్వా, రజగతి నున్నాడు సుస్థిర ప్రమదమునన్.

323

1. క. కించి. చ. కించు. 2. చ. లేదని. 3. చ. యాన. † దుర్గయ. 4. చ. ఐన.

టీక. తత్ప్రసాద.....తామ్రదై = ఆ దేవునియనుగ్రహ మను పీవనగాలివలన శాంతిపొందిన
తాపముకలవాడై; అబ్జజసూరి = నారదుడు; సుస్థిరప్రమదమునకొ = నిత్యసంతోషమున; ఉన్నాడు.

క. అని కథకుడు శౌనకముఖమునులకు హరిదివ్యచరితములు దురితతమో

దినకరకిరణాయితములు, వినిపించె గళావలీళ! వేదాద్రీశా! 324

టీక. కథకుడు = కథలను చెప్పు సూతుడు; దురిత.....యితములు = పాపములను
చీకటిలుకు మూర్ఛని కిరణములయినవానిని; కళావలీళ! కళలగుంపునకు ప్రభువా! సమస్తకళలను
ఎఱిగినవాడా!

శా. దిగ్దంతావళకర్ణచాలన సముద్వేల్లన్నరుత్పల్లవ

స్రగ్ధీప్రిప్రకటప్రతాపశిఖసంఘన్నాఖిలాశాంత! స

మృద్ధానాధరితామగద్రుమ! రమాప్రాణేశభక్తప్రియా!

ప్రాగ్ధీక్ష్మసరిపీఠికాధిపసభాపద్మాకరాహస్కరా!

325

టీక. దిగ్దంతావళ.....లాశాంత! - దిగ్దంతావళ = దిగ్గజములయొక్క; కర్ణచాలన = చెవుల
కదలికచే; సముద్వేల్లత్ = ఎక్కువగా చలించుచున్న - బాగుగా పీచుచున్న; మరుత్పల్లవస్రగ్ధీప్రి =
పిల్లగాలుల గుంపులయొక్క ప్రాణిమచే; ప్రకట = ప్రసిద్ధమైన - వృద్ధిపొందిన; ప్రతాపశిఖి =
ప్రతాపమును అగ్నిచే; సంఘన్నాఖిలాశాంత! = కప్పబడిన (వ్యాపింపబడిన) సమస్తదిక్కుల చివఱి
భాగములు కలవాడా! [నీకీర్తి సర్వదిక్కులయు అంతములను చూచినదనుట.] సమ్యక్.....ద్రుమ! =
తెన్నలైన దానములచే క్రిందుచేయబడిన కల్పవృక్షము కలవాడా! రమా.....ప్రియా! = విష్ణు
భక్తులకు ఇష్టుడైనవాడా! ప్రాగ్ధీక్ష్మ.....హస్కరా! = తూర్పుదిక్కునందలి సింహాసనాధిపతుల
(రాజుల) సభలనెడి తామరకొలకులకు సూర్యుడైనవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. విద్యత్కుముదనిశాకర!, విద్యేషినరూధినాథవేశంతమదాం

ధద్విరద! కీర్తిసంవృత, సద్విప్! దిలీపభూపసదృశాటోపా!

326

టీక. విద్యత్...కర! = వండితులను కలువలకు చంద్రుడగువాడా! విద్యేషి...ద్విరద! -
విద్యేషినరూధినాథ = శత్రుసేనానాయకులను; వేశంత = బురదనేలలకు; మదాంధద్విరద! = మదించిన
ఏనుఁగైనవాడా! కీర్తి.....ద్విప్! = కీర్తిచే వ్యాపింపబడిన - (ద్విప్రయుతమైన) భూమండలము
కలవాడా! దిలీప.....టోపా! = దిలీపమహారాజుతో సమానమగు ఆడంబరము కలవాడా!
అలం. రూపకము. ఉపమ.

మాలిని. సరసశుభరతీశా! పట్నహస్రాన్వయేశా!

నిరవధికగుణాభీ! నిత్యసత్యోపలభీ!

హరిహాయసమభ్యోగా! యాచమానాసురాగా!

కరగతనిగమాలీ! కావ్యకృత్పద్మహేళి!

327

టీక. సరస...రతీశా! = శృంగారగుణమునకు మన్ననగదా! మట్టహాస్రాస్వయేశా! = అటువేలనియోగివంశమున శ్రేష్ఠుడా! నిరవధికగుణాబ్ధీ = ఆంధ్రములేని గుణములను సముద్రుడగువాడా! నిత్యసత్తోపలబ్ధీ! = సర్వదా సత్యమున ఆసక్తికలవాడా! హరి...భోగి! = ఇంద్రభోగములకుసమానమైన భోగములు కలవాడా! యాచ...రాగి! = యాచనులయిడ ప్రేమకలవాడా! కర...తాళీ! = అవగతములగు సమస్తవేదములు కలవాడా! గావ్య...హేళీ! = కవులను కమలములకు సూర్యుడగువాడా! (వారిని సంతోషపెట్టువాడా! అనుట.) ఆలం. గూఢము, అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవిలాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీగౌతమసగోత్రపవిత్రం బులుమాపనామకి సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర సకల విద్యజ్ఞసవిధేయ వేంకటరమణనామవిధేయ గ్రంథితంచైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

స మా స్త ము

ప ద్య సూ చి క

* ఈ గుర్తుగలవి వచనములు.

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అ		అతడనూచాన	129	అని తనుసీక్రియ	338
అంజనపుంజ	225	అతడధికభక్తి	308	అని దాక్షాయణీ	122
అండజాధీశ	82	అతడు కళింగో	132	అని దేవకీకుమార	229
అంతఃగంత	305	అతడుసన్న్యసిం	308	*అనిన నగి	324
అంతఃపద్మ తీర్థ	304	అతనిదనసొమ్ము	255	*అనిననప్పద్మ	306
అంతర్వాణి	277	అతనినహోద	21	అనిన వడ్డింప	247
అంతర్గమ	170	అతనిసోద	15	అని నారదుండు	289
అంత వసంత	200	అతిదుర్లభంబు	231	*అని నిఖిలభువన	6
అందునగ్రజు	12	అతిమానుష	251	అని నిజ తనూజ	61
అందునొకసర	271	అతిరహస్యంబు	114	*అని నిశ్చయించి	326
అందు పసి	104	అతివ! తీర్థాదర	243	అని నిశ్చలతర	115
అంధకరిపు	22	అతివ! తొల్లింటి	252	అని నృహర్యక్ష	355
అంబుజానన	189	అత్తటి నిప్పు	331	అని పరమానన	214
అంబోధరము	149	అత్తార్ కృష్ణధ్వజు	311	అని పలికి	119
అంభోరాశిగ	126	అ తీర్థము	103	అని పలుకుసిద్ధ	118
అంశేందూద్వహు	97	అత్తొలుకొల	274	అని పలుకు	45
అంటజనివటు	353	అది తనదేహం	259	అని పలుకునమ్మ	305
అంటనొక	241	*అది భవదీయ	289	*అని పద్మ తీ	307
అంట సుశీల	255	అది మొదలంగ	320	*అని పార్వతీ	364
అకుటిలగుణ	339	అదియొనట్లు	101	అని పౌండరీక	364
అక్కయారీతి	140	అదియెమహా	302	*అని మఱియు	285
అఖిలకల్యాణ	274	అది యొకనాడు	257	*అని మఱియు	295
*అఖిలతీర్థరా	106	అది సజ్జస్యం	48	*అని మునితన	348
అఖిలధర్మంబు	333	అద్భుతమయ్యెడు	167	*అని మూర్త్యర్చన	93
అగరుంగంకుమ	199	అద్రిగ్రామము	205	*అని యంత	244
*అజ్ఞగతీనవ	129	అద్రిభృదుత్త	302	*అని యమ్ముని	43
అటులేనియు	299	అనవుడునట్లు	215	అని యాదరించి	328
*అట్లు చను	35	అని కృతనిశ్చ	46	*అని యట్లుభి	6
అడవికిజేట	290	అని కథకుండు	365	*అని యివ్వీధం	250
అడుగునడుగుల	180	అని కొనియాడి	40	అని యాక్రియ	288
*అతండు కళింగ	128	*అని తదీయ	138	అని యాగతి	217
*అతడ దొక్కనాడు	140	అని తనయాలిని	156	అని యుధిష్ఠిరు	297

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అని యొప్పుకేతు	306	అమితములై	250	ఆకంబులలిత	85
అని లోకత్రయ	227	ఆమృతభుగాను	333	ఆకంసారి	299
అని వనజాక్షు	319	ఆమృతమయ	162	ఆకమలేక్షణం	312
అని వరమిచ్చి	255	*ఆప్తుహోత్సవ	148	*ఆకర్ణింపు	64
అని వలగొని	286	ఆరచంద్రులొని	207	*ఆకర్ణింపు	128
*అని వెండియు	230	ఆరుగురెంచి	318	*ఆకర్ణింపు	197
అని శివుడు	109	ఆరుణావిష్కృతి	214	*ఆకర్ణింపు	288
అని శ్రీపతి	273	ఆరుదెంచి జము	140	ఆకాశతత్త్వ	203
అని సింహంబు	311	ఆర్కండువెలుగుట	307	ఆకుండలాఖ్య	303
అని సూతుడు	110	ఆర్ద్రమరేయి	146	ఆకుంభజా	45
అనుకంప	83	ఆర్ద్రయోజన	85	ఆకుంభప్రభ	102
అనుచుండ	280	ఆర్పించి నిలిచి	214	ఆకుమయంగు	151
అనుచితశత	244	ఆలంకితాశి	236	ఆకుముదాప్త	300
*అనుచు సభా	40	ఆలకతిమిరంబు	75	ఆకుండనైత్రా	115
అనుటయు సంభ	246	ఆలఘజగ	78	ఆకాశబాస	159
అనుడు దరహాస	336	ఆల తీర్థస్థలి	234	ఆక్షేత్రంబున	163
అనుడు నగ	45	ఆలమి త్రిలోక	260	ఆక్షేత్రంబున	167
అనుడు నట్ల	305	ఆలరాధికా	209	ఆక్షేత్రమును	123
అనుడు నుడు	163	ఆలరుండేనియ	192	ఆక్షేత్రస్థలి	125
అనుడు నెలనాగ	242	ఆలరు నలరుచిర	269	ఆగమనముద్ధ	224
అనుడువేలుపు	323	ఆలవోక కన	59	ఆచమూయపు	290
అనునర్థంబులు	306	ఆలసంబుల్	234	ఆజానుదీర్ఘంబు	161
అనుభూతాఖిల	275	ఆలికులభాగ	82	ఆటకుమెచ్చి	47
అన్నంబొండిక	247	ఆలికులవేణి	65	ఆడినగుడిన	335
అన్నయలత్త	10	ఆవగుణగణ	335	ఆతల నన్నగరి	147
అన్నవాముక్	67	ఆవమాడబర్హి	216	ఆతరి నొక	270
*ఆపవి త్రంబగు	154	ఆవతారమంచె	1	ఆతీర్థంబున	105
ఆవుడు పినాక	316	ఆవసరంబు	358	ఆతీర్థతనువు	303
ఆపునరావృత్త	125	*ఆవ్విధంబున	254	ఆతీర్థమునకు	108
*ఆప్యడప్పటు	201	ఆసిధారా	297	ఆతీర్థాంశుని	240
ఆబితోగూడ	33	ఆస్తంభకపో	326	ఆత్మనామవన	167
ఆభినవాయాతు	180	ఆస్త్ శేత్ర	319	ఆత్మచాహనముల	357
ఆభిముఖతత్త్వ	295	ఆస్త్ దంకధారి	228	ఆదంపతులకు	14
ఆభిషేకమొన	70	ఆస్త్ దాదిమాన	356	*ఆదికల్పంబు	64
*ఆభ్యుదయవరం	23	అహారారంభ	91	ఆద్యశివాధిష్ఠిత	212
అమరద్రోహినిరో	160	అహితగోత్ర	43	ఆద్యుల్లంఘన	180
అమరాధీశుడు	308	అహితాహిత	295	ఆధవశకిర	262
అమితపితాచ	170			ఆధేనువుతత్త్వ	345
అమితభోగా	276	ఆ	24	ఆనందకాన	25

పద్యము.	పుట.	పద్యము	పుట.	పద్యము.	పుట.
అనతమాళియై	230	అలా నొకనాఁడా	133	*ఇట్లు ఋణగ్రహణ	248
అనరసింహు	303	అపసుధామర	348	ఇట్లునిజబల	51
అనలినాయతా	275	అపర్మాభూవిభు	361	ఇట్లునిజబల	211
అనాదము	238	అవాణీరమణుండు	235	*ఇట్లుదివ్వ	157
అసీచుం డొక	304	అవింధ్యాచల	33	*ఇట్లు కుమానా	332
అన్యఁసరి	303	అవిదేహాధి	13	*ఇట్లు పంచష	133
అసైలవుల	162	అవిర్భవించె	200	*ఇట్లు ప్రతిదిన	35
అపంచత్వముగా	308	అవిర్భావము	10	*ఇట్లు లోకోత్త	9
అపద్మిని దిన	203	అఽమము మేన	304	*ఇట్లు సచ్చిదా	284
అపరమేశ్వరి	34	అవునదల్పు	76	ఇతరక్షేత్రస్థిత	80
అపాదమస్తంబు	69	అవు నవసీసు	280	ఇతిహాసపురాణ	235
అపురవైరి	167	అవృత్తోస్థిలిత	193	ఇదమిత్థమృని	164
అపృథ్వీసుర	347	అవృవలీపతి	304	*ఇది శ్రీమత్పురమ	63
అపేయవెల్లి	78	అవెంగళ	12	"	127
అవైదలి ప్రాణే	135	అశమము నావివేక	356	"	196
అభగవంతుఁ	322	అశరదిందుబింబ	322	"	287
అత్తైమినది	317	అశరముఖనిధం	291	"	366
అమండ్లొద్దవ	271	అశుకద్విజ	261	ఇన్నాలుగు	294
అమధుమక్షిక	271	అశౌనకుండు	109	ఇచ్చనపద్య	15
అమధువైరి	105	అసంరక్షణ	103	ఇచ్చహి	17
అమహనీయ	101	అసచివావతం	10	ఇరుగడలం	234
అమహీసురు	128	అసతిఁ బల్కు	251	ఇలఁ జరికిల	155
అమాయాగవి	346	అసభ నుక్కుఁగం	354	ఇవి నాలుగు	91
అముక్తకేశ	323	అసమయము	46	ఇవె యూపవృత	37
అమువ్వరిలా	10	అహరిహారారి	310	*ఇవిధంబున	41
అయతీంద్రుఁడు	301			"	241
అయదుభర్త	85	ఇంటను నడ్డ	144	"	181
అయాలమగలు	256	ఇంతకు సూర్యు	218	"	185
అయెడమదిక్కు	312	ఇంతలు నంతలు	136	"	301
అయొంటిపంటి	310	ఇంతిం దిరుమల	21	ఇష్టములైన	136
అరంగరాజు	10	ఇంద్రచాపంబు	206	ఇసుమంత	248
అరవి చాలఖిల్య	52	ఇట నభిమిట	73	ఈ	
ఆరాజుని పదం	309	*ఇట్లుగణితగుణ	172	ఈకడజాతి	156
ఆరాధామాధవు	195	ఇటులనుచు	113	ఈకలశోద్భవ	61
ఆరామరాజు	11	ఇటులు కొన్ని	357	ఈ గంగాదిక	45
ఆరామానుజ	16	ఇట్లు లక్ష్మ్యుగ్ర	203	ఈగతిఁ గృతాం	307
ఆరుదు పీఠం	290	*ఇట్లుతర్కితోప	258	*ఈచందంబు	263
ఆలక్ష్మణమం	21	*ఇట్లుతిప్పర్థులు	70	ఈచరితంబు	103
ఆలీలాసతి	250	*ఇట్లునవరత	207	ఈచిగురాకు	9

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
ఈతఁడింటండ	329	ఎడైతనపు	148	సిక్కిం దక్కత	252
ఈతఁడు పద్మ	306	ఎన్నగ నింత	174	సింగి యెడ	246
ఈ భార్య	195	ఎన్ని జన్మంబు	152	సింగి నవ్వరి	246
ఈ నాశిష్యుల	326	ఎన్ని ద్వారంబు	288	సింగి గుం వేడు	215
ఈ పుంగ్రామణి	284	ఎయ్యటి దివ్య	234	ఓ	
ఈ పృథివీ	113	ఎలయు సీతార్	136	ఓగజగోజ	71
ఈ రీతి గొంత	316	ఎల్లరు నెల్లచో	155	ఓపుణ్	40
ఈ రీతి ప్రమద	56	ఎవ్వఁడు పొంద	313	ఓయింభోరుహ	182
ఈ వడుపున	283	ఎవ్వఁడు వ్యాధి	291	ఓరాజునైన	98
”	353	ఎవ్వనికి వలచె	145	ఓరి మరొక్క!	347
ఈ విధమైన	159	ఏ		ఓరి లోతంగి!	38
ఈ సముద్ర	123	ఏంగి మహానది	300	క	
ఉ		ఏటిగుఱించి	101	గంచి భజించి	333
ఉక్కుగంబము	102	ఏతత్త్రితయ	46	గిందరి స్త్రము	340
ఉచిత నేష్యు	112	ఏధిశయావ	282	గిందుకము	360
ఉడుగనివస్తుల	159	ఏ నమ్ముడుగడ	137	గింబు పాణి	191
ఉత్తాలఫణి	160	ఏ నింతవాఁడ	349	గింబువు నరాళ	300
ఉత్పత్తిస్థితి	82	ఏ నేల	97	గిక్కనపువరక	267
ఉదయంబున	8	ఏ నోహర	325	గటిక జేలాగము	262
ఉద్ధతి దక్కి	347	ఏ నట్టున	98	గణి నగింఱిర	151
ఉద్వేగుత్థాన	341	ఏ భీరువనై	296	(పం) గడిదియనురు	219
ఉపమింపగ	211	ఏ పంభూత	162	గతపత్ర మిడ	15
ఉమ పసుపాడి	117	ఏ పంవిధ	22	గద్దు బాంగడు	2
ఉరసిజాద్యుత	166	”	32	గనక మణి	260
ఉరుమతి	13	”	123	గనకము పేరొ	360
ఉర్విధరము	330	*ఏ పంవిధా	15	గనకధర	117
ఉహ్వాని హో	130	ఐ		గనకరుణ	218
ఉ		ఐనంగానిమ్మ	114	గనసి గొడ్డాల	165
ఉరకుండిన	100	ఐ		గని యేకారణ	113
ఉరుయుగళంబు	180	ఒకఁడు నిరూఢ	273	గనుగొండ	14
ఋ		ఒకఁడు నుశర్మా	301	గనుకట్టి	184
ఋతువుల నాటిట	96	ఒక కొన్ని వడి	249	గనుదెఱచి	222
ఎ		ఒకటికిఁ బది	341	గనువిచ్చి	282
ఎంత భాండ	244	ఒక నాటిరాత్రి	141	గమలాఫుండు	356
ఎందుండి రాక	242	ఒక నాఁడు	25	గమిది యుట	225
ఎందుఁ బ్రభువిం	319	ఒక నెత్తురు	142	గరగిన డెంద	146
ఎక్కడి కేఁగుచెం	311	ఒక బుద్ధి	276	గరకలిత	323
ఎడరగుట	150	ఒక యంత	158	గరముల్ మీరి	314
				గరికరుంబులు	190

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
కరివదిన	217	కాలీచవడ	119	కొన్ని గొణింగి	240
కరుణాదూరులు	142	,,	256	కొలిచి నుతిం	42
కరుణించి	18	కాలుఁగాలును	200	కో	
కర్తవు గావు	298	క శరాత్రిస్తనా	318	కోపంబునాఁగి	255
కర్తము కర్తాం	297	క శరాత్రిశ	118	కోపనకాప	77
కఱువరక్కను	294	క శ్రువన గ్రాంచ	119	కోపవికార	354
కలకనీ రంత	208	క శ్రువన దత్తీర్థం	291	కోమలతుల	280
కలఁ దొకబోయి	290	కావు కావను	42	కోలుమనంగి	283
కల దాశూర	144	* కావున డేత్ర	97	కా	
కలదులేదను	130	కావున నరులకు	163	కాండిన్యనగో	8
కలదొకంకణ	178	కావున శరణము	115	కూ	
కలలో వార్తలు	337	కాళి గుహాటవి	121	కూరాసిధారా	182
కలహంస	258	కి		కూ	
కలహంసోప	261	కించిద్వలగ్న	57	కేపు వాపోవ	345
కలహశనముని	118	కి		క్ష	
కలిగినవాని	82	కిరమది యొక్క	261	క్షణము క్షణా	237
కలిగ మధు	272	కిలారమున	338	క్ష	
కలిసొమవేశ	86	కు		క్షీ	
కలుగకుండిన	210	కుంకుమపంక	116	క్షీతిగరురు	165
కలుషభగ	73	కుటిలాలక	329	క్షీ	
కలుషవన	125	కుతుకంబింక	258	క్షీరకంఠంబు	192
కవులుం బాత	7	కుపితశమన	154	క్షే	
కవిశుకనవా	127	కురులసిరుల్	340	క్షేత్రమలరాజ	84
కనవుండీవ	346	కులుచలై	88	క్షేత్ర దైవత	122
కా		కులధర్మం బెడ	336	క్షేత్ర మాహాత్మ్య	288
కాంచి విరించి	116	కుల మొల్లు గోత్ర	340	క్షేత్రమున	102
కాఁగల మర్త్య	156	కులశిఖరి	334	క్షోణిఁ గృష్ణ	294
కాఁపుంగెంజి	153	కృ		క్షోణిరేణు	49
కాఁపుగోడలు	151	కృతమున నేక	310	ఖ	
కాఁపుకొడు	142	కృష్ణ పేణిప్ర	124	ఖరకరహతి	53
కాఁబోలు నిని	112	కృష్ణుఁడు ఋషి	313	ఖరనఖర	295
కాన దోహత్తు	6	కె		ఖరనఖరాగ్ర	125
కాననగంధ	238	కెంజిగురాకు	200	గ	
కామగమీనుర	16	కెరలక క్రమ్మ	29	గంగఁ గాటుక	94
కామధేనుముఖం	341	కే		గంగాదితీర్థ	122
కామవికార మాత్మ	139	కేసరిశాల	272	గంధవిరహిత	53
కాయంబున	142	కొ		గంధవాహము	354
కాయద్యుతి	270	కొనలఁజాట్టిన	35	గతిమధ్య స్తన	152
కారుచిచ్ఛను	204				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
గద సారించి	92	చేటికొనెన	137	త	
గర్వోద్రిక్త	294	చేడియ!	90	తమసేతు	6
గాఢవిజ్ఞాన	339	"	93	డ	
గానకళాతుం	13	చేతులు దిప్ప	18	డక్టర్ ప్రాసే	305
గిరికానుషక్త	268	చేతో జహారు	313	డక్టర్ వాస్తి	114
గుండువలె	344	చే నాపాశన	216	డక్టర్ ము	217
గురుజనభక్తి	212	చేరి చతుః	89	డెంపమున	169
గుణుతుగల	21	చేరిది సేమ సే	213	డోలారోపణ	359
గుహమాతృ	262	చేరువచేరునై	157	త	
గృహమేధి	363	చొచ్చి చన	361	దగ సాస్కృతము	7
గోపికయోర్తు	99			దగన దీక్షిణంపు	289
గోమనఁ బెరు	273	చ త్రితశేష	83	తటపుటబిల్వ	111
గోమేధికోప	141			తత్వాద్విగ్నిభ	20
గోర్వోచ్చవము	147	జ		తత్వాద్విద్వ	198
చ		జగత్పులి! భవ	225	తనకలంక	293
చంద్రబింబా	198	జగదధిష్ఠానం	235	తనగులాచార	7
చక్రప్రసి!	105	జగరుద్భవ	318	తనగృహమిట్ట	155
చతురసమ్మా	240	జడధి జల్లిన	101	తనచెలులిండ్ల	132
చతురుదధి	22	జడలంట!	330	తనపగడ్డె	60
చదువులపుట్టి	28	జతరవసత్వ	9	తనమది వల్పు	122
చను మొలకలు	209	జనియించె	272	తనముగంబులు	213
చరణసీతోప	117	"	261	తనగూర్జ	328
చరణసరో	269	"	313	తనుజాచి	323
చలనవిహీన	337	జమునిచెలియలు	164	తనువుతో	68
చలిచీమనేని	65	జయవిజయ	226	తనుశతకటు	252
చలిదిచిక్కపు	124	జలజవరాగ	26	తప్పు గలిగిన	5
చాటుకవిత్వ	5	జలజాతంపు	19	తమ్ములం దాను	296
చాణక్యప్రతి	195	జలధరత్వామ	320	తరణియై ధైమ	293
చామరధ్వజ	222	జలధరం	349	తరణి లయా	206
చింతాకంఠ	293	జలధివీచి	176	తరణ్యయుత	108
చిగురులు	55	జశకులువార	153	తరిత్రాడు	120
చిత్తం బద్భుత	291	జాణు నలరుల	358	తరుణప్రవాళ	171
చిత్త మాత్సర్య	46	జాలపాదము	111	తరుణి! తుధా	244
చిద్రసవేది	3	జాలిదక్కి	358	తలుగని	347
చిలుకలు కమ్మ	329	జవ్వనంపు	359	తలఁచు మనం	249
చూచి యిది	342	జీర్ణైకకృత్తి	331	తలగడిగించి	136
చూడు మీసారి	246	జైవాత్మక	51	తలగడు గంగ	129
చూపు చాలమి	69	జొటజొట	212	తలఁపించునే	299
చెడుగుల విష్ణు	281			తలముచ్చుట్టులు	277

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
తలపుండ్లు	146	దా		ధాతఁ దలంచి	216
తలలోపల	144	దాంతుఁడు సత్వ	227	ధాత్రీధరాత్మ	92
తలకుంజెక్కు	74	దాఁపఁదగువాని	123	ధారుణీవల్లభు	298
తలకు మసార	74	దాడిమిబీజ	192	ధూతాఘమైన	105
తలకు మొగ	74	దాతయు చైవ	335	ధూతాతంక	174
తాతముత్తాత	131	దానంబునఁ బి	301	ధేయగజాశ్వ	170
తాతతోతండు	257	దానఁ బయస్సం	252	న	
తానప్రసంగ	143	దానఁ బ్రియ	314	నక్షత్రంబు	164
తామరసాక్షి	104	దాన సంభవిం	272	నఖరాగ్రలూనా	36
తాళి విభండు	239	దానన్నాన	166	నగధన్వి	115
తిమ్మాంబ	14	దానన్నానాది	289	నగపుత్రి	103
తిరిగిచూచి	246	దానికి దక్షి	104	నగపుమురువు	179
తిరువారాధన	70	దామోదరుఁడు	359	నడచి భగవం	124
తీర్థమున	236	దారుణబాణ	79	నడకు నీక్షేత్ర	226
తీర్థసార్థావ	163	ది		ననలక్ష్మిదోడి	197
తీర్థహారంబు	125	దిగ్దంతావళ	365	నను రామకృష్ణ	7
తులితోక్ష	24	దిగ్వాసుండు	75	నను వెడలనడి	335
తృష్టారహితు	255	దినవెచ్చమున	131	నయనత్రిభాగ	49
తెలచిన	327	దీప ముడుగఁ	203	నయవినయ	12
తెలతెల వార	32	దీపించువాని	179	నరనాథపుత్రి	361
తేజమున	14	దురితశత	305	నరుఁ డరువది	86
తేలెడు కన్ను	145	దుర్బలితాతను	145	నర్తగర్భోక్తుల	139
తైరికులధి	164	దృష్టిపాతంబు	145	నలినాసన్న	351
తొడవులు	17	దేవ! భవత్కృప	163	నలువమొగం	84
తొలుతనే	244	దేవ! యగస్త్రా	57	నలునదితోమ్మిది	53
త్రిదశగురు	206	దేవాలయమున	260	నవనీత	103
త్రైవిక్రమాం	175	*దేవీనహితుం	57	నవసుధాపరి	178
త్రివ గమయిం	243	దేవునివామభాగ	126	నవ్యకాలాగ	199
త్వన్నామచిహ్ని	231	దైవతభట	49	నాఁడు మఱునాఁడు	217
త్వాదృశులందు	215	దైవము శ్శేత్రము	163	నాకనదీ	28
ద		దొరకు జన్మము	86	నాకవిధూప	56
దండనమస్త్రీయా	117	దోశమితారి	93	నాగాకల్ప!	283
దండమె దీని	345	ధ		*నాతోడంగూడి	243
దండితబలి	78	ధనపతిమిత్రు	110	నాదునహోద	138
దండితానంగ	119	ధనపంతు	252	నాయందు భక్తు	228
దమనిసి విట్ట	109	ధరణీధరము	4	నారద! ధృత	233
దద్దురాంగన	350	ధర్మనిశ్చేత	21	నావిని ధామ్యుది	300
దశయుగమున	218	ధర్మభక్తున	203	నావిని,నగు	215
దశరథేశ్వర	11			నావిని నాటి	247

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
నావిని శంక	122	నొడువులు	75	పాపము గూప	304
నావిని తూలి	312	ప		పాపి హం పాప	285
నావుడు సూతు	110	పంకజవత్త	303	పాగవంజున	199
నిండుమనంబు	168	పందగుఁ బోటు	341	పాళము మీలు	256
నిగనిగని	75	పంపాతరంగ	35	పాపసంపూర్ణి	68
నిగమశర్తాళి	131	పట్టెవట్టువ	18	పాపసంపూర్ణి	88
నిచ్చలు నిచ్చ	78	పడఁతిముఖం	194	పితృమిత్రాగ్	143
నిజ్జైర్యదార్శ్య	73	పడఁబడఁబా	342	పుండరీక తప	179
నిటలాత్తు	59	పడఁబడఁచె	343	పుండరీక శ్రి	168
నిడుదచిగు	70	పతి గొట్టిన	254	పుండరీకు	85
నిడువారుగను	106	పదను దినిసిన	133	"	162
నిత్యస్ఫూర్తి	226	పదములకొంతు	343	"	230
నియతిం బాతిక	87	పదియాయ	218	"	183
నియమాంతం	68	పద్మరాగమణి	51	"	209
నిరనిలసంచా	143	పద్మ సీపద్మా	39	పుక్కిటియోవ	338
నిర్ధూతపాత	38	పనితప్తక్రియ	47	పుట్టగుఁ బుట్టెడు	4
నిర్మదులకు	284	పన్నిడు మెద్ది	361	పుట్టిననాట	28
నిలిచి నిలిప	213	పరదారపర	279	పుట్టిన మోముల్	50
నిలునిలు తుంగ	318	పరమపద	96	పుడమికి విశిష్టి	123
నిలువున నొలి	308	పరమేష్ఠినుండి	137	పుడమిపైనడ	11
నిష్కారణముగ	338	పరలోకావాస	71	పుడిసిటులట్టె	33
నిష్ఠురత్వంబు	254	పరిధి నిజంబు	27	పుష్కగుణగణ్య	124
నీచమగు మేను	157	పరిణీత యగు	325	పుత్రులు లేరె	156
నీటిలోఁ జివుకక	80	పరిపూర్ణచంద్ర	355	పురిరాజుపారు	27
నీలిమై వైస్య	224	పరిహరించుట	245	పురుషశ్రేష్ఠు	278
నీశితృభక్తి	229	పరులకతంబు	298	పురినోపరి	107
నీభావశుద్ధి	254	పఱచిన దేవకీ	223	పురియొన్న పాద	346
నీ యాత్మేత్రము	216	పలుకుందొయ్యలి	8	పుష్పిలులకు	292
నీరజగర్భంబు	121	పలుచనలేత	315	పుష్పము బూత	281
నీరజోదర	159	పలువికారంబు	144	పుష్కరిణిఁ దీర్థ	301
నీరప్రాంగణ	353	పలువేల్పుల	279	పూన (దటిత్ప)	217
నీలంబు భక్తా	250	పశుపతి! మమ్ము	312	పూర్వజన్మకుం	361
నీలగళ	51	పసుపార్పుం	260	పూర్వద్యాభిషే	108
నీలమోకాలాశ్ర	250	పాంచజన్యంబు	209	పూర్వద్యారం	289
నీలాంజన	203	పాడియొర బంట	210	పూవుఁదేనియ	53
నీపలన	61	పాతకంబుల	167	పుథులవిజ్ఞాన	322
నీవు హరిభక్తు	312	పాతకవ్రాత	165	పెట్టక పోనని	244
నూత్నపీచులు	171	పాథోధివిమృతి	55	పెనుగంపతొడు	316
నైయ్యోదట్టి	330	పాపబలములు	205	పెనుగృహ	307

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
పెరిగిన త్రివిక్ర	27	బాగాబిసాష్టు	267	మట్టి న బిట్టు	346
పెరిగి సూచి	205	బాగాబిసాష్టు	292	మతిఁ గృష్ణకృష్ణ	342
పేలించఁ గలు	150	బాగాబిసాష్టు	74	మతిఁ బాపమనక	146
వైంగురియు	199	బాగాబిసాష్టు	133	మత్సామివ్యము	60
పొందుబట్టు	132	బాగాబిసాష్టు	190	*మత్స్యతంబులు	183
పొగడి రఖిల	232	బాగాబిసాష్టు	55	మదఘూర్ణదురు	267
పొడఁగనిరి	300	బాగాబిసాష్టు	104	మదిరాక్షిజంఘ	189
పొడమిన నందే	47	బాగాబిసాష్టు	300	మదృక్తనేవ	227
పొడలు నీపొక్కి	77	బాగాబిసాష్టు	300	మద్రేకవిభ	17
పొడవు పరాగ	54	బాగాబిసాష్టు	235	మధుమధను	286
పొన్నాకువై	147	బాగాబిసాష్టు	168	మధురమదిరా	269
పొర్త హిమస	293	బాగాబిసాష్టు	350	మనుమాతరాజ	66
*ప్రకటగుప్తా	84	బాగాబిసాష్టు	364	మన్ననచేసి	254
ప్రణతమతి	93	బాగాబిసాష్టు	364	మమకారదూరు	339
ప్రతిదినశేష	80	బాగాబిసాష్టు	99	మము నీయర్థ	61
ప్రబలు వడగండ్ల	204	బాగాబిసాష్టు	66	మరువంపు	52
ప్రయుతుండను	334	బాగాబిసాష్టు	226	మఱుగఁ బట్టు	90
ప్రయుతుడును	336	బాగాబిసాష్టు	76	*మఱియు నవ్వ	176
ప్రస్తుతంబని	241	బాగాబిసాష్టు	229	మననము	302
ప్రారంభించిన	137	బాగాబిసాష్టు	71	మస్తకిరీట	279
ప్రారేయాచల	24	బాగాబిసాష్టు	130	*మహాత్మలారా!	24
ప్రారాజిన	87	బాగాబిసాష్టు	23	మహితపుణ్య	228
ప్రాప్తవేణ్య	54	బాగాబిసాష్టు	317	మహి నాలపాడి	95
ప్రాశస్త్యంబు	307	బాగాబిసాష్టు	247	మహి నేవంవిధ	292
ప్రాసంగవిత్తు	128	బాగాబిసాష్టు	328	మాణిక్యంబులు	171
ప్రేయసివలన	71	బాగాబిసాష్టు	29	మాతృకతోర	78
ప్రావితభూ	107	బాగాబిసాష్టు	70	మాతృవధము	163
		బాగాబిసాష్టు	314	మాదిక్కి మీఱు	2
		బాగాబిసాష్టు	39	మాదిక్కి మీఱు	18
		బాగాబిసాష్టు	317	మానని కోప	282
		బాగాబిసాష్టు	310	మానవతీ	190
		బాగాబిసాష్టు	273	మానితరాజి	15
		బాగాబిసాష్టు	324	మాయపుబిడ్డ	249
		బాగాబిసాష్టు	298	మాయయు జీవు	277
		బాగాబిసాష్టు	348	మాయావృతుఁ	73
		బాగాబిసాష్టు	236	మారుతాహతి	31
		బాగాబిసాష్టు		మార్గ భేదశిథిల	357
		బాగాబిసాష్టు	93	మావంటివార	297
		బాగాబిసాష్టు	52	మిక్కుటమైన	317

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
మిగుల గన్నొక	9	య		లోలస్వంబున	139
మితి గడచిన	133	యతిపతి !	126	లోకికవైది	274
మినుమినుకు	331	యతిమనో	72	వ	చి
మిన్నేటిపాటి	44	యదుకుల	285	నంగడపు	296
మిచ్చటమైన	354	యమదండ	268	పంచన యుగళ	126
మిసిమితుడు	71	యమరాద్ధూత	257	నంట యగుదాంక	245
మోదం బార	3	యశము గలి	8	వగవసుమన్న	348
మోకని కొని	335	యోజనవంబు	361	*వచ్చిన నచ్చచ్చె	242
మోయెడ మచ్చక్తి	228	యోపమనోగం	193	వచ్చిన యెంబ	58
మొరును గృహి	280			వచ్చినచ్చి గల్ప	334
ముందు నంద	320	రంగయవర	13	పడపడబొలు	138
ముఖ మంబురు	194	రక్షగట్టిరి	210	వణంగుగుబ్బరి	175
ముత్తెయముల్	356	రత్నరంగవల్లి	356	పశ్యనాభి	344
ముదమున	77	రత్నపందర్భ	353	పశ్యయంతము	344
ముదితకరము	191	రమ్మ గరమ్మ	319	*వత్సా! శ్రీవత్స	232
ముద్రితవైరి	17	రవికిరణ	23	వదనారవింద	192
మునిజనభాగ	339	రవిధామంబు	225	వదనైక	74
మునిపలికి రాజ	363	రాజతాహర్య	113	వనజసాధుని	358
మునివర! విను	333	రాజాలయము	140	వనితా! చూచితె	37
మును మొనగుట	68	రాధానాథ	16	వనితానూతన	129
మును లనుష్టభ	349	రాధాసంగమ	208	వరసారస్వత	337
మును పుట్టెం బ్రకృ	114	రామానుజయ్య	23	వరసింహమధ్య	98
మున్నేను మేన	317	రారయ్య యని	245	వర్షధారా	262
మున్నొకరాఘ	14	రూపహీనుడు	239	వటలు లావణ్య	191
మొరళిగొని	48			వలనా యేటికి	228
మొరవిధంబ	98	ల		వలరాజుకిలి	194
మొవ్వంకమొరుపు	237	లలనాజనోష్ఠ	159	వసుమతీభార	183
*మొహూర్తమాత్ర	46	లలితకళా	81	*వాణ్డొక్కకందు	253
మూఢుండ నను	285	లలితకుంతల	332	వాణ్డొక్కతాశ్రయం	6
మూర్తిత్రితయ	92	లలితనిజ	73	వాత్సనగియ	243
మూర్తిమదితు	238	లలితాగార	337	వాణినఖ	22
మెడమన్ను నలచి	136	లలితలక్ష్మీ	179	వారలటుగాక	324
మెత్తగనూటిన	72	లలితశిరీష	72	వార్ధిసావర్త	171
మొదలఁ గామ	66	లవలీపల్లవ	57	వాలిన బిప్పి	302
మొన రెండు	251	లాలికలీల	120	వాసుదేవసానా	193
మొలకచీకటి	31	లేచి యతండు	281	వాసినిగ్రహ	326
మోవఁ దరంబు	142	లోకేశశక్తి	321	వాహనము	51
మోవిచెలువంబు	204	లోచనవికృతి	344	విందుఁ దన	302
మొక్కి విసిపించె	181	లోనాలుగు వెలి	295	వింధ్య మమరాద్రి	325

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
వికటోత్తంభి	79	విష్ణుభక్తలై	363	శిక్యవచూడు	281
విచ్చిన కన్ను	212	విహితమతిం	69	శిఖిపించ	232
విఘ్నానమయ	56	వీడినదైన	268	శితికంఠనుతు	48
విఘ్నానపంద్యు	214	వీడియందెడ	58	శిరసు వడంక	332
విడుమింకలైన	140	వీరలకుఁ దగిన	326	శిఖిరాగమ	96
విడువని ప్రేర	116	వీరావేశము	138	శీతాహార్య	24
విశరణరణ	196	వృత్తవిరోధి	88	"	84
విద్యతుముని	365	వృద్ధులై ణిధాన	347	శుకమున కొద	268
విధివంతంబు	313	వృషభేంద్ర	19	శుకమొకటి	359
విధిశివనన	223	వృష్టిగా	94	తైలజ! విన	64
వినఁబడఁడు	234	వెండిఁబైడి	254	తైవము దాదశ	217
వినయనయ	286	*వెండియు	20	కోకించు వృద్ధ	141
వినవ యజ్ఞస	87	"	60	శౌరి భజించు	90
వినిపించిన	109	"	310	శ్యామలకాలా	200
విని ముగ్ధహాస	227	వెడఁదకన్నుల	61	శ్రీకరోదయ	26
*విని యద్వైవాని	334	వెడఁద దుర్వ్య	131	శ్రీకాంతామణి	1
వినుఁడు మీను	229	వెన్నుఁడు పత్త	320	శ్రీదనరన్	201
విను ధాతృనం	231	వేటాటుతును	30	శ్రీదయిత	64
విను పతితు	302	వేదమార్గప్రతి	19	శ్రీద్యుతిసువ	197
విను మఖిల	309	వేదవివాద	118	శ్రీనరసింహు	12
విను మునినాగ	120	వైషమేషవ	100	శ్రీమదస్త్రాక్ష	10
విను మున్ శౌరికి	292	వైష్ణవి యనంగ	123	శ్రీమహితము	289
విను పేల్పునకు	135	వ్యాపించి తిమిర	270	శ్రీరంగంబున	237
విన్న మదీయ	315	వ్యాపృతబద్ధ	311	శ్రీరమణీయ	89
విపులపీఠులు	76	వృశ్చికరాళి	112	శ్రీరామమంత్రి	14
విప్రకులూచిత	320	వృషనవాల్మీకి	5	శ్రీరమ్యచరణ	128
విముఢతపో	314	వ్యాసనుతాడు	341	శ్రీలాలిత్యము	137
విముఢము	50			శ్రీషణ్ముఖ	288
విభవేంద్రుం	21			శ్రీసఖులు	333
విమలమయూ	54	శతమతన	127		
లిఖితమో	76	శతమతికి	61	వడ్డర్కన	286
వివిధక్షేత్ర	45	శతపత్రాక్ష	67	వజ్రము శిఖి	41
వివిధ దివి	49	శశియింపఁగ	335		
వివిధ యువతి	189	శరణమవు	319	సంధారము	22
*విశేషించి	229	శరవణభవ	114	సంధ్యలు మూఁడు	292
విమనిధంబు	336	శశిరేఖఁగైకొ	327	సంపదచేత	339
విషయశరఁ	363	శాంబరీకచ్చ	181	సంహతాంహ	12
విషయాకర	278	శాణోత్తేజిత	273	సకలక్షేత్ర	86
		శాశ్వతకరు	353	సకలసుజన	63

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
పకలాగము	275	సామజరక్ష	13	స్ఫురన్నాభి	223
పకలాస్థాన	195	సామిమలనుం	50	స్వరశశి	49
పకలాత్కృష్ట	96	సారథి ఛాంద	30	స్వస్మాజానిల	152
పకి గ నాభి	190	సారసువర్ణ	175	స్వాతిమేఘులు	363
సతియాత్మ	244	సారాచార	62		
సతి యాగతి	249	సాహిత్యాపర	286	హ	
సనకసనంద	67	సితకిరక్తి	194	హతలతాంత	305
సన్నపుసిద్ధి	155	సితకిరస్పటి	352	హరహాభిహార	29
సప్రణయించు	348	*సిద్ధేశ్వరాహ్వ	313	హరికిరిదంత్రి	355
సభపజ్జనకం	276	సీతులును కాంది	160	హరిదాసమను	357
సమకూర్పగా	13	సుఖమాలికా	289	హరిపదపీఠ	268
సమధిక	97	సుచరిత్ర	251	హరివక్తాద్విత	97
సమరసన్నద్ధ	91	సుధయ్యలక్ష్మ	360	హరిభక్తియం	67
సమృద్ధాశ్రులు	59	సుముఖాంతః	330	హరిమునుసంగ	107
సమృద్ధసము	237	సురకర్తృంది	228	హరిమాళిపతిత	239
సరసగుణ	365	సురతర్పప్రస	350	హరియ్యుత్తర	237
సరసిజభవ	316	సురలీలాపతు	238	హరిసోపహారు	235
సరసిజాకల్యా	269	సురసదనం	285	హరిహాయదేశి	66
సర్వతీర్థప్రదేశ	362	సురులు కళ	199	హరిహయోపల	223
సర్వధర్మ	228	*సుశీలాభి	239	హరుడు శిరంబు	59
సర్వాతిరక్త	331	సూత్ర వతీదేవి	3	హరుకృపనిట్లు	119
*సర్వోత్కృష్టం	60	సేవనముఖ్య	90	హరచదాధి	90
*సలపీఠం	363	సేవకకల్ప	121	హరివిచార	324
సలసలమను	335	సోదరులు	22	హళి మనంబు	324
సలిలంపు	204	సోమదీపాస్య	191	హలంకారములు	327
సలిలభాగము	259	స్కందపురాణ	8	హృన్మణిసూతు	219
సాక్షాత్కరించి	320	స్నానానుక్రమ	321	హోమధూమా	38
సాధుజనుల	119	స్మర్యాద్యం	313		

సవరణలు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	26	ఇట	ఇట	106	28	4నధిక్రూతా	4నధిక్రూత
4	7	గాయ	చాయ	112	9	యరగి	యరిగి
5	20	నూచి	నూచి	116	30	పిడిగా	పిడియైన
6	11	రూడి	రూడి	119	7	ఇట	ఇట
8	3	భూమి	భూమి	123	13	క్షేత్రము	క్షేత్రము
9	24	ఎక్కువ	ఎక్కుడు	124	7	లోక	బోధ
12	27	తేజము	తేజము	127	13	వితరణ!	తుల్య!
14	8	వాహనమైన	శయ్యయైన	128	18	కచ్చ	రచ్చ
22	19	గంధిత	గంధిల	129	22	సగల	సకల
25	20	క్షుప్త	క్షుప్త	„	29	చంచన	చందన
29	1	పొదిలి	పొదివి	130	26	లాగమ	నాగమ
29	19	నాడ	నాడ	132	14	యోశయ	యాశయ
29	22	నామనతన్	నామనతన్	136	21	నటులు	నంటులు
37	25	నైకతం	నైకతం	142	12	శ్రేణి	శ్రేణి
37	27	జంప	జంప	145	13	గొప్ప	గొప్ప
40	3	6	1	145	14	తొట్రి	తొట్రిలు
40	7	1	2	146	23	జలదంపు	జలదరింపు
40	20	2	3 [చుండు	46	29	ప్రాణచ్యు	ప్రాణచ్యుతి
41	15	ముప్పింపచుండు	ముప్పింప	147	5	(అగు)	—
50	12	దలఁ	దలఁకి	149	31	కాంత	కాంత
58	5	వర్గంబు	వర్గంబు	152	22	వ్యాఘ్రాధి	వ్యాఘ్రాధి
59	31	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	154	10	విభ్రమ	విభ్రమ
67	31	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	163	10	భాతృ	భాతృ
72	12	దీపకాం	దీపికాం	163	16	క్షేత్ర	క్షేత్ర
73	34	కరములఁ	కరములఁ	169	30	శృకుము	శృకుము
76	21	బ్రాక	బ్రాక	170	21	పగ	పట్టుదల
77	32	దెప్పవె	దెప్పవె	177	5	పుర	ఈ
78	15	ఇచటఁ	ఇచట	177	27	దారూడో	దారూడో
79	30	గాఁ అతఁ...	అతఁ...	182	9	మాయ	మాయ
		వేషండు	వేషండుగా	189	30	గదలగు	గదలగు
83	26	యాజమాన్యత	యాజమాన్యము	195	13	విద్య	సకలవిద్య
86	9	కణిశమై	కగుణిశమై	198	13	సిస్త్రిం	నిస్త్రిం
89	13	పుండరీకుని	పైరపుని	199	25	అగరుం	అగరుం
99	6	ద్ధాంబులు	ద్ధాంబువులు	200	13	ఉత్పేక్ష	ఉత్పేక్ష
102	10	లోతున	నిడివిని	201	14	మద్వంపు	మద్వంపు
103	11	ప్రధానమైన	తర్వాతి	204	4	చెట	చెట్ల

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
209	23	శంఖ	కంత	311	15	విహార!	విహార!
210	22	నిర్మల	నిర్మల	„	29	శిక్ష్మున్	శిక్ష్మున్
212	5	పద్యము	పద్యము	322	8	క్షోభ	క్షోభ
219	30	తీగ	తీగ	331	8	పరమత్మ?	పరమాత్మ
222	8	పత్మలాలా	పత్మలాలా	333	32	మత్కుటుం	ఉత్కుటుం
235	32	పొంది	పొందిన			దీని	బగు
237	9	యక్షిణ	యక్షిణ	334	14	జనకుని	జనకుని;
259	4	వేడి	వేడి	336	31	ధారలు)	ధారలు)
„	26	ఉపవేష	ఉపలేష	338	27	పుత్తడిన్	పుత్తడి
265	39	పోవును	పోవుచు	342	27	శతచ్ఛ	శతచ్ఛన
269	18	చూచుచు	చూచు	344	12	మణిస్ఫుటి	మణిస్ఫుటి
„	24	(ఆ)	(ఆ)చక్కని	345	10	చ్చారణో	చ్చారణో
270	4	సౌఖ్య	సౌఖ్య	346	14	వాఘాల	వాఘాల...
276	20	యడిగి	యడిగి	„	31	శమిప	సమిప
282	3	త్రిమృ	త్రిమృ	350	7	విశ్నూ	విశ్నూ
286	14	వైర్య	వైర్య	351	30	ప్రజ	ప్రజ
287	4	దవద	దవద	352	18	పర్వము	పర్వతము
„	12	విద్వ	సకలవిద్వ	„	35	కలన్	కలన్
294	4	బువ్వల	బువ్వల	356	25	దాన్	దాన్
306	8	దూత	దూత	„	32	నవముగటిగి	నయముదటిగి

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము. — 1952

